

advokát **S**lovenská
komora

PodĎakovanie za dôkladné zhromaždenie podkladov
pre Zbierku disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory
opätovne patrí skúsenej pracovníčke disciplinárneho oddelenia kancelárie
Slovenskej advokátskej komory pani **Gabriele Fülöpovej**.

Ľubomír Hrežd'ovič – Tatiana Frištiková – Peter Kerecman – Ján Havlát

**Zbierka disciplinárnych rozhodnutí
Slovenskej advokátskej komory
2014–2015**

Vydala © Slovenská advokátska komora
v roku 2017 v náklade 5 900 ks
Nepredajné!

ISBN 978-80-971218-7-7

Ľ. Hrežd'ovič – T. Frištiková – P. Kerecman – J. Havlát

zbierka disciplinárnych rozhodnutí slovenskej advokátskej komory 2014-2015

SLOVENSKÁ ADVOKÁTSKA KOMORA
BRATISLAVA
2017

Obsah

5 Predslov

6 Použité skratky

I. časť

7 **Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory**

8 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

210 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k Slovenskej advokátskej komore

244 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

276 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

292 Disciplinárne previnenia advokátov týkajúce sa advokátskych koncipientov
a disciplinárne previnenia advokátskych koncipientov

323 Disciplinárne previnenia týkajúce sa prezentácie výkonu
advokátskeho povolania a reklamy

336 Procesné rozhodnutia

II. časť

351 **Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov**

356 Register rozhodnutí podľa ustanovení právnych predpisov

369 Vecný register

Predslov

Slovenská advokátska komora predkladá už tretie pokračovanie zbierky disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory, ktorá sa stala významnou súčasťou edičnej činnosti Slovenskej advokátskej komory a pravidelným výstupom rozhodovacej činnosti disciplinárnych orgánov SAK. Vďaka publikovaniu disciplinárnych rozhodnutí orgánov SAK nadobudla disciplinárna právomoc orgánov komory hmatateľnejší a viditeľnejší rozmer, ktorý priniesol do pomerne všeobecne definovaných povinností advokáta, upravených stavovskými predpismi určitú prospešnú kazuistiku a azda i poučenie z pochybení advokátov a advokátskych koncipientov, riešených disciplinárnymi orgánmi komory, ktorých základ prirodzene tvoria porušenia povinností vo vzťahu ku klientovi. Treba zdôrazniť, že úprava povinností advokáta v stavovských predpisoch, ktorá sa môže na prvý pohľad javiť ako zbytočne formalistická či obmedzujúca, nie je samoučelná, ale je primárne nástrojom ochrany samotného advokáta, ktorého cieľom je zamedziť vzniku pochybností o profesionalite advokáta a jeho zodpovednom postupe pri ochrane práv a záujmov klienta, a tým je aj nástrojom ochrany advokátskeho stavu ako celku s cieľom zachovať jeho vážnosť i dôstojné postavenie vo vzťahu k verejnosti.

Veríme, že aj toto vydanie zbierky disciplinárnych rozhodnutí prispeje k zdôrazneniu potreby dodržiavania stavovských povinností advokáta a významu etických princípov pri výkone advokácie a zároveň sa stane zdrojom informácií nielen pre advokátskych koncipientov či začínajúcich advokátov, ale aj pre skúsených advokátov, pretože pripomenutie stavovských noriem vo svetle aktuálnej rozhodovacej praxe disciplinárnych orgánov nemôže byť na škodu.

Zbierka obsahuje výber rozhodnutí disciplinárnych orgánov SAK z obdobia rokov 2014 – 2015, doplnený o niekoľko rozhodnutí súdov, týkajúcich sa disciplinárnych vecí advokátov a vychádza z usporiadania kapitol predchádzajúcej zbierky, ktorej systematika bola doplnená o novú kapitolu – Disciplinárne previnenia týkajúce sa prezentácie výkonu advokátskeho povolania a reklamy s ohľadom na novelizáciu zákona o advokácii v tejto oblasti, ktorá už má odozvu aj v disciplinárnej praxi.

Autori

Použité skratky

AP SAK	Advokátsky poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený Konferenciou advokátov 15. 6. 2013
ČAK	Česká advokátska komora
DO	disciplinárne obvinený (v príslušnom gramatickom páde)
DP SAK	Disciplinárny poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený Konferenciou advokátov 15. 6. 2013
ESLP	Európsky súd pre ľudské práva
EÚ	Európska únia
ObchZ	zákon č. 513/1991 Zb. obchodný zákonník v znení nehorších predpisov
OSP	zákon č.99/1963 Zb. občiansky súdny poriadok v znení nehorších predpisov
OZ	zákon č. 40/1964 Zb. občiansky zákonník v znení nehorších predpisov
NS ČR	Najvyšší súd Českej republiky
NS SR	Najvyšší súd Slovenskej republiky
TP	zákon č. 301/2005 Z. z. trestný poriadok v znení neskorších predpisov
TZ	zákon č. 300/2005 Z. z. trestný zákon v znení neskorších predpisov
ZoA	zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov
ÚS SR	Ústavný súd Slovenskej republiky

I. časť
Rozhodnutia
disciplinárnych orgánov
Slovenskej advokátskej komory

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

1.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po tom, čo prevzal zastúpenie žalobcu – spoločníka a konateľa obchodnej spoločnosti v súdnom konaní vedenom proti tejto obchodnej spoločnosti, následne prevezme na základe plnej moci podpísanej len týmto konateľom, napriek tomu, že obchodná spoločnosť má dvoch konateľov, konajúcich v mene spoločnosti spoločne, zastúpenie tejto obchodnej spoločnosti ako žalovanej v inom súdnom konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vo vzťahu ku ktorým bola v prospech prvého klienta zriadená farcha titulom jeho pohľadávky voči spoločnosti a následne na výzvu SAK pri prešetrovaní sťažnosti sťažovateľa – druhého konateľa obchodnej spoločnosti sa bezodkladne nevyjadrí k obsahu sťažnosti, ani nepredloží požadovanú spisovú dokumentáciu s poukazom na nesúhlas klienta a povinnosť zachovávať mlčanlivosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 21 písm. a) a d), § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA.

Ustanovenie § 21 písm. a) a d) ZoA je potrebné vykladať tak, že už len samotné podozrenie z toho, že by pri prevzatí zastúpenia (mandátu) advokátom mohlo dôjsť ku konfliktu záujmov spoluprácou s protistranou, zúčastnenými osobami alebo používaním informácií, ktoré získal pri výkone svojho povolania, musí advokát takéto zastúpenie odmietnuť. Príkaz odmietnuť poskytnutie právnych služieb v zmysle § 21 písm. a) a d) ZoA sa vzťahuje na konanie advokáta ako prejav jeho úsudku a vôle prijať, či odmietnuť zastúpenie v situáciách uvedených v tomto ustanovení, preto k porušeniu tohto príkazu môže dôjsť aj v prípade, keď advokát nerešpektuje tento príkaz a poskytne právnu službu, hoci dodatočne sa zistí, že v konaní došlo k vade, ktorú nemožno dodatočne odstrániť a ktorá spôsobila neplatnosť „prevzatia veci“.

Povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA vyjadriť sa k obsahu podania a predložiť spisovú dokumentáciu v rámci konania, ktoré je proti nemu vedené orgánmi SAK je absolútna a je formulovaná tak, aby SAK umožnila sťažnosť podanú na advokáta efektívne prešetriť. Neobstoí preto ani argumentácia zachovávaním mlčanlivosti, nakoľko v zmysle § 23 ods. 8 písm. c) ZoA sa mlčanlivosť vzťahuje aj na členov orgánov komory a jej zamestnancov.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS-28/13:2468/2012

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 30. apríla 2013, sp. zn. DS II.-2/13-2468/2012

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 30. apríla 2013, sp. zn. DS II.-2/13-2468/2012 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS-28/13:2468/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a) a d), § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

a) dňa 20. 9. 2011 prevzal právne zastúpenie spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, napriek tomu, že predtým –

na základe plnomocenstva zo dňa 7. 3. 2011 zastupoval ako právny zástupca navrhovateľku A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom proti spoločnosti A. s. r. o.,

b) spoločnosť A. s. r. o. zastupoval v konaní vedenom pred okresným súdom o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe plnomocenstva zo dňa 20. 9. 2011 napriek tomu, že toto plnomocenstvo nepodpísali obidve konateľky uvedenej spoločnosti C. D. aj Ing. A. B., ktoré podľa výpisu z obchodného registra konajú v mene spoločnosti A. s. r. o. spoločne,

c) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 17. 9. 2012, ktorú prevzal dňa 1. 10. 2012 SAK bezodkladne nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu, konkrétne kompletný spis, vzťahujúci sa na zastupovanie A. B. v konaní vedenom proti odporcovi A. s. r. o. o vydanie zmenkového platobného rozkazu a zaplatenie zmenkovej pohľadávky vo výške 275 088,15 eur s prísl. a kompletný spis, vzťahujúci sa na zastupovanie spoločnosti A. s. r. o. v konaní v právnej veci navrhovateľa S. s. r. o. c/a 1. P. s. r. o., 2. A. s. r. o. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a ani sa bezodkladne nevyjadril k sťažnosti sťažovateľky C. D.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **5 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 9. 1. 2013 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. a), § 21 písm. d) § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 2. 11. 2012 k sťažnosti sťažovateľky uviedol, že sa s A. B. poznal už dlhšie a zastupoval ju v niekoľkých civilných a rodinných veciach. Jej zastupovanie vo veci vydania zmenkového platobného rozkazu prevzal dňa 15. 7. 2011, pričom konanie sa skončilo vydaním zmenkového platobného rozkazu, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným 23. 6. 2011. Zdôraznil, že spoločnosť A. s. r. o. je paralyzovaná rozpormi medzi dvoma konateľkami a spoločníčkami – A. B. a C. D. Ďalej uviedol, že v právnej veci žalobcu S. s. r. o. proti žalovanému 1. P. s. r. o. a 2. A. s. r. o. o určenie práva k nehnuteľnosti ho oslovil konateľ spoločnosti P. s. r. o. a dňa 27. 5. 2011 prevzal zastupovanie spoločnosti P. s. r. o. ako žalovaného v 1. rade. Po tom, ako bolo v tejto veci vydané uznesenie o vydaní predbežného opatrenia dňa 5. 9. 2011 ho oslovila p. A. B., ktorá je jednou z konateľiek spoločnosti A. s. r. o., ktorá bola žalovaná v 2. rade v tomto spore, aby poskytol právne služby pri ochrane legitímnych záujmov spoločnosti A. s. r. o. v tomto súdnom konaní, pretože išlo o celý nehnuteľný majetok spoločnosti. Na základe predložených dokumentov a súdneho rozhodnutia dňa 22. 9. 2011 vypracoval odvolanie. Pred odoslaním odvolania poštou na súd mu p. A. B. osobne doručila podpísané plnomocenstvo. Po tom, ako mu bolo podpísané splnomocnením doručené, toto podpísal a bez ďalšieho spolu s odvolaním poslal poštou súdu. O tom, že plnomocenstvo nebolo podpísané p. C. D. ako druhou konateľkou, a že táto nesúhlasí, aby spoločnosť A. s. r. o. zastupoval, v čase odoslania odvolania nevedel a dozvedel sa to až neskôr.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 30. apríla 2013, sp. zn. DS II.-2/13-2468/2012 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie v podobe peňažnej pokuty vo výške 5 000 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania.

V odôvodnení tohto rozhodnutia konajúci senát konštatoval, že jednotlivé skutky sa stali tak, ako boli uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania z 9. 1. 2013, podaného na podnet sťažovateľky C. D. Vykonaným dokazovaním mal senát preukázať nasledovné skutočnosti:

Sťažovateľka C. D. a p. A. B. sú spoločníkmi a konateľkami spoločnosti A. s. r. o. Za spoločnosť konali a konajú spoločne.

DO na základe písomnej plnej moci dňa 7. 3. 2011 prevzal zastupovanie A. B., v konaní na vydanie zmenkového platobného rozkazu proti odporcovi A. s. r. o. Tento bol vydaný dňa 14. 6. 2011, dňa 23. 6. 2011 nadobudol právoplatnosť. Následne k nehnuteľnosti patriacej do majetku A. s. r. o. bola zapísaná farcha v prospech A. B. V spore žalobcu S. s. r. o. proti žalovaným 1. P. s. r. o., a 2. A. s. r. o., o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, DO na základe žiadosti A. B. zastupoval A. s. r. o., na základe plnej moci z 20. 9. 2011, v ktorej v záhlaví sú uvedené mená oboch konateľiek, ale podpísala ju len A. B. V mene tejto spoločnosti potom dňa 22. 9. 2011 vypracoval odvolanie proti predbežnému opatreniu zo dňa 5. 9. 2011, ktoré spolu s uvedeným plnomocenstvom bolo doručené súdu 27. 9. 2011. Druhá konateľka C. D. v tomto konaní v mene A. s. r. o., uznala nárok žalobcu k nehnuteľnostiam patriacim do jej majetku s odôvodnením, že spoločnosť nemá prostriedky na zaplatenie kúpnej ceny. Proti rozhodnutiu vo veci samej v prospech žalobcu zo 7. 6. 2012, ale DO v mene uvedenej spoločnosti dňa 3. 7. 2012 vypracoval odvolanie, ktoré bolo doručené konajúcemu súdu dňa 11. 7. 2012.

DO dňa 1. 10. 2012 prevzal na výzvu navrhovateľa na vyjadrenie sa k sťažnosti C. D. a predloženie advokátskych spisov ohľadne uvedených súdnych konaní. Reagoval písomným vyjadrením doručeným SAK dňa 9. 11. 2012, v ktorom sa vyjadril k sťažnosti s tým, že požadovanú dokumentáciu doručí v osobitnej obálke. Ale neurobil tak s odôvodnením, že rešpektuje zákaz vyjadrený klientom – A. B.

Pri posudzovaní uvedeného konania DO disciplinárny senát pripomenul, že podľa § 2 ods. 2 ZoA je advokát pri poskytovaní právnych služieb nezávislý, je viazaný všeobecne záväznými právnymi predpismi a v ich medziach príkazmi klienta. S nezávislosťou advokáta je úzko spätá aj povinnosť dodržiavať pri svojej činnosti aj normy upravujúce konflikt záujmov. Avšak nie len jednotlivý advokát, ale aj advokácia, ako nezávislá inštitúcia sprostredkujúca jednotlivým subjektom realizáciu ich práva na právnu pomoc, je povinná prísny zákazom predchádzať konfliktu záujmov. Advokát nedodržiavajúci túto zásadu spochybňuje nielen svoju vlastnú kredibilitu, ale spochybňuje celý advokátsky stav, ktorý vystavuje spochybňovaniu presadzovania výlučne záujmov klienta (v rámci zákonných pravidiel). Ustanovenia § 21 písm. a) a d) zákona o advokácii je, podľa senátu, potrebné chápať tak, že už len samotné podozrenie z toho, že by pri prevzatí zastúpenia (mandátu) mohlo dôjsť ku konfliktu záujmov, napr. spoluprácou s protistranou, zúčastnenými osobami či používaním informácií, ktoré advokát získal pri výkone svojho povolania, je dôvodom, pre ktorý advokát musí takéto zastúpenie odmietnuť. Toto DO neurobil. Ohľadne vzájomnej súvislosti oboch súdnych konaní a preukázateľnému konfliktu záujmov senát poukázal na skutočnosť, že od výsledku sporu o určenie vlastníctva záviselo, či si A. B. bude môcť uspokojiť svoju zmenkovú pohľadávku z nehnuteľného majetku A. s. r. o. Teda, ak DO v konaní o určenie vlastníctva konal na základe plnej moci nepodpísanej aj druhou konateľkou, minimálne sťažovateľka musela nadobudnúť presvedčenie, že advokát je pre zisk ochotný porušiť aj § 18 ZoA. Konajúci disciplinárny senát teda neakceptoval obranu DO, že keď, vzhľadom na nesúlad, resp. rozpory medzi spoločníkmi a konateľkami A. s. r. o., prijal plnomocenstvo a toto spolu odvolaním doručil súdu, konal v dobrej viere a snahe pomôcť jednej z konateľiek a spoločníčkovi pri ochrane záujmov spoločnosti proti nezodpovednému konaniu druhej spoločníčky a konateľky.

Ku skutku uvedenému pod písm. c) senát uviedol, že podľa jeho názoru si DO chybné vysvetlil § 28 ods. 4 ZoA. Povinnosť uvedená v tomto ustanovení je absolútna. Je formulovaná tak, aby SAK umožnila sťažnosť podanú na advokáta efektívne prešetriť. Neobstojí ani argumentácia zachovávaním mlčanlivosti, pretože v zmysle § 23 ods. 8 písm. c) ZoA sa mlčanlivosť vzťahuje aj na členov orgánov komory a jej zamestnancov. Práve možnosť kontroly viedla nepochybne zákonodarcu k zakotveniu rovnocennej povinnosti mlčanlivosti pre orgány komory a tými nepochybne sú tak RK SAK, ako aj DK SAK. Za takéhoto predpokladu nemohlo prísť k poškodeniu záujmov jeho klientky – A. B. DO pritom preukázal aj na samotnom pojednávaní neochotu podriaďiť sa tomuto ustanoveniu zákona.

Disciplinárne obvineným navrhnutý dôkaz – výsluch A. B. nepovažoval disciplinárny senát za potrebné vykonať, nakoľko mal na jednej strane dostatok podkladov a informácií na rozhodnutie a na strane druhej bol dôvodný predpoklad spochybniteľnosti takejto výpovede vzhľadom na osobnú angažovanosť A. B. na prípade.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z vyhodnotenia závažnosti zistených porušení povinností, vyhodnotenia pohnútky a osoby DO advokáta, a skutočností, že DO sa flagrantným spôsobom odmieta podrobiť pravidlám svojho vlastného stavu. Disciplinárny senát vzal do úvahy aj to, že DO nebol dosiaľ uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia. Z vyššie uvedených dôvodov pri posudzovaní závažnosti porušenia povinností advokáta DO advokátom, ktoré bolo zrejme aj mimo advokátskeho stavu, senát zvolil formu peňažnej pokuty, ktorú uložil v spodnej štvrtine sadzby, pričom vyhodnocoval aj možnosť jeho budúcej nápravy.

Dňa 4. 10. 2013 bolo SAK doručené včas podané odvolanie DO, ktorý z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci žiadal, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie zrušil a disciplinárne konanie voči jeho osobe zastavil. DO namietal predovšetkým nevykonanie navrhnutého dôkazu – výsluchu A. B. ako aj to, že senát sa nedostatočne zaoberal skutočnosťami, ktoré boli v jeho prospech a ktoré v rámci odvolania zhrnul. Ďalej doplnil, že pri vypracovaní podania v druhom spore nebol platne splnomocnený spoločnosťou A. s. r. o., teda neposkytol jej právne služby v rozpore s ustanoveniami zákona a AP SAK.

DO na pojednávaní odvolacieho disciplinárneho senátu vysvetlil, že za nedostatok priestoru na obranu prvostupňovom konaní považuje skutočnosť, že bolo rozhodnuté už na prvom pojednávaní dňa 30. 4. 2013, pričom pred ním nemal možnosť nahliadnuť do spisu a pripraviť si návrhy na ďalšie dokazovanie. Tiež skutočnosť, že bol zamietnutý jeho návrh na výsluch svedkyne A. B. V rámci záverečného návrhu doplnil, že plnomocenstvo v mene A. s. r. o., ktoré mu v spore o určenie vlastníctva dňa 20. 9. 2011 predložila A. B. bolo podpísané tak, že sa domnieval, že je podpísané oboma konateľkami. O výhradách zo strany C. D. nevedel. Za rozhodujúce však považoval zistenie II. disciplinárneho senátu, že k prevzatíu právneho zastúpenia a poskytnutíu právnej služby nedošlo. V tejto súvislosti poukázal aj na disciplinárne rozhodnutie sp. zn. DS VI.-76/10:2190/2010 z 17. 5. 2011 uverejnené pod č. 64 v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK. Konkrétne na 2. výrok rozhodnutia, podľa ktorého „K prevzatíu právneho zastúpenia advokátom, t. j. poskytovaníu právnej služby klientovi dochádza v súlade s § 22 ZoA uzatvorením zmluvy o poskytovaní právnej služby, ku ktorému dôjde v zmysle § 43a a 43c OZ v okamihu, keď je dostatočne určitý návrh jednej zmluvnej strany prijatý druhou stranou, ktorej je návrh určený“. Ďalej odmietol aj obvinenie z porušenia § 28 ods. 4 ZoA s tým, že ak v uvedenej veci nedošlo k prevzatíu zastúpenia, nemusel ani viesť advokátsky spis, teda nemal čo predložiť. Spis ohľadne uvedeného zmenkového konania nepredložil SAK na základe zákazu zo strany klientky, ktorý plne rešpektuje. Má však za to, že všetky relevantné informácie aj ohľadne tohto sporu SAK poskytol.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS-28/13:2468/2012 bolo rozhodnutie prvostupňového senátu ako vecne správne potvrdené.

Pri tomto rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol správne zistený II. disciplinárnym senátom SAK v prvostupňovom konaní, pričom poukázal aj na rozpory v tvrdeniach DO advokáta. Odvolací senát uznesením zamietol návrh na výsluch svedkyne A. B. pre nadbytočnosť, najmä vzhľadom na obsah dôkazov oboznámených v úvode pojednávania.

Pri právnom posúdení veci prvostupňový disciplinárny senát správne interpretoval pojem „záujmy sú v rozpore“ tak, že tento zahŕňa aj situáciu, keď iba hrozí, že záujmy uvedených osôb sa môžu do rozporu dostať. Na doplnenie odvolací senát uviedol, že príkaz úvodnej vety § 21 ZoA „povinný odmietnuť“ sa vťahuje na konanie advokáta ako prejav jeho úsudku a vôle prijať, či odmietnuť v situáciách uvedených ďalej v písm. a) až e) tohto ustanovenia. Preto k disciplinárnemu previneniu môže dôjsť aj v prípade, keď advokát nerešpektuje tento príkaz a ustanovenia a) až e) § 21 ZoA a poskytne právnu službu, hoci dodatočne sa zistí, že v konaní došlo k vade, ktorú nemožno dodatočne odstrániť a ktorá spôsobila neplatnosť „prevzatia vecí“. S týmto názorom nie je v rozpore ani DO uvedený výrok disciplinárneho rozhodnutia č. 64 v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK. K tomu odvolací senát pripomenul, že pre správne analogické použitie tzv. „judikátu“ je nevyhnutné oboznámiť sa aj s predmetom sporu a skutkovým stavom, ktorý bol daným „judikátom“ riešený. V opísanom prípade nedošlo k dohode o predmete a cene právnej služby, a z tohto dôvodu oslovený advokát odmietol podpísať plnomocenstvo už čiastočne vyplnené možným klientom. Za postup znižujúci dôstojnosť advokátskeho stavu a porušenie profesijnej etiky odvolací senát považoval aj konanie advokáta, ktorý v konaní pred súdom vystupuje, ako právny zástupca iného, bez toho, aby sa presvedčil/ uistil v tom, že mu táto právnická či fyzická osoba na to platne udelila plnú moc. Rovnako predloženie advokátskych spisov, ako jedna z povinností advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA je nesporne aj v záujme samotného advokáta na riadnom zistení skutkového stavu. Slovné zhrnutie obsahu týchto spisov zo strany dotknutého advokáta preto nemožno považovať za dostatočnú náhradu.

2.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta riadne a včas o doručení uznesenia Ústavného súdu SR, ktorým bolo rozhodnuté o ústavnej sťažnosti vo veci klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS 10/13:1920/2012

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 22. marca 2013, sp. zn. DS II-92/12: 1920/2012

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2013, sp. zn. DS II-92/12: 1920/2012 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS 10/13:1920/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca svojej klientky, v konaní vedenom pred Ústavným súdom SR konal v rozpore so záujmami svojej klientky (sťažovateľky) tým, že neinformoval klientku riadne a včas o tom, že mu bolo doručené uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 29. 9. 2011, ktoré prevzal dňa 11. 11. 2011,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 18. 9. 2012 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. a) AP SAK. Podaniu návrhu predchádzala sťažnosť klientky DO advokáta.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach k sťažnosti sťažovateľky uviedol, že bol dvomi rozhodnutiami Centra právnej pomoci ustanovený na zastupovanie sťažovateľky v jej dvoch právnych veciach. Jedna vec bola právoplatne skončená zamietnutím žaloby klientky. Dovolanie proti rozsudku krajského súdu bolo uznesením NS SR zo dňa 31. 3. 2011 odmietnuté z dôvodu neexistencie väd podľa § 237 písm. a) – g) OSP. Rovnako bola v uvedenej veci zo strany Ústavného súdu SR odmietnutá sťažnosť podľa § 127 ods. 1 Ústavy SR uznesením zo dňa 29. 9. 2011, ako podaná oneskorená. K oneskorenému podaniu uviedol, že v danom období začal mať zdravotné problémy, liečil sa najskôr ambulantne a následne bol aj hospitalizovaný. Ku komunikácii so sťažovateľkou uviedol, že bola bežná, so snahou čo najlepšie obhajovať jej záujmy pred súdom. Prejavil ľútosť na tým, že aj pod vplyvom zdravotných ťažkostí došlo k oneskorenému podaniu sťažnosti na ÚS SR, za čo sa sťažovateľke aj ospravedlnil. Sťažovateľka sa s ním osobne zúčastnila na všetkých pojednávaniach vo veci, takže mala od neho aj všetky potrebné informácie.

Na týchto svojich tvrdeniach DO advokát trval aj na pojednávaní disciplinárneho senátu, na ktorom okrem iného doplnil, že je pravdou, že nemal so sťažovateľkou písomnú dohodu o tom, že ju nemusí informovať písomne. On s ňou ale chodieval aj na pojednávania v inej veci. Viezol ju svojím motorovým vozidlom a informoval ju aj o priebehu tohto konania. Priznal teda, že formálne mohlo dôjsť k pochybeniu z jeho strany. Po doplňujúcej otázke senátu DO predložil spis advokáta vedený na sťažovateľku, pričom poukázal na to, že za úradné záznamy, na ktoré poukazoval vo svojich vyjadreniach, považuje prehľad spisu, z ktorého poznámok malo vyplývať, že klientka bola informovaná a oboznámená so stavom konania pred ÚS SR dňa 13. 1. 2012.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 22. marca 2013, sp. zn. DS II-92/12: 1920/2012 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že ako právny zástupca svojej klientky, v konaní vedenom pred ÚS SR konal v rozpore so záujmami svojej klientky (sťažovateľky) tým, že neinformoval klientku riadne a včas o tom, že mu bolo doručené uznesenie ÚS SR zo dňa 29. 9. 2011, ktoré prevzal dňa 11. 11. 2011, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania.¹

1 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok spočívajúci v tom, že DO v presne nezistenom čase medzi 9. 8. 2011 a 23. 4. 2012 sťažovateľku nepravdivo informoval o tom, že Ústavný súd SR ho v rámci konania o ústavnej sťažnosti klientky vyzýval, aby sťažnosť doplnil a zaslal mu rôzne dokumenty. Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2013, sp. zn. DS II-92/12: 1920/2012 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

V odôvodnení tohto rozhodnutia II. disciplinárny senát zhrnul priebeh konania a výsledky dokazovania, na základe ktorých dospel k záveru, že skutok spočívajúci v neinformovaní klientky o doručení uznesenia Ústavného súdu SR sa stal tak, ako bol uvedený v disciplinárnom návrhu, pričom DO tento nespochybnil a priznal sa k tomu, že neinformoval klientku riadne a včas o tom, že mu bolo doručené uznesenie ÚS SR zo dňa 29. 9. 2011, ktoré prevzal dňa 11. 11. 2011. Vzhľadom na priznanie DO advokáta a jeho ďalšie tvrdenia v tejto súvislosti disciplinárny senát vykonal ďalšie dokazovanie so zameraním na skutočnosť, či sa DO pokúšal akýmkoľvek spôsobom rozhodnutie svojej klientke doručiť, či ju s jeho obsahom oboznámil. Vzhľadom na vyššie uvedené, disciplinárny senát sa po posúdení dôkazov založených v spise a vykonaných na pojednávaní dňa 22. 3. 2013 stotožnil s návrhom RK SAK vo vzťahu k tomuto skutku a vyhodnotil konanie DO advokáta ako porušenie povinností advokáta, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože okrem priznania samotného DO advokáta disponoval aj ďalšími dôkazmi, ktoré spáchanie skutku potvrdzovali. Počínajúc samotným rozhodnutím ÚS SR a momentom jeho doručenia a končiac tým, že DO ani netvrdil, že by sťažovateľke v sledovanom čase rozhodnutie doručoval, či odovzdával.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností, vyhodnotenia pohnútky a osoby DO advokáta, a skutočnosti, že DO sa priznal, skutok oľutoval. Disciplinárny senát vzal aj do úvahy aj to, že DO poskytoval sťažovateľke právnu pomoc bezplatne. Jeho postup pritom nemohol byť príčinou samotného následku, pretože vec na zastupovanie preberal už v čase, kedy došlo k prekludovaniu jej práva na ústavnoprávnu ochranu. Nakoniec práva sťažovateľky na prípadné uplatnenie nároku na náhradu škody zostali zachované.

Disciplinárne obvinený podal proti predmetnému rozhodnutiu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že na základe listinných dokladov, ktoré boli predložené do disciplinárneho spisu nie je možné sa stotožniť so záverom, že z jeho strany pri poskytovaní právnej služby klientke došlo k disciplinárnemu previneniu. Podľa DO pri hodnotení sťažnosti bolo potrebné vychádzať z okolností prípadu, chronológie konania obvineného ako advokáta, s ohľadom na jeho kontakt s klientkou počas zastupovacej činnosti v iných konaniach. Vzhľadom na niekoľkonásobné stretnutia obvineného s klientkou v čase doručovania uznesenia Ústavného súdu SR je nelogické podľa obvineného, aby neinformoval o doručení predmetného uznesenia. Údajne dňa 29. 9. 2011 urobil do svojho advokátskeho spisu písomný úradný záznam o informovaní klientky, ktorý podľa jeho názoru spĺňa náležitosť riadneho a včasného písomného informovania klienta.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS 10/13:1920/2012 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového senátu ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát vykonal všetky dôkazy, ktoré vo veci vykonať mal a mohol, správne tieto dôkazy vyhodnotil a následne správne rozhodol, keď uznal DO za vinného z predmetného skutku. DO nepreukázal vierohodným spôsobom, že svoju klientku o rozhodnutí ÚS SR informoval. Tvrdenie DO, že svoju klientku informoval ústne pri opakovaných stretnutiach v čase doručovania uznesenia ÚS SR poprela sťažovateľka. Úradný záznam, ktorý si DO zapísal do svojho advokátskeho spisu o informovaní klientky nie je dostatočným dôkazom na preukázanie jeho obhajoby, pretože tento záznam nie je verifikovaný podpisom klientky, najmä s poukazom na skutočnosť, že klientka kategoricky popiera takúto informáciu zo strany advokáta. Údajný úradný záznam o informovaní klienta v danom prípade by musel byť potvrdený klientom buď ústne alebo jeho podpisom na zázname.

Odvolací disciplinárny senát uzavrel, že aj z hľadiska právnej kvalifikácie skutku a primeranosti uloženého disciplinárneho opatrenia je odvolaním napadnuté rozhodnutie správne, preto ho ako vecne správne potvrdil.

3.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta o doručení rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o jeho veci v jeho neprospech, tento mu riadne a včas nedoručí ani proti nemu nepodá odvolanie bez pokynu klienta na takýto postup, klienta preukázateľne neinformuje o výške odmeny pred začatím poskytovania právnych služieb a následne vypovie klientovi plnú moc z dôvodu odmietnutia doplnenia zálohy na odmenu za právne služby bez toho, aby ho predtým o doplnenie zálohy požiadal písomne, pričom pri následnom prešetrovaní sťažnosti na výzvu SAK nepredloží požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 4, § 22 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie I. odvolacieho disc. senátu SAK z 3. apríla 2014, sp. zn. I. ODS-2/14:1164/2013

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I.-111/13:1164/2013

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I.-111/13:1164/2013 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I.-111/13:1164/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 4, § 22 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA, § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

1.) neinformoval klientku A. B. riadne a včas o tom, že mu bol doručený rozsudok okresného súdu, ktorý prevzal dňa 19. 12. 2012,

2.) rozsudok okresného súdu, ktorý prevzal dňa 19. 12. 2012, klientke A. B. riadne a včas nedoručil,

3.) proti rozsudku okresného súdu, ktorý prevzal dňa 19. 12. 2012, nepodal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, hoci na takýto postup nemal zo strany klientky A. B. pokyn,

4.) ešte pred začatím úkonov právnej služby neinformoval svoju klientku A. B. o tom, že odmena za jednotlivé úkony právnej služby v konaní vedenom pred okresným súdom bude zodpovedať čiastkam, ktoré uviedol vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia zo dňa 7. 2. 2013, urobenom po skončení právneho zastupovania,

5.) ešte pred začatím úkonov právnej služby neinformoval svojho klienta C. D. o tom, že odmena za jednotlivé úkony právnej služby v konaní vedenom pred okresným súdom bude zodpovedať čiastkam, ktoré uviedol vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia zo dňa 6. 12. 2012, urobenom po skončení právneho zastupovania,

6.) dňa 6. 12. 2012 vypovedal klientovi C. D. plnomocenstvo zo dňa 29. 2. 2012 aj z dôvodov odmietnutia doplnenia zálohy na odmenu za právne služby bez toho, aby ho predtým o doplnenie zálohy požiadal písomne,

7.) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 10. 6. 2013, ktorú prevzal dňa 12. 6. 2013, bezodkladne nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu, konkrétne kompletne spisy, vzťahujúce sa na právne služby, poskytnuté sťažovateľom A. B. a C. D.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **337,70 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 16. 9. 2013 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 24. 9. 2013 uviedol, že je toho názoru, že sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustil, a preto žiadal, aby sa disciplinárne konanie zastavilo ako nedôvodné.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I.-111/13:1164/2013 senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, uložil DO advokátovi disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 337,70 eur ako aj povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania.

V odôvodnení tohto rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát konštatoval, že jednotlivé skutky sa stali tak, ako boli uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania a na základe vykonaného dokazovania mal senát za preukázané nasledovné skutočnosti:

DO na základe písomných plných mocí dňa 29. 2. 2012 prevzal zastupovanie oboch sťažovateľov vo veci ochrany osobnosti. Zároveň sa dohodli na odmene za vypracovanie žaloby vo výške 100 eur, pre každého. Predmetom rozporov zostala výška celkovej dohodnutej odmeny. Podľa DO boli sťažovatelia vopred informovaní o tarifnej odmene vychádzajúcej z predmetu sporu. Poukázal pri tom na skutočnosť, že v texte plnej moci, po odkaze na vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z., je ako dohodnutá forma úhrady za právne služby označený údaj „tarifná § 10 a hodinová § 3 – 4“ a údaj „hotové výdavky § 15 a režijný paušál“. Ohľadne konkrétnej výšky odmeny za úkon sa DO odvolával na to, že sťažovateľ p. C. D. sa s výškou tarifnej odmeny oboznámil užho v kancelárii, kde visí na stene tabuľa s vyhláškou o odmenách advokátov. Z hľadiska splnenia povinností podľa § 18 ods. 4 ZoA voči p. A. B., konajúci senát neakceptoval ani obranu DO, že výšku odmeny a cestovných náhrad konkrétne uviedol vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia zo dňa 11. 5. 2012 za úkony už urobené od udelenia plnej moci dňa 29. 2. 2012.

DO v konaní tiež nepreukázal, že by na spoločnom stretnutí dňa 5. 12. 2012 informoval p. C. D. o vyčíslení úkonov právnej pomoci ako aj to, že pred vypovedaním plnej moci menovanému listom zo 6. 12. 2012, od tohto písomne žiadal poskytnutie ďalšej zálohy na právne služby, hoci neposkytnutie tejto zálohy uviedol ako jeden z dôvodov pre výpoveď.

Sťažovateľka A. B. v sťažnosti poukázala aj na to, že jej disciplinárne obvinený včas nedoručil rozsudok okresného súdu v jej veci. DO k tomu opakovane uviedol, že listom zo dňa 7. 2. 2013 doručil sťažovateľke až právoplatný rozsudok, keďže p. A. B. sa po vyhlásení tohto rozsudku vyjadrila tak, že na odvolaní netrvá. Uvedené tvrdenia však DO žiadnym spôsobom nepreukázal. Hoci jeho povinnosťou bolo oboznámiť sťažovateľku s týmto rozhodnutím, aby v stanovenej lehote mohla zvážiť prípadné podanie odvolania alebo si vyžiadať od menovanej preukázateľný dôkaz, o jej pokyne nepodať odvolanie.

Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že predseda RK SAK dňa 10. 6. 2013 vyzval DO na predloženie kópie spisov klienta týkajúcich sa sťažovateľov, čo však DO neurobil.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia uvedený senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu disciplinárne obvineného, proti ktorému bolo v uplynulom období vedené disciplinárne konanie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, v ktorom namietal, že nebol dôsledne zistený skutkový stav a dostatočne zohľadnené argumenty a dôkazy v prospech advokáta. Konajúci senát podľa neho rozhodol jednostranne a bez zistenia objektívnej pravdy bolo rozhodnuté skrívodlivo, len na základe lží sťažovateľov. Preto žiadal, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie zrušil a disciplinárne konanie voči jeho osobe zastavil.

Odvolací senát po oboznámení sa s vecou o posúdení všetkých odvolacích námietok rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne.

Pri tomto rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol správne zistený I. disciplinárnym senátom SAK v prvostupňovom konaní. Aj odvolací senát mal za preukázané, že DO sa pri poskytovaní právnych služieb sťažovateľom neriadil dôsledne platnými ustanoveniami zákona o advokácii a interných predpisov SAK, v tomto prípade upravujúcimi najmä pravidlá kontaktu s klientom, vrátane preukázateľného dojednania rozsahu právnej služby, konkrétnej formy a výšky odmeny, vrátane súvisiacich výdavkov a spôsobu komunikácie umožňujúceho zachovanie obsahu konkrétneho pokynu klienta. Podľa názoru odvolacieho senátu si DO, žiaľ, ani na odvolacom pojednávaní dňa 3. 4. 2014 neuvedomil, že tento zdanlivo „zbytočný formalizmus“ slúži i na jeho ochranu.

4.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako Centrom právnej pomoci ustanovený právny zástupca klienta neoznámil klientovi, že mu bol doručený rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté v neprospech klienta, ani nepodá v zákonnej lehote voči tomuto rozsudku odvolanie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Advokát je povinný klienta informovať o zásadných skutočnostiach v rámci zastupovania, ktorým je bez akýchkoľvek pochybností aj doručenie rozsudku a posielat klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodnú inak. Je povinnosťou advokáta, aby splnenie povinnosti „riadne a včas informovať klienta“ bol spôsobilý preukázať, pretože dôkazné bremeno pri preukazovaní týchto povinností voči klientovi vždy leží na advokátovi.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 21. mája 2014, sp. zn. I. ODS-34/13: 222/2013

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 25. októbra 2013, sp. zn. DS X.-80/13:222/2013

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 25. októbra 2013, sp. zn. DS X.-80/13:222/2013 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. mája 2014, sp. zn. I. ODS-34/13: 222/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako Centrom právnej pomoci ustanovený právny zástupca klienta p. A. B. vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 5P/74/2011 neoznámil klientovi, že mu bol doručený rozsudok, ktorý mu nedoručil a nepodal v zákonnej lehote voči rozsudku o zamietnutí zvýšenia výživného odvolanie,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 250 eur.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 7. 6. 2013 bol v súlade s § 5 ods. 1 DP SAK predsedom RK SAK doručený návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.

V stanovisku k sťažnosti DO uviedol, že jeho klient bol na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, prítomný a nedal mu žiaden pokyn, aby proti tomuto rozsudku podal odvolanie. DO potvrdil, že rozsudok vo veci samej mu doručený bol, riadne a včas o tom klienta písomne neinformoval a odvolanie vo veci nepodal.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO uviedol, že svojím konaním nezmaril možnosť podania riadneho opravného prostriedku, pretože klient bol sám prítomný na pojednávaní, na ktorom mal právo podať odvolanie priamo do zápisnice, on to však neurobil. Klient mu mal osobne po pojednávaní oznámiť, že sa odvolávať nebude. Písomný pokyn od klienta však vyhotovený nebol. DO mal za to, že nepodaním odvolania nebola klientovi spôsobená žiadna ujma. Na záver vyhlásil, že si nie je vedomý porušenia predpisov tak, ako sa uvádza v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu z 25. októbra 2013, sp. zn. DS X.-80/13:222/2013 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, bola mu uložená peňažná pokuta vo výške 250 eur ako aj povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 337,70 eur.

Toto rozhodnutie prvostupňový disciplinárny senát odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal za nepochybne preukázané, že DO po doručení rozsudku vo veci samej o takejto skutočnosti svojho klienta písomne neinformoval a porušil tak svoje povinnosti advokáta vyplývajúce z § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK.

Obrana DO advokáta, že svojmu klientovi nespôsobil žiadnu škodu či inú ujmu na kvalifikácii jeho konania ako disciplinárneho obvinenia nič nemení. Advokát má jednoznačnú povinnosť informovať svojho klienta o doručení rozhodnutia vo veci samej a zistiť jeho stanovisko a vyžiadať pokyny pre ďalší postup v konaní. Ak si tieto povinnosti neplní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia v zmysle § 56 ZoA. Je povinnosťou advokáta, aby splnenie povinnosti „riadne a včas informovať klienta“ bol spôsobilý preukázať, pretože dôkazné bremeno pri preukazovaní týchto povinností voči klientovi vždy leží na advokátovi.

Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, pozitívne hodnotil, že sťažovateľovi škoda nevznikla a DO, ktorý je zapísaný do zoznamu SAK od 1. 1. 2008 dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný. Z vyššie uvedených dôvodov bolo disciplinárne obvinenému uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta 250 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie DO advokát, ktorý namietal skutočnosť, že jeho klient bol prítomný na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok a bol poučený o práve podať opravný prostriedok a to priamo na pojednávaní do zápisnice alebo neskôr do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku. Klient však napriek tomu na pojednávaní odvolanie do zápisnice nezahlásil. Vypočul si zdôvodnenie sudcu, že vzhľadom na skutočnosť, že od 16. 12. 2010, keď sa stal právoplatným predchádzajúci rozsudok ohľadne úpravy výživného, nedošlo k zmene pomerov tak, aby mohlo byť návrhu na zvýšenie výživného vyhovené, nakoľko uplynula doba len 10 mesiacov. Klient mu potom mal uviesť, že sa teda odvolávať nebude a podá nový návrh po roku. Klient sa mal zastaviť podľa ich dohovoru v advokátskej kancelárii na prevzatie listín, ktoré mu odovzdal. Klient však neprišiel a nereagoval ani na telefonické výzvy. Z uvedeného

ho dôvodu mal za to, že klient odvolanie nechce podať. Navyše DO v odvolaní uviedol, že nepodaním odvolania nebola spôsobená žiadna ujma klientovi, pretože rozsudok nezakladá prekážku na res iudicata, mohol kedykoľvek po právoplatnosti rozhodnutia podať ďalší návrh na zvýšenie výživného. Na základe vyššie uvedeného mal DO za to, že jeho konaním nedošlo k závažnému porušeniu zákonných povinností advokáta, ako aj povinností stanovených vnútorným predpisom, pričom intenzita porušenia má byť značná. Podľa jeho názoru nebol žiadny dôvod na udelenie akejkoľvek sankcie a už vôbec nie vo forme finančnej pokuty.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát vykonal všetky dôkazy, ktoré vo veci vykonať mal a mohol, správne tieto dôkazy vyhodnotil a následne správne rozhodol, keď uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia.

DO nepreukázal vierohodným spôsobom, že svojho klienta informoval o doručení rozsudku, ani že by mu bol rozsudok doručil a tiež nepreukázal svoje tvrdenie, že klient nechcel podať proti predmetnému rozsudku odvolanie. Všetky skutočnosti uvádzané tak vo vyjadrení ako aj v odvolaní disciplinárne obvineného sú len jeho tvrdením. Advokát je povinný klienta informovať o zásadných skutočnostiach v rámci zastupovania, ktorým je bez akýchkoľvek pochybností aj doručenie rozsudku a posielat klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodnú inak. Pokiaľ klient nechcel podať proti rozsudku odvolanie, o čom ho mal informovať hneď po pojednávaní, mal o tom, ako advokát, vyhotoviť písomný záznam a dať ho podpísať klientovi. V zmysle zákona o advokácii, ako aj interných predpisov advokácie je advokát povinný postupovať tak, aby nedošlo k ohrozeniu a poškodeniu práv jeho klienta. V danom prípade postupom DO advokáta bol jeho klient ukrátený o svoje právo na doručenie rozsudku a následne o právo podať proti prvostupňovému rozsudku odvolanie.

Odvolací disciplinárny senát preskúmal napadnuté rozhodnutie aj vo výroku o uloženom treste a dospel k záveru, že uložený trest je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na osobu disciplinárne obvineného primeraný. Uložený trest má byť pre disciplinárne obvineného upozornením, resp. výstrahou, aby pri výkone povolania advokáta neopomenul žiadne zo svojich povinností, ktoré mu zo zákona o advokácii a advokátskeho poriadku vyplývajú.

5.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa ako právny zástupca klienta nezúčastní na súdnom pojednávaní vo veci klienta napriek tomu, že doručenie predvolania na pojednávanie bolo riadne vykázané a svoju neúčasť na tomto pojednávaní neospravedlní riadne a včas, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 21. mája 2014, sp. zn. I. ODS-10/14:3521/2012

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK zo 7. februára 2014, sp. zn. DS X.-30/13:3521/2012

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK zo 7. februára 2014, sp. zn. DS X.-30/13:3521/2012 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. mája 2014, sp. zn. I. ODS-10/14:3521/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA,

tým, že

ako právny zástupca spol. B. s. r. o. sa nezúčastnil na pojednávaní vytyčenom okresným súdom na deň 24. 5. 2012 o 9.00 hod. vo veci sp. zn.: 17C/122/2011 napriek tomu, že doručenie predvolania na pojednávanie bolo riadne vykázané a svoju neúčast na tomto pojednávaní neospravedlnil riadne a včas, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **150 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo na základe dvoch návrhov na začatie disciplinárneho konania predsedu RK SAK zo dňa 28. 3. 2013 a zo dňa 21. 5. 2013.² Rozhodnutím zo dňa 25. 10. 2013 podľa DP SAK a § 21 ods. 3 TP per analogiam boli obe veci spojené na spoločné konanie.

DO vo vzťahu ku skutku, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako právny zástupca spol. B. s. r. o. sa nezúčastnil na pojednávaní vytyčenom okresným súdom na deň 24. 5. 2012 o 9.00 hod. vo veci sp. zn.: 17C/122/2011 napriek tomu, že doručenie predvolania na pojednávanie bolo riadne vykázané a svoju neúčast na tomto pojednávaní neospravedlnil riadne a včas, vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že v právnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn.: 17C/122/2011 sa na pojednávanie nariadené na deň 24. 5. 2012 o 9:00 nedostavil, pretože jeho zdravotný stav mu neumožňoval, aby sa na predmetnom pojednávaní osobne zúčastnil, o čom klienta vopred informoval. Svedčí o tom aj skutočnosť, že klient sám sa na predmetné pojednávanie nedostavil. Predvolanie na predmetné pojednávanie bolo doručené tak disciplinárne obvinenému ako aj jeho klientovi. K následnému ospravedlneniu neúčasti na predmetnom pojednávaní došlo síce oneskorene, ale stalo sa tak len čo to bolo možné objektívne uskutočniť. V žiadnom prípade nekonal v snahe poškodiť práva a právom chránené záujmy svojho klienta.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO doplnil, že v danom čase mali manželka aj deti zdravotné problémy a on mal zdravotné problémy so zubom, takže večer pred pojednávaním oznámil telefonicky klientovi, že mu tieto problémy bránia zúčastniť sa na pojednávaní. Vzhľadom na to, že išlo o zložitejšiu správnu vec a časový sklz, nebolo možné ani substitučné zastúpenie, takže túto možnosť ani nekomunikoval s klientom, ktorý mu telefonicky povedal, že ak nebude cestovať on, nezúčastní sa na pojednávaní ani klient. Keďže hneď ráno išiel k zubárovi, v kancelárii dal pokyn pracovníkom a koncipientom, aby telefonicky oznámili súdu jeho neprítomnosť a ospravedlnili ho s tým, že navrhuje termín pojednávania odročiť zo zdravotných dôvodov. Zo súdu dostali ešte pred začatím pojednávania informáciu, že nie

2 Predmetom návrhov na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok spočívajúci v tom, že DO napriek tomu, že dňa 24. 8. 2012 vypovedal sťažovateľovi A. B. plnú moc, oznámil ukončenie právneho zastúpenia sťažovateľa krajskému súdu až listom zo dňa 23. 10. 2012 a z tohto dôvodu bol advokátovi doručený rozsudok krajského súdu zo dňa 18. 10. 2012, ktorý neodovzdal sťažovateľovi a skutok, spočívajúci v tom, že DO zaslal dňa 28. 9. 2012 svojmu klientovi A. B. výhražnú SMS správu v znení: „Zastupovanie je skončené, nemal si pchať paprče do cudzích vecí a tárať hlúposti. Ak nedôjdu peniaze načas, rátaš s posledným rokom na slobode. Keď zaplatíš, môžeš si u mňa dohodnúť stretnutie. Veľa šťastia a zdravia“. Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK zo 7. februára 2014, sp. zn. DS X.-30/13:3521/2012 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože v časti prvého skutku nebolo preukázané, že sa skutok stal, a v časti druhého skutku nebolo dokázané, že skutok spáchal DO.

je možné spojenie so sudkyňou ani asistentkou s odôvodnením, že sú v pojednávacej miestnosti, ale informáciu im odovzdávajú. Okolo obeda, keď po absolvovaní lekárskeho vyšetrení detí a manželky, i svojom ošetroaní prišiel do kancelárie, ihneď poslal e-mail na súd. V danom čase bol subjektívne istý, že súd ospravedlnenie má k dispozícii a že nie sú splnené podmienky na prípadné rozhodnutie súdu, keďže bol právny zástupca navrhovateľa a v konaní aktívne vystupoval, oboznamoval sa s obsahom spisu na informačnom centre súdu, podával rôzne podania a tiež predpokladal, že súd vedomý si toho, že navrhovateľ a jeho právny zástupca sú zďaleka, že ak nie sú zúčastnení na pojednávaní, mohlo sa niečo stať a že si to bude v kancelárii súdu zisťovať. Súd však na pojednávaní vyhlásil rozsudok, pričom poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, ale aj Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej neboli splnené podmienky na takýto postup súdu. Uviedol, že objektívne sa skutok stal, teda nebol na pojednávaní, avšak mal za to, že ak v predstihu informoval klienta, že nepôjde na pojednávanie pre zlý zdravotný stav, čo akceptoval a sám necestoval a vzhľadom na skutočnosť, že jeho pracovníci od 8.00 hod. vynaložili úsilie o telefonické ospravedlnenie, čo sa nakoniec telefonicky pred 9.00 hod. podarilo a na tie okolnosti, ktoré uviedol (zdravotný stav) nemohlo z jeho strany dôjsť k nejakému konaniu, ktoré by malo byť porušením predpisov. V čase, kedy sa klient dozvedel o postupe súdu a o vyhlásení rozhodnutia, teda o zamietnutí žaloby, bol sám prekvapený, a to vo vzťahu skôr k súdu a nie k osobe disciplinárne obvineného, v danom čase mu to nevychýtal. Vyčítať začal až po tom, ako skončili spoluprácu a o tejto výčitke sa dozvedel DO až od SAK.

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK zo 7. februára 2014, sp. zn. DS X.-30/13:3521/2012 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe, uvedením vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 550 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK paušálne náklady konania vo výške 352 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát okrem iného uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že skutok, ako bol uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia, sa stal a že ho spáchal DO. Skutok bol verifikovaný aj predloženým listinným dôkazom, kópiou odvolania vo veci 17C/122/2011 vedenej pred okresným súdom, zaslaným DO advokátom v mene klienta. Disciplinárny senát bol toho názoru, že ak by DO skutočne svoju neúčast na pojednávaní dňa 24. 5. 2012 riadne ospravedlnil a odôvodnil ju svojím nepriaznivým zdravotným stavom bolo by namieste, aby po vyhlásení a doručení písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu vo svojom odvolaní logicky na túto skutočnosť poukázal s tým, že jeho klientovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, čo je jedným zo zákonom predpokladaným odvolacím dôvodom. Poukaz na takúto skutočnosť odvolanie neobsahovalo napriek tomu, že to DO senátu na pojednávaní dňa 28. 11. 2013 dokonca uviedol. DO napokon ani žiadnym iným vhodným spôsobom v konaní nepreukázal tvrdenie, že svoju neprítomnosť na predmetnom pojednávaní riadne ospravedlnil.

Po prijatí záveru o disciplinárnych previneniach sa senát pri výroku o disciplinárnom opatrení dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. Senát pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo ku skutku, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta. Senát dospel k záveru, že v prípade DO advokáta je podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť primerané disciplinárne opatrenie. Konanie zo strany advokáta bolo porušením predpisov upravujúcich výkon advokácie. Senát uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu – vo výške 550 eur, čo považoval za primerané pre posudzovanú vec. DO bol už raz uznaný za disciplinárneho vinného v roku 2010. Dis-

ciplinárny senát sa však s poukazom na intenzitu porušenia stavovského predpisu vo vzťahu k zastupovanej právnej veci a najmä s poukazom na osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý aj na pojednávaní sám do zápisnice uznal, že skutok sa stal, nestotožnil s výškou sankcie, ktorú navrhla uložiť RK SAK a považoval uložené disciplinárne opatrenie za také, ktoré dostatočne naplní v danej veci svoj účel.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti, v ktorej bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, podal DO odvolanie, v ktorom namietal nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie rozhodnutia s tým, že, absentuje v ňom aj poukaz na konkrétne ustanovenie zákona o advokácii, ktoré malo byť porušené a prvostupňový disciplinárny senát sa ani nevyjadril ku všetkým skutočnostiam, ktoré DO uviedol ma svoju obhajobu, a to najmä jeho tvrdenie, že v danej situácii podľa vlastného presvedčenia zvolil postup, ktorý považoval z hľadiska klienta za najprospešnejší, pričom tento postup bol s klientom vopred prerokovaný a ním odsúhlasený. Z týchto dôvodov žiadal, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v tejto časti oslobodený, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

I. odvolací disciplinárny senát SAK sa v rámci prípravy na pojednávanie podrobne oboznámil s celým disciplinárnym spisom, vrátane spisu sťažnostného. Odvolanie prerokoval na pojednávaní dňa 21. 4. 2014, za účasti povereného zástupcu navrhovateľa a DO advokáta.

DO vo svojom vyjadrení i v záverečnom návrhu potvrdil svoje stanovisko uvedené v prvostupňovom konaní a odvolaní. Mal za to, že sa nedopustil disciplinárneho previnenia vedome ani nevedome. Podľa jeho názoru nikde nie je napísané, že advokát sa musí zúčastniť na pojednávaní, takúto povinnosť neobsahuje žiadny právny predpis, resp. norma, ide len o právo účastníka zúčastniť sa na pojednávaníach súdu. Termín inkriminovaného pojednávania bol stanovený na predchádzajúcom pojednávaní, kde bol prítomný aj klient, ktorý sa osobne mohol zúčastniť na pojednávaní napriek tomu, že advokát na pojednávanie nepôjde, resp. mohol trvať na osobnej účasti advokáta na pojednávaní. Ďalej uviedol, že záujmy klienta následne zabezpečil tým, že riadne vypracoval a podal odvolanie vo veci samej. Tým, že na pojednávanie nešiel došlo k určitému zhospodárneniu zastupovania. Podľa jeho hodnotenia v danom prípade klientovi nespôsobil žiadnu škodu. Uznanie viny ako aj uložený trest považoval za nespravodlivé.

Odvolací senát po oboznámení sa s vecou o posúdení všetkých odvolacích námietok rozhodol tak, že rozhodnutie X. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 7. 2. 2014 v časti vyslovujúcej, že DO sa uvedeným konaním dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, keď závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, ako vecne správne potvrdil. Pri rozhodnutí vychádzal z § 1 ods. 2 ZoA, podľa ktorého výkonom advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi a. i., pri čom o účasti či neúčasti na pojednávaní súdu, ako svojom práve, má rozhodnúť účastník, na základe relevantných informácií a kvalifikovanej rady zo strany advokáta. V posudzovanom prípade však DO jednoznačne nepreukázal, že o vzniknutej prekážke a prípadných následkoch absencie na pojednávaní klienta včas a v potrebnom rozsahu informoval. Ďalej, zhodne s prvostupňovým disciplinárnym senátom, považoval zaslanie ospravedlnenia, resp. i žiadosti o odročenie cca 5 hodín po začatí pojednávania súdu za oneskorené, pričom v porovnaní s telefonickým spojením vhodnejšiu formu e- mailu bolo možné použiť už pred začiatkom pracovnej doby na súde (obdobne aj disciplinárne rozhodnutie sp. zn. DS I. 71/08:1759/2008-Dr.Va/Fá z 4. 3. 2009 uverejnené pod č. 29 v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK 2007 – 2011).

Na základe posúdenia tohto disciplinárneho previnenia, z hľadiska jeho závažnosti, vrátane jeho vplyvu na prospech klienta v samotnom meritórnom súdnom konaní, miery zavinenia v konaní advokáta v danom zdravotnom stave a osobu disciplinárne obvineného (v r. 2008

menej závažné disciplinárne previnenie, pri ktorom bolo upustené od uloženie disciplinárneho opatrenia), dospel odvolací senát k záveru, že bude postačujúce aj disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta v nižšej sadzbe.

6.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nepoužije peňažné prostriedky, prevzaté od klienta na stanovený účel (zaplatenie súdneho poplatku), tieto prostriedky klientovi nevráti ihneď po požiadaní a ani po ukončení právneho zastupovania, ale až po podaní sťažnosti SAK, pričom na základe výzvy SAK neposkytne RK SAK kompletnú spisovú dokumentáciu týkajúcu sa zastupovania klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA, § 11 ods. 3 AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. I. ODS-12/15:1472/2012

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 10. apríla 2014, sp. zn. DS V.- 65/12:1472/2012

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 10. apríla 2014, sp. zn. DS V.- 65/12:1472/2012 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. I. ODS-12/15:1472/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. c) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

– ako právny zástupca sťažovateľa A. B. v exekučnom konaní:

- a) riadne a včas neinformoval sťažovateľa, ako postupuje pri vybavovaní veci,
- b) po skončení právneho zastúpenia v exekučnom konaní dňa 14. 12. 2011 nevrátil sťažovateľovi doklady vzťahujúce sa na jeho vec,

– neodpovedal na list predsedu RK SAK zo dňa 5. júna 2012, aby sa vyjadril k sťažnosti, pri zastupovaní svojich klientov p. C. D. a p. E. F. v spore o určenie vlastníckeho práva pretože

nebolo dokázané, že sa skutky stali.

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 10. apríla 2014, sp. zn. DS V.- 65/12:1472/2012 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK 22. júna 2015, sp. zn. I. ODS-12/15:1472/2012 bol DO advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 11 ods. 3 AP SAK,

tým, že

– nepoužil sumu 150 000 Sk, ktorú od klientov prevzal na zaplatenie súdneho poplatku, napriek tomu, že jej použitie bolo účelovo viazané. Túto sumu napriek výzve klientom nevrátil ihneď po požiadaní a ani po ukončení právneho zastupovania v mesiaci november 2011, pričom k vráteniu došlo až po zaslaní sťažnosti na vyjadrenie advokátovi,

– neposkytol RK SAK kompletnú spisovú dokumentáciu týkajúcu sa zastupovania klientov C. D. a E. F., napriek tomu, že bol na to písomne vyzvaný predsedom RK SAK dňa 2. mája 2012,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta vo výške 700 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 6. 8. 2012 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO pre skutky opísané v tomto návrhu, vyplývajúce z ustanovení AP SAK a ZoA.

RK SAK podala dňa 17. 9. 2012 DP SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO pre skutky opísané v tomto návrhu, vyplývajúce z ustanovení AP SAK a ZoA.

K obsahu návrhu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 6. 8. 2012 sa DO písomne vyjadril podaním datovaným 20. 8. 2012, ktoré bolo doručené DK SAK dňa 27. 8. 2012.

Dňa 9. 3. 2013 došlo k spojeniu vecí na spoločné konanie uznesením V. disciplinárneho senátu SAK, sp. zn.: DS V.-85/12:1495/2012 s tým, že vec bude vedená pod sp. zn.: DS V.-65/12:1472/2012. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9. 4. 2013.

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 10. apríla 2014, sp. zn. DS V.-65/12:1472/2012 bol DO oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania vo vzťahu ku skutkom, spočívajúcim v tom, že DO ako právny zástupca sťažovateľa A. B. v exekučnom konaní: a) riadne a včas neinformoval sťažovateľa ako postupuje pri vybavovaní veci, b) po skončení právneho zastúpenia v exekučnom konaní dňa 14.12.2011 nevrátil sťažovateľovi doklady vzťahujúce sa na jeho vec, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutky stali. Týmto rozhodnutím bol DO zároveň uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že a) DO neodpovedal na list predsedu RK SAK zo dňa 5. 6. 2012, aby sa vyjadril k sťažnosti, pri zastupovaní svojich klientov p. C. D. a p. E. F. v spore o určenie vlastníckeho práva, b) nepoužil sumu 150 000 Sk, ktorú od klientov prevzal na zaplatenie súdneho poplatku, napriek tomu, že jej použitie bolo účelovo viazané, túto sumu napriek výzve klientom nevrátil ihneď po požiadaní a ani po ukončení právneho zastupovania v mesiaci november 2011, pričom k vráteniu došlo až po zaslaní sťažnosti na vyjadrenie advokátovi, c) neposkytol RK SAK kompletnú spisovú dokumentáciu týkajúcu sa zastupovania klientov C. D. a E. F., napriek tomu, že bol na to písomne vyzvaný na základe výzvy predsedu RK SAK zo dňa 2. mája 2012, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 700 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia prvostupňový senát vo vzťahu ku skutkom, za ktoré bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal senát za preukázané, že všetky tieto skutky sa stali. Senát dospel k záveru, že konanie DO advokáta nebolo v súlade s advokátskymi predpismi a išlo o zavinené konanie advokáta vo vzťahu k správaniu sa advokáta ku klientovi. Bolo povinnosťou advokáta použiť sumu prevzatú na zaplatenie súdneho poplatku na daný účel, po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientmi písomne finančne vysporiadať a vrátiť im všetky doklady, ktoré mu klienti zverili. Advokát tak mal urobiť bezodkladne po skončení zastúpenia a preukázateľným spôsobom.

Podobne bolo povinnosťou advokáta odpovedať na list predsedu RK SAK. Splnenie predmetných povinností advokátom je v danom prípade povinný preukázať sám advokát, pretože dôkazné bremeno pri preukazovaní týchto povinností voči klientovi vždy leží podľa stavovských predpisov na advokátovi. Advokát, ktorý nereaguje riadne a včas na výzvu SAK, ktorú preukázateľne prevzal a ktorou bol vyzvaný vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu vedie SAK na podnet iného, ani SAK bez ospravedlniteľného dôvodu neoznámi, že z dôvodu závažnej objektívnej prekážky nie je schopný v stanovenej lehote na výzvu reagovať, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa

§ 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA. (Zhodne aj napr. rozhodnutie PSAK z 24. júna 2011, sp. zn. P-25/11:3180/2010; rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu SAK z 29. októbra 2009, sp. zn. DS VIII.-68/08:2248/2008; rozhodnutie X. disciplinárneho senátu SAK zo 6. júla 2011, sp. zn. DS X.-10/11:3037/2009; rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK zo 7. októbra 2008, sp. zn. DS II.-72/08:1861/2008).

Vo vzťahu k skutkom, pre ktoré bol DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, senát uzavrel, že na základe vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že tieto skutky sa stali. Senát doplnil, že v uvedenej exekučnej veci zastupoval DO sťažovateľa, no nie je objektívne možné vyžadovať v danom prípade vrátenie dokladov, ktoré sú zo zákona podkladom na vykonanie exekúcie, pretože zákonom predpokladaným spôsobom boli, resp. museli byť odovzdané súdnemu exekútorovi ako prílohy návrhu na vykonanie exekúcie na účely ich založenia do exekučného spisu súdneho exekútora a súdneho spisu príslušného exekučného súdu preukázanie držby iných dokladov DO advokátom, ktoré by mal vrátiť DO klientovi, nebolo dokázané, resp. ani nebolo v konaní pred V. DS SAK zástupcom RK SAK tvrdené.

Senát dospel k záveru, že v prípade DO je podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť v súvisiacej veci primerané disciplinárne opatrenie. Konanie advokáta bolo porušením predpisov upravujúcich výkon advokácie. DO advokát bol v minulosti trikrát uznaný za vinného, dvakrát v roku 2007 a jedenkrát v roku 2009. Senát teda uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške vo výške 700 eur, teda v nižšej výmere, ako to navrhovala RK SAK, čo senát považoval v danej veci za primerané s poukazom na posudzovanú vec a osobu disciplinárne obvineného advokáta.

Disciplinárne obvinený vo svojom, včas podanom odvolaní z 28. 4. 2015 napadol časť uvedeného rozhodnutia, v ktorej bol uznaný za vinného zo skutku „...neodpovedal na list predsedu RK SAK zo dňa 5. júna 2012, aby sa vyjadril k sťažnosti, pri zastupovaní svojich klientov p. C. D. a E. F. v spore o určenie vlastníckeho práva,“ s tým, že tento je nesprávne definovaný, resp. je v priamom rozpore s iným konštatovaním uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „K obsahu návrhu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 6. 8. 2012 sa disciplinárne obvinený písomne vyjadril podaním datovaným 20. 8. 2012, ktoré bolo doručené DK SAK dňa 27. 8. 2012.“ Za nesprávne a neprimerané previnenie disciplinárne obvinený považoval aj uložené disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 700 eur. Poukázal na rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK z 24. 4. 2013 sp. zn. DS IV.-84/12:1110/2012, v ktorom, podľa jej názoru, pri identickom disciplinárnom previnení bolo upustené od potrestania. Toto rozhodnutie bolo uverejnené pod č. 64 na str. 137 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí SAK 2012 – 2013.

I. odvolací disciplinárny senát po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia z 22. júna 2015, sp. zn. I. ODS-12/15:1472/2012 toto rozhodnutie v časti zmenil tak, že DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, že neodpovedal na list predsedu RK SAK zo dňa 5. júna 2012, aby sa vyjadril k sťažnosti, pri zastupovaní svojich klientov p. C. D. a E. F. v spore o určenie vlastníckeho práva, oslobodil, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutok stal, a v zostávajúcej časti toto rozhodnutie potvrdil.

V odôvodnení I. odvolací disciplinárny senát konštatoval, že predmetný skutok v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo 6. 8. 2012 nebol uvedený. Navyše, z dokazovania k tomuto návrhu už v prvostupňovom disciplinárnom konaní vyplynulo, že DO sa na základe výzvy navrhovateľa zo dňa 2. 5. 2012. k sťažnosti meritórne vyjadril v podaní z 20. 5. 2012 doručenom SAK dňa 24. 5. 2012, resp. k samotnému návrhu zo 6. augusta vyjadrením datovaným 20. 8. 2012, ktoré bolo doručené DK SAK dňa 27. 8. 2012. Preto odvolací senát rozhodol podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 DP SAK.

K uloženému disciplinárnemu opatreniu prvostupňový disciplinárny senát vyššie uvedeným spôsobom vyjadril, pričom s týmto jeho názorom nie je v rozpore ani disciplinárne obvineným v odvolaní uvedený výrok disciplinárneho rozhodnutia č. 64 v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK 2012 – 2013. K tomu odvolací senát pripomenul, že pre správne analogické použitie tzv. „judikátu“ je nevyhnutné oboznámiť sa aj s predmetom sporu a skutkovým stavom, ktorý bol daným „judikátom“ riešený. V opísanom prípade advokát použil na úhradu svojej odmeny podľa faktúry z 10. 1. 2012 finančné prostriedky poukázané súdom vo výške 366 eur, ktoré ale patrili klientom, z titulu zaplateného poplatku a preddavku na znalecké dokazovanie. Uvedenú sumu vrátil klientom 10. 10. 2012. Podľa názoru odvolacieho senátu však nemožno hovoriť o „identickom disciplinárnom previnení“, ak DO sumu 150 000 Sk poskytnutú v r. 2005 na súdne poplatky takto nepoužil a vrátil až v roku 2012 po sťažnosti na SAK.

Rovnako predloženie advokátskych spisov, ako jednu z povinností advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA je nesporne aj v záujme samotného advokáta na riadnom zistení skutkového stavu. Slovné zhrnutie obsahu niektorých vyjadrení a predloženie súdnych rozhodnutí o oslobodení klientov od súdnych poplatkov a pod. zo strany dotknutého advokáta preto nemožno považovať za dostatočnú náhradu. Vzhľadom na povahu porušených povinností, spôsob konania i mieru zavinenia odvolací senát považuje disciplinárne opatrenie uložené disciplinárne obvinenému napadnutým rozhodnutím za primerané.

7.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v rámci zastupovania klienta nepostupuje podľa pokynov klienta, nevykoná úkony, ktoré od neho klient žiada, neinformuje klienta o postupe pri vybavovaní jeho veci a po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada, ani mu nevyúčtuje prijatú zálohu, pričom následne na výzvu SAK o podanie vyjadrenia k sťažnosti klienta sa bezodkladne, ani po opakovanej písomnej urgencii nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a), § 13 AP SAK.

Rozhodnutie I. odvolacieho disc. senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. I. ODS-3/15: 3121/2013

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 20. októbra 2014, sp. zn. DS IV.- 54/14:3132/2013

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 20. októbra 2014, sp. zn. DS IV.- 54/14:3132/2013 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. I. ODS-3/15: 3121/2013 bol Disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a), § 13 AP SAK,

tým, že

v rámci zastupovania sťažovateľa v bližšie neurčenej veci

1.) nepostupoval podľa pokynov klienta – sťažovateľa a nevykonával úkony, ktoré od neho klient v rámci poskytovania právnej pomoci žiadal,

2.) neinformoval sťažovateľa o tom, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci,

3.) po skončení zastupovania sťažovateľa s týmto vec písomne finančne nevysporiadal a nevyúčtoval prijatú zálohu 500 eur,

4.) bezodkladne sa nevyjadril k sťažnosti sťažovateľa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 27. 11. 2013, ktorú prevzal dňa 2. 12. 2013 a nevyjadril sa ani po písomnej urgencii zo dňa 11. 2. 2014, ktorú prezval dňa 12. 2. 2014,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA.

K skutku pod bodmi 1, 2, 3 a 4 návrhu predsedu RK SAK, ktorý kladie DO za vinu, že sa nevyjadril a rovnako tak sa nezúčastnil ani na disciplinárnom pojednávaní.

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 20. októbra 2014, sp. zn. DS IV.- 54/14:3132/2013 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 500 eur a zároveň povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania 352 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že všetky skutky sa stali tak, ako boli popísané v návrhu, ako aj to, že ich spáchal DO advokát.

Disciplinárny senát zdôraznil, že DO advokát je v rámci výkonu advokácie povinný chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi tak, ako to vyplýva zo zákona o advokácii. DO je povinný postupovať a riadiť sa podľa pokynov klienta za predpokladu, že pokyny klienta nie sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a len v tomto prípade nie je nimi viazaný, pričom o tejto skutočnosti klienta vhodným spôsobom poučí. Rovnako je advokát povinný riadne a včas písomne informovať klienta o jeho postupe pri vybavovaní veci, posilať všetky písomnosti, z ktorých vyplývajú práva a povinnosti pre klienta, ak sa s klientom nedohodol inak. Advokát je povinný po skončení zastupovania sa bez zbytočného odkladu finančne vysporiadať s klientom a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené alebo ktoré v jeho mene prevzal. Advokát je taktiež povinný na požiadanie komory sa bezodkladne vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu je vedené na podnet iného a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Disciplinárny senát v danom prípade dospel k záveru, že DO advokát sa neriadil pokynmi klienta, nechránil a nepresadzoval práva a záujmy klienta tak, ako to vyplýva zo zákona. Taktiež riadne a včas neinformoval klienta, či už písomne alebo telefonicky a odmietal sa zúčastniť na osobných stretnutiach s klientom. DO sa rovnako po skončení zastupovania finančne nevysporiadal s klientom, pretože došlo k odstúpeniu od poskytovania právnej pomoci práve klientom, a to aj napriek predchádzajúcim výzvam z jeho strany. A v neposlednom rade bolo nesporné, že DO sa na požiadanie komory v primeranej lehote nevyjadril k obsahu predmetnej sťažnosti podanej sťažovateľom, ku ktorému bol hneď niekoľkokrát vyzývaný. Rovnako v tomto prípade neposkytol ani s tým súvisiace vysvetlenie.

Vo vzťahu k subjektívnej stránke disciplinárneho previnenia uzavrel, že v danom prípade DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosti uložené v § 18 ods. 1 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, § 13 AP SAK a § 28 ods. 4 Zo, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal,

že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie.

Pri posudzovaní skutočností pre posúdenie primeraného a vhodného disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 4 ZoA konajúci senát poukázal najmä na závažnosť porušených povinností najmä vo vzťahu advokát – klient dopad ich porušenia na sťažovateľa. V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát aj to, že DO bol už dosiaľ štyrikrát disciplinárne stíhaný. IV. disciplinárny senát SAK, na základe vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech disciplinárne obvineného konštatoval, že jednoznačne prevažuje pomer skutočností v jeho neprospech. Preto mu uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 500 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu sa DO odvolal v zákonnej lehote, pričom v dôvodoch odvolania potvrdil prevzatie zastupovania sťažovateľa dňa 21. 4. 2009 a prevzatie zálohy 500 eur. Ďalej uviedol, že vo veci vykonal množstvo úkonov, ako 3-krát ohliadky nehnuteľnosti s vyhotovením podrobnej fotodokumentácie a spoločnú ohliadku so znalcom, ktorého odmenu uhradil z poskytnutej zálohy. Dňa 12. 5. 2009 zaslal odporcom výzvu na odstránenie protiprávneho stavu a dňa 21. 5. 2009 vo svojej kancelárii rokoval s odporcami, ale neúspešne. V príprave žaloby preto žiadal sťažovateľa o predloženie ďalších dokladov a plnomocenstiev jeho detí, ktoré boli spoluvlastníkmi dotknutej nehnuteľnosti. Keď klient ani po opätovných urgenciách nereagoval na jeho výzvy, navštívil ho osobne v bydlisku aj v r. 2011, následne zistil, že deti sťažovateľa nechcú podať žalobu a od celej veci sa dištancujú. Preto rozviazal zmluvu s klientom, ktorý si dňa 16. 4. 2011 v jeho advokátskej kancelárii prevzal všetky doklady a vyúčtovanie právnej služby, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom do klientskeho spisu. V rámci vyúčtovania sa dohodli, že odmenu za úkony a výdavky na znalca, ktoré presahovali sumu zálohy, klientovi odpúšťa. Napriek tomu sťažovateľ ho ešte v r. 2012 niekoľkokrát navštívil a žiadal vrátenie poskytnutej zálohy. Na základe uvedeného DO žiadal, aby odvolací disciplinárny senát v zmysle § 35 písm. b) DP SAK napadnuté rozhodnutie zmenil a oslobodil ho spod návrhu v zmysle § 25 písm. a) DP SAK. Necítil sa byť vinným z porušenia akejkoľvek povinnosti voči klientovi. Z opatrnosti však znáša námietku premlčania eventuálneho, ktorého sa však nedopustil.

Navrhovateľ vo svojej reakcii na uvedené odvolanie poukázal na to, že v disciplinárnom konaní bol riadne zistený skutkový stav, čo je v dostatočnej miere vyjadrené aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, vrátane úvah, ktorými sa konajúci disciplinárny senát riadil pri jeho hodnotení, rozhodovaní o vine a primeranom disciplinárnom opatrení v situácii, keď sa DO na pojednávaní nezúčastnil, i keď bol riadne a dostatočne včas predvolaný. Ďalej navrhovateľ zdôraznil, že v rámci toho dokazovania bolo preukázané, že DO sa k skutkom kladených mu za vinu napriek opakovaným výzvam nevyjadril, ani nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu, z ktorej by bolo zrejmé, ako vo veci postupoval. Za takejto dôkaznej situácie konajúci disciplinárny senát postupoval správne a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Obrana DO opäť spočívala len v jeho tvrdeniach, keď ani v tomto štádiu disciplinárneho konania nepredložil jediný dôkaz na ich verifikáciu. Z tohto aspektu sa aj námietka premlčania eventuálneho priestupku v bode 1 až 3 výroku napadnutého rozhodnutia pohybuje v rovine dohadov, či vôbec a kedy došlo k ukončeniu a vyúčtovaniu predmetnej veci.

I. odvolací disciplinárny senát po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia toto ako vecne správne potvrdil.

Pri tomto rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho správne zistil IV. disciplinárny senát SAK v prvostupňovom konaní. Odvolací senát sa stotožnil aj so závermi prvostupňového senátu o vine DO zo skutkov uvedených v návrhu z 1. 8. 2014 a potrebe uložiť zvolené disciplinárne opatrenie. Dôvody na oslobodenie uvedené DO v jeho odvolaní z 27. 1. 2015

bez predloženia relevantných dôkazov zostali len v rovine nepodložených a účelových tvrdení. Najmä, keď DO v odvolaní neuviedol jediný dôvod, ktorý mu ešte stále nedovoľuje predložiť tieto prostriedky na splnenie jeho odvolacích návrhov.

8.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako splnomocnený zástupca klienta nepodá napriek pokynu klienta v jeho veci žalobu na súd, neinformuje klienta o postupe v jeho veci, nevie preukázať, že klienta žiadal o poskytnutie potrebnej súčinnosti, ktorej neposkytnutie označuje za dôvod nemožnosti podania žaloby a po skončení zastupovania nevykoná riadne a včas vyúčtovanie vo veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 5 ods. 1, § 6 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 3. septembra 2014, sp. zn. I. ODS-11/14:3550/2009

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 25. januára 2011, sp. zn. DS II.-42/10: 3550/2009

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 25. januára 2011, sp. zn. DS II.-42/10: 3550/2009 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 3. septembra 2014, sp. zn. I. ODS-11/14:3550/2009 bol Disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 5 ods. 1, § 6 a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) ako splnomocnený zástupca sťažovateľky vo veci náhrady škody spôsobenej pri prístavbe a prestavbe jej rodinného domu nepodal, napriek požiadavke klientky, návrh na náhradu škody na súd,

2.) neinformoval klientku o postupe pri poskytovaní právnych služieb a nevie preukázať, že ju žiadal o poskytnutie potrebnej súčinnosti,

3.) po ukončení zastupovania odvolaním plnej moci dňa 18. 3. 2009 zo strany klientky, nevykonával včas a riadne vyúčtovanie,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **3 170 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **317 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revízejnej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 25. januára 2011, sp. zn. DS II.-42/10: 3550/2009 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutky uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 3 170 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania v čiastke 317 eur.

Tomuto rozhodnutiu predchádzalo disciplinárne konanie, v rámci ktorého sa DO dňa 16. 12. 2009 písomne vyjadril k sťažnosti a uviedol p, že návrh na súd nevypracoval z dôvodu neposkytnutia komplexných informácií k výške škody, a to najmä vypracovania znaleckého posudku a presnej špecifikácie škody prípadne jej náhrady. Ostatné tvrdenia sťažovateľky označil len za fabuláciu, pretože telefonicky začiatkom roku 2009 vyjadrila vôľu nespolutpracovať v predmetnej veci.

DO potom svoje vyjadrenie doplnil svojím podaním zo dňa 1. 2. 2010 a uviedol, že sťažovateľka ho žiadala o riešenie problému zhotoveného, resp. nezhotoveného diela, a to rodinného domu. Podľa jej názoru nebolo dielo zhotovené riadne a včas, hoci z jej strany boli poskytnuté plnenia. Žalobu DO nevypracoval najmä z dôvodov nedoručenia znaleckého posudku sťažovateľkou, v dôsledku čoho sa znížila možnosť špecifikovať v procese dokazovania výšku reálne spôsobenej škody. DO podľa svojho vyjadrenia mal dňa 15. 4. 2009 doručiť sťažovateľke písomnosť, v ktorej špecifikoval termín odovzdania fotokópií písomností. Od sťažovateľky nedostal žiadne plnenie, resp. toto dostal od tretej osoby, ako údajné plnenie od sťažovateľky a suma plnenia bola vinkulovaná v jeho účtovníctve z dôvodu, že mu bolo plnené bez právneho titulu osobou, s ktorou nemal žiaden právny vzťah. Sťažovateľke nedoručoval žiadne vyúčtovanie úkonov, prípadne jej doručil vyúčtovanie, ktoré by plnila v prípade, že by bola výška škody na základe jej osobou špecifikovanej sume 500 000 Sk.

Podľa tvrdenia DO, ktoré bolo uvedené v zázname zo dňa 18. 2. 2010 vyhotovenom pracovníčkou sťažnostného oddelenia SAK, DO prevzal zastúpenie vo veci náhrady škody dňa 6. 10. 2008, spísal o ňom záznam rukou, dohodol sa so sťažovateľkou, že doručí znalecký posudok na výšku škody. Posudok požadoval, vzhľadom na problematické predstavy sťažovateľky o výške škody, a následne nevypracoval žalobu, pretože sťažovateľka mu nepredložila potrebné doklady. Dňa 27. 3. 2009 mu bolo doručené odvolanie plnomocenstva sťažovateľkou, on jej mal poslať list na stretnutie na deň 22. 6. 2009, pretože vedel, že vtedy je sťažovateľka na Slovensku. Pokiaľ ide o vyúčtovanie, z tohto záznamu vyplýva, že bol ochotný uzatvoriť mimosúdnu dohodu, vrátiť časť prijatej zálohy, pričom už nespochybňoval, že finančná záloha 22 000 Sk, ktorá bola odoslaná z účtu dcéry sťažovateľky, bola zálohovou platbou v prospech jeho klientky – sťažovateľky.

Senát v rámci dokazovania dňa 22. 10. 2010 vypočul sťažovateľku, ktorá vypovedala zhodne s obsahom jej sťažnosti. Podľa jej výpovede DO ju mal uistiť, že znalecký posudok zabezpečí prostredníctvom známeho znalca. Pokiaľ ide o špecifikáciu a výpočet výšky škody, toto cestou e-mailu mala dcéra sťažovateľky zaslať DO. Senát vykonal dokazovanie obsahom SMS správ, ktoré mali byť posielané zo strany sťažovateľky DO. Z týchto SMS správ vyplývalo, že DO sa vyhýbal sťažovateľke, pokiaľ ide o stretnutie s ňou.

Dňa 22. 10. 2010 vypočul senát, ako svedka dcéru sťažovateľky, ktorá potvrdila, že DO poslala, na základe inštrukcie sťažovateľky finančnú čiastku vypočítanú ako dohodnuté percentá zo škody, ktorá sa mala uplatniť na súde a odhadované náklady 2 000 Sk na hotové výdaje. Potvrdila, že keď sa snažila zistiť, ako prebieha konanie, DO ju nepravdivo informoval, že žaloba už bola podaná, ako aj o tom, že v súvislosti s prechodom na euro je opätovne potrebné podať návrh na súd, čo však nebola pravda. Potvrdila, že na základe jej žiadosti jej DO nepredložil podklady, ktoré mali byť predložené sťažovateľke a napriek tomu, že pôvodne súhlasil s termínom stretnutia, toto sa nikdy neuskutočnilo. Z jej výpovede ďalej vyplývalo, že aj keď boli dohodnuté vopred dva termíny stretnutia so sťažovateľkou, keď táto mala prísť zo zahraničia na Slovensko, pre správanie DO sa toto stretnutie nikdy nerealizovalo.

Senát sa dňa 2. 11. 2010 oboznámil aj s obsahom e-mailu, ktoré poslala svedkyňa na disciplinárne oddelenie SAK, z ktorého vyplývalo, že dňa 13. 10. 2008 svedkyňa v mene sťažovateľky

zaslala DO rozpočet škôd a opráv na rodinnom dome a zároveň mu oznámila, akú finančnú čiastku mu zasiela v súvislosti s právnym zastupovaním na jeho účet.

DO sa ústne k návrhu nevyjadril, nakoľko vo viacerých prípadoch žiadal odročiť pojednávanie DS, pričom uvádzal rozličné – najmä zdravotné dôvody, ktoré však vo väčšine prípadov neboli ani hodnoverne zdôvodnené. Napriek tomu DS v snahe umožniť DO osobnú účasť na pojednávaní jeho žiadostiam vyhovel a viackrát pojednávanie odročil.

Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového senátu podal DO odvolanie, kde poukázal na formálne pochybenia rozhodnutia, ktoré mu bolo zaslané neznelo na jeho meno, ale na meno inej osoby, a zaujal právny názor v tejto veci, že vzhľadom na túto skutočnosť je predmetné rozhodnutie neplatné. Ďalej tvrdil, že v predmetnom prípade nemal uzatvorenú dohodu o poskytovaní právnej pomoci so sťažovateľkou, pričom mal za to, že v jeho prípade nebolo možné realizovať úkony od marca 2009, keď oprávnenie konať v prospech sťažovateľky bolo delegované až od októbra 2009. V odvolaní ďalej napádal procesný postup DS, kedy podľa jeho názoru neboli preskúmané „*dôkazy mojej osoby ako obvineného*“ a poukazoval na „*absolútny rozpor so skutočnosťami, ktoré sa v rozhodnom období uskutočnili*“. Poukázal tiež na procesné pochybenie senátu, ktorý pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti a poukazoval na svoje ospravedlnenie zo dňa 25. 1. 2011, ktoré zasielal elektronickou poštou už dňa 24. 1. 2011 tajomníkovi SAK. V tejto súvislosti vyslovil názor, že dôvod, ktorý uviedol vo svojom ospravedlnení bol dostatočným dôvodom na to, aby bolo pojednávanie odročené, keďže v deň, keď sa konalo pojednávanie DS, mal ako obhajca povinnosti v súvislosti s obhajobou, ktorú poskytoval klientovi. Ďalej uviedol, že nie je pravdou, že by sa so sťažovateľkou nestretol, minimálne trikrát bol nútený vycestovať za sťažovateľkou. Poukázal na skutočnosť, že minimálne dvakrát bol s novým zhotoviteľom diela na mieste zhotovenia diela, kde sa sťažovateľka z jemu neznámych dôvodov nedostavila. Poprel, že by neinformoval sťažovateľku o postupe v konaní a poukázal na skutočnosť, že mu oprávnenie konať ako právnomu zástupcovi v prospech sťažovateľky bolo z jej strany zrušené dva-tri mesiace pred vypovedaním plnomocenstva.

II. odvolací disciplinárny senát po prejednaní odvolania rozhodnutie prvostupňového senátu ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový senát chyby v písomnom vyhotovení rozhodnutia ako zrejme nesprávnosti riadne opravil opravným rozhodnutím s poukazom na § 57 ods. 7 ZoA v spojení s § 174 TP, ktorý takýto postup povoľuje. Formálne pochybenia rozhodnutia tak boli odstránené ku dňu rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu opravným uznesením.

Zvlášť sa odvolací senát zaoberal námietkou DO, pokiaľ ide o porušenie jeho práva osobne sa zúčastniť na disciplinárnom konaní, s možnosťou navrhnúť dôkazy a zúčastniť sa na ich vykonávaní a s ďalšími právami s tým spojenými. Je pravdou, že dňa 24. 1. 2011 o 19:12 hod. DO zaslal žiadosť o odročenie pojednávania a ospravedlnenie na adresu tajomníka SAK. Tento sa však s jeho obsahom oboznámil až v doobedňajších hodinách a ihneď po oboznámení sa z jeho obsahom zaslal o 11:06 hod. na disciplinárne oddelenie, ktoré sa s ním oboznámilo o 11:10 hod. V tom čase však už bolo vo veci meritórne rozhodnuté, pretože pojednávanie bolo vytýčené na 9:00 hod. Odvolací senát, pokiaľ ide o doručovanie tejto písomnosti nezistil na strane orgánov SAK žiadne pochybenie. DO poslal ospravedlnenie mimo pracovnej doby, vo večerných hodinách. Tajomník SAK nemá povinnosť bezodkladne po tom, ako príde do zamestnania skontrolovať doručенú elektronickú poštu. Ak tak tajomník SAK spravil v dopoludňajších hodinách, možno to považovať za primeranú dobu potrebnú na oboznámenie sa s doručenou korešpondenciou. Naopak, DO ak vedel, že žiadosť o ospravedlnenie posielal deň predtým vo večerných hodinách, mimo riadnej pracovnej doby a jeho vec sa bude pre-

jednávať už o 9:00 hod., mal sa presvedčiť aj telefonicky, či jeho mail bol DS včas doručený. Samotný disciplinárny senát nijakým spôsobom nepochybil, keďže v čase rozhodovania mu žiadna žiadosť alebo ospravedlnenie zo strany DO doručená nebola. Správne preto postupoval, keď vo veci potom, ako zistil riadne doručenie predvolania pre DO rozhodol o tom, že bude pojednávať bez prítomnosti DO.

Odvolací disciplinárny senát sa podrobne zaoberal všetkými námietkami DO pokiaľ ide o ich vzťah k uznaniu viny, uloženiu sankcie, ako aj rozhodnutiu o trovách konania a ani v tomto smere nezistil žiadne pochybenia. Vina bola jednoznačne preukázaná výsluchom sťažovateľky aj jej dcéry a listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o tvrdenia DO mal za to, že tento neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ tvrdil, že si svoje povinnosti vyplývajúce z advokátskych predpisov plnil riadne voči sťažovateľke. Samotné konanie trvalo päť rokov, odročovalo sa prevažne z dôvodov na strane DO, a počas tejto lehoty bolo možné zo strany DO produkovať akékoľvek dôkazy na skutočnosti, na ktoré sa aj vo svojom odvolaní odvoláva. Neobstálo ani tvrdenie DO o dohodnutom utajení určitých dokumentov, pokiaľ ide o povinnosť predloženia všetkých dokumentov veci orgánom SAK, v súvislosti s disciplinárnym konaním. V konečnom dôsledku aj samotné písomné prejavy DO týkajúce sa jeho obvinenia boli protichodné a spolu s ostatnými vykonanými dôkazmi len potvrdzovali závery prvostupňového senátu. DO bol v minulosti právoplatne uznaný za vinného pre porušenie advokátskych predpisov a odvolací senát sa stotožnil aj s výrokom, pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia a jeho výšku.

9.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri poskytovaní právnych služieb klientovi nepostupuje účelne a hospodárne, keď do vyúčtovania právnych služieb zahrnie aj poradu s klientom, vykonanú v rámci neohlásenej návštevy advokáta u klienta ako aj osobné doručenie podania na súd, ktoré bolo možné doručiť aj poštou s nižšími nákladmi, a to po tom, čo sa s klientom dohodol na odmene za úplné vybavenie veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v 18 ods. 2 ZoA.

Povinnosť advokáta dbať na hospodárnosť poskytovaných právnych služieb síce neznamená, že advokát má hospodárnosti podriaďovať akékoľvek iné záujmy klienta, je však pri poskytovaní právnych služieb vo vzťahu k výdavkom klienta povinný postupovať efektívne a voliť také postupy a riešenia, ktoré pri poskytnutí rovnocennej služby klienta najmenej finančne zaťažia.

Advokát je oprávnený klientovi účtovať len účelne poskytované služby, pričom v prípade, ak prijme odmenu za kompletne vybavenie veci, nie je advokát oprávnený klientovi účtovať za vec ďalšiu odmenu, práve naopak, pokiaľ nedôjde k úplnému vybaveniu veci, má advokát nárok len na pomernú časť z dohodnutej paušálnej odmeny podľa miery, v akej sa priblížil k úplnému vybaveniu veci.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 22. septembra 2015, sp. zn. I. ODS-17/15:2183/2009

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 25. marca 2015, sp. zn. DS VI.-186/09:2138/2009

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 25. marca 2015, sp. zn. DS VI.-186/09:2138/2009 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. septembra 2015, sp. zn. I. ODS-17/15:2183/2009 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA,

tým, že

pri poskytovaní právnych služieb klientovi M. P. nepostupoval účelne a hospodárne, pretože pri vyfakturovaní právnych služieb účtoval ako samostatné úkony: poradu s klientom zo dňa 11. 5. 2009, ďalej do cestovných náhrad započítal osobné doručenie vyjadrenia na odpor súdu, čím účtoval cestovné z Trenčína do Bratislavy a späť, pričom vyjadrenie mohol doručiť poštou, klientovi vyúčtoval tarifnú odmenu napriek tomu, že vo veci prevzal 50 000 Sk na úplné vybavenie vecí,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 140 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 25. marca 2015, sp. zn. DS VI.-186/09:2138/2009 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. septembra 2015, sp. zn. I. ODS-17/15:2183/2009 bolo zároveň disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa M. P. svojmu klientovi neoznámil, že dňom 22. 4. 2009 mal pozastavenú činnosť uznesením predsedníctva SAK zo dňa 13. 3. 2009, v konaní vedenom pred okresným súdom na pojednávaní, ktorého termín bol určený na deň 20. 5. 2009 pred týmto súdom neustanovil za seba právneho zástupcu, predložil súdu doklad o dočasnej pracovnej neschopnosti, ospravedlnil neprítomnosť klienta, informoval následne, že zastúpenie v uvedenej veci prevzala JUDr. B. V., ktorá túto skutočnosť vo svojom vyjadrení poprela,

zastavené

podľa § 14 písm. a) DP SAK z **dôvodu čiastočného späť vzatia** návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 18. 9. 2012 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA a § 18 ods. 2 ZoA pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O tomto návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo pôvodne rozhodnuté rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 15. februára 2011, sp. zn. DS VI. 186/09:2183/2009 v spojení s rozhodnutím predsedníctva SAK z 24. mája 2011, sp. zn. P 18/2011:2183/2009, ktorými bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 1 585 eur.

Tieto rozhodnutia boli rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/34/2012 zo dňa 30. 4. 2013, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo/53/2013 zo dňa 2. 12. 2014³ na základe žaloby DO advokáta zrušené a vec bola vrátená SAK na ďalšie konanie.

Po vrátení veci VI. disciplinárny senát znovu rozhodol rozhodnutím z 25. marca 2015, sp. zn. DS VI.-186/09:2138/2009 tak, že v časti prvého skutku (neoznámenie pozastavenia

3 Rozsudok NS SR zo dňa 2. 12. 2014, sp. zn. 3 Sžo/53/2013
je uverejnený v časti Súdne rozhodnutia pod č. I.

výkonu advokácie klientovi) disciplinárne konanie zastavil a v časti druhého skutku (neúčelnosť a nehospodárnosť poskytovaných právnych služieb) uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 140 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia ako dôvod zastavenia konania v časti prvého skutku uviedol čiastočne späť vzatie návrhu na začatie disciplinárneho konania zo strany navrhovateľa.

Vo vzťahu k druhému skutku zhrnul priebeh disciplinárneho konania ako aj svoje skutkové a právne závery:

Disciplinárny senát mal za to, že sťažovateľ M. P. mal v úmysle dohodnúť sa s DO na paušálnej odmene vo výške 50 tisíc korún. Sťažovateľ uviedol, že k riadnej dohode došlo na prvom stretnutí 27. 3. 2008, kedy aj prevzal právne zastupovanie. Pri výsluchu M. P. uviedol, že písomnú dohodu neuzavreli, podpísal len plnú moc a ďalej uviedol, že suma 2 269,09 eur účtovaná DO faktúrou bola v rozpore s predchádzajúcou dohodou. Z písomných vyjadrení sťažovateľa M. P. bolo zrejmé, že po tom, čo reklamoval výšku faktúry, DO bez uvedenia vysvetlení pôvodnú sumu navýšil o viac ako 150 eur.

Čo sa týka porady s klientom 11. 5. 2008, ako vyplývalo zo samotného vyúčtovania DO advokáta, ako aj z písomností podaných na komoru sťažovateľom M. P. ako aj zo svedeckej výpovede M. P., išlo o návštevu advokáta u klienta, ktorý si zarátal jednak tarifnú sadzbu – t. j. jeden úkon právnej služby, ako aj náhradu za stratu času aj cestovné náklady. Podľa vyjadrení M. P. išlo o neohlásenú návštevu DO advokáta, ktorý sa zastavil, aby sa spýtal na jednu – dve veci iba medzi dverami. Z listinných dôkazov predložených DO nebolo zrejmé nič, čo by dokazovalo, že išlo o dlhší čas.

Vo vzťahu ku skutku, že si DO účtoval cestu spojenú s osobným podaním vyjadrenia k odporu na súd do Bratislavy, t. j. náhradu za použitie osobného cestného motorového vozidla, náhradu za spotrebu nafty a tiež náhradu za stratu času, a to v celkovej sume 143,49 eur, podľa názoru disciplinárneho senátu išlo o porušenie povinnosti advokáta dbať na hospodárnosť zastupovania, keď dané vyjadrenie k odporu bolo možné zaslať poštou a aj v prípade, ak by existovali dôvody na osobné doručenie časti daného podania alebo jeho príloh súdu, bolo by tak vždy možné urobiť v rámci účasti na pojednávaní.

Disciplinárny senát zdôraznil, že povinnosť advokáta dbať na hospodárnosť poskytovaných právnych služieb síce neznamená, že advokát má hospodárnosti podriaďť akékoľvek iné záujmy klienta, je však pri poskytovaní právnych služieb vo vzťahu k výdavkom klienta povinný postupovať efektívne a voliť také postupy a riešenia, ktoré pri poskytnutí rovnocennej služby klienta najmenej finančne zaťažia. Ďalej je oprávnený klientovi účtovať len účelne poskytované služby, pričom v prípade, ak prijme odmenu za kompletne vybavenie veci, nie je advokát oprávnený klientovi účtovať za vec ďalšiu odmenu, práve naopak, pokiaľ nedôjde k úplnému vybaveniu veci, má advokát nárok len na pomernú časť z dohodnutej paušálnej odmeny podľa miery, v akej sa priblížil k úplnému vybaveniu veci.

Vzhľadom na to, že na základe vykonaného dokazovania nevyplynul konkrétny dôvod ďalšej porady DO so sťažovateľom dňa 11. 5. 2008, ktorá zjavne nebola vyvolaná sťažovateľom, neuskutočnila sa na jeho žiadosť, vo veci nemohli vyjsť najavo žiadne nové skutočnosti oproti prevzatiu zastúpenia, ktoré sa uskutočnilo dňa 27. 3. 2008, pretože v danom momente ešte nedošlo ku kontaktu protistrany ani nebol podaný návrh na súd. Disciplinárny senát mal za to, že vyvolanie tohto stretnutia zo strany DO nebolo účelné a disciplinárne obvinený by takýto úkon, ak sa aj uskutočnil, klientovi účtovať nemal. Navyše, disciplinárny senát bol toho názoru, že dikcia vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov o úkonoch právnej služby v časti „...prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom“ zahŕňa aj prvú následnú

poradu s klientom po prevzatí zastúpenia a nie pri prevzatí zastúpenia samotnom, nakoľko, aby bola takáto porada účelná, je nevyhnutné, aby sa advokát s vecou najskôr dôkladne oboznámil, až po naštudovaní prípadu sa javí ako účelné mať s klientom o veci poradu, kde možno vyjasniť prípadné nejasné skutočnosti a vyžiadať prípadne od klienta ďalšie doklady a informácie a zabezpečiť tak kompletne podklady k ďalšiemu úkonu, ktorý zvyčajne v takýchto veciach nasleduje a ktorým je podanie žaloby na súd. Úkon z 11. 5. 2008 tak predstavoval spolu s úkonom z 27. 3. 2008 jeden úkon prevzatia zastúpenia a prvej porady s klientom.

Obdobné závery prijal senát aj vo vzťahu k osobnému doručeniu vyjadrenia na súd a vyúčtovania si cestovných náhrad s tým spojených. Práca advokáta má spočívať v poskytovaní právnych služieb a nie v nahrádzaní služieb kuriéra a poštovej prepravy, preto takýto úkon je v rozpore so zásadou hospodárnosti a advokát, ktorý koná v záujme klienta, je povinný aj v prípade, ak mu na to dá klient výslovný pokyn, konať v záujme klienta a upozorniť ho na nevhodnosť takéhoto kroku a navrhnúť mu prípadne iné vhodné alternatívy.

V neposlednom rade v tomto prípade nebolo namieste osobitné vyúčtovanie vyššie uvedených úkonov a nákladov klientovi DO, pretože senát mal za dokázané, že medzi DO a sťažovateľom došlo k dohode na paušálnej odmene za úplné vybavenie veci.

DO vo svojom odvolaní proti tomuto rozhodnutiu okrem iného uviedol, že podľa jeho názoru z dikcie § 18 ods. 2 ZoA jednoznačne vyplýva, že, podľa prvej vety má advokát „povinnosť“ pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou... Podľa druhej vety tohto ustanovenia popri dodržiavaní tejto povinnosti, len „dbá“ na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Podľa § 56 ods. 1 ZoA disciplinárnym previnením advokáta je len zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory, nedodržanie „dbania“ na účelnosť a hospodárnosť nie je disciplinárnym previnením. Ďalej namietol, že v konaní nebol dôsledne zistený skutkový stav a dostatočne zohľadnené argumenty a dôkazy v prospech advokáta, pričom poukázal na jeden z odsekov uvedených vo formuláre splnomocnenia na zastupovanie, podpísaného sťažovateľom dňa 27. 3. 2008, podľa ktorého sa splnomocniteľ zaväzuje hrdiť trovy zastupovania za zmluvne dohodnutú odmenu alebo, ak takáto dohoda nie je podľa advokátskej tarify a súhlasí, aby si splnomocnenec zúčtoval svoje nároky z prijatých platieb v predmetnej veci. Podľa DO z tohto textu vyplýva, že pokiaľ sťažovateľ nedisponuje písomne uzavretou dohodou o zmluvnej odmene, platí, že sa dohodli na odmene tarifnej. Podľa jeho názoru tieto otázky podrobne klientovi vysvetlil. V závere odôvodnenia namietal porušenie svojich procesných práv ako DO v disciplinárnom konaní aj neprimeranosť disciplinárneho opatrenia.

Odvolať senát po oboznámení sa s vecou o posúdení všetkých odvolacích námietok rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne. Pri tomto rozhodnutí vychádzal z poznatku, že prvostupňový disciplinárny senát správne a v rozsahu potrebnom vyhodnotil skutkový stav. Výsledky potom zrozumiteľne a kompaktne vyjadril v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa odvolací disciplinárny senát stotožnil. Čo sa týka údajného porušovania procesných práv odvolací senát konštatoval, že DO bezdôvodne odišiel z pojednávania prvostupňového disciplinárneho senátu dňa 9. 2. 2009 (pred výsluchom sťažovateľa), neakceptoval doručené predvolania na pojednávanie predsedníctva SAK dňa 15. 2. 2011, ako odvolacieho orgánu a na pojednávanie VI. disciplinárneho senátu SAK dňa 25. 3. 2015, a konečne dostatočne včas zaslané predvolanie na pojednávanie odvolacieho senátu dňa 22. 9. 2015 si na pošte ani neprevzal.

Vzhľadom na povahu porušených povinností, spôsob konania i mieru zavinenia odvolací senát považoval disciplinárne opatrenie uložené disciplinárne obvinenému napadnutým rozhodnutím za primerané.

10.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta o obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté jeho odvolanie, čím mu odníme možnosť podať proti rozhodnutiu mimoriadny opravný prostriedok, a na výzvu predsedu RK SAK sa bezodkladne nevyjadrí k obsahu sťažnosti napriek tomu, že mu bola na základe jeho žiadosti lehota na vyjadrenie predĺžená dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 a § 28 ods. 4 ZoA, § 2 ods. 1 a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Skutočnosť, že klient má dvoch či viacerých advokátov v tej istej zastupovanej veci nezbavuje žiadneho zo zástupcov – advokátov povinností, ktoré sú im kladené advokátskymi stavovskými predpismi, pretože advokát sa v žiadnom prípade nemôže spoliehať na to, že klientovi podá informáciu o doručenom rozhodnutí druhý zástupca – advokát, alebo že druhý zástupca – advokát vypracuje a podá riadny či mimoriadny opravný prostriedok proti doručenému rozhodnutiu.

Ak existuje možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu v neprospech klienta a klient neinštruuje advokáta opačne, advokát má povinnosť využiť túto možnosť aj v prípade, ak advokát má pochybnosti o úspechu podania mimoriadneho opravného prostriedku.

Nereagovanie na výzvu klienta na náhradu škody, ktorá svojím obsahom nie je písomným dopytom klienta, súvisiacim s poskytovaním právnych služieb, ale ide o výzvu potenciálnej protistrany na zaplatenie peňažného plnenia zo strany advokáta, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 22. septembra 2015, sp. zn. I. ODS-23/15:2494/2013

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 31. marca 2015, sp. zn. DS II.-32/14:2494/2013

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 31. marca 2015, sp. zn. DS II.-32/14:2494/2013 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. septembra 2015, sp. zn. I. ODS-23/15:2494/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a § 28 ods. 4 ZoA, § 2 ods. 1 a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

– pri zastupovaní svojho klienta A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom dňa 30. 5. 2013 prevzal prostredníctvom prvostupňového súdu rozhodnutie odvolacieho súdu vo vyššie označenej veci, ktorým bolo odmietnuté odvolanie voči prvostupňovému rozsudku, pričom o obsahu tohto rozhodnutia svojho klienta neinformoval, čím mu odňal možnosť podať proti rozhodnutiu mimoriadny opravný prostriedok,

– sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 11. 11. 2013 bezodkladne nevyjadril k obsahu sťažnosti napriek tomu, že mu bola na základe jeho žiadosti lehota na vyjadrenie predĺžená do 18. 12. 2013,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **3 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 31. marca 2015, sp. zn. DS II.-32/14:2494/2013 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. septembra 2015, sp. zn. I. ODS-23/15:2494/2013 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. c) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

nereagoval na výzvu klienta zo dňa 24. 4. 2013, ktorú prevzal dňa 26. 6. 2013, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK, doručeným na SAK dňa 29. 4. 2014, bolo proti DO začaté disciplinárne konanie pre skutky, ktorých sa mal dopustiť preto, že 1.) pri zastupovaní svojho klienta A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom dňa 30. 5. 2013 prevzal prostredníctvom prvostupňového súdu rozhodnutie odvolacieho súdu vo vyššie označenej veci, ktorým bolo odmietnuté odvolanie voči prvostupňovému rozsudku, pričom o obsahu tohto rozhodnutia svojho klienta neinformoval, čím mu odňal možnosť podať proti rozhodnutiu mimoriadny opravný prostriedok, 2.) nereagoval na výzvu klienta zo dňa 24. 4. 2013, ktorú prevzal dňa 26. 6. 2013, 3.) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 11. 11. 2013 sa bezodkladne nevyjadril k obsahu sťažnosti napriek tomu, že mu bola na základe jeho žiadosti lehota na vyjadrenie predĺžená do 18. 12. 2013.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 31. marca 2015, sp. zn. DS II.-32/14:2494/2013 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutky uvedené v bodoch 1.) a 3.) návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 3000 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania vo výške 380 eur. Týmto rozhodnutím bol DO zároveň oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku pod bodom 2.) návrhu.

Disciplinárny senát v odôvodnení dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom 1.) návrhu DO na pojednávaní okrem iného uviedol, že sťažovateľ splnomocnil v tejto civilnej veci dňa 12. 11. 2012 aj ďalšieho advokáta na zastupovanie, preto podľa jeho názoru sťažovateľ sa o doručení rozhodnutia krajského súdu určite dozvedel, čo vyplývalo aj z jeho listu, týkajúceho sa náhrady škody uplatnenej voči DO advokátovi, pričom DO o tomto rozhodnutí v presne neurčenom čase informoval telefonicky jeho rodinného príslušníka, avšak komunikácia DO s touto osobou, prostredníctvom ktorej komunikoval so sťažovateľom ako klientom, bola ťažká. Podľa DO sťažovateľovi určite neodňal právo na podanie mimoriadneho opravného prostriedku, lebo tento nebol prípustný a ak by aj bol prípustný, výsledok by bol v jeho neprospech. DO neskôr pripustil určité pochybenie, keď dodal, že prvýkrát v jeho advokátskej praxi došlo k zmeškaniu lehoty, avšak k tomuto došlo za mimoriadnych okolností (sťahovanie kancelárie a iné problémy).

K skutku uvedenému v bode 2.) sa DO vyjadril, že tento považuje za irelevantný, pretože ide o výzvu sťažovateľa na náhradu škody a keďže jeho zastupovanie už bolo v tom čase ukončené a nebol advokátom sťažovateľa, nemal povinnosť reagovať na jeho výzvu, pretože sa nachádzal v pozícii sporovej strany a nie advokáta sťažovateľa. K skutku uvedenému v bode 3.) vyššie, sa DO vyjadril, že ho uznáva, ide o jeho pochybenie, bol pracovne zaneprázdnený v ČR a priznal sa, že mu celá vec unikla.

Na doplňujúce otázky DO uviedol, že neexistuje písomná dohoda s klientom (sťažovateľom), že mu DO nemusí poskytovať informácie o priebehu sporu alebo že tieto informácie má poskytovať prostredníctvom tretej výslovne určenej osoby, i keď v tejto veci za sťažovateľa veci

riešila práve táto tretia osoba. DO ďalej uviedol, že nemá písomnú informáciu, ani rozbor veci, v ktorom by bolo zdôvodnené, že mimoriadny opravný prostriedok v zastupovanej veci sťažovateľa nie je prípustný, resp. že jeho vec bude zjavne neúspešná; o tom sťažovateľa informoval DO len ústne.

Disciplinárny senát vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a zistil, že je nepochybné, že skutok uvedený v bode 1.) návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania sa stal tak, ako bol v návrhu vyšpecifikovaný. Obranu DO vyhodnotil disciplinárny senát ako nenáležitú a irelevantnú. Skutočnosť, že klient má dvoch či viacerých advokátov v tej istej zastupovanej veci, nezbavuje žiadneho zo zástupcov – advokátov povinností, ktoré sú im kladené advokátskymi stavovskými predpismi. Advokát sa v žiadnom prípade nemôže spoliehať na to, že klientovi podá informáciu o doručenom rozhodnutí druhý zástupca – advokát, alebo že druhý zástupca – advokát vypracuje a podá riadny či mimoriadny opravný prostriedok proti doručenému rozhodnutiu. Každý advokát samostatne, za účelom obrany záujmov klienta, vypracúva právne podania a predkladá ich inštitúciám, pred ktorými klienta zastupuje, a to tak, aby boli podané riadne a včas. Tiež platí, že advokáta nemožno zbaviť zodpovednosti za neinformovanie klienta o doručenom rozhodnutí, či za nepodanie opravného prostriedku len preto, lebo podľa názoru advokáta nebude klient v konaní úspešný. Klient nemôže zostať v tomto ohľade odkázaný na svojvôľu advokáta – osoby, ktorej dal svoju dôveru, že jeho záujmy v súdnom či inom konaní bude presadzovať tak, aby sa im dostalo náležitej ochrany.

Senát uviedol, že tiež neobstojí názor DO, že sťažovateľovi určite neodňal právo na podanie mimoriadneho opravného prostriedku, lebo tento nebol prípustný a ak by aj bol prípustný, výsledok by bol v jeho neprospech. Advokát vo všeobecnosti nemôže prezumovať, aký bude výsledok mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu. Rozhodovanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch patrí do kompetencie súdov, pričom advokát je povinný urobiť všetky úkony na ochranu oprávnených záujmov klienta, i keby sa mu výsledok podania mimoriadneho opravného prostriedku javil ako nepriaznivý. Iba klient môže advokáta, svojou inštrukciou, zbaviť povinnosti podať mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré bolo vydané v neprospech klienta. Už len z opatrnosti je potrebné využívať všetky právne prostriedky, prípustné zákonom, smerujúce k zvráteniu nepriaznivého stavu, v ktorom sa klient nachádza. Ani v prípade, ak advokát nevidí výsledok mimoriadneho opravného prostriedku v prospech klienta, nemôže sa svojvoľne rozhodnúť, že tento prostriedok nevyužije. Pokiaľ je klient vystavený takejto svojvôli advokáta, trpí tým nielen on, ale tiež i všeobecné povedomie o postavení a poslaní advokácie v rámci plnenia istého spoločenského záväzku – chrániť a presadzovať záujmy klientov. Laxné a nezodpovedné plnenie tejto povinnosti advokátmi vzbudzuje nedôveru občanov v advokátsky stav ako taký.

Informovanie o doručenom rozhodnutí krajského súdu výlučne prostredníctvom tretej osoby je rozhodne nepostačujúce. Je to výlučne klient, ktorý má byť písomne informovaný o postupe pri vybavovaní zastupovanej veci a výlučne klient, ktorý má byť adresátom písomností, z ktorých preňho vyplývajú práva a povinnosti. Ak si DO nezadovážil od klienta písomnú inštrukciu, že s ním má komunikovať, informovať ho o postupe pri zastupovaní v jeho veci a doručovať mu písomnosti prostredníctvom tretej osoby, potom tvrdenie DO, že si splnil informačnú povinnosť voči klientovi náhradným spôsobom, rozhodne neobstojí. Úprava § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK je v tomto ohľade jasná a bez výslovnej inštrukcie klienta nedáva advokátovi inú možnosť, než vstupovať do komunikácie v určitom predpokladanom okruhu informácií s klientom výlučne osobne.

DO rozhodne nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď neinformoval sťažovateľa osobne (riadne a včas písomnou formou) o doručení rozhodnutia odvolacieho súdu. Pre-

svedčením DO v danom prípade malo byť, že pre klienta bude prospešné podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti doručenému rozhodnutiu, a to bez ohľadu na jeho odhad výsledku konania o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku. Iba tak mohol byť naplnený záujem klienta (sťažovateľa) na tom, aby boli využité všetky dostupné právne prostriedky (či už riadne alebo mimoriadne) v súdnom spore, v ktorom vystupoval v pozícii žalovanej strany, prostredníctvom jeho advokáta, ktorého si zvolil práve na ochranu tohto jeho záujmu. Senát uzavrel, že týmto postupom DO nevyužil svoje vedomosti a skúsenosti, ani možnosti dané právnym poriadkom na to, aby dôsledne obhájil záujmy klienta. Ak existuje možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu a klient neinštruuje advokáta opačne, advokát túto možnosť využiť rozhodne má. Bez informovania klienta, pretože klient ani len nemôže o tejto možnosti vedieť ako právny laik nedisponuje takými vedomosťami a skúsenosťami ako advokát, aby mohol a vedel sám zabezpečiť svoju obranu v súdnom spore.

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom 2.) návrhu DO zistil, že list sťažovateľa z 24. 4. 2013 s názvom „Uplatnenie náhrady škody“, ktorý bol DO doručený dňa 25. 6. 2013, bol podľa jeho obsahu výzvou na náhradu škody a neobsahoval žiadnu otázku či dopyt v súvislosti s vecou, v ktorej DO sťažovateľa zastupoval. Podľa názoru senátu, na takúto výzvu sťažovateľa nebol DO skutočne povinný reagovať, pretože nešlo o písomný dopyt klienta, súvisiaci s poskytovaním právnych služieb, ale o výzvu potenciálnej protistrany na zaplatenie peňažného plnenia. Vzhľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za predmetný skutok oslobodil, pretože tento skutok nie je disciplinárnym previnením.

Vo vzťahu k skutku pod bodom 3.) senát zistil, že tento sa stal a je disciplinárnym previnením. Senát dodal, že ani pracovná zaneprázdnenosť nezabavuje advokáta zodpovednosti za dodržiavanie stavovských predpisov. Nevyjadrovanie sa advokátov k sťažnostiam klientov, predkladaným predsedovi RK SAK, bráni SAK v dôslednom prešetrovaní týchto sťažností, kde často z dôvodu „dôkaznej núdze“ predsedu RK SAK nemôže byť advokát riešený za skutky, ktorých sa prípadne dopustil, ale „len“ za nevyjadrenie sa k obsahu sťažnosti. Týmto prístupom sa mimoriadne sťažuje kontrolná činnosť RK SAK vo vzťahu k dodržiavaniu stavovských predpisov advokátmi.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia senát vychádzal z toho, že ide o druhé porušenie povinností advokáta stanovených stavovskými predpismi, preto musel senát voľiť prísnejší druh trestu, než je písomné napomenutie či verejné napomenutie, a preto volil trest peňažný.

DO podal v zákonnej lehote proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, v ktorom namietal, že senát nedostatočne zistil skutkový stav a vo svojom rozhodnutí vychádzal z nesprávneho posúdenia veci, pričom zotrval na svojej doterajšej argumentácii.

Rozhodnutím z 22. septembra 2015, sp. zn. I. ODS-23/15:2494/2013 odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil so závermi prvostupňového senátu. Obranu DO, že konal v súlade s advokátskymi predpismi a záujmami klienta, pretože podanie mimoriadneho opravného prostriedku by nespĺňal zákonom prípustné dôvody, vyhodnotil ako nedôvodnú. Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil s názorom prvostupňového disciplinárneho senátu, že advokát nemôže prezumovať, aký bude výsledok mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu, môže len prezentovať svoj názor klientovi. Rozhodovanie o mimoriadnom opravnom prostriedku patrí do kompetencie súdu, a preto je advokát povinný urobiť všetky úkony na ochranu oprávnených záujmov klienta aj keby mal pochybnosti o úspechu podania mimoriadneho opravného prostriedku. Pre svoj právny názor nemôže

svojmu klientovi odňať možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku. Postup disciplinárne obvineného v danom prípade však takúto možnosť podať mimoriadny opravný prostriedok svojmu klientovi zmaril. Advokát bol povinný informovať klienta o postupe pri vybavovaní zastupovanej veci a poučiť ho o jeho právach a povinnostiach. Sťažovateľ mal byť informovaný o doručení rozhodnutia krajského súdu a toto rozhodnutie malo byť klientovi doručené. DO nepreukázal, že bol poverený doručovať písomnosti a informovať svojho klienta prostredníctvom inej osoby.

11.

ROZHODNUTIE

Postúpenie pohľadávky advokáta voči klientovi, vzniknutej titulom odmeny za právne služby, tretej osobe, ktorá je ako štatutárny orgán klienta oprávnená oboznamovať sa so skutočnosťami, podliehajúcimi režimu povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť, za súčasného započítania tejto pohľadávky štatutárnym orgánom voči pohľadávke klienta, čím dochádza v dôsledku zániku pohľadávky k vylúčeniu i následného ohrozenia povinnosti mlčanlivosti advokáta, spočívajúceho v možnosti ďalšieho postúpenia pohľadávky inej osobe, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 22. novembra 2013, sp. zn. II. ODS- 23/13: 1225/2012

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-89/12:1225/2012

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-89/12:1225/2012 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. novembra 2013, sp. zn. II. ODS- 23/13: 1225/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 23 ods. 1 ZoA, ktorého sa mal dopustiť

tým, že

zmluvou o postúpení časti pohľadávky a dohodou o vzájomnom započítaní pohľadávok zo dňa 1. 3. 2012 postúpil časť pohľadávky voči spoločnosti A. s. r. o. z titulu odmeny za právne služby, konkrétne časť pohľadávky v sume 14 885,87 eur na p. A. B., pretože v zmysle § 25 písm. b) DP SAK skutok **nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-89/12:1225/2012 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. novembra 2013, sp. zn. II. ODS- 23/13: 1225/2012 bol DO advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu predsedu RK SAK z 3. 5. 2012, ktorú prevzal 9. 5. 2012, SAK bezodkladne nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu, konkrétne kompletný spis vzťahujúci sa na zastupovanie spoločnosti A. s. r. o. a p. A. B. v právnej veci týkajúcej sa vzťahov so spoločnosťou B. s. r. o. ako spoločníkom spoločnosti A. s. r. o. a tiež kompletný spis vzťahujúci sa na právne služby, za ktoré spoločnosť A. s. r. o. fakturoval odmenu v sume 53 171,56 eur,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta vo výške 500 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Revízná komisia SAK podala proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa – spoločnosti B. s. r. o.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k podanej sťažnosti popísal okolnosti zastupovania spoločnosti A. s. r. o., v ktorej bol spoločníkom spolu so svojou manželkou A. B. ako aj sťažovateľom B. s. r. o., ako aj nehody, ku ktorým došlo medzi spoločníkmi tejto spoločnosti. K nepredloženiu požadovanej spisovej dokumentácie sa DO vyjadril v mailovej správe zo dňa 21. 1. 2013, v ktorej namietal, že nemôže porušiť mlčanlivosť, ktorou je viazaný tým, že predloží spis svojho klienta, pričom zároveň spochybnil záujem disciplinárneho senátu na predložení požadovanej dokumentácie.

Disciplinárne obvinený vo svojej výpovedi na disciplinárnom pojednávaní dňa 29. 11. 2012 navrhol, aby bol v celom rozsahu spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pričom obvinenia voči nemu považoval za neprimeraný výklad zákona o advokácii. Ďalej uviedol, že nerozumie, aký má súvis zmluva o postúpení pohľadávky s porušením jeho povinnosti podľa § 23 ods. 1 ZoA, obzvlášť, keď postúpenie pohľadávky voči spoločnosti A. s. r. o. bolo na p. A. B., ktorá bola konateľkou spoločnosti A. s. r. o. DO sa vyjadril, že spis nepredloží, nakoľko ho nemá, pretože sťažovateľ nebol jeho klientom, a preto spis o sťažovateľovi nebol vedený, pričom k dispozícii má len spisy vo veciach klienta A. s. r. o., ktoré podľa jeho názoru s prejednávanou vecou nesúvisia.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 22. mája 2013, sp. zn. DS IX.-89/12:1225/2012 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutky uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 688,50 eur. Disciplinárne obvinenému bola zároveň uložená povinnosť zaplatiť SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 337,70 eur do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na skutočnosť, že DO, jeho manželka A. B. a spoločnosť B. s. r. o. boli spoločníkmi spoločnosti A. s. r. o., v ktorej bola konateľkou p. A. B. Po vzniku nezhôd medzi spoločníkmi DO ako spoločník a konateľ advokátskej kancelárie prevzal právne zastupovanie spoločnosti A. s. r. o. a svojej manželky, ako konateľky, proti spoločníkovi B. s. r. o. Dňa 1. 3. 2012 DO uzatvoril ako konateľ advokátskej kancelárie zmluvu o postúpení časti pohľadávky a dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok. Zmluvou o postúpení časti pohľadávok postúpila advokátska kancelária disciplinárne obvineného časť pohľadávky vzniknutej, z titulu odmeny za právne služby, konkrétne v časti 14 885,87 eur na p. A. B., ako postupníka v 1. rade a v časti 24 494,60 eur na seba, ako postupníka v 2. rade. Dohodou o započítaní pohľadávok spoločnosť A. s. r. o. zároveň započítala s postupníkom v 1. rade pohľadávky v sume 14 885,87 eur a s postupníkom v 2. rade pohľadávky v sume 24 494,60 eur.

Pokiaľ ide o porušenie povinnosti mlčanlivosti podľa § 23 ods. 1 ZoA mal disciplinárny senát za preukázané, že DO ako konateľ advokátskej kancelárie postúpil svoju pohľadávku vzniknutú titulom odmeny za právne služby voči spoločnosti A. s. r. o. na fyzickú osobu A. B., ktorá nie je osobou, na ktorú by sa vzťahovala povinnosť mlčanlivosti v zmysle ZoA. Takýto postup DO považoval senát s poukazom na závery pracovnej skupiny pre advokátske právo zo dňa 12. 3. 2009 za porušenie povinnosti mlčanlivosti advokáta, nakoľko postúpenie po-

hľadávky je vždy nevyhnutne spojené s odovzdávaním dôverných informácií týkajúcich sa vzniku a výšky postupovanej pohľadávky. Skutočnosť, že DO postúpil pohľadávku na svoju manželku, ktorá bola zároveň konateľkou spoločnosti A. s. r. o., nič nemení na fakte, že v rámci postúpenia pohľadávky museli byť postupníkovi poskytnuté informácie týkajúce sa obsahu úkonov právnych služieb, z ktorých postupovaná pohľadávka vznikla, aby tak mohla byť následne uplatnená voči dlžníkovi, resp. v prípade potreby aj v súdnom konaní, pričom v danom prípade nebola ničím zabezpečená ochrana týchto informácií, nakoľko p. A. B. nemala zákonom uloženú povinnosť mlčanlivosti a mohla nadobudnutú pohľadávku spolu s informáciami týkajúcimi sa jej vzniku postúpiť ďalej na tretiu osobu, resp. mohla s poskytnutými informáciami dôverného charakteru voľne disponovať.

K porušeniu povinnosti disciplinárne obvineného uvedenej v § 28 ods. 4 ZoA disciplinárny senát uviedol, že tým, že DO napriek výzve predsedu RK SAK a napriek opakovaným výzvam disciplinárneho senátu nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu, obzvlášť hrubým spôsobom porušil povinnosť advokáta poskytnúť na požiadanie komory spisovú dokumentáciu, pričom správanie disciplinárne obvineného v tomto smere vyhodnotil ako ničím neopodstatnené, náležite nezdôvodnené a arogantné. Z dikcie § 28 ods. 4 ZoA totiž jednoznačne vyplýva povinnosť advokáta predložiť spisovú dokumentáciu, a nielen jednotlivé dokumenty a zároveň podľa § 23 ods. 6 ZoA platí, že advokát sa nemôže dovolávať povinnosti zachovávať mlčanlivosť v disciplinárnom konaní podľa tohto zákona.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, pričom dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty vo výške päťnásobku minimálnej mesačnej mzdy je adekvátne.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom zotrval na svojich námietkach a zdôraznil, že je síce pravdou, že pohľadávku postúpil na svoju manželku, ktorá bola v tomto čase konateľkou spoločnosti A. s. r. o., keďže však bola vlastne konateľkou jeho klienta, spoločnosti A. s. r. o., mohla sa oboznamovať so všetkými skutočnosťami, v rozsahu advokátskeho tajomstva, ktoré mal DO ako advokát voči svojmu klientovi. Potom nemohlo dôjsť z jeho strany k žiadnemu porušeniu povinnosti mlčanlivosti. K druhému skutku v odvolaní uviedol, že nemohol predložiť advokátsky spis, pretože išlo o spis týkajúci sa sporu s protistranou a vzhľadom na to, že chránil záujmy klienta spis predložiť nemohol. Taktiež uviedol, že v žiadnom z aktuálnych predpisov komory, ani v zákone o advokácii nejestvuje voči advokátom povinnosť predložiť advokátsky spis.

II. odvolací disc. senát rozhodnutím z 22. novembra 2013, sp. zn. II. ODS-23/13: 1225/2012 podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii s poukazom na § 35 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie vo výroku o vine v časti týkajúcej sa prvého skutku tak, že disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil, v časti týkajúcej sa druhého skutku rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a vo výroku o disciplinárnom opatrení zmenil tak, že disciplinárne obvinenému uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur.

Odvolací disciplinárny senát sa síce stotožnil so závermi pracovnej skupiny pre advokátske právo zo dňa 12. 3. 2009, na ktoré poukázal prvostupňový senát a opätovne poukázal na to, že akýkoľvek prevod pohľadávky musí rešpektovať povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť podľa zákona o advokácii, pričom prevod pohľadávky advokáta voči klientovi je možný iba v tom prípade, ak má osoba, na ktorú sa pohľadávka postupuje, povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa zákona o advokácii. V danom prípade však išlo o skutkovo a tým aj právne k výnimočnej situácii, ktorá vyplývala z toho, že konateľkou spoločnosti A. s. r. o., teda klienta advokátskej kancelárie, kde bol konateľom DO bola p. A. B., preto nepochybne bola oprávnená v čase postúpenia pohľadávky konať v mene spoločnosti a teda sa aj oboznamovať so

skutočnosťami, ktoré by podliehali režimu povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť tak, ako táto povinnosť vyplýva zo zákona. Pokiaľ sa táto pohľadávka vzniknutá zo splatnej odmeny za právne služby postupovala na A. B. ako fyzickú osobu a táto ju započítala voči spoločnosti A. s. r. o., kde bola súčasne konateľkou, teda voči klientovi advokátskej kancelárie v jednej zmluve, súčasne nemohlo dôjsť ani len k ohrozeniu povinnosti mlčanlivosti disciplinárne obvineného, pretože bolo vylúčené, aby mohla p. A. B. následne pohľadávku postúpiť na inú osobu.

Vo vzťahu k druhému skutku sa odvolací senát plne stotožnil so závermi prvostupňového senátu a nad rámec odôvodnenia jeho rozhodnutia uviedol, že disciplinárne obvinený bol vyzvaný na predloženie podrobne špecifikovaných listín vzťahujúcich sa na právnu pomoc poskytnutú klientovi, teda nebol vyzvaný len na predloženie bližšie nešpecifikovaného spisu. V zákone o advokácii sa neuvádza povinnosť advokáta predložiť SAK advokátsky spis. Ide o ustanovenie, ktoré je v súlade s uznesením SAK čí. 29/11/2011 z 1. 12. 2011 o odporúčanom spôsobe vedenia spisovej agendy. Spisom sa rozumie podľa významového výkladu súbor dokumentov, ktoré sa vzťahujú na konkrétnu klientsku vec.

Vzhľadom na podstatnú zmenu skutkového aj právneho posúdenia prvostupňového rozhodnutia senát prehodnotil aj výšku disciplinárneho opatrenia, ktoré bolo disciplinárne obvinenému uložené, preto zmenil výrok u uloženom disciplinárnom opatrení tak, že podľa § 56 ods. 1 písm. c) zákona o advokácii uložil disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur.

12.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie obvineného klienta v trestnej veci napriek tomu, že voči tomuto klientovi v súvisiacej trestnej veci podal trestné oznámenie vo vlastnom mene ako aj v mene svojich klientov ako poškodených, pričom skutočným dôvodom tohto zastupovania klienta nebolo presadzovanie jeho práv a oprávnených záujmov, ale vlastný osobný záujem advokáta a záujem jeho klientov na vymožení svojich pohľadávok, čomu mala napomôcť aj skutočnosť, že advokát sa po prevzatí právneho zastúpenia obvineného klienta mohol s ním osobne stretnúť v ústave na výkon väzby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2, 3, § 21 písm. a) a b) ZoA a § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 a 4 AP SAK.

Neúčast' advokáta na úkonoch v trestnej veci klienta, vykonávaných krátko po ukončení zastupovania klienta zo strany advokáta, ktoré nemožno považovať za neodkladné úkony v trestnom konaní, v situácii, keď klient má viacerych zvolených obhajcov a o ukončení zastupovania zo strany advokáta sa klient dozvie s dostatočným časovým predstihom s ohľadom na túto skutočnosť, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 15. mája 2014, sp. zn. II. ODS-9/14:659/2013

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 23. januára 2014, sp. zn. DS IX.-79/13:659/2013

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 23. januára 2014, sp. zn. DS IX.-79/13:659/2013 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disc. senátu SAK z 15. mája 2014, sp. zn. II. ODS-9/14:659/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, 3, § 21 písm. a) a b) ZoA a § 2 ods. 4, § 5 ods. 1, a 4 AP SAK,

tým, že

– prevzal dňa 10. 12. 2012 zastupovanie klienta p. A. B. v trestnom konaní vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) TZ aj napriek tomu, že voči p. A. B. podal ako zástupca klienta A. s. r. o. dňa 28. 9. 2012 trestné oznámenie doplnené ďalej dotknutým advokátom podaniami z 19. 10. 2012 a 4. 1. 2013, na základe ktorého bolo voči p. A. B. vznesené obvinenie,

– prevzal dňa 10. 12. 2012 zastupovanie svojho klienta – p. A. B. v trestnom konaní vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) TZ aj napriek tomu, že skutočným dôvodom tohto zastupovania nebolo presadzovanie práv a oprávnených záujmov p. A. B. v predmetnom trestnom konaní, ale osobný záujem advokáta ako aj záujem iných osôb A. s. r. o., B. a. s. a Ing. C. D. – na tom, aby vymohli od p. A. B. svoje pohľadávky, pričom tomu mala napomôcť práve skutočnosť, že advokát sa po prevzatí právneho zastupovania v uvedenom trestnom konaní mohol ako obhajca stretnúť s p. A. B. v ústave na výkon väzby,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 760 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 23. januára 2014, sp. zn. DS IX.-79/13:659/2013 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. mája 2014, sp. zn. II. ODS-9/14:659/2013 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2, 3, § 21 písm. a) a písm. b), § 22 ods. 5 a § 23 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 4, § 5 ods. 1, § 5 ods. 4 AP SAK, ktorého sa mal dopustiť

tým, že

sa nezúčastnil ako zástupca klienta p. A. B. na úkonoch v trestnom konaní nariadených na 25. 2. 2013, 6. 3. 2013 a 28. 2. 2013 aj napriek tomu, že iba listom „Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb a vypovedanie plnej moci“ z 21. 2. 2013 bolo ukončené jeho zastupovanie, pričom v predmetnom liste klienta nepravdivo informoval o tom, že pre predmetné úkony má využiť služby iného advokáta, pretože v zmysle § 25 písm. b) DP SAK skutok

nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 5. 6. 2013.⁴

Disciplinárne obvinený advokát vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania okrem iného uviedol, že sťažovateľ – klient A. B. bol pri prevzatí zastupovania v predmetnej trestnej veci informovaný o skutočnosti, že proti nemu podali osoby zastúpené

4 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO listom „Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb a vypovedanie plnej moci“ z 21. 2. 2013 adresovanom klientovi – p. A. B. tým, že tento list zaslal na vedomie orgánom činným v trestnom konaní, porušil voči svojmu klientovi – p. A. B. povinnosť mlčanlivosti citovanými výrokmami IX. disciplinárneho senátu SAK z 23. januára 2014, sp. zn. DS IX.-79/13:659/2013 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

DO advokátom trestné oznámenie v inej trestnej veci. Napriek vedomosti o tejto skutočnosti sťažovateľ trval na tom, aby ho DO v trestnej veci zastupoval. DO tiež uviedol, že nemožno dospieť k záveru, že advokát, ktorý má voči klientovi pohľadávku, ktorá vznikla zo vzťahu advokáta ako súkromnej osoby voči klientovi v čase pred začatím poskytovania právnych služieb, je povinný odmietnuť prevzatie právneho zastupovania takéhoto klienta v inej, s pohľadávkou advokáta nesúvisiacej veci. DO vo vyjadrení poprel, že zastupovanie sťažovateľa prevzal len z dôvodu, aby sa s ním mohol stretnúť vo väzbe ohľadom domáhania sa zaplatenia svojej pohľadávky a pohľadávok ďalších osôb, pretože toto tvrdenie je nepravdivé a vychádza z mylnej interpretácie vyjadrení DO advokáta, ktoré uviedol vo vyjadrení k sťažnosti sťažovateľa.

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA na tom skutkovom základe, že prevzal dňa 10. 12. 2012 zastupovanie klienta p. A. B. v trestnom konaní vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) TZ aj napriek tomu, že voči p. A. B. podal ako zástupcu klienta A. s. r. o. dňa 28. 9. 2012 trestné oznámenie doplnené ďalej dotknutým advokátom podaniami z 19. 10. 2012 a 4. 1. 2013, na základe ktorého bolo voči p. A. B. vznesené obvinenie a DO prevzal dňa 10. 12. 2012 zastupovanie svojho klienta – p. A. B. v trestnom konaní vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) TZ a to aj napriek tomu, že skutočným dôvodom tohto zastupovania nebolo presadzovanie práv a oprávnených záujmov p. A. B. v predmetnom trestnom konaní, ale osobný záujem advokáta ako aj záujem iných osôb A. s. r. o., B. a.s. a Ing. C. D. – na tom, aby vymohli od p. A. B. svoje pohľadávky, pričom tomu mala napomôcť práve skutočnosť, že advokát sa po prevzatí právneho zastupovania v uvedenom trestnom konaní mohol ako obhajca stretnúť s p. A. B. v ústave na výkon väzby, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 1 760 eur. Týmto rozhodnutím bol DO advokát tiež oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku, ku ktorému malo dôjsť tak, že DO sa nezúčastnil ako zástupca klienta p. A. B. na úkonoch v trestnom konaní nariadených na 25. 2. 2013, 6. 3. 2013 a 28. 2. 2013 aj napriek tomu, že iba listom „Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb a vypovedanie plnej moci“ z 21. 2. 2013 bolo ukončené jeho zastupovanie, pričom v predmetnom liste klienta nepravdivo informoval o tom, že pre predmetné úkony má využiť služby iného advokáta z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Prvostupňový senát toto svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

V súvislosti so skutkom, spočívajúcim v neúčasti DO advokáta na úkonoch v trestnom konaní po vypovedaní plnej moci disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že DO odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnych služieb z dôvodov, ktoré boli v súlade so zákonom o advokácii a sťažovateľ o tejto skutočnosti preukázateľne písomne informoval. Disciplinárne obvinený tiež preukázateľne informoval o ukončení právneho zastupovania sťažovateľa aj orgány činné v trestnom konaní. Ďalej mal disciplinárny senát za preukázané, že sťažovateľ sa o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb a ukončení právneho zastupovania dozvedel dňa 22. 2. 2013 od vyšetrovateľa Policajného zboru, teda v dostatočnom predstihu, aby mohol urobiť potrebné opatrenia na zabezpečenie svojej obhajoby, najmä v súvislosti so skutočnosťou, že sťažovateľ mal v predmetnej právnej veci zvoleného aj ďalšieho advokáta. V uvedenom prípade podľa disciplinárneho senátu nedošlo ani k porušeniu povinností obhajcu ustanovených v § 44 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého je obhajca povinný poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, na obhajovanie jeho záujmov účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone, najmä starať sa o to, aby boli v konaní náležité a včas objasnené skutočnosti, ktoré obvineného zbavujú viny alebo jeho vinu zmierňujú. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ si zvolil

v predmetnej veci aj iného obhajcu, nemohol sťažovateľ v dôsledku konania disciplinárne obvineného utrpieť žiadnu ujmu na svojich právach.

Vzhľadom na to disciplinárny senát uzavrel, že skutok nie je disciplinárnym previnením, pretože označené úkony v trestnom konaní nemožno považovať za neodkladné úkony a v predmetnom trestnom konaní mal sťažovateľ zvoleného aj iného obhajcu ako DO advokáta.

Vo vzťahu k skutkom, za ktoré bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia sa disciplinárny senát oboznámil s vyjadreniami DO advokáta, podľa ktorých mal sťažovateľ žiadať DO advokáta o osobné stretnutie, na ktorom mali byť vyriešené sporné záležitosti medzi nimi. Nakoľko sa sťažovateľ nachádzal v ústave na výkon väzby, návšteva nebola možná. Sťažovateľ preto navrhol, že za účelom možnosti osobného stretnutia udelí DO advokátovi plnú moc na jeho zastupovanie a takýmto spôsobom bude možné osobné stretnutie kedykoľvek. DO ďalej tvrdil, že sťažovateľ bol pri prevzatí zastupovania DO advokátom informovaný o skutočnosti, že proti nemu podali osoby zastúpené DO advokátom trestné oznámenie v inej trestnej veci. Napriek vedomosti o tejto skutočnosti sťažovateľ trval na tom, aby ho DO v trestnej veci zastupoval.

Disciplinárny senát sa taktiež oboznámil s trestnými oznámeniami, ktoré podal proti sťažovateľovi DO vo vlastnom mene i v mene klientov a na základe ktorých bolo proti sťažovateľovi vznesené obvinenie. Disciplinárny senát sa tiež oboznámil s obsahom výpovede svedka Ing. C. D. na pojednávaní dňa 23. 1. 2014, na ktorom okrem iného uviedol, že na základe listu sťažovateľa navštívil DO advokáta a požiadal ho, aby navštívil sťažovateľa vo väzbe. DO svedkovi oznámil, že nemôže prevziať zastupovanie sťažovateľa, pretože voči nemu sám vystupuje ako poškodený. Na základe toho svedok vyplatil DO namiesto sťažovateľa sumu 6 500 eur, aby mohol DO vo väzbe sťažovateľa navštíviť a zistiť, kedy bude môcť sťažovateľ peniaze, ktoré je dlžný, vrátiť. Svedok uviedol, že DO navštívil sťažovateľa vo väzbe, kde zistil, že sťažovateľ má takýchto podvodov s predajom áut veľa, takže sa k peniazom nebude možné dostať. Svedok ďalej uviedol, že na základe tohto zistenia bolo na sťažovateľa podané trestné oznámenie a že poveril DO, aby na návšteve v ústave na výkon väzby od sťažovateľa zistil, či skutočnosti uvádzané v listoch, ktoré svedkovi sťažovateľ zasielal, sú pravdivé, t. j. či je možné reálne sa k dlžným peniazom dostať. Svedok rovnako uviedol, že za snahou dostať sťažovateľa z väzby na kauciu bola snaha dostať sa k dlžným peniazom alebo k ich autám.

Na základe vykonaných dôkazov mal prvostupňový disciplinárny senát za preukázané, že DO skutočne podal ako oznamovateľ a zároveň ako právny zástupca subjektov – spoločnosti A. s. r. o., spoločnosti B. a. s. a Ing. C. D. trestné oznámenie, na základe ktorého bolo voči sťažovateľovi vznesené obvinenie z trestného činu. DO teda poskytol právne služby klientom, ktorých záujmy boli v rozpore so záujmami sťažovateľa, ktorý DO o poskytnutie právnych služieb žiadal, pričom jednoznačne išlo o súvisiace veci, pretože dôvodom prevzatia právneho zastúpenia sťažovateľa bolo práve vysporiadanie dlžných pohľadávok spoločnosti A. s. r. o., spoločnosti B. a. s., Ing. C. D. a DO advokáta voči sťažovateľovi.

Disciplinárny senát mal za to, že v tomto prípade je potrebné slovné spojenie použité v § 21 písm. a) ZoA „v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej“ vykladať extenzívne, najmä vzhľadom na § 18 ods. 1 a 2 ZoA, podľa ktorých je advokát povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi, ako aj postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné.

Zároveň mal disciplinárny senát za preukázané, že DO podal ako oznamovateľ aj vo svojom mene trestné oznámenie zo dňa 28. 9. 2012, na základe ktorého orgány činné v trestnom

konaní vzniesli obvinenie voči sťažovateľovi, a teda v rozpore s povinnosťou uvedenou v § 21 písm. b) ZoA prevzal zastupovanie sťažovateľa napriek tomu, že záujmy DO advokáta boli v rozpore so záujmami sťažovateľa, ktorému mal právne služby poskytnúť.

Vzhľadom na tieto skutočnosti disciplinárny senát uzavrel, že uvedené skutky sa stali, že ich spáchal DO a sú disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na rozsah a povahu disciplinárneho previnenia, spôsob konania, následok a mieru zavinenia, pričom dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA vo výške päťnásobku minimálnej mesačnej mzdy, t. j. vo výške 1 760 eur je v tomto prípade pre DO advokáta primeraným disciplinárnym opatrením.

DO advokát podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, v ktorom zopakoval svoje stanoviská k prejednávanej veci a žiadal, aby bol oslobodený spod disciplinárneho návrhu s tým, že sa žiadneho disciplinárneho previnenie nedopustil. Namietal, že disciplinárny senát vyhodnotil predložené a vykonané dôkazy nesprávne, čím nesprávne dospel k záveru, že skutok sa stal a že je disciplinárnym previnením. Nesprávne vyhodnotil skutkové otázky. Skutková veta napadnutého rozhodnutia nie je v súlade s vykonaným dokazovaním, z ktorého vyplynulo, že práve sťažovateľ sa domáhal osobného stretnutia s DO advokátom a nie naopak. Sťažovateľ sám výslovne prosil DO advokáta, aby vybavil prepustenie sťažovateľa z väzby a nahradenie väzby peňažnou zárukou. To bolo vlastne ťažiskom rokovaní so sťažovateľom, ktoré sa uskutočnilo vo väzbe 29. 1. 2013.

Na pojednávaní odvolacieho disciplinárneho senátu DO trval na svojej argumentácii a uviedol, že obhajobu sťažovateľa prevzal 29. 1. 2003 s tým, že ho hneď navštívil vo väzbe, kde prerokovali všetky záležitosti súvisiace s jeho prepustením z väzby, pričom ho požiadal, aby ponúkol kauciu za jeho prepustenie v sume 10 tis. eur, ktoré mala zložiť jeho matka s tým, že sťažovateľ ho s týmto výslovne poveril“. Na úkony nešiel preto, lebo mal zdravotné problémy a nemal v tom čase kto tieto úkony zabezpečiť, koncipienti nemohli ísť. Keďže nikto sa neohlásil, mala ho kontaktovať matka, tak vypovedal plnú moc. Peniaze, ktoré mu bol sťažovateľ dlžný, mu uhradil Ing. C. D. a tým považoval celú vec za vybavenú. Uviedol, že sťažovateľa zastupoval ďalší advokát, navštevoval ho vo väzbe jeho advokátsky koncipient, čím bola jeho právna pomoc zabezpečená. Uviedol, že vlastne mal zabezpečiť len prepustenie z väzby a zabezpečiť kauciu. Vzhľadom na to, že kaucia sa nezrealizovala, považoval celú vec za skončenú. Nekonal tak, aby spravil ujmu sťažovateľovi a podľa jeho názoru neporušil žiadne ustanovenia zákona o advokácii a advokátskeho poriadku. Konal preto na podnet sťažovateľa, ktorý ho viackrát žiadal, aby mu vybavil prepustenie z väzby, takisto na podnet Ing. C. D., a túto úlohu aj splnil. Nemal iný úmysel, len pomôcť sťažovateľovi, nechcel podstúpiť riziko, že dá vlastné peniaze, bez garancie rodiny, na účel kaucie.

II. odvolací disciplinárny senát po prerokovaní vec rozhodnutím z 15. mája 2014, sp. zn. II. ODS-9/14:659/2013 odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového disciplinárneho senátu a zdôraznil najmä závažnosť porušenia ZoA a AP SAK obvineným, keď DO zneužil svoje postavenie advokáta, aby vplýval na sťažovateľa, s cieľom domôcť sa zaplatenia svojej pohľadávky. Jeho cieľom nebolo poskytnúť sťažovateľovi právnu pomoc, ale uspokojiť svoje individuálne záujmy.

Taktiež sa stotožnil aj s uloženým disciplinárnym opatrením a konštatoval, že výška uloženej peňažnej pokuty v sume 1 760 eur zohľadňuje najmä skutočnosť, aký cieľ DO svojím konaním chcel dosiahnuť a najmä to, že do tohto svojho protiprávneho konania neváhal zapojiť aj svojho koncipienta a mala by byť aj dostatočnou výstrahou pre disciplinárne obvineného do budúcnosti, aby si nezamieňal svoje podnikateľské aktivity s poskytovaním právnej pomoci

13.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje vopred klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu ani o postupe pri vybavovaní jeho veci, vyúčtuje a dá si klientom zaplatiť aj za spísanie zmluvy, ktorú nikdy nevypracoval ani klientovi neodovzdal, a po skončení poskytovania právnych služieb vec s klientom bezodkladne finančne písomne nevysporiada, ani mu nevráti prevzaté doklady, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 3 a 4 ZoA a § 5, § 6 ods. 1 písm. a) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 10. júla 2014, sp. zn. II. ODS-29/13: 2560/2012

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 30. apríla 2013, sp. zn. DS II.-12/13: 2560/25012

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 30. apríla 2013, sp. zn. DS II.-12/13: 2560/25012 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 10. júla 2014, sp. zn. II. ODS-5/14:135/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA [v písm. a)], § 6 písm. a) AP SAK [v písm. b)], § 18 ods. 1 a 3 ZoA, § 5 AP SAK [v písm. c)] a § 13 AP SAK [v písm. d)],

tým, že

pri poskytovaní právnych služieb súvisiacich s vysporiadaním podielového spoluvlastníctva nehnuteľností a následného predaja nehnuteľností klientok A. B., C. D. a E. F. konal v rozpore so záujmom svojich klientok tým, že

a) neinformoval vopred každú klientku o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu,

b) neinformoval každú klientku o tom, ako postupuje vo vybavovaní veci,

c) vyúčtoval a dal si klientkami zaplatiť aj úkon – vypracovanie kúpnej zmluvy s predkupným právom a vypracovanie zmluvy o budúcej kúpnej zmluve napriek tomu, že takéto zmluvy pre klientky nevypracoval a ani im ich nikdy neodovzdal,

d) po ukončení poskytovania právnych služieb vec s každou klientkou bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal a nevrátil im všetky doklady, ktoré v ich mene prevzal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **900 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 18. 1. 2013 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 4 ZoA a v § 6 písm. a) a § 13 AP SAK pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach k skutku uviedol, že klientky zastupoval vo veci vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti – rodinného domu. Klientky si objednali u DO vypracovanie kúpnej zmluvy na predaj tejto nehnuteľnosti, avšak bol tu problém s jedným zo spoluvlastníkov, ktorý bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto nemohol prísť osobne podpísať zmluvu, preto DO mal vybavovať jeho návštevu vo väznici, spolu s notárkou za účelom overenia podpisu. Mal tiež vypracovať ponuku na pred-

kupné právo na nehnuteľnosť. Klientky mali byť uňho na viacerých poradách. Klientkam mal vypracovať kúpnu zmluvu a zmluvu o budúcej zmluve. Všetky tieto právne služby si klientky, podľa jeho vyjadrenia, objednali a boli riadne poučené o výške odmeny za ne. Na preukázanie týchto skutočností predložil DO úradný záznam o vykonanej porade a poučení klienta – zmluva o právnej pomoci s klientmi. Podľa vyjadrenia DO bola dohodnutá zmluvná odmena za právne služby vo výške 100 eur za jeden úkon právnej pomoci, 550 eur za vypracovanie dvoch zmlúv, kúpnej zmluvy na predaj nehnuteľnosti a zmluvy o budúcej zmluve na nehnuteľnosť. S klientkou E. F. mal komunikovať prostredníctvom e-mailu, pretože klientka býva v zahraničí, pričom plnomocenstvo na jej zastupovanie mali doručiť ostatné klientky. Podľa DO mala byť klientka A. B. na každej porade poučená o výške odmeny, na niektorých poradách mala byť prítomná aj jej sestra C. D. Sťažnosť považoval za neopodstatnenú aj s poukazom na to, že zastupoval tri klientky, pričom ostatné klientky okrem sťažovateľky nevyjadrili žiadnu nespokojnosť.

II. disciplinárny senát o podanom návrhu rozhodol rozhodnutím z 30. apríla 2013, sp. zn. DS II.-12/13: 2560/25012 tak, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v zmysle podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, uložil DO advokátovi disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 5 000 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania vo výške 337,70 eur.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že DO sa na pojednávaní nezúčastnil. Viackrát sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaniach, a nakoľko DO nepreukázal existenciu vážneho dôvodu na odročenie disciplinárneho pojednávania, rozhodol disciplinárny senát v súlade s § 17 ods. 7 DP SAK, že bude pojednávať v neprítomnosti DO advokáta.

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod písm. a) disciplinárny senát v odôvodnení skonštatoval, že existuje vážna pochybnosť o pravosti a úplnosti DO advokátom predložených písomností – plnomocenstvo ako aj úradné záznamy, z ktorých malo vyplývať, že DO klientky o výške odmeny vopred informoval, keď z vykonaného dokazovania vyplývalo, že klientky spochybňovali pravosť podpisov na týchto dokladoch, čo podporovala aj e-mailová korešpondencia s DO advokátom. Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO žiadnym hodnoverným spôsobom minimálne jednu klientku – E. F. neinformoval ešte pred začatím poskytovania právnych služieb o hodnote poskytovania právnych služieb. Preukázaný postup v predmetnej veci vyvolával dôvodné pochybnosti, či DO postupuje pri informovaní klientov o odmenách za poskytovanie právnych služieb s potrebnou obozretnosťou a starostlivosťou. Na tomto mieste senát zdôraznil, že striktné uplatňovanie úpravy § 18 ods. 4 ZoA je nevyhnutné pre istotu klienta, ktorý je vo vzťahu k advokátovi – aj vzhľadom na kvalifikáciu advokáta – v istom druhu závislosti, a preto zákonodarca uložil advokátovi túto nerovnováhu aspoň čiastočne vyrovnávať povinnosťou vopred informovať klienta nie len o charaktere úkonu, jeho dôsledkoch, ale aj o jeho cene. Táto úprava dáva klientovi istotu, že nielen poskytnutie právnej služby, ale aj odmena za ňu bude uplatňovaná transparentným, pre klienta kedykoľvek kontrolovateľným spôsobom. Na strane druhej takáto úprava dáva istotu aj advokátovi, že klient po skončení poskytovania právnej služby a jej následnom riadnom finančnom vysporiadaní, nebude oprávnený vzniesť voči advokátovi finančné nároky s tým súvisiace, najmä pre absentujúcu úvodnú informáciu (dohodu) o cene za poskytnutie právnej služby.

Disciplinárny senát mal rovnako za preukázané, že DO neinformoval svoje klientky, ako postupuje pri vybavovaní vecí a neposlal im ani všetky písomnosti. Podľa vyjadrenia sťažovateľky kúpnu zmluvu, ktorú mal DO vypracovať, nikdy nedostala a nedostali ju ani jej sestry, ktoré túto skutočnosť potvrdili. Na základe uvedených skutočností (s pripomienkou, že DO advokátom predložená zmluva neobsahuje ani esenciálne náležitosti) považoval disciplinárny senát náčrt zmluvy o budúcej zmluve predložený DO advokátom za účelovo dodatočne vyho-

tovený dôkaz, na účely tohto konania. Advokát, ktorý disponuje všetkými potrebnými údajmi o predávajúcich ako aj o predávanej nehnuteľnosti, by podľa názoru disciplinárneho senátu pri vynaložení potrebnej odbornej starostlivosti nemohol vyhotoviť zmluvu, v ktorej chýbajú podstatné náležitosti. Disciplinárny senát ustálil, že DO od klientiek prevzal odmenu za vypracovanie zmluvy, zmluvu im však neodovzdal, čím jednoznačne uprednostnil svoj záujem (zisk) pred záujmom klientiek a porušil povinnosti uložené advokátovi v § 5 AP SAK. Takýto postup DO bol spôsobilý v očiach jeho klientiek závažným spôsobom znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu tak, že vykazuje všetky známky porušenia § 18 ods. 3 ZoA. Klientky sa na advokáta obrátili so žiadosťou o poskytnutie právnych služieb v ťažkej životnej situácii. Už zo samotného postavenia advokáta klienti od neho právom očakávajú nielen profesionalitu, ale aj dôstojnosť, slušnosť a profesijnú etiku a morálku. Takéhoto prístupu sa ale podľa názoru disciplinárneho senátu sťažovateľke a jej sestrám od DO advokáta v tejto konkrétnej veci nedostalo.

Disciplinárny senát považoval za preukázané, že DO sa dopustil aj konania pod písm. d), keď túto skutočnosť potvrdila aj sťažovateľka a jej sestra C. D., ktoré sa vyjadrili, že od DO dostali len príjmové pokladničné doklady o zaplatení zálohy. Tieto v žiadnom prípade nemôžu nahradiť riadne písomné vyúčtovanie právnych služieb. Takýmto postupom DO jednoznačne porušil povinnosti ustanovené advokátovi v § 13 AP SAK.

Senát pri ukladaní trestu vychádzal zo skutočnosti, že v osobe DO ide o opakované porušenie predpisov vzťahujúcich sa na výkon advokácie, pričom DO neprejavil ani náznak ľútosti nad tým, že samotné klientky vyjadrili vážne výhrady voči forme a obsahu ním poskytovanej právnej služby. Pri určovaní druhu a výšky ukladaného trestu vzal disciplinárny senát preferenciu jeho sankčného pôsobenia, a preto zvolil formu peňažnej pokuty ako tretieho stupňa trestu v spodnej polovici sadzby.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO v lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby bolo rozhodnutie zrušené ako nedôvodné, lebo postupom disciplinárneho senátu mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa na pojednávaní. Disciplinárne opatrenie považoval za neprimerane prísne. Ďalej uviedol, že vypracoval aj ponuku na uplatnenie predkupného práva a vypracoval kúpnu zmluvu a dohodol aj odmenu za právne služby vo forme zmluvnej odmeny.

Rozhodnutím z 10. júla 2014, sp. zn. II. ODS-5/14:135/2011 II. odvolací disciplinárny senát SAK odvolaním napadnuté rozhodnutie vo výroku o disciplinárnom opatrení zmenil tak, že DO uložil peňažnú pokutu vo výške 900 eur a vo zvyšných výrokoch rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolanie DO v časti výroku o vine posúdil odvolací senát ako nedôvodné a plne sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí. Disciplinárny senát však vyhovel odvolaniu DO vo vzťahu k výške uloženej pokuty.

Výšku peňažnej pokuty 5 000 eur považoval senát za neprimerane prísnu sankciu a vzhľadom na majetkové pomery a aktuálny zdravotný stav DO, aj za likvidačný. Je pravdou, že konanie DO bolo závažné a týmto konaním porušil viac povinností advokáta pri poskytovaní právnej pomoci sťažovateľkám. Výška uloženej peňažnej pokuty by však mala byť primeraná rozsahu a povahe porušenej povinnosti, spôsobu konania, jeho následku a miere zavinenia. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia treba prihliadnuť aj na predchádzajúce disciplinárne konania, pričom z registra disciplinárnych opatrení bolo zrejmé, že DO bolo už v roku 2007 uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta, pričom ostatné konania boli voči nemu zastavené.

Vzhľadom na charakter porušenia povinností, mieru zavinenia a osobu DO disciplinárny senát považoval za primeranú peňažnú pokutu v sume 900 eur, ktorá sa rovná prospechu, ktorý sa snažil DO na úkor sťažovateľiek získať. Z uvedených dôvodov potom výrok o uložení disciplinárneho opatrenia zmenil a uložil DO peňažnú pokutu v sume 900 eur.

14.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý preukázateľne neinformuje klienta o výške odmeny za právny úkon pred začatím poskytovania právnych služieb, nevydá klientovi príjmové doklady za prijaté zálohové platby a po skončení obhajoby klienta s ním vec bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiada, pričom na výzvu SAK na doplnenie svojho vyjadrenia k sťažnosti nereaguje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2, 3 a 4, § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 10. júla 2014, sp. zn. II. ODS-5/14:135/2011

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I-61/11 :135/2011

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I-61/11:135/2011 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 10. júla 2014, sp. zn. II. ODS-5/14:135/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, 3 a 4 ZoA, § 28 ods. 4 ZoA, § 13 AP SAK,

tým, že

1.) počas obhajovania sťažovateľa v období po prepustení sťažovateľa z vyšetrovacej väzby, v priebehu rokov 2006 – 2008 a v novembri roku 2009, v trestnej veci vedenej pred okresným súdom preukázateľne neinformoval sťažovateľa o výške odmeny za právny úkon pred začatím tohto úkonu a nevydal mu príjmové doklady za prijaté zálohy,

2.) po skončení obhajovania sťažovateľa v trestnej veci vedenej pred okresným súdom preukázateľne a bez zbytočného odkladu vec so sťažovateľom písomne finančne nevysporiadal,

3.) nereagoval na list – doplnenie RK SAK zo dňa 8. 3. 2011, napriek tomu, že list prevzal dňa 9. 3. 2011,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disc. opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **8 442,50 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO na výzvu predsedu disciplinárnej komisie zo dňa 11. 7. 2011 písomne vyjadril tak, že podľa jeho názoru bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný predčasne, pretože okolnosti uvedené v sťažnosti sú nepravdivé a bude nutné vypočuť sťažovateľa. Tiež sa vyjadril, že sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustil.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I-61/11:135/2011 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 8 442,50 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 337,70 eur.

I. disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia zhrnul skutkový stav veci. Podľa vyjadrenia sťažovateľa DO s ním napriek tomu, že mu sťažovateľ písal viackrát doporučené

listy požadujúce preloženie vyúčtovania za poskytnuté právne služby, žiadnym spôsobom nekomunikoval. Za poskytované právne služby zaplatil sťažovateľ prostredníctvom svojho brata počas výkonu väzby finančnú čiastku až do 200 000 Sk, k čomu nebol vyhotovený žiadny príjmový doklad. Po prepustení z vyšetrovacej väzby zaplatil sťažovateľ DO ďalších 50 000 Sk, a potom v roku 2007 50 000 Sk, opätovne bez príjmového dokladu a mimo kancelárie. V novembri 2009 opätovne na požiadanie DO sťažovateľ zaplatil 4 000 eur, opäť bez príjmového dokladu. Sťažovateľ vyslovil názor, že poskytovanie právnych služieb bolo zo strany DO sprevádzané nadmernou konzumáciou alkoholických nápojov.

Disciplinárne obvinený advokát sa bránil vo svojich písomných vyjadreniach tým, že aj v čase riešenia sťažnosti bol naďalej splnomocnený sťažovateľom na podanie mimoriadnych opravných prostriedkov, a to obnovu konania a dovolanie proti právoplatnému trestnému rozsudku ako aj vo viacerých občianskoprávných konaniach. Ďalej tvrdil, že počas výkonu väzby v mene sťažovateľa uhradil jeho brat disciplinárne obvinenému zálohové čiastky po 50 000 Sk, na ktoré boli vystavené príjmové doklady. Po prepustení z väzby mu sťažovateľ ešte dal 4 000 eur, o čom však nevystavil príjmový doklad, pretože ho sťažovateľ nepožadoval. Disciplinárne obvinený taktiež uviedol, že naďalej komunikuje so sťažovateľom, trestné konania nie sú ukončené a vyúčtovanie trov právneho zastúpenia sťažovateľ dosiaľ nepožadoval, a preto ho DO chcel vyhotoviť až po ukončení právneho zastupovania.

DO však žiadnym spôsobom, ani na výzvu RK SAK nepreukázal, že aj naďalej zastupoval sťažovateľa, či podal návrh na obnovu konania alebo dovolanie v zastupovanej veci tak, ako tvrdil vo svojom vyjadrení, ako sa dohodol na odmene v dosiaľ poskytnutých službách v trestnej veci, vo veci podania návrhu na obnovu konania a dovolania ako aj v civilných veciach, ktoré podľa svojho vyjadrenia zastupoval, takisto nepredložil kópie príjmových dokladov o dosiaľ prijatých platbách. Medzi tvrdeniami DO a sťažovateľa boli rozpory v prijatých platbách. Nebolo zrejmé, aké platby DO prijal.

Disciplinárny senát mal preto za preukázané, že skutky, ktoré boli predmetom návrhu, sa stali, že ich spáchal DO, a preto uznal DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO. Svoje rozhodnutie disciplinárny senát opieral aj o skutočnosť, že DO napriek výzve RK SAK na doplnenie podania na túto výzvu nereagoval a požadované informácie a doklady do dňa rozhodovania disciplinárneho senátu nepredložil, bez náležitého písomného ospravedlnenia sa nedostavil na pojednávanie, čím dal najavo neúctu ku komore, k svojim kolegom a k predpisom komory a tiež k sťažovateľovi. Takýmto konaním taktiež sťažil možnosť prešetrenia opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého nielen voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období viackrát disciplinárne sťahovaný a boli mu aj právoplatne uložené disciplinárne opatrenia, z čoho bolo zrejmé, že predchádzajúce opatrenia nesplnili svoj účel. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát odvolanie, ktoré však ani dodatočne neodôvodnil.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia II. odvolací disciplinárny senát odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 DP SAK ako vecne správne potvrdil.

I. disciplinárny senát pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení sťažovateľa, nakoľko DO nepreukázal, že sťažovateľa naďalej zastupuje, nepreukázal akékoľvek finančné vysporia-

danie so svojím klientom a preukázateľne nereagoval na žiadosť RK SAK zo dňa 8. 3. 2014 o doplnenie svojich tvrdení. DO tak neurobil ani počas odvolacieho konania, na ktorom sa nezúčastnil a nevyužil tak možnosť vyvrátiť tvrdenia sťažovateľa.

Vzhľadom na tieto okolnosti sa odvolací senát, rozhodujúci o odvolaní DO, stotožnil so závermi I. disciplinárneho senátu a rozhodnutie o vine DO považoval za zákonné vo všetkých jeho bodoch. Preskúmal tiež výrok o treste, ktorý taktiež považoval za primeraný, a to najmä vzhľadom na minulé uložené disciplinárne opatrenia.

15.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania klientovi nevráti sumu, poskytnutú klientom advokátovi za účelom zaplatenia súdneho poplatku, ktorú však advokát na tento účel nepoužil, a to ani na základe osobitnej výzvy klienta, doručenej advokátovi a následne sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu SAK ku skutočnostiam, uvedeným v sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-99/2013:1432/2013

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 21. februára 2014, sp. zn. DS IX.-99/2013:1432/2013

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-99/2013:1432/2013 v spojení s rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 21. februára 2014, sp. zn. DS IX.-99/2013:1432/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK,

tým, že

– v právnej veci klienta, spol. S. s. r. o., vedenej na okresnom súde o zaplatenie 41 610,10 eur nevydal klientovi do 30 dní po ukončení zastupovania jednostranným odvolaním plnej moci zo strany klienta, o čom bol advokát nepochybne upovedomený najneskôr listom zo dňa 19. 11. 2012 doručeného dňa 3. 12. 2012 sumu 2 496,70 eur spolu s prípadnými prírastkami, ktorú mu klient bezhotovostne previedol na účet dňa 3. 9. 2008 za účelom zaplatenia súdneho poplatku za návrh. Advokát pritom obdržanú sumu 2 496,70 eur na zaplatenie súdneho poplatku za návrh nepoužil a klientovi túto sumu nevydal ani po osobitnej výzve klienta zo dňa 11. 3. 2013 doručenej k rukám advokáta dňa 4. 4. 2013,

– sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 19. 6. 2013,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **704 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa predsedu RK SAK zo dňa 12. 9. 2013 po podaní sťažnosti sťažovateľa – spol. S. s. r. o., ku ktorej sa advokát na základe výzvy SAK nevyjadril.

Disciplinárne obvinený k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadrenie nepodal.

Rozhodnutím IX. disc. senátu z 21.februára 2014, sp. zn. DS IX.-99/2013:1432/2013 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 704 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát zhrnul priebeh disciplinárneho konania so zameraním na pojednávanie konané dňa 23. 1. 2014, na ktorom bol vypočutý DO.

Disciplinárne obvinený sa vyjadril, že si je vedomý porušenia svojich povinností. Ďalej uviedol, že si myslel, že sa nemusí k sťažnosti vyjadriť, ale po naštudovaní predpisov zistil, že sa mal vyjadriť k sťažnosti aj k návrhu a za pochybenie sa ospravedlnil. Pokiaľ ide o skutok, že sťažovateľovi neuhradil sumu 2 496,70 eur, ktorá mu bola poskytnutá na zaplatenie súdneho poplatku, konštatoval, že túto sumu zaplatil dvakrát, a to v roku 2012 do rúk konateľa, čo však nevedel preukázať. Druhýkrát túto sumu sťažovateľovi uhradil v októbri alebo novembri 2013 hneď potom, ako sa dozvedel, že bolo naňho podané trestné oznámenie za spreneveru. DO navrhol uzatvoriť dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 7 DP SAK a zároveň požiadal senát i navrhovateľa o zhovievavosť s ohľadom na jeho osobné a rodinné pomery.

DO tvrdil, že má k dispozícii potvrdenie o zaplatení vyššie uvedenej sumy v r. 2013 a zaviazal sa ho dodatočne predložiť. Disciplinárny senát pojednávanie následne odročil na deň 21. 2. 2014 a zároveň uložil disciplinárne obvinenému povinnosť v stanovenej lehote predložiť vyššie uvedené potvrdenie, čo však DO nesplnil a na pojednávanie dňa 21. 2. 2014 sa nedostavil.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Vo vzťahu k prvému skutku musel senát považovať návrh za dôvodný, pretože DO nepredložil doklad o vrátení požadovanej sumy sťažovateľovi a sám DO si bol vedomý porušenia svojich povinností. Ak by aj DO predložil doklad o úhrade sumy požadovanej sťažovateľom z októbra – novembra 2013, aj tak by senát musel konštatovať porušenie predpisov zo strany disciplinárne obvineného, pretože peniaze nevrátil v lehote stanovenej v § 11 ods. 3 AP SAK. Senát mal za preukázané, že DO svojím konaním porušil povinnosti podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 3 AP SAK.

Vo vzťahu k druhému skutku, že sa DO bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 19. 6. 2013 mal senát za preukázané, že došlo zo strany DO advokáta k porušeniu predpisov, čo DO v plnom rozsahu priznal.

Disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní o disciplinárnom opatrení prihliadol na rozsah a povahu disciplinárneho previnenia, spôsob konania, následok a mieru zavinenia disciplinárne obvineného, ako aj na skutočnosť, že podľa výpisu z registra disciplinárnych opatrení bolo disciplinárne obvinenému dosiaľ uložené písomné napomenutie a raz bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia, pričom dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty DO podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA vo výške dvojnásobku minimálnej mesačnej mzdy, t. j. vo výške 704 eur je v tomto prípade primeraným disciplinárnym opatrením.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom v podstate uznal, že sa skutok stal, žiadal však, aby mu bola zmiernená peňažná pokuta, keďže chcel pôvodne uzatvoriť dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia tak, ako sa vyjadril na disciplinárnom pojednávaní dňa 23. 1. 2014, kedy zároveň uviedol, že je ochotný finančnú sumu 2 496,70 eur vrátiť sťažovateľovi v lehote do 10 dní odo dňa konania tohto pojednávania, pričom svoju povinnosť nesplnil a splnil ju až dňa 27. 2. 2014, teda po lehote. Z uvedeného dôvodu potom prvostupňový disciplinárny senát vo veci rozhodol.

II. odvolací disciplinárny senát po prerokovaní veci svojím rozhodnutím z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-99/2013:1432/2013 odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 34 DP SAK ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil s dôvodmi návrhu na začatie disciplinárneho konania a s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia s ohľadom na doznanie DO advokáta, z ktorého vyplynulo, že sťažnosť bola dôvodná a DO zastupujúc sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde bol nečinný, vo veci od r. 2009 neurobil žiadny úkon, nezaujímal sa o to, že súd ani len nevyrubil súdny poplatok za žalobu a sťažovateľ podal sťažnosť najmä preto, že dotknutý advokát prijal už v roku 2008 od neho sumu 2 496,70 eur na účel, aby zaplatil súdu súdny poplatok za návrh. Disciplinárne obvinený však tento súdny poplatok za návrh súdu nezaplatil a ani klientovi po ukončení zastupovania nevrátil, a to ani na osobitnú písomnú výzvu klienta. Tak isto sa k žiadosti o podanie vyjadrenia zo strany predsedu Revízneho komisie SAK zo dňa 19. 6. 2013 bezodkladne nevyjadril.

Vzhľadom na tieto okolnosti sa odvolací senát, rozhodujúci o odvolaní disciplinárne obvineného, stotožnil so závermi IX. disciplinárneho senátu, a rozhodnutie o vine označil za zákonné vo všetkých jeho bodoch. Po preskúmaní výroku o treste zistil, že aj uložené disciplinárne opatrenie je primerané najmä vzhľadom na predchádzajúce disciplinárne obvinenému uložené disciplinárne opatrenie. Z týchto dôvodov napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

16.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek výslovnému pokynu klienta nepodá v jeho veci odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA.

Advokát aj napriek presvedčeniu o neúspešnosti a bezdôvodnosti odvolania je povinný rešpektovať a konať v súlade s pokynom klienta napriek tomu, že má výhrady k jeho účelnosti a hospodárnosti. V takomto prípade je advokát povinný klienta poučiť o prípadnom neúspechu odvolania, ale nezbavuje ho to povinnosti odvolanie podať, ak mu klient udelil takýto pokyn.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-26/14:1025/2013

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-104/13:1025/2013

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-26/14:1025/2013 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-104/13:1025/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 s 2 ZoA,

tým, že

vo veci svojho klienta A. B. nepodal odvolanie voči rozsudku okresného súdu zo dňa 19. 11. 2012,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA na základe sťažnosti sťažovateľa A. B.⁵

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-104/13:1025/2013 disciplinárny senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe, že DO vo veci svojho klienta A. B. nepodal odvolanie voči rozsudku okresného súdu zo dňa 19. 11. 2012, za čo mu podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 100 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 352 eur.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zistil, že sťažovateľ podal na DO sťažnosť, v ktorej namietal nedostatky postupu DO v jeho právnej veci. Sťažovateľ tvrdil, že po doručení rozsudku okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté v jeho neprospech, mu DO na stretnutí v jeho kancelárii dňa 29. 11. 2012 navrhol, aby vo veci nepodávali odvolanie a zároveň mu odovzdal originál rozsudku, na ktorý vyznačil dátum doručenia 21. 11. 2012. Po porade so súrodencami sa sťažovateľ rozhodol, že odvolanie chce podať a za účelom udelenia pokyny DO sa s ním pokúšal kontaktovať, čo sa mu podarilo až dňa 6. 12. 2012 formou SMS správy, v ktorej mu DO oznámil, že on odvolanie nepodá. Na preukázanie svojich tvrdení sťažovateľ predložil výpis preukazujúci obsah SMS komunikácie zo dňa 6. 12. 2012 medzi ním a DO ako aj svoje čestné vyhlásenie o priebehu stretnutia s DO dňa 29. 11. 2012. Po tejto odpovedi DO sťažovateľ podal proti predmetnému rozsudku odvolanie sám dňa 6. 12. 2012, ktorý na základe dátumu doručenia, vyznačeným DO považoval za posledný deň lehoty na podanie odvolania. Zároveň sťažovateľ predložil aj predmetný rozsudok okresného súdu zo dňa 19. 11. 2012 a uznesenie krajského súdu zo dňa 28. 2. 2013, ktorým bolo jeho odvolanie odmietnuté ako oneskorene podané.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 19. 6. 2013 uviedol, že on v žiadnom prípade neodmietol podať odvolanie proti predmetnému rozsudku. Potvrdil uskutočnenie porady s klientom po vyhlásení a prevzatí rozsudku v advokátskej kancelárii za účelom jeho oboznámenia so stavom konania s tým, že klientovi vysvetlil svoje stanovisko k podaniu odvolania. DO ďalej uviedol, že po dlhom rozhovore klienti pochopili jeho argumenty s tým, že DO nebude podávať odvolanie proti predmetnému rozsudku a zároveň právne zastupovanie v tejto veci ukončil, o čom malo podľa jeho názoru svedčiť odovzdanie originálu predmetného rozsudku. Na týchto svojich tvrdeniach DO zotrval aj vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania.

5 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania bol aj skutok, ktorý spočíval v tom, že DO dňa 29. 11. 2012 odovzdal svojmu klientovi originál rozsudku okresného súdu zo dňa 19. 11. 2012, ktorý mu bol doručený 20. 11. 2012, s vyznačením dátumu 21. 11. 2012, hoci na doručení súdu uviedol 20. 11. 2012, v dôsledku čoho bolo odvolanie jeho klienta odmietnuté ako podané oneskorene. Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-104/13:1025/2013 bol disciplinárne obvinený advokát v tejto časti spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s obranou DO o jeho skončení právneho zastupovania na základe faktického odovzdania rozsudku okresného súdu, keď z výpovede sťažovateľa ako aj listinných dôkazov zistil, že k ukončeniu zastupovania došlo na základe výpovede sťažovateľa zo dňa 6. 2. 2013, zaslanej DO.

Disciplinárny senát ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôraznil, že advokát je povinný postupovať a riadiť sa podľa pokynov klienta za predpokladu, že pokyny klienta nie sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a len v tomto prípade nie je nimi viazaný, pričom o tejto skutočnosti klienta vhodným spôsobom poučí. V danom prípade takýto dôvod, pri ktorom advokát nie je viazaný pokynmi klienta, podľa záverov disciplinárneho senátu a s ohľadom na predmet prípadu nenastal. DO bol viazaný pokynmi klienta. DO na svoju obranu argumentoval ukončením poskytovania právneho zastupovania – poskytovania právnej pomoci, avšak v tomto prípade nedošlo faktickým odovzdaním rozsudku sťažovateľovi k ukončeniu právneho zastupovania. DO v rámci vykonaného dokazovania nepredložil listinu – právny úkon preukazujúci ukončenie právneho zastupovania, a to buď dohodou so sťažovateľom alebo jednostranným úkonom zo strany DO alebo sťažovateľa. Rovnako tak nebol DO predložený protokol, prípadne iný doklad, ktorý by preukazoval ukončenie právneho zastupovania a vrátenia spisového materiálu klientovi.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že advokát, ktorý nepodá odvolanie voči rozhodnutiu prvostupňového súdu napriek tomu, že ho o to klient výslovne žiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia, pretože takýmto konaním porušuje § 18 ods. 1 ZoA. Odvolanie predstavuje riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu prvostupňového súdu a je závažným procesným úkonom, prostredníctvom ktorého klient realizuje svoje dispozičné oprávnenie disponovať s konaním. Advokát aj napriek presvedčeniu o neúspešnosti a bezdôvodnosti odvolania je povinný rešpektovať a konať v súlade s pokynom klienta napriek tomu, že má výhrady k jeho účelnosti a hospodárnosti. V takomto prípade je advokát povinný klienta poučiť o prípadnom neúspechu odvolania, ale nezabúva na to povinnosti odvolanie podať, ak mu klient udelil takýto pokyn.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát v neprospech DO vyhodnotil závažnosť rozsahu a povahy porušenej povinnosti s poukazom na nerešpektovanie výslovného pokynu klienta. V prospech DO vyhodnotil skutočnosť, že DO nebol dosiaľ disciplinárne trestaný ako aj jeho aktívny prístup k veci. Disciplinárny senát uzavrel, že je viac skutočností v prospech DO ako v jeho neprospech, a preto mu uložil peňažnú pokutu vo výške 100 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote DO odvolanie, pretože sa cítil nevinný. Súladne so svojimi predchádzajúcimi podaniami tvrdil, že po prevzatí písomného vyhotovenia rozsudku zo dňa 19. 11. 2012 sa so sťažovateľom, ako jedným zo svojich klientov v danej veci stretol, vysvetlil mu svoje stanovisko, podľa ktorého odvolanie z právnych dôvodov nebolo potrebné podať a odoslal klientovi originál prvostupňového rozhodnutia. Nadobudol dojem, že klient súhlasí s jeho názorom a vydaním originálu plnomocenstva považoval právne zastúpenie za skončené.

II. odvolací disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-26/14:1025/2013 podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii v spojení s § 34 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát sa stotožnil s právnymi závermi prvostupňového senátu ako aj s vyhodnotením dôkaznej situácie a zároveň zdôraznil, že ak DO dostal, hoc aj v posledný deň lehoty, pokyn od klienta na podanie odvolania vo veci, mal ho splniť. Ak tak neurobil, dopustil sa disciplinárneho previnenia tak, ako to ustálil IV. disciplinárny senát. S ohľadom na to odvolací senát rozhodnutie prvostupňového senátu potvrdil.

17.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta, určený Centrom právnej pomoci, náležite a s odbornou starostlivosťou neodôvodní ústavnú sťažnosť podanú klientom, v dôsledku čoho je túto sťažnosť Ústavný súd SR odmietne z dôvodu absencie riadneho odôvodnenia ústavnej sťažnosti, teda absencie jej zákonom predpísaných náležitostí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 3. júna 2015, sp. zn. II. ODS-19/14:831/2013

Rozhodnutie VIII. disc. senátu zo 6. marca 2014, sp. zn. DS VIII.-118/2013:831/2013

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 6. marca 2014, sp. zn. DS VIII.-118/2013:831/2013 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 3. júna 2015, sp. zn. II. ODS-19/14:831/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa A. B., ktorému bol určený Centrom právnej pomoci na základe rozhodnutia zo dňa 26. 6. 2012, ako advokát v konaní vedenom na Ústavnom súde SR č. k.: Rvp 3826/2012, náležite s odbornou starostlivosťou dodatočne neodôvodnil ústavnú sťažnosť, ktorú podal sťažovateľ A. B., o ktorej rozhodol ÚS SR v konaní III. ÚS 402/2012 uznesením zo dňa 12. 9. 2012 tak, že sťažnosť odmietol. Z odôvodnenia uznesenia ÚS SR uvedeného na str. 4 citovaného uznesenia „Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia sťažnosti konštatuje, že sťažovateľ napriek tomu, že je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, svoju sťažnosť, ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy postupmi a rozsudkami okresného súdu a krajského súdu, riadne vecne a konkrétne neodôvodnil (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ iba uvádza, že všeobecné súdy „nevykonali ním navrhnuté dôkazy výsluchom svedkov...“, ktorých výpovede pokladá za potrebné na zistenie skutkovej pravdy, za účelom vynesenia spravodlivých rozsudkov“, vyplýva, že sťažovateľ nemal úspech vo veci, o. i. pre neodborné poskytnutie právnej služby,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 18. 9. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa vyjadril DO vyjadrením doručeným SAK dňa 17. 10. 2013, v ktorom poukázal na to, že pred samotným vypracovaním ústavnej sťažnosti vec priamo konzultoval s klientom A. B., tento trval na dôvodoch podania ústavnej sťažnosti s tým, že poukazoval na prieťahy v súdnom konaní, ako aj žiadal vypočúť svedkov, ktorí mali preukázať jeho tvrdenia, pričom tomuto jeho návrhu okresný súd a odvolací súd nevyhoveli. DO ďalej poukázal na to, že napriek tomu, že sťažovateľa upozornil, že je potrebné uviesť v sťažnosti konkrétne dôvody, resp. skutočnosti, na ktoré majú byť svedkovia vypočutí, tieto

mu mal sťažovateľ odmietnuť konkretizovať, a DO bol tak obmedzený len na zdôvodnenie sťažnosti v rozsahu tak, ako to bolo uvedené v podanej sťažnosti, a nebolo v jeho možnostiach riadne a vecne požiadavku vypočutia svedkov zdôvodniť. DO poukázal na to, že v prípade sťažovateľa, podľa jeho zistení, ide o tzv. „notorického sťažovateľa“.

VIII. disc. senát svojím rozhodnutím zo 6. marca 2014, sp. zn. DS VIII.-118/2013:831/2013 uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1056 eur ako aj povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur.

Prvostupňový disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia najprv zhrnul skutkový stav, ktorý zistil na základe vykonaného dokazovania. Disciplinárny senát zistil, že DO bol určený za právneho zástupcu sťažovateľa A. B. Centrom právnej pomoci na základe rozhodnutia zo dňa 26. 6. 2012. Disciplinárne obvinený, ako advokát v predmetnom konaní vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky č. k.: Rvp 3826/2012, náležite s odbornou starostlivosťou riadne vecne a konkrétne neodôvodnil ústavnú sťažnosť, ktorú podal sťažovateľ A. B. O predmetnej ústavnej sťažnosti rozhodol ÚS SR v konaní III. ÚS 402/2012 uznesením zo dňa 12. 9. 2012 tak, že sťažnosť odmietol, pričom z odôvodnenia uznesenia ÚS SR uvedeného na str. 4 citovaného uznesenia vyplýva nasledovné: „Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia sťažnosti konštatuje, že sťažovateľ napriek tomu, že je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, svoju sťažnosť, ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy postupmi a rozsudkami okresného súdu a krajského súdu, riadne vecne a konkrétne neodôvodnil (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).“

Pokiaľ DO v rámci svojej obrany poukázal na to, že sťažovateľ mu neposkytol dostačujúce informácie o predmetnej právnej veci, disciplinárny senát poukázal na skutočnosť, že DO bol v predmetnej veci nahliadať do spisu na okresnom i krajskom súde, a teda mal možnosť na základe obsahu týchto spisov svoju ústavnú sťažnosť kvalifikovane odôvodniť.

Disciplinárny senát videl vo vyššie popísanom postupe disciplinárne obvineného jeho závažné pochybenie. Ústavný súd SR v označenom uznesení ďalej konštatoval, že ústavná sťažnosť sťažovateľa v tej časti, v petite ktorej sťažovateľ namieta porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nespĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa § 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ÚS SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov. Vo veci bolo zrejmé, že absencia riadneho odôvodnenia ústavnej sťažnosti, absencia jej zákonom predpísaných náležitostí viedli k odmietnutiu ústavnej sťažnosti a teda k neúspechu sťažovateľa v označenom konaní pred ÚS SR.

Disciplinárny senát v o odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal aj na rozhodnutia disciplinárnych senátov Českej advokátskej komory (zdroj: Souhrnný věcný rejstřík ke kárným rozhodnutím ČAK 1991 – 2009), z ktorých odcitoval nasledovné:

„Neodstranění vad podání, které mělo za následek odmítnutí návrhu Ústavním soudem ČR, je závažným porušením povinnosti advokáta.“ – č. 6/96

„Nedůsledná ochrana práv a oprávněných zájmů klienta a nečinnost advokáta je závažným porušením povinností advokáta.“ – č. 1/92

Disciplinárny senát sa preto stotožnil s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania a dospel k záveru, že DO pri výkone advokácie nepostupoval s odbornou starostlivosťou, pretože primeraným spôsobom a dôsledne nevyužil všetky právne prostriedky, resp. neuplatnil ich v záujme klienta, keď riadne vecne a konkrétne neodôvodnil ústavnú sťažnosť v tej časti, v petite ktorej sťažovateľ namieta porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, a ústavná sťažnosť tak nespĺňala zákonom predpísané náležitosti, čo viedlo k jej odmietnutiu a k neúspechu sťažovateľa v predmetnom konaní vedenom pred ÚS SR a tým

spôsobil neúspech klienta v tomto konaní, čím sa DO dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení sa disciplinárny senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO, vrátane toho, že DO sa už v minulosti dopustil disciplinárneho previnenia, pre ktoré mu bolo právoplatne uložené disciplinárne opatrenie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodoval II. odvolací disciplinárny senát na pojednávaní dňa 3. 6. 2015 za účasti disciplinárne obvineného.

DO na odvolacom pojednávaní uviedol, že trvá na obsahu podaného odvolania, nežiada o doplnenie iných skutočností. DO žiadal, aby bol spod návrhu oslobodený, alternatívne žiadal prehodnotiť výšku peňažnej pokuty vzhľadom na to, že odchádza do dôchodku, ruší kanceláriu a aj zdravotne na tom nie je dobre. Na doplňujúcu otázku, aby uviedol ako spolupracoval so sťažovateľom DO uviedol, že sťažovateľ bol človek podozrievavý, nedôverčivý voči nemu a všeobecne k súdom, tvrdil, že je každý voči nemu zaujatý a každý mu chcel uškodiť, pričom z takéhoto jeho vystupovania vyplynulo, že neposkytuje úplnú informáciu. Za tejto situácie bolo veľmi obtiažne s takouto osobou spolupracovať. DO potom len s ohľadom na predmet sťažnosti doručil ÚS SR príslušné rozhodnutia všeobecných súdov. Pripustil, že veci sa náležite nevenoval, lebo aj sám dospel k záveru, že rozhodnutia všeobecných súdov sú správne. Zo strany ústavného súdu išlo o dve výzvy, ku ktorým poskytol také stanovisko, aké mohol mať z nesystematického a nesúrodého výkladu sťažovateľa.

II. odvolací disciplinárny senát po prerokovaní odvolania rozhodnutím z 13. júna 2015, sp. zn. II. ODS-19/14:831/2013 odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 ZoA s použitím § 35 písm. b) DP SAK vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia zmenil tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii uložil disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

V odôvodnení tohto rozhodnutia odvolací senát uviedol, že v ostatných výrokoch, ako aj skutkových a právnych okolnostiach nevidel žiadne pochybenie prvostupňového senátu. Odvolací senát prihliadol na skutočnosti prednesené disciplinárne obvineným na odvolacom pojednávaní, a to na jeho zdravotný stav a úprimný prejav, v ktorom vyhodnotil situáciu, do ktorej sa dostal v súvislosti s jeho postavením ako právneho zástupcu sťažovateľa A. B., keď bol určený Centrom právnej pomoci ako advokát pre konanie na ÚS SR č. k. Rvp 3826/2012. Pri vynaložení maximálneho úsilia bolo obtiažne dosiahnuť podľa predstáv sťažovateľa úspech pred ÚS SR, avšak na druhej strane je potrebné konštatovať, že disciplinárne obvinený sa veci náležite nevenoval, s odbornou starostlivosťou neodôvodnil ústavnú sťažnosť kvalifikovane, ktorú si podal najprv sťažovateľ A. B. sám. Za danej situácie sa potom aj odvolací senát stotožnil so závermi VIII. disciplinárneho senátu SAK.

18.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klienta koná v rozpore s jeho záujmami tak, že odvolanie napriek včasnému pokynu klienta na jeho podanie podá oneskorene, o prevzatých zálohách na odmenu za právne služby nevydá klientovi príjmový doklad, nereaguje na písomné otázky klienta, týkajúce sa poskytovaných služieb a po skončení zastupo-

vania vec s klientom finančne nevysporiada bezodkladne, ale až na základe písomnej výzvy klienta, pričom do vyúčtovania zahrnie aj odmenu za odvolanie proti súdnemu rozhodnutiu, ktoré podal oneskorene, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK a čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK z 11. 3. 2005.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-3/13:3081/2012

Rozhodnutie VI. disc. senátu z 20. mája 2013, sp. zn. DS VI.-16/13:3081/2012

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 20. mája 2013, sp. zn. DS VI.-16/13:3081/2012 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-3/13:3081/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 6 písm. c) AP SAK a čl. 6 uznesenia č. 2 predsedníctva SAK z 11. 3. 2005 o postupe pri preberaní odmeny za právne služby,

tým, že

ako právny zástupca v konaní vedenom pred okresným súdom konal v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že

- a) proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 29. 11. 2011, ktoré prevzal dňa 9. 12. 2011 podal odvolanie až dňa 29. 12. 2011, teda oneskorene, hoci pokyn na podanie odvolania obdržal od sťažovateľa dňa 22. 12. 2011, teda ešte počas odvolacej lehoty,
- b) dňa 23. 6. 2011 prevzal od sťažovateľa zálohu na odmenu za právne služby v sume 2 500 eur bez toho, aby mu o tejto zálohe vydal príjmový doklad,
- c) dňa 15. 12. 2011 prevzal od sťažovateľa zálohu na odmenu za právne služby v sume 300 eur bez toho, aby jej o tejto zálohe vydal príjmový doklad,
- d) písomne neodpovedal na dotaz klienta, týkajúci sa právnej služby, a to na list zo dňa 24. 5. 2012,
- e) po skončení právneho zastúpenia v konaní vedenom pred okresným súdom vec s klientom písomne nevysporiadal bezodkladne, ale až dňa 19. 4. 2012, po tom, ako ho klient o to požiadal výzvou zo dňa 26. 3. 2012,
- f) do vyúčtovania právneho zastúpenia sťažovateľa zahrnul aj odmenu v sume 390,57 eur za úkon právnej služby odvolanie sa voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 29. 11. 2011 napriek tomu, že ho podal po uplynutí odvolacej lehoty,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 013,10 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 337,70 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 20. 2. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že si nie je vedomý žiadneho disciplinárneho porušenia s tým, že sťažovateľa zastupoval podľa najlepšieho vedomia a svedomia. K skutkovej stránke veci DO uviedol, že dňa 23. 6. 2011 prevzal právne zastúpenie sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde, pričom tvrdil, že uznesenie o trovách konania okresného súdu prevzal dňa 9. 12. 2011, jeho

prevzatie si poznačil na obálku a následne telefonicky vyzval sťažovateľa, aby si ho prišiel prevziať. Dňa 15. 12. 2011 si sťažovateľ uvedené uznesenie spolu s obálkou prevzal, no neuviedol, či by sa voči nemu chcel odvolať, čím podľa DO na seba „prevzal zodpovednosť za prípadné lehoty vyplývajúce doručením uznesenia“. DO ďalej tvrdil, že sťažovateľ mu dal pokyn na podanie odvolania až dňa 22. 12. 2011, s tým, že mu ešte zašle dôležité podklady k samotnému podaniu odvolania, ktoré mu však doručil až 28. 12. 2011, a preto odvolanie na základe týchto podkladov pripravil ešte v ten deň a ihneď aj poslal na súd.

Vo vzťahu k prevzatiu zálohy DO uviedol, že sťažovateľ na vystavení potvrdení netrval, ubezpečil ho, že mu budú stačiť potvrdené až na faktúre. DO ďalej vysvetlil, že na písomný dotaz sťažovateľa nereagoval, pretože mal za to, že všetky dotazy sťažovateľa už boli zodpovedané pri zaslaní faktúry dňa 19. 4. 2012. DO taktiež uviedol, že sa po skončení právneho zastúpenia nevysporiadal so sťažovateľom z dôvodu zlého zdravotného stavu a z toho vyplývajúcej neprítomnosti v práci.

VI. disc. senát svojím rozhodnutím zo dňa 20. mája 2013, sp. zn. DS VI.-16/13:3081/2012 uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 013,10 eur ako aj povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 337,70 eur.

Disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že po vykonanom dokazovaní sa stotožnil s tvrdeniami navrhovateľa vo všetkých vytýkaných skutkoch, ktoré vyhodnotil ako konanie v rozpore s predpismi o výkone advokácie. V tejto súvislosti poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax disciplinárnych senátov, konkrétne na rozhodnutie III. disc. senátu z 12. 3. 2008 sp. zn. DS III.-13/2008:3504/2007 podľa ktorého „momentom prevzatia zastúpenia advokát preberá zodpovednosť za riadne poskytovanie právnej služby, vrátane zodpovednosti za dodržanie všetkých zákonom stanovených procesných lehôt, pričom je povinný si pri prevzatí veci vyžiadať od klienta kompletnú informáciu o kauze, tak aby dostal aspoň základné relevantné informácie týkajúce sa hmotnoprávnej ako aj procesnoprávnej stránky“.

DO mal podať odvolanie v každom prípade, bez ohľadu na jeho prípadné subjektívne pocity, či je záujmom klienta odvolanie podať alebo nie a bez ohľadu na skutočnosť, že v skúmanom prípade lehota pripadla na dni vianočných sviatkov. V časti ostatných vytýkaných skutkov senát uviedol, že vychádzal z dôkazov založených v spise a vzhľadom na nepreukázané tvrdenia obvineného, ktoré podal svojím prvým vyjadrením, sa stotožnil s návrhom navrhovateľa. Konaním DO tak došlo k závažnému porušeniu viacerých základných povinností advokáta, s mimoriadne vážnymi dôsledkami pre jeho klienta, a jeho sťažnosť preto senát považoval v celom rozsahu za dôvodnú.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období uznaný za vinného rozhodnutím disciplinárneho senátu SAK, z dôvodu nezaplatenia príspevku za rok 2007. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov disciplinárne obvineného, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nemohol zistiť, a ani nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previnenia senát mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe peňažnej pokuty vo výške trojnásobku minimálnej mzdy je adekvátne.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie DO, v ktorom namietal, že v disciplinárnom konaní, ktoré mu predchádzalo nemal možnosť sa obhajovať, pričom poukázal na to, že listom zo dňa 27. 5. 2013 ospravedlnil svoju neúčast na disciplinárnom pojednávaní konanom dňa 20. 5. 2013 a súčasne žiadal, aby bol vytýčený nový termín pojednávania.

III. odvolací disciplinárny senát po prejednaní odvolania svojím rozhodnutím zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-3/13:3081/2012 odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii s použitím § 34 DP SAK ako vecne správne potvrdil.

V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací orgán najprv zaoberal tvrdeným porušením práva na obhajobu disciplinárne obvineného, pričom zistil, že dňa 27. 5. 2013 disciplinárne obvinený zaslal na SAK ospravedlnenie s tým, že dňa 20. 5. 2013 sa mal zúčastniť na disciplinárnom pojednávaní. Dodatočne svoju neúčasť žiadal ospravedlniť z dôvodu, že dňa 18. 5. 2013 mu umrel švagor a nakoľko je jeho sestra ťažko zdravotne postihnutá, poprosila ho o pomoc pri vybavovaní pohrebu a všetkých potrebných vecí a do Bratislavy pricestoval až dňa 26. 5. 2013. Je pravdou, že DO podľa § 11 písm. d) DP SAK má právo zúčastniť sa na prerokovaní veci pred senátom. Podľa § 18 ods. 5 DP SAK senát môže pojednávať aj v neprítomnosti disciplinárne obvineného, ak sa na pojednávanie nedostaví napriek riadnemu upovedomeniu. Podľa § 18 ods. 7 DP SAK, ak sa disciplinárne obvinený na pojednávanie nedostaví a písomne nepožiadá aspoň jeden pracovný deň pred určeným termínom pojednávania, o odročenie pojednávania, z dôležitého dôvodu, môže senát pojednávať bez jeho neprítomnosti. Ako je vyššie uvedené, disciplinárny spis obsahuje „ospravedlnenie disciplinárneho obvineného“, ktorým sa snaží vysvetliť dôvody svojej neúčasti na pojednávaní však zo dňa 27. 5. 2013 a pojednávanie prvostupňového disciplinárneho senátu bolo vytýčené na deň 20. 5. 2013 (kedy senát konal a rozhodol), o čom bol DO včas a riadne vyrozumý. Je zrejmé, že DO sa na pojednávanie prvostupňového senátu nedostavil a písomne aspoň jeden pracovný deň pred určeným termínom pojednávania nepožiadal o jeho odročenie. Vzhľadom na to špecifikácia dôvodov, ktorými DO vysvetľuje svoju neúčasť na pojednávaní je irelevantná. Odvolací disciplinárny senát preto rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu pojednávať bez neprítomnosti disciplinárne obvineného dňa 20. 5. 2013 vyhodnotil ako rozhodnutie vykonané v súlade s § 18 odsek 5 a 7 DP SAK.

K samotnému disciplinárnemu previneniu odvolací disciplinárny senát uviedol, že aj napriek stanovisku, ktoré DO vyjadril vo svojom písomnom vyjadrení, odvolací disciplinárny senát nezistil žiadne pochybnosti, o správnosti skutkových zistení prvostupňového senátu, a aj preto si jeho hodnotiace úvahy a závery v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne poukázal.

Odvolací disciplinárny senát posúdením všetkých dôkazných prostriedkov dospel k záveru, že disciplinárne obvinený hrubo porušil povinnosti advokáta uložené mu v citovaných ustanoveniach, a preto aj druh a výmeru uloženého trestu senátom prvého stupňa považoval za trest, ktorý prihliada na spôsob, akým bola porušená povinnosť disciplinárne obvineného advokáta.

19.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neprevezme v sídle advokátskej kancelárie rozsudok, doručovaný mu do vlastných rúk, a to ani v odbernej lehote, v dôsledku čoho proti tomuto rozsudku nepodá v zákonom stanovenej lehote odvolanie, neinformuje klienta o postupe v jeho veci a následne po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a), § 13 a § 30 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-15/13:539/2013

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III. 43/13:539/2013

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III. 43/13:539/2013 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 16. októbra 2013, sp. zn. III. ODS-15/13:539/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a), § 13 a § 30 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca svojho klienta v konaní vedenom pred okresným súdom konal v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že

- a) neprevzal na adrese sídla svojej advokátskej kancelárie rozsudok okresného súdu zo dňa 1. 12. 2010, ktorý mu bol doručovaný ako doporučená listová zásielka určená do vlastných rúk, a to ani v odbernej lehote,
- b) proti rozsudku okresného súdu zo dňa 1. 12. 2010 nepodal v zákonom stanovenej lehote odvolanie,
- c) riadne a včas písomne neinformoval klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci,
- d) po skončení právneho zastúpenia vec s klientom bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **8 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti poukázal na skutočnosť, že súd o zmene adresy kancelárie informoval na pojednávaní zápisom do zápisnice. Kolegov v kancelárii požiadal, aby ho informovali, ak bude doručená zásielka. Pošta mu bola doručovaná priebežne a nikdy nenastal žiaden problém, preto nemal dôvod pochybovať, že to bude tak aj v tomto prípade. Vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že sťažovateľ bol o všetkom informovaný, vrátane všetkých navrhovaných dôkazoch a postupoch. Trovy sťažovateľovi nevyúčtoval do podania sťažnosti z dôvodu, že čakal, ako dopadne konanie o návrhu na obnovu konania, ktoré stále ešte trvá.

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu z 30. mája 2013, sp. zn. DS III. 43/13:539/2013 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 200 eur a zároveň povinnosť zaplatiť náklady disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát sa na pojednávaní konanom dňa 30. 5. 2013 ustálil, že pokiaľ ide o tvrdenie DO, že doručenka mu nebola doručená napr. aj pochybením pošty, toto nemožno akceptovať, nakoľko u advokáta sa predpokladá základná znalosť lehôt v súdnom konaní a tak pri dostatočnom záujme o klienta a zachovaní odbornej starostlivosti má na základe splnomocnenia možnosť zistiť, v akom štádiu sa jednotlivé procesné úkony nachádzajú. Advokát je povinný pri poskytovaní právnych služieb postupovať tak, aby klient mal garantovanú plnohodnotnú materiálnu, ako aj formálno-právnu pomoc, preto musí (a v tomto zmysle mu to explicitne právne predpisy ustanovujú) urobiť všetko preto, aby chránil záujmy klienta, aby mu boli z jeho strany dané k dispozícii všetky právne prostriedky umožnené právnym

poriadkom a to všetko so zreteľom na ich hospodárnosť a efektívnosť daného postupu. Advokát je v mieste svojho sídla povinný zabezpečiť možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorú povinnosť DO porušil. Svojou nečinnosťou zmaril sťažovateľovi možnosť uplatniť riadny opravný prostriedok. Jeho argumentácia, že mu klient nedal na podanie opravného prostriedku pokyn nemôže obstáť, takéto oprávnenie mu vyplývalo z písomného splnomocnenia, ktoré mu udelil dňa 28. 4. 2010. III. Disciplinárny senát sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že DO riadne a včas písomne neinformoval klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci, čím mal porušiť § 6 písm. a) AP SAK. Disciplinárny senát mal za to, že DO po skončení právneho zastúpenia vec s klientom bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal, čím porušil § 13 AP SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu podal predseda RK SAK včas odvolanie, ktorým navrhol rozhodnutie disciplinárneho senátu vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení zmeniť tak, že DO sa uloží disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods.2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu, ktorej výšku určí odvolací senát, so zohľadnením skutočností uvedených v § 56 ods. 4 ZoA. Predseda RK SAK považoval za nesprávny výrok, ktorým disciplinárny senát uložil DO advokátovi pokutu vo výške 200 eur, ktorú považoval za neprimerane nízku. Poukázal na počet porušení povinností, ktorých sa DO dopustil, ako aj na ich charakter a intenzitu. V tomto prípade nešlo o prípad porušenia povinností, ktoré by boli rovnaké alebo podobné, ale išlo o porušenia – napriek tomu, že skutkovo spolu súvisia- z hľadiska advokátskych predpisov úplne odlišného charakteru (neprevzatie zásielky, nepodanie opravného prostriedku, neinformovanie klienta a finančné nevysporiadanie veci s klientom). Navyše, predovšetkým v prípade nepodania opravného prostriedku, išlo o porušenie povinností advokáta, ktorého intenzita je značne vysoká. Poukázal aj na skutočnosť, že prvostupňové rozhodnutie odôvodnenie peňažnej pokuty v uloženej výške prakticky ani neobsahuje.

III. odvolací disciplinárny senát vec prejednal podľa § 30 a násl. DP SAK a rozhodnutie disciplinárneho senátu podľa § 34 DP SAK, ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil s odôvodnením odvolania predsedu RK SAK, ktorým žiadal uloženie vyššieho peňažného trestu v nadväznosti na osobitné posúdenie jednotlivých disciplinárnych previnení uvedených pod písm. a), b), c). Aj samotný navrhovateľ vo svojom odvolaní konštatuje, že v tomto prípade nejde o prípad porušenia povinností, ktoré by boli rovnaké alebo podobné, ale išlo o porušenie, napriek tomu, že skutkovo spolu súvisia, z hľadiska advokátskych predpisov úplne odlišného charakteru. Sú to význačné skutočnosti, ku ktorým je nutné prihliadať pri posudzovaní miery závažnosti disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát správne zistil, že advokát pochybil, keď nepostupoval pri poskytovaní právnych služieb tak, aby mal jeho klient garantovanú plnohodnotnú materiálnu ako aj formálnu právnu pomoc. Odhliadnuc od zisteného je nutné poukázať na skutočnosť, že i keď najneskôr dňa 24. 5. 2011 DO zistil, že pravdepodobne pošta pochybila pri doručovaní zásielky, neurobil žiadne kroky, aby mal relevantný dôkaz o nesprávnom doručení rozhodnutia a mohol vyvolať dôsledky porušenia povinností doručovateľa zásielky.

Odvolací disciplinárny senát dal za pravdu predsedovi RK SAK, že prvostupňové rozhodnutie odôvodnenie peňažnej pokuty v uloženej vo výške 200 eur prakticky neobsahuje, avšak sa nestotožnil s názorom predsedu RK SAK, že disciplinárny trest – výška pokuty vo výške 200 eur je neprimerane nízka. Odvolací disciplinárny senát prihliadol na to, že skutky uvedené pod písm. b) a c) sú iba priamymi následkami porušenia povinností advokáta uvedených pod písm. a), preto na tieto porušenia nemožno hľadiť ako na ďalšie osobitné závažné porušenia povinností. Z vykonaného dokazovania bolo tiež zistené, že DO nebol v uplynulom období disciplinárne trestaný, bolo to jeho prvé disciplinárne previnenie, preto uloženie disciplinárneho opatrenia – peňažného trestu vo výške 200 eur bolo primerané.

20.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klienta ako oprávneného podá návrh na vykonanie exekúcie s odvolaním sa na plnú moc udelenú mu klientom na zastupovanie v súdnom, nie exekučnom konaní, a to napriek tomu, že túto plnú moc klient odvolal aj keď s formálnymi nedostatkami, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 3. júna 2014, sp. zn. III. ODS-31/14:2141/2013

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. DS VI.-16/14: 2141/2013

Rozhodnutím III. odvolacieho disc. senátu SAK z 3. júna 2014, sp. zn. III. ODS-31/14:2141/2013 v spojení s rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. DS VI.-16/14: 2141/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

pri zastupovaní klienta A. B. podal dňa 14. 3. 2013 bez splnomocnenia, poverenia a súhlasu klienta – oprávneného na exekútorský úrad návrh na vykonanie exekúcie vykonateľného rozhodnutia – rozsudku okresného súdu zo dňa 8. 5. 2012 proti povinnému – sťažovateľovi C. D.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK na základe sťažnosti sťažovateľa C. D.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k obsahu sťažnosti uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie zo 14. 3. 2013 podal na základe splnomocnenia udeleného A. B. z 28. 2. 2011, na základe ktorej konal aj v rámci súdneho konania, ktoré sa konalo na okresnom súde.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že v zmysle § 33b ods. 1 písm. b) OZ a § 28 ods. 3 OSP nedošlo k platnému zániku plnomocenstva na zastupovanie A. B. v konaniach vedených proti C. D., čo DO podložil znením uznesenia okresného súdu zo dňa 22. 11. 2013. DO taktiež uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 14. 3. 2013 v exekučnom konaní na exekútorskom úrade podal s vedomím a predchádzajúcim súhlasom oprávneného A. B. s tým, že oprávnený DO o žiadnej dohode so sťažovateľom neinformoval. V nadväznosti na dané skutočnosti sa DO vyjadril, že sa porušenia povinností advokáta nedopustil. Disciplinárne obvinený v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 16. 5. 2014 uviedol, že sa na stav plnenia zo strany sťažovateľa u svojho klienta informoval po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku okresného súdu zo dňa 28. 5. 2012, pričom ho klient informoval, že mu sťažovateľ uhradil celú istinu a klient mu odpustil zaplatenie úrokov z omeškania. DO ďalej uviedol, že následne sťažovateľa vyzval listom zo dňa 15. 1. 2013 na zaplata-

nie náhrady trov konania určenej predmetným rozsudkom vo výške 779,70 eur. Vzhľadom na to, že k úhrade trov konania zo strany sťažovateľa nedošlo, DO sa dňa 28. 1. 2013 spojil telefonicky so sťažovateľom, kedy sa mali dohodnúť, že sťažovateľ uhradí celú náhradu trov na splátky. Podľa tvrdení DO dňa 8. 2. 2013 zaevidoval od sťažovateľa na svojom účte platbu vo výške 200 eur. DO o celej situácii informoval klienta, pričom mu zároveň oznámil, že je, vzhľadom na vzniknutú situáciu, nútený podať návrh na vykonanie exekúcie pre zaplatenie zostatku náhrady trov konania vo výške 579,70 eur, pričom jeho klient s podaním návrhu vyjadril ústny súhlas.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. DS VI.-16/14: 2141/2013 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 3 500 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania.

Prvostupňový disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že mal z predloženej dokumentácie a vyjadrení za to, že DO vedel o odvolaní plnomocenstva svojho klienta označeným ako vypovedanie plnomocenstva zo dňa 27. 4. 2012 ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 14. 3. 2013. DO totiž svojím podaním zo dňa 5. 9. 2012, v zmysle ktorého žiadal súd o opravu rozsudku, odkazoval na znenie zápisnice o pojednávaní zo dňa 28. 5. 2012. Disciplinárny senát mal za nesporné, že mu obsah tejto zápisnice musel byť známy, a teda musel vedieť, že je v nej uvedené, že mu klient vypovedal plnomocenstvo a ako osoba znalá práva, musel mať minimálne veľmi vážne pochybnosti, či je aj naďalej splnomocneným zástupcom svojho klienta aj v prípade, ak by mu bol známy text dokumentu „Vypovedanie plnomocenstva zo dňa 27. 4. 2012“, ktorého časť obsahu mohla vyvolať pochybnosti o tom, či obsahom daného dokumentu je len odvolanie plnomocenstva, alebo aj udelenie novej plnej moci. Ak by potom aj disciplinárny senát pripustil, že odvolanie plnomocenstva nebolo úplne jednoznačné, pri tak závažných pochybnostiach o trvaní zastupovania bol DO povinný zabezpečiť odstránenie týchto pochybností a vyžiadať si novú písomnú plnú moc na ďalšie konanie.

Disciplinárny senát konštatoval, že právne normy občianskeho práva nie sú postavené na prísnom formalizme, a teda aj v prípade, ak určitý právny úkon nie je označený spôsobom ustanoveným zákonom, je potrebné vnímať predovšetkým vôľu toho, kto tento právny úkon uskutočnil spoločne s jeho obsahom. Aj napriek tomu, že klient DO v rámci svojho podania zo dňa 27. 4. 2012 na listine, v ktorej uviedol, že vypovedá plnú moc svojmu právnomu zástupcovi, ponechal zároveň aj text, že splnomocnenie udeľuje v rozsahu práv a povinností podľa Občianskeho súdneho poriadku a Exekučného poriadku, nemožno s prihliadnutím na úvodnú časť textu tohto dokumentu tvrdiť, že klient DO dostatočne neprejavil vôľu ukončiť právny vzťah medzi ním a DO. Okrem uvedeného bolo nutné prihliadnuť aj na fakt, že klient DO nemá právne vzdelanie, a teda nemožno prezumovať, že podanie takejto osoby bude formulované presne v súlade s platnou právnou úpravou. Vzhľadom na osobu klienta DO bolo nutné uvedený úkon vykladať aj v kontexte s obsahom plnomocenstva udeleného dňa 28. 2. 2011 DO. Pri porovnaní týchto dvoch dokumentov bolo zreteľné, že klient DO použil pôvodné plnomocenstvo ako vzor na vypracovanie vypovedania plnomocenstva, pričom v dokumente doloženom na súd jednoznačne uviedol, že ide o „vypovedanie plnomocenstva“ a že „vypovedá plnomocenstvo“ disciplinárne obvinenému. Zvyšné nezrovnalosti v rámci dokumentu, aj vzhľadom na osobné podanie vypovedania plnomocenstva na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 28. 5. 2012, treba vykladať v súvislosti s chýbajúcim právnym vzdelaním klienta DO, ktorý prehliadol, že v texte dokumentu, ktorý na súd podáva, ponechal aj časť textu z pôvodného plnomocenstva, ktoré mu slúžilo zrejme ako základ na vypracovanie odvolania plnomocenstva.

Senát zároveň skonštatoval, že opísaný skutok má charakter disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA a na základe toho uložil DO disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA a povinnosť zaplatiť komore náklady konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, čo predstavuje sumu 352 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, v ktorom uviedol, že rozhodnutie disciplinárneho senátu považuje za nezákonné, neodborné, nespravodlivé, zaujaté a likvidačné s tým, že disciplinárny senát nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne ho právne posúdil. V ďalšom texte odvolania zopakoval tvrdenia, ktoré boli už obsiahnuté v jeho predchádzajúcich vyjadreniach. Ďalej uviedol, že na pojednávanie disciplinárneho senátu bol bez jeho informovania predvolávaný aj jeho klient A. B. a tým došlo k porušeniu jeho práv podľa § 11 písm. d) DP SAK, že sťažnosť nepodal jeho klient, ale povinná protistrana, ktorej pohnútky, vzhľadom na právoplatný rozsudok sú zrejmé. K výške uloženého disciplinárneho opatrenia v odvolaní uviedol, že pokutu 3 500 eur považuje za absolútne neprimerane vysokú vzhľadom na svoje argumenty, prečo sa disciplinárneho previnenia nedopustil a súčasne aj vzhľadom na osobné a majetkové pomery, ktoré popísal.

Po preskúmaní odvolaní napadnutého rozhodnutia III. odvolací disciplinárny senát 3. júna 2014, sp. zn. III. ODS-31/14:2141/2013 toto rozhodnutie vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení zmenil tak, že DO advokátovi uložil peňažnú pokutu vo výške 100 eur a vo zvyšnej časti ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát vo vzťahu k výroku o vine konštatoval správnosť prvostupňového rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil a nad jeho rámec k veci uviedol, že zo samotného textu splnomocnenia zo dňa 28. 2. 2011 bolo zrejmé, že sa vzťahovalo len na súdny spor o zaplatenie a nie na riešenie celej právnej záležitosti klienta súvisiacej s nezaplatenou sumou 2 545,83 eur s prísl., a na základe toho v súlade s § 33b ods. 1 písm. a) OZ, zaniklo vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené, t. j. v predmetnom prípade právoplatnosťou rozhodnutia v spore o zaplatenie.

Odvolací disciplinárny senát vo výroku o disciplinárnom opatrení však výšku peňažnej pokuty uloženej DO vo výške 3 500 eur považoval za neprimeranú. V odôvodnení samotného rozhodnutia disciplinárneho senátu v časti týkajúcej sa uloženého disciplinárneho opatrenia, okrem všeobecného konštatovania, že pri ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného, ktorý bol v minulosti raz disciplinárne stíhaný a na jeho osobné a rodinné pomery, absentovala akákoľvek úvaha, podľa ktorej sa disciplinárny senát riadil pri výpočte pokuty a akým spôsobom skúmal uvádzané pomery disciplinárne obvineného.

Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu je pravdou, že konanie DO bolo porušením povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a podľa § 5 ods. 1 AP SAK, ale v danom prípade nebolo možné konštatovať, že by DO pri výkone advokácie nechránil a nepresadzoval záujmy klienta, nakoľko náhrada trov v súdnom konaní patrí klientovi a advokát teda konal aj v záujme klienta, aj keď z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že konal formálne, nedôsledne, vzhľadom na postavenie advokáta, ako osoby znalej práva v prípade zrejmej pochybnosti o existencii splnomocnenia.

Odvolací disciplinárny senát rovnako pri svojej úvahe o výške primeranej peňažnej pokuty prihliadol aj na skutočnosť, že klient sa na konanie DO nesťažoval, k jeho konaniu sa nikdy nevyjadril, a to ani na dve výzvy disciplinárneho senátu, na pojednávanie disciplinárneho senátu dňa 5. 5. 2014 sa napriek predvolaniu nedostavil a žiaden negatívny následok ne deklaroval. Na druhej strane DO počas celého disciplinárneho konania bol súčinný, reagoval na výzvy disciplinárnych orgánov, zúčastnil sa na pojednávaní, pokiaľ sa nezúčastnil na pojednávaní, súhlasil s prejednaním v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát

považoval za primeranú peňažnú pokutu v sume 100 eur a na základe uvedeného potom výrok o uložení disciplinárneho opatrenia zmenil a uložil disciplinárne obvinenému peňažnú pokutu v sume 100 eur.

21.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada, nevráti mu časť preddavku na odmenu advokáta, a to ani na základe žiadosti klienta, na ktorú nereaguje, pričom následne pri prešetrovaní sťažnosti klienta orgánmi SAK sa na výzvu predsedu RK SAK, v dôsledku nezabezpečenia jej prevzatia v odbernej lehote, nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA, § 6 ods. 1 písm. c), § 11 ods. 3, § 13 a § 30 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 8. apríla 2015, sp. zn. III. ODS-2/15: 3255/2013

Rozhodnutie VI. disc. senátu z 3. decembra 2014, sp. zn. DS VI.-66/14: 3255/2013

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 3. decembra 2014, sp. zn. DS VI.-66/14: 3255/2013 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 8. apríla 2015, sp. zn. III. ODS-2/15: 3255/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 6 ods. 1 písm. c), § 11 ods. 3, § 13 a § 30 AP SAK,

tým, že

a) bez zbytočného odkladu po skončení právneho zastúpenia svojho klienta A. B. v konaní vedenom na colnom úrade, ku ktorému došlo na základe vypovedania plnomocenstva zo dňa 20. 6. 2013, vec s klientom písomne finančne nevysporiadal,

b) napriek žiadosti svojho klienta A. B. zo dňa 20. 6. 2013 o vrátenie časti preddavku – sumy 2 000 eur, ktorú mu klient zaplatil v hotovosti dňa 20. 5. 2013, ani časť tohto preddavku do 30 dní od skončenia právneho zastúpenia klientovi nevrátil,

c) na výzvu svojho klienta A. B. zo dňa 20. 6. 2013, ktorá mu bola odoslaná dňa 17. 7. 2013 a doručená dňa 19. 7. 2013, v ktorej sťažovateľ advokátovi vypovedal plnomocenstvo a požiadal ho o vrátenie časti preddavku, nereagoval,

d) ani v odbernej lehote neprevzal výzvu predsedu RK SAK zo dňa 2. 12. 2012, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B., ktorá mu bola adresovaná do sídla jeho advokátskej kancelárie ako doporučená zásielka do vlastných rúk,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **700 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 12. 8. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti sťažovateľa nevyjadril.

V písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania DO uviedol, že podľa jeho názoru by sa malo disciplinárne konanie prerušiť, pretože sťažovateľ podal voči nemu návrh na platobný

rozkaz o zaplatenie 1 932,12 eur s príslušenstvom, ktorému okresný súd dňa 7. 7. 2014 vyhovel, avšak voči tomuto platobnému rozkazu podal DO odpor a bude nariadené pojednávanie vo veci. Ďalej DO uviedol, že návrh je nedôvodný. DO tvrdil, že pri prevzatí zastupovania bola tarifná odmena dohodnutá inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny podľa § 2 ods. 2 písm. d) vyhlášky MS SR 655/2004 Z. z., a to ako 0,99 násobok základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 9 až 17 vyhlášky MS SR 655/2004 Z. z., a teda sa dohodli písomne na tarifnej odmene a zároveň sa ústne dohodli na paušálnej sume podľa § 16 ods. 2 vyhlášky MS SR 655/2004 Z. z. ako náhrade všetkých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, preto podľa neho klient následne nemôže požadovať pri vyúčtovaní špecifikáciu týchto hotových výdavkov. Pri tejto dohode bola prítomná osoba, ktorú žiadal predvolať ako svedka, avšak bez uvedenia mena. DO vyúčtovanie zaslal sťažovateľovi 24. 1. 2014, nakoľko sa s ním nevedel skontaktovať. K obvineniu, že zásielky predsedu RK SAK nepreberal, uvádza, že v danom období čerpal dovolenku, a preto sa poštové zásielky neprevzali.

VI. disciplinárny senát rozhodnutím z 3. decembra 2014, sp. zn. DS VI.-66/14: 3255/2013 uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 700 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania.

Disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že z výzvy DO sťažovateľovi zo dňa 15. 1. 2014 jednoznačne vyplývalo, že k vyúčtovaniu odmeny došlo až 15. 1. 2014, pričom však sťažovateľ DO vypovedal plnomocenstvo listom zo dňa 20. 6. 2013, ktorý bol podľa predložených listinných dôkazov doručený 19. 7. 2013. DO síce uviedol vo výzve sťažovateľovi, že list o odvolaní plnomocenstva mu bol doručený až 12. 11. 2013 a nie 19. 7. 2013, ako tvrdí sťažovateľ, svoje tvrdenie však nijako nepreukázal. Na základe zistení senát dospel k záveru, že bez ohľadu na to, kedy sa o odvolaní plnomocenstva DO dozvedel, k finančnému vysporiadaniu v žiadnom prípade nedošlo „bez zbytočného odkladu“ po skončení zastúpenia v zmysle § 13 AP SAK, pretože v oboch prípadoch ubehlo od skončenia zastúpenia viac ako 30 dní.

Disciplinárny senát vo vzťahu k skutku pod písm. b) zistil, že DO síce tvrdil, že celý predavok vo výške 2 000 eur predstavoval paušálnu úhradu hotových výdavkov, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, že by k dohode o paušálnej úhrade hotových výdavkov medzi ním a sťažovateľom došlo. Práve naopak, jeho tvrdenie bolo v rozpore s tvrdením sťažovateľa ako aj s dohodou uvedenou v plnomocenstve, podľa ktorej bola dohodnutá tarifná odmena. DO síce navrhol predvolať osobu (bez uvedenia mena), ktorá mala byť svedkom tejto dohody, avšak disciplinárny senát nepovažoval za potrebné získať svedectvo o dohode ohľadom paušálnej úhrady hotových výdavkov, nakoľko, ak by aj k takej dohode došlo, nič to nemení na skutočnosti, že DO prijaté peniaze do 30 dní od skončenia zastúpenia sťažovateľovi nevyúčtoval a vyše pol roka nereagoval na žiadosť sťažovateľa.

Disciplinárny senát vo vzťahu k skutku pod písm. c) uviedol, že hoci Advokátsky poriadok nestanovuje žiadnu lehotu na odpoveď klientovi, z lehôt stanovených advokátskymi predpismi v prípade plnenia iných povinností voči klientovi, najmä § 11 a § 13 AP SAK, je možné dovodiť, že za primeranú lehotu nemôže byť považovaná lehota niekoľkých mesiacov. Advokát má klientovi poskytovať informácie bezodkladne po obdržaní žiadosti klienta a je povinný písomne reagovať na písomné dopyty, takže len pokus o telefonické spojenie s klientom nie je dostačujúci.

Disciplinárny senát aj vo vzťahu k skutku pod bodom d) mal za preukázané, že tento skutok sa stal a je disciplinárnym previnením. Vzhľadom na to, že výzvu predsedu RK SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti, ktorá bola riadne adresovaná na adresu sídla DO, sa 2-krát nepodarilo doručiť, disciplinárny senát mal za preukázané, že DO si nesplnil svoju povinnosť v zmysle

§ 30 AP SAK. V tejto súvislosti dodal, že ani čerpanie dovolenky advokáta tejto povinnosti nezbavuje. Práve naopak, toto ustanovenie má zabezpečiť, že v prípade neprítomnosti advokáta (napr. z dôvodu dovolenky) bude zabezpečené preberanie písomností, aby sa nemohlo stať, že v klientských veciach dôjde v dôsledku zmareného doručovania k zmeškaniu lehôt.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného, ktorý bol v minulosti 5-krát disciplinárne stíhaný, a na jeho osobné pomery.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát odvolanie.

III. odvolací disciplinárny senát nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom bol vypočutý DO advokát, ktorý potvrdil prevzatie sumy 2 000 eur a zotrval na svojich tvrdeniach, pričom zdôraznil, že uvedená suma bola za hotové výdavky, z ktorého dôvodu považuje za relevantné, keď v takomto prípade nie je potrebné urobiť špecifikáciu výdavkov. Ďalej uviedol, že v hodnotenom období menil sídlo svojej AK, čo bol skutočný dôvod, že neprevzal vypovedanie plnej moci klientom. Taktiež zdôraznil význam výsledkov konania vedeného proti nemu pred okresným súdom sťažovateľom z dôvodu nevrátenia predmetnej sumy a popísal jeho priebeh s tým, že zatiaľ toto konanie nebolo skončené.

III. odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že prvostupňový senát vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili zákonné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie. Disciplinárny senát podrobne a presvedčivo rozviedol skutkové zistenia, dostatočne odôvodnil, z akých dôvodov a na základe akých právnych úvah považoval konanie DO za disciplinárne previnenie, na ktoré odvolací disciplinárny senát odkázal. Z týchto dôvodov odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

22.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta o postupe vo veci, vymožené finančné prostriedky v exekučnom konaní patriace klientovi tomuto bezodkladne nepoukáže, ani vec s klientom po skončení zastupovania bezodkladne písomne finančne nevysporiada, v právnej veci, týkajúcej sa pohľadávky klienta, vo vzťahu ku ktorej je advokát spoludlžníkom, prisľúbi klientovi právnu pomoc za účelom vymoženia tejto pohľadávky, ktorú však odkladá, až dôjde k premlčaniu pohľadávky, čo v následnom konaní vedenom klientom – veriteľom proti advokátovi – spoludlžníkovi s úspechom namietne, po skončení zastúpenia klienta bezodkladne neinformuje o termíne pojednávania, ktorý mu bol oznámený, ani klientovi nevráti zverené doklady, potrebné na účasť klienta na pojednávaní, pričom pri prešetrovaní sťažností podaných SAK voči jeho osobe sa bezodkladne na výzvu SAK nevyjadrí ani neposkytne požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3, 28 ods. 4 ZoA, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 15. júna 2015, sp. zn. III. ODS 7/15:2697/2013

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 3.februára 2015, sp. zn. DS V.-15/14:2697/2013

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 3.februára 2015, sp. zn. DS V.-15/14:2697/2013 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. júna 2015, sp. zn.

III. ODS 7/15:2697/2013 bol disciplinárne obvinený advokát
uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK [v bode 1.)], § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK [v bode 2.)], § 18 ods. 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK [v bode 3.)] a § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

1.) vo veci svojho klienta A. B. v exekučnom konaní:

- písomne neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní veci,
- bezodkladne nepoukázal klientovi ako oprávnenej osobe vymožené finančné prostriedky, nevúčtoval a nevrátil klientovi presne nezistené finančné prostriedky vymožené v prospech klienta, ktoré za týmto účelom prevzal,
- po skončení zastupovania v exekučnom konaní na základe odvolania plnomocenstva zo dňa 11. 10. 2013 vec písomne finančne nevysporiadal ani napriek opakovaným výzvam klienta;

2.) vo veci zaplataenia nájomného p. C. D. na základe osobitného zmluvného vzťahu – ako jeden z jej dlžníkov, tejto prisľúbil poskytnúť právne služby za účelom vymoženia jej pohľadávky z titulu neuhradeného nájomného voči advokátovi Mgr. E. F., pričom podanie návrhu na súd stále odkladal, až došlo ku premlčaniu nároku, pri ktorom bol solidárnym dlžníkom C. D., pričom po podaní návrhu na začatie konania p. C. D., advokát, ako účastník súdneho sporu na strane žalovaného, podal proti vydanému platobnému rozkazu dňa 22. 2. 2013 odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania klientkou uplatňovaného nároku, čím zneužitím získaných informácií na ujmu p. C. D. zabezpečil sebe prospech;

3.) vo veci svojej klientky C. D. pri zastupovaní v konaní proti G. H.:

- nekonal s odbornou starostlivosťou a nechránil oprávnené záujmy svojej klientky tým, že po doručení odvolania plnomocenstva zo dňa 11. 10. 2013 bezodkladne neinformoval klientku o pojednávaní nariadenom na 23. 10. 2013 pred krajským súdom, oznámenie o nariadenom pojednávaní jej doručil advokát dňa 22. 10. 2013,
- bezodkladne do termínu pojednávania nariadeného vo vyššie uvedenej veci na deň 23. 10. 2013 klientke nevrátil zverené doklady, potrebné na jej účasť na pojednávaní;

4.) bezodkladne na výzvy predsedu RK SAK, a to na výzvu na vyjadrenie sa k sťažnosti zo dňa 22. 10. 2013 a zo dňa 18. 11. 2013 nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu a nevyjadril sa k podaným sťažnostiam, a to ani v primeranej dobe po ich doručení,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 27. 1. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, na podklade sťažností podaných proti DO.

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 3. februára 2015, sp. zn. DS V.-15/14:2697/2013 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, za čo mu bola uložená podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažná pokuta vo výške 300 eur a zároveň povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 380 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení tohto rozhodnutia najprv zhrnul vyjadrenia a postoj DO advokáta k podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania, prezentovaný na pojednávaní dňa 10. 9. 2014 nasledovne:

Disciplinárne obvinený vo vzťahu k skutku pod bodom 1.) tento nepoprel. Na pojednávaní uviedol, že záznamy v spise nerobil, nemôže teda poskytnuté informácie klientovi preukázať. Tie mu však odovzdávané boli, či už ním alebo poverenou osobou. O pripísaní finančných prostriedkov na účet advokátskej kancelárie DO vedomosť nemal, podľa jeho vyjadrení ho o tom poverené osoby neinformovali. K nevráteniu zverených dokladov uviedol, že tieto vracal klientovi priebežne.

K skutku pod bodom 2.) DO uviedol, že v prípade išlo len o poskytnutie súčinnosti a participácie na návrhu pripravovanom sťažovateľom v konaní o vymoženie pohľadávky z titulu neuhradeného nájomného proti advokátovi Mgr. E. F., teda len o priateľskú pomoc. Nespornou zostala skutočnosť, že protistranou v konaní sťažovateľky bol aj DO advokát.

S disciplinárnym obvinením v treťom bode DO nesúhlasil, tvrdiac, že po odvolaní plnomocenstva dňa 17. 10. 2013 obratom klientku informoval o termíne pojednávania a nakoľko všetky doklady jej vracal priebežne, nebolo jej čo po odvolaní plnomocenstva vracieť.

Pokiaľ išlo o skutok pod bodom 4.) k sťažnosti sa DO advokát nevyjadril podľa svojich tvrdení z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných problémov.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným zisteniam:

Vo vzťahu k skutku pod bodom 1.) z výpovede DO vyplývalo, že jeho spáchania si bol vedomý. Nepopieral, že sťažovateľom poskytoval v rôznych veciach opätovne právne služby, zastupoval ich aj v exekučných konaniach. Uvádzal, že klientov informoval o stave vybavenia vecí i o priebehu konaní, nie však písomne, čoho dôsledkom je neunesenie dôkazného bremena pre svoje tvrdenia. Rovnako nepreukázal finančné vysporiadanie s klientom vo veciach vymáhaných nárokov prostredníctvom exekútora, nakoľko je preukázateľnou objektívnou skutočnosťou, že finančné prostriedky na účet advokátskej kancelárie súdnym exekútorom pripísané skutočne boli, no ich vyplatenie oprávneným sa v konaní nepreukázalo. Čo sa týka porušenia povinnosti nevrátenia dokladov, ktoré boli advokátovi zverené počas zastupovania alebo ktoré od klienta prevzal, mal disciplinárny senát za to, že žiadne ďalšie, bez použitia ktorých vo veci konal, mu zverené neboli, a preto nebolo čo vracieť. Senát dospel k záveru, že konanie DO advokáta v danom prípade jednoznačne nebolo v súlade s vnútornými advokátskymi predpismi a je zavineným konaním advokáta vo vzťahu ku klientovi. Bolo jeho povinnosťou po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené. Senát dospel k záveru, že konanie DO, po skončení zastúpenia, v danom prípade jednoznačne nebolo v súlade s vnútornými advokátskymi predpismi a je zavineným konaním advokáta vo vzťahu ku klientovi. Bolo povinnosťou advokáta po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientmi písomne finančne vysporiadať a vrátiť im všetky doklady, ktoré mu zverili. Mal tak urobiť bezodkladne po skončení zastúpenia a bol povinný tak urobiť preukázateľným spôsobom. Splnenie predmetných povinností bol v danom prípade povinný preukázať advokát, pretože dôkazné bremeno pri preukazovaní týchto povinností voči klientovi vždy leží na advokátovi.

Čo sa týka skutku pod bodom 2.) senát uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo zistené a preukázané, že DO poskytol právnu pomoc sťažovateľke vo veci vymáhania pohľadávky z titulu neuhradeného nájomného voči dlžníkovi, ktorého bol spoludlžníkom, to znamená, že napriek zjavnému rozporu poskytol právnu pomoc osobám, voči ktorým mohol očakávať, že bude protistranou a nakoniec aj bol protistranou v konaní pred súdom a informácie nimi poskytnuté využil vo svoj prospech na odvrátenie negatívneho výsledku sporu. Následne ako protistrana v konaní úspešne uplatnil námietku premĺčania, v čoho dôsledku bol v súdnom spore úspešný.

Vo vzťahu k skutku pod bodom 3.) mal disciplinárny senát za preukázané, že DO síce po odvolaní plnomocenstva informoval klientku o termíne odvolacieho pojednávania, uro-

bil tak až deň pred pojednávaním. DO uznal, že o termíne pojednávania vedel asi mesiac, presne to nevedel uviesť, pretože v spise nemal záznam o doručení predvolania ani záznam o informovaní klienta o termíne pojednávania.

Obdobne tak pri skutku pod bodom 4.) z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že DO nereagoval na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 28. januára 2013 a rovnako tak nepredložil na výzvu kompletnú spisovú dokumentáciu týkajúcu sa poskytovania právnych služieb aj napriek tomu, že bol upozornený, že nesplnenie tejto povinnosti je disciplinárnym previnením.

Senát dospel k záveru, že v prípade DO je podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť primerané disciplinárne opatrenie. Konanie advokáta bolo porušením predpisov upravujúcich výkon advokácie. Disciplinárne obvinený advokát bol už uznaný za disciplinárneho vinného v rokoch 2007, 2008 a 2010. Senát uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu – vo výške 300 eur, čo považoval v danej veci za primerané s poukazom na posudzovanú vec, no pri zohľadnení osobných a sociálnych pomerov disciplinárne obvineného advokáta.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie DO, v ktorom sumarizoval svoje námietky, týkajúce sa jednotlivých skutkov a zároveň namietal neprimeranosť uloženého disciplinárneho opatrenia. Poukázal na to, že uloženú sankciu a trovy konania nie je schopný zaplatiť, pretože je v plnom invalidnom dôchodku, ktorý je jeho hlavným zdrojom príjmu, ako advokát dokončuje spory, ktoré prevzal, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že mal povinnosti voči koncipientovi, ktorého zamestnával do júna 2013, prevzaté zálohy od klientov použil na činnosť kancelárie a teraz má prakticky zanedbateľný príjem.

III. odvolací disciplinárny senát po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozhodnutie prvostupňového senátu ako vecne správne potvrdil.

Vzhľadom na skutkovú jednoduchosť celého prípadu prijal odvolací senát bez akýchkoľvek výhrad záver, že prevedené dôkazy jednoznačne potvrdili skutkový dej tak, ako bol zistený v disciplinárnom konaní, teda potvrdili, že sa DO dopustil konania, ktoré mu je kladené za vinu, kedy sa skutky stali tak, ako sú tvrdené v návrhu navrhovateľa a ako bolo konštatované v napadnutom rozhodnutí. Odvolací senát sa preto stotožnil so závermi prvostupňového senátu, na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal.

Konania, ktorých sa DO dopustil bolo potrebné považovať za disciplinárne previnenia. DO bol uznaný za vinného, pretože išlo nepochybne o závažné porušenie povinností advokáta voči klientovi, ktoré malo pre klienta negatívne dôsledky a prinieslo mu problémy a škodu. Takéto správanie advokáta, či už bolo vykonané úmyselne alebo z nebanlivosti, bolo celkom evidentne porušením ZoA a AP SAK a znižuje všeobecne dôveru verejnosti vo výkon advokátskeho stavu.

Pokiaľ išlo o uložené disciplinárne opatrenie, mal odvolací disciplinárny senát za to, že i v tomto smere je rozhodnutie úplne správne. Uložená pokuta zodpovedala závažnosti disciplinárnych previnení, keďže splňala zákonné hľadiská na uloženie disciplinárneho opatrenia. Rovnako tak rozhodnutie, vzhľadom na to, že DO bol uznaný za vinného spáchaním disciplinárnych previnení, správne rozhodol o povinnosti DO nahradiť podľa § 57 ods. 4 a 5 ZoA náklady, ktoré mu vznikli ako účastníkovi disciplinárneho konania. Komora preddavkuje náklady konania spojené s činnosťou disciplinárneho senátu vrátane nákladov spojených s vykonávaním dokazovania. Ak disciplinárny senát rozhodne, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, uloží mu povinnosť zaplatiť komore paušálne náklady konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom (§ 1 vl. nar. č. 326/2012 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy), teda vo výške 380 eur.

23.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vyzve klienta, aby uhradil odmenu advokáta a ďalší preddavok na jeho odmenu na účet tretej osoby, ktorá nie je advokátom a po ukončení zastupovania vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiada ani nevráti zostatok klientom uhradeného preddavku na odmenu advokáta, a to ani po opakovaných výzvach klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK.

Je neprípustné konať voči klientovi pri jeho obhajobe v trestnom konaní tak, že advokát nedbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb, žiada od klienta preddavkovanie trov obhajoby v neúmerných výškach a už nie je vonkoncom etické, čestné, svedomité a súladné s pravidlami advokátskej etiky, ak žiada úhradu preddavku na účet tretej osoby.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 15. júna 2015, sp. zn. III. ODS-32/14: 3299/2013

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. DS VI.-36/14:3299/2013

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. DS VI.-36/14:3299/2013 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. júna 2015, sp. zn. III. ODS-32/14: 3299/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) po ukončení zastupovania klienta A. B. v trestnej veci sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zák. a legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 a § 252 ods. 1 písm. a) ods. 4 Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku, vec s klientom po skončení zastúpenia bezodkladne písomne finančne nevysporiadal,

2.) klientovi ani na jeho opakovanú výzvu nevrátil zostatok ním uhradeného preddavku na odmenu advokáta, a

3.) dňa 14. 5. 2013 písomne vyzval sťažovateľa, aby uhradil odmenu a preddavok na ďalšiu prácu advokáta na účet, ktorý patril jeho synovi, ktorý nie je advokátom,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **10 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 28. 5. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky, uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. DS VI.-36/14:3299/2013 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK v súlade s podaným návrhom, bolo mu uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 10 000 eur a povinnosť zaplatiť SAK paušálne náklady konania.

VI. disciplinárny senát SAK svoje rozhodnutie založil na výsledkoch vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že DO prevzal od klienta sumu 20 000 eur, ktorú klient

považoval za zálohu na grafologické expertízy, tarifnú odmenu DO a prípadne ďalšie úkony v súvislosti s jeho obhajobou v trestnom konaní. Táto záloha mala byť vyúčtovaná dokladmi na náklady s tým spojené, pričom obrane DO, že uhradená suma 20 000 eur predstavovala dohodnutú paušálnu odmenu za úspech vo veci senát neuveril, nakoľko toto tvrdenie nevedel DO preukázať.

V ďalšom poukázal na to, že ak medzi DO a sťažovateľom bol spor o povahe poskytnutých peňažných prostriedkov a DO nebol schopný preukázať svoje oprávnenie ponechať si tieto peňažné prostriedky na účel náhrady dohodnutej odmeny advokáta, bol povinný tieto peňažné prostriedky v lehote 30 dní po skončení zastupovania klientovi vrátiť a vec s ním finančne vysporiadať. Tým, že DO prijatú sumu 20 000 eur ani jej časť klientovi nevrátil, pričom v konaní nepreukázal svoj nárok ponechať si túto sumu a klientovi po skončení zastupovania nezaslal finančné vyúčtovanie tejto čiastky, porušil povinnosti advokáta.

Okrem toho DO požiadal klienta, aby sumu uhradil na účet tretej osoby, ktorá nie je advokátom, konal v rozpore s povinnosťou zachovávať mlčanlivosť a advokátske tajomstvo a tým aj v rozpore s povinnosťou konať čestne, svedomito a spôsobom neznižujúcim dôstojnosť advokátskeho stavu. Takéto konanie do peňažných vzťahov medzi advokátom a klientom bezdôvodne vnáša aj element tretej osoby, ktorá tak môže získať prístup k informáciám chráneným advokátskym tajomstvom. Takýto postup advokáta rovnako znižuje dôstojnosť advokácie ako profesie vyznávajúcej a praktizujúcej čestnosť, profesionalitu a dodržiavanie platných predpisov (a to nielen upravujúcich výkon advokácie). Zároveň takéto konanie predstavuje porušenie povinnosti advokáta peniaze prevzaté od klienta opatrovať s odbornou starostlivosťou (§ 11 ods. 3 AP SAK) a zásadným spôsobom ohrozuje schopnosť advokáta vykonať ich vyúčtovanie alebo vrátenie po skončení zastupovania (§ 11 ods. 3 a § 13 AP SAK).

Nebolo možné akceptovať tvrdenia DO, že na čiastku 20 000 eur má nárok, pretože táto predstavuje paušálnu odmenu za úspech vo veci, lebo tvrdenia o takomto obsahu dohody nijakým spôsobom nepreukázal a navyše, samotný sťažovateľ vo svojich vyjadreniach prejavil ochotu uhradiť DO len tarifnú odmenu vo výške stanovenej Advokátskou tarifou a čiastku 20 000 eur považoval za zálohu na tarifnú odmenu a hotové výdavky DO. Potom zodpovedá logike veci, že advokát, ktorý nie je schopný vierohodne preukázať, že peňažné prostriedky, poskytnuté mu klientom je oprávnený si ponechať na účel úhrady dohodnutej zmluvnej odmeny advokáta, je povinný tieto peňažné prostriedky v lehote 30 dní po skončení zastupovania klientovi vrátiť.

Prvostupňový senát pri ukladaní sankcie prihliadal podľa § 26 ods. 2 DP SAK na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO a na jeho osobné pomery. Za priťažujúcu okolnosť senát považoval, že bežná fakturácia advokátskej odmeny bola účtovaná na účet DO, ale nevyúčtovaná záloha na účet tretej osoby, pričom záloha bola v zjavnom nepomere k fakturovaným bežným výdavkom a nebola klientovi vyúčtovaná, resp. vrátená. DO nevedel uspokojivo vysvetliť dôvod poukázania prostriedkov na účet tretej osoby, ktorá nevykonáva advokáciu spoločne s DO a ani použitie týchto prostriedkov. Takýto postup advokáta môže vyvolávať vo vzťahu ku klientovi dôvodné pochybnosti o čestnosti plánovaného postupu advokáta, čo neprispieva k dôstojnosti advokátskeho stavu, a preto bolo potrebné na DO pôsobiť peňažnou pokutou vo výške 10 000 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie DO advokát, v ktorom namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a opakovane zdôraznil svoju argumentáciu ohľadom jeho nároku na paušálnu odmenu, keď mal za to, že s týmito logickými argumentmi sa prvostupňový senát nevysporiadal. Mal za to, že o tejto otázke je kompetentný rozhodnúť iba súd po vykonanom dokazovaní, lebo je to otázka podstatná aj s ohľadom na dikciu § 11 ods. 3 AP SAK a § 6 vyhl. č. 655/2004 Z. z., nakoľko advokátovi nebolo umožnené vybaviť vec do konca,

avšak aj čiastkové vybavenie veci ku dňu vypovedania plnomocenstva je pozitívne v zmysle dohody účastníkov. Pri posudzovaní otázky, že zálohu od klienta požadoval uhradiť na účet tretej osoby, ktorá nie je advokátom, vzniesol námietku premlčania, nakoľko táto namietaná vec sa stala pred viac ako 2 rokmi pred podaním návrhu. DO ďalej uviedol, že senát nevzal do úvahy, že s klientom vec vysporiadal písomným podaním z 24. 7. 2013, ktoré považoval za písomné vyúčtovanie a vysporiadanie veci.

III. odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že odvolanie DO nie je dôvodné, preto rozhodnutím z 15. júna 2015, sp. zn. III. ODS-32/14:3299/2013 odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát v otázke skutkových záverov, ako aj právnej kvalifikácie konania DO advokáta a napokon aj v otázke uloženého disciplinárneho opatrenia nemal žiadne pochybnosti o ich správnosti a mal za to, že prvostupňové disciplinárne konanie a ani napadnuté rozhodnutie netrpí žiadnymi podstatnými vadami a chybami, ktoré by viedli alebo mohli viesť k záveru, že vec nie je objektívne a spravodlivo prejednaná a rozhodnutá.

K jednotlivým odvolacím dôvodom DO advokáta uviedol nasledovné:

Odvolací disciplinárny senát nezistil nepreskúmateľnosť rozhodnutia, keď mal za to, že odôvodnenie je dostatočné, nie je v rozpore s princípom zákazu svojvôle, ako aj v rozpore s princípom právneho štátu podľa čl. 1 Ústavy SR, pretože sa viaže k zistenému skutkovému stavu a správne sumarizuje a vyhodnocuje výsledky vykonaného dokazovania.

Vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1.) a 2.) nebolo možné akceptovať argumenty DO advokáta, pretože bolo preukázané, že klienta A. B. obhajoval DO ako obvineného a neskôr obžalovaného v trestnom konaní, najprv ako ustanovený obhajca od 7. 12. 2004 do 9. 6. 2009 a od 2. 7. 2009 do 5. 6. 2013 ako zvolený obhajca do odvolania plnomocenstva na obhajobu klientom. Od okamihu prevzatia obhajoby klienta na základe písomného plnomocenstva bolo preukázané, že obhajca nemal s klientom uzavretú žiadnu dvojstrannú zmluvu o poskytovaní právnych služieb – obhajoby v trestnom konaní, v rámci ktorej by zmluvné strany dohodli, aký druh odmeny náleží advokátovi za vykonané úkony právnych služieb (obhajoby) v zmysle § 2 a nasl. vyhl.č.655/2004 Z. z. V tomto smere DO advokát neudržal dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností o dojednaní zmluvnej odmeny vo výške 20 000 eur, pričom popísal nezrovnalosti v tvrdeniach samotného DO advokáta.

Odvolací disciplinárny senát zastával názor, že suma 20 000 eur zaplatená klientom bola preddavkom na tarifnú odmenu obhajcu za vykonané úkony právnej služby a nákladov spojených s výkonom obhajoby v trestnom konaní, pretože tento právny názor vychádza z neexistencie dvojstrannej (spravidla písomnej) dohody medzi klientom a advokátom o tom, že suma je zmluvne dohodnutou odmenou aj s ohľadom na znenie § 24 ods. 3 ZoA, podľa ktorého sa určuje odmena advokáta na základe dohody medzi advokátom a klientom, a ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Keď dňa 5. 6. 2013 klient vypovedal plnomocenstvo obhajcovi v trestnom konaní a požiadal DO o vyúčtovanie sumy 20 000 eur, bolo povinnosťou DO postupovať podľa § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK, čo však neuskutočnil a v podaní z 24. 7. 2013 menovanému oznámil, že suma 20 000 eur je dohodnutou paušálnou odmenou popri tarifnej odmene a v podstate sa k požiadavke klienta nevyjadril. Takýto obsah vyjadrenia rozhodne nemožno považovať za riadne vyúčtovanie poskytnutej právnej služby – jednotlivých úkonov obhajoby vrátane hotových výdavkov, lebo v tomto vyjadrení absentuje špecifikácia vykonaných úkonov. Senát zdôraznil, že tieto pochybenia DO advokát neodstránil ani po opakovanej výzve klienta.

Vo vzťahu k skutku pod bodom 3.) odvolací disciplinárny senát uviedol, že je neprípustné konať voči klientovi pri jeho obhajobe v trestnom konaní tak, že advokát nedbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb, žiada od klienta preddavkovanie trov ob-

hajoby v neúmerňých výškach a už nie je vonkoncom etické, čestné, svedomité a súladné s pravidlami advokátskej etiky, ak žiada úhradu neúmerne vysokého preddavku na účet tretej osoby (konajúceho advokáta ako zvoleného obhajcu), ako činil DO. Takéto konanie DO advokáta potom nepochybne znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu v očiach profesionálnej právnickej, ale aj laickej verejnosti, lebo dáva verejnosti zlý signál o tom, že advokát nie je ochranca práv a záujmov klienta, ochranca práva a čistoty advokátskeho prostredia.

Námietka premlčania v zmysle § 58 ods. 2 ZoA nemohla obstáť, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO predsedom RK SAK podal dňa 28. 5. 2014 a skutky uvedené v bodoch 1), 2) a 3) boli z hľadiska času spáchania situované najskôr po dátume 6. 6. 2013.

Na záver senát uviedol, že uložené disciplinárne opatrenie zodpovedá okolnostiam posudzovaného prípadu a všetkým kritériám uvedeným v § 56 ods. 4 ZoA a § 26 ods. 2 DP SAK. Advokát pri výkone práv a povinností obhajcu totiž opakovane požadoval od klienta preddavkovanie trov obhajoby v takom objeme, ktorý nebol adekvátny vykonaným úkonom právnej služby podľa § 14 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a napriek tomu, že klient preddavkoval obhajobu sumou viac ako 20 000 eur, bez primeraného dôvodu a bez reálnej potreby žiadal od klienta ďalší preddavok vo výške 15 000 eur. Navyše, z podrobného preskúmania faktúr č. 1, 2 a 3 vystavených klientovi bolo zistiteľné, že advokát klientovi fakturoval vykonanie veľkého množstva úkonov právnej služby, napr. štúdia trestného spisu (celkom 6x), rokovanie s klientom (celkom 9x) a iné, ktoré neskôr klient právom namietal ako nepodložené písomným záznamom.

24.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek tomu, že bol opatrením súdu ustanovený klientovi za obhajcu v dovolacom konaní, na základe výslovného pokynu klienta nepodá v jeho veci dovolanie a pri následnom prešetrovaní sťažnosti klienta sa na výzvu SAK bezodkladne k sťažnosti nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I.-71/12:183/2012

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I.-71/12:183/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

1.) vo veci klienta nepodal dovolanie napriek výslovnému pokynu klienta a taktiež napriek svojmu ustanoveniu na zastupovanie klienta v dovolacom konaní zo strany krajského súdu dňa 5. 10. 2009

2.) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 14. 2. 2012 sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA disciplinárne opatrenie – **pozastavenie výkonu advokácie** na dobu **12 mesiacov**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 14. 6. 2012 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, ktorého predmetom bolo závažné porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, § 18 ods. 2, a § 28 ods. 4 ZoA.

Disciplinárne obvinený advokát sa k podanej sťažnosti na základe výzvy predsedu RK SAK zo dňa 8. 2. 2012, doručenej mu dňa 14. 2. 2012 nevyjadril. K návrhu na začatie disciplinárneho konania DO písomne uviedol, že bol opatrením krajského súdu zo dňa 5. 10. 2009, doručeného mu dňa 13. 10. 2009, sťažovateľovi ustanovený za obhajcu v dovolacom konaní. Sťažovateľa navštívil v Ústave na výkon trestu v Leopoldove dňa 26. 10. 2009 za účelom prekonzultovania predmetu obhajoby. Disciplinárne obvinený sťažovateľa upozornil, že dôvody, ktoré on uvádza a ktoré mienil použiť, nie sú dôvody dovolania v zmysle TP. DO ďalej uviedol, že sťažovateľ vyjadril nespokojnosť s ním, ako obhajcom, a vyslovil, že nemá jeho dôveru. Dňa 6. 7. 2011 DO znovu požiadal ústav na výkon trestu o návštevu sťažovateľa, ktorej obsahom malo byť zistenie, či odsúdený trvá naďalej na zmene obhajcu; ku konzultácií nedošlo, nakoľko sťažovateľ odmietol komunikáciu s tým, že už požiadal o iného advokáta. DO zhrnul, že sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustil a že postupoval podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a klienta riadne a kvalifikovane poučil.

Po oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

DO bol opatrením krajského súdu ustanovený sťažovateľovi za obhajcu v dovolacom konaní. Z obsahu spisu vyplynulo, že DO navštívil sťažovateľa dvakrát v ÚVTOS a to dňa 26. 10. 2009 a 6. 7. 2011. Podľa sťažnosti sťažovateľa DO, napriek jeho žiadosti, nepodal dovolanie v jeho trestnej veci, a dovolanie podal dňa 24. 12. 2011 sám sťažovateľ a zároveň aj požiadal o zmenu obhajcu.

DO na výzvu RK SAK z 8. 2. 2012 nepredložil požadované podklady ani nevysvetlil, z akého dôvodu dovolanie nepodal, resp. nepredložil záznam zo stretnutia so sťažovateľom, z ktorého by vyplývala skutočnosť, že sa so sťažovateľom dohodol o nepodaní dovolania. DO na preukázanie svojich tvrdení nepredložil žiadne ďalšie dôkazy ani na výzvu predsedu disciplinárnej komisie zo dňa 14. 6. 2012; DO v písomnom vyjadrení z 3. 7. 2012 uviedol, že klienta poučil riadne a kvalifikovane, keď mu vysvetlil, že dôvody uvádzané sťažovateľom nie sú dôvodmi dovolania v zmysle TP a ďalej uviedol, že postupoval podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a vyslovil názor, že práve v prípade, ak by dovolanie podal napriek sťažovateľom vyjadrenej nedôvere voči jeho osobe ako obhajcu, a takisto v rozpore so svojím právnym názorom, a následne úkon vyúčtoval, takéto konanie by bolo možné kvalifikovať ako disciplinárne previnenie.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO došlo k disciplinárnemu previneniu a stotožnil sa s tvrdením navrhovateľa o vytykanom skutku. DO, ktorého ustanovil súd, ako obhajcu sťažovateľa pre dovolacie konanie, dovolanie v mene sťažovateľa nepodal.

Disciplinárny senát bol toho názoru, že v prípadoch, ak advokáta súd ustanoví ako obhajcu pre dovolacie konanie, musí dôsledne postupovať podľa § 18 ods. 1, ako aj § 18 ods. 2 ZoA; pokiaľ advokát ustanovený súdom je toho právneho názoru, že dôvody uvádzané klientom ako dôvody dovolania v zmysle TP neobstoja, je povinný o tom klienta informovať, ako aj poučiť ho o možných právnych následkoch. Ak advokát dovolanie nepodá napriek tomu, že klient požaduje jeho podanie, je zrejmé, že dovolanie podané iba klientom samotným, bez povinného zastúpenia advokátom, ktorý bol navyše ustanovený súdom za obhajcu v dovolacom konaní, príslušný súd odmietne ako podané neoprávnenou osobou. Takéto konanie advokáta je preto v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona o advokácii.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Svoje rozhodnutie disciplinárny senát opieral aj o skutočnosť, že DO napriek výzve RK SAK na doplnenie podania disciplinárneho obvineného na túto výzvu nereagoval, bez náležitého písomného ospravedlnenia sa nedostavil na pojednávanie dňa 2. 12. 2013, čím dal najavo neúctu ku komore, k svojim kolegom a k predpisom komory a tiež k sťažovateľovi. Takýmto konaním taktiež sťažil možnosť prešetrenia opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého, nielen voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že disciplinárne obvinený bol v uplynulom období viackrát disciplinárne stíhaný – podľa záznamov SAK celkovo 14-krát, pričom v piatich prípadoch boli sťažnosti dôvodné a boli mu aj právoplatne uložené disciplinárne opatrenia, vrátane dvoch vysokých peňažných pokút, ako aj vrátane pozastavenia činnosti, z čoho bolo zrejmé, že predchádzajúce opatrenia nesplnili svoj účel. Z činnosti I. disciplinárneho senátu bolo známe aj porušenie advokátskych predpisov, za ktoré mu bola v ďalšom disciplinárnom konaní uložená peňažná pokuta (ktoré je zatiaľ neprávoplatné). Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril, ako dôvod ospravedlnenia z pojednávaní opakovane však uvádzal pracovnú neschopnosť pre úraz a jeho doliečenie. Senát preto nemohol zistiť, a ani nezistil žiadne skutočnosti osobných či rodinných pomerov, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní, o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na vyššie opísané skutočnosti, opakované sťažnosti na činnosť advokáta, ktoré sa preukázali aj ako dôvodné, právoplatne uložené disciplinárne opatrenia, ako aj správanie DO advokáta, rozhodol disciplinárny senát o uložení disciplinárneho opatrenia pozastavenia výkonu advokácie v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

25.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený právny zástupca klienta v trestnej veci v dovolacom konaní napriek pokynu klienta a výzve súdu dovolanie v mene klienta nepodá, v dôsledku čoho dovolanie podané samotným klientom je ako dovolanie podané neoprávnenou osobou odmietnuté, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I.-71/13:432/2013

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 2. decembra 2013, sp. zn. DS I.-71/13:432/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa A. B., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorému bol ustanovený za obhajcu v dovolacom konaní rozhodnutím okresného súdu zo dňa 13. 8. 2012, ktoré mu bolo doručené dňa 22. 8. 2012, napriek výslovnej žiadosti klienta a pokynu klienta a napriek výzve okresného súdu zo dňa 21. 9. 2012, doručenej dňa 24. 9. 2012 na podanie riadneho dovolania, riadne dovolanie v mene klienta nepodal, v dôsledku čoho bolo dovola-

nie podané samotným klientom A. B. uznesením NS SR zo dňa 6. 12. 2012 odmietnuté, ako podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 30. 5. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, vrátane interných predpisov SAK, pričom sa skúmaním listín a vypočutím DO advokáta stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkanom skutku. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu, sa stal, že ho spáchal DO, a preto uznal DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

V rozhodnutí o návrhu o disciplinárnej veci senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu posudzovaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokátky, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby DO advokáta, majetkové, osobné i zdravotné pomery DO advokáta ako aj preukázanie ľútosti nad spáchaným skutkom a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

DO ako aj navrhovateľ sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 7. októbra 2014 vzdali práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdili svojím podpisom, preto bolo podľa § 21 ods. 4 DP SAK vypracované zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje podrobné odôvodnenie rozhodnutia.

26.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý si bez písomnej dohody s klientom ponechá časť sumy klientovi prisúdenej náhrady trov konania, ktorá predstavuje rozdiel medzi vyššou čiastkou zmluvne dohodnutej odmeny advokáta a nižšou čiastkou klientovi prisúdenej náhrady trov konania, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože skutočnosť, že advokát zmluvne s klientom dohodne zmluvnú odmenu za zastupovanie v právnej veci vyššiu ako je nakoniec súdom priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v časti tarifnej odmeny za úkony právnej služby, nezakladá nárok klienta požadovať rozdiel od advokáta ani povinnosť advokáta uhradiť klientovi rozdiel medzi zmluvne dohodnutou odmenou a súdom priznanou náhradou trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-101/2013:1320/2013

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-101/2013:1320/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 10 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom konal v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že časť sumy klientovi prisúdenej náhrady trov konania 81,60 eur si ponechal napriek tomu, že sa na tom s klientom písomne nedohodol, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 13. 9. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO na výzvu predsedu disciplinárnej komisie vyjadril písomným podaním. DO v rámci dokazovania pred disciplinárnym senátom uviedol, že s návrhom na začatie disciplinárneho konania nesúhlasí a uviedol, že sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

Na základe dôkazov vyplývajúcich z disciplinárneho spisu a zo sťažnostného spisu, ako aj z vykonaného výsluchu DO na pojednávaní, disciplinárny senát rozhodol o návrhu na začatie disciplinárneho konania tak, že DO advokát sa nedopustil disciplinárneho previnenia advokáta, ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu komory kladeného mu za vinu podľa návrhu navrhovateľa, spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, majú za to, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO advokát a sťažovateľ uzatvorili dňa 16. 10. 2012 dohodu o zmluvnej odmene advokáta vo výške 350 eur a 66 eur ako súdny poplatok, za právne zastupovanie sťažovateľa v konaní o zapretie otcovstva formou paušálnej odmeny advokáta. Z obsahu emailovej komunikácie a z vystavenej faktúry vyplynulo, že predmetná odmena nemala formu zálohy. Ďalej mal senát za preukázané, že sťažovateľ bol v súdnom konaní vedenom pred okresným súdom plne úspešný a súd rozsudkom zo dňa 25. 3. 2013 priznal úspešnému účastníkovi náhradu trov konania vo výške 773,27 eur pozostávajúcej zo sumy súdneho poplatku vo výške 66 eur a sumy 707,27 eur ako trov právneho zastúpenia, ktorú tvorili odmena za 4 úkony právnej pomoci vo výške 268,40 eur, náhrady cestovných výdavkov, náhrada za preukázané cestovné náklady a náhrady za stratu času, tieto spolu vo výške 438,87 eur. Z obsahu disciplinárneho spisu ďalej vyplývalo, že DO advokát poukázal sťažovateľovi sumu 66 eur (súdny poplatok) a sumu 268,40 eur (tarifná odmena za 4 úkony právnej pomoci v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu). Zvyšnú časť súdom priznaných trov právneho zastúpenia t. j. sumu vo výške 438,87 eur tvorili náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času.

Vzhľadom na to, že z obsahu disciplinárneho spisu vyplývalo, že okrem uvedenej zmluvnej paušálnej odmeny nebola medzi advokátom a sťažovateľom uzatvorená iná dohoda o odmene, nemal advokát nárok na súdom priznanú tarifnú odmenu za úkony právnej pomoci, a preto DO advokát postupoval správne, keď sťažovateľovi poukázal príslušnú časť priznanej náhrady trov konania vo výške 268,40 eur. Podľa názoru disciplinárneho senátu výška dohodnutej zmluvnej odmeny nebola neprimeraná a ani v rozpore s dobrými mravmi. Popri zmluvnej odmene mal však advokát s poukazom na § 24 ZoA a § 15 a nasl. vyhlášky 655/2004 Z. z. nárok na náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času, ktoré advokát aj vyčíslil a uplatnil v súdnom konaní. Advokát zastupoval sťažovateľa až do úplného vybavenia veci, ktorá bola skončená právoplatným rozhodnutím súdu plne v prospech sťažovateľa, a preto nebol DO advokát ani povinný vrátiť sťažovateľovi primeranú časť dohodnutej zmluvnej odmeny (§ 6 vyhl. 655/2004 Z. z.).

Podľa názoru disciplinárneho senátu skutočnosť, že v danom prípade DO advokát zmluvne dohodol so sťažovateľom zmluvnú odmenu za zastupovanie v právnej veci vyššiu ako

bola nakoniec súdom priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v časti tarifnej odmeny za úkony právnej služby, nezakladá nárok sťažovateľa požadovať rozdiel od advokáta ani povinnosť advokáta uhradiť sťažovateľovi rozdiel medzi zmluvne dohodnutou odmenou a súdom priznanou náhradou trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby – v danom prípade tento rozdiel predstavoval sumu 81,60 eur. Takisto nebolo povinnosťou advokáta vrátiť sťažovateľovi náhradu hotových výdavkov alebo náhradu za stratu času, resp. ich časť, na ktoré vznikol advokátovi nárok popri zmluvne dohodnutej odmene a ktoré boli priznané právoplatným rozhodnutím súdu.

V rozhodnutí o návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu namietaného porušenia povinností uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby DO advokáta a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

27.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý počas celej doby zastupovania klienta zostáva nečinný a v jeho veci nevykoná v mene klienta žiaden úkon napriek výzve súdu, adresovanej klientovi na podanie vyjadrenia, klienta o postupe v jeho veci neinformuje a klientovi tvrdí, že v jeho veci nemôže bez plnomocenstva konať, hoci mu plnú moc udelil a advokát si na jej základe vyúčtoval úkon právnej pomoci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA a § 2 ods. 1 a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-121/2013:1245/2013

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-121/2013:1245/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 2 ods. 1 a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

1.) ako právny zástupca A. B. v postavení odporcu v konaní na okresnom súde o zaplatenie 16 596,95 eur s prísl., od prevzatia právneho zastúpenia dňa 17. 3. 2011 až do jeho ukončenia vypovedaním plnej moci dňa 17. 8. 2012 bol úplne nečinný a za menovaného klienta neurobil žiadny procesnoprávny úkon, hoci vyjadril sa k žalobnému návrhu bolo odporcovi uložené uznesením okresného súdu zo dňa 9. 2. 2011,

2.) klienta písomne priebežne neinformoval o postupe a spôsobe vybavovania zastupovanej veci popísanej v bode 1,

3.) klientovi tvrdil, že s vecou popísanou v bode 1. nemá nič spoločné, nemá k nej plnú moc a že v nej nič nemohol urobiť, hoci k nej mal od klienta podpísané plnomocenstvo dňa 17. 3. 2011, ktoré sám vypovedal dňa 17. 8. 2012 a aj príslušný úkon právnej pomoci, „príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 17. 3. 2011“ vyúčtoval dňa 7. 5. 2013.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že sťažovateľa zastupoval v dvoch súdnych sporoch, pričom v predmetnom spore mu klient vypovedal plnú moc, a preto k zastupovaniu pred súdom nedošlo. Uviedol, že klient sa napriek výzvam nikdy nedostavil do jeho kancelárie a komunikoval s ním výhradne e-mailom alebo telefonicky, pretože bol v zahraničí.

DO v písomnom vyjadrení zo dňa 6. 11. 2013 k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že návrh považuje za nedôvodný a k predmetnej veci sa vyjadrí až na pojednávaní. Na pojednávaní senátu dňa 24. 3. 2014 DO okrem iného uviedol, že sťažovateľa celý čas ani raz nevidel, komunikoval s ním iba e-mailom a telefonicky. Situácia sťažovateľa bola zložitá, nakoľko išlo o spory pre majetok v rodine, so sprevádzajúcou úžerou. Pre sťažovateľa urobil úkony, ktoré mali určitým spôsobom zaistiť, aby sa nedostal do situácie, kedy by prišiel o byt. Nie je preto pravdou, že by jeho kancelária pre sťažovateľa nič neurobila, pretože on osobne zabezpečil, aby bytový podnik uznal, že sťažovateľ sa stal vlastníkom bytu. Zastupovanie sťažovateľa prevzal na základe kontaktu zo strany okresného súdu, nakoľko sa sťažovateľovi nedali doručovať žiadne písomnosti. Vzhľadom na to, že nevedel, o čo v uvedenej právnej veci ide, dal si podpísať sťažovateľom plnomocenstvo zo dňa 17. 3. 2011, aby mohol nahliadnuť do spisu. V danej veci nekonal z toho dôvodu, že sa so sťažovateľom telefonicky dohodol, že konať nemá, aby nevznikli ďalšie trovy. Pre sťažovateľa zaistil aj to, aby mu súd určil právneho zástupcu, nakoľko sťažovateľ nemal finančné prostriedky. Pri zastupovaní tohto klienta sledoval účelovosť a hospodárnosť poskytovanej právnej pomoci, nakoľko vedel, že klient – sťažovateľ nemá finančné prostriedky.

Disciplinárny senát dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že DO nepreukázal, že sa s klientom telefonicky dohodol, že nebude v predmetnej veci vykonávať žiadne úkony a taktiež nepreukázal, že by písomne sťažovateľa informoval o postupe a spôsobe vybavovania veci, preto senát uzavrel, že došlo k disciplinárnym previneniam kladeným DO za vinu v bodoch 1. až 3. návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, ktoré vnímal s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO a sťaženia výkonu advokácie v tomto prípade tým, že klient ani raz nenavštívil DO advokáta osobne, aj keď ho niekoľkokrát k osobnému stretnutiu písomne vyzýval. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období disciplinárne stíhaný jedenkrát v roku 2011. Vzhľadom na tieto všetky okolnosti disciplinárneho previnenia a správanie DO v rámci disciplinárneho konania, ako aj na ústnom pojednávaní, rozhodol senát o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

28.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nepodá odvolanie proti uzneseniu, ktorým bola klientovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, klienta o doručení tohto uznesenia riadne a včas neinformuje a predmetné uznesenie mu doručí až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania a navyše podá dovolanie až po uplynutí zákonnej lehoty, dopúšťa sa

disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-131/13:815/2013

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-131/13:815/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca klientov A. B. a C. D. v konaniach vedených pred súdnym exekútorom a pred exekučným súdom konal v rozpore so záujmami svojich klientov (sťažovateľov) tým, že

- a) proti výroku uznesenia krajského súdu zo dňa 31. 1. 2012 o trovách konania, ktoré uznesenie mu bolo doručené dňa 27. 2. 2012, podal dovolanie až dňa 28. 3. 2012, teda po uplynutí zákonnej lehoty,
- b) neinformoval klientov riadne a včas o tom, že mu bolo doručené uznesenie okresného súdu zo dňa 25. 11. 2011, ktoré prevzal dňa 19. 12. 2011, a ktorým súd sťažovateľom uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie súdu o námietkach v sume 66 eur,
- c) proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 25. 11. 2011, ktoré prevzal dňa 19. 12. 2011, nepodal odvolanie,
- d) uznesenie okresného súdu zo dňa 25. 11. 2011, ktoré prevzal dňa 19. 12. 2011, klientom doručil až v prílohe jeho listu zo dňa 11. 1. 2013, teda po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo dňa 18. 12. 2013 na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK.⁶

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa disciplinárne obvinený na výzvu predsedu disciplinárnej komisie zo dňa 18. 12. 2013 písomne vyjadril dvoma podaniami.

DO v rámci svojej výpovede na pojednávaní disciplinárneho senátu k skutku popísanému pod písm. a) uviedol, že si je vedomý svojho pochybenia. K skutku pod bodom b) uviedol, že o povinnosti uhradiť súdny poplatok za námietky v exekučnom konaní klientov upovedomil už v októbri 2010, pričom predmetné uznesenie, ktoré mu malo byť doručené dňa 19. 12. 2011, klientom skutočne nezaslal.

6 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO v rozpore s pokynom klientov neuplatnil v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 17. 6. 2011, ani v odvolaní proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 26. 4. 2012 právo na náhradu trov konania vo výške zodpovedajúcej sťažovateľmi skutočne zaplateným trovám. Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-131/13:815/2013 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

K skutku pod písm. c) a d) DO uviedol, že podľa jeho názoru podanie odvolania proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť poplatok za námietky v exekučnom konaní by bolo nadbytočné, ne hospodárne pre klienta, nakoľko by za tento úkon podľa ich dohody musel uhradiť trovy kancelárie a pritom by to nič neriešilo. V ten istý deň, t. j. 19. 12. 2011 mu bolo totiž doručené aj rozhodnutie súdu o priznaní trov v exekučnom konaní. Zrejme z toho dôvodu klientov o uznesení, ktorým bol vyrubený súdny poplatok, neinformoval. Na otázku predsedníčky senátu, či mal pokyn od klientov proti citovanému uzneseniu nepodávať odvolanie, DO uviedol, že takýto pokyn nemal.

Po oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu a sťažostného spisu, výpovede DO disciplinárny senát dospel k nasledovným zisteniam:

Sťažovatelia udelili DO advokátovi plnú moc na zastupovanie v sporoch proti bytovému družstvu. Z poskytnutých dôkazov vyplynulo, že DO podal dovolanie proti výroku uznesenia krajského súdu zo dňa 31. 1. 2012 o trovách konania, ktoré mu bolo doručené dňa 27. 2. 2012, až dňa 28. 3. 2012, t. j. po uplynutí zákonnej lehoty na podanie dovolania. Uvedené ani DO nenamietal a priznal pochybenie svojej kancelárie.

Takisto DO neinformoval klientov riadne a včas o tom, že mu bolo doručené uznesenie okresného súdu zo dňa 25. 11. 2011, ktoré prevzal dňa 19. 12. 2011 a ktorým súd sťažovateľom uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie súdu o námietkach v sume 66,00 eur a proti tomuto uzneseniu nepodal odvolanie. Tvrdenie DO, že o povinnosti platiť súdny poplatok už skôr informoval klientov (ešte v roku 2010), nemohlo obstáť, nakoľko je nevyhnutné klienta priebežne informovať a zasielať mu všetky relevantné písomnosti týkajúce sa jeho veci. Obdobne tak vyhodnotil disciplinárny senát aj jeho tvrdenie, že podanie odvolania voči uzneseniu okresného súdu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok by bolo nadbytočné, ne hospodárne a neriešiacie situáciu, najmä keď dňa 19. 12. 2011 bolo DO doručené aj rozhodnutie súdu o priznaní trov v exekučnom konaní, predovšetkým v situácii, keď hrozilo, že súd bude uvedený poplatok v zmysle uznesenia vymáhať. Navyše, uznesenie okresného súdu zo dňa 25. 11. 2011, ktoré prevzal dňa 19. 12. 2011, klientom doručil až v prílohe listu zo dňa 11. 1. 2013, teda po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, čím vystavil klientov hrozbe vymáhania poplatku zo strany okresného súdu.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO došlo pri skutkoch uvedených pod písm. a) až d) k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie ako aj interných predpisov komory, pričom sa skúmaním listín stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkanom skutku. Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu disciplinárne obvineného. Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil, že DO v uplynulom období nebol disciplinárne stíhaný.

29.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po zastavení konania o zrušení a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, v ktorom zastupoval navrhovateľa, prevezme v ďalšom konaní o tej istej právnej veci ako aj v konaniach o súvisiacich právnych veciach o vydanie bezdôvodného obohatenia titulom užívania nehnuteľnosti a o vypratanie nehnuteľnosti právne zastúpenie odporcu proti navrhovateľovi ako svojmu bývalému klientovi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 21 písm. a) a d) ZoA.

Ustanovenie 21 písm. d) ZoA viaže porušenie povinnosti advokáta na možnosť informácie neoprávnene zvýhodniť toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada voči bývalému klientovi, čiže postačuje hrozba neoprávneného zvýhodnenia prostredníctvom poskytnutej informácie, nie jej reálne zvýhodnenie vo vzťahu k tretej osobe.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. DS I.-31/13:3726/2012

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. DS I.-31/13:3726/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a) a d) ZoA,

tým, že

po tom, ako v konaní o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vedenom pred okresným súdom zastupoval proti odporkyni A. B. sťažovateľa – navrhovateľa C. D. a po tom, ako toto konanie bolo z dôvodu späťvzťahu návrhu uznesením zo dňa 18. 10. 2005 zastavené, prevzal dňa 22. 11. 2011 právne zastúpenie A. B. v konaní o podanom dovolaní proti rozsudku krajského súdu vynesenom v konaní v právnej veci navrhovateľa C. D. vedenom proti odporkyni A. B. o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva k tým istým nehnuteľnostiam ako v predchádzajúcom konaní 23C/270/2001, pričom následne prevzal dňa 23. 2. 2012 právne zastúpenie A. B. v konaní v právnej veci navrhovateľa C. D. vedenom pred okresným súdom o vydanie bezdôvodného obohatenia a dňa 12. 4. 2012 prevzal právne zastúpenie A. B. v konaní v právnej veci navrhovateľa C. D. vedenom pred okresným súdom o vypratanie nehnuteľností,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK, podaného dňa 19. 3. 2013.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania písomne vyjadril tak, že vec ponecháva na spravodlivé rozhodnutie disciplinárneho senátu.

Po oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

Sťažovateľ C. D. udelil 10. 12. 2001 DO plnú moc na zastupovanie vo veci zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, pričom odporkyňou v tomto spore bola A. B. a toto konanie bolo skončené uznesením o zastavení konania zo dňa 30. 9. 2005. Následne tento spor sťažovateľ znovu inicioval prostredníctvom iného advokáta a v tomto následnom konaní DO prevzal dňa 22. 9. 2011 po oslovení A. B. jej právne zastúpenie vo veci dovolania proti rozsudku okresného súdu a odvolacieho rozsudku krajského súdu. Okrem toho DO prevzal dňa 23. 2. 2012 právne zastúpenie A. B. ako odporkyne sťažovateľa v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia titulom užívania nehnuteľností, ktoré boli ako predmet vysporiadania podielového spoluvlastníctva prikázané do vlastníctva sťažovateľa, avšak tieto naďalej užívala odporkyňa a v ich užívaní sťažovateľovi bránila. Dňa 12. 4. 2012 takisto DO prijal právne zastúpenie A. B. ako odporkyne v konaní o vypratanie nehnuteľností, vedenom pred okresným súdom, pričom išlo o nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom predchádzajú-

ceho konania o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva, v ktorom boli tieto nehnuteľnosti prikázané do vlastníctva sťažovateľa.

DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 15. 11. 2012 uviedol, že sťažovateľa v konaní pred okresným súdom zastupoval, ale toto konanie bolo vzhľadom na nákladnosť konania a možnú dohodu účastníkov konania zastavené. Vo vzťahu k predmetnému dovolaciemu konaniu DO uviedol, že prevzal právne zastúpenie A. B. vzhľadom na povinné zastúpenie advokátom v dovolacom konaní. Okrem toho DO priznal aj prevzatie právneho zastúpenia A. B. v právnej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj vo veci o vypratanie nehnuteľnosti. DO vo svojom vyjadrení považoval sťažnosť za bezdôvodnú, pretože žiadne vedomosti a poznatky v prospech protistrany nevyužil. Podľa DO aj sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že tieto poznatky a vedomosti len „mohol“ použiť, teda, že túto skutočnosť ešte aj sám sťažovateľ tvrdí len hypoteticky.

Disciplinárny senát mal z predložených dôkazov za preukázané, že DO bol vo vzťahu ku konaniam o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva detailne informovaný o predmete konania, záujmoch oboch strán, o ich pohnútkach, stanoviskách, vzájomných vzťahoch a iných súvislostiach, nakoľko prvé konanie bolo zastavené po viac ako 3 rokoch. DO teda musel vedieť o protichodných záujmoch oboch účastníkov konania vo vyššie uvedených konaniach. Preto bol DO povinný právne zastúpenie A. B. v následnom konaní odmietnuť na zjavný rozpor záujmov medzi sťažovateľom a A. B.

Vo vzťahu ku konaniu o vypratanie nehnuteľností a konaniu o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo nepochybné, že tieto konania sa týkali tých istých nehnuteľností, ktoré boli predmetom sporu o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva v predchádzajúcich konaniach. Už v prvom konaní pred okresným súdom sťažovateľ DO poskytol množstvo informácií týkajúcich sa nehnuteľností, pomerov účastníkov, ich záujmov, ktoré boli zjavne navzájom v rozpore. Vzhľadom na to, že DO pri prevzatí právneho zastúpenia A. B. ako odporkyne v konaniach o vydanie bezdôvodného obohatenia a o vypratanie nehnuteľnosti už disponoval spomenutými informáciami poskytnutými mu sťažovateľom v prvom konaní, bol povinný právne zastúpenie A. B. v týchto konaniach odmietnuť.

V tejto súvislosti poukázal disciplinárny senát aj na skutočnosť, že vzťah advokáta a klienta je založený na vzájomnej dôvere, pričom advokát sa svojím konaním musí snažiť dôveru klienta vybudovať. Toto svoje postavenie nesmie advokát zneužiť a k informáciám mu poskytnutým klientom musí pristupovať citlivo, zodpovedne a v žiadnom prípade nesmie klienta na ich základe znevýhodniť v prospech tretej osoby. Disciplinárny senát takisto zdôraznil, že § 21 písm. d) ZoA viaže porušenie povinností advokáta na možnosť informácie neoprávnené zvýhodniť toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada voči bývalému klientovi, čiže postačuje hrozba neoprávneného zvýhodnenia prostredníctvom poskytnutej informácie, nie jej reálne zvýhodnenie. Preto neobstojí tvrdenie DO, že žiadne vedomosti a poznatky v prospech protistrany nevyužil a že tvrdenie sťažovateľa je taktiež len hypotetické.

Senát pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Ochrana záujmov klienta, presadzovanie a ochrana práv klienta patria medzi najdôležitejšie princípy výkonu advokátskeho povolania, bez ktorých by nemohla existovať ani nevyhnutná dôvera medzi advokátom a klientom. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období disciplinárne stíhaný. Navyše sa DO napriek dvom riadne doručeným predvolaniam na pojednávanie náležite neospravedlnil a na pojednávaní sa nezúčastnil. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov disciplinárne obvineného, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nemohol zistiť, a ani nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné.

30.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zastupovania klienta zostáva v jeho veci nečinný a napriek pokynom klienta nevykoná žiaden úkon k uplatneniu práv klienta, klienta neinformuje o postupe v jeho veci a na jeho písomné žiadosti neodpovedá, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. DS I.-41/13:212/2013

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. DS I.-41/13:212/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

1.) ako právny zástupca svojho klienta A. B. na základe plnomocenstva zo dňa 14. 6. 2010 približne od augusta 2010 až do podania sťažnosti, t. j. dňa 17. 1. 2013 neinformoval klienta, ako postupuje pri uplatňovaní jeho práva na poistné plnenie voči poisťovni z titulu škody spôsobenej na motorovom vozidle,

2.) písomne neodpovedal na list svojho klienta p. A. B. zo dňa 28. 11. 2012,

3.) napriek pokynu klienta obsiahnutého v plnomocenstve zo dňa 14. 6. 2010 „vykonať všetky úkony spojené s uplatnením práva na poistné plnenie voči poisťovni z titulu škody, spôsobenej prevádzkou podnikateľskej činnosti na motorovom vozidle, patriacom spoločnosti C., s. r. o., a to ako pri mimosúdnom konaní, tak aj v podaní návrhu na súd a zastupovania v súdnom konaní až do právoplatného skončenia vecí“, nepostupoval v súlade s pokynmi klienta, keď od udelenia plnomocenstva dňa 14. 6. 2010 až do podania sťažnosti dňa 17. 1. 2013 nevykonával žiaden úkon právnej služby, ktorým by uplatnil nárok svojho klienta, a ktorým by chránil jeho práva a právom chránené záujmy.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 19. 4. 2013 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, vrátane interných predpisov SAK, pričom sa skúmaním listín a vypočutím DO advokáta stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkanom skutku. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu, sa stal, že ho spáchal DO, a preto uznal DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V rozhodnutí o návrhu disciplinárnej veci senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu posudzovaného porušenia povinnosti, spôsob

konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby DO advokáta, majetkové, osobné i zdravotné pomery DO advokáta ako aj preukázanie ľútosti nad spáchaným skutkom a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

Disciplinárne obvinený ako aj navrhovateľ sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 7. októbra 2014 vzdali práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdili svojim podpisom, preto bolo podľa § 21 ods. 4 DP SAK vypracované zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje podrobné odôvodnenie rozhodnutia.

31.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v trestnej veci klienta nepodá odvolanie proti súdnemu rozhodnutiu napriek tomu, že ho o podanie odvolania klient požiadal a opačný pokyn klienta advokát nie je schopný preukázať, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 2 ods. 1 a § 5 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. I. DS -21/14:3069/2013

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. I. DS -21/14:3069/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 2 ods. 1 a § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

vo veci svojho klienta v trestnom konaní vedenom pred okresným súdom po vyhlásení a ani po doručení rozsudku okresného súdu zo dňa 2. 5. 2012, nepodal proti rozsudku odvolanie napriek tomu, že ho o podanie odvolania klient žiadal, teda nechránil a nepresadzoval práva a záujmy klienta, neriadil sa pokynmi klienta a nepostupoval s odbornou starostlivosťou,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK, podaného dňa 27. 2. 2014. Podaniu návrhu predchádzalo podanie sťažnosti sťažovateľa.

K sťažnosti sa advokát vyjadril písomne dňa 11. 12. 2013, v ktorom uviedol, že na pojednávaní dňa 2. 5. 2012 nebol sťažovateľ prítomný a nepoznal jeho vyjadrenie k rozsudku, a preto po vyhlásení rozsudku nepodal odvolanie. Po doručení rozsudku sťažovateľovi dňa 4. 7. 2012 sa so sťažovateľom stretol a uviedol, že sťažovateľ nechcel podať voči rozsudku odvolanie. Vo vyjadrení DO ďalej uviedol, že z predchádzajúcej komunikácie so sťažovateľom mal vedomosť o tom, že sťažovateľ chce odvolanie podať, a preto mu dňa 11. 7. 2012 poslal emailom návrh odvolania a predpokladal, že sťažovateľ mu oznámi, či chce odvolanie podať alebo ho podá sám. Podľa jeho vyjadrenia sa sťažovateľ k návrhu odvolania neozval.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným zisteniam:

Z predložených listín a výpovede DO vyplynulo, že v zákonnej 15-dňovej lehote po vyhlásení rozsudku zo dňa 2. 5. 2012 t. j. do 18. 5. 2012 odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo dňa 2. 5. 2012 nepodal, napriek tomu, že si ponechal právo odvolanie podať.

DO nepreukázal pokyn klienta – sťažovateľa, z ktorého by vyplývalo, že nemá odvolanie podať. Pokyn, že sťažovateľ nechce podať odvolanie mal byť daný ústne na stretnutí so sťažovateľom dňa 4. 7. 2012. DO predložil síce záznam z porady s klientom zo dňa 4. 7. 2012, v ktorom bolo uvedené, že sťažovateľ netrvá na podaní odvolania, ktorý bol však podpísaný len DO a nie aj sťažovateľom. Naopak, z predloženej emailovej komunikácie medzi sťažovateľom a DO zo dňa 11. 7. 2012 a 12. 7. 2012, čiže po stretnutí so sťažovateľom dňa 4. 7. 2012, nesporne vyplývalo, že sťažovateľ záujem o podanie odvolania mal a aj DO advokátovi uviedol, že odvolanie podá. DO v danom čase 4. 7. 2012 aj 12. 7. 2012 už ako obhajca sám nemohol odvolanie podať, vzhľadom na uplynutie jeho zákonnej 15-dňovej lehoty, a preto – postupujúc s odbornou starostlivosťou a v záujme ochrany práv klienta – mal informovať sťažovateľa, že odvolanie, ktorého koncept mu zaslal 12. 7. 2012 a ktoré doplnil sťažovateľ takisto dňa 12. 7. 2012, môže podať už len sťažovateľ.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal disciplinárny senát za to, že DO konal v rozpore s vyššie uvedenými predpismi o výkone advokácie, ako aj s internými predpismi komory a mal za preukázané, že došlo k disciplinárnemu previneniu kladenému DO za vinu, v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania.

32.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania veci s klientom riadne a písomne finančne nevysporiada z dôvodu nevyúčtovania prijatej zálohy od klienta, v dôsledku čoho vystaví nesprávne faktúru, ktorej nedostatky neodstráni ani vystavením opravenej faktúry a jej dobropisu, ktoré klientovi nedoručí, a následne mu neoznámí, že po prehodnotení veci už ďalšie plnenie okrem prijatej zálohy nepožaduje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I.-41/14:2632/2013

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I.-41/14:2632/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) po skončení zastupovania klienta A. B. vo veci návrhu o rozvod manželstva a po odvolaní plnomocenstva vo veci návrhu na vysporiadanie BSM písomným podaním zo dňa 24. 6. 2013, vec s klientom riadne a písomne finančne nevysporiadal, a to tak, že klientovi nevyúčtoval prijatú zálohu vo výške 150 eur, nedoručil opravenú faktúru na sumu 1 475,28 eur, splatnú dňa 31. 7. 2013 a neoznámil, že od neho, napriek pôvodne vystavenej a doručenej faktúre vo výške 1 704,89 eur, žiadne ďalšie plnenie okrem poskytnutej zálohy už nepožaduje,

2.) nedoručil klientovi dobropis 2013044a (na sumu – 1 554,89 eur), ktorý však rovnako vylavil chybné.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre podozrenie zo spáchania disciplinárneho previnenia konaním popísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní zistil, že DO prijal od sťažovateľa zálohu vo výške 150 eur. K vyúčtovaniu právnych služieb došlo po ukončení právneho zastúpenia zo strany sťažovateľa, pričom advokát nechal vystaviť faktúru z 26. 6. 2013 za právne služby na celkovú sumu 1 704,89 eur, ktorá však nezohľadňovala zaplatenú zálohu vo výške 150 eur. Voči rozsahu úkonov a výške faktúry vzniesol sťažovateľ námietky a požadoval opravu faktúry, ktorú advokát vykonal vystavením opravenej faktúry zníženej o sumu 271,87 eur. Ani v opravenej faktúre však nebola zúčtovaná poskytnutá záloha vo výške 150 eur. DO advokát nechal vystaviť dobropis zo dňa 28. 6. 2013, podľa ktorého k faktúre dobropisoval celkovo sumu 1 554,89 eur, pričom ani z dobropisu nevyplývalo zúčtovanie poskytnutej zálohy vo výške 150 eur. Na disciplinárnom pojednávaní dňa 17. 12. 2014 DO uviedol, že pôvodnú aj opravenú faktúru dal stornovať, nakoľko sa rozhodol nepožadovať od sťažovateľa úhradu odmeny aj s prihliadnutím na jeho zlú sociálnu situáciu. DO ďalej uviedol, že dobropis k faktúre sa mu nepodarilo sťažovateľovi doručiť z dôvodu, že mu nebola známa jeho aktuálna adresa, pričom k jej doručeniu nedošlo ani pri odovzdaní agendy novej právnej zástupkyňi sťažovateľa v mesiaci júl 2013 z dôvodu, že v tom čase boli faktúry stornované.

V rozhodnutí v predmetnej disciplinárnej veci senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu namietaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby DO advokáta a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako bolo uvedené vyššie.

Disciplinárny senát po porade prihliadol na okolnosti prejedávaného prípadu a skutočnosť, že DO upustil od uplatňovania odmeny, prihliadol aj na zdravotné problémy DO, poskytnuté vysvetlenia, správanie sa DO advokáta a mal za to, že prerokovanie veci je postačujúce, preto s poukazom na § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

33.

ROZHODNUTIE

Neoboznámenie klienta s rozhodnutím v jeho veci a nedoručenie tohto rozhodnutia klientovi advokátom v prípade, ak klient disponuje týmto rozhodnutím, pretože toto mu bolo doručené skôr ako advokátovi, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. DS I.-61/14:3590/2013

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. DS I.-61/14:3590/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) a b) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

vo veci zastupovania svojho klienta v konaniach vedených pred Sociálnou poisťovňou o nárokoch na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia z titulu pracovného úrazu po prevzatí zastupovania a oznámení o prevzatí zastupovania Sociálnej poisťovni písomným zaslaním zo dňa 23. 7. 2013, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 29. 7. 2013, bol vo veci nečinný, neoboznamoval klienta ako postupuje pri vybavovaní jeho veci, neoboznámil klienta s písomnosťou zo dňa 2. 9. 2013 doručenou advokátovi Sociálnou poisťovňou označenou ako „oznámenie o predĺžení lehoty na rozhodnutie“, a ani klienta neoboznámil a nedoručil klientovi dve rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 30. 9. 2013, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal predsedovi disciplinárnej komisie SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K sťažnosti sa DO vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že ako advokát vo veci vykonal všetko, čo na účelné zastúpenie vykonať mohol, pričom výsledok konania bol pre sťažovateľa priaznivý. K veci pristupoval s maximálnou odbornou starostlivosťou a počas zastúpenia sťažovateľa pravidelne telefonicky informoval o postupe, ktorý podrobne opísal. Vo vzťahu k pojednávaniu v Sociálnej poisťovni, ktoré sa uskutočnilo 30. 9. 2013 DO uviedol, že na toto pojednávanie nebol predvolaný, o termíne ho informoval telefonicky len klient, s ktorým sa dohol, že na pojednávanie nepôjdu. Sťažovateľ sa však na tomto pojednávaní zúčastnil sám. Rozhodnutia, ktoré mu mal zaslať, však boli jemu, ako právnemu zástupcovi doručené až 7. 10. 2015, avšak klient/sťažovateľ nimi disponoval už od 30. 9. 2015, nakoľko mu boli doručené na ústnom pojednávaní, na ktorom sa klient zúčastnil sám. Z uvedených dôvodov sa DO necítil byť vinný zo žiadneho disciplinárneho previnenia.

Na svojom písomnom vyjadrení DO zotrval aj na pojednávaní disciplinárneho senátu, na ktorom podrobnejšie opísal kroky, ktoré vo veci klienta vykonal. DO zdôraznil, že od sťažovateľa nezobral žiadnu zálohu a navyše sa aj v mandátnej zmluve zaviazal, že v prípade, ak klient – sťažovateľ nebude úspešný, nebude mu účtovať žiadne náklady. S klientom komunikoval minimálne dvakrát týždenne, nakoľko mu volal a o oznámení Sociálnej poisťovne o predĺžení lehoty na rozhodnutie bol klient riadne informovaný telefonicky a taktiež mu to oznámila asistentka DO advokáta. Na otázku členov senátu odpovedal, že predmetné rozhodnutia DO advokátovi nedoručoval, keďže vedel, že nimi disponuje. Z rovnakého dôvodu mu neodovzdal originály týchto rozhodnutí pri ukončení zastupovania.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že navrhovateľ ani sťažovateľ nepreukázali, že by DO bol vo veci zastupovania svojho klienta nečinný, neoboznamoval klienta, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci a taktiež navrhovateľ nesprávne posúdil skutočnosť, že DO advokát nezaslal klientovi rozhodnutia Sociálnej poisťovne z 30. 9. 2013. DO advokát, naopak, preukázal tú skutočnosť, že sťažovateľ disponoval uvedenými rozhodnutiami ešte v čase, keď jemu, ako jeho právneho zástupcovi, neboli tieto rozhodnutia ani doručené. Podľa názoru disciplinárneho senátu nie je disciplinárnym previnením, ak advokát neoboznámil klienta s rozhodnutiami a tieto mu nezašle, ak klient disponuje týmito rozhodnutiami a tieto mu boli doručené skôr, ako jeho právneho zástupcovi. Z týchto dôvodov senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

34.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý pri zastupovaní klienta vo veci vydržania nehnuteľnosti predloží notárovi za účelom spísania notárskej zápisnice o vydržaní čestné vyhlásenia dotknutých spoluvlastníkov nehnuteľnosti o tom, že nemajú výhrady voči vzniku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech klienta, ktoré si zaobstaral klient sám a vo vzťahu ku ktorým po spísaní notárskej zápisnice vzniknú pochybnosti o pravosti podpisov spoluvlastníkov, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. DS I.-101/14:996/2014

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. DS I.-101/14:996/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 1 ods. 5, § 2 ods. 2 a § 2 ods. 4 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

pri zastupovaní klienta A. B. vo veci o vydržanie nehnuteľností podľa zákona č. 323/1992 Z. z. o notároch a notárskej činnosti (Notárskeho poriadku), v znení neskorších predpisov dňa 10. 7. 2013 v notárskej zápisnici ohľadom nehnuteľností zapísaných v prospech sťažovateľa v 1. rade a dňa 2. 5. 2013 v notárskej zápisnici ohľadom nehnuteľností zapísaných v prospech sťažovateľa v 2. rade, doložil notárovi v mene svojho klienta údajné čestné vyhlásenia žijúcich spoluvlastníkov nehnuteľností (vrátane sťažovateľov) ako osôb, ktorým svedčí posledný zápis v katastri nehnuteľností o tom, že nemajú výhrady voči vzniku vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam s tým motívom, aby jeho klient mohol uvedené nehnuteľnosti nadobudnúť bez potreby uzatvorenia zmlúv o darovaní alebo kúpe s ich predchádzajúcimi vlastníkmi a vyhnúť sa tak vkladovému konaniu na príslušnej správe katastra a s tým súvisiacej poplatkovej povinnosti, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal predsedovi disciplinárnej komisie SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát vo svojich vyjadreniach k sťažnostiam uviedol, že jeho advokátska kancelária pripravuje pre svojich klientov podklady na vydanie osvedčenia o vydržaní v zmysle platných právnych predpisov. Čestné vyhlásenia žijúcich spoluvlastníkov si však klienti dávali podpisovať sami. Po obdržaní uvedených čestných vyhlásení vypracuje advokátska kancelária žiadosť na obec a po obdržaní vyjadrenia obce sa dokumenty podávajú notárovi. Osvedčenie o vydržaní od notára následne kancelária podáva na okresný úrad, katastrálny odbor. Ak by vyššie uvedené dokumenty neboli v poriadku, notár osvedčenie nevydá. DO priznal, že uvedený spôsob nadobudnutia vlastníctva je najekonomickejší. DO dodal, že parcely, ktoré uvádza sťažovateľ v 2. rade vo svojej sťažnosti, neboli predmetom osvedčení o vydržaní zabezpečených jeho kanceláriou.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO advokát poprel spáchanie skutku, ktorý mu bol kladený za vinu. Vo vzťahu k sťažnosti sťažovateľa v 2. rade zdôraznil, že dotknuté parcely sa týkajú iného vlastníka a iného územia, než je pojednávané v napádaných notárskych osvedčeniach. DO mal za to, že o tom, že sa klient a sťažovatelia dohodli o vydržaní sporných parciel, svedčí vyjadrenie obce ako aj čestné vyhlásenia dotknutých vlastníkov

(vrátane sťažovateľov), ktoré obec potvrdila svojím vyhlásením. Bez uvedených dokumentov, o ktorých DO nemal mať prečo pochybnosť, by notár nemohol vydať zápisnicu o vydržaní. DO advokát ďalej uviedol, že klientovi vysvetlil viaceré možnosti, ako nadobudnúť vlastníctvo k uvedeným pozemkom a na jeho požiadanie mu vytlačil tlačivá potrebné na získanie vlastníckeho práva držbou – tlačivá pre svedkov, žiadosť na obec, čestné vyhlásenia dotknutých vlastníkov. Vzhľadom na skutočnosť, že týmito dokumentmi bolo preukázané, že nie sú námietky zo strany dotknutých známych ako aj neznámych vlastníkov alebo spoluvlastníkov k nadobudnutiu vlastníckeho práva klientom a obec to aj potvrdila vo svojom vyhlásení, nebolo nutné overovať podpisy osôb, ktoré podpísali čestné vyhlásenia, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že sa k tomu priklonil aj notár. DO zdôraznil, že žiadny zákon neukladá advokátovi povinnosť zisťovať, či je podpis pravý, autentický a už vôbec nie je kompetentný overovať podpis alebo kontrolovať a spochybňovať vyjadrenia obce.

Na disciplinárnom pojednávaní zopakoval, že pokiaľ ide o čestné prehlásenia žijúcich spoluvlastníkov nehnuteľností, vrátane sťažovateľov, tieto si zadovážil jeho klient sám a tieto následne tak, ako mu ich klient predložil, priložil notárovi, aby vyhotovil notársku zápisnicu. Ďalej doložil aj listy vlastníctva aktuálne, aby mohla byť zápisnica vyhotovená. Na otázku, či sťažovatelia podali na DO, prípadne notára trestné oznámenie, alebo civilnú žalobu na náhradu škody, DO uviedol, že zatiaľ nie. Na otázku, kto vypracoval text čestného vyhlásenia, DO uviedol, že ho vypracoval on. Na ďalšiu otázku, kto poradil klientovi, že vydržanie je najlepší spôsob nadobudnutia nehnuteľností, DO opätovne uviedol, že on mu nenavrhol iba vydržanie, ale mu vysvetlil možnosti, akými je možné nehnuteľnosti nadobudnúť a medzi iným aj možnosť vydržania. Na otázku, či odporučil klientovi, aby si nechal podpisy na čestných vyhláseniach overiť, DO uviedol, že notár nežiadal čestné vyhlásenia s overenými podpismi, a preto klient podpisy overovať nedal.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta nedošlo k porušeniu predpisov o výkone advokácie ani interných predpisov komory, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

35.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klienta neinformuje o postupe v jeho veci, nereaguje na jeho telefonické a písomné výzvy na poskytnutie informácií ohľadom ďalšieho postupu a na výzvu SAK ani v dodatočne poskytnutej lehote sa riadne nevyjadrí k obsahu sťažnosti sťažovateľa, neposkytne potrebné vysvetlenie ani požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. DS I.-11/15:2079/2014

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. DS I.-11/15:2079/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

vo veci svojho klienta – spoločnosti A. s. r. o. vo veci uplatnenia poisťného plnenia voči poisťovní zo škodovej udalosti neznámeho čísla zo dňa 15. 4. 2011:

- a) klienta neinformoval riadne a včas písomne o tom, ako postupuje, pričom nereagoval na písomné ani telefonické výzvy ohľadom ďalšieho postupu vo veci,
- b) na výzvu predsedu RK SAK zo 4. 9. 2014 ani v dodatočne poskytnutej lehote sa riadne nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa z 30. 7. 2014 v sťažnostnej veci vedenej RK SAK a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorému predchádzalo podanie sťažnosti sťažovateľa.

Napriek výzvam predsedu RK SAK zo dňa 4. 9. 2014 na vyjadrenie sa k sťažnosti a výzvam zo dňa 6. 2. 2015 a 2. 3. 2015 na vyjadrenie sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO sa k veci nevyjadril ani sa nedostavil na pojednávanie (zásielka s predvolaním neprevzatá v odbernej lehote), pričom svoju neprítomnosť na pojednávaní telefonicky ani písomne neospravedlnil.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnostného a disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

Vzhľadom na to, že sa DO nevyjadril k sťažnosti sťažovateľa ani k návrhu na začatie disciplinárneho konania a ani sa nedostavil na pojednávanie, disciplinárny senát vychádzal zo skutkových tvrdení sťažovateľa. Senát ďalej zistil, že DO si ako zálohu na odmenu a hotové výdavky za právne služby faktúrou vyfakturoval sumu vo výške 556,34 eur, pričom vo veci napriek prevzatiu právneho zastupovania vôbec nekonal. DO žiadnym spôsobom ani nereagoval na písomné dopyty klienta.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, vrátane interných predpisov SAK. Pri rozhodovaní disciplinárny senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu vzhladaného porušenia povinnosti, spôsob konania DO advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia DO advokáta, jeho majetkové, osobné i zdravotné pomery a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie. Svoje rozhodnutie disciplinárny senát opieral aj o skutočnosť, že DO napriek výzvam RK SAK na podanie vyjadrení na túto výzvu nereagoval a požadované informácie a doklady do dňa rozhodovania disciplinárneho senátu nepredložil, bez náležitého písomného ospravedlnenia sa nedostavil na pojednávanie, čím dal najavo neúctu ku komore, k svojim kolegom a k predpisom komory a tiež k sťažovateľovi. Takýmto konaním taktiež sťažil možnosť prešetrovania opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého nielen voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti.

36.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v trestnej veci klienta nedoplní dôvody odvolania proti rozsudku súdu ani sa nezúčastní na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom napriek tomu, že od klienta nemá písomný pokyn na nevykonanie týchto úkonov a následne po skončení zastupovania klienta mu bez zbytočného odkladu neodovzdá prevzaté dokumenty ani

s ním vec finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 4. novembra 2015, sp. zn. DS I.-31/15:2765/2014

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 4. novembra 2015, sp. zn. DS I.-31/15:2765/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

a) ako obhajca klienta v trestnom konaní vedenom pred okresným súdom nedoplnil dôvody odvolania voči rozsudku okresného súdu zo dňa 4. 4. 2013 a nezúčastnil sa na verejnom zasadnutí vo veci pred krajským súdom ako odvolacím súdom aj napriek tomu, že od klienta nemal písomný pokyn na nevykonanie týchto úkonov,

b) klientovi po skončení právneho zastupovania v trestnej veci vedenej pred okresným súdom bez zbytočného odkladu nevydal dokumenty, ktoré mu zveril a ktoré v jeho mene počas zastupovania prevzal a vec finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK, podaného dňa 25. 3. 2015.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, vrátane interných predpisov SAK, pričom sa skúmaním listín a vypočutím DO advokáta stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkanom skutku. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu, sa stal, že ho spáchal DO, a preto uznal DO advokáta za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Senát v rozhodnutí o predmetnej disciplinárnej veci dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu vzhladaného porušenia povinnosti, spôsob konania, následok a mieru prípadného zavinenia DO advokáta, jeho majetkové, osobné i zdravotné pomery ako aj preukázanie ľútosti nad spáchaným skutkom.

DO sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 4. 11. 2015 vzdal práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdil svojím podpisom. Navrhovateľ takýto prejav urobil v lehote 5 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia písomným podaním, ktoré doručil DK SAK dňa 11. 11. 2015. Z týchto dôvodov bolo vypracované zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje podrobné odôvodnenie rozhodnutia.

37.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vypracuje zmluvu o prevode nehnuteľnosti, ktorú autorizuje svojou doložkou bez dostatočného posúdenia, či zmluva neodporuje zákonu, čím dôjde v rozpore so zákonom k rozdrobeniu majetkového telesa pozemkového spoločenstva, dopúšťa sa

disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 1a ods. 1 a § 18 ods. 2 ZoA.

Úprava § 1a ods. 1 ZoA nesmeruje iba k vykonaniu formálnych úkonov pri autorizácii zmluvy o prevode nehnuteľností spísanej advokátom (spísanie zmluvy, zistenie totožnosti účastníkov zmluvy a ich zástupcov), ale predovšetkým k potrebe profesionálneho a odborného prístupu advokáta k spísaniu autorizovanej zmluvy posúdením, či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom, a posúdenie, či uzavretím zmluvy nedôjde k skutočnosti zakladajúcej vznik škody.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 5. novembra 2013, sp. zn. DS II.-82/13:842/2013

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 5. novembra 2013, sp. zn. DS II.-82/13:842/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 1a ods. 1 a § 18 ods. 2 ZoA,

tým, že

vypracoval darovaciu zmluvu medzi A. B. (darcom) a C. D. (obdarovaný) datovanú 21. 11. 2012, ktorú aj autorizoval svojou doložkou, pričom pri jej spísaní nedostatočne posúdil, či zmluva neodporuje, resp., neobchádza zákon, čím následne došlo k rozdrobeniu majetkového telesa urbáru v obci S.;

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK zo dňa 13. 6. 2013 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 1a ods. 1 a § 18 ods. 1 ZoA, ktorého sa mal dopustiť tím, že vypracoval darovaciu zmluvu medzi A. B. (darcom) a C. D. (obdarovaný) datovanú 21. 11. 2012, ktorú aj autorizoval svojou doložkou, pričom pri jej spísaní nedostatočne posúdil, či zmluva neodporuje resp. neobchádza zákon., Do predmetu zmluvy opomenul zahrnúť aj ďalšie LV, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou majetkového substrátu spoločnej nehnuteľností, čím následne došlo k rozdrobeniu majetkového telesa urbáru v obci S. Podkladom na podanie tohto návrhu bolo oznámenie príslušnej správy katastra.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k oznámeniu správy katastra uviedol, že oboch účastníkov zmluvy osobne pozná, pričom darca mu predložil na papieri súpis parciel, resp. spoluvlastníckych podielov, ktoré mienil darovať obdarovanému. DO tento súpis preveril podľa príslušných listov vlastníctva. Na základe toho potom spracoval znenie darovacej zmluvy a v dohodnutý termín sa obaja jej účastníci dostavili do jeho advokátskej kancelárie, kde vykonal autorizáciu zmluvy. Správa katastra rozhodnutím z 27. 12. 2012 zavkladovala v prospech obdarovaného celé spoluvlastnícke podiely, ktoré mal darca vo vlastníctve pred podpisom darovacej zmluvy. Následne preverovaním zistil, že ide o spoločné nehnuteľnosti podľa zákona č. 181/1995 Z. z., čo vysvetlil darcovi a obdarovanému a dohodol sa s nimi na náprave a navrátení do pôvodného stavu tak, že obdarovaný odstúpil od darovacej zmluvy, čo bolo podané na správu katastra. Až následne bolo vydané druhé rozhodnutie správy katastra, avšak bez zrušenia prvého doručeného rozhodnutia správy katastra. Na záver uviedol, že jeho neúmyselné pochybenie sa snažil napraviť ihneď po jeho zistení. Na týchto tvrdeniach DO zotrval aj vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárne obvinený na pojednávaní disciplinárneho senátu opätovne uznal pochybenie s tým, že nebol vedený žiadnou nekalou pohnútkou. Poukázal na to, že práve na jeho podnet bol proti rozhodnutiu správy katastra podaný protest prokurátora pre jeho nezákonnosť. Na otázku predsedu senátu, či po predložení listov vlastníctva od jeho priateľa nejakým spôsobom kontroloval ostatné listy vlastníctva, keďže aj z predložených listov vlastníctva vyplývalo, že ide v časti LV „iných údajoch“ o zápis „Urbárske a pozemkové spoločenstvo S.“, DO uviedol, že je pravdou, že si tento zápis nevšimol a keby si ho bol všimol, tak určite by striktnie dodržal § 1a ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov zistil, že skutok sa stal tak, ako bol DO kladený za vinu s výnimkou časti textu zo skutku, ako bol zadaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania; konkrétne textu: „...a to tak, že opomenul zahnúť do predmetu zmluvy aj ďalšie LV, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou majetkového substrátu spoločnej nehnuteľnosti...“, ktorý senát vypustil z dôvodu, že nie „LV“ sa zahŕňajú do predmetu zmluvy o prevode nehnuteľností, ale konkrétne „nehnuteľnosti“, ktoré sú zapísané na príslušnom LV tvoria predmet tejto zmluvy. Vypustením citovanej časti textu nedošlo k modifikácii skutku, ale len k úprave, ktorá je spresňujúca a nie je zmätočná, pri súčasnom zachovaní skutku tak, ako bol uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Senát mal za preukázané, že predmetom darovacej zmluvy bolo darovanie nehnuteľností (spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach) darcu, patriacich do majetkového telesa pozemkového spoločenstva – urbáru, avšak ďalšie spoluvlastnícke podiely darcu na nehnuteľnostiach, patriacich do rovnakého majetkového telesa urbáru, však predmet darovacej zmluvy už netvorili, pretože DO ich do darovacej zmluvy neuviedol a ani neupozornil klienta, že takýto postup je v rozpore so zákonom č. 181/1995 Z. z. Darovacia zmluva bola uzatvorená dňa 21. 11. 2012 a DO ju opatril svojou autorizačnou doložkou, po preverení totožnosti oboch jej účastníkov. Následne došlo k vydaniu rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu spoluvlastníckeho práva obdarovaného k nehnuteľnostiach, uvedeným v darovacej zmluve, čím došlo k rozdrobeniu majetkového telesa urbáru v obci S.

Disciplinárne obvinený spáchanie skutku nepopieral, priznal sa k nemu a vyjadril svoju ľútosť nad týmto skutkom. Z predložených listín vyplývalo, že DO sa usiloval uviesť nezákonný stav do pôvodného právneho stavu tým, že po zistení svojho pochybenia vypracoval pre obdarovaného odstúpenie od darovacej zmluvy, ktoré bolo podané na správu katastra a tiež vypracoval podnet na okresnú prokuratúru na preskúmanie nezákonného rozhodnutia správy katastra, na základe ktorého bol podaný protest.

Úprava § 1a ods. 1 ZoA nesmeruje iba k vykonaniu formálnych úkonov pri autorizácii zmluvy o prevode nehnuteľností, spísanej advokátom (spísanie zmluvy, zistenie totožnosti účastníkov zmluvy a ich zástupcov), ale predovšetkým smeruje k potrebe profesionálneho a odborného prístupu advokáta k spísaniu autorizovanej zmluvy posúdením, či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom, a posúdenie, či uzavretím zmluvy nedôjde k skutočnosti zakladajúcej vznik škody. V danom prípade darovacia zmluva z 21. 11. 2012, spísaná DO, zákonu odporovala; konkrétne zákonu č. 181/1995 Z. z. a jej uzavretím aj mohlo dôjsť k vzniku škody. Bezpochyby teda DO porušil citovanú úpravu zákona o advokácii, čo bolo preukázané v tomto konaní.

Pri spisovaní darovacej zmluvy a jej autorizácii DO nepostupoval s odbornou starostlivosťou, ktorú dodržať rozhodne mal, pretože na predmetných listoch vlastníctva bol zapísaný v časti „Iné údaje“ údaj „Urbárske a pozemkové spoločenstvo S.“. Tento údaj mal DO viesť k podrobnému preskúmaniu právnej úpravy a verejne prístupných údajov príslušného katastra nehnuteľností, vzťahujúcich sa na tieto spoločenstvá (zákon č. 181/1995 Z. z.); pri jej svedomitom preskúmaní by istotne zistil, že prevod, ktorý bol predmetom ním spísanej

a autorizovanej darovacej zmluvy, je v rozpore so zákonom. Tak sa jeho právna služba, spočívajúca v spísaní zmluvy a následnej autorizácii tejto zmluvy, stala neúčelnou a bolo nutné vykonať určité kroky k zhojeniu nezákonného stavu, ktorý v dôsledku vkladu zmluvy do katastra nehnuteľností nastal. Tak došlo k porušeniu § 18 ods. 2 ZoA, ktorý práve tieto povinnosti advokáta pri poskytovaní právnych služieb upravuje. Spoluzavinenie príslušného katastra nehnuteľností disciplinárny senát nevyhodnocoval, aj keď ho možno konštatovať, pretože nemalo vplyv na porušenie zákonných povinností advokáta.

Pri rozhodovaní o treste senát vzal do úvahy priznanie DO k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, vyjadrenú účinnú ľútosť na pojednávaní dňa 5. 11. 2013 a v neposlednom rade i to, že DO sa svojimi ďalšími krokmi v prospech klienta usiloval zhojiť nezákonný stav, teda nebol nečinný a týmito krokmi dokázal, že jeho slová o ľúlosti a neexistencii úmyselného pochybenia, nie sú prázdnyimi slovami, ale že je serióznym advokátom, usilujúcim sa napraviť negatívny následok vlastných právnych služieb a že plne chápe dôsledky svojho pochybenia. Disciplinárny senát vzal do úvahy tiež skutočnosť, že u DO išlo o prvé porušenie predpisov vzťahujúcich sa na výkon advokácie, a že uložený trest má pôsobiť uňho výchovne a preventívne. Z uvedených dôvodov senát postupoval podľa § 56 ods. 6 ZoA a upustil od potrestania DO; nemal pritom pochybnosti o tom, že samotné prejednanie disciplinárneho previnenia má pre DO dostatočný nápravný účinok.

38.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klientovi nezašle v jeho veci rozsudok, ktorý je v neprospech klienta, čím mu znemožní proti nemu podať odvolanie, a ani sám proti nemu odvolanie nepodá napriek tomu, že nemá od klienta pokyn na nepodanie odvolania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Telefonické informovanie klienta o doručení rozsudku advokátovi bez zaslania tohto rozsudku klientovi je v príkrom rozpore s § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, ktoré neuvádza povinnosť telefonicky informovať klienta o doručení písomnosti, ale ukladá advokátovi povinnosť doručení písomnosť klientovi poslať (pričom technická forma nie je rozhodujúca – pošta, mail, fax, kuriér a pod.), pokiaľ z nej vyplývajú pre klienta práva a povinnosti.

V § 18 ods. 1 ZoA výslovne upravená povinnosť chrániť a presadzovať záujmy klienta rozhodne nemôže spočívať v pasivite advokáta; v akomsi očakávaní pokynov od klienta vo veciach, v ktorých práve klient potrebuje aktívny prístup advokáta, zváženie možností ďalšieho postupu klienta smerom do budúcnosti a odporúčanie advokáta klientovi, ako ďalej postupovať. Ak advokát nemá výslovný pokyn od klienta nepodať odvolanie proti rozhodnutiu v neprospech klienta, je jeho povinnosťou toto odvolanie podať aj v prípade vypovedania plnej moci zo strany klienta počas plynutia odvolacej lehoty.

Postup advokáta, ktorý uvedie, že nemá konkrétne výhrady voči znaleckému posudku v prípade, ak klient s týmto znaleckým posudkom nesúhlasí, avšak advokátovi neuvedie svoje konkrétne výhrady, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko advokát nemá potrebnú odbornosť na posúdenie správnosti záverov znaleckého posudku.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 5. novembra 2013, sp. zn. DS II.-102/13:1555/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1a 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

na pojednávaní dňa 18. 2. 2013 sa vyjadril, že nemá konkrétne výhrady voči doplňujúcemu zdravotnému posudku sťažovateľa napriek tomu, že sťažovateľ so závermi doplňujúceho zdravotného posudku nesúhlasil, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 5. novembra 2013, sp. zn. DS II.-102/13:1555/2013 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa v konaní vedenom pred krajským súdom vo veci zvýšenia invalidného dôchodku pre sťažovateľa

- nezaslal sťažovateľovi rozsudok krajského súdu zo dňa 18. 2. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 3. 2013 a ktorý DO advokát prevzal dňa 8. 3. 2013, čím znemožnil sťažovateľovi podať odvolanie voči tomuto rozsudku,
- nepodal odvolanie proti rozsudku krajského súdu zo dňa 18. 2. 2013 napriek tomu, že nemal pokyn od klienta odvolanie nepodať,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK doručeným dňa 13. 9. 2013 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK, ktorého sa mal dopustiť konaním popísaným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Podaniu návrhu predchádzalo podanie sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že z jeho strany boli vo veci sťažovateľa vykonané všetky potrebné úkony vedené v klientskom spise. Podľa vyjadrenia DO súd na pojednávaní dňa 18. 2. 2013 rozhodoval na základe aktuálnych lekárskeho podkladov a vyjadrení posudkového lekára; sťažovateľovi tiež zástupca Sociálnej poisťovne dal na vedomie, že v prípade zmeny jeho pomerov sa môže znovu obrátiť na poisťovňu vo veci zvýšenia invalidného dôchodku. Miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zostala nezmenená – v miere 50%.

V písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO uviedol, že už pred prvým pojednávaním v predmetnej veci predložil nové lekárske správy sťažovateľa z rôznych medicínskych odvetví. Na pojednávaní dňa 18. 2. 2013 sa zúčastnil aj sťažovateľ a s výsledkom konania bol oboznámený priamo na pojednávaní, po ktorom odovzdal sťažovateľovi celý spisový materiál a dohodli sa, že DO oznámi sťažovateľovi doručenie rozsudku a sťažovateľ sa rozhodne, ako mieni ďalej postupovať. Po obdržaní rozsudku krajského súdu DO telefonicky vyzval sťažovateľa o tejto skutočnosti, pričom s výrokom a odôvodnením boli sťažovateľ i advokát uzrozmenejší už na súdnom pojednávaní dňa 18. 2. 2013. Keďže DO mal za to, že

bol viazaný prejavom vôle klienta, žiadne iné úkony vo veci nerobil a rozhodnutie ponechal na klientovi v prípade, že by mu dal ďalší pokyn, ak by sa rozhodol pre odvolanie. Z vlastnej iniciatívy nemienil DO odvolanie podávať, nakoľko vychádzajúc z priebehu pojednávania a vykonaných dôkazov by podľa neho nebolo odvolanie úspešné. DO ďalej uviedol, že je pravda, že na pojednávaní dňa 18. 2. 2013 sa vyjadril, že nemá konkrétne výhrady voči doplňujúcemu zdravotnému posudku sťažovateľa, pretože podľa jeho názoru sa tomuto posudku nedalo z jeho strany nič vytknúť, pričom očakával pokyn na podanie odvolania od sťažovateľa, ktorý, žiaľ, nedostal a odvolanie nepodal. Nebol si vedomý porušenia ustanovení zákona o advokácii a stále konal v intenciách pokynov sťažovateľa.

Na disciplinárnom pojednávaní dňa 5. 11. 2013 DO uviedol, že sa sťažovateľovi venoval viac, ako svojim bežným klientom, vo vzťahu k pojednávaniu však nedostal od sťažovateľa žiaden špecifický pokyn k určenému termínu pojednávania. Bežné telefonáty so sťažovateľom si neevidoval a porady s ním si nevyužíval. Voči doplňujúcemu znaleckému posudku zo dňa 14. 1. 2013 nemal konkrétne výhrady na súdnom pojednávaní preto, lebo to bol jeho názor právnicka, laika v oblasti medicíny. Sťažovateľovi nedoručil rozsudok z dôvodu, že štandardne postupuje tak, že klientom iba oznámi, že rozhodnutie prišlo a tí si ho väčšinou po takomto oznámení prídu prevziať, pričom takto postupoval aj vo vzťahu k sťažovateľovi. DO sa konkrétne nevyjadril k otázke, či vyzval aj sťažovateľa, aby si rozsudok prišiel prevziať, uviedol iba, že klient bol o doručení rozsudku informovaný telefonicky. K otázkam týkajúcim sa informovania klienta o samotnom obsahu písomného vyhotovenia rozsudku sa nevyjadril a podľa jeho názoru klient sa oboznámil s jeho obsahom na súdnom pojednávaní, na ktorom bol zároveň DO poučený o možnosti sa odvolať. Po vypovedaní plnomocenstva sťažovateľom nevykonala DO žiadne úkony, nespomenul si, kedy presne oznámil telefonicky sťažovateľovi doručenie rozsudku a odvolanie nepodal z dôvodu, že nemal na to od sťažovateľa žiadny pokyn a nemal od nej ani výslovný pokyn odvolanie nepodať.

Vo vzťahu k skutku spočívajúcemu vo vyjadrení k znaleckému posudku senát zistil, že DO na tomto pojednávaní skutočne uviedol, že nemá konkrétne výhrady voči doplňujúcemu zdravotnému posudku sťažovateľa, napriek tomu, že sťažovateľ so závermi doplňujúceho zdravotného posudku nesúhlasil, čo potvrdil i samotný DO. Podľa názoru senátu však tento skutok nemôže byť považovaný za disciplinárne previnenie. Doplňujúci zdravotný posudok v súdnom konaní robil posudkový lekár za účelom posúdenia zdravotného stavu sťažovateľa. Išlo bezpochyby o dôkaz vo veci, v ktorej si súd z hľadiska odbornosti (vzhľadom na právnické a nie lekárske vzdelanie sudcov) nemohol utvoriť svoj názor sám, nakoľko išlo o posúdenie otázky, na ktorú súd dostatok odbornosti nemá. Takisto ani DO ako vyštudovaný právnik nemôže pri zastupovaní klientov nájsť prípadné chyby či nedostatky odborného zdravotného posudku, ktorý vypracuje lekár, o zdravotnom stave klienta. Jeho vyjadrenie prednesené na súdnom pojednávaní dňa 18. 2. 2013, že nemá konkrétne výhrady voči doplňujúcemu zdravotnému posudku sťažovateľa, nemožno brať ako vyjadrenie poškodzujúce záujmy sťažovateľa. Lekárska resp. zdravotná odbornosť, pretavená do zdravotného posudku sťažovateľa, vysoko presahuje odbornosť ktoréhokoľvek vysokoškolsky vzdelaného človeka so vzdelaním právnického zamerania (pokiaľ nemá vzdelanie aj v tejto oblasti). Navyše, nesúhlas sťažovateľa nesmeroval ku konkrétnym zisteniam posudku, ale k vyjadreniu záverov, s ktorými nesúhlasil a svoj názor aj prezentoval na danom pojednávaní. Z týchto dôvodov senát rozhodol o oslobodení v tejto časti návrhu.

Vo vzťahu k nezaslaniu rozsudku klientovi senát nemal pochybnosti, že sa skutok stal tak, ako bol zadefinovaný v návrhu predsedu RK SAK, čo opakovane potvrdil aj DO, keď uviedol, že sťažovateľa o doručení rozsudku vyrozumel len telefonicky. Takýto postup DO je v príkrom

rozpore s úpravou § 6 písm. a) AP SAK, ktorý vyžaduje posielanie klientovi všetkých písomností, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak. Advokátsky poriadok ukladá advokátovi povinnosť doručenie písomností klientovi poslať (pričom technická forma nie je rozhodujúca – pošta, mail, fax, kuriér a pod.), pokiaľ z nej vyplývajú pre klienta práva a povinnosti. Rozsudok, ktorý je výsledkom konania, v ktorom bol sťažovateľ v právnom postavení účastníka konania, nepochybne bol písomnosťou, z ktorej pre sťažovateľa vyplývali práva a povinnosti. Nedoručením rozsudku sťažovateľovi mu odňal DO možnosť efektívne sa brániť pri uplatňovaní svojich záujmov, podaním odvolania proti rozsudku. Okrem toho DO odňal sťažovateľovi možnosť rozsudok si podrobne preštudovať, nielen čo do jeho výroku, ale predovšetkým dôvodov výroku, ktorých prípadné nedostatky, čo i len teoreticky, mohli pre sťažovateľa vytvoriť určitý „záchytný bod“ resp. východisko na podanie opravného prostriedku. Obrana DO v tom zmysle, že sťažovateľ bol prítomný na súdnom pojednávaní dňa 18. 2. 2013 pri vyhlasovaní rozsudku, a teda poznal i obsah jeho odôvodnenia, nemohol disciplinárny senát akceptovať. Súd pri odôvodňovaní vynešaného rozsudku na pojednávaní uvedie iba jeho stručné odôvodnenie; podrobnosti sú až v písomnom vyhotovení rozsudku. Pre účastníka konania má písomné vyhotovenie rozsudku nezameniteľný význam; môže si ho preštudovať opakovane, premyslieť si, či využiť opravný prostriedok, poradiť sa o tom s advokátom, atď. DO svojím postupom nič z toho však sťažovateľovi neumožnil. Prípadné telefonické oznámenie sťažovateľovi o doručení rozsudku advokátovi (sťažovateľom dokonca v sťažnosti popierané) nespĺňa pojmové znaky konania advokáta s odbornou starostlivosťou a svedomito, čím sa postup DO dostal i do rozporu s § 18 ods. 2 ZoA.

Skutok spočívajúci v nepodaní odvolania sa podľa názoru disciplinárneho senátu taktiež stal a je disciplinárnym previnením. Rozsudok krajského súdu zo dňa 18. 2. 2013, sa podľa písomného oznámenia súdu sťažovateľovi stal právoplatným dňa 28. 3. 2013, pričom DO ho prevzal dňa 8. 3. 2013. Aj napriek skutočnosti, že počas plynutia odvolacej lehoty sťažovateľ písomným oznámením zaslaným DO dňa 18. 3. 2013 vypovedal advokátovi plnomocenstvo na zastupovanie, DO mal postupovať cestou podania odvolania, ak nemal iné pokyny od sťažovateľa. Tvrdenie DO, že nepodal odvolanie proti rozsudku vzhľadom na absenciu inštrukcie od sťažovateľa, smerujúcej k podaniu odvolania, nemôže v praxi zastupovania klienta advokátom obstať. V § 18 ods. 1 ZoA je výslovne upravená povinnosť chrániť a presadzovať záujmy klienta, rozhodne nemôže spočívať v pasivite advokáta; v akomsi očakávaní pokynov od klienta vo veciach, v ktorých práve klient potrebuje aktívny prístup advokáta, zváženie možností ďalšieho postupu klienta smerom do budúcnosti a odporúčanie advokáta klientovi, ako ďalej postupovať. Vzhľadom na to, že DO nemal od klienta inú inštrukciu, rozhodne mal podať odvolanie proti predmetnému rozsudku; stanovisko sťažovateľa v tomto smere mu muselo byť zrejmé už len z postoja sťažovateľa na pojednávaní dňa 18. 2. 2013, na ktorom sťažovateľ nesúhlasil so závermi doplnujúceho zdravotného posudku. V neposlednom rade svoju vlastnú „neistotu“ vyvolal sám advokát tým, že nespĺnil vlastnú povinnosť doručiť sťažovateľovi písomné vyhotovenie rozsudku. Senát na jeho obranu preto neprihliadal.

Pri rozhodovaní o treste senát vzal do úvahy jednak dĺžku advokátskej praxe DO (v čase spáchania disciplinárneho previnenia vykonával DO advokátsku prax iba niečo vyše 3 roky) a tiež skutočnosť, že u DO ide o prvé porušenie predpisov vzťahujúcich sa na výkon advokácie, a že uložený trest má pôsobiť na neho predovšetkým výchovne a preventívne, nakoľko bola u DO perspektíva nápravy. Z uvedených dôvodov senát postupoval podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA a uložil mu najmiernejší trest – písomné napomenutie.

39.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca klienta v jeho trestnej veci s klientom nekomunikuje ani ho nenavštívi v ústave na výkon väzby za účelom prejednávania jeho obhajoby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 8. apríla 2014, sp. zn. DS II.-112/2013:1274/2013

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 8. apríla 2014, sp. zn. DS II.-112/2013:1274/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK,

tým, že

vo veci svojho klienta, toho času v ústave na výkon väzby, s ním nekomunikuje a od ustanovenia za obhajcu, t. j. 17. 4. 2012, ho nenavštívil v ústave na výkon väzby za účelom prejednávania jeho obhajoby bez účasti tretích osôb,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo 13. 11. 2013 návrhom predsedu RK SAK.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO výslovne uviedol, že nepopiera spáchanie skutku a súhlasí so začatím konania o dohode o vine a treste.

Disciplinárny senát rozhodol o veci v skrátenom disciplinárnom konaní v súlade s § 16 ods. 1 DP SAK, podľa ktorého týmto postupom možno rozhodnúť aj vtedy, ak je nepochybné, že skutok uvedený v návrhu na začatie konania sa stal, disciplinárne obvinený spáchanie skutku nepopiera a skutok vykazuje znaky disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky priložené dôkazy a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to aj vzhľadom na to, že DO spáchanie previnenia priznal a nespochybňoval ho, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

40.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek prevzatíu zastúpenia klienta nepodá na základe poverenia v jeho veci žalobu ani nevykoná žiadny iný úkon, klienta priebežne neinformuje o postupe pri vybavovaní jeho veci, na žiadosť klienta mu nevráti prevzaté dokumenty ani nevyúčtuje prevzatú zálohu a následne pri prešetrovaní sťažnosti klienta nereaguje na výzvu SAK na podanie vyjadrenia k sťažnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 16. mája 2014, sp. zn. DS II.-72/13:519/2013

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK 16. mája 2014, sp. zn. DS II.-72/13:519/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 a § 13 AP SAK,

tým, že

a) v októbri 2012 prevzal zastupovanie sťažovateľa A. B. pri vymáhaní pohľadávky a prevzal dokumenty potrebné na začatie súdneho konania a zálohu vo výške 519,44 eur, ale do podania sťažnosti 18. 2. 2013 nepodal žalobu a nevykonával vo veci žiadny iný úkon,

b) sťažovateľa priebežne neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní veci,

c) na požiadanie sťažovateľa – klienta mu do 27. 9. 2013 nevrátil prevzaté dokumenty a nevykonával s klientom zúčtovanie prevzatej zálohy,

d) na výzvu SAK z 27. 3. 2013 doteraz nereagoval a k sťažnosti sa nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **8 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 30. 5. 2013 podala návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA, § 6 AP SAK, § 13 AP SAK a § 28 ods. 4 ZoA, vo veci sťažnosti sťažovateľa A. B.

Disciplinárny senát na pojednávaní konanom dňa 30.9.2013 rozhodol pôvodne tak, že DO uznal za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 1 ZoA, v § 6 AP SAK, v § 13 AP SAK a v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých previnení sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v októbri 2012 prevzal zastupovanie sťažovateľa A. B. pri vymáhaní pohľadávky a prevzal dokumenty potrebné na začatie súdneho konania a zálohu vo výške 320 eur, ale do podania sťažnosti 18. 2. 2013 nepodal žalobu a nevykonával vo veci žiadny iný úkon, sťažovateľa priebežne neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní veci, po stretnutí s klientom začiatkom februára 2013 a zistení jeho nečinnosti vo veci na požiadanie sťažovateľa – klienta mu doteraz nevrátil prevzaté dokumenty a nevykonával s ním zúčtovanie prevzatej zálohy a nakoniec na výzvu SAK z 27. 3. 2013 doteraz nereagoval a k sťažnosti sa nevyjadril. Za spáchanie týchto skutkov mu uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažnú pokutu vo výške 10 000 eur a zaviazal ho uhradiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške min. mzdy, t. j. 337,70 eur na účet SAK.

Toto rozhodnutie bolo na základe odvolania DO rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 9. januára 2014, sp. zn. III. ODS-72/13:519/213 zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací senát uložil prvostupňovému senátu, aby sa v ďalšom konaní zaoberal tým, či neverifikovanú sťažnosť sťažovateľa doručení SAK elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu možno vôbec považovať za kvalifikovanú sťažnosť na advokáta, keď mal za to, že bolo potrebné analogicky postupovať § 42 ods.1 OSP (doplnenie elektronického podania písomne). Odvolací senát ďalej poukázal na to, že je veľmi otázne, či je toto podanie súladné so zákonom, zvlášť, keď odvolateľ tvrdí, že jemu bola orgánmi SAK doručená len kópia sťažnosti podanej elektronickou formou bez

akýchkoľvek príloh a nebol informovaný o doplnení podania sťažovateľom. Odvolací senát mal za to, že vo veci bolo potrebné vykonať výsluch DO advokáta, k čomu však nedošlo. Vo vzťahu k skutku pod písm. a) odvolací senát zdôraznil, že doterajším dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že DO advokát prevzal od klienta zálohu za právne služby vo výške 297,44 eur a nie vo výške 320 eur, čo má význam pre posúdenie konania DO advokáta. Okrem toho uložil prvostupňového senátu vyporiadať sa s oprávnenou odvolacou námietkou DO, že klientom nebol splnomocnený na podanie žaloby na zaplatenie 3 700 eur, ale na poskytnutie právnej služby proti tam menovanému odporcovi o zaplatenie 3 700 eur. Vo vzťahu k skutkom pod písm. b) a c) uviedol, že bude potrebné preukázať, bez akýchkoľvek pochybností, či sa skutky stali a či majú všetky požadované znaky disciplinárneho previnenia. Uložené disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 10 000 eur považoval odvolací disciplinárny senát za neprimerane prísne.

Po vrátení veci II. disciplinárny senát vec znovu prejednal a rozhodol po vykonaní výsluchu DO advokáta.

Disciplinárne obvinený k veci uviedol, že sťažovateľa A. B. navštívil a veci urovnal. Všetko mu vrátil: doklady, rozpracovaný návrh na vydanie platobného rozkazu aj peniaze. Suma, o ktorej hovoril sťažovateľ, nebola podľa neho presne sumou, ktorá sa vzťahovala na vec, v ktorej sa naňho sťažoval. Celá suma najskôr nebola prevzatá v súvislosti so zastupovaním, ale za poskytnutú poradu, ústnu právnu službu v predošlých dňoch v tejto konkrétnej veci. Keď prevzal zastupovanie, bol vo veci veľmi promptný, hneď v ten deň kúpil kolkové známky na podanie návrhu. Hneď aj začal pracovať na samotnom podaní na súd. Z dokladov a informácie klienta ustálil, že tento žiadal vydať bezdôvodné obohatenie 3 700 eur. Z dokladov, ktoré mu klient predložil zistil, že nemožno uplatniť 3 700 eur, pretože doklady boli v súhrne na nižšiu sumu. Sťažovateľ vedel, že mu chýbajú doklady do 3 700 eur. Uviedol, že pri jednom stretnutí mu klient priniesol nejaké doklady – faktúry, ktoré si ale potom následne zobral späť s odôvodnením, že ide o nejaké fiktívne daňové doklady, nakoľko ten kto mu ich dal, keď sa dozvedel, že majú ísť doklady na súd, mu mal dať informáciu, že išlo o fiktívne daňové doklady. Preto mu potom všetko vrátil. Veci zmierne urovnali. Podľa jeho informácie klient dodnes neuplatnil nárok 3 700 eur. Poprel, že by sa sťažovateľovi vyhýbal, domnieval sa, že on sa vyhýbal jemu a bol to on, kto sťažovateľa kontaktoval. Úplne všetko klientovi vrátil. Podotkol, že klient mu chcel nechať polovicu odmeny, čo odmietol. DO sa vyjadril aj k osobným rodinným pomerom.

Disciplinárny senát predvolal na pojednávanie aj sťažovateľa, ktorého chcel vypočuť, avšak tento sa napriek opakovanému predvolaniu nedostavil a senát upustil od výsluchu svedka, pretože jeho výsluch považoval za nadbytočný.

Disciplinárny senát vo vzťahu k podaniu sťažnosti preskúmal, či v posudzovanej veci boli vôbec splnené podmienky konania vyžadované v § 2 ods. 1 DP SAK a či sťažnostné oddelenie využilo svoje oprávnenie na účel posúdenia dôvodnosti sťažnosti vyžiadať si od advokáta a sťažovateľa potrebné doklady a vyjadrenia a zistil, že sťažnostné oddelenie vo vzťahu k sťažovateľovi nevyužilo svoje oprávnenie a nevyžiadalo od sťažovateľa potrebné doklady a vyjadrenia, čo však podľa názoru senátu je plne v kompetencii sťažnostného oddelenia, či toto svoje právo využije, alebo nie a v akom rozsahu. Navyše, ak sťažnostné oddelenie SAK má možnosť zadovážovať listiny a iné dôkazy priamo od advokáta, u ktorého má možnosť využiť aj vyžadovanie plnenia zákonnej povinnosti (§ 28 ods. 4 ZoA), považoval disciplinárny senát za účelnejšie a hospodárnejšie, ak využíva práve túto možnosť na získavanie dôkazov. Disciplinárny senát ďalej nevyhodnocoval skutočnosť, či možno alebo nemožno prijímať sťažnosti a podnety na advokátov elektronickými prostriedkami a už vôbec nemohol aplikovať a analogicky vykladať § 42 ods.1 OSP, pretože je viazaný § 57 ods. 7 ZoA a § 62 ods. 1 TP.

Všetko však až po podaní návrhu na začatie konania podľa § 58 ods. 1 ZoA. Zákon o advokácii jednoznačne v § 57 ods. 2 oddeľuje činnosť komory pred začatím disciplinárneho konania a po jeho začatí, čomu jednoznačne a bez najmenších pochybností svedčí aj § 57 ods. 7 ZoA.

Výsluchom DO bolo pritom jednoznačne zistené a preukázané, že sťažovateľ ako fyzická osoba – podnikateľ existuje, že požiadal o poskytnutie právnej pomoci práve DO (podľa § 20 ods. 1 ZoA) a že DO využil svoje právo poskytnúť menovanému právnú službu (podľa § 19 ods. 1 ZoA). Potvrdil tiež, že ním založené listinné dôkazy sú dokladmi, ktoré mu poskytol práve sťažovateľ, čím v celom rozsahu potvrdil ich autenticitu.

Disciplinárny senát zistil, že DO dňa 27. 9. 2013 so sťažovateľom uzavrel dohodu o urovaní, v rovnaký deň mu vyplatil sumu 297,44 eur a vrátil mu kolkové známky v hodnote 222,00 eur, čo výslovne potvrdil na pojednávaní dňa 16. 5. 2014. Disciplinárny senát mal za jednoznačne preukázané, že DO v čase prevzatia zastúpenia, prevzal zálohu celkom vo výške 519,44 eur. Z tohto dôvodu upravil skutkovú vetu tak, aby sa zhodoval so skutočným stavom. Z predloženej listiny dohody o urovaní z 27. 9. 2013 tiež vyplývalo, že DO uskutočňoval úkony smerujúce k vysporiadaniu vzťahov s klientom iba 3 dni pred určeným termínom pojednávania určeného na deň 30. 9. 2013.

Na základe predmetu právnej služby vymedzeného ako „zastupovanie poskytnutím právnej služby vo veci proti odporcovi C. D., o zaplatenie 3.700,00 eur a prísl.“, disciplinárny senát nemohol akceptovať tvrdenie DO, že dôvodom, pre ktorý klientovi nespracoval návrh na súd mala byť skutočnosť, že mu klient/sťažovateľ nedoručil podklady na celú požadovanú náhradu škody vo výške 3 700 eur.

K skutkom pod písmenami a) a b) a c) boli oboznámené – emailová komunikácia medzi DO a sťažovateľom z dní 3., 8., 9. a 10. októbra 2012, z ktorej vyplynulo, že DO poradil sťažovateľovi, že sa má ešte pred uzavretím zmluvy o poskytovaní právnej pomoci pokúsiť spojiť s jeho dlžníkom. Sťažovateľa informoval, že záloha odmeny bude predstavovať 519,44 eur. V následnej komunikácii okrem iného DO spochybnil, či mu sťažovateľ poskytol všetky doklady a či je možné vymôcť na základe poskytnutých dokladov celú požadovanú výšku náhrady škody. Nakoniec klient potvrdil mailom z 10. 10. 2012, že aj po takomto vysvetlení situácie trvá na začatí konania proti dlžníkovi.

Na základe vykonaných dôkazov mal disciplinárny senát za preukázané, že DO komunikoval so sťažovateľom výlučne v dňoch 3. 10. 2012 až 17. 10. 2012 kedy prevzal zastúpenie a vypracoval náčrt návrhu na vydanie platobného rozkazu na príslušný okresný súd. Takémuto záveru nasvedčovalo aj vyúčtovanie trov k 29. 1. 2013, v ktorom sa žiaden ďalší úkon (okrem prevzatia a prípravy a vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu) nenachádza a toto vyúčtovanie spracovával sám DO. Disciplinárny senát preto uveril tvrdeniu sťažovateľa v podaní na SAK zo dňa 18. 2. 2013 a predloženým listinným dôkazom, že DO sťažovateľa nijako neinformoval od prevzatia zastúpenia o svojom postupe vo veci, čo nespochybnil ani DO predložením zodpovedajúcich dôkazov. Skutočnosť, že DO do náčrtu návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 17. 10. 2012 zakomponoval poznámky týkajúce sa nedoručenia dôkazov od sťažovateľa svedčí iba o tom, že napriek tomu, že vedel, že nemá dostatok podkladov na ním klientovi navrhovaný postup, prevzal zastúpenie, prevzal zálohu a počínajúc 18. 10. 2012 neuskutočnil žiaden úkon vo vzťahu ku klientovi, ani vo vzťahu k protistrane a nakoniec ani vo vzťahu k súdu. Pokiaľ sa týka úkonu vyúčtovania trov k 29. 1. 2013, toto disciplinárny senát nemohol považovať za úkon vo veci, nakoľko sťažovateľovi ani nedoručil a ani ho iným spôsobom o jeho spracovaní neinformoval najmenej do 18. 2. 2013. Senát ďalej zistil, že DO, napriek tomu, že ho sťažovateľ osobne vyzval (na prelome mesiaca január a február 2013) na vrátenie dokladov, ktoré mu boli poskytnuté, bolo mu oznámené ukončenie zastúpenia zo strany klienta, a napriek skutočnosti, že sa 2. 4. 2013 z RK SAK dozvedel

o obsahu sťažnosti, sťažovateľovi prevzaté dokumenty nevrátil a vec nevyúčtoval. Učiniť tak až 3 dni pred nariadeným termínom pojednávania, t. j. dňa 27. 9. 2013.

K skutku pod písmenom d) disciplinárny senát zistil, že z výzvy RK SAK zo dňa 27. 3. 2013, ktorú DO prostredníctvom splnomocnenca prevzal 2. 4. 2013, sa DO najneskôr 2. 4. 2013 dozvedel o sťažnosti sťažovateľa a o jej obsahu a bol v súlade s § 28 ods. 4 ZoA vyzvaný, aby sa k jej obsahu vyjadril. Súčasne bol písomne upozornený na následky neuposlušnosti výzvy. Z jeho postupu je zjavné, že napriek poučeniu 6 mesiacov úplne ignoroval vlastnú stavovskú organizáciu, čo je najvyšším prejavom neúcty k svojim kolegom a stavu ako takému. Pri tejto príležitosti senát zdôraznil, že v danom prípade ide o zákonom uloženú povinnosť.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere možného disciplinárneho trestu za spáchané skutky disciplinárny senát zistil, že DO je osobou chronicky porušujúcu predpisy pri výkone advokácie, v období posledných 4 rokov bol 4x disciplinárne právoplatne uznaný za vinného za porušenie rovnakého § 28 ods. 4 ZoA, za ktoré bol právoplatne disciplinárne potrestaný. Naposledy mu bola uložená peňažná pokuta za jeden takýto skutok 2 000 eur a rozhodnutím za predchádzajúce porušenia advokátskych predpisov mu bola uložená peňažná pokuta 5 072 eur, ktorú uhradil SAK až po viac ako 13 mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Disciplinárny senát tiež vyhodnotil skutočnosť, že ani relatívne vysoké výšky pokút v posledných troch disciplinárnych stíhaniach, za obdobný skutok, nemali želaný účinok na jeho nápravu. Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal tiež z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností, vyhodnotenia pohnútky a osoby DO, a skutočností, že DO sa čiastočne priznal, jeden zo skutkov oľutoval, aj keď práve skutok, v ktorom ide o vymedzené chronické porušovanie tých istých predpisov. Disciplinárny senát tiež bral do úvahy, že sa množia prípady, kedy RK SAK nemá (stráca) možnosť prešetrovať oprávnenosť sťažností práve z dôvodu, že advokáti neplnia svoju informačnú povinnosť. Vyhodnotil tiež, že DO nakoniec, po sťažnosti a po podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania, urovnal vzťahy so svojím klientom a splnil povinnosti uložené predpismi upravujúcimi výkon advokácie. Disciplinárny senát tiež vzal do úvahy aj skutočnosť, ktoré sa týkali osobných problémov disciplinárne stíhaného (aj keď by v takýchto prípadoch nemalo dochádzať k ohrozeniu plnenia povinností advokáta podľa § 18 ZoA) a v neposlednom rade aj právne záväzný právny názor III. odvolacieho disciplinárneho senátu. Disciplinárne obvinenému uložil peňažnú pokutu v dolnej polovici sadzby, ktorá rešpektuje všetky zásady ukladania druhu a výšky trestu a vyjadruje možnosť budúcej nápravy disciplinárne stíhaného a skutočnosť, že vo vzťahu ku klientom nemal v ostatných rokoch žiadne ďalšie disciplinárne previnenia.

41.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezašle svojmu klientovi rozsudok, ktorý je navyše predbežne vykonateľný, a o jeho doručení klienta informuje len telefonicky bez existencie dohody s klientom o takomto spôsobe informovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 30. apríla 2015, sp. zn. DS II.-22/15:2562/2015

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 30. apríla 2015, sp. zn. DS II.-22/15:2562/2015 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa A. B. ako odporcu v konaní vedenom pred okresným súdom o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom pre čas do rozvodu manželstva, neposlal sťažovateľovi rozsudok okresného súdu zo dňa 29. 1. 2014.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK zo dňa 12. 2. 2015 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ A. B. vo svojej sťažnosti tvrdil, že ho v konaní na okresnom súde o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, poslal DO ako právny zástupca samého na pojednávanie dňa 29. 1. 2014 s tým, že nejde o nič vážne a že to zvládne aj sám, pretože je „výrečný“, hoci predtým, keď DO bol zaneprázdnený, vždy sa na pojednávanie ospravedlnil. Pri dokazovaní osobných a majetkových pomerov sťažovateľ na súdnom pojednávaní okrem iného uviedol, že dostal od zamestnávateľa výpoveď prostredníctvom okamžitého skončenia pracovného pomeru, avšak neskôr zistil, že v zápisnici z pojednávania bolo uvedené niečo iné, ako on uviedol na pojednávaní sudkyňi; konkrétne, že v zápisnici je uvedené, že rozviazal pracovný pomer dohodou. Rozsudok bol doručený DO, ktorý s ním sťažovateľa neoboznámil a ani mu ho neposlal. V odvolacej lehote sa DO spýtal sťažovateľa e-mailom, či chce podať odvolanie, hoci sa o tom už predtým bavili, niekoľko dní po pojednávaní.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že sťažovateľ sa slobodne rozhodol, že pôjde na dané pojednávanie sám; on mal kolíziu pojednávania a mohol požiadať o odročenie, ak by to klient chcel. Keďže klient na pojednávanie chcel ísť, rešpektoval jeho názor. Po doručení rozsudku v zastupovanej veci okamžite sťažovateľa telefonicky informoval o rozsudku, oboznámil ho s jeho obsahom a informoval sa, či chce podať proti rozsudku odvolanie, o čom mala svedčiť aj e-mailová komunikácia so sťažovateľom zo 4. 3. 2014. DO ďalej uviedol, že kópie rozhodnutí a podaní mu stále doručoval osobne na porade, prípadne e-mailom, keď o to sťažovateľ požiadal. Predmetný rozsudok sťažovateľovi nezasielal, s obsahom rozsudku ho oboznámil telefonicky; následne mu dal sťažovateľ pokyn na podanie odvolania.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril, že bol problém dohodnúť si so sťažovateľom stretnutie, pretože už nepracoval na východnom Slovensku a domov nechodieval pravidelne., pričom od sťažovateľa nemal informácie o aktuálnej adrese, kde sa zdržiava, preto bola dohodnutá obvyklá telefonická, emailová a prípadne osobná komunikácia, čo sťažovateľ považoval za dostatočné. Aj v tomto prípade prevzatie rozsudku DO a podanie odvolania riešili s klientom výlučne telefonicky a e-mailom s tým, že všetky dokumenty mu DO odovzdá osobne. Ak by chcel sťažovateľovi zaslať rozsudok skôr, musel by mu oznámiť adresu svojho pobytu, čo on nikdy neurobil. Ďalej DO poukázal na rozhodovaciu prax disciplinárnych senátov – rozhodnutie III. DS SAK zo 7. 2. 2013, sp. zn.: DS III.-83/12:12:1034/2012 a rozhodnutie V. DS SAK zo dňa 30. 1. 2012, sp. zn.: V.-35/11:3951/2010 a navrhol, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal DO advokát. Z § 6 písm. a) AP SAK vyplýva, že advokát je povinný riadne a včas posielat klientovi všetky

písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak. Advokát teda nie je povinný poslať klientovi počas zastupovania akékoľvek písomnosti, ale všetky, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti. Je teda potrebné individuálne posudzovať, či pri tej-ktorej písomnosti išlo o takú písomnosť, z ktorej pre klienta vyplývajú práva a povinnosti. Štandardne z rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý nie je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP) a vykonateľný (§ 161 ods. 1 a 2 OSP), pre klienta (účastníka konania) by ešte nemuseli vyplývať práva a povinnosti; tie preňho vyplývajú až z právoplatného a vykonateľného rozsudku, je však úplne nepochybné, že rozhodnutie vo veci samej, či už je právoplatné, alebo nie je, je rozhodujúcou písomnosťou, ktorej obsah má právo poznať v plnom rozsahu, a teda je povinnosťou advokáta takúto písomnosť klientovi poslať. Okrem toho v predmetnom prípade išlo o predbežne vykonateľné súdne rozhodnutie, z ktorého bezpochyby vyplynuli pre sťažovateľa povinnosti, konkrétne povinnosť platiť výživné na jeho maloleté deti. Bez ohľadu na komunikáciu DO so sťažovateľom o rozsudku prostredníctvom telefónu či e-mailu, DO mal jednoznačne povinnosť postupovať podľa § 6 písm. a) AP SAK a rozsudok mu zaslať. Neobstojí pritom tvrdenie DO, že nepoznal adresu pobytu klienta; ak ju nepoznal, mal mu poslať rozsudok na adresu jeho bydliska, prípadne na poslednú známu adresu, na ktorej sa zdržiaval. Advokátsky poriadok nezaväzuje advokáta k „doručeniu“ písomnosti klientovi, ale k „zaslaniu“ tejto písomnosti klientovi. Ak by sa aj rozsudok klientovi doručiť nepodarilo, DO by si bezpochyby splnil svoju zasielaciu povinnosť, vyplývajúcu zo stavovských predpisov, zaslaním rozsudku na niektorú z uvedených adries sťažovateľa.

Čo sa týka povinnosti advokáta na zasielanie písomností klientom v zmysle § 6 písm. a) AP SAK, nemožno polemizovať o tom, či postačuje alebo nepostačuje informovanie klienta o obsahu rozsudku telefonicky, e-mailom či inak. AP SAK v tomto ohľade striktne ukladá advokátovi povinnosť písomnosti klientovi zasielať, bez ohľadu na kvalitu informácií o obsahu rozsudku, ktoré prípadne klientovi poskytne advokát inou formou. Jedinú výnimku predstavuje existencia písomnej dohody medzi advokátom a klientom, v ktorej sa obe strany dohodnú, že písomnosti nemusí advokát klientovi zasielať; v prípade DO však existencia takejto dohody nebola ani tvrdená, nieto ešte preukázaná.

Argumentácia DO poukazovaním na rozhodnutia disciplinárnych senátov – rozhodnutie III. DS SAK zo 7. 2. 2013, sp. zn.: DS III.-83/12:12:1034/2012 a rozhodnutie V. DS SAK zo dňa 30. 1. 2012, sp. zn.: V-35/11:3951/2010, nemá v danom prípade relevanciu. Čo sa týka rozhodnutia III. DS SAK zo 7. 2. 2013, sp. zn.: DS III.-83/12:12:1034/2012, v tomto prípade disciplinárne obvinený (v konaní DS III.-83/12:12:1034/2012) svojmu klientovi rozsudky okresného súdu a krajského súdu v skutočnosti zaslal, avšak v zhoršenej (ťažko čitateľnej) kvalite, preto ho klient písomne vyzval na zaslanie rozsudkov, čo obvinený advokát vykonal. Rozhodnutie V. DS zo dňa 30. 1. 2012, sp. zn.: V-35/11:3951/2010 nevychádzalo zo skutkového stavu, ktorý by bol podobný skutkovému stavu vo veci DO. V prípade rozhodnutia DS V-35/11:3951/2010, disciplinárne obvinený advokát zaslal písomnosť svojmu klientovi oneskorene; nešlo teda o „nezaslanie“ písomnosti klientovi vôbec.

Pri rozhodovaní o treste senát vzal do úvahy nižšiu závažnosť disciplinárneho previnenia DO a skutočnosť, že sťažovateľ v dôsledku jeho postupu v zastupovanej veci neutrpel na svojich právach a právom chránených záujmoch. DO nebol nečinný, sťažovateľa v predmetnom konaní riadne zastupoval a podal aj odvolanie proti rozsudku z 29. 1. 2014. Disciplinárny senát vzal do úvahy tiež skutočnosť, že u DO ide o prvé porušenie predpisov vzťahujúcich sa na výkon advokácie, a že uložený trest má pôsobiť výchovne a preventívne. Z uvedených dôvodov senát postupoval podľa § 56 ods. 6 ZoA a upustil od potrestania DO.

42.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý postupne prevezme právne zastúpenie viacerých subjektov, týkajúce sa tej istej veci vo viacerých konaniach, v ktorých tieto subjekty majú z formálneho hľadiska protichodné záujmy, v skutočnosti sú však ich záujmy totožné, ich postup je vo vzájomnej zhode a sú uzročené s poskytovaním právnych služieb zo strany advokáta, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 29. novembra 2013, sp. zn. DS III.53/13:4420/2012

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 29. novembra 2013, sp. zn. DS III.53/13:4420/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 21 písm. a) a d) ZoA a § 2 ods. 2 a 4 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) dňa 25. 11. 2011 prijal splnomocnenie spoločnosti I. s. r. o. na uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou sťažovateľ ako postupca postúpil na spoločnosť I. s. r. o. pohľadávku voči spoločnosti C. s. r. o., napriek tomu, že v konaní na okresnom súde zastupoval navrhovateľov o vylúčenie veci z exekúcie, predmetom ktorej malo byť vymoženie postupovanej pohľadávky,

2.) na základe plnomocenstva zo dňa 1. 2. 2012 zastupoval spoločnosť C. s. r. o. v konaní vedenom na okresnom súde o zaplatenie 515 908,18 eur z titulu náhrady škody proti sťažovateľovi, napriek tomu, že v exekúcii proti povinnému C. s. r. o. zastupoval ako právny zástupca oprávneného I. s. r. o., pretože

skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 22. 5. 2013 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. 5. 2013 proti DO advokátovi, ktorého predmetom boli skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, na podklade sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sťažnosť považoval v celom rozsahu za nedôvodnú, pričom v prvom rade poukázal na skutočnosť, že nikdy právne nezastupoval sťažovateľa ako klienta v súdnom a ani inom konaní. DO mal za to, že v danom prípade v prospech svojich klientov len využil procesné inštitúty, ktoré mu poskytoval zákon, pričom všetci klienti boli s jeho službami spokojní. Podanie sťažnosti proti svojej osobe považoval DO len za akt osobného útoku, ktorého skutočným dôvodom bola frustrácia z neodborného a nedbalého prístupu osôb poverených sťažovateľom pri vymáhaní pohľadávok, ktoré má sťažovateľ vo svojej správe.

Navyše, DO vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania dňa 22. 5. 2013, pretože uplynula lehota dvoch rokov odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo. Plná moc na zastupovanie klientov – navrhovateľov v konaní o vylúčenie veci z exekúcie bola disciplinárne obvinenému udelená dňa 15. 2. 2010 a dňa 12. 2. 2010.

Vo vzťahu k druhému skutku za nepravdivé považoval DO tvrdenie sťažovateľa, že právne zastupoval spoločnosť C. s. r. o. v konaní vedenom na okresnom súde, pričom celé konanie vysvetlil tak, že spoločnosť I. s. r. o. po podpise zmluvy o postúpení pohľadávok so sťažovateľom, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky vo výške 515 908,18 eur

s prísl. voči spoločnosti C. s. r. o. zistila, že táto spoločnosť nedisponuje žiadnym iným majetkom okrem pohľadávky proti sťažovateľovi z titulu náhrady škody. Z uvedeného dôvodu preto spoločnosť I. s. r. o. oslovila svojho právneho zástupcu za účelom vyhodnotenia možnosti postihnutia tohto majetku v exekučnom konaní vedenom proti spoločnosti C. s. r. o. V tejto súvislosti spoločnosť C. s. r. o. ponúkla pohľadávku vo výške 515 908,18 eur s prísl. voči sťažovateľovi svojmu veriteľovi – spoločnosti I. s. r. o. Vzhľadom na to, že spoločnosť nemala dostatok prostriedkov na úhradu právnych služieb, požiadala DO, aby špecifikoval pohľadávku spoločnosti C. s. r. o. voči sťažovateľovi formou podania žaloby o náhradu škody. Uvedenej požiadavke DO vyhovel, nakoľko žaloba mala len formálny charakter a bola v záujme jeho klienta – spoločnosti I. s. r. o. a bola realizovaná plne v súlade s dohodou medzi spoločnosťami I. s. r. o. a C. s. r. o. DO zdôraznil, že C. s. r. o. v konaní nikdy nezastupoval.

Nakoniec DO poukázal na porušenie obchodného tajomstva zo strany sťažovateľa, ktorý porušil obchodné tajomstvo v zmysle článku VII bod 7.1. Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 11. 2011 tým, že predložil fotokópiu tejto zmluvy ako prílohu svojej sťažnosti bez súhlasu spoločnosti I. s. r. o., a preto podľa názoru DO na túto zmluvu nemožno prihliadať.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k nasledovným záverom:

Disciplinárny senát sa zaoberal predovšetkým vznesenou námietkou premĺčania, pričom vyhodnotil, že skutky premĺčané nie sú, najmä s poukazom na skutočnosť, že dôležitým momentom na začatie plynutia premĺčacej doby nie je dátum prevzatia plných mocí od klientov, ktorých uvádza DO, ale až moment, kedy mal DO prevziať zastupovanie obchodných spoločností I. s. r. o. a C. s. r. o. tak, ako to vyplýva z jednotlivých skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu.

Vo vzťahu k prvému skutku disciplinárny senát mal na podklade vykonaného dokazovania za to, že DO tak v konaniach o vylúčenie veci z exekúcie a tiež v exekučných konaniach poskytoval svojim klientom právne služby v súlade so zákonom o advokácii, čo potvrdzuje i skutočnosť, že ani klienti DO v konaní o vylúčenie veci z exekúcie nenamietali nič proti poskytovaniu právnych služieb zo strany DO, teda boli s poskytovaním právnych služieb spokojní. Navyše, i samotný sťažovateľ prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 1. 10. 2013 uviedol, že vo vzťahu k týmto klientom DO svoje povinnosti neporušil.

Na druhej strane, i konateľ spoločnosti I. s. r. o. vo svojom čestnom prehlásení zo dňa 1. 3. 2013 uviedol, že sa spoločnosť I. s. r. o. necíti byť poškodená na svojich právach v súvislosti so zastupovaním DO advokátom v exekučných konaniach. V konaní bolo taktiež preukázané, že spoločnosti I. s. r. o. postupom DO nevznikla žiadna škoda.

Disciplinárny senát vychádzajúc z vyjadrení DO i z výpovede zástupcu sťažovateľa na pojednávaní konanom dňa 29. 11. 2013 mal v tomto prípade za to, že sťažnosť sťažovateľa bola podaná z dôvodu, že DO pri zastupovaní svojich klientov, v súdnych konaniach o vylúčenie veci z exekúcie ako i v exekučných konaniach, využil všetky zákonom poskytnuté právne prostriedky na to, aby sťažil vymożenie pohľadávky sťažovateľa. Avšak skutočnosť, že DO využil všetky dostupné prostriedky na bránenie práv svojich klientov, čím na druhej strane sťažil vymożenie pohľadávky sťažovateľa, nezakladá dôvodnosť podanej sťažnosti. Nakoniec i samotný sťažovateľ potvrdil, že v čase vedenia rokovaní o odpredaji svojej pohľadávky sťažovateľ vedel, že DO zastupuje protistrany v exekučných konaniach a napriek tomu (ba podľa názoru disciplinárneho senátu možno práve preto) mu pohľadávka bola postúpená. Ako totiž uviedol zástupca sťažovateľa, pre tohto bolo podstatné čo aj len čiastočné vymożenie pohľadávky, čo sa podarilo jedine jej postúpením. Disciplinárny senát pritom poukázal na skutočnosť, že predmetnú pohľadávku by s najväčšou pravdepodobnosťou (a s ohľadom na efektívny spôsob obrany povinných osôb) nikto iný (okrem toho, kto mal záujem na jej

konečnom vyriešení – s povinnými spriaznenej spoločnosti) ani nekúpil, a preto aj sťažovateľovi vyhovovalo, že túto predal aspoň za takú cenu, akú ju v skutočnosti predal.

Vo vzťahu k druhému skutku disciplinárny senát sa stotožnil so skutkovými tvrdeniami DO potvrdenými a preukázanými čestnými prehláseniami konateľov spoločností C. s. r. o. a I. s. r. o. Disciplinárny senát mal za to, že podanie žaloby o náhradu škody DO za účelom špecifikácie výšky pohľadávky spoločnosti C. s. r. o. voči sťažovateľovi malo výlučne formálny charakter. Podanie žaloby bolo v záujme klienta DO, spoločnosti I. s. r. o., nakoľko od určenia výšky pohľadávky spoločnosti C. s. r. o. voči sťažovateľovi sa odvíjala výška uspokojenia pohľadávky spoločnosti I. s. r. o., keďže spoločnosť C. s. r. o. nedisponovala už žiadnym iným majetkom. Navyše, podanie žaloby bolo realizované plne v súlade s dohodou medzi spoločnosťami C. s. r. o. a I. s. r. o., čo potvrdili i konatelia oboch spoločností vo svojich čestných prehláseniach a v záujme konečného vysporiadania pohľadávky, ktorú mal pôvodne sťažovateľ voči spoločnosti C. s. r. o. a jej ručiteľom.

Nakoniec nebolo v procese dokazovania preukázané, že by DO spoločnosť C. s. r. o. zastupoval v tomto konaní. V súlade s čestným prehlásením konateľa spoločnosti C. s. r. o. tento podal žalobu na súd sám, pričom následne sa v súdnom konaní až do späť vzatia žaloby pokračovalo bez súčinnosti DO.

Z vyššie uvedeného potom vyplývalo, že rovnako podanie návrhu na vymoženie pohľadávky prikázaním inej peňažnej pohľadávky zo dňa 22. 2. 2012 súdnu exekútorovi v exekučnom konaní bolo uskutočnené v záujme klienta DO, spoločnosti I. s. r. o., za účelom čo najväčšieho uspokojenia jeho pohľadávky. Zhrnúc uvedené možno mať za to, že tak spoločnosť C. s. r. o., ako i spoločnosť I. s. r. o. vrátane ich spriaznených fyzických osôb konali v zhode a snahe vyhnúť sa vedeniu exekučného konania zo strany sťažovateľa.

Úplne vec zjednodušiac DO ako zástupca (či už ako zástupca formálne ustanovený, alebo neformálne – ako osoba „režirujúca“ celý proces) subjektov vystupujúcich v konečnom dôsledku na jednej strane proti sťažovateľovi na strane druhej využil (a možno povedať erudovaným spôsobom) všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon dovoľoval, aby chránil záujmy skupiny svojich klientov. Je síce pravdou (ako to uvádza vo svojej sťažnosti sťažovateľ), že na prvý pohľad je zjavné, že DO zastupoval osoby, ktoré mali formálne protichodné záujmy, avšak v skutočnosti boli záujmy „skupiny klientov“ DO totožné a DO ich dôsledne chránil, tak, ako mu to ukladajú predpisy o advokácii. Z týchto dôvodov senát uzavrel, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

43.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý ako ustanovený opatrovník poškodeného v trestnom konaní v písomnom vyjadrení uvedie, že netrvá na náhrade škody, pretože poškodenému žiadna škoda nevznikla, vychádzajúc pritom zo stanoviska štatutárneho orgánu poškodeného, a zároveň v písomnej odpovedi predsedovi dozornej rady poškodeného zvolí spôsob komunikácie, ktorý nemožno hodnotiť ako kultivovaný a účtívý, avšak nedosahujúci intenzitu závažného porušenia povinností advokáta, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 29. novembra 2013, sp. zn. DS III. 83/13:418/2013

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 29. novembra 2013, sp. zn. DS III. 83/13:418/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1 a 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

počas zastupovania poškodeného v trestnom konaní – pozemkového spoločenstva v trestnej veci obvineného A. B., trestne stíhaného uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva PZ zo dňa 25. 9. 2012, ktorému bol ustanovený za opatrovníka uznesením okresného súdu zo dňa 5. 11. 2012,

- 1.) nekonal v záujme poškodeného v trestnom konaní, ktorému bol ustanovený za opatrovníka, keď počas výsluchu svedka – poškodeného dňa 6. 12. 2012 uviedol tvrdenie „podľa môjho názoru je vznesenie obvinenia voči predsedovi pozemkového spoločenstva nedôvodné...“, tvrdenie „Preto si myslím, že predseda ... nenesie trestnú zodpovednosť, pretože on postupoval vždy tak ako ho splnomocnil výbor ale najmä VZ.“ a tvrdenie „S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto ja ako ustanovený opatrovník pozemkového spoločenstva sa nemôžem pripojiť k náhrade škody v trestnom konaní, pretože škoda ako taká pri započítaní vzájomných záväzkov a pohľadávok nevznikla.“
- 2.) nekonal v záujme poškodeného v trestnom konaní, ktorému bol ustanovený za opatrovníka, keď v rámci preštudovania vyšetrovacieho spisu, ktoré sa konalo dňa 18. 4. 2013 uviedol tvrdenie „Zotrvávam na svojom tvrdení a záveroch, ktoré som urobil do zápisnice zo dňa 6. 12. 2012, teda že pozemkovému spoločenstvu nevznikla škoda a navrhujem trestné stíhanie zastaviť aj z dôvodu absencie subjektívnej stránky obvineného.“
- 3.) v liste zo dňa 25. 1. 2013 označenom ako „Odpoveď na list zo dňa 9. 1. 2013“ adresovanom sťažovateľovi, predsedovi dozornej rady pozemkového spoločenstva uviedol tvrdenie „Vy máte právo nahliadať a kontrolovať činnosť výboru, ale počas pracovných dní a na to vyčlenených úradných hodín a nie ako si Vy zmyslíte a ako Vám to vyhovuje. Takýto postoj nemožno nazvať inak, ako zneužívanie funkcie predsedu dozornej rady.“

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

RK SAK podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, ktorého predmetom boli skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, na podklade sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu vyjadril, že sa disciplinárneho previnenia nedopustil, ani pokiaľ ide o bod 1. a 2. návrhu (v rámci čoho navrhol DO, aby v tejto časti vzal navrhovateľ návrh späť), pretože nie je pravdou, že by konal v rozpore so záujmami poškodeného, ktorému bol ustanovený za opatrovníka. Pokiaľ ide o bod 3. návrhu, DO obvinený kategoricky poprel, že by znížoval dôstojnosť advokátskeho stavu a nedodržiaval pravidlá korektnej súťaže a nedbal na dôstojnosť advokátskeho stavu. Vo vyjadrení DO odôvodnil to, prečo postupoval pri výkone funkcie opatrovníka tak, ako postupoval. Zároveň poukázal na to, prečo zasa on kriticky hodnotí postup sťažovateľa pri výkone funkcie predsedu dozornej rady pozemkového spoločenstva.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k nasledovným záverom:

Disciplinárne obvinený bol ako advokát ustanovený za opatrovníka pozemkového spoločenstva uznesením okresného súdu zo dňa 5. 11. 2012. Dňa 23. 11. 2012 sa konalo stretnutie DO s pozemkovým spoločenstvom, na ktorom bol spísaný zápis podpísaný dvoma členkami výboru, z ktorého vyplýva, že výbor S zaujal stanovisko, že škoda pozemkovému spoločenstvu nevznikla. Týmto zápisom sa pri výkone činnosti opatrovníka riadil aj DO. Spôsob konania za výbor bol taký, že ak je na právny úkon predpísaná písomná forma, je potrebný podpis aspoň dvoch členov výboru.

Predmetné zistenia boli určujúce pre rozhodnutie disciplinárneho senátu pokiaľ ide o skutky uvedené v bode 1. a 2. návrhu. Disciplinárny senát mal za to, že pokiaľ sa DO ako opatrovník oboznámil s podkladmi uvedenými v predmetnom zápise a navyše sa aj oboznámil so stanoviskom podpísaným dvomi členkami výboru, tak je možné zaujať názor, že postupoval s odbornou starostlivosťou. Úlohou opatrovníka predsa nie je mechanické zotrvávanie na tom, že škoda vznikla, a napriek tomu, že sa oboznámil s relevantnou dokumentáciou týkajúcou sa predmetnej veci, stretol sa so zástupcami výboru a títo mu potvrdili, že škoda nevznikla. Advokát je predsa právne kvalifikovaná osoba, čo je aj dôvod, prečo bol ustanovený za opatrovníka. Ak by úlohou opatrovníka bolo len zotrvávanie na postoji, že škoda vznikla, tak by nebolo potrebné ani právnické vzdelanie a ani splnenie ďalších kritérií, ktoré advokát musí spĺňať. Navyše, ak by aj za tejto situácie sa ako *lege artis* hodnotil postup, pri ktorom by DO odignoroval zápis výboru a bez ohľadu na obsah dokumentácie zotrval na postoji, že škoda vznikla, malo by také konanie aj prvky alibizmu.

Senát ďalej uviedol, že nie je úlohou disciplinárneho senátu kontrolovať dokumentáciu uvedenú v zápise a rovnako nie je jeho úlohou ani skúmanie na základe čoho členky výboru dospeli k záveru, k akému dospeli. Úlohou disciplinárneho senátu je vyrovnať sa s tým, či sa DO dopustil alebo nedopustil disciplinárneho previnenia. Za situácie, keď samotné pozemkové spoločenstvo prezentovalo dvomi členkami svojho výboru postoj, že škoda nevznikla a súčasne berúc na vedomie aj skutočnosť, že z dokumentácie, ktorú poskytlo taktiež vyplýva, že škoda titulom nevymáhania nájomného nevznikla, nemožno opatrovníka viníť za to, že by nekonal v záujme poškodeného. Záujem poškodeného nemožno vykladať tak, že by bolo v záujme poškodeného uplatňovať náhradu škody, aj keď sám poškodený prezentuje svojmu opatrovníkovi záver, že mu škoda nevznikla. Z chronológie udalostí je zjavné, že DO sa 23. 11. 2012 ešte predtým, ako prezentoval svoj názor počas vyluču svedka dňa 6. 12. 2012 a v rámci preštudovania vyšetrovacieho spisu dňa 18. 4. 2013, oboznámil s dokumentáciou, ktorú mu pozemkové spoločenstvo poskytlo a zúčastnil sa na rokovaní s dvomi členkami výboru. V tejto súvislosti disciplinárny senát poukázal aj na uznesenie okresnej prokuratúry zo dňa 21. 5. 2013, v ktorom takisto dospela k záveru, že škoda nevznikla.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 3., spôsob komunikácie s predsedom dozornej rady disciplinárny senát nepovažoval za taký, ktorý by v plnej miere mohol označiť ako dôstojne reprezentujúci advokáta navonok a už vôbec nie za vzorový. Avšak disciplinárny senát uzavrel, že intenzita správania DO nedosiahla takú mieru, že by išlo o disciplinárne previnenie.

Obrana DO, ktorý poukázal na to, že sťažovateľ vykonáva svoju funkciu tak, že aj mimo pracovných dní zaťažoval členov spoločenstva, ďalej, že predseda dozornej rady zažaloval pozemkové spoločenstvo, žiadal preplatiť prepravu taxíkom a pod. nijako neodôvodňuje to, že by sa v komunikácii s tretími osobami mal DO správať tak, ako sa správal. Navyše, išlo o písomnú komunikáciu, v rámci ktorej je jednoduchšie dodržiavať primeranú mieru zdvorilosti voči komukoľvek, a tým viac voči predsedovi dozornej rady subjektu, ktorému bol DO ustanovený za opatrovníka. Z uvedených dôvodov disciplinárny senát porozumel postoju sťažovateľa, ktorý podal sťažnosť. Avšak akokoľvek vníma disciplinárny senát list datovaný ku dňu 25. 1. 2013 ako prejav istého deficitu zdvorilosti voči adresátovi, práve časť citovaných v návrhu navrhovateľa v bode 3., ako naplňajúcu skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, tak disciplinárny senát nevnímal.

Aj napriek tomu, že disciplinárny senát dospel k záveru, že sa DO nedopustil pri komunikácii s predsedom dozornej rady disciplinárneho previnenia, prezentovaný štýl komunikácie považoval za nežiaduci. Na DO sa obrátil predseda dozornej rady subjektu, ktorému bol ako opatrovník ustanovený DO. Prejavom úcty a rešpektu voči tomu, komu bol DO ustanovený za opatrovníka, je aj slušná a kultivovaná komunikácia s predstaviteľmi orgánov takehoto

subjektu. Ak sa advokát domnieva, že stavovská organizácia, ktorej je členom, nemá dôvod posudzovať spôsob jeho komunikácie s tretími osobami, mylí sa. To, ako advokát pri výkone advokácie vystupuje navonok, reprezentuje nielen tohto advokáta (a nadobúda tak individuálnu hodnotu), ale reprezentuje aj SAK (a nadobúda kolektívnu hodnotu). Navyše, treba brať do úvahy, že v tomto prípade išlo o verbálnu komunikáciu, ale o písomnú komunikáciu, pri ktorej sa dá takýto prejav ľahšie kontrolovať.

Disciplinárny senát sa pri posudzovaní tejto veci riadil aj princípom zdržanlivosti, keď spôsob komunikácie, ktorý nepovažoval za žiaduci, automaticky hneď neposudzoval ako disciplinárne previnenie. Disciplinárny senát vychádzal z predpokladu, ktorý dokazovanie nevyvrátilo, že DO nemal v úmysle docieľiť to, aby sa sťažovateľ cítil dotknutý. Pokiaľ by ale takýto štýl komunikácie pokračoval, bolo by to už za situácie, keď o tom, že sa sťažovateľ takýmto spôsobom komunikácie cíti dotknutý, musel mať DO vedomosť. Navyše, DO nebol ustanovený za opatrovníka, aby primárne posudzoval výkon funkcie predsedu dozornej rady sťažovateľom, a teda ani nie je dôvod k tomuto výkonu funkcie predsedu dozornej rady, ak tu nie je spojitosť s výkonom funkcie opatrovníka, sa vyjadrovať.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní uzavrel, že v danom prípade nebolo preukázané, že skutky, ako sú popísané v návrhu na začatie disciplinárneho konania, sú disciplinárnym previnením.

44.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po vystavení písomného potvrdenia klientovi o tom, že ďalšiu odmenu za poskytnutie právnych služieb v jeho veci nebude požadovať, vyzve klienta na zaplatenie ďalšej odmeny, následne klientovi vypovedá plnomocenstvo z dôvodu nezaplatenia odmeny a vo vyúčtovaní trov právnej služby zaslanom klientovi nesprávne, stanoví tarifnú odmenu za jeden úkon právnej služby, ktorú ešte zvýši na základe v rozhodnom čase už zrušeného ustanovenia právneho predpisu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 29. novembra 2013, sp. zn. DS III.-93/13:625/2013

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 29. novembra 2013, sp. zn. DS III.-93/13:625/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca svojej klientky v konaní vedenom pred okresným súdom konal v rozpore so záujmami svojej klientky (sťažovateľky) tým, že:

- po tom, ako sťažovateľke vystavil dňa 10. 12. 2010 písomné potvrdenie o tom, že už ďalšiu odmenu za právne služby v danej právnej veci požadovať nebude, listom zo dňa 4. 2. 2013 sťažovateľku požiadal o zaplatenie odmeny v sume 1 200 eur a na základe tejto skutočnosti dňa 14. 2. 2013 vypovedal sťažovateľke plnomocenstvo z dôvodu nezaplatenia odmeny v sume 1 200 eur,
- vo vyúčtovaní trov právnej služby zo dňa 4. 2. 2013 poskytnutom sťažovateľke stanovil tarifnú odmenu za jeden úkon právnej služby pri vymáhanom nároku o zaplatenie

sumy 1 165,84 eur a o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru na sumu 209,80 eur, ktorú odmenu ešte zvýšil na základe § 14f ods. 4/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb o jednu polovicu na sumu 314,70 eur, pričom § 14f vyhl. č. 655/2004 Z. z. bolo už ku dňu podania návrhu na začatie konania (6. 11. 2009) zrušené, ktorá skutočnosť znamená, že sa riadne s klientkou bez zbytočného odkladu nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **700 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo dňa 13. 6. 2013 na základe návrhu predsedu RK SAK.⁷ Podaniu tohto návrhu predchádzala sťažnosť sťažovateľky, v ktorej namietala postup advokáta, ktorý jednostranne zvyšoval svoje požiadavky súvisiace s odmeňovaním aj napriek tomu, že písomne ubezpečil sťažovateľku, že už je odmena konečná.

Disciplinárne obvinený advokát v písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že s ohľadom na podanú sťažnosť prepočítal výšku trov právnej služby a zistil, že v predchádzajúcom výpočte pochybil. Vzhľadom na to, upravil svoj návrh na začatie konania proti sťažovateľke, ktorým sa pôvodne domáhal zaplata troj v sume 3 448,72 eur na sumu 455,35 eur. K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril v tom smere, že si uvedomil svoje pochybenie len pri výpočte trov právneho zastúpenia a na tomto stanovisku zotrval aj pri svojej výpovedi na pojednávaní disciplinárneho senátu.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Z výpovede sťažovateľky vyplynulo, že DO kontaktovala ohľadom jej dlžnej mzdy zhruba vo výške 1 100 eur, pričom sa dohodli, že za komplet služby za zastupovanie na súde mu zaplatí 600 eur, čo považovala za primeranú sumu. Sťažovateľka ďalej uviedla, že o hodnote úkonu pri takejto výške žalovanej sumy sa spolu nerozprávali. Po určitom čase a vykonaných pojednávaniach jej prišla ďalšia faktúra zhruba na 700 eur, ktorú nakoniec napriek predchádzajúcej dohode zaplatila, a z ďalšej faktúry, ktorú jej DO po určitom čase zaslal na sumu 1083,95 eur, mu ešte ako posledné peniaze zaplatila sumu 200 eur s tým, že po zaplatení tejto sumy si od DO vyžiadala písomné potvrdenie zo dňa 10. 12. 2010, že si už ďalej nebude uplatňovať odmenu za právnu pomoc, a to až do právoplatného skončenia veci.

Svedok A. B. – manžel sťažovateľky vo svojej výpovedi potvrdil tvrdenia sťažovateľky, týkajúce sa úhrady jednotlivých faktúr, vystavených DO ako aj vyžiadania si potvrdenia od DO

⁷ Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo aj porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 13 AP SAK na tom skutkovom základe, že DO advokát ako právny zástupca svojej klientky v konaní vedenom pred okresným súdom konal v rozpore so záujmami svojej klientky (sťažovateľky) tým, že a) napriek dohode so sťažovateľkou, že kompletne právne služby v danej právnej veci poskytne za celkovú paušálnu odmenu v sume 600 eur, listom zo dňa 4. 2. 2013 sťažovateľku žiadala o zaplataenie odmeny v sume 1200 eur, b) v telefonickom rozhovore dňa 11. 2. 2013, po tom, ako mu sťažovateľka v súvislosti s jeho požiadavkou na zaplataenie sumy 1 200 eur pripomenula písomné potvrdenie zo dňa 10. 12. 2010, v ktorom advokát potvrdil, že ďalšiu odmenu v danom konaní požadovať nebude, sťažovateľke odpovedal nevhodným hanlivým vyjadrením. Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 29. novembra 2013, sp. zn. DS III.-93/13:625/2013 bol DO v tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený podľa § 24 v spojení s § 25 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SAK, pretože nebolo preukázané, že sa skutky stali.

o neuplatňovaní si ďalšej odmeny za právnu pomoc. Svedok ďalej okrem iného uviedol, že napriek tomuto potvrdeniu im prišla od DO ďalšia faktúra na 1 200 eur, ktorú už ale nezaplatili, a potom došlo k vypovedaniu plnej moci zo strany DO.

Disciplinárny senát sa súčasne oboznámil s listinnými dôkazmi (najmä potvrdením o neuplatňovaní si odmeny za právnu pomoc, vypovedaním plnej moci, jednotlivými vyúčtovaniami trov právnej služby) zabezpečenými v rámci šetrenia, ktoré tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnom kontexte s vypovedou DO, sťažovateľky a svedka, tohto usvedčujú z vyššie uvedených disciplinárnych previnení.

Disciplinárny senát v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia tak, ako ho kvalifikoval navrhovateľ. Na základe vykonaného dokazovania na ústnom pojednávaní mal disciplinárny senát nepochybne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností za preukázané, že DO svojím zavineným nedbanlivostným konaním naplnil všetky obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát prisvedčil navrhovateľovi, že odmena vyúčtovaná sťažovateľke bola DO vyúčtovaná v rozpore s vyhláškou MS SR. č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (správne vyúčtovaná odmena za jeden úkon právnej služby pri vymáhaní sumy 1 166 eur a nároku o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru v roku 2009 činila sumu 61,64 eur + $1/2$ z 53,49 eur), čo prinajmenšom nepochybne svedčí neznalosti predmetnej vyhlášky. Napokon, túto právnu kvalifikáciu nenamietal ani samotný DO, ktorého obrana spočívala iba v konštatovaní, že pochybil pri výpočte odmeny za zastupovanie.

Z vykonaného dokazovania rovnako nevyplynulo, že by si DO splnil svoje povinnosti, ako mu vyplývali z § 13 vtedy účinného AP SAK. Sťažovateľka v priebehu disciplinárneho konania tvrdila, že DO s ňou právnu vec finančne nevysporiadal a DO nepreukázal opak. Z hľadiska subjektívnej stránky DO konal vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedel, že nedôsledným plnením svojich povinností (spočívajúcom v povinnosti dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory) môže porušiť alebo ohroziť záujem na neznižovaní dôstojnosti advokátskej stavu (§ 18 ods. 3 ZoA), ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Disciplinárny senát pri úvahe o disciplinárnom opatrení prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie vo forme preukázanej vedomej nedbanlivosti, rozsah a povahu porušenia povinnosti, ako aj predpoklad nápravy DO. V súvislosti s týmto hodnotením disciplinárny senát nevzhliadol v konaní DO žiadne závažné okolnosti, pre ktoré by bolo možné konštatovať záver o významne zvýšenej škodlivosti takéhoto konania a z tohto dôvodu uložiť také prísne disciplinárne opatrenie, aké žiadal navrhovateľ, a to pozastavenie výkonu advokácie na určitú dobu. Uloženie peňažnej pokuty vo výške 700 eur považoval disciplinárny senát za primerané tak z hľadiska individuálnej prevencie ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia takéhoto opatrenia na ostatných advokátov.

45.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý ako právny zástupca ustanovený klientom Centrom právnej pomoci na pojednávaní v ich veci v rámci svojho prednesu poukáže len na doterajšie vyjadrenia klientov a v odvolaní proti rozsudku, ktoré podá po tom, čo odvolanie bez jeho vedomia podali samotní klienti, namieta ako odvolací dôvod len odňatie možnosti konať pred súdom jeho klientom, nie je disciplinárnym previnením advokáta,

nakolko došlo ku kvalifikovanému využitiu všetkých právnych prostriedkov ochrany práv a záujmov klientov zo strany advokáta, pričom úlohou disciplinárneho senátu nie je hodnotiť, či právne posúdenie veci zo strany advokáta bolo vecne správne, resp. či za iného stavu (pri inom právnom posúdení) by boli jeho klienti v konaní úspešní.

Advokát, ktorý ako právny zástupca ustanovený klientom Centrom právnej pomoci neinformuje svojich klientov o konaní súdneho pojednávania, v dôsledku čoho zmari možnosť klientom sa na tomto súdnom pojednávaní zúčastniť a následne k odvolaniu proti rozsudku adresovanému súdu pripoji dôverný list klientov adresovaný advokátovi bez ich pokynu alebo súhlasu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3, § 23 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 2, § 6 ods. 1 písm. a) a § 9 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-103/2013:1418/2013

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-103/2013:1418/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

a) vo veci svojich klientov vedenej na okresnom súde o 1790,09 eur po svojom ustanovení rozhodnutím Centra právnej pomoci z 18. 6. 2012 až do meritórneho rozhodnutia okresného súdu z 16. 1. 2013 okrem vyjadrenia na pojednávaní dňa 16. 1. 2013, že „*pridržiava sa k vyjadreniu odporcov, žiada návrh zamietnuť*“ a „*pridržiava sa prednesu, žiada v prípade návrhu zamietnutý navrhuje, aby žiadnemu z účastníkov súd nepriznal náhradu trov konania*“ žiadnym spôsobom nebránil práva a oprávnené záujmy klientov akoukoľvek právnou či skutkovou argumentáciou pred konajúcim súdom,

b) vo veci svojich klientov vedenej na okresnom súde o 1790,09 eur podal voči rozsudku okresného súdu z 16. 1. 2013 neprofesionálne, nevecné, zjavne nedôvodné a neodborné odvolanie z 1. 3. 2013 netýkajúce sa merita veci nasledujúceho znenia: „*V hore uvedenej veci podávam týmto v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 16. 1. 2013 č. k.: 11C/217/2013 odvolanie, ktorým napádam prvostupňový rozsudok v celej časti podľa § 205 ods. pís. a) O. s. p. a tento žiadam zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Odôvodnenie: Rozhodnutím Centra právnej pomoci som bol určený na zastupovanie odporcov 1. a 2. v hore uvedenom konaní. Prvostupňový súd vytýčil termín pojednávania na 16. 10. 2012. Po preštudovaní súdneho spisu som sa telefonicky spojil s odporcom v 1. rade, ktorý ma požiadal, aby som v jeho mene žiadal o odročenie pojednávania, o ktorom on, ani odporkyňa 2. nemali vedomosť, nebolo im zaslané predvolanie, pričom pojednávania sa chcú osobne zúčastniť. Listom zo dňa 12. 10. 2012, podaným do podateľne súdu dňa 15. 10. 2012 som požiadal o odročenie a zmenu termínu pojednávania s tým, že odporcovia sa chcú pojednávania osobne zúčastniť. Súd vytýčil nový termín pojednávania na 16. 1. 2013, na ktoré napriek môjmu predchádzajúcemu vyššie uvedenému listu odporcov nepredvolal a na pojednávaní rozhodol rozsudkom tak, že návrhu vyhovel v celom rozsahu. Odporcov som oboznámil s rozsudkom prvostupňového súdu a zaslal jeho kópiu. Dňa 27. 2. 2013 mi odporcovia faxom oznámili, že s rozsudkom nesúhlasia a postupom súdu im bola odňatá možnosť pred súdom konať podľa § 221 ods. 1 pís. f) O. s. p. Šetrením v kancelárii prvostupňového súdu som zistil, že odporcovia podali voči rozsudku odvolanie. Na základe tejto skutočnosti žiadam prvostupňový rozsudok*

v celej časti zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň týmto súdu oznamujem, že vzhľadom na obsah mne adresovaného listu odporcami (kópiu v prílohe pripájam) bolo moje zastupovanie odporcov ukončené, nakoľko došlo k narušeniu nevyhnutnej dôvery medzi mnou a klientmi“, pretože

skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-103/2013:1418/2013 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 23 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 2, § 6 písm. a) a § 9 ods. 1 AP SAK,

tým, že

c) vo veci svojich klientov vedenej na okresnom súde o 1 790,09 eur s prísl. neinformoval svojich klientov o konaní súdneho pojednávania dňa 16. 1. 2013, v dôsledku čoho sa nemali klienti možnosť na tomto súdnom pojednávaní zúčastniť,

d) tým, že zaslal okresnému súdu ako prílohu svojho odvolania voči rozsudku z 16. 1. 2013 list svojich klientov „Žiadosť o doloženie“ z 27. 2. 2013, porušil povinnosť mlčanlivosti, pretože uvedený list bol svojou povahou dôverným prejavom klienta voči advokátovi a navyše, na takéto konanie nemal zo strany klientov akýkoľvek pokyn alebo súhlas,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania. Skutky, ktoré kládol navrhovateľ DO za vinu a ich právna kvalifikácia sú opísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril, že si je vedomý porušenia svojej povinnosti, pretože svojich klientov písomne neinformoval o novom termíne pojednávania. Neurobil tak pre krátkosť času a telefonicky sa s nimi nespojil. Vo vzťahu k svojmu prednesu na pojednávaní uviedol, že bol rozsiahlejší, ako je uvedené v zápisnici. Ani samotní klienti neuviedli žiadnu skutkovú alebo právnu argumentáciu, ktorá by sa dala v konaní uplatniť a využiť v ich záujme a k uvedenému záveru po preskúmaní veci dospel i sám. Následne uviedol, že mu bol dňa 22. 3. 2013 doručený rozsudok okresného súdu, ktorý zaslal klientom s poučením o možnosti podať odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Osobným šetrením zistil, že jeho klienti (sťažovateľ) podali proti rozsudku odvolanie samostatne. Z opatrnosti podal odvolanie tiež DO, rozsudok napadol v celosti a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Pokiaľ zaslal okresnému súdu kópiu listu klientov (sťažovateľa), bolo to z dôvodu, aby súd doručoval písomnosti priamo k rukám klientov. Nepovažoval ho za dôverný, bol presvedčený, že klientom nemôže uškodiť a súdu ho zaslal z opatrnosti.

Disciplinárny senát sa čo sa týka dvoch skutkov pod písm. c) a d) v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia tak, ako ho kvalifikoval navrhovateľ. Na základe vykonaného dokazovania na ústnom pojednávaní mal disciplinárny senát nepochybne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností za preukázané, že DO svojím zavineným nedbanlivostným konaním naplnil všetky obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA v spojení s ust. § 18 ods. 1, 2, 3 a 23 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 1, 6 písm. a), 9 ods. 1, 5 ods. 2 AP SAK, po stránke tak objektívnej ako aj subjektívnej.

Disciplinárny senát prisvedčil navrhovateľovi, že DO neinformoval klientov (sťažovateľa) o nariadenom pojednávaní, čím nepochybne porušil svoje povinnosti, ako to vyžaduje § 18 ods. 1, 2 ZoA v spojení s § 6 písm. a) AP SAK. Uvedené pochybenie nemôže zhojiť ani obrana, že telefonické spojenie nebolo možné a písomne oznámenie by nedošlo klientom včas. Napokon, túto právnu kvalifikáciu nenamietal ani samotný DO, ktorý vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že si je svojho pochybenia vedomý.

Z vykonaného dokazovania rovnako nevyplynulo, že by si DO splnil svoju povinnosť zachovávať mlčanlivosť tak, ako to vyžaduje § 23 ods. 1 ZoA a § 9 ods. 1 AP SAK. DO pochybil, ak list adresovaný advokátovi doručil okresnému súdu. Svojím konaním porušil povinnosť zachovávať mlčanlivosť. Na veci nič nemení DO advokátom konštatovaný úmysel o informovaní súdu o doručovaní písomnosti samotným klientom.

Z hľadiska subjektívnej stránky DO konal vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedel, že nedôsledným plnením svojich povinností (spočívajúcim v povinnosti zachovávať mlčanlivosť a povinnosti riadne a včas informovať klienta o veci) môže porušiť alebo ohroziť záujem na neznižovaní dôstojnosti advokátskej stavu (§ 18 ods. 3 ZoA), ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Disciplinárny senát nevzhliadol v konaní DO žiadne závažné okolnosti, pre ktoré by bolo možné konštatovať záver o významne zvýšenej škodlivosti takéhoto konania a z tohto dôvodu rozhodol o disciplinárnom opatrení vo forme písomného napomenutia.

Vo vzťahu k prvým dvom skutkom disciplinárny senát dospel k záveru, že skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Treba si uvedomiť, že každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchšej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Už splnomocnením advokáta, resp. jeho splnomocnením prostredníctvom Centra právnej pomoci sa realizuje základné právo účastníka na právnu pomoc v konaní pred občianskoprávnym súdom. Z článku 47 ods. 2 Ústavy SR vyplýva právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi, ako aj inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy. Z uvedeného prívlastku „právna“ pomoc vyplýva, že v danom prípade ide o pomoc poskytnutú v kvalifikovanej právnej forme, ktorú môže poskytnúť iba osoba so zodpovedajúcim, tzn. právnickým vzdelaním.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s navrhovateľom v tom smere, že by právna pomoc vo forme prednesu *„pridržiava sa k vyjadreniu odporcov, žiada návrh zamietnuť“* a *„pridržiava sa prednesu, žiada v prípade návrhu zamietnutý navrhuje, aby žiadnemu z účastníkov súd nepriznal náhradu trov konania“*, resp. podané odvolanie namietajúc odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP opisujúc skutkový stav veci, boli disciplinárnym previnením.

Advokát je povinný v zmysle § 18 ods. 2 ZoA pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné.

Je potrebné konštatovať, že DO sa riadne zúčastnil na nariadenom pojednávaní a vo veci predniesol, že *„pridržiava sa k vyjadreniu odporcov, žiada návrh zamietnuť“* a *„pridržiava sa prednesu, žiada v prípade návrhu zamietnutý navrhuje, aby žiadnemu z účastníkov súd nepriznal náhradu trov konania“*. V predmetnej právnej veci preto nepochybil, neporušil svoje povinnosti. Záujmy svojich klientov obhajoval a jeho konanie nemožno nazvať ako neprofesionálne. Jeho vystúpeniu na nariadenom pojednávaní predchádzala, ako DO uviedol, príprava (osobné štúdium spisu, porada s klientmi). Subjektívny pocit sťažovateľa nie je v danom prípade relevantný. Disciplinárny senát totiž skúma naplnenie objektívnych a subjektívnych znakov disciplinárneho previnenia, ktoré za tohto stavu naplnené neboli.

Uvedené konštatovanie možno v plnom rozsahu vzťahovať i na obsah podaného odvolania namietajúc odňatie možnosti účastníkom konania pred súdom. Disciplinárny senát poznamenal, že DO využil prostriedok právnej ochrany svojho klienta, vo veci podal odvolanie napriek tomu, že ho i bez jeho vedomia podali samotní klienti (sťažovatelia). Nebolo možné prisvedčiť navrhovateľovi, že DO nenapadá akúkoľvek nesprávnosť alebo nezákonnosť formálne napádaného rozsudku, nakoľko v podanom odvolaní nepochybne namietal odňatie možnosti účastníkom konania konať pred súdom. V podanom odvolaní tiež poukázal na to, že odvolanie podali i samotní klienti. So zreteľom na uvedené konštatovanie navrhovateľa, že ide o odvolanie neodborné, neprofesionálne, vopred bezúspešné a bezdôvodné, nie je opodstatnené.

Disciplinárny senát zdôraznil, že nie je jeho úlohou hodnotiť, či právne posúdenie veci zo strany advokáta (disciplinárne obvineného) bolo vecne správne, resp. či za iného stavu (pri inom právnom posúdení) by boli jeho klienti v konaní úspešní. Jeho úlohou je posúdiť plnenie povinností advokáta pri výkone advokácie v zmysle § 18 ods. 2 ZoA, t. j. v danom prípade, či využil všetky právne prostriedky ochrany tak, aby predpoklad úspechu klienta (limitovaný skutkovým stavom) bol čo možno najvyšší. Iný výklad by v krajnom prípade znamenal, že iba odvolania, ktoré by odvolací súd uznal za dôvodné, resp. prednesy advokátov úspešných účastníkov pred súdom, by boli v súlade so zákonom o advokácii. Záverom disciplinárny senát poznamenáva, že subjektívny pohľad na nedostatočné plnenie povinností advokáta nemôže mať za následok vznik zodpovednosti za disciplinárne previnenie, ktorého konanie objektívne a subjektívne znaky skutkovej podstaty nevykazuje.

46.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na žiadosť klienta o oznámenie stavu konania vo veci, v ktorej bol advokát klientom po zložení zálohy splnomocnený na zastupovanie, pričom následne po skončení zastupovania zo strany klienta neodovzdá novému právnomu zástupcovi klienta prevzaté doklady, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-113/2013:1532/2013

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-113/2013:1532/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa napriek tomu, že ho klient listom zo dňa 12. 2. 2013 žiadal, aby mu v lehote 10 dní oznámil stav konania vo veci dedičského konania, v ktorej advokát prevzal právne zastúpenie dňa 12. 11. 2010 a sťažovateľ zložil zálohu 600 eur, na tento list nereagoval, načo sťažovateľ listom zo dňa 20. 3. 2013 odvolal advokátovi plnomocenstvo, pričom po skončení hore uvedeného právneho zastúpenia advokát neodovzdal sťažovateľovi prevzaté doklady a doklady, ktoré počas zastupovania vo veci v mene klienta prevzal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **400 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 19. 6. 2013 bola SAK doručená sťažnosť, v ktorej sťažovateľ uviedol, že prevzal zastúpenie bývalého klienta DO advokáta, ktorý súčasne odvolal plnomocenstvo DO advokátovi, pričom popísal problémy pri odovzdaní spisovej dokumentácie.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti vyjadril tak, že zmenil sídlo kancelárie, následne mu v marci 2013 padol mobilný telefón do vody a poškodila sa SIM karta. Uviedol ďalej, že jeho kancelária nie je za posledné roky taká zisková, že obmedzil zastupovanie slovenských klientov, ktorí nie sú platobne schopní a ich správanie nezodpovedá etike slušnosti. DO ďalej vo vyjadrení uviedol, že si myslí, že to nie je nič protizákonné, a tým sa nezdržiava každý deň v kancelárii, a aj klienti sa mu vždy ohlásia telefonicky alebo mailom. Takže z toho dôvodu nemôže byť v pohotovosti pre sťažovateľa, ako uvádza vo svojej sťažnosti.

Následne po podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania DO vo vyjadrení k návrhu poukázal na svoje vyjadrenie k sťažnosti, uviedol priebeh právneho vzťahu, v rámci ktorého poskytol právne služby klientovi. Zdôraznil, že pri poskytovaní právnych služieb riadne informoval tohto klienta o stave veci. DO poukázal na to, že celý problém vyvolala matka klienta. DO o. i. uviedol, že ako je mu známe, mnoho klientov využíva túto metódu vo svoj prospech.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k nasledovným záverom:

DO prevzal písomnosť „*Žiadosť o spisový materiál*“, ktorej prílohou bolo odvolanie splnomocnenia a tiež aj splnomocnenie pre nového právneho zástupcu, a to dňa 22. 4. 2013. Predmetné písomnosti zaslal svojmu bývalému klientovi až po viac ako 2 mesiacoch, pričom navyše v tom čase mal za preukázané splnomocnením, že klient je už zastúpený iným právny zástupcom. Tieto skutočnosti DO ani nepoprel a obranu založil na iných dôvodoch (správanie matky klienta a pod.). To, prečo sa klient rozhodol odvolať plnomocenstvo, nebolo predmetom disciplinárneho konania. Takisto predmetom disciplinárneho konania nebolo ani správanie sa matky klienta.

Z listu DO datovaného k 24. 6. 2013 bolo zrejmé, že DO mal o. i.: 2. konzultáciu s klientom dňa 4. 2. 2011 a dňa 15. 12. 2011 bola DO uhradená záloha a zároveň DO podal informáciu o stave riešenia veci. Ďalej DO uviedol, že klienta kontaktoval telefonicky, a to 8. 1. 2013, 18. 1. 2013 a 6. 2. 2013 (ako uviedla DO vo vyjadrení k sťažnosti a tiež aj vo vyjadrení k návrhu). Pokiaľ išlo o list zo dňa 12. 2. 2013, DO namietol, že tento mu nebol doručený.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že postup nového právneho zástupcu bol štandardný a profesionálny, keď tento riadne vyzval DO na vydanie spisového materiálu. Nakoľko ani po prevzatí tejto výzvy dňa 22. 4. 2013 spisový materiál vydaný nebol, vyzvala advokátska kancelária DO mailom dňa 24. 5. 2013, z mailu bolo pritom zrejmé, že medzi zúčastnenými prebehla aj telefonická komunikácia, pričom DO v zastúpení svojim koncipientom oznámil 31. 5. 2013, že DO príde budúci mesiac (teda v júni 2013) z firmy v zahraničí a bude informovať o stave vybavenia veci, zrušenia plnomocnenstva v bankách a zaslaní dokladov.

Za situácie, keď 22. 4. 2013 bola DO doručená výzva na vydanie spisového materiálu a zároveň odvolanie plnej moci, nemožno to, že DO zaslal spisový materiál najsôr 24. 6. 2013, vykladať tak, že by sa tak bolo stalo bez zbytočného odkladu. Porušenie § 13 AP SAK bolo jednoznačne preukázané. Správanie sa DO, keď tento namiesto vydania listu viedol s novým právny zástupcom neproduktívnu komunikáciu, spôsoboval vlastne to, že mu bránil riadne plniť jeho povinnosti. Takúto komunikáciu voči inému advokátovi rozhodne nemožno vnímať ako korektnú, úctivú a neznižujúcu dôstojnosť advokátskeho stavu. Nemožno považovať

za neznižujúce dôstojnosť advokátskeho stavu to, že v dôsledku správania DO sa iný advokát viac ako dva mesiace domáha vydania spisu a nemôže si riadne plniť svoje povinnosti. V konečnom dôsledku DO ani nedal novému právnenému zástupcovi inú možnosť, ako podať sťažnosť na DO, pokiaľ sa celá záležitosť mala riešiť v rámci samoregulácie SAK.

Ak sa klient rozhodol odvolať plnomocenstvo advokátovi a súčasne splnomocnil nového advokáta, tak je nepochybne v záujme klienta, aby advokát, ktorému bola odvolaná plná moc, vydal spisový materiál novému advokátovi, ak ho tento nový advokát o príslušný spisový materiál požiada. Advokát žiada o spisový materiál zaiste preto, aby si mohol riadne plniť svoje povinnosti.

Nad rámec vyššie uvedeného disciplinárny senát ešte uviedol, že napr. vyjadrenia ohľadom matky klienta prezentované vo vyjadreniach DO boli vecne nesúvisiace. Ak mal DO pocit, že je zo strany matky svojho klienta urážaný a osočovaný, mal sa podľa toho zariadiť. Paradoxne ešte aj po odvolaní plnej moci, DO niekoľko mesiacov spis novému advokátovi nevydal. Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

47.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý si od bývalého klienta požičia peňažné prostriedky a následne neprevezme v odbernej lehote písomnú výzvu veriteľa na vrátenie pôžičky, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože § 5 ods. 5 AP SAK nie je možné vykladať tak, že by sa povinnosť zdržať sa konania, ktoré by priviedlo advokáta do finančnej alebo inej závislosti, týkalo aj bývalého klienta.

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu SAK k podanej sťažnosti napriek tomu, že bol na to riadne vyzvaný predsedom RK SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-33/13:3503/2012

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-33/13:3503/2012⁸ bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 5 ods. 5 a § 30 ods. 5 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

8 Problematicky pôžičiek advokátov i advokátskych koncipientov sa týkajú aj iné už publikované rozhodnutia disciplinárnych orgánov SAK, a to rozhodnutie predsedníctva SAK z 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009 a rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-113/11:1937/2011, publikované v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory 2012 – 2013 pod č. 1 a 56 a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2013, sp. zn. 8Sžo/48/2012, publikovaný v tejto zbierke pod č. II. ako aj viaceré rozhodnutia disciplinárnych orgánov ČAK, ako napríklad rozhodnutie z 21. 5. 2010, sp. zn. K 123/2009 (publikované v Bulletin advokácie č. 9/2010 s. 73), rozhodnutie z 27. 6. 2013, sp. zn. K 26/2013 (publikované pod č. 2/2014 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí ČAK 2014 – 2015), rozhodnutie z 29. 10. 2012, sp. zn. K 135/2011 (publikované pod č. 12/2013 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí ČAK 2012/2013), ktorými bolo nesplnenie záväzkov advokátov, resp. advokátskych koncipientov, vyplývajúcich z ich zmluvných vzťahov, riadne a včas vyhodnotené ako disciplinárne previnenie.

a) si od svojho klienta A. B. požičal dňa 12. 8. 2011 sumu 400 eur a dňa 21. 8. 2011 sumu 100 eur,

b) písomnú výzvu A. B. zo dňa 14. 2. 2012, ktorou ho vyzýval na vrátenie pôžičky, a ktorú mu zaslal formou doporučenej listovej zásielky, v sídle svojej advokátskej kancelárie neprevzal, a to ani v odbernej lehote, pretože

skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-33/13:3503/2012 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B., ktorú výzvu prevzal dňa 10. 11. 2012 sa bezodkladne nevyjadril.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol doručený DK SAK dňa 28. 3. 2013. Skutky, ktoré kládol navrhovateľ DO za vinu a ich právna kvalifikácia sú opísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na vykonanom pojednávaní DO uviedol, že pôžička bola jeho súkromnou záležitosťou nijako nesúvisiacou s výkonom advokácie. Prevzatie výzvy predsedu RK SAK, na ktorú neodpovedal, DO nepoprel.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k nasledovným záverom:

Disciplinárne obvinený si požičal peniaze od sťažovateľa. Pre právne posúdenie veci bolo rozhodujúce, či DO v čase poskytnutia pôžičky poskytoval sťažovateľovi právne služby. Z listu sťažovateľa zo dňa 6. 11. 2012 vyplývalo, že v r. 2007 ho DO zastupoval v súvislosti s rozvodom, v r. 2009 prevzal DO „poverenie“ na vymáhanie 58 eur. Zo samotnej sťažnosti ale vyplývalo, že právnu službu DO sťažovateľovi poskytol aj v roku 2011, za čo mu zaplatil. Ako zo sťažnosti vyplývalo, neskôr ho DO kontaktoval a požiadal o pôžičku. Zo sťažnosti nevyplývalo, že by v čase vzniku pôžičky poskytoval DO sťažovateľovi akékoľvek právne služby. Sťažovateľ výslovne uviedol, že v r. 2011 mu DO poskytol právne služby a on mu za tieto služby zaplatil a neskôr ho kontaktoval.

Podľa názoru disciplinárneho senátu nie je možné vykladať § 5 ods. 5 AP SAK schválený konferenciou advokátov 19. júna 2010 (a ani schválený 15. júna 2013) tak, že by sa povinnosť zdržať sa konania, ktoré by priviedlo advokáta do finančnej alebo inej závislosti, týkalo aj bývalého klienta. To isté sa v podstate týka aj neprevzatia písomnosti, ktorú adresoval sťažovateľ DO. Vzhľadom na to, že v tom čase už DO neposkytoval sťažovateľovi právne služby, nešlo o vzťah advokáta a klienta, ale primárne o vzťah veriteľa a dlžníka.

Z kópie poštovej obálky vyplývalo, že nebola prevzatá v odbernej lehote, nebolo na nej uvedené adresát „neznámy“. Samotná „možnosť doručovania“ a povinnosť „prevziať zásielku“ sú v obdobnom vzťahu ako „možnosť doručovania zásielky“ a „doručenie zásielky“. Samotné ojedinelé neprevzatie zásielky v odbernej lehote podľa názoru disciplinárneho senátu neznamena, že nebola zabezpečená možnosť doručovania. Možnosť doručovania

musí byť zabezpečená vždy. K samotnému prevzatiu zásielky ojedinele dôjsť nemusí, napr., ak by v dôsledku práceneschopnosti advokát zásielku neprevzal.

Pokiaľ išlo o samotnú výzvu, túto by bolo potrebné v hmotnoprávnom vzťahu „veriteľ – dlžník“ považovať za doručenie okamihom, keď sa ocitla v dispozičnej moci dlžníka (keď si ju mohol dlžník napr. vybrať na pošte), čo by zohľadňoval súd, ak by veriteľ žaloval dlžníka. Výzva sa netýkala výkonu advokácie, teda poskytovania právnych služieb, jej neprevzatím sa preto ani neohrozili práva a zákonom chránené záujmy klienta.

Pokiaľ by ale advokát bol dlžníkom v omeškaní voči viacerým osobám, a takto by znižoval dôstojnosť advokátskeho stavu (čo by ale záležalo na konkrétnosti toho ktorého prípadu), tak jeho konanie by bolo v rozpore s advokátskymi predpismi. V posudzovanej veci však nešlo o takýto prípad.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v návrhu pod bodom c), tak DO sa bránil tým, že k sťažnosti sa zrejme nevyjadril nedopatrením, v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, čo mu bolo ľúto.

DO sa však k sťažnosti nevyjadril ani len dodatočne. Jeho zdravotné problémy, ktoré boli aj dôvodom, prečo sa pojednávanie neuskutočnilo v skôr naplánovaných termínoch, mohli spôsobiť to, že sa na výzvu predsedu RK SAK nevyjadril, ale mal tak urobiť aspoň dodatočne. Vplyv zdravotných problémov na nepodanie vyjadrenia zohľadnil disciplinárny senát tak, že upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia vzhľadom na okolnosti nekonania advokáta (nepodanie vyjadrenia). Disciplinárny senát mal za to, že v tomto prípade bolo postačujúce prerokovanie disciplinárneho previnenia.

48.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodpovedá na písomné výzvy klienta súvisiace s poskytovaním právnych služieb, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 6. júna 2014, sp. zn. DS III.-123/13:936/2013

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK zo 6. júna 2014, sp. zn. DS III.-123/13:936/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 6 písm. c) AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca spoločnosti A. s. r. o., ktorej poskytoval právne služby vo veci založenia spoločnosti a zápisu do obchodného registra, nereagoval na písomné výzvy klienta zo dňa 23. 3. 2013 a 27. 3. 2013.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 6 písm. c), § 13 AP SAK.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že DO sa na základe popísaného skutkového stavu dopustil disciplinárneho previnenia, pretože nereagoval riadne na výzvy klienta súvisiace s poskytovaním právnych služieb.

V konaní mal disciplinárny senát za to, že zo spisového materiálu a vykonaného dokazovania nevyplynuli skutočnosti, ktoré by v neprospech DO preukazovali jeho dispozíciu s účtovnými dokladmi sťažovateľa. Za takéhoto dôkazného stavu nemohol preto uznať DO za vinného aj za porušenie povinností uložených § 13 AP SAK.

Disciplinárny senát v zmysle § 56 ods. 6 ZoA a najmä s poukazom na podľa disciplinárneho senátu menej závažný charakter porušenej povinnosti upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

49.**ROZHODNUTIE**

Advokát, ktorý klienta riadne a včas písomne neinformuje o postupe pri vybavovaní jeho veci ani o doručení súdnych rozhodnutí, ktoré klientovi nezašle, nereaguje na písomné žiadosti klienta, súvisiace s poskytovaním právnych služieb a následne pri prešetrovaní sťažnosti klienta sa bezodkladne nevyjadrí k podanej sťažnosti napriek tomu, že výzvu SAK na vyjadrenie sa riadne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 9. decembra 2014, sp. zn. DS III. 63/14:727/2014

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 9. decembra 2014, sp. zn. DS III. 63/14:727/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c) AP SAK (zo dňa 19. 6. 2010) a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK (zo dňa 15. 6. 2013),

tým, že

ako právny zástupca svojho klienta A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom konal v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že

1. d júla 2012 do právoplatného skončenia konania neinformoval klienta riadne a včas písomne o tom, ako postupuje pri vybavovaní veci,
2. neinformoval klienta riadne a včas o tom, že mu bol doručený rozsudok okresného súdu zo dňa 23. 11. 2012, ktorý prevzal 3. 1. 2013,
3. rozsudok okresného súdu zo dňa 23. 11. 2012, ktorý prevzal 3. 1. 2013, klientovi riadne a včas neposlal,
4. neinformoval klienta riadne a včas o tom, že mu bol doručený rozsudok krajského súdu zo dňa 14. 5. 2013, ktorý prevzal dňa 4. 7. 2013,
5. rozsudok krajského súdu zo dňa 14. 5. 2013, ktorý prevzal dňa 4. 7. 2013 klientovi riadne a včas neposlal,

6. písomne neodpovedal na dotaz klienta súvisiaci s poskytovaním právnej služby, a to na list zo dňa 18. 11. 2013,
7. na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti, ktorú výzvu prevzal 6. 5. 2014 sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vykonal v predmetnej veci dňa 9. 12. 2014 pojednávanie, na ktoré sa DO nedostavil. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil mailom s poukazom na pracovnú neschopnosť a požiadal o odročenie disciplinárnych konaní.

Podľa § 18 ods. 7, veta prvá DP SAK výkladom a contrario senát nekoná v neprítomnosti DO v prípade, ak tento písomne požiadal aspoň jeden deň pred určeným termínom pojednávania o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Čo je dôležitý dôvod Disciplinárny poriadok nekonkretizuje. Podľa § 57 ods. 7 ZoA, ak tento zákon alebo DP SAK priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva alebo povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu – Trestného poriadku. Podľa § 120 ods. 2 TP v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby.

Disciplinárny senát sa poukazujúc na vyššie uvedené ustanovenia (ktorých podmienky DO nesplnil) v súlade s § 18 ods. 7 DP SAK uzniesol na tom, že bude pojednávať v neprítomnosti DO a vykonal pojednávanie v neprítomnosti DO, za prítomnosti zástupcu RK SAK.

Disciplinárny senát mal na základe sťažnosti sťažovateľa a na základe ňou predložených listinných dôkazov, ako aj na základe obsahu disciplinárneho a sťažnostného spisu za preukázané, že DO zastupoval sťažovateľa v konaní vedenom pred okresným súdom, počas ktorého sťažovateľa neinformoval o svojom postupe v predmetnom konaní a nezaslal mu v predmetnom konaní vydané rozhodnutia. Vo vzťahu k nevyjadreniu sa k výzve RK SAK, tento skutok bol preukázaný dokladom o doručení výzvy na vyjadrenie zo dňa 22. 4. 2014, ktorú výzvu DO prevzal a 6. 5. 2014, no aj napriek uvedenému sa k návrhu nevyjadril.

Disciplinárny senát uzavrel, že DO sa na základe popísaného skutkového stavu dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti advokáta uložené v § 6 písm. a) AP SAK účinného do 15. 6. 2013, nakoľko súdne rozhodnutia týkajúce sa právnej veci sťažovateľa, ktoré preukázateľne prevzal, tomuto nezaslal a neoboznámil ho s ich obsahom, ďalej porušil povinnosť uloženú § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK, účinného od 15. 6. 2013, pretože DO nereagoval riadne na výzvu klienta súvisiacu s poskytovaním právnych služieb a porušil aj povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, nakoľko sa k výzve SAK v stanovenej lehote nevyjadril.

Pokiaľ ide o disciplinárne opatrenie, disciplinárny senát zistil, že DO bol dosiaľ dvakrát uznaný za vinného v disciplinárnom konaní, pričom raz bolo upustené od uloženia discipli-

nárneho opatrenia a raz bola DO uložená pokuta. Disciplinárny senát mal s ohľadom na charakter porušenej právnej povinnosti ako aj na ďalšie okolnosti veci na základe § 56 ods. 4 ZoA za to, že vo výroku tohto rozhodnutia uvedené disciplinárne opatrenie je dostatočným preventívnym opatrením smerujúcim k náprave DO.

50.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa ako právny zástupca klienta nezúčastní na pojednávaní na súde bez toho, aby zabezpečil odročenie pojednávania a klienta poučil o možných následkoch uskutočnenia pojednávania, nedoručí klientovi rozsudok prvostupňového súdu ani rozsudok odvolacieho súdu, neinformuje klienta o priebehu konania ani na základe jeho opakovaných výziev a po skončení zastupovania vec s klientom bez zbytočného odkladu finančne nevysporiada a následne nereaguje ani na opakované výzvy predsedu RK SAK na podanie vyjadrenia k sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 9. decembra 2014, sp. zn. DS III. 53/14:407/2014

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 9. decembra 2014, sp. zn. DS III. 53/14:407/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c) AP SAK (zo dňa 19. 6. 2010) a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK (zo dňa 15. 6. 2013),

tým, že

vo veci zastupovania svojho klienta A. B. ako žalobcu v konaní vedenom pred okresným súdom o zaplatenie 2 360 eur s príslušenstvom a v nadväzujúcom odvolacom konaní vedenom pred krajským súdom:

- 1.) sa nezúčastnil na pojednávaní na okresnom súde dňa 12. 9. 2012, pričom nezabezpečil odročenie pojednávania a klienta nepoučil o možných následkoch uskutočnenia pojednávania (*skutok 1*),
- 2.) nedoručil klientovi rozsudok okresného súdu zo dňa 12. 9. 2012 (*skutok 2*),
- 3.) klienta nijakým spôsobom neinformoval o priebehu konania ani na jeho opakované písomné dopyty (*skutok 3*),
- 4.) nedoručil klientovi rozsudok krajského súdu zo dňa 24. 4. 2013 (*skutok 4*),
- 5.) po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne nevysporiadal (*skutok 5*),
- 6.) sa bezodkladne nevyjadril k sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 27. 2. 2014, ktorú prevzal dňa 25. 3. 2014 a nevyjadril sa ani po ďalšej výzve na vyjadrenie zo dňa 23. 4. 2014, ktorú prevzal dňa 6. 5. 2014 (*skutok 6*),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Predseda disciplinárneho senátu nariadil pojednávanie na 9. 12. 2014. Na toto pojednávanie sa DO nedostavil, pričom požiadal o jeho odročenie, nakoľko – ako uviedol v správe zaslanej mailom – má záujem sa na pojednávaní osobne zúčastniť. K ospravedlneniu pripojil aj potvrdenie o pracovnej neschopnosti.

Disciplinárny senát výkladom a contrario § 18 ods. 7 veta prvá DP SAK mal za to, že senát nekoná v neprítomnosti DO v prípade, ak DO písomne požiadal aspoň jeden deň pred určeným termínom pojednávania o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Čo je dôležitý dôvod DP SAK nekonkretizuje. Podľa § 57 ods. 7 ZoA, ak tento zákon alebo DP SAK priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva alebo povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu. Zákon o advokácii odkazuje na zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok, podľa ktorého § 120 ods. 2 v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. V žiadosti o odročenie absentuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára indikujúce záver o zdravotnom stave DO, ktorý by znemožňoval jeho účasť na pojednávaní. Za takejto situácie boli preto podľa názoru disciplinárneho senátu podmienky na pojednávanie bez prítomnosti DO, ktorý bol riadne na nariadené predvolanie predvolaný.

Disciplinárny senát sa oboznámil s listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci šetrenia, ktoré tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnom kontexte DO usvedčili z vyššie uvedených disciplinárnych previnení. Rovnako tak z uvedeného nepochybne vyplýva, že skutky DO kladené za vinu sú disciplinárnymi previneniami.

Disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia tak, ako ho kvalifikoval navrhovateľ.

Disciplinárny senát prisvedčil navrhovateľovi, že z listinných dôkazov vyplýva, že sa DO nezúčastnil na pojednávaní na okresnom súde dňa 12. 9. 2012, pričom nezabezpečil odročenie pojednávania a klienta nepoučil o možných následkoch uskutočnenia pojednávania, nedoručil klientovi rozsudok okresného súdu zo dňa 12. 9. 2012, klienta nijakým spôsobom neinformoval o priebehu konania, a to ani na jeho opakované písomné dopyty, nedoručil klientovi rozsudok krajského súdu zo dňa 24. 4. 2013, čím nepochybne porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 18 ods. 1, 2 ZoA v spojení s § 6 písm. a) AP SAK zo dňa 19. 6. 2013 a § 6 ods. 1 písm. c) v súčasnosti platného AP SAK. Rovnako z listinných dôkazov nepochybne vyplývalo, že po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne nevysporiadal, čím porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 13 AP SAK.

Vzhľadom na to, že DO sa bezodkladne nevyjadril k sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 27. 2. 2014, ktorú prevzal dňa 25. 3. 2014 a nevyjadril sa ani po ďalšej výzve na vyjadrenie zo dňa 23. 4. 2014, ktorú prevzal dňa 6. 5. 2014 naplnil skutkové znaky disciplinárneho previnenia, pretože porušil svoju povinnosť uloženú mu § 28 ods. 4 ZoA.

Z hľadiska subjektívnej stránky DO konal minimálne vo vedomej neobanlivosti, pretože vedel, že neplnením a nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem na plnení povinností upravených v ZoA a AP SAK, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Disciplinárny senát dospel k uvedeným záverom o naplnení obligatórnych znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia a tieto majú oporu v listinách, ktoré sú obsahom spisu. Senát taktiež uviedol, že DO vo veci zostal pasívny, t. j. žiadnym spôsobom sa k veci nevyjadril, rovnako sa k veci nevyjadril ani po doručení návrhu na začatie disciplinárneho konania, resp. ani po doručení predvolania na pojednávanie.

Disciplinárny senát pri úvahe o výške disciplinárneho opatrenia prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie vo forme preukázanej vedomej nedbanlivosti, rozsah a povahu porušenia povinnosti, ako aj predpoklad nápravy DO advokáta. Prihliadol i na skutočnosť, že DO, zapísaný do zoznamu SAK od 30. 9. 2002, bol už disciplinárne stíhaný. V súvislosti s týmto hodnotením disciplinárny senát vzhliadol v konaní DO také závažné okolnosti, pre ktoré je možné konštatovať záver o škodlivosti takéhoto konania a z tohto dôvodu rozhodol o disciplinárnom opatrení vo forme peňažnej pokuty. Disciplinárny senát sa však nestotožnil s navrhovateľom navrhovanou výškou peňažnej pokuty vo výške 1 000 eur, ktorú disciplinárny senát považoval za neprimerane prísnu, keďže porušenia povinnosti DO nevykazujú znaky zvýšenej, t. j. významnej škodlivosti. Disciplinárny senát uloženie peňažnej pokuty vo výške 300 eur považoval za primerané tak z hľadiska individuálnej prevencie, ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia takéhoto opatrenia na ostatných advokátov.

51.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na žiadosť klienta o vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých advokátovi, po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada ani na základe výzvy SAK nepodá vyjadrenie k sťažnosti ani nezašle požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) § 13 AP SAK.

Ak sa advokát a klient dohodli na určitej forme odmeny a klientovi takáto dohoda vyhovuje a nie je v rozpore so zákonom, zákon neobchádza alebo sa neprieči dobrým mravom, tak nie je dôvod obsah takejto dohody a proces, akým k tejto dohode advokát a klient dospeli, v disciplinárnom konaní skúmať, pričom, ak sa advokát a klient dohodli na odmene, tak klientovi je nepochybne v zmysle § 28 ods. 4 ZoA zrejmé, na akej odmene sa s advokátom dohodol.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 27. apríla 2015, sp. zn. DS III. 13/15:2146/2014

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 27. apríla 2015, sp. zn. DS III. 13/15:2146/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1. neinformoval preukázateľne sťažovateľa pred každým úkonom právnej služby o výške odmeny za tento úkon,
pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 27. apríla 2015, sp. zn. DS III. 13/15:2146/2014 bol disciplinárne obvinený advokát zároveň **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) § 13 AP SAK,

tým, že

v rámci poskytovania právnych služieb sťažovateľovi vo veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov

2. neodpovedal písomne na písomnú výzvu sťažovateľa zo dňa 15. 7. 2014, ktorou tento žiadal o vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých advokátovi,
3. po skončení zastupovania, ku ktorému došlo vypovedaním plnomocenstva zo dňa 14. 7. 2014 vec so sťažovateľom písomne finančne nevysporiadal,
4. sa na výzvu predsedu RK SAK z 28. 8. 2014, doručení 3. 9. 2014 o zaslanie vyjadrenia k sťažnosti ako aj kópie klientskeho spisu sťažovateľa, nevyjadril a požadovanú spisovú dokumentáciu nezaslal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 5. 2. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania napriek výzve zo dňa 5. 2. 2015 nevyjadril. Na disciplinárne pojednávanie, ktoré bolo v tejto veci určené na 27. 4. 2015 sa nedostavil, ospravedlnil však svoju neúčasť z dôvodu, že sa bude v čase konania disciplinárneho pojednávania zdržiavať v zahraničí a súčasne súhlasil, aby disciplinárny senát pojednával v jeho neprítomnosti.

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaného dokazovania k nasledovným záverom:

Vo vzťahu k 1. skutku z obsahu sťažnosti sťažovateľ nevyplývalo, že by sa sťažovateľ sťažoval, že ho DO neinformoval o cene právnych služieb. Z obsahu sťažnostného spisu, a to z písomnosti nachádzajúcej sa na č. I. 5 vyplývalo, že DO prevzal od sťažovateľa čiastku 510 eur na úhradu súdneho poplatku, z č. I. 6 bolo zrejme vyúčtovanie, z č. I. 7 sťažnostného spisu označenej ako „VKLAD V HOTOVOSTI/CASH DEPOSIT“, bolo zrejme, že sťažovateľ vykonal DO úhradu 50 eur označenú ako *PREDDAVOK NA PRÁVNE SLUŽBY – MAJETKOVÉ VYPORIADANIE*. a z č. I. 8 sťažnostného spisu bola zrejma úhrada čiastky 485 eur. Z č. I. 10 sťažnostného spisu zasa vyplynulo, že advokát a sťažovateľ boli dohodnutí na odmene 533 eur.

Podľa názoru disciplinárneho senátu je potrebné ako zásadnú hodnotu rešpektovať špecifickosť vzťahu advokáta klienta, ktorý sa zakladá na dôvere. Z vykonaného dokazovania bolo zrejme, že sťažovateľ nenamietal, že by ho DO neinformoval o cene právnych služieb. Skúmať prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 18 ods. 4 ZoA by bolo dôvodné vtedy, ak by sa sťažovateľ sťažoval na to, že od neho advokát požaduje sumu za právne služby, na ktorej sa nedohodli. Toto ale nebolo predmetom sťažnosti a z podania sťažovateľa nevyplývalo, že by ho DO neinformoval o cene právnych služieb, resp. že by sa s advokátom nebol dohodol na cene právnych služieb. Len na základe toho, že zo spisu nemožno presne zistiť podrobnosti, ako sa klient a advokát dohodli na odmene za právne služby, nemožno dospieť k záveru, že advokát porušil svoju povinnosť. Zo spisu ale vyplývalo, že klient a advokát boli na nejakej forme odmeny dohodnutí, pretože inak by klient advokátovi nebol poskytoval napr. preddavok (zálohu).

Ak sa advokát a klient dohodli na nejakej forme odmeny a klientovi takáto dohoda vyhovuje a nie je v rozpore so zákonom, zákon neobchádza alebo sa neprieči dobrým mravom, tak nie je dôvod obsah takejto dohody a proces, akým k tejto dohode advokát a klient dospeli, skúmať. Ak sa advokát a klient dohodli na odmene, klientovi je nepochybne zrejmé, na akej odmene sa s advokátom dohodol.

Iný výklad by viedol k absurdnému záveru, že ak sa advokát a klient dohodnú na poskytovaní právnych služieb advokáta s klientom za odmenu – bez špecifikácie jej výšky, resp. spôsobu výpočtu – tak advokátovi by vlastne stačilo pred úkonom právnej služby informovať klienta – spotrebiteľa o cene za jeden úkon právnej služby. Takýto záver by ale nebol rozumný. Predmetné ustanovenie má chrániť klienta – spotrebiteľa v prípade, ak sa advokát a klient – spotrebiteľ dohodnú na odmene za úkony právnej služby, typicky na tarifnej odmene, čo so sebou logicky prináša požiadavku, aby bol klient vopred informovaný o cene za úkon, teda, aby v prípade ceny, s ktorou nesúhlasí, mal možnosť poskytnutie právnej služby odmietnuť. Z predložených dôkazov nevyplývalo, že by sa advokát a klient na cene za právne služby neboli dohodli, to ani sťažovateľ nenamietal. Ak by bol advokát riadne vykonal právnu službu, sťažovateľ by s odmeňovaním advokáta zrejme žiadny problém nemal.

Z uvedeného dôvodu disciplinárny senát spod disciplinárneho obvinenia v tejto časti DO oslobodil.

Pokiaľ ide o skutky 2 – 4, disciplinárny senát dospel k záveru, že v predmetnej veci bolo preukázané, že sa DO dopustil týchto skutkov, ktoré sú disciplinárnymi previneniami.

Navrhovateľ navrhoval disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur. Spod jedného zo skutkov formulovaných v návrhu na začatie disciplinárneho konania bol však DO oslobodený. S prihliadnutím na túto skutočnosť sa peňažná pokuta 1 000 eur javila byť neprimerane vysokou. Za primeranú považoval disciplinárny senát peňažnú pokutu vo výške 500 eur.

52.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca klienta po ustanovení za obhajcu klienta v ústave na výkon trestu odňatia slobody nenavštívi za účelom prerokovania postupu obhajoby, v rozpore s pokynom klienta nepodá v mene klienta dovolanie, hoci ho o to klient výslovne žiadal a bol za účelom podania dovolania súdom ustanovený, pričom na výzvu predsedu RK SAK o zaslanie kópie kompletného advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania klienta – sťažovateľa, spis nezašle, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 27. apríla 2015, sp. zn. DS III.-23/15:2270/2014

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 27. apríla 2015, sp. zn. DS III.-23/15:2270/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

v rámci zastupovania sťažovateľa a poskytovania právnych služieb sťažovateľovi v bližšie nešpecifikovanom dovolacom konaní, v ktorom mu bol ustanovený za obhajcu,

- 1.) v období od marca 2014, kedy bol sťažovateľovi ustanovený za obhajcu do augusta 2014 klienta nenavštívil v ústave na výkon trestu odňatia slobody a postup obhajoby s klientom neprejednal,
- 2.) v rozpore s pokynom klienta nepodal v mene klienta dovolanie, hoci ho o to klient výslovne žiadal a bol za účelom podania dovolania súdom ustanovený,
- 3.) na výzvu predsedu RK SAK o zaslanie kópie kompletného advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania sťažovateľa, spis nezaslal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky vyššie popísané na základe sťažnosti sťažovateľa.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril, že po doručení dvoch listov začal konať. Po preštudovaní trestného spisu informoval sťažovateľa, za akých podmienok je potrebné podať dovolanie.

Disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia, ako ho kvalifikoval navrhovateľ. Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát nepochybne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností za preukázané, že DO svojím zavineným nedbanlivostným konaním naplnil všetky obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát prisvedčil navrhovateľovi, že DO nepodal v mene sťažovateľa dovolanie, napriek tomu, že bol na to ustanovený súdom a klient ho o to požiadal. DO tieto relevantné skutočnosti nespochybnil. Jeho obrana spočívala v tom, že po dvoch listoch sťažovateľovi doručil podanie, z ktorého vyplývalo, ako má postupovať samotný sťažovateľ pred podaním dovolania (obrátenie sa na Inšpekciu, Generálnu prokuratúru). Je potrebné upriamiť pozornosť na tú právne relevantnú skutočnosť, že zaslanie predmetného podania sťažovateľovi nepreukázal. Aj v prípade doručenia predmetných podaní sťažovateľovi by nič nezmenilo na závere, že DO nenavštívil sťažovateľa v ústave na výkon trestu odňatia slobody a postup obhajoby s klientom neprejednal (skutok. č. 1) a v rozpore s pokynom klienta nepodal v mene klienta dovolanie, hoci ho o to klient výslovne žiadal a bol za účelom podania dovolania súdom ustanovený (skutok č. 2). Uvedené skutočnosti DO nespochybnil. Svojím minimálne nedbanlivostným konaním porušil svoju povinnosť pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi (§ 18 ods. 1 ZoA).

Rovnako z obsahu sťažnostného a disciplinárneho spisu nevyplýva, že by si DO splnil svoju povinnosť na výzvu predsedu RK SAK zaslať kópiu kompletného advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania sťažovateľa.

Z hľadiska subjektívnej stránky DO konal minimálne vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedel, že neplnením a nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem na plnení povinností vyplývajúcich zo zákona o advokácii.

Disciplinárny senát pri úvahe o výške disciplinárneho opatrenia prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie vo forme preukázanej minimálnej vedomej nedbanlivosti, rozsah a povahu porušenia povinnosti, ako aj predpoklad nápravy DO. Prihliadol i na skutočnosť, že DO je zapísaný do zoznamu SAK od 13. 5. 1991.

V súvislosti s týmto hodnotením disciplinárny senát vzhliadol v konaní DO také závažné okolnosti, pre ktoré je možné konštatovať záver o škodlivosti takéhoto konania a z tohto dôvodu rozhodol o disciplinárnom opatrení vo forme peňažnej pokuty. Disciplinárny senát sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti stotožnil s uložením navrhovanej peňažnej pokuty vo výške 500 eur zo strany navrhovateľa, ktorú považoval za primeranú. tak z hľadiska individuálnej prevencie, ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia takéhoto opatrenia na ostatných advokátov.

53.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý písomne nereaguje na písomný dopyt klienta, súvisiaci s poskytovaním právnych služieb, ani bezodkladne sa nevyjadrí na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK zo 17. júna 2014, sp. zn. DS IV.-64/13:354/2013

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK zo 17. júna 2014, sp. zn. DS IV.-64/13:354/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c) AP SAK,

tým, že

písomne nereagoval na písomný dopyt sťažovateľov zo dňa 21. 8. 2012, ktorý prevzal dňa 22. 10. 2012 a ktorý súvisel s poskytovaním právnych služieb, ako aj za to, že na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľov, ktorú prevzal dňa 19. 3. 2013 sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **350 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 23. 5. 2013.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným zisteniam:

Podstata prvého skutku, uvedeného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia spočívala v tom, že DO nereagoval na písomný dopyt sťažovateľov zo dňa 21. 8. 2012, ktorý prevzal dňa 22. 10. 2012, ktorý súvisel s poskytovaním právnych služieb. Disciplinárny senát zistil z listu sťažovateľov adresovaného DO advokátovi datovaného 21. 8. 2012, že sťažovatelia sa dopytovali u DO na stav vecí, v ktorých im poskytuje právne služby. Ďalej disciplinárny senát zistil, že sťažovatelia túto písomnosť odoslali doporučene DO na poštovú prepravu dňa 3. 9. 2012, pričom podľa doručienky DO prevzal písomnosť dňa 22. 10. 2012. Dňa 22. 10. 2012, kedy sa písomnosť dostala do sféry DO bol už DO opätovne zapísaná v zozname advokátov SAK, čo vyplývalo z matriky advokátov vedenej SAK. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho DO.

Podstata druhého skutku spočívala v tom, že DO sa na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľov, nevyjadril. Disciplinárny senát zistil z písomnosti založených v spise, že DO bola výzva na vyjadrenie zo dňa 18. 3. 2013 doručená dňa 19. 3. 2013. DO na výzvu nereagoval žiadnym vyjadrením. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že aj tento skutok sa stal a spáchal ho DO.

Disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutky majú znaky disciplinárneho previnenia. Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti.

Zavinenie môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

Vzhľadom na skutkové zistenia týkajúce sa predmetných skutkov, najmä, že advokát je znalý práva a musí si byť vedomý povinností vyplývajúcich mu z advokátskych stavovských predpisov, pričom vôbec nereagoval na predmetný dopyt, resp. výzvu, (t. j. nekonal v súlade s právnymi predpismi), t. j. uvedené svedčí o vedomosti DO o jeho konaní, disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojim konaním môže porušiť povinnosť uloženú v § 6 písm. c) AP SAK a § 28 ods. 4 ZoA, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie s vedomou nedbanlivosťou.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát, že DO spáchal dve disciplinárne previnenia dvomi rôznymi konaniami, pričom majú určitú časovú súvislosť (prvé v októbri 2012, druhé v marci 2013). V prospech DO nezistil disciplinárny senát žiadne skutočnosti. Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO disciplinárny senát mal za to, že je viac skutočností v neprospech DO, preto sa disciplinárny senát v plnom rozsahu stotožnil s návrhom navrhovateľa, ktorý na disciplinárnom pojednávaní navrhol DO disciplinárne opatrenie to peňažnú pokutu vo výške 350 eur.

54.

ROZHODNUTIE

Neinformovanie klienta – spotrebiteľa advokátom pred každým úkonom právnej služby o výške odmeny za tento úkon nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože § 18 ods. 4 ZoA z hľadiska účelu právnej normy, histórie jej vzniku a časovej súvislosti je typická civilnoprávna norma vytvorená na sankcionovanie advokáta v civilnoprávnom vzťahu medzi advokátom a spotrebiteľom, v ktorej už je obsiahnutá sankcia za jej porušenie v podobe zániku práva advokáta na odmenu za poskytnuté právne služby.

I keď disciplinárnym previnením advokáta podľa § 56 ods. 1 ZoA je vo formálnom zmysle každé porušenie povinnosti advokáta podľa ZoA, pokiaľ by sa podnež subsuovalo aj porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 ZoA, išlo by v materiálnom poňatí o prílišný formalizmus vedúci k extrémnej nespravodlivosti, čo je aj z hľadiska interpretácie právnych noriem ústavne neudržateľný stav.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 9. júna 2015, sp. zn. DS IV.-44/15:2490/2014

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 9. júna 2015, sp. zn. DS IV.-44/15:2490/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

v rámci zastupovania sťažovateľa vo veci dovolania proti rozsudku krajského súdu neinformoval preukázateľne sťažovateľa pred každým úkonom právnej služby o výške odmeny za tento úkon, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedenej v § 18 ods. 4 ZoA.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zistil, že DO prevzal dňa 4. 11. 2013 právne zastupovanie sťažovateľa na základe plnej moci vo veci zastupovania sťažovateľa v dovolacom konaní voči rozsudku krajského súdu, čo vyplývalo z plnomocenstva zo dňa 4. 11. 2013, ako aj z vyjadrenia DO zo dňa 4. 5. 2015. Skutočnosť, že došlo k prevzatíu právneho zastupovania DO dňa 4. 11. 2013 bola medzi sťažovateľom a DO nesporná. Sporou skutočnosťou bolo, či DO informoval sťažovateľa v pozícii spotrebiteľa o výške odmeny za právne služby pred začatím poskytovania právneho zastupovania. Z dôkazov vykonaných na disciplinárnom pojednávaní vyplývalo, že táto skutočnosť ostala len v rovine tvrdenia DO. V konaní však neboli produkované žiadne dôkazy, z ktorých by objektívne vyplývalo, že sťažovateľ v pozícii spotrebiteľa bol vopred pred začatím poskytovania právnych služieb informovaný o výške odmeny za právne služby. DO síce predložil listiny týkajúce sa jeho odmeny za právne služby, a to príjmový doklad zo dňa 4. 11. 2013, vyúčtovanie zo dňa 16. 9. 2014, avšak z týchto listín nevyplývala skutočnosť, že by DO informoval sťažovateľa vopred pred poskytovaním právnych služieb o výške odmeny za právne služby. Išlo totiž o listiny, ktoré súvisia *ex post* až s vyúčtovaním právnych služieb. Otázka správnosti vyúčtovania odmeny za právne služby však nebola predmetom tohto disciplinárneho konania. Ak navrhovateľ v disciplinárnom konaní tvrdí, že DO neinformoval sťažovateľa o výške odmeny pred poskytnutím právnej služby, t. j. ide o negatívnu skutočnosť, potom je bremeno dôkazné na DO, aby preukázal opak, t. j., aby uniesol tvrdenie, že sťažovateľa o výške odmeny za právne služby vopred pred jej poskytnutím informoval. DO však svoje bremeno tvrdenia neuniesol, pretože neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že uvedenú informáciu sťažovateľovi poskytol. Na základe uvedeného disciplinárny senát mal za to, že skutok, ktorý sa kladie DO za vinu, sa stal a spáchal ho DO.

Vzhľadom na to, že bolo preukázané, že skutok sa stal, disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Predmetom posúdenia v tomto disciplinárnom konaní bolo, či porušenie povinností advokáta spočívajúce v opomenutí advokáta informovať klienta (spotrebiteľa) právnej služby o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím poskytovania právnych služieb, je možné považovať za disciplinárne previnenie (disciplinárny delikt), samozrejme za situácie, že nejde o bezodkladný úkon.

V konaní bolo nesporné, že sťažovateľ v pozícii fyzickej osoby „nepodnikateľa“ je spotrebiteľom podľa noriem občianskeho práva, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Otázku, či ide o spotrebiteľa posúdil disciplinárny senát podľa noriem občianskeho práva. Postupoval tak z dôvodu,

že zákon o advokácii vymedzenie spotrebiteľa neupravuje, pričom účelu vymedzenia pojmu „spotrebiteľ“ najbližšie zodpovedajú normy občianskeho práva, pretože aj samotná zmluva o právnej pomoci uzavretá medzi advokátom a fyzickou osobou (spotrebiteľom) sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka (najmä príkaznej zmluvy podľa § 724 a nasl. ObčZ).

Disciplinárny senát považoval za potrebné objasniť predovšetkým účel a históriu vzniku právnej normy týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa obsiahnutej v § 18 ods. 4 ZoA. Predmetná právna norma bola zavedená do zákona o advokácii na základe novely zákona o advokácii, a to zákonom č. 304/2009 Z. z. účinným od 1. 9. 2009. To znamená, že ide o relatívne novú právnu normu, ktorá predtým v advokátskych stavovských predpisoch nebola zakotvená. Účelom tejto normy je predovšetkým ochrana spotrebiteľa, ktorá sa za posledné roky začína favorizovať v civilnoprávných vzťahoch. Zákonodarca touto normou teda jednoznačne chráni spotrebiteľa ako slabší subjekt neznalý spôsobu kontrahovania odmeny v oblasti právnych služieb. Až dovedy, kým nebola prijatá novela zákona o advokácii, platil právny stav aj pre kontrahovanie odmeny za právne služby na základe všeobecnej normy o odmene za právne služby normovanej v § 24 ods. 3 ZoA, podľa ktorého odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena. To znamená, že v prípade neexistencie dohody o výške odmeny spája zákon o advokácii (24 ods. 3 ZoA) nevyvráťiteľnú domnienku, že došlo k dohode o odmene, a to k dohode na výške tarifnej odmeny, ktorá je presne stanovená vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V prípade poskytovania právnych služieb je postačujúce, aby sa advokát dohodol na predmete právnej služby, dohoda by bola z hľadiska určitosti platná, aj keď sa nedohodol na odmene za právne služby. V prípade „nedohody“ o odmene má sa *ex lege* za to, že došlo k dohode na tarifnej odmene. Zákonodarca zrejme nepovažoval takýto stav za priaznivý pre spotrebiteľa, a preto s účinnosťou od 1. 9. 2009 (zákonom č. 304/2009 Z. z.) prijal špeciálnu normu (§ 18 ods. 4 ZoA) týkajúcu sa normovania odmeny za právne služby vo vzťahu medzi advokátom a spotrebiteľom, t. j. na právny vzťah medzi advokátom a spotrebiteľom sa neaplikuje všeobecná norma týkajúca sa normovania odmeny (§ 24 ods. 3 ZoA). Z hľadiska účelu spotrebiteľskej normy (§ 18 ods. 4 ZoA) spotrebiteľ v pozícii slabšieho by mal vopred vedieť, za akých podmienok týkajúcich sa odmeňovania vstupuje do právneho vzťahu s advokátom.

Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát vychádzajúc z účelu právnej normy (najmä ochrana spotrebiteľa v civilnoprávnom vzťahu medzi advokátom a klientom), histórie jej vzniku (výrazný vplyv práva EÚ pri ochrane spotrebiteľa) a časovej súvislosti (zavedená relatívne v nedávnom období – v roku 2009), mal za to, že nejde o typickú advokátsku stavovskú normu.

Ďalej senát uviedol, že právna norma (§ 18 ods. 4 ZoA) v prípade naplnenia hypotézy „neinformovanie spotrebiteľa o výške odmeny za právne služby pred začatím vykonávania právnych služieb“ obsahuje už v samotnej dispozícii zároveň aj sankciu „advokát nemá právo na žiadnu odmenu“. Uvedené nie je tradičné, pretože právne normy zvyčajne bez ďalšieho nesankcionujú subjekty ihneď, bez toho, že by im umožnili inú nápravu porušenia povinnosti. Z charakteru tejto právnej normy teda vyplývala prísna sankcia pre advokáta v rovine civilného práva, pretože za právne služby, hoci by ich advokát vykonal v stopercentnej kvalite v prospech klienta, nemá právo na žiadnu odmenu.

Disciplinárny senát mal za to, že na základe vyššie uvedených hľadísk histórie a účelu vzniku právnej normy, jej prísnej sankcie v oblasti civilného práva išlo o typickú civilnoprávnu normu vytvorenú na sankcionovanie advokáta v civilnoprávnom vzťahu medzi advokátom a spotrebiteľom, pričom prísnosť tejto normy sa prejavuje v tom, že v prípade, ak advokát neinformuje spotrebiteľa o výške odmeny za právne služby pred poskytovaním právnych služieb,

vykonáva právne služby *ex lege* zadarmo, t. j. nie je oprávnený vôbec žiadať od spotrebiteľa žiadnu odmenu za právne služby. Disciplinárny senát mal za to, že účelom uvedenej normy je sankcionovať advokáta v rovine civilného práva, pričom zároveň ide aj o dostatočnú sankciu pre advokáta. Zároveň bolo potrebné zdôrazniť, že „nedohoda“ o odmene za právne služby medzi advokátom a spotrebiteľom nemá absolútne žiadne nepriaznivé právne dôsledky na postavenie spotrebiteľa ako konzumenta právnych služieb, t. j. advokát takouto „nedohodou“ o odmene neporušuje žiadne iné právne normy týkajúce sa advokátskych stavovských predpisov, a teda ani žiadnym spôsobom nezhoršuje postavenie spotrebiteľa pri poskytovaní právnych služieb. Paradoxne naopak postavenie spotrebiteľa ako konzumenta právnych služieb v prípade „nedohody“ o odmene sa zlepšuje, pretože právne služby advokát musí poskytnúť spotrebiteľovi zadarmo.

Disciplinárny senát mal na zreteli, že disciplinárnym previnením advokáta podľa § 56 ods. 1 ZoA je vo formálnom zmysle každé porušenie povinnosti advokáta podľa ZoA, avšak pokiaľ by sa podeň subsumovalo aj porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 ZoA, išlo by v materiálnom poňatí o prílišný formalizmus vedúci k extrémnej nespravodlivosti, čo je aj z hľadiska interpretácie právnych noriem ústavne neudržateľný stav. V tejto súvislosti disciplinárny senát vychádzal aj z aktuálnej judikatúry Ústavného súdu SR rešpektujúc ústavne konformný výklad právnych noriem advokátskeho disciplinárneho práva, podľa ktorej súd sa musí odchýliť od doslovného znenia právneho textu v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (*Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1. júla 2008 zverejnený v Zbierke nálezov a rozhodnutí ÚS SR pod č. 36/2008*).

Na základe uvedeného vychádzajúc z účelu právnej normy (§ 18 ods. 4 ZoA), histórie vzniku právnej normy, civilnoprávny charakter právnej normy, prísnu civilnoprávnu sankciu, žiadne nepriaznivé dôsledky pre spotrebiteľa v prípade jej porušenia (naopak, porušenie má za následok zlepšenie postavenia spotrebiteľa, keďže právne služby má zadarmo), disciplinárny senát dospel k záveru, že porušenie povinnosti advokátom uvedené v § 18 ods. 4 ZoA, nie je možné považovať za disciplinárne previnenie v zmysle § 56 ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát mal za to, že je jeho ústavnou povinnosťou odchýliť sa od doslovného znenia § 56 ods. 1 ZoA, že disciplinárne previnenie je každé porušenie povinnosti podľa ZoA, t. j. aj porušenie povinnosti advokáta vyjadrené v hypotéze právnej normy uvedenej v § 18 ods. 4 ZoA. Pokiaľ by totiž disciplinárny senát § 56 ods. 1 ZoA v spojení s § 18 ods. 4 ZoA interpretoval doslovne, viedol by takýto výklad k prílišnému formalizmu a nezmyselnému šikanovaniu advokátov v rovine disciplinárneho konania, hoci advokáti už raz boli potrestaní zákonodarcom prísnu sankciou v duchu hesla: „Ak sa nedohodneš na odmene za právne služby so spotrebiteľom, pracuješ zadarmo“. Na základe uvedeného rozhodol disciplinárny senát tak, ako je to uvedené v enunuciáte tohto rozhodnutia.

55.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý písomne nereaguje na list klienta, súvisiaci s poskytovaním právnych služieb, ani sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu SAK, ktorú prevzal a ktorou bol vyzvaný, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa

§ 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3, 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 4. decembra 2013, sp. zn. DS V. 25/13:4035/2012

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 4. decembra 2013, sp. zn. DS V. 25/13:4035/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c) AP SAK,

tým, že

a) písomne neodpovedal na list sťažovateľa A. B. zo dňa 30. 7. 2012, súvisiaci s poskytovaním právnych služieb

b) na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B., ktorú výzvu prevzal dňa 3. 12. 2012 sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 19. 3. 2013 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 18. 3. 2013 proti DO vo vzťahu k nižšie uvedenému skutku.

RK SAK návrh odôvodnila poukazom na sťažnosť sťažovateľa A. B., z ktorej vyplývalo, že sťažovateľ spolu so svojou manželkou splnomocnili DO a zaplatili mu aj požadovanú odmenu, avšak DO sa mu neskôr začal vyhýbať, a tak požiadal advokáta, aby mu vrátil všetky listiny týkajúce sa predmetnej veci. Z týchto listín sťažovateľ zistil, že advokátovi bolo doručené rozhodnutie správy katastra o zastavení konania o vklade do katastra nehnuteľností. Sťažovateľ na podporu svojich tvrdení doložil k sťažnosti dve rozhodnutia správy katastra. Predseda RK SAK vyzval DO na vyjadrenie, ktorú výzvu DO advokát prevzal dňa 3. 12. 2012, avšak v lehote uvedenej vo výzve sa nevyjadril.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je dôvodná a na základe obsahu disciplinárneho a sťažnostného spisu mal za preukázané, že DO nereagoval na list sťažovateľa a na výzvu navrhovateľa sa nevyjadril. Disciplinárny senát preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pokiaľ išlo o disciplinárne opatrenie, navrhovateľ navrhol peňažnú pokutu vo výške trojnásobku minimálnej mzdy, s ktorým návrhom sa disciplinárny senát stotožnil a uložil peňažnú pokutu vo výške blízko navrhovanej navrhovateľom. Disciplinárny senát zistil, že disciplinárne obvinený bol dosiaľ raz právoplatne uznaný za vinného v disciplinárnom konaní. Disciplinárny senát mal, s ohľadom na charakter porušenej právnej povinnosti ako aj na ďalšie okolnosti veci na základe § 56 ods. 4 ZoA, za to, že vo výroku tohto rozhodnutia uvedené disciplinárne opatrenie je dostatočným preventívnym opatrením smerujúcim k náprave DO.

56.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca klienta počas doby trvania obhajoby klienta nekontaktuje, písomne neinformuje o postupe v jeho veci ani písomne nereaguje na písomný dopyt klienta súvisiaci s poskytovaním právnych služieb, dopúšťa sa

disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA, § 6 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK zo 4. decembra 2013, sp. zn. DS V-25/2012:3975/2011

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK zo 4. decembra 2013, sp. zn. DS V-25/2012:3975/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA, § 6 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

ako ustanovený obhajca svojho klienta A. B. v konaní o obnove konania vedenom pred okresným súdom konal v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že

- a) počas doby trvania právneho zastúpenia (obhajoby) od 29. 7. 2011 do 8. 11. 2011 klienta nekontaktoval a písomne ho neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní veci,
- b) písomne nereagoval na písomný dopyt sťažovateľa zo dňa 6. 9. 2011 súvisiaci s poskytovaním právnych služieb.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených § 18 ods. 2 ZoA, § 6 písm. a) a c) AP SAK.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

Ustanovením okresného súdu zo dňa 22. 7. 2011 bol DO ustanovený ako obhajca sťažovateľovi v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. DO sťažovateľa od uvedeného termínu písomne ani inak nekontaktoval a neinformoval o postupe pri vybavovaní veci. Sťažovateľ listom zo dňa 6. 9. 2011 podal DO písomný dopyt, na ktorý DO písomne ani inak nereagoval. Sťažovateľ žiadosťou zo dňa 26. 9. 2011 žiadal súd o pozbavenie obhajoby disciplinárne obvineným advokátom. Opatrením okresného súdu zo dňa 8. 11. 2011 bol DO oslobodený od povinnosti obhajovať sťažovateľa v predmetnom konaní.

Disciplinárny senát vo vzťahu k obom skutkom, ktoré boli DO kladené za vinu, na základe vykonaného dokazovania a skutočnosti, že DO nepoprel spáchanie skutku, zistil, že oba skutky sa stali. Disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutky majú znaky disciplinárneho previnenia.

Vo vzťahu k skutku pod písm. a) senát konštatoval, že povinnosť riadne a včas písomne informovať klienta o postupe pri vybavovaní veci, uložená advokátovi v § 6 písm. a) AP SAK, patrí k základným povinnostiam advokáta. Uvedenú povinnosť disciplinárny senát považuje za základ komunikácie medzi advokátom a jeho klientom, od ktorého sa vyvíja vzťah advokáta a klienta ako celok. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu mal disciplinárny senát s prihliadnutím na vyjadrenia DO za preukázané, že DO počas trvania právneho zastúpenia (obhajoby) od 29. 7. 2011 do 8. 11. 2011 klienta písomne ani inak nekontaktoval a ani neinformoval o postupe pri vybavovaní veci. Vzhľadom na zistený skutkový stav disciplinárny senát konštatoval, že skutok má znaky disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát mal za preukázané, že k spáchaniu skutku došlo v období od 29. 7. 2011 do 8. 11. 2011,

a preto aplikoval znenie zákona a advokácii účinné do 31. 12. 2011 a znenie AP SAK účinné od 19. 6. 2010.

Vo vzťahu k skutku pod písm. b) mal disciplinárny senát taktiež za preukázané, že k spáchaniu skutku došlo v období od 6. 9. 2011 do 8. 11. 2011, a preto aplikoval znenie zákona a advokácii a znenie AP SAK účinné v období spáchania skutku.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti, pričom vo vzťahu k skutku pod písm. a) konanie DO hodnotil ako zavinené konanie s vedomou nedbanlivosťou a vo vzťahu k skutku pod písm. b) konanie DO hodnotil ako zavinené konanie vo forme nepriameho úmyslu.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinnosti disciplinárne obvineného spočívala v tom, že si neplnil základné informačné povinnosti advokáta vo vzťahu ku klientovi, ktoré disciplinárny senát považoval za kľúčové. DO vo svojej obrane okrem iného uviedol, že porušenia povinnosti si je vedomý.

V prospech DO vyhodnotil disciplinárny senát, že dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný. Ďalej vyhodnotil v prospech aj to, že DO pri výsluchu na disciplinárnom pojednávaní dňa 4. 12. 2013 uviedol, že je mu ľúto, že sa porušenia dopustil.

Vzhľadom na to, že disciplinárny senát pri určení druhu sankcií nie je viazaný návrhom navrhovateľa, preskúmal aj prípadné uloženie inej sankcie. Disciplinárny senát mal za to, že uloženie peňažnej pokuty tak, ako ju z hľadiska druhu sankcie navrhol navrhovateľ, je neprimeranou sankciou uloženou za skutok, ktorý spáchal DO. Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO disciplinárny senát mal za to, že je viac skutočností v prospech DO než v jeho neprospech, preto disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie a prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania alebo mieru zavinenia.

57.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý riadne a včas neinformuje klienta o čiastočnom nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo veci samej zaslaním mu tohto čiastočne právoplatného rozsudku, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Zámerom a zmyslom § 6 ods. 1 písm. AP SAK v neposlednom rade je, aby akákoľvek povinnosť uložená rozhodnutím klientovi bola klientom riadne a včas splnená, resp. akékoľvek právo, ktoré klientovi vznikne z rozhodnutia mal klient možnosť včas využiť, pričom takúto možnosť má klient len za predpokladu, že má nielen vedomosť o tom, že rozhodnutie, z ktorého mu vyplývajú práva alebo povinnosti bolo vydané, ale že toto rozhodnutie má aj právne účinky a kedy právne účinky nadobudlo. Pokiaľ advokát síce upovedomí klienta o vydaní rozhodnutia, z ktorého pre klienta plynú práva alebo povinnosti, avšak zároveň neupovedomí klienta o tom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a kedy sa tak stalo, vystavuje tak klienta riziku, že zmešká lehoty na splnenie uloženej povinnosti alebo využitie priznaného práva.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 29. januára 2015, sp. zn. DS V.-115/11: 2246/2011

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 29. januára 2015, sp. zn. DS V.-115/11: 2246/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

porušil svoje povinnosti advokáta, že neposlal riadne a včas klientke v časti právoplatný rozsudok okresného súdu z 3. 9. 2010, ktorým bolo právoplatne klientkine manželstvo rozvedené a ktoré v mene klientky ako jej právny zástupca prevzal.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania na skutkovom základe, že DO ako právny zástupca sťažovateľky – svojej klientky jej nevydal originál čiastočne právoplatného rozsudku okresného súdu z 3. 9. 2010, ktorým bolo právoplatne sťažovateľkino manželstvo rozvedené a ktorý advokát prevzal, neinformoval ju o právoplatnosti výroku uvedeného rozsudku o rozvoze manželstva a nepoučil ju o 3-mesačnej lehote na bezplatnú zmenu priezviska, v dôsledku čoho mala sťažovateľka utrpieť škodu vo výške 99,50 eur predstavujúcu výšku správneho poplatku za zmenu priezviska po uplynutí uvedenej 3-mesačnej lehoty, a to na základe sťažnosti sťažovateľky, ktorá okrem iného namietala opomenutie DO ju informovať o tom, že rozsudok o rozvoze manželstva nadobudol právoplatnosť, čím jej bola zmarená možnosť domáhať sa bezplatnej zmeny priezviska po rozvoze.

Disciplinárne obvinený v písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru je sťažnosť nedôvodná, pretože sťažovateľke odovzdal vo fotokópii rozsudok, ktorým sa jej manželstvo rozvádza, čo preukázal preberacím protokolom zo dňa 8. 9. 2010. Súčasťou predmetného rozsudku bolo aj poučenie o možnosti zmeniť bezplatne priezvisko v lehote 3 mesiacov, pričom DO mal sťažovateľke túto skutočnosť zdôrazniť aj uvedením postupu, akým spôsobom sa tento proces uskutočňuje. Navyše, skutočnosť, že sťažovateľka mala vedomosť o právoplatnosti rozsudku o rozvoze jej manželstva mala vyplývať aj z následnej mailovej komunikácie zo dňa 11. 10. 2010. Zároveň DO uviedol, že počas celej doby poskytovania právnych služieb sťažovateľke táto ani raz nepreukázala záujem o zmenu svojho priezviska po rozvoze manželstva tak na osobných stretnutiach, ako ani v rámci súdnych pojednávaní v predmetnej právnej veci.

Vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach. Podľa názoru DO za moment rozhodujúci na splnenie povinnosti podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK bolo potrebné považovať skončenie právnej veci ako celku, ktorý je v tomto prípade vymedzený rozhodnutím Centra právnej pomoci, ktorým bol sťažovateľke ustanovený a ktoré vymedzilo rozsah jeho právnych služieb až do právoplatného skončenia konania o rozvoze o úprave práv a povinností k maloletým deťom sťažovateľky. Na podporu svoje argumentácie pripojil aj čestné vyhlásenie svojho pracovníka A. B., z ktorého vyplývalo, že približne v októbri, resp. novembri 2010 mal A. B. odovzdať originál predmetného rozsudku sestre sťažovateľky, ktorá ho však po istej dobe vrátila do kancelárie s odôvodnením, že tento originál viac nepotrebuje. DO mal za to, že si splnil povinnosť odovzdať sťažovateľke doklady, z ktorých pre ňu vyplývali práva a povinnosti jednak vyda-

ním fotokópie priamo sťažovateľke a jednak vydaním originálu sestre sťažovateľky, ktorá sa v právnej veci sťažovateľky angažovala osobne. Zároveň DO uviedol, že sťažovateľku osobitne upozorňoval pri osobnom stretnutí, počas ktorého jej odovzdal kópiu predmetného rozsudku, o všetkých aspektoch rozhodnutia, vrátane možnosti bezplatnej zmeny priezviska v ustanovenej lehote, čo sťažovateľka mala vziať na vedomie. Sťažovateľka mala podľa vyjadrenia DO vedomosť o právoplatnosti rozsudku v časti o rozvode manželstva, keď ju na túto skutočnosť telefonicky upozornil dňa 8. 11. 2010, v rámci ktorého rozhovoru mala sťažovateľka potvrdiť túto vedomosť z informácií získaných od svojej sestry. Svoje vyjadrenie zároveň podporil poukazom na spoločnú elektronickú komunikáciu, ako aj písomnosti sťažovateľky adresované súdom. K právnej kvalifikácii skutku DO uviedol, že podľa jeho názoru z § 6 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13 AP SAK nevyplýva, že tam uložená povinnosť sa týka povinnosti vydať klientovi originály listín, v opačnom prípade by to bolo *expressis verbis* v znení normy uvedené. Zároveň zopakoval, že za skončenie poskytovania právnych služieb z jeho strany je potrebné považovať až úplné vybavenie vecí vrátane konania o úprave práv a povinností k maloletým deťom sťažovateľky, ktorý moment je rozhodný pre posudzovanie splnenia povinností z jeho strany. Na podklade uvedeného DO žiadal, aby bol v celosti spod disciplinárneho návrhu oslobodený.

Disciplinárny senát rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 29. 1. 2015 v neprítomnosti DO advokáta, ktorý síce opakovane požiadal o odročenie pojednávania, avšak disciplinárny senát mal za to, že na odročenie pojednávania nebol daný dôvod hodný osobitného zreteľa podľa § 18 ods. 7 DP SAK v spojení s § 120 TP, čo podrobne zdôvodnil.

Po porade disciplinárneho senátu mal disciplinárny senát za preukázané, že sa DO dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA tým, že porušil povinnosť uloženú mu § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z obsahu disciplinárneho spisu bolo zrejmé, že DO poskytoval právne služby sťažovateľke ako advokát ustanovený Centrom právnej pomoci v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom sťažovateľky. Spornou však bola skutočnosť, či si DO splnil svoju povinnosť riadne a včas písomne informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní vecí a posilať klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti (§ 6 ods. 1 písm. a) AP SAK), ako aj povinnosti po skončení zastúpenia vrátiť klientovi všetky doklady, ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal (§ 13 AP SAK).

Z obsahu dôkazového materiálu bolo zrejmé, že DO viedol so sťažovateľkou (resp. jej sestrou) rozsiahlu komunikáciu a na výzvy sťažovateľky reagoval. Zároveň z obsahu spisu nevyplývalo, že by sťažovateľka vznášala voči práci DO počas poskytovania právnych služieb akékoľvek výhrady. Bolo však potrebné prisvedčiť dôvodnosti sťažnosti v časti týkajúcej sa nedostatočného informovania DO o účinkoch rozvodového rozsudku. Bolo nepochybné, že sťažovateľka mala vedomosť o rozvodovom rozsudku, nepreukázané však zostalo splnenie povinnosti DO informovať klienta o nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva sťažovateľky, keď napriek množstvu dôkazov predložených DO nebolo možné dospieť k inému záveru.

Z toho bolo potrebné potom dospieť k záveru, že sťažovateľka síce mala vedomosť o rozhodnutí súdu o rozvode manželstva (čo bolo nesporné), avšak nemala vedomosť, že toto rozhodnutie nadobudlo právne účinky a kedy sa tak stalo. Pokiaľ DO tvrdil, že na túto skutočnosť upozorňoval sťažovateľku telefonicky, išlo o nepreukázanú skutočnosť, kde neunesenie dôkazného bremena zaťažuje DO.

Zámerom a zmyslom § 6 ods. 1 písm. AP SAK je, aby klient mal v každom štádiu konania vedomosť o priebehu tohto konania, spôsobe zastupovania a aby na základe takto získaných

údajov mohol prijať rozhodnutie o ďalšom postupe v právnej veci. V neposlednom rade zmyslom tohto ustanovenia je, aby akákoľvek povinnosť uložená rozhodnutím klientovi bola klientom riadne a včas splnená, resp. akékoľvek právo, ktoré klientovi vznikne z rozhodnutia mal možnosť včas využiť. Je pritom irelevantné, či klient túto povinnosť aj skutočne splní alebo právo využije, je však povinnosťou advokáta mu k tomuto vytvoriť včasnú možnosť. Takúto možnosť má klient len za predpokladu, že nielen vieo rozhodnutí, z ktorého mu vyplývajú práva alebo povinnosti, ale bolo vydané a má aj právne účinky a kedy právne účinky nadobudlo. Len na základe získania takejto informácie totiž klient môže prijať rozhodnutie, či uloženú povinnosť splní alebo právo využije a dokedy má takúto povinnosť splniť alebo právo využiť. Pokiaľ teda advokát síce upovedomí klienta o vydaní rozhodnutia, z ktorého pre klienta plynú práva alebo povinnosti, avšak zároveň neupovedomí klienta o tom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a kedy sa tak stalo, vystavuje ho riziku, že zmešká lehoty na splnenie uloženej povinnosti alebo využitie priznaného práva, k čomu došlo aj v tomto prípade. Je pritom irelevantné, či sťažovateľka mala zámer prijať po právoplatnosti rozhodnutia o rozvođe manželstva svoje dievčenské priezvisko, čo ani nebolo preukázané, rozhodujúcou je skutočnosť, že nebolo preukázané, že by mala vedomosť, dokedy tak môže bezplatne urobiť, nakoľko nebolo preukázané, že by ju disciplinárne obvinený advokát o nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia informoval. Tým došlo podľa názoru disciplinárneho senátu k porušeniu povinnosti uloženej v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Disciplinárny senát v tejto súvislosti uviedol, že zisťovanie právoplatnosti rozhodnutí možno považovať za administratívnu činnosť, ktorej plnenie je s ohľadom na činnosť súdov možno považovať za sťažené, čo odrádza advokátov od tohto zisťovania. To však nemôže byť na ujmu práv a záujmov klientov. Zisťovanie právoplatnosti rozhodnutí tvorí imanentnú časť advokátskej činnosti, ktorou sa završuje proces poskytovania právnych služieb klientovi. Len zistením tejto skutočnosti a upovedomením klienta možno totiž hovoriť, že proces poskytovania právnych služieb advokátom bol završený, nakoľko až momentom právoplatnosti rozhodnutia vznikajú klientovi práva alebo povinnosti. Možno preto zhrnúť, že právna pomoc advokáta nie je završená prijatím samotného rozhodnutia, resp. jeho právoplatnosťou ale až po tom, čo klient nadobudne vedomosť o tom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a kedy sa tak stalo. Ako nasvedčuje aj rovnopis predmetného rozsudku, doložka právoplatnosti a vykonateľnosti bola na tento pripojená bez mála rok po tom, čo rozhodnutie v časti rozvođu manželstva sťažovateľky nadobudlo právoplatnosť. Táto skutočnosť len utvrdzovala disciplinárny senát v tom, že DO nesplnil dôsledne povinnosť informovať sťažovateľku o nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o rozvođe.

Na druhej strane disciplinárny senát musel v tomto konkrétnom prípade prisvedčiť argumentácii DO, podľa ktorej možno proces poskytovania právnych služieb považovať za završený až rozhodnutím o celej matérii právnej veci, na zastupovanie ktorej bol ustanovený a teda aj tej časti, kde sa rozhodovalo o úprave práv a povinností k maloletým deťom. Podľa názoru disciplinárneho senátu teda DO nevznikla povinnosť odovzdať sťažovateľke originál vyhotovenia rozhodnutia o rozvođe manželstva, nakoľko samotným rozhodnutím o rozvođe manželstva nebolo skončené konanie v celej matérii právnej veci. Ako totiž vyplýva z rozsudku, ktorým bolo manželstvo sťažovateľky rozvedené, tento obsahoval aj výrok o úprave práv a povinností k maloletým deťom sťažovateľky, voči ktorému sa protistrana odvolala. Konanie ako celok, pre ktoré bol DO ustanovený ako právny zástupca sťažovateľky tak nebolo definitívne ukončené a DO advokátovi naďalej trvala povinnosť sťažovateľke poskytovať právne služby. Opačný záver by viedol k zmareniu možnosti DO splniť si jeho prípadnú povinnosť vyznačiť doložku právoplatnosti na predmetný rozsudok pre prípad, že by tento bol súdom vyššieho stupňa v celosti potvrdený, ako tomu bolo nakoniec aj v tomto prípade. Samozrej-

me, pokiaľ by sťažovateľka mala zámer využiť originál vyhotovenia rozsudku, ktorým sa jej manželstvo rozvádza pre uplatnenie napríklad svojho práva na zmenu priezviska, čo nebolo preukázané, mala možnosť si takéto rozhodnutie od DO vyžiadať, ktorý by jej bol povinný ho vydať. Vznesenie takejto požiadavky však nebola preukázané, v konečnom dôsledku sťažovateľka nenamietala, že by jej DO neodovzdal originálne vyhotovenie rozsudku, namietala len skutočnosť, že ju tento neupovedomil o nadobudnutí jeho právoplatnosti. V opačnom prípade, s ohľadom na vyššie uvedené, povinnosť DO, podľa názoru disciplinárneho senátu, nevznikla. Z uvedeného dôvodu disciplinárny senát nevidel v konaní disciplinárne obvineného advokáta ani porušenie. § 18 ods. 2 ZoA.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti disciplinárny senát uznal DO za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil porušením povinnosti uloženej mu § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Pri rozhodovaní o uložení opatrenia za disciplinárne previnenie vzal disciplinárny senát do úvahy doterajšiu advokátsku činnosť DO a okolnosti, za ktorých k spáchaniu skutku došlo, nejednoznačný právny názor k otázke skončenia právneho zastúpenia, na podklade čoho mal disciplinárny senát za to, že samotné prejednanie veci je postačujúce, a preto v súlade s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

58.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sfaľuje podpis splnomocniteľa na plnomocenstve na zastupovanie advokátom, vykonáva úkony právnej pomoci bez vedomia a súhlasu klienta, zanedbáva odbornú starostlivosť pri poskytovaní právnych služieb, neinformuje klienta o priebehu a výsledku poskytovania právnych služieb, vec s klientom po skončení zastupovania bezodkladne písomne finančne nevysporiada ani sa nevyjadrí na výzvu SAK k obsahu sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 2 a 4, § 6 ods. 1 písm. a), § 13 a § 29 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 29. januára 2015, sp. zn. DS V-35/12: 4193/2011

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 29. januára 2015, sp. zn. DS V-35/12: 4193/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 2 a 4, § 6 písm. a), § 13 a § 29 AP SAK, **tým, že**

a) sfaľoval podpis p. A. B. ako splnomocniteľa na plnomocenstve zo dňa 1. 5. 2011, ktorým mal p. A. B. splnomocniť advokáta na zastupovanie v plnom rozsahu v konaní na strane navrhovateľa, vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru, pričom následne na základe takejto plnej moci v mene p. A. B. žalobu dňa 5. 5. 2011 na okresný súd aj skutočne podal bez súhlasu a vedomia p. A. B.;

b) podal na okresný súd za p. A. B. ako navrhovateľa „návrh na začatie konania o náhradu škody, uloženie povinnosti vyplácať riadne mzdu a uloženie povinnosti dodržiavať pracovnú zmluvu“ z 1. 3. 2011 bez súhlasu a vedomia p. A. B.,

c) poslal zamestnávateľovi klienta za klienta p. A. B. podanie „Žiadosť o pridelenie práce podľa pracovnej zmluvy“ z 1. 2. 2011 s podpisom a pečiatkou advokáta, avšak bez uvedenia pomeru zastúpenia a bez priloženia plnej moci,

d) poslal Národnému inšpektorátu práce za klienta p. A. B. podanie „sťažnosť“ z 10. 2. 2011 s podpisom a pečiatkou advokáta, avšak bez uvedenia pomeru zastúpenia a bez priloženia plnej moci,

e) poslal Národnému inšpektorátu práce za klienta p. A. B. podanie „sťažnosť“ z 10. 2. 2011 bez súhlasu a vedomia klienta,

f) neposlal klientovi – p. A. B. riadne a včas rozsudok krajského súdu z 23. 3. 2011,

g) neposlal klientovi – p. A. B. riadne a včas uznesenie NS SR z 17. 8. 2011 a ani ho o tomto uznesení neinformoval,

h) bez súhlasu a vedomia klienta p. A. B. zobral dňa 10. 7. 2011 odvolanie voči rozsudku krajského súdu z 23. 3. 2011, v dôsledku čoho bolo konanie pred odvolacím súdom uznesením NS SR z 17. 8. 2011 zastavené,

i) neinformoval klienta – p. A. B. o zamietnutí námietok voči exekúcii uznesením okresného súdu zo dňa 6. 5. 2011 a ani klientovi toto rozhodnutie riadne a včas nezaslal,

j) podal vo veci klienta – p. A. B. správnu žalobu voči rozhodnutiu správneho orgánu po uplynutí zákonnej lehoty, keď žalobu podal dňa 28. 6. 2010 hoci napádané rozhodnutie bolo klientovi doručené dňa 23. 2. 2010,

k) v právnej veci klienta p. A. B. o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu súdom po ukončení veci doručením zastavovacieho uznesenia NS SR z 17. 8. 2011 vec s klientom bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal a nevrátil klientovi všetky doklady, ktoré mu boli zverené alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal,

l) k žiadosti predsedu RK SAK zo dňa 27. 9. 2012 o vyjadrenie sa k sťažnosti p. A. B. sa nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **3 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe dvoch samostatných návrhov na začatie disciplinárneho konania.⁹ Vzhľadom na to, že oba tieto návrhy na začatie disciplinárneho konania vecne i osobne spolu súviseli, rozhodol V. disciplinárny senát dňa 8. apríla 2013 o spojení týchto vecí na spoločné konanie.

9 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky, spočívajúce v tom, že a) DO podal na okresný súd za p. A. B. ako navrhovateľa „návrh na začatie konania o náhradu škody, uloženie povinnosti vyplácať riadne mzdu a uloženie povinnosti dodržiavať pracovnú zmluvu“ z 1. 3. 2011, v ktorej sformuloval nasledovný hrubo nekvalifikovaný, neurčitý a nevykonateľný petít návrhu: „odporca je povinný navrhovateľovi doplatiť mzdu stanovenú mzdovým dekrétom v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Odporca je zároveň povinný nahradiť navrhovateľovi v rovnakej lehote škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi v dôsledku riadneho nevyplácania mzdy a ktoré sa preukáže v tomto konaní. Odporca je povinný bezodkladne dodržiavať pracovnú zmluvu a na ňu nadväzujúce predpisy“, b) vypracoval a podal námietky datované 4. 3. 2011 klienta p. A. B. ako povinného voči exekúcii na okresný súd, hoci vecne príslušným na podanie námietok bol exekútor poverený vykonaním exekúcie (§ 50 ods. 1 prvá veta EP), pričom podanie advokáta urobil v posledný deň 14 dňovej lehoty, čím zapríčinil zamietnutie námietok klienta zo strany súdu, c) vypracoval a podal odvolanie klienta p. A. B. voči uzneseníu okresného súdu zo dňa 6. 5. 2011 na krajský súd, hoci vecne príslušným na podanie odvolania bol súd, ktorý napádané rozhodnutie

Z vykonaných listinných dôkazov, ktoré mu boli dostupné mal disciplinárny senát za preukázané mimo akejkolvek rozumnej pochybnosti, že skutky, pre ktoré bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, sa stali tak, ako boli popísané v návrhoch na začatie disciplinárneho konania. Tieto skutky senát zhrnul do nasledovných kategórií:

1. sfalšovanie podpisu klienta na plnej moci;
2. vykonávanie úkonov právnej pomoci bez vedomia a súhlasu klienta;
3. zanedbanie odbornej starostlivosti pri poskytovaní právnych služieb;
4. neinformovanie klienta o priebehu a výsledku poskytovania právnych služieb a nevyúčtovanie odmeny a nákladov na poskytovanie právnych služieb;
5. nereagovanie na výzvu SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti.

Vo vzťahu k prvej kategórii skutkov disciplinárny senát uviedol, že tento je nepochybne a už na prvý pohľad prinajmenšom disciplinárnym previnením spočívajúcim v porušení povinnosti advokáta konať čestne a svedomito, a je prinajmenšom na hranici trestnej zodpovednosti. Nebolo zrejmé, čo viedlo DO k takémuto konaniu, no nemôže existovať žiadna rozumná pochybnosť o tom, že ak potreboval od klienta podpis na plnej moci, nemal inú možnosť než si ho zaobstarať od klienta. Ak hrozilo zmeškanie nejakej lehoty a tento podpis nebolo možné obstaráť včas, bolo možné doložiť dodatočné schválenie príslušného procesného úkonu klientom. Tento skutok teda nebolo možné ospravedlniť žiadnou okolnosťou.

Vo vzťahu k druhej a štvrtej kategórii skutkov disciplinárny senát uviedol, že bolo zrejmé, že DO prevzal právne zastupovanie klientov vo viacerých veciach, pričom ďalej v týchto veciach konal „na vlastnú päsť“ bez akejkolvek súčinnosti so svojimi klientmi. Vzťah advokáta a klienta je založený predovšetkým na dôvere klienta k advokátovi. Advokát preto musí pri svojej činnosti urobiť všetko pre to, aby túto dôveru nenarušil. V tejto súvislosti sa musí prispôbiť požiadavkám a potrebám klienta. Je nepochybne, že každý klient je špecifický ohľadom svojich očakávaní od advokáta. Niektorým klientom stačí, keď sa s advokátom stretnú a porozprávajú raz pri odovzdaní právneho zastúpenia a následne až po konečnom vybavení veci, iní však môžu (oprávnene) vyžadovať priebežné informovanie o postupe vo veci, prinajmenšom na svoj vlastný dopyt smerom k advokátovi. Advokát je povinný pri svojej činnosti sa týmto potrebám klienta prispôbiť a rešpektovať ich bez ohľadu na to, čo on sám pokladá za dostačujúce.

Vo vzťahu k tretej kategórii skutkov disciplinárny senát uviedol, že pri posudzovaní splnenia, resp. nesplnenia povinnosti advokáta konať s odbornou starostlivosťou uplatnil zásadu zdržanlivosti a sebaobmedzenia, nakoľko disciplinárnemu senátu neprislúcha skúmať a potvrdzovať alebo spochybňovať správnosť právnych názorov a stratégie DO pri vybavovaní vecí. Ak však porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou nespočíva v kvalite právneho názoru, ale v objektívnej skutočnosti, akou je zmeškanie lehoty na vykonanie úkonu, disciplinárny

vydal, t. j. okresný súd (§ 204 ods. 1 prvá veta OSP), d) podal na krajský súd za p. A. B. ako navrhovateľa „späť vzatie odvolania voči rozhodnutiu krajského súdu zo dňa 23. 3. 2011 z 10. júla 2011, v ktorej nesprávne uvádzajúc iného svojho klienta ako účastníka tohto konania sformuloval nasledovný hrubo nekalifikovaný, vecne nesprávny a zo strany súdu neuskutočiteľný petit späť vzatia: „konanie vo veci žalobcu A. B. proti žalovanému Z., o preskúmanie rozhodnutia sa zastavuje“, hoci mu muselo byť známe, že v zmysle § 222 ods. 1 prvá veta OSP späť vzatím odvolania navrhovateľom po rozhodnutí vo veci samej sa nezastavuje konanie vo veci samej, ale iba samotné odvolacie konanie v zmysle § 222 ods. 1 druhá veta OSP, e) k žiadosti predsedu RK SAK zo dňa 18. 1. 2012 o doplnenie vyjadrenia k sťažnosti p. A. B. sa nevyjadril. Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 29. januára 2015, sp. zn. DS V.-35/12: 4193/2011 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutky stali

senát nemá inú možnosť než posúdiť to ako disciplinárne previnenie, pretože ide o porušenie povinnosti podľa ZoA, prinajmenšom z nebanlivosti.

Vo vzťahu k piatej kategórii skutkov disciplinárny senát konštatoval, že podľa § 28 ods. 4 ZoA je advokát povinný na požiadanie komory bezodkladne vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu. Porušenie tejto povinnosti nepochybne je disciplinárnym previnením. Ani prípadný pocit advokáta, že sťažnosť je neopodstatnená alebo nepravdivá ho nezbavuje zákonnej povinnosti vyjadriť sa k sťažnosti na výzvu SAK.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol disciplinárny senát tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

59.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klienta zostáva vo veci nečinný, nezúčastní sa na súdnom pojednávaní a bez súhlasu klienta súhlasí s tým, aby sa konalo bez prítomnosti DO aj klienta, nepodá vo veci klienta napriek jeho výslovnému pokynu dovolanie ani klientovo dovolanie, ktoré si podal sám, v primeranej lehote nedoplní, klienta neinformuje o stave konania, nekomunikuje s klientom ani od neho nežiada pokyny o ďalšom postupe vo veci, neprijme žiadne opatrenie na ochranu záujmov klienta s ohľadom na to, že pre zdravotné problémy sa nemôže prípadu dostatočne venovať, nezaloží do súdneho spisu doklady potrebné na vypracovanie znaleckého posudku, k znaleckému posudku sa nevyjadrí ani klienta neinformuje o jeho vypracovaní, pričom na výzvy SAK na vyjadrenie sa k podaným sťažnostiam nereaguje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 17, § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a b) AP SAK.

Pri tak dôležitej povinnosti advokáta, ako je zastúpenie klienta na pojednávaní je nevyhnutnosť mať súhlas klienta s neúčastou na pojednávaní potvrdený písomne, preto pokiaľ si advokát takýto súhlas nevyžiada v písomnej forme, musí si byť pre prípad sťažnosti vedomý, že zrejme neunesie dôkazné bremeno o udelení súhlasu klienta.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 14. mája 2015, sp. zn. DS V.-25/11:3718/2010

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 14. mája 2015, sp. zn. DS V.-25/11:3718/2010 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 17, § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a b) AP SAK,

tým, že

– konal v rozpore so záujmom svojho klienta A. B. tým, že sa v septembri 2009 nezúčastnil na pojednávaní na krajskom súde v súdnom konaní, v ktorom bol klientovi ako právny zástupca súdom ustanovený, pričom mal súhlasiť s prejednaním veci bez svojej a klientovej účasti, avšak bez klientovho súhlasu,

– voči rozhodnutiu krajského súdu nepripravil a nepodal dovolanie, hoci vo veci klienta zastupuje, klient ho pripravil a podal sám,

– v primeranej lehote klientovo dovolanie nedoplnil a je v danej veci nečinný,

– neinformoval klienta o stave konania a svojho zastupovania, klienta nekontaktoval a nežiadal od klienta pokyny, ako postupovať v jeho právnej veci,

- neprijal žiadne opatrenie na ochranu záujmov sťažovateľa, ak pre zdravotné alebo iné dôvody sa nemôže prípadu venovať,
- nevyjadril sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 22. 10. 2010,
- na výzvu komory doručenu 21. 2. 2011 o vyjadrenie k obsahu sťažnosti sťažovateľa C. D. do 7 dní od jej doručenia oznámil, že je dočasne práceneschopný a hospitalizovaný v neštátnom zariadení a požiadal o predĺženie lehoty do konca marca, ale do dnešného dňa vyjadrenie k sťažnosti nepodal,
- v súdnom konaní vedenom na okresnom súde o zrušenie a usporiadanie spoluvlastníctva nezaložil do spisu doklady, ktoré mu odovzdal sťažovateľ C. D. a boli potrebné na vypracovanie znaleckého posudku, k znaleckému posudku sa nevyjadril a sťažovateľa neinformoval o jeho vypracovaní,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **380 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe dvoch samostatných návrhov na začatie disciplinárneho konania vypracovaných na základe sťažností podaných A. B. a C. D.¹⁰ Tieto návrhy na začatie disciplinárneho konania V. disciplinárny senát spojil do jedného konania.

Disciplinárne obvinený sa písomne k návrhom na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Termín pojednávania bol nariadený na 29. 1. 2015, na ktorom sa DO zúčastnil, ospravedlnil sa za nesplnenie povinnosti vyjadriť sa k návrhom, čo odôvodnil svojím zlým zdravotným stavom a liečbou v čase vzniku povinnosti vyjadriť sa.

Vo vzťahu k sťažovateľovi A. B. uviedol, že ho zastupoval vo viacerých právnych veciach. V konaní vedenom krajským súdom zastupoval sťažovateľa vo veci dôchodkového zabezpečenia, v ktorom bol DO úspešný. Sťažovateľ sa na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozhodnutia, osobne zúčastnil. Nebol však spokojný, nakoľko nedošlo k meritórnemu rozhodnutiu vo veci, ale len k zrušovaciemu rozhodnutiu. V konaní vedenom na prvom stupni pred okresným súdom prevzal právne zastúpenie sťažovateľa až v odvolacom konaní, v rámci ktorého vyslovil a prezentoval sťažovateľovi svoj názor o zjavnej neúspešnosti odvolania. So sťažovateľom sa mal dohodnúť, že odvolací súd nechajú napriek tomu rozhodnúť a návrh nebudú brať späť. Uviedol, že je pravdepodobné, že volali z krajského súdu do jeho kancelárie, či sa na pojednávaní zúčastní, na čo zamestnanec dal súhlas na pojednávanie v jeho neprítomnosti z dôvodu svojho zdravotného stavu. Po doručení rozhodnutia krajského súdu sťažovateľ trval na podaní dovolania, čo DO odmietol vykonať a v konaní o dovolaní sťažo-

10 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky, spočívajúce v tom, že DO vo veci vedenej krajským súdom, v ktorej sťažovateľ A. B. taktiež zastupuje, neinformoval klienta o stave konania, nekontaktoval klienta, nežiadal od klienta pokyny ako ďalej postupovať v tejto právnej veci, nedoručil klientovi neho sa týkajúce rozhodnutia súdu.; v spore so zamestnávateľom, ktorý so sťažovateľom C. D. rozviazal pracovný pomer, nepodal žalobu o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru a v dôsledku nečinnosti uplynula zákonná lehota na uplatnenie práva. Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK zo 14. mája 2015, sp. zn. DS V.-25/11:3718/2010 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutky stali.

vateľa zastupovať pre zjavnú bezúspešnosť a z dôvodu, že nebol sťažovateľovi ustanovený aj pre dovolacie konanie. Ohľadom formy komunikácie DO uviedol, že túto so sťažovateľom viedol osobne a nedisponuje žiadnym dôkazom o udelení súhlasu sťažovateľa na neúčast' v odvolacom konaní na pojednávaní pred krajským súdom.

Vo vzťahu k sťažovateľovi C. D. uviedol, že ho zastupoval ako rodinného príbuzného svojej družky vo viacerých právnych veciach. K obsahu sťažnosti v časti konania pred okresným súdom uviedol, že mu nie je zrejmé, o akých dokladoch sa sťažovateľ zmieňuje, ktoré mu mal odovzdať a on následne do súdneho spisu, nakoľko znalecký posudok bol riadne spracovaný. Znalecký posudok sťažovateľovi v konaní vedenom pred okresným súdom odovzdal, avšak jeho stanovisko neobdržal napriek tomu, že ho ústne osobne a telefonicky urgoval. K posudku sa nevyjadril, ani nepodal správu súdu, že nedisponuje informáciami od svojho klienta (sťažovateľa). Protokolom o odovzdaní posudku sťažovateľovi nedisponoval.

Disciplinárny senát mal za dostatočne preukázané, že skutkami tak, ako sú vymedzené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia DO advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA tým, že porušil povinnosť uloženú mu § 18 ods. 1 ZoA, § 18 ods. 2 ZoA, § 6 písm. a) AP SAK v znení do 18. 6. 2010, resp. § 6 písm. a) AP SAK v znení od 19. 6. 2010, § 6 písm. b) AP SAK v znení do 18. 6. 2010, § 17 ZoA, ako aj § 28 ods. 4 ZoA, a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z priebehu disciplinárneho konania bolo zrejmé, že DO zastupoval sťažovateľa A. B. v súdnom konaní na krajskom súde, pričom nebolo pochybné a DO to aj priznal, že sa na pojednávaní v predmetnej veci v mene klienta nezúčastnil. Pokiaľ tvrdil, že tak konal (hoci aj prostredníctvom pracovníka svojho úradu, za ktorého je zodpovedný a ktorý mal takýto súhlas súdu potvrdiť) so súhlasom a vedomím sťažovateľa, zafažovalo ho o tejto skutočnosti dôkazné bremeno, ktoré však neunesol. Ako sám DO uviedol, so sťažovateľom komunikoval prevažne osobne, čo nie je vylúčené. Avšak pri tak dôležitej povinnosti advokáta, ako je zastúpenie klienta na pojednávaní je nevyhnutnosť mať súhlas klienta s neúčastou na pojednávaní potvrdený písomne. Pokiaľ si advokát takýto súhlas nevyžiada v písomnej forme, musí si byť pre prípad sťažnosti vedomý, že zrejme neunesie dôkazné bremeno o udelení súhlasu klienta, ako tomu bolo v prípade tohto skutku. Advokát tak zároveň spravidla neunesie dôkazné bremeno ani vo vzťahu k jeho tvrdenej nečinnosti, ako tomu je v prípade sťažovateľa a jeho tvrdení, že DO bol v jeho veciach nečinný.

Zároveň mal disciplinárny senát za preukázané, a DO túto skutočnosť nepoprel, že DO odmietol v mene sťažovateľa, hoci tento na tom trval, vypracovať a podať v mene klienta dovolanie v konaní vedenom v prvom stupni pred okresným súdom a toto si musel podať sám sťažovateľ. Disciplinárny senát neprisvedčil obrane DO, podľa ktorej odmietol dovolanie spracovať a podať z dôvodu zrejmej bezúspešnosti a z dôvodu, že nie je pre dovolacie konanie ustanovený. Disciplinárny senát mal za to, že advokát (navyššie ustanovený súdom) je povinný rešpektovať pokyny svojho klienta. Pokiaľ je presvedčený o ich nevhodnosti a nesprávnosti (čo disciplinárny senát nemal možnosť a ani to nebola jeho úloha vyhodnotiť) je povinný mať dôkaz o takomto upozornení, ak vec neznesie odklad úkon vykonať a následne prípadne požiadať súd, ktorý ho do funkcie právneho zástupcu ustanovil o zbavenie tejto povinnosti alebo plnú moc vypovedať pre stratu nevyhnutnej dôvery. Navyše, v rozpore s tvrdením DO, že vo veci dovolania sťažovateľa nezastupoval je uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 5. 2010, ktorým súd oslobodil sťažovateľa od súdnych poplatkov v dovolacom konaní, v ktorom je DO označený ako právny zástupca sťažovateľa a ktoré rozhodnutie bolo DO doručené (prezenčná pečiatka kancelárie DO z 20. 5. 2010). Navyše, sťažovateľ doložil do sťažnostného spisu prípis kancelárie DO zo dňa 22. 3. 2010, ktorým DO žiada o poskytnutie dodatočnej lehoty na doplnenie dovolania. DO teda nenamietal voči svojmu zastúpeniu v dovolacom

konaní a dokonca ako právny zástupca sťažovateľa v dovolacom konaní uskutočňoval aj korešpondenciu so súdom. Argumentácia DO sa preto javila ako účelová. Disciplinárny senát mal preto za preukázané, že DO nepodal v mene sťažovateľa dovolanie v právnej veci, hoci sťažovateľ na tom trval a hoci mu v tejto právnej veci poskytoval právne služby, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia. Vo veci bol navyše naďalej nečinný (DO nepreukázal, že by v rámci dovolacieho konania doplnil dovolanie na výzvu súdu, resp. že by vykonal iný úkon).

V rámci disciplinárneho konania bolo preukázané a DO túto skutočnosť aj sám potvrdil, že má dlhodobu vážne zdravotné problémy, ktoré mu bránia sa plnohodnotne venovať výkonu advokácie. Tieto problémy už mal aj v čase poskytovania právnych služieb sťažovateľovi A. B. Bolo preukázané, že DO sa opakovane a dlhodobu podroboval liečeniam mimo miesta sídla svojej kancelárie, pričom nepreukázal, že by spôsobom ustanoveným advokátskymi predpismi ustanovil iného advokáta na zastupovanie v čase svojej neprítomnosti. Podľa vyjadrenia DO tento mal ochranu záujmov klientov v čase svojej neprítomnosti zabezpečiť prostredníctvom advokáta Mgr. H., s ktorým vykonával činnosť v združení v období od 1/2006 do 9/2010. V období od 1/2011 mal túto povinnosť plniť prostredníctvom koncipienta. Z disciplinárneho spisu nevyplývalo, že by v súlade s advokátskymi predpismi DO ustanovil iného advokáta za svojho zástupcu v čase svojej neprítomnosti, hoci mu bolo zrejmé, že pre jeho opakované a dlhodobé liečebné pobyty nemôže klientom poskytnúť náležité zastúpenie. DO nijakým spôsobom nepreukázal, že by takouto osobou mal byť práve Mgr. H., ani že s ním vykonával činnosť spolu v združení a tento ho mohol a aj plnohodnotne zastúpiť v čase jeho neprítomnosti. Samotné zamestnanie koncipienta, podľa názoru disciplinárneho senátu, nespĺňa požiadavku advokátskych predpisov, podľa ktorých môže byť takýmto zástupcom výlučne advokát. Je tomu tak preto, aby klient mal zabezpečenú právnu pomoc na rovnakej právnej úrovni a v celom rozsahu práv advokáta, ktorými koncipient nedisponujem (hoci aj akokoľvek odborne zdatný).

V rámci disciplinárneho konania bolo preukázané, že pri DO nedostatočným spôsobom informoval sťažovateľa C. D. o priebehu konania a neposkytoval súdu dostatočnú súčinnosť, hoci tvrdiac, že všetky doklady, ktoré mu sťažovateľ odovzdal, riadne založil do súdneho spisu. V prípade, že tak učinil (pričom nepriamo tvrdením, že všetky doklady prevzaté od sťažovateľa doložil do súdneho spisu, potvrdil, že mu sťažovateľ doklady odovzdal), zaťažovalo ho dôkazné bremeno o tejto skutočnosti. DO však neprodukoval žiadny dôkaz o tejto skutočnosti, a preto nemohol disciplinárny senát na takúto obranu prihliadať. Aj v tomto prípade bolo potrebné uviesť, že je v prvoradom záujme advokáta, aby komunikáciu so súdmi a klientom viedol spôsobom umožňujúcim mu preukázanie plnenia si jeho povinností. Je tomu tak aj v prípade tvrdenia DO, že znalcom spracovaný znalecký posudok sťažovateľovi odovzdal a žiadal ho o vyjadrenie k nemu pre súd. Žiaľ, žiadny dôkaz potvrdzujúci takýto postup DO nepredložil. Disciplinárny senát preto nemohol prisvedčiť obrane DO, podľa ktorej sa konania, ktoré sa mu v tejto časti kladie za vinu, nedopustil.

V neposlednom rade mal disciplinárny senát za preukázané, a DO to ani nenamietal, že nereagoval na výzvy RK SAK, aby sa k podaným sťažnostiam vyjadril, hoci minimálne v jednom prípade bolo preukázané a zrejmé, že o ich doručení mal nespochybniteľnú vedomosť (požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie).

Pri rozhodovaní o uložení opatrenia za disciplinárne previnenie vzal disciplinárny senát do úvahy doterajšiu advokátsku činnosť DO advokáta, keď bol DO advokát už uznaný v minulosti za zodpovedného z disciplinárnych previnení a prihliadol na invaliditu DO advokáta a z toho plynúce majetkové dopady, ako aj skutočnosť, že tento už advokáciu vykonáva len v rozsahu nevyhnutnom na jej ukončenie.

60.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý vypracuje a podá žalobu, ktorú nemožno hodnotiť ako úplne právne bezdôvodnú, vychádzajúc zo skutočností, uvádzaných klientom, o pravdivosti ktorých nemá advokát v čase podania žaloby dôvod pochybovať, pričom však táto žaloba je neúspešná, v dôsledku čoho klientovi vznikne povinnosť nahradiť trovy konania protistrane nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 27. augusta 2013, sp. zn. DS VI.-76/13:4634/2012

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 27. augusta 2013, sp. zn. DS VI.-76/13:4634/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

dňa 20. 10. 2010 prevzal zastúpenie A. B., vo veci podania žaloby o ochranu osobnosti proti C. D., pričom takáto žaloba s nárokmi tam opísanými bola zjavne nedôvodná a bez nároku na úspech vo veci, čím vznikli navrhovateľovi povinnosti vyplývajúce zo súdom priznanej náhrady trov konania protistrane, o čom advokát klienta nepoučil, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania, podaného dňa 5. 6. 2013.

Dňa 27. 8. 2013 sa uskutočnilo disciplinárne pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil v mene RK SAK jeho zástupca a osobne sa zúčastnil DO.

Predseda RK SAK predniesol návrh na začatie disciplinárneho konania v súlade s jeho písomným podaním zo dňa 5. júna 2013 s tým, že nad rámec písomne podaného návrhu udal, že RK SAK kladie DO za vinu, že nepoučil klienta o zjavne neúspešnom nároku, čím mala klientovi vzniknúť povinnosť zaplatiť trovy konania.

Disciplinárne obvinený uviedol, že sa pridrižiava svojich písomných vyjadrení a domnieval sa, že sa dostatočne k veci vyjadril. Ďalej uviedol, že ak niekto uvádza, že jeho žaloba na ochranu osobnosti je nedôvodná, je zrejmé, že sa nevyzná v žalobách na ochranu osobnosti. Poukázal na to, že tejto problematike sa venuje vyše trinásť rokov, sťažovateľ ho klamal, klamal vyšetrovateľovi, klamal na súde. Poprel, že svoju žalobu oprel o trestný rozkaz. Poukázal na to, že zásah do osobnostných práv nemusí mať intenzitu trestného činu, dokonca ani priestupku. Sumu 65 000 žaloval, lebo sa domnieval, že štát by mal chrániť život a zdravie viac ako dobrú povesť a ochranu osobnosti. V ďalšom sa pridržal svojich písomných podaní. Na otázku člena senátu, či má DO nejaký záznam o poučení klienta o následkoch prípadného neúspechu v konaní, DO uviedol, že písomne nie, ale na osobnom stretnutí ho o tom informoval.

Disciplinárny senát na základe uvedených skutočností a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK v návrhu nie je disciplinárnym previnením. Senát mal za preukázané, že pri prevzatí zastúpenia klienta DO nemal dôvod pochybovať o tvrdeniach klienta a nebol ani povinný ďalej skúmať, či priebeh skutkového deja, ako ho popísal klient, zodpovedá skutočnosti. Rovnako sa senát nestotožnil s tým, že by podaná žaloba bola právne nedôvodná. Takýto záver RK SAK nemá oporu v platných právnych predpisoch ani v dostupnej judikatúre slovenských súdov. Okolnosti prípadu známe advokátovi v čase prevzatia právnej veci boli dostatočným základom na podanie žaloby na ochranu

osobnosti a žalobu nemožno považovať za zjavne nedôvodnú. Výška požadovanej čiastky je na subjektívnom rozhodnutí klienta a nie je nijako limitovaná právnymi predpismi alebo judikatúrou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenie DP SAK disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

61.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý ako splnomocnený právny zástupca členov pozemkového spoločenstva bez právnej subjektivity podľa zákona č. 181/1995 Z. z., pozemkových spoločenstvách (pozn.: platný do 30. 4. 2013, zrušený zákonom č. 97/2013 Z. z.) podá v mene všetkých členov pozemkového spoločenstva žalobu v prípade, keď plnomocenstvo na podanie žaloby nemal udelené od všetkých jeho členov, ale len od splnomocnencov na to poverených oprávneným orgánom pozemkového spoločenstva, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu predsedu RK SAK k obsahu sťažnosti sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 26. novembra 2013, sp. zn. DS VI.-86/13:794/2013

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 26. novembra 2013, sp. zn. DS VI.-86/13:794/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 14. 4. 2013, aby sa vyjadril o sťažnosti podanej sťažovateľom A. B., ktorú výzvu prevzal dňa 17. 4. 2013, sa bezodkladne nevyjadril.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 26. novembra 2013, sp. zn. DS VI.-86/13:794/2013 bol DO advokát zároveň **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

dňa 29. 10. 2012 podal na okresný súd návrh na začatie konania o vypratanie nehnuteľnosti, ako právny zástupca navrhovateľov – členov Urbariátu pozemkové spoločenstvo X. napriek tomu, že na podanie tohto návrhu a na zastupovanie navrhovateľov nemal udelené plnomocenstvo od všetkých navrhovateľov, okrem iných od sťažovateľa A. B. a jeho manž. B. B., pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 13. 6. 2013 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Disciplinárny senát SAK na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sa skutok v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK stal, čo bolo vo všetkých ohľadoch nesporné. Nakoľko bola v rámci totožnej skutkovej podstaty doručená SAK obdobná sťažnosť na osobu DO, ktorá bola predmetom disciplinárneho pojednávania dňa 26. 9. 2013 pod spis. zn. DS IV.-24/13:4371/2012, vykonal disciplinárny senát SAK dokazovanie aj vo forme oboznámenia sa s príslušnými vyjadreniami DO a dôkazmi predloženými DO aj v danom disciplinárnom konaní, pretože v priebehu uvedeného konania DO aktívne participoval, a teda sa v spise nachádzala dokumentácia potrebná pre komplexné posúdenie veci.

Na disciplinárnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 26. 9. 2013 v rámci konania evidovaného pod spis. zn. DS IV.-24/13:4371/2012 vo veci vypovedal predseda výboru Urbariátu – pozemkové spoločenstvo X., ktorý potvrdil, že valné zhromaždenie, na ktorom členovia Urbariátu splnomocnili výbor Urbariátu na akékoľvek úkony smerujúce k ukončeniu zmluvy o nájme nebytových priestorov, bolo uznášaniaschopné a nikto nevyjadril námietky voči uzneseniu predmetného valného zhromaždenia. Zároveň z obsahu spisovej dokumentácie doloženej do disciplinárneho spisu vyplývalo, že na zasadnutí výboru Urbariátu dňa 22. 10. 2012 výbor Urbariátu schválil splnomocnencov na podanie žaloby na vypratanie nehnuteľnosti a náhradu škody. Výbor Urbariátu zároveň schválil, aby DO právne zastupoval Urbariát vo veci vypratania nehnuteľnosti a náhrady škody, pričom poveril týchto splnomocnencov na podpísanie plnomocenstva v mene Urbariátu.

Z ustanovení zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách bolo zrejmé, že pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity je združením vlastníkov spoločných pozemkov, prípadne nehnuteľností s tým, že ho nemožno považovať za právnickú osobu. Spoločenstvo nemôže konať vo vlastnom mene, a teda vždy ide o konanie jeho členov, pričom členovia sú oprávnení splnomocniť jednu alebo viac osôb, aby ich vo veciach spoločného hospodárenia zastupovali navonok.

Disciplinárny senát SAK mal z dostupnej dokumentácie za to, že DO na podanie žaloby riadne splnomocnili osoby, ktoré boli podpísaním plnomocenstva poverené na podklade uznesenia valného zhromaždenia a následného zasadnutia výboru Urbariátu zo dňa 22. 10. 2012. Disciplinárny senát SAK v nadväznosti na preskúmanie všetkých skutočností považoval postup DO za správny a v súlade s platnými právnymi predpismi upravujúcimi otázky fungovania pozemkového spoločenstva.

Bolo nesporné, že osoby, ktoré DO plnomocenstvo udelili, konali v mene členov Urbariátu na základe platného poverenia, ktoré vzniklo v rámci uznášaniaschopného valného zhromaždenia Urbariátu a neskôr bolo špecifikované na zasadnutí výboru Urbariátu, pričom sa vzťahovalo na hospodárenie so spoločnými vecami. To, že uvedené kroky nemuseli zodpovedať názoru, prípadne požiadavkám niektorých členov spoločenstva, je samozrejme možné a predpokladateľné, avšak v prípade, ak za určité spoločenstvo oprávnené konajú poverení zástupcovia v rozsahu daného poverenia, ktorý bol vopred známy, nemožno na výsledky tohto prihliadať ako na neoprávnené. Spoluvlastníctvo, ako aj fungovanie spoločenstva ako takého je viazané na rozhodnutie väčšiny, pričom patrí medzi základné zásady fakt, že prehlásovaná menšina sa musí rozhodnutiu väčšiny podriadiť, alebo sa domáhať zrušenia takéhoto väčšinového rozhodnutia súdnou cestou.

Disciplinárny senát SAK zároveň konštatoval, že vymenovanie všetkých členov Urbariátu ako žalobcov nebolo DO pochybením, a teda z jeho strany nedošlo k porušeniu platných predpisov o advokácii a právneho poriadku Slovenskej republiky.

S poukazom na prednesy účastníkov disciplinárneho konania, listinné dôkazy a ustanovenia ZoA mal senát za preukázané, že časť skutku uvedená v návrhu týkajúca sa podania žaloby

sa stala, avšak nie je disciplinárnym previnením. Vo zvyšku predmetu návrhu na začatie disciplinárneho konania mal disciplinárny senát za to, že sa skutok stal a spáchal ho DO, pričom zároveň skonštatoval, že opísaný skutok má charakter disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA. Uvedený skutok nebol natoľko závažný a vzhľadom na jeho pomer k prejednávanej veci a vzhľadom na osobu DO rozhodol sa disciplinárny senát upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 6 ZoA a uložil DO len povinnosť zaplatiť komore náklady konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, čo predstavuje sumu 337,70 eur.

62.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nereaguje na výzvu súdu na doplnenie podaného návrhu na začatie konania, v dôsledku čoho je tento návrh súdom odmietnutý, o čom klienta neinformuje a nereaguje na výzvy sťažovateľa o poskytnutie informácií v zastupovanej veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 26. novembra 2013, sp. zn. DS VI.-56/13:3997/2012

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 26. novembra 2013, sp. zn. DS VI.-56/13:3997/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA, § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

- pri zastupovaní svojho klienta – sťažovateľa A. B. v spore o neplatnosť pracovného pomeru vedeného na okresnom súde napriek výzve súdu uznesením z 18. 5. 2012 na doplnenie podaného návrhu, ktorý neobsahoval náležitosti riadneho návrhu, na túto nereagoval, návrh nedoplnil, takže súd podanie navrhovateľa z 19. 4. 2012 uznesením z 15. 6. 2012 odmietol,
- sťažovateľa neinformoval o priebehu konania a ani o výzve súdu ako aj uznesení o odmietnutí návrhu,
- na výzvy sťažovateľa o podanie informácií nereagoval,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 2. 5. 2013 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 12. 11. 2012 podal sťažovateľ SAK sťažnosť voči DO, v ktorej uviedol, že advokátovi dňa 10. 4. 2012 udelil písomné plnomocenstvo na zastupovanie v spore o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, s tým, že advokátovi bola vyplatená dňa 19. 4. 2012 suma 198,96 eur, pričom advokát pripravil všetky podklady, ktoré sťažovateľ odniesol do podateľne súdu. Advokát mu povedal, že má čakať na vytýčenie termínu pojednávania, ktorý mu oznámi. Nakoľko sa advokát dlhšiu dobu neozýval, zavolať dňa 14. 10. 2012 na okresný

súd so žiadosťou o informovanie vo veci, kde mu oznámili, že jeho návrh bol zamietnutý. Dňa 15. 10. 2012 sťažovateľ navštívil okresný súd, kde si vyžiadal spis k nahliadnutiu a požiadal o vyhotovenie kópií. V daný deň navštívil DO, ktorý mu odovzdal jeho spis aj so zálohou, ktorú mu zaplatil. Pri stretnutí mu povedal, že je poistený a že si môže voči nemu uplatniť nárok na náhradu škody.

Z priložených rozhodnutí okresného súdu vyplývalo, že prvým uznesením bol sťažovateľ vyzvaný na doplnenie svojho podania a druhým bolo podanie odmietnuté.

DO sa k sťažnosti vyjadril listom zo dňa 6. 12. 2012, v ktorom čiastočne potvrdil pravdivosť tvrdení sťažovateľa a uviedol, že bol v čase výziev od súdu práceneschopný. Predmetné výzvy prebrala jeho manželka, ktorá mu ich neodovzdala, a preto na ne nereagoval. DO priznal, že sa cíti byť vinný a aj preto sťažovateľovi vrátil celú zaplatenú zálohu.

DO bol zapísaný do zoznamu SAK 1. 7. 1999, z registra disciplinárnych opatrení vyplývalo, že v minulosti boli štyrikrát podané návrhy na začatie disciplinárneho konania.

Berúc do úvahy vyššie uvedený skutkový stav disciplinárny senát mal za to, že DO porušil povinnosti, ktoré mu ukladá zákon o advokácii v § 18 ods. 2, a to najmä tým, že nedoplnil podanie na okresný súd, čo malo za následok odmietnutie podania. DO rovnako porušil § 6 písm. a) AP SAK, keď sťažovateľa včas písomne neinformoval, o doručenej výzve, ani o zamietnutí návrhu, čo aj sám priznal. Disciplinárny senát však zohľadnil jeho práceneschopnosť a aj to, že predmetné uznesenia okresného súdu prebrala jeho manželka a nie on sám. Počas svojej práceneschopnosti bol však povinný ustanoviť za seba iného advokáta, ako svojho zástupcu tak, ako mu to ukladá § 17 ZoA. Vzhľadom na tieto závery disciplinárny senát podľa § 24 DP SAK usúdil, že skutok je disciplinárnym previnením a uznáva DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

63.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek tomu, že mu klient v celom rozsahu uhradil advokátsku odmenu, priznanú advokátovi na základe právoplatného súdneho rozhodnutia vydaného v konaní proti klientovi, nevydá klientovi náhradu trov právneho zastúpenia, zaplatenú protistranou klienta, ktorému bola priznaná právoplatným rozhodnutím súdu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1, § 11 ods. 2 a 3 AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 5. mája 2014, sp. zn. DS VI.-6/14:2029/13

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 5. mája 2014, sp. zn. DS VI.-6/14:2029/13 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1, § 11 ods. 2 a 3 AP SAK,

tým, že

napriek tomu, že mal od svojho klienta – p. A. B. celkom uhradenú svoju advokátsku odmenu za zastupovanie vo veci vedenej na okresnom súde v celkovej výške 724,16 eur, a to na základe rozsudku okresného súdu z 26. 3. 2012, ktorým súd priznal advokátovi voči svojmu klientovi nárok na advokátsku odmenu za zastupovanie vo veci vedenej okresným súdom, nevydal klientovi p. A. B. sumu vo výške 791,87 eur, ktorú obdržal na svoj účet od odporcov svojho klienta v súdnom konaní potom, ako bol uznesením krajského súdu z 7. 3. 2013 klien-

tovi ako navrhovateľovi zmenou uznesenia okresného súdu z 10. 11. 2011 priznaný nárok voči odporcom na trovy konania a trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 791,87 eur k rukám jeho právneho zástupcu.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal predsedovi DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania vo veci DO advokáta za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený advokát v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že sťažovateľa zastupoval v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu – zmluvy o predaji obchodného podielu, ako aj v konaní o rozvod. So sťažovateľom sa mali ústne dohodnúť na 20 % podielovej odmene, ktorá predstavuje sumu 189 869 eur za zastupovanie v konaní o neplatnosť právneho úkonu. Napriek tomu, že sťažovateľ bol zásluhou DO v konaní úspešný, DO neuhradil dohodnutú podielovú odmenu a ešte pred vynesením rozsudku mu bez uvedenia dôvodu odvolal udelené plnomocenstvo. DO zaslal sťažovateľovi faktúry za poskytnuté právne služby v oboch konaniach, v ktorých určil odmenu za zastupovanie ako tarifnú odmenu, hodinovú odmenu a cestovné náklady. Na námietky sťažovateľa boli faktúry prepracované a opätovne sťažovateľovi zaslané. Nakoľko sťažovateľ faktúry neuhradil, DO podal dňa 6. 9. 2011 návrh na začatie konania na okresný súd. Keďže DO neunesol dôkazné bremeno, pretože nepredložil písomné záznamy z rokovaní so sťažovateľom, okresný súd vyhovel žalobnému návrhu len v časti a DO priznal sumu 724,16 eur + úroky z omeškania. K zadržanej sume 791,87 eur, DO uviedol, že túto sumu si započítal s dlhmi sťažovateľa uvedenými vo vyjadrení, titulom, že za sťažovateľa uhrádzal všetky náklady v označených sporových veciach, cestovné náklady a za porady so sťažovateľom.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO doplnil, že v tomto prípade mu bola spôsobená škoda, pretože podľa dohody so sťažovateľom zo začiatku DO znášal všetky náklady v predmetných konaniach, teda súdne poplatky, poštovné náklady, výpisy zo zbierky obchodného registra a všetky s tým súvisiace náklady, ktoré mu však neboli a ani nebudú uhradené, lebo sú premĺčané. DO potvrdil, že trovy právneho zastupovania, ktoré mu boli uhradené na účet, do dnešného dňa klientovi nevrátiť je si vedomý toho, že sa nezachoval podľa advokátskych predpisov, ale z morálneho hľadiska bol presvedčený, že konal správne. Poukázal na to, že v minulosti sa nedopustil disciplinárneho previnenia a vždy bolo preňho dôležité chrániť záujmy klienta. Na doplňujúce otázky DO vysvetlil, že zmluvu o právnej pomoci nemal so sťažovateľom uzatvorenú. DO ďalej uviedol, že v konaní vedenom proti sťažovateľovi bol čiastočne úspešný, keď mu boli priznané trovy 783,98 eur, avšak z titulu trov právneho zastupovania protistrany bol zaviazaný na úhradu 401,02 eur.

Disciplinárny senát dospel k záveru, vzhľadom na spoľahlivo preukázané, že DO postupoval v rozpore so svojou povinnosťou poskytovať advokátske služby dôstojne, čestne a svedomito a v záujme klienta a že DO v rozpore so svojimi povinnosťami vyplývajúcimi z príslušných právnych predpisov neoprávnene zadržiaval finančné prostriedky, ktoré patrili klientovi a ktorých použitie bolo účelovo viazané, a použil ich na úhradu svojej už zaplatenej odmeny, čím konal v rozpore s § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 a § 11 ods. 2 a 3 AP SAK. Disciplinárny senát konštatoval, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty tak, ako uvádza

návrh na začatie disciplinárneho konania a že skutok je disciplinárnym previnením a že sa ho dopustil DO.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO, ktorý nebol v minulosti disciplinárne stíhaný a na jeho osobné pomery. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 6 ZoA.

64.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastúpenia klienta bez zbytočného odkladu nevydá klientovi doklady, ktoré od klienta prevzal alebo v mene klienta prijal, a tieto doklady vráti až po dvoch mesiacoch po zániku plnomocenstva, pričom svoju obranu založí na tom, že doklady boli na základe dohody s klientom v jeho úschove, avšak existenciu tejto dohody o úschove nepreukáže, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 5. mája 2014, sp. zn. DS VI.-76/12:998/2012

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 5. mája 2014, sp. zn. DS VI.-76/12:998/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

vo veci klienta A. B., klientovi po ukončení právneho zastupovania týkajúceho sa vyžiadania spisového materiálu z okresného súdu a krajského súdu na základe klientom vystavenej generálnej plnej moci z 19. 11. 2010, a ktoré bolo klientom ukončené „odvolaním plnomocenstva“ z 9. 11. 2011, nevydal bez zbytočného odkladu doklady, ktoré od klienta prevzal alebo v mene klienta prijal.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 14. 8. 2012 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO na výzvu predsedu disciplinárnej komisie zo dňa 15. 8. 2012 písomne vyjadril a poprel akékoľvek porušenie povinností advokáta. DO uviedol, že návrh navrhovateľa je nepresný a nezodpovedá skutočnosti, v danej veci išlo len o nahliadnutie do súdnych spisov, na čo mal dve špeciálne plnomocenstvá, teda nie generálne plnomocenstvo, ako uviedol sťažovateľ, ktoré zanikli v zmysle § 33b ods. 1 písm. a) OZ vykonaním úkonu, na ktoré boli obmedzené. DO ďalej uviedol, že doklady sťažovateľa zostali uložené v príručnom spise DO na výslovnú žiadosť sťažovateľa, pretože sťažovateľ mal strach, že doklady mu budú odcudzené. Sťažovateľ trval na tom, že si ich neskôr prevezme

osobne, čo vyplývalo aj z jeho listu zo dňa 16. 1. 2012. Následne na jeho písomnú výzvu mu boli obratom zaslané. DO s poukazom na vek a zdravotný stav sťažovateľa mal za to, že sťažovateľ nie je schopný podať žiadne „obširné vyjadrenie“ a bol presvedčený, že tieto veci bez vedomia sťažovateľa vybavuje tretia osoba.

O tomto návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo pôvodne rozhodnuté rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu z 20. mája 2013, sp. zn. DS VI.-76/12:998/2012 tak, že DO bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania.

Toto rozhodnutie na základe odvolania DO advokáta II. odvolací disciplinárny senát rozhodnutím z 22. novembra 2013, sp. zn. II. ODS-5/13: 998/2012 zrušil z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací senát po preskúmaní disciplinárneho spisu a ostatného spisového materiálu totiž dospel k záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie výsluchom sťažovateľa (v mieste jeho bydliska) na existenciu okolnosti, či medzi ním a DO existovala dohoda o uložení dokladov a ich vrátenie na požiadanie, a to aj s poukazom na pochybnosti vyslovené DO advokátom o tom, že písomné podania sťažovateľa boli písané tretou osobou.

Vzhľadom na tieto závery VI. disciplinárny senát vo veci doplnil dokazovanie tak, že si vyžiadaval od sťažovateľa notársky overené vyhlásenie ohľadom ozrejmenia sporných skutočností.

Sťažovateľ však vo svojich vyjadreniach zo dňa 24. 3. 2014 a dňa 2. 4. 2014 explicitne potvrdil, že všetky jeho vyjadrenia vyjadrujú jeho vôľu a presvedčenie aj napriek tomu, že mu ich pomáhala písať tretia osoba. Podpis sťažovateľa na čestnom vyhlásení zo dňa 2. 4. 2014 bol overený notárom, čím bolo jednoznačne preukázané, že podpisy na písomnostiach od sťažovateľa sa zhodujú.

Disciplinárny senát s ohľadom na to nepovažoval za účelné a hospodárne vypočít sťažovateľa osobne v mieste jeho bydliska. Disciplinárny senát si bol vedomý, že osobný výsluch v mieste bydliska sťažovateľa, ktorý navrhoval odvolací disciplinárny senát, mal preveriť, či sťažovateľ vie o sťažnosti a či ide o jeho vyjadrenia a vôľu, avšak disciplinárny senát bol toho názoru, že rovnakú dôkaznú hodnotu ako osobný výsluch sťažovateľa má aj čestné vyhlásenie sťažovateľa, podpísané pred notárom. Samotný fakt, že ich písala tretia osoba nemá totiž žiadny vplyv na subjektívnu povahu vyjadrení sťažovateľa ani v prípade staršej osoby. Ak by sme spochybnenie subjektivity vyjadrení pripustili len preto, že ich pomáhala „pretlmočiť do úradnej reči“ tretia osoba, znamenalo by to, že právna pomoc advokátov svojim klientom znehodnocuje výpovednú hodnotu tvrdení klientov, čo by bolo absurdné.

Čo sa týka dohody o úschove dokumentov, k tejto skutočnosti sa sťažovateľ vyjadril, že žiadna takáto dohoda nebola a sťažovateľ očakával, že advokát mu bez ďalšieho dokumenty vráti po odvolaní splnomocnenia. Ani DO nepredložil disciplinárnemu senátu žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že takáto dohoda medzi sťažovateľom a DO existovala. Takáto dohoda podľa názoru disciplinárneho senátu nevyplývala ani z listu sťažovateľa zo dňa 16. 1. 2012, a to ani nepriamo, pretože jeho obsah len naznačuje, že sťažovateľ žiada o zaslanie dokumentov z dôvodu, že si ich vzhľadom na jeho zdravotný stav nemôže prevziať osobne. Z listu však nevyplývalo, že sťažovateľ požiadaval DO o úschovu dokumentov. Doplnené dokazovanie teda nepreukázalo, že by medzi DO a sťažovateľom existovala dohoda o úschove dokumentov sťažovateľa až do momentu, keď si ich sťažovateľ explicitne vyžiadaval. Preto DO bol povinný postupovať podľa § 13 AP SAK.

S prihladnutím na námietky vznesené DO v odvolaní ohľadom nesprávneho výkladu slovného spojenia „bez zbytočného odkladu“ sa disciplinárny senát opätovne zaoberal aj výkladom tohto slovného spojenia.

Lehota bez zbytočného odkladu nie je v Advokátskom poriadku ani v inom predpise definovaná. Všeobecne možno vymedziť lehotu bez zbytočného odkladu pomocou ekvi-

valentov ako „pri najbližšej novej príležitosti“, „ihneď ako to je možné“, „v primeranej lehote s prihliadnutím na okolnosti“, „v najbližšom možnom termíne“ a pod. V súdnej praxi poskytli sudy rôzne interpretácie a lehotu vymedzili napr. ako max. 8 dní (Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 26 Cob 108/2005 zo dňa 3. 11. 2005), lehotu pár dní (5 – 7 dní) no nie mesiac (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, spis. zn. 5 Tdo 32/2012 zo dňa 28. 5. 2012), lehotu s prihliadnutím na okolnosti prípadu (Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Cob 1/2014/2009 zo dňa 10. 6. 2010), kratší časový úsek, čo vyplýva aj z gramatického výkladu tohto slovného spojenia, pričom lehotu 31 dní nesporne nemožno vykladať za lehotu bez zbytočného odkladu (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obdo 32/2007 zo dňa 29. 4. 2008).

Disciplinárny senát ďalej v tejto súvislosti zisťoval, kedy začala DO plynúť lehota „bez zbytočného odkladu“ na vydanie dokumentov. Disciplinárny senát sa v tejto súvislosti najprv vyporiadal s námietkou DO, že v danom prípade nešlo o udelenie generálnej plnej moci, ale len o dve špeciálne plné moci na nahliadnutie do súdneho spisu, ktoré zanikli samotným nahliadnutím do súdnych spisov keď uviedol, že ak by akceptoval túto interpretáciu DO, znamenalo by to, že lehota „bez zbytočného odkladu“ začala plynúť od 25. 11. 2010 vo vzťahu k dokumentom súvisiacim s prvým konaním a 21. 9. 2011 vo vzťahu k dokumentom súvisiacim s druhým konaním. Avšak z plnomocenstva predloženého sťažovateľom zo dňa 19. 11. 2010 vyplývalo, že DO bolo udelené všeobecné plnomocenstvo, ktoré bolo odvolané sťažovateľom dňa 9. 11. 2011 a odvolanie bolo doručené DO dňa 15. 11. 2011. Ďalej z popisu dokumentov uvedených v liste DO zo dňa 24. 1. 2012 vyplývalo, že tieto súviseli s konaniami, ku ktorým DO nepredložil žiadne osobitné plnomocenstvá, a preto mal disciplinárny senát za preukázané, že lehota „bez zbytočného odkladu“ začala plynúť doručením odvolania splnomocnenia DO, t. j. dňa 15. 11. 2011.

V druhom rade disciplinárny senát zisťoval, či existovali okolnosti, ktoré by odôvodňovali odovzdanie dokumentov sťažovateľovi 24. 1. 2012, t. j. viac ako 2 mesiace od odvolania splnomocnenia. S prihliadnutím na vyššie uvedenú judikatúru slovenských súdov a vzhľadom na to, že nebolo preukázané, že by medzi DO a sťažovateľom existovala dohoda o úschove dokumentov, ktorá by odôvodňovala odovzdanie dokumentov až na výzvu sťažovateľa dňa 24. 1. 2014, dospel disciplinárny senát k záveru, že lehota viac ako 2 mesiace od zániku plnomocenstva, a teda vzniku povinnosti v zmysle § 13 AP SAK nie je „bez zbytočného odkladu“.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období disciplinárne stíhaný. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov, DO sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nemohol zistiť, ani nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previnenia disciplinárny senát rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

65.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý s klientom uzatvorí zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorá obsahuje dojednanie zmluvnej pokuty v prospech advokáta pre prípad ukončenia zmluvy zo strany klienta ako aj pre prípad, ak bude klient v právnej veci konať sám alebo prostredníctvom iných osôb ako advokátskej kancelárie advokáta alebo využívať podklady vypracované advokátom bez jeho súhlasu, dopúšťa sa disciplinárneho

prevenenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK.

Už samotnú hrozbu z uplatnenia zmluvnej pokuty dojednanej v zmluve o právnej pomoci medzi advokátom a klientom pre prípad ukončenia zmluvy zo strany klienta je potrebné považovať za konanie v rozpore s pravidlami advokátskej etiky, pretože nedovoleným spôsobom dochádza k znížovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu a narúša dôvernú vzťah medzi advokátom a jeho klientom, ktorej vznik a trvanie má byť založené na iných základoch ako na hrozbe uplatnenia zmluvnej pokuty, a to bez ohľadu na to, či zmluvná pokuta bola reálne voči klientovi advokátom uplatnená.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 11. júna 2014, sp. zn. DS VI.-116/2013:910/2013

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 11. júna 2014, sp. zn. DS VI.-116/2013:910/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho prevenenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

v presne nezistenom čase v r. 2011 uzatvoril s presne nezisteným počtom klientov zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorá obsahovala o. i. ustanovenia, podľa ktorých klient za žiadnych okolností predmetnú zmluvu neskončí, že v danej právnej veci nebude konať sám ani prostredníctvom iných osôb ako advokátskej kancelárie A., s. r. o., že po dobu trvania uvedenej zmluvy nevypovie ani inak neukončí žiadne z plnomocenstiev vystavených advokátskej kancelárii A., s. r. o., že žalobu a iné podklady zabezpečené advokátom nepoužije bez súhlasu advokáta vo vzťahu k tretím osobám a/alebo pri individuálnom zastupovaní, všetko pod hrozbou zmluvnej pokuty 250 eur za každé z uvedených porušení zmluvy,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK, ktorý bol podaný dňa 20. 9. 2013.¹¹

11 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo aj porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 3, § 21 ods. 1 písm. d), § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK na tom skutkovom základe, že DO advokát a) napriek tomu, že v období od 6. 11. 2009 do 19. 4. 2011 poskytoval právne služby P., zastupuje v presne nezistenom počte konaní rôzne osoby ako navrhovateľov v incidenčných konaniach vedených proti správcovi konkurznej podstaty P., b) v zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 18. 5. 2010 uzatvorenej medzi A., s. r. o. a P. mal obsiahnuté dojednania, podľa ktorých klient nebol oprávnený zmluvu ukončiť skôr ako po 2 rokoch, v opačnom prípade mal klient zaplatiť zmluvnú pokutu najmenej vo výške 500.000,-EUR, c) na výzvu predsedu RK SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti zo dňa 15. 2. 2013, ktorú prevzal dňa 30. 8. 2013, sa bezodkladne nevyjadril a nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu. Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 11. júna 2014, sp. zn. DS VI.-116/2013:910/2013 bolo disciplinárne konanie v tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania zastavené, a v prípade skutkov pod bodmi a) a c) z dôvodu, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene a v prípade skutku pod bodom b) z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa.

Dňa 5. 5. 2014 sa uskutočnilo disciplinárne pojednávanie, na ktorom sa okrem iných osôb zúčastnil aj právny zástupca DO, ktorý ospravedlnil neúčast DO advokáta zo zdravotných dôvodov.

K skutku uvedenému vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia DO advokát uviedol, že sa domnieva, že skutok tak, ako je formulovaný RK SAK nie je disciplinárnym previnením a v žiadnom prípade nejde o zavinené konanie a nebolo cielené proti záujmom klientov. Zmluvná pokuta nebola nikdy uplatnená na úkor klientov a ani podľa jeho tvrdenia ani v budúcnosti nebude. Právny zástupca DO poukázal tiež na to, že v zmysle rozhodnutí disciplinárnych senátov sú dojednania o zmluvnej pokute v zmluvách o poskytnutie právnych služieb neplatnými, napr. rozhodnutie č. 22 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí SAK. Poukázal na to, že DO nikdy nešlo o zníženie dôstojnosti advokátskeho stavu a že uvedený skutok je premlčaný v zmysle § 58 ods. 2 ZoA, nakoľko zmluvy o poskytnutie právnych služieb boli uzatvorené dňa 24. 8. 2011.

Právny zástupca DO uviedol k osobe DO, že v minulosti nebol disciplinárne stíhaný, vždy rešpektoval advokátske povolanie a poslanie a prvoradým bol záujem klienta.

Dňa 11. 6. 2014 sa v predmetnej veci konalo ďalšie pojednávanie, na ktorom právny zástupca DO advokáta okrem iného uviedol, že kancelária dňa 10. 6. 2014 poslala informáciu e-mailom všetkým klientom, v ktorom vyhlásila, že nikdy nebude uplatňovať sankčné ustanovenia zmluvy. K tomu doložil dôkaz – mail z 10. 6. 2014.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že v konaní bolo preukázané, že DO v r. 2011 uzatvoril s presne nezisteným počtom klientov zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorá obsahovala o. i. ustanovenia, podľa ktorých klient za žiadnych okolností predmetnú zmluvu neskončí, že v danej právnej veci nebude konať sám ani prostredníctvom iných osôb ako advokátskej kancelárie A., s. r. o., že po dobu trvania uvedenej zmluvy nevypovie ani inak neukončí žiadne z plnomocenstiev vystavených advokátskej kancelárii A., s. r. o., že žalobu a iné podklady zabezpečené advokátom nepoužije bez súhlasu advokáta vo vzťahu k tretím osobám alebo pri individuálnom zastupovaní, všetko pod hrozbou zmluvnej pokuty 250 eur za každé z uvedených porušení zmluvy. Uvedeným konaním DO nedovoleným spôsobom vyvinul tlak na klientov a obmedzil právo klientov na slobodnú voľbu právneho zástupcu, slobodné rozhodovanie o trvaní právneho zastúpenia a právo ukončiť zmluvu o právnom zastúpení, čím znížil dôstojnosť advokátskeho stavu a povýšil svoje osobné záujmy nad záujmy klienta a porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK. Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia sa stal, skutok je disciplinárnym previnením a že sa ho dopustil DO advokát. Pritom nebolo rozhodujúce, či uvedené zmluvné dojednania boli aj v praxi reálne aplikované voči klientom. Už samotnú hrozbu z uplatnenia zmluvnej pokuty dojednanej v zmluve o právnej pomoci medzi advokátom a klientom je potrebné považovať za konanie v rozpore s pravidlami advokátskej etiky, pretože nedovoleným spôsobom dochádza k znížovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu a naruša dôvernú vzťah medzi advokátom a jeho klientom, ktorej vznik a trvanie má byť založené na iných základoch ako na hrozbe uplatnenia zmluvnej pokuty.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO, ktorý nebol v minulosti disciplinárne stíhaný a na jeho osobné pomery. Osobitne senát prihliadol na fakt, že sa DO k previneniu priznal a vykonal pred konečným rozhodnutím senátu aj nápravu v tom smere, že rozoslal klientom mail, v ktorom im oznámil, že uvedenú zmluvnú pokutu nebude uplatňovať. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností uložil DO disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA.

66.

ROZHODNUTIE

Uzatvorenie zmluvy o právnej pomoci medzi advokátom a verejným obstarávateľom, ktorého štatutárnym orgánom je iný advokát, pričom ide o vzájomne prepojené osoby, na základe výsledku verejného obstarávania, ktorej predmetom je okrem iného správa majetku klienta a zabezpečenie výkonu funkcie štatutárneho orgánu klienta, ktoré zahŕňa aj výkon iných činností, ako je poskytovanie právnych služieb, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože správa majetku klienta je jednou z foriem výkonu advokácie, ktoré zákon o advokácii výslovne pripúšťa, v rámci ktorej je prípustné, aby advokát vykonával aj funkciu člena orgánov klienta, podľa dohody s klientom a podľa jeho pokynov.

Ak sa advokát v rámci správy majetku klienta zaviazal osobne vykonať činnosti, ktoré nesúvisia s právom, na ktoré má potrebné skúsenosti a schopnosti, nemožno v tom konaní advokáta automaticky vidieť znižovanie vážnosti a dôstojnosti advokátskeho stavu, pretože táto otázka závisí až od skutočného obsahu činnosti vykonávanej advokátom.

Ustanovenie § 5 ods. 5 AP SAK treba vykladať reštriktívne tým spôsobom, že ide o takú závislosť advokáta od klienta, ktorá preukázateľne ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť schopnosť advokáta konať s odbornou starostlivosťou v najlepšom záujme jeho klientov.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. DS VI.-26/14:2634/2013

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. DS VI.-26/14:2634/2013 boli disciplinárne obvinení advokáti JUDr. A. B. a JUDr. B. B.

oslobodení

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 4, § 5 ods. 5 AP SAK, ktorých sa mali dopustiť **tým, že**

– JUDr. A. B. ako konateľ spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. B., s. r. o. a JUDr. B. B. ako riaditeľ mestskej nemocnice uzatvorili dňa 12. 9. 2013 zmluvu o poskytovaní právnych služieb, na základe ktorej sa Advokátska kancelária JUDr. B., s. r. o. zaviazala poskytovať mestskej nemocnici činnosť štatutárneho orgánu jedným z advokátov spoločnosti; a

– JUDr. A. B. ako konateľ spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. B., s. r. o. a JUDr. B. B. ako riaditeľ mestskej nemocnice v zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 12. 9. 2013 v znení dodatku č. 1 a dodatku č. 2, v čl. III. „Oprávnenia a povinnosti advokáta“ dojednali, že „Advokát je povinný ... manuálnych zamestnancov oboznamovať so strojmi, nástrojmi, predpismi a pomôckami k práci, včas im poskytnúť potrebné nástroje a materiál a zabezpečiť dobrý stav strojov a ostatných zariadení“,

pretože

skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 21. 3. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti advokátom uvedeným v záhlaví a výroku tohto rozhodnutia na základe sťažnosti predsedu SAK, ktorej predchádzalo podanie podnetu.

Disciplinárne obvinení sa k podnetu vyjadrili písomne dňa 11. 11. 2013. JUDr. A. B. uviedol, že podnet považuje za neopodstatnený a žiadneho porušenia právnych predpisov ani predpisov SAK sa nedopustil. Zároveň uviedol svoj osobný názor, že môže ísť o formu odpлаты voči

nemu zo strany podávateľov podnetu. JUDr. B. B. uviedol, že tvrdenia, uvedené v podnete sa nezakladajú na pravde. Zároveň uviedol, že pri uzavretí zmluvy konal v rámci poverenia udeleného mu zriaďovateľom nemocnice a jeho výkon funkcie riaditeľa nemocnice bol poskytovaním právnych služieb formou správy majetku jeho klienta.

K podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania sa vyjadrili obaja disciplinárne obvinení dňa 10. 4. 2014. JUDr. A. B. uviedol, že na základe zmluvy advokátska kancelária bola poverená správou majetku klienta, pri ktorej sa nedopustila žiadnych pochybení alebo zanedbania povinností pri ochraňovaní záujmov klienta. Nesúhlasil s údajnou evidentnosťou závislosti advokátskej kancelárie od jej klienta. Možnosť vyvolania pochybností u tretích osôb podľa neho nestačí na to, aby sa konanie advokáta považovalo za nedôstojné a nekorektné, inak by každá zmluva medzi advokátom a jeho klientom o správe klientovho majetku zakladala nedôstojné a nekorektné konanie advokáta. JUDr. B. B. uviedol, že návrh je nezrozumiteľný, nakoľko sa podľa neho dvaja advokáti spoločným konaním mali dopustiť porušenia rôznych povinností advokáta. Poukázal aj na ďalšie rozpory návrhu. Zdôraznil, že klient ani zriaďovateľ klienta (t. j. osoby, ktorých záujmy môžu byť konaním advokáta dotknuté), nijakým spôsobom neprejavili žiadne námietky voči jeho činnosti a že podanie podnetu a disciplinárne konanie je výsledkom politického tlaku. Ďalej poukázal na to, že uzavretiu zmluvy predchádzalo riadne ukončené verejné obstarávanie. Dožadoval sa logického výkladu pojmu „závislosť advokáta od klienta“. Poukázal na to, že bol obvinený aj za niečo, čo nenamietali ani samotní podávatelia podnetu, keď sa mu kládlo za vinu prevzatie záväzku podľa čl. III. zmluvy „Oprávnenia a povinnosti advokáta“ v znení dodatku č. 1 a dodatku č. 2, podľa ktorého „Advokát je povinný ... manuálnych zamestnancov oboznamovať so strojmi, nástrojmi, predpismi a pomôckami k práci, včas im poskytnúť potrebné nástroje a materiál a zabezpečiť dobrý stav strojov a ostatných zariadení“. Ohľadom možného konfliktu záujmov uviedol, že práve na účel jeho zamedzenia zmluvu podpísal aj zriaďovateľ klienta. Obaja disciplinárne obvinení žiadali, aby boli oslobodení spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát po vykonaní dokazovania a prejednaní veci zistil, že predmetom uzavretej zmluvy bolo poskytovanie právnych služieb, ktoré svojím obsahom a rozsahom predstavujú správu majetku klienta. Správa majetku klienta je jednou z foriem výkonu advokácie, ktoré zákon o advokácii výslovne pripúšťa (§ 1 ods. 2). V rámci správy majetku klienta je prípustné, aby advokát vykonával aj funkciu člena orgánov klienta, podľa dohody s klientom a podľa jeho pokynov.

Disciplinárny senát vo vzťahu ku konfliktu záujmov považoval za dôležité aj to, že zmluvu podpísal aj zriaďovateľ nemocnice. Ten bol jedinou osobou, ktorej záujmy by mohli byť poškodené v prípade, ak by advokát vykonávajúci funkciu štatutárneho orgánu porušil svoje povinnosti. Disciplinárny senát považoval za dôležité uviesť, že disciplinárne konanie SAK nesupluje prostriedky právnej ochrany dostupné podľa právnych predpisov o verejnom obstarávaní alebo obecnom zriadení. Rovnako disciplinárne konanie nesupluje slobodnú súťaž politických síl.

Vo vzťahu k DO JUDr. A. B. disciplinárny senát uviedol:

Disciplinárny senát mal za to, že DO sa nedopustil žiadneho správania, ktoré by bolo v rozpore s § 18 ods. 3 ZoA je konateľom a spoločníkom advokátskej kancelárie, ktorá sa zúčastnila na štandardnom procese verejného obstarávania na štandardný rozsah právnych služieb, v ktorom uspela. Dojednané podmienky poskytovania právnych služieb neboli ničím neobvyklé. Preto nemôže byť porušením zákona, stavovských predpisov ani implementácia úspešného výsledku predmetného verejného obstarávania.

Ohľadom tvrdeného porušenia § 5 ods. 5 AP SAK sa RK SAK podľa názoru disciplinárneho senátu uchýlila k výkladu práva metódou *ad absurdum*. Advokát vykonáva advokáciu

na základe pokynov svojho klienta, a preto je v každom prípade minimálne v tomto ohľade od svojho klienta závislý. Ak by bol pripustený absurdný výklad, tak výkon advokácie by vždy zakladal finančnú a inú závislosť advokáta od klienta, pretože ak klient nedá advokátovi pokyn, advokát neposkytuje právnu službu a nezarába. Okrem toho existujú advokáti, ktorí majú len jedného alebo dvoch veľkých klientov dodávajúcich veľké objemy práce, a takýto stav je samozrejme prípustný. Podľa názoru disciplinárneho senátu je potrebné § 5 ods. 5 AP SAK vykladať reštriktívne, že ide o takú závislosť advokáta od klienta, ktorá preukázateľne ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť schopnosť advokáta konať s odbornou starostlivosťou v najlepšom záujme jeho klientov (napr., ak by si advokát požičal od klienta väčšiu sumu peňazí a ten by za to žiadal právo zasahovať do riadenia advokátskej kancelárie alebo do rozhodovania advokáta pri výkone advokácie, alebo ak by klient podmieňoval spoluprácu s advokátom tým, že advokát zamestná klientovu blízku osobu).

Ohľadom tvrdeného porušenia § 2 ods. 4 AP SAK disciplinárny senát uviedol, že v konaní DO nezistil nič, čo by znížovalo dôstojnosť advokátskeho stavu, ani použitie prostriedkov v rozpore s právnymi predpismi, dobrými mravmi a zásadami slušného správania sa. Disciplinárny senát považoval za dôležité uviesť, že RK SAK v opise rozhodujúcich skutočností v návrhu ani nič takéto vo vzťahu k disciplinárne obvinenému neuviedla.

Vo vzťahu k disciplinárne obvinenému JUDr. B. B. disciplinárny senát ohľadom tvrdeného porušenia § 29a ZoA uviedol, že činnosť, ku ktorej bol zaviazaný podľa čl. III. zmluvy „Oprávnenia a povinnosti advokáta“ v znení dodatku č. 1 a dodatku č. 2, podľa ktorého *„Advokát je povinný ... manuálnych zamestnancov oboznamovať so strojmí, nástrojmi, predpismi a pomôckami k práci, včas im poskytnúť potrebné nástroje a materiál a zabezpečiť dobrý stav strojov a ostatných zariadení“*, je potrebné považovať za činnosť, za ktorú DO zodpovedal manažérskym spôsobom ako štatutárny orgán nemocnice. Jednou z hlavných kompetencií štatutárneho orgánu právnickej osoby je výkon zamestnávateľských práv a povinností vo vzťahu k zamestnancom právnickej osoby. To neznamená, že štatutárny orgán osobne ukazuje lekárom, ako sa narába so skalpelom alebo ako sa obsluhuje napríklad CT skener. Znamená to len toľko, že za tieto záležitosti zodpovedá vo vzťahu k právnickej osobe a jej zriaďovateľovi, pričom osobným vykonaním týchto činností samozrejme poverí iné osoby, ktoré majú potrebnú odbornú spôsobilosť, a ktoré za vykonanie týchto činností zodpovedajú štatutárnemu orgánu.

Keby sa však advokát v rámci správy majetku klienta aj zaviazal osobne vykonať nejaké činnosti, ktoré nesúvisia s právom, a mal by na to potrebné skúsenosti a schopnosti, nemožno v tom automaticky vidieť znížovanie vážnosti a dôstojnosti advokátskeho stavu. To závisí až od skutočného obsahu tejto činnosti.

Aj keď situácia, že advokát vykonáva správu majetku klienta a v rámci nej poskytuje klientovi aj ďalšie právne služby, pričom pri správe majetku klienta zároveň koná v mene klienta ako jeho štatutárny orgán, nie je sama osebe porušením žiadneho právneho ani stavovského predpisu, takáto situácia nevylučuje vznik konfliktu záujmov v konkrétnej životnej situácii. Žiadna takáto konkrétna situácia v disciplinárnom návrhu označená nebola, a preto sa ňou disciplinárny senát ani nemohol zaoberať. Advokát, ktorý pôsobí ako štatutárny orgán, musí totiž v každej situácii rozlišovať, či koná ako manažér právnickej osoby alebo ako jej právny poradca. Hranica medzi týmito dvomi pozíciami nie je vždy ostrá a nie je vždy jednoduché ju identifikovať, a preto takáto pozícia môže vystavovať advokáta zvýšenému riziku výskytu konfliktu záujmov. Je zodpovednosťou daného advokáta každú takúto situáciu citlivo vyhodnocovať a v prípade hroziaceho konfliktu záujmov v konkrétnej veci sa vždy rozhodnúť v najlepšom záujme klienta, aj keby to malo v konkrétnej situácii znamenať odmietnutie poverenia na poskytovanie právnych služieb v jednotlivjej veci.

67.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klienta v lehote na podanie odvolania neinformuje o doručení rozsudku v jeho neprospech a v situácii, keď nemá od klienta žiaden pokyn ohľadom podania či nepodania opravného prostriedku, odvolanie proti rozsudku v zákonnej lehote nepodá, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Základnou povinnosťou advokáta je písomne informovať klienta o doručení rozhodnutia a vyžiadať si písomný pokyn na ďalší postup, pričom v prípade, ak advokát písomný pokyn od klienta nemá a ide o rozhodnutie, ktoré je v neprospech klienta, je povinnosťou advokáta, aby v záujme klienta podal v zákonnej lehote odvolanie bez ohľadu na právny názor advokáta o úspešnosti odvolania.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-86/14:2030/2014

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-86/14:2030/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

1.) klientku A. B. v lehote na podanie odvolania neinformoval o doručení rozsudku okresného súdu zo dňa 17. 12. 2013,

2.) voči rozsudku okresného súdu zo dňa 17. 12. 2013 nepodal v zákonnej lehote odvolanie, napriek tomu, že na nepodávanie odvolania nemal od klientky A. B. pokyn,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 28. 10. 2014 podal predseda RK SAK na základe sťažnosti p. A. B. návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, ktorý po doručení rozsudku okresného súdu zo dňa 17. 12. 2013 tento sťažovateľke – klientke bezodkladne nezaslal, nevyžiadal si písomný pokyn na podanie / nepodanie odvolania voči nemu a bez písomného pokynu sťažovateľky nepodal v zákonnej lehote voči rozsudku odvolanie. Navrhovateľ zdôraznil, že jediným správnym postupom advokáta, v súlade s predpismi a zásadami upravujúcimi výkon advokácie, v prípade doručenia rozsudku prvostupňového súdu v neprospech klienta, za situácie, keď advokát nemá písomné stanovisko klienta k využitiu opravného prostriedku, je podanie odvolania proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote. Uvedené podľa RK SAK platí aj v prípade názoru advokáta o neúspechu podaného odvolania a jeho pochybnosti o hospodárnosti a účelnosti takéhoto postupu.

DO vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že sťažovateľku zastupoval na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, vo veci o zvýšenie výživného na maloleté dieťa. Bez zbytočného odkladu podal návrh na zvýšenie výživného zo sumy 26,70 eur na sumu 100 eur mesačne, o ktorom rozhodoval okresný súd rozsudkom zo dňa 17. 12. 2013 tak, že zvýšil výživné zo strany otca na mal. dieťa na sumu 27,13 eur mesačne a vo zvyšku návrh matky

zamietol. DO uviedol, že vzhľadom na vykonané dôkazy informoval sťažovateľku ešte pred vyhlásením rozsudku o tom, že vo veci nebude úspešná (otec invalid s nízkym príjmom a zlým zdravotným stavom). DO mal za to, že sťažovateľka veci rozumie a po vyhlásení a odôvodnení rozsudku cestou zo súdu jej opätovne dôkaznú situáciu ozrejmil a vec s ňou prekonzultoval. DO sťažovateľke oznámil, že s poukazom na vykonané dokazovanie nemá dôvod ani možnosť podať odvolanie na krajský súd. DO ďalej poukázal na to, že sa o odvolaní nerozprávali a sťažovateľka sa odvolania ani nedožadovala a on mal pocit, že sťažovateľka vec pochopila. DO uviedol, že nevidel dôvody na podanie odvolania, nechcel pôsobiť neprofesionálne, pretože za danej dôkaznej situácie považoval rozsudok za zákonný a vecne správny a ak by sťažovateľka trvala na podaní odvolania, odstúpil by od zastupovania. Zároveň DO uviedol, že sťažovateľku informoval o tom, že ak by v budúcnosti došlo k zásadnej zmene majetkových pomerov na strane otca, bol by to dôvod na podanie nového návrhu. V závere DO uznal, že urobil zásadnú chybu a mal dať klientke (sťažovateľke) podpísať, že netrvá na podaní odvolania.

Disciplinárny senát na základe vykonaných dôkazov mal za preukázané, že DO zastupoval sťažovateľku v konaní o zvýšení výživného na maloleté dieťa. Sťažovateľka bola v konaní úspešná len v nepatrnej časti a vo zvyšku súd návrh zamietol. DO po doručení rozsudku sťažovateľku bezodkladne o rozsudku neupovedomil, nevyžiadal si od nej písomný pokyn vo vzťahu k podaniu odvolania voči rozsudku a bez písomného pokynu odvolanie voči rozsudku v mene klientky nepodal. DO skutočnosti uvedené v sťažnosti nepopieral, dokonca uznal, že pochybil, keď si nevyžiadal písomný súhlas s nepodaním odvolania. DO uvedeným konaním porušil povinnosti advokáta, ktoré mu vyplývajú z predpisov upravujúcich výkon advokácie. Základnou povinnosťou advokáta je písomne informovať klienta o doručení rozhodnutia a vyžiadať si písomný pokyn na ďalší postup. V prípade, ak advokát písomný pokyn od klienta nemá a ide o rozhodnutie, ktoré je v neprospech klienta, je povinnosťou advokáta, aby v záujme klienta podal v zákonnej lehote odvolanie bez ohľadu na právny názor advokáta o úspešnosti odvolania.

DO svojím konaním porušil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami klienta a zároveň porušil stanovenú povinnosť zaslať bezodkladne klientovi všetky písomnosti, z ktorých mu vyplývajú určité práva alebo povinnosti.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO, ktorý bol v minulosti raz disciplinárne stíhaný, na jeho osobné pomery, ako aj skutočnosť, že DO uznal vlastné pochybenie. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností uložil DO disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 200 eur.

68.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodpovedá klientovi na jeho list, v ktorom klient namieta chyby vo vyúčtovaní za vykonané právne služby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 14. októbra 2013, sp. zn. DS VII.-47/13: 3999/2012

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 14. októbra 2013, sp. zn. DS VII.-47/13: 3999/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA, § 6 a § 13 AP SAK,

tým, že

po tom, ako mu klient A. B., ktorého zastupoval, zaslal písomnosť s názvom „Odpoveď na list zo dňa 31. 10. 2012“, v ktorej namietal chyby vo vyúčtovaní za vykonané právne služby, advokát na tento list neodpovedal.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol podaný dňa 2. 5. 2013.

Na pojednávaní konanom dňa 14. 10. 2013 sa DO nezúčastnil a nezaslal ani žiadosť o odročenie pojednávania, resp. ospravedlnenie svojej neúčasti.

Pri skutku, za ktorý bol DO uznaný za vinného, disciplinárny senát nemal pochybnosti, že zo strany DO došlo k zanedbaniu povinnosti v tom, že klientovi neodpovedal na jeho list, a tým porušil § 18 ods. 1 ZoA v spojení s § 6 a 13 AP SAK.

V danom skutku nepredložil DO žiadne písomné dôkazy, ktoré by vyvracali jeho nečinnosť na základe výzvy sťažovateľa tak, ako to urobil v prípade údajného nevyúčtovania právneho zastúpenia.

Pri ukladaní trestu disciplinárny senát zohľadnil postoj DO k prejednávanej veci ako aj skutočnosť, že dovtedy nebol disciplinárne prejednávaný. Vzhľadom nato, že bol DO uznaný vinným v zmysle § 57 ods. 5 ZoA bol zaviazaný k náhrade trov disciplinárneho konania.

69.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie poškodeného v trestnej veci vedenej proti jeho bývalému klientovi ako obvinenému, ktorého krátko predtým zastupoval v iných trestných veciach, v ktorých mohol získať informácie o bývalom klientovi, ktoré mohli jeho nového klienta neoprávnene zvýhodniť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3, § 21 písm. a) a d) ZoA.

Niektoré informácie, získané počas zastupovania bývalého klienta, zdanlivo v daný moment bezvýznamné a nepoužiteľné môžu nepredvídateľným vývojom situácie nadobudnúť charakter informácie, ktorá môže v konečnom dôsledku zvýhodniť nového klienta voči bývalému, preto by mal advokát vždy obozretne zvážiť, či prevzatie právneho zastúpenia nového klienta nevyvolá podozrenie zo zvýhodnenia záujmov nového klienta na úkor bývalého klienta.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 20. februára 2014, sp. zn. DS VII.-107/2013:856/2013

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 20. februára 2014, sp. zn. DS VII.-107/2013:856/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 21 písm. a) a d) ZoA,

tým, že

prevzal dňa 5. 3. 2013 zastupovanie svojho klienta A. B. ako poškodeného vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 4 písm. a) TZ voči obvinenému p. C. D. aj napriek tomu, že obvineného C. D. do 26. 6. 2012 zastupoval ako obvineného, resp. obžalovaného v trestnom konaní vo veci zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 TZ a v trestnom konaní vo veci zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 TZ,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **352 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 11. 9. 2014 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania bola dňa 9. 4. 2013 SAK doručená sťažnosť p. C. D. na DO, za to, že DO prevzal zastupovanie p. A. B., ako poškodeného v trestnom konaní voči sťažovateľovi, ako obvinenému aj napriek tomu, že pred prevzatím zastúpenia sťažovateľa zastupoval v iných trestných konaniach.

RK SAK v návrhu na začatie disciplinárneho konania voči DO okrem iného uviedla, že advokát zjavne prevzal zastupovanie vo veci, kde záujmy sťažovateľa, ako jeho bývalého klienta boli v rozpore so záujmami nového klienta, navyše, v danom prípade bolo zrejmé, že informácie získané advokátom pri zastupovaní sťažovateľa môžu p. A. B., ako poškodeného zvýhodniť a týmto DO porušil § 21 písm. a) a d) ZoA a postup DO je súčasne v rozpore s § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA.

DO sa vyjadril k samotnej sťažnosti sťažovateľa, že podanú sťažnosť považuje len za spôsob, ktorým sa chce sťažovateľ vyhnúť úhrade trov právneho zastúpenia za služby, ktoré mu DO poskytol v čase, keď ho zastupoval. Mal za to, že sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustil. DO potvrdil, že prevzal obhajobu klienta v označených trestných veciach, avšak v oboch týchto veciach došlo k ukončeniu obhajoby sťažovateľa dňa 26. 6. 2012. DO ďalej uviedol, že obvinenie pre obzvlášť závažný zločin podvodu bolo sťažovateľovi vznesené dňa 3. 12. 2012 s právne zastúpenie p. A. B. prevzal až dňa 5. 3. 2013, čo bolo po 7 mesiacoch ukončenia obhajoby sťažovateľa. Poukázal na to, že predmetom obhajoby v trestných veciach, v ktorých sťažovateľa zastupoval bolo spáchanie trestného činu neodvedenia dane a poistného a predmetom trestného stíhania sťažovateľa, v ktorom zastupuje záujmy poškodeného, je spáchanie trestného činu podvodu a v čase, kedy došlo k ukončeniu obhajoby sťažovateľa voči nemu nebolo ešte vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu. DO vo svojom vyjadrení tvrdil, že sa nedozvedel a nemohol sa dozvedieť žiadne skutočnosti počas obhajoby sťažovateľa, ktoré by akokoľvek mohli zvýhodniť poškodeného, ktorého zastupoval v trestnej veci vedenej proti sťažovateľovi pre trestný čin podvodu a vzhľadom na charakter trestného konania si nedokáže predstaviť, aké informácie a akým spôsobom by mohli byť voči sťažovateľovi z pozície splnomocnenca poškodeného použité.

Na tejto argumentácii DO zotrval aj vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Na disciplinárnom pojednávaní, konanom dňa 20. 2. 2014 DO uviedol, že advokácia je podľa jeho názoru slobodné povolanie, ktoré umožňuje advokátovi zastupovať klientov ta-

kým spôsobom, akým to advokátske predpisy dovoľujú a v danom prípade podľa názoru DO nedošlo k žiadnemu stretu záujmov, keď po 9 mesiacoch od vypovedania plnomocenstva sťažovateľovi prevzal právne zastúpenie p. AB. v úplne inej trestnej veci. Ďalej uviedol, že poškodeným subjektom v trestných veciach, v ktorých zastupoval sťažovateľa, bol daňový úrad. DO uviedol, že vo veci, kde prevzal právne zastúpenie p. A. B., je poškodeným subjektom p. A. B. DO prehlásil, že nemal žiadne informácie, ktoré by mohol zneužiť a sťažovateľ mu také informácie neposkytol a ani vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ani konkrétnu informáciu, ktorú by mal zneužiť. DO uviedol, že napriek tomu, že je to všetkým známe ako splnomocnenec poškodeného nemá zďaleka také oprávnenia, ako obhajca obvineného, pričom vec už bola len zavŕšením zastupovania p. A. B. potom, ako bola vec ukončená v prípravnom konaní. Ďalej zdôraznil, že neprevzal od sťažovateľa žiadne listiny, ani sa nedozvedel žiadne informácie, ktoré by mohli ovplyvniť jeho činnosť ako splnomocnenca poškodeného v poskytovaní právnych služieb p. A. B. DO na otázky senátu doplnil, že p. A. B. v danej veci zastupuje aj naďalej, že mu oznámil podanie sťažnosti sťažovateľa SAK, avšak DO zdôraznil, že necíti žiadnu povinnosť, aby vypovedal plnomocenstvo p. A. B. s tým, že celú situáciu za rozpor s etikou advokáta určite nepovažuje.

Na doplňujúce otázky zástupcovi RK SAK, aby uviedol, aké konkrétne informácie, zvyšujúce terajšieho klienta, mohol DO získať pri zastupovaní sťažovateľa, zástupca RK SAK odpovedal, že o konkrétnych informáciách nemá vedomosť; mohli to byť informácie o majetkových pomeroch sťažovateľa.

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaného dokazovania k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Disciplinárne obvinený ako obhajca prevzal zastupovanie sťažovateľa a zastupoval sťažovateľa na základe udelenej plnej moci v trestnej veci pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a ods. 3 TZ a v trestnej veci pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a ods. 4 TZ. Počas obhajoby sa DO zúčastnil na viacerých vyšetrovacích úkonoch – výsluchov a preštudovaní vyšetrovacích spisov v uvedených trestných veciach. Po vzájomnej dohode so sťažovateľom DO vypovedal splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa dňa 26. 6. 2012, čím došlo k ukončeniu obhajoby sťažovateľa, ktorú mu poskytoval DO v oboch uvedených trestných veciach.

Po ukončení obhajoby sťažovateľa DO advokátom, DO dňa 5. 3. 2013 prevzal obhajobu poškodeného p. A. B. v trestnej veci, v ktorej začalo trestné stíhanie dňa 12. 10. 2011 na základe trestného oznámenia podaného p. A. B., a v ktorej bolo dňa 3. 12. 2012 vznesené obvinenie sťažovateľovi pre závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 4 písm. a) TZ na tom skutkovom základe, že sťažovateľ mal dňa 30. 12. 2008 vylákať od poškodeného A. B. finančnú hotovosť v celkovej sume 25 700 000 SK (853 083,70 eur) pod zámienkou, že ide o pôžičku s príslubom nereálne vysokých úrokov, ktorú mu mal vrátiť do 30. 12. 2012, čo však aj napriek opakovaným výzvam neurobil, žiadne úroky poškodenému nezaplatil a tak mal konať v úmysle poskytnuté finančné prostriedky poškodenému nevrátiť, čím mu mal sťažovateľ spôsobiť škodu vo výške najmenej 853 083,70 eur.

Disciplinárny senát mal za to, že konanie DO spočívajúce v tom, že prevzal zastúpenie nového klienta, ako poškodeného v trestnej veci, v ktorej jeho bývalému klientovi bolo vznesené obvinenie, vzhľadom i na ich výrazné protichodné záujmy v tomto konaní sa prieči etickým zásadám, ktoré by mali v advokácii platiť a teda samotnej profesijnej etike. Takéto konanie DO disciplinárny senát vyhodnotil ako priečiace sa profesijnej etike advokáta a voči bývalému klientovi, ako neférové a infantilné, keďže DO nebral ohľad na záujmy bývalého klienta a ani na moment nezapochyboval o tom, že by toto prevzatie zastúpenia nového klienta aspoň z hľadiska profesijnej etiky bolo s ňou v nesúlade. Takýto postup advokáta

rozhodne nepredstavuje pri výkone advokácie postup, ktorým by sa neznižovala dôstojnosť advokátskeho stavu a to najmä v očiach bývalých klientov.

Disciplinárny senát mal v danom prípade za to, že DO bol povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb novému klientovi, ktorý je v trestnej veci v postavení poškodeného a stojí proti obvinenému, ktorý bol bývalým klientom DO a to ešte v pomerne krátkom čase s odstupom 7 mesiacov, pričom zjavne išlo v tejto trestnej veci o protichodné záujmy oboch účastníkov. Disciplinárny senát prihliadol i na tú skutočnosť, že tak v trestných veciach, kde DO zastupoval sťažovateľa (pre tr. čin neodvedenia dane a poistného), ako i v trestnej veci, kde DO prevzal obhajobu proti sťažovateľovi (pre tr. čin podvodu spočívajúceho vo vylákaní pôžičky s príslubom nereálne vysokých úrokov od nového klienta DO), ako svojmu bývalému klientovi úzko súvisia s majetkovými pomermi sťažovateľa. Súčasne disciplinárny senát prihliadol i na tú skutočnosť, že tieto majetkové pomery sťažovateľa sa v oboch prípadoch týkali toho istého obdobia, resp. obdobie sa prelínalo (trestné stíhanie vo veci neodvedenia dane a poistného boli začaté v roku 2009 a v trestnej veci podvodu malo dôjsť k vylákaniu pôžičky sťažovateľom dňa 30. 12. 2008).

Obe veci z tohto hľadiska spolu súviseli, ako aj súviseli z hľadiska osoby sťažovateľa, ktorý bol v oboch prípadoch v postavení obvineného. DO sa počas obhajoby sťažovateľa zúčastnil na viacerých vyšetrovacích úkonoch, z ktorých mohol nadobudnúť informácie, napr. týkajúce sa majetkových pomerov sťažovateľa, ktoré mohli a môžu zvýhodniť jeho nového klienta v postavení poškodeného v trestnej veci vedenej proti sťažovateľovi pre trestný čin podvodu, ktorý, ako poškodený má v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom I. stupňa právo predkladať dôkazy, navrhovať vykonanie dôkazov alebo ich doplnenie. Z hľadiska dokazovania je často veľmi obtiažne preukázať, o ktorú konkrétnu informáciu môžeísť, ktorá je spôsobilá zvýhodniť iného klienta, ako aj to, či takúto vedomosť advokát má. Niektoré informácie zdanlivo v daný moment bezvýznamné a nepoužiteľné môžu nepredvídateľným vývojom situácie nadobudnúť charakter informácie, ktorá môže v konečnom dôsledku zvýhodniť nového klienta voči bývalému. Z toho dôvodu nie je často v daný moment možné určiť s istotou charakter a význam informácie z hľadiska zvýhodnenia záujmov nového klienta voči bývalému klientovi. Malo by byť preto predovšetkým v záujme advokáta, aby vzniku takýchto pochybností predchádzal, už len v rámci dodržiavania pravidiel samotnej profesijnej etiky a vždy by mal advokát obozretne zvážiť, či prevzatie právneho zastúpenia nového klienta nevyvolá podozrenie zo zvýhodnenia jeho záujmov na úkor bývalého klienta.

Disciplinárny senát mal vzhľadom na vyššie uvedené za preukázané, že skutok, ktorý je v návrhu RK SAK na začatie disciplinárneho konania kladený za vinu DO sa stal, že ho spáchal DO, a že takýto skutok DO je disciplinárnym previnením, pretože ním došlo k porušeniu § 18 ods. 3, § 21 písm. a) a d) ZoA, a preto senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

70.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta, v rozpore s písomným pokynom klienta nezašle klientovi súdne rozhodnutie, čím znemožní klientovi podať v predmetnej veci odvolanie a ani ho sám ho nepodá, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25. júla 2014, sp. zn. DS VII.-95/13:572/2013

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. júla 2014, sp. zn. DS VII.-95/13:572/2013 bola podľa § 7 ods. 9 DP SAK **schválená** dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretá medzi predsedom RK SAK a DO advokáta zo dňa 16. 6. 2014, podľa ktorej bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa, v rozpore s písomným pokynom klienta zo dňa 12. 3. 2012 nezaslal sťažovateľovi uznesenie krajského súdu zo dňa 15. 5. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8. 6. 2012, čím znemožnil sťažovateľovi podať v predmetnej veci odvolanie a ani sám ho nepodal.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal predsedovi DK SAK návrh na schválenie dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia vo veci DO advokáta za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 1, ods. 2, ods. 3 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Predseda RK SAK uzatvoril s DO dňa 16. 6. 2014 dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia na základe toho, že DO uznal ohľadom vyššie uvedeného skutku vinu v celom rozsahu. Obvinený na pojednávaní konanom dňa 25. 6. 2014 súhlasil s dohodou o vine, ako aj s navrhovaným opatrením.

Podľa § 7 ods. 9 DP SAK, ak dôjde k uzatvoreniu dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát, ktorému je vec pridelená, po zistení, že je v súlade so zákonom a predpismi komory, dohodu schváli, čo potvrdí rozhodnutím vyhláseným na pojednávaní.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, ak prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania alebo mieru zavinenia.

Disciplinárny senát na základe zistených skutočností dospel k záveru, že navrhovaná dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia je primeraná a spravodlivá, vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a osobu DO advokáta. Skonštatoval menej závažný charakter porušenej povinnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti schválil dohodu o vine a upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie. Dohodu potvrdil rozhodnutím vyhláseným na pojednávaní uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 7 ZoA, ak tento zákon alebo disciplinárny poriadok komory priamo neupravuje niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu (Trestný poriadok).

Podľa § 334 ods. 4 TP, ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c). Podľa § 371 ods. 1 písm. c) TP dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

71.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nedoručí svojmu klientovi súdne rozhodnutie, ktorým bol klient zaviazaný k náhrade trov konania, v dôsledku čoho klient tieto trovy konania v lehote na plnenie oprávnenému neuhradí, a preto oprávnený uplatní svoj nárok voči klientovi v exekučnom konaní, čím vzniknú klientovi ďalšie zbytočné náklady, na písomné ani telefonické výzvy klienta ohľadom ďalšieho postupu vo veci nereaguje ani sa bezodkladne nevyjadrí na základe výzvy SAK k obsahu sťažovateľa, doručenej SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA, § 2 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25. novembra 2014, sp. zn. DS VII.-37/14:9/2014

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. novembra 2014, sp. zn. DS VII.-37/14:9/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA, § 2 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

1) pri zastupovaní svojho klienta A. B. v konaní proti C. D., vedenom pred nezisteným súdom, nezistenej spisovej značky, klientovi nedoručil rozhodnutie súdu vyhlásené dňa 10. 5. 2013, ktorým bol klient zaviazaný na náhradu trov konania, pričom pre pochybenie advokáta klient trovy konania v stanovenej lehote neuhradil, v dôsledku čoho bolo voči nemu vedené exekučné konanie, čím mu vznikli ďalšie výdavky pozostávajúce z trov exekúcie vo výške 425,69 eur,

2) nereagoval na písomné ani telefonické výzvy klienta ohľadom ďalšieho postupu vo veci,

3) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 2. 4. 2014 sa bezodkladne nevyjadril k obsahu sťažovateľa zo dňa 23. 12. 2013,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **700 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 22. 5. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 5. 2014 proti DO advokátovi.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO nevyjadril.

Vo veci sa uskutočnilo disciplinárne pojednávanie dňa 25. 11. 2014, na ktoré sa DO nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie disciplinárneho pojednávania z dôležitého dôvodu. Podľa § 18 ods. 7 DP SAK bolo pojednávanie vykonané v neprítomnosti DO advokáta.

Zástupca RK SAK na pojednávaní dňa 25. 11. 2014 navrhol, aby disciplinárny senát uznal DO za vinného zo spáchania disciplinárnych previnení a uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 2-násobku minimálnej mesačnej mzdy.

Z vykonaných dôkazov tvoriacich disciplinárny spis, ktoré disciplinárny senát hodnotil jednotlivo a tiež aj vo vzájomných súvislostiach, mal za preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia senát vychádzal zo závažnosti uvedených previnení, ako aj z jeho predchádzajúcich disciplinárnych previnení uvedených v matričnom spise disciplinárne obvineného. Mal za to, že vzhľadom na charakter pochybení ako aj na osobu DO je peňažná pokuta vo výške 700 eur primeraná. O trovách disciplinárneho konania rozhodol senát podľa ustanovenia § 57 ods. 5 ZoA.

72.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý k žiadosti o oslobodenie od povinnosti obhajovať klienta, adresovanej súdu, pripojí za účelom preukázania dôvodnosti tejto žiadosti list klienta, adresovaný advokátovi, v ktorom ho klient vyzýva na ukončenie obhajoby z dôvodu jeho výhrad voči obhajobe, vykonávanej advokátom, uvedených v tomto liste, ktoré však nemajú charakter dôverných informácií, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25. novembra 2014, sp. zn. DS VII.-77/14:726/2014

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. novembra 2014, sp. zn. DS VII.-77/14:726/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 23 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 2 a § 9 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1.) dňa 20. 5. 2013 podal vo veci svojho klienta A. B. na okresný súd žiadosť o oslobodenie od povinnosti obhajovať A. B., pričom priložil bez pokynu a vedomia klienta ako prílohu k žiadosti list klienta zo dňa 6. 5. 2013, ktorý bol adresovaný výlučne advokátovi, nakoľko uvedený list bol svojou povahou dôverným prejavom klienta voči advokátovi (skutok 1),

2.) dňa 21. 2. 2014 podal vo veci svojho klienta A. B. na okresný súd žiadosť o oslobodenie od povinnosti obhajovať A. B., pričom priložil bez pokynu a vedomia klienta ako prílohu k žiadosti list klienta zo dňa 17. 2. 2014, ktorý bol adresovaný výlučne advokátovi, nakoľko uvedený list bol svojou povahou dôverným prejavom klienta voči advokátovi (skutok 2), pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorého predmetom boli skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, na základe sťažnosti sťažovateľa, v ktorej okrem iného uviedol, že advokát zneužil jeho dôveru, keď zaslal okresnému súdu dva listy, a to zo dňa 6. 5. 2013 a zo dňa 17. 2. 2014, adresované advokátovi, v ktorých ho žiadal, aby zvážil jeho obhajovanie a na základe toho požiadal o oslobodenie od povinnosti ho obhajovať.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 24. 4. 2014 potvrdil zaslanie vyššie uvedených listov od sťažovateľa súdu a uviedol, že pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že zneužil jeho dôveru k nemu z dôvodu, že predložil kópiu jeho listu súdu, kde ho žiadal, aby zvážil svoje ďalšie pôsobenie ako obhajca, urobil tak preto, lebo v predchádzajúcich prípadoch, keď ho žiadal, aby ho ďalej neobhajoval, bol postup taký, že listy adresoval súdu on sám a súd ich posielal advokátovi na vyjadrenie. Keď zvolil postup, že sa obrátil listom priamo na advokáta, aby zvážil ďalšie trvanie jeho obhajoby, musel svoju vlastnú žiadosť o oslobodenie obhajovať sťažovateľa, nejakým spôsobom, ako dôvodnú súdu preukázať, a preto poslal kópiu listu súdu, aby mohol jeho žiadosť posúdiť, či dôvody v nej uvádzané sú pravdivé a aby ich súd mohol vyhodnotiť ako dôvodné alebo nedôvodné na jeho oslobodenie obhajovať sťažovateľa.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu zástupca navrhovateľa označil konkrétne časti listov sťažovateľa, ktoré podľa jeho názoru mali charakter dôverných informácií.

DO advokát s týmto názorom navrhovateľa nesúhlasil, podrobne vysvetlil význam označených informácií ako aj dôvody, pre ktoré ich nemožno považovať za dôverné. DO okrem iného uviedol, že podľa jeho názoru obsah listov nezakladá dôverné informácie medzi ním a klientom a napísal to aj vo vyjadrení, pretože obsah listov nehovorí o merite vecí, nehovorí o svedeckých výpovediach, tie listy obsahujú urážky na jeho osobu, na jeho neschopnosť, jeho nekompetentnosť, ako sa snaží bojovať za to, aby mohol sťažovateľa obhajovať a v každom liste ho žiadal o zrušenie obhajoby, toto nepovažoval za dôverné informácie medzi ním a klientom, pretože tie by sa museli týkať stratégie obhajoby. Listy poslal z dôvodu, že ho súd vyzval a obsahuje to aj rozhodnutie súdu, kde bol oslobodený od obhajoby sťažovateľa, že verbálne prejavy nepostačujú na zbavenie oslobodenia, ale strata dôvery musí byť aj reálne preukázaná.

Disciplinárny senát sa podrobne zaoberal obsahom listov sťažovateľa zo dňa 6. 5. 2013 a 17. 2. 2014, ktoré DO predložil súdu spolu so žiadosťou o oslobodenie obhajovať sťažovateľa, predovšetkým na skutočnosť, či išlo o dôverné informácie klienta.

Ustanovenie § 23 ods. 1 ZoA zakotvuje obsah a rozsah povinnosti zachovávať mlčanlivosť advokáta o informáciách, ktoré sa dozvedel v súvislosti s poskytovaním právnej služby od klienta alebo o klientovi. Z povinnosti zachovávať mlčanlivosť advokáta vyplýva jeho zákaz použiť dôverné informácie klienta v jeho neprospech alebo použiť alebo prezradiť dôverné informácie klienta v prospech tretej osoby. Za dôverné informácie sa považujú ústne alebo písomné informácie, o ktorých sa advokát dozvedel od klienta alebo inej osoby, ktorých prezradenie si klient neželá, alebo zverejnenie ktorých by mohlo byť na ujmu klienta.

Disciplinárny senát zaujal názor, že z obsahu oboch listov nevyplýva, že ide o dôverné informácie, o ktorých by bol advokát povinný zachovávať mlčanlivosť. Za dôvernú informáciu nie je možné považovať záujem sťažovateľa, aby jeho rodina nemala vedomosť o tom, že žiada nejaké doklady z polície. V súvislosti s výpoveďami rodinných príslušníkov, o ktorých sa zmieňuje sťažovateľ v liste advokátovi, je potrebné uviesť, že tieto tvorili súčasť spisu, sudca mal možnosť sa s ich obsahom kedykoľvek oboznámiť a konštatovanie sťažovateľa („mám pocit, že chcete tvrdiť, že som na výpovediach so svojimi rodinnými príslušníkmi bol vopred dohodnutý. Aj keby to tak bolo, tak ste v tom prípade porušili tajomstvo medzi obhajcom a obvineným,“) je len úvaha samotného sťažovateľa. Z obsahu listov nevyplývajú také skutočnosti, o ktorých sa dozvedel DO v súvislosti s výkonom advokácie a ktoré by súviseli s porušením povinnosti zachovávať mlčanlivosť. Z obsahu oboch listov ani nevyplývalo, že sťažovateľ si výslovne želá listy nezverejňovať.

Disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky argumenty disciplinárne obvineného a dospel k záveru, že konaním disciplinárne obvineného nedošlo k disciplinárnemu previneniu.

73.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klienta riadne a včas písomne neinformuje o doručení rozsudku odvolacieho súdu vo veci klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 19. marca 2015, sp. zn. DS VII.-87/14:1606/2014

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 19. marca 2015, sp. zn. DS VII.-87/14:1606/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa A. B. ako odporcu v konaní vedenom pred okresným súdom a pred krajským súdom ako odvolacím súdom pod sp. zn. 11Co/408/2012 riadne a včas písomne neinformoval sťažovateľa o tom, že dňa 18. 3. 2014 mu bol doručený rozsudok krajského súdu zo dňa 5. 2. 2014, ktorým krajský súd prvostupňový rozsudok potvrdil a tento rozsudok odovzdal sťažovateľovi až v presne nezistenom čase v dňoch 10. 6. 2014 až 12. 6. 2014.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom zo dňa 28. 10. 2014 sa predseda RK SAK domáhal prejednania disciplinárnych priestupkov DO advokáta tak, ako sú vymedzené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne obvinený sa na pojednávaní dňa 19. 3. 2015 v sídle SAK nezúčastnil s tým, že je pracovne zaneprázdnený a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Senát sa oboznámil s písomným materiálom tvoriacim disciplinárny spis, vyjadrením DO zo dňa 16. 12. 2014, kde priznal svoje pochybenie. Vo vyjadrení uviedol, že klienta obratom telefonicky informoval o tom, že mu bol doručený rozsudok a oznámil mu, že rozsudok mu odovzdá až keď bude na ňom vyznačená doložka právoplatnosti, s čím sťažovateľ súhlasil.

Z obsahu disciplinárneho spisu ako aj z vyjadrenia DO mal disciplinárny senát za to, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené v disciplinárnom návrhu.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát vychádzal zo závažnosti disciplinárneho previnenia, postoja DO v prejednávaní veci a dospel k záveru, že prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia, a teda samotné prejednanie veci je dostatočným trestom pre DO advokáta. Keďže DO bol uznaný za vinného, senát mu uložil povinnosť zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, čo predstavuje sumu 380 eur.

74.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý sa ako fyzická osoba dohodne s tretími osobami, ktoré nie sú ani neboli jeho klientmi, že za nich uhradí ich dlhy a za tým účelom im poskytne pôžičku, zabezpečenú prevodom vlastníckeho práva k bytu týchto osôb na advokáta za dohodnutú kúpnu cenu na základe kúpnej zmluvy, ktorú sám pripraví a vypracuje, pričom však k spätnému prevodu bytu nedôjde z dôvodu neuhradenia pôžičky, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko žiaden stavovský predpis nezakazuje advokátom nadobúdať nehnuteľnosti a žiadnym spôsobom ich v tomto neobmedzuje,

a to ani vo vzťahu k príprave zmluvných dokumentov, ktoré si vypracuje sám advokát ako účastník zmluvy.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 28. mája 2015, sp. zn. DS VII.-67/14: 3196/2013

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 28. mája 2015, sp. zn. DS VII.-67/14: 3196/2013¹² bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 2 ods. 3, § 18 ods. 3, § 29a ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

1. po tom, ako s manželmi A. B. a B. B., ústnou formou dohodol, že za nich uhradí ich záväzky voči ich veriteľom, že naňho prevedú ich byt a že on tento byt pri vrátení ním poskytnutých peňazí prevedie späť na manželov, s nimi ako predávajúcimi uzatvoril ako kupujúci kúpnu zmluvu zo dňa 19. 6. 2013, na základe tejto kúpnej zmluvy nadobudol do svojho vlastníctva za kúpnu cenu 8 000 eur byt v ich vlastníctve, tento byt manželom zmluvou o nájme bytu prenajal na dobu určitú do 30. 6. 2013, avšak po výzvach manželov, aby byt pri vrátení peňazí previedol späť na nich, toto urobiť odmietol,

2. ako fyzická osoba /občan/ vypracoval pre seba ako kupujúceho a pre manželov A. B. a B. B. ako predávajúcich za odmenu kúpnu zmluvu, datovanú dňom 19. 6. 2013, predmetom ktorej zmluvy bol predaj bytu, pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 13. 8. 2014 proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorého predmetom boli skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Na pojednávaní dňa 25. 11. 2014 DO namietal nedostatok aktívnej legitimácie sťažovateľky dcéry manželov A. B. a B. B., vo vzťahu ku ktorej uviedol, že sťažovateľku nepozná a vo veci rokoval len s jej nebohou matkou, pričom nikto z tejto rodiny nebol jeho klientom ani pred ani po podaní sťažnosti zo strany sťažovateľky. Vo svojej výpovedi podrobne popísal, ako došlo ku kontaktu s manželmi prostredníctvom vypočutého svedka C. D., ktorý ho požiadal o pomoc pre týchto svojich známych, ktorí mali nedoplatky za užívanie predmetného bytu a mali obavy o jeho stratu z dôvodu novej exekúcie na vymożenie dlžných čiastok a to exekúciou predmetného bytu. Na zabezpečenie poskytnutých finančných prostriedkov mal slúžiť predmetný byt a z toho dôvodu bola vypracovaná kúpna zmluva, ktorú predávajúci manželia podpísali dobrovoľne, každý samostatne 19. 6. 2013, resp. 20. 6. 2013, kúpna cena bytu 13 200 eur bola manželom vyplatená vo výške 8 000 eur v hotovosti a zostatok vo forme úhrad za neuhradené služby spojené s užívaním bytu. V prípade vrátenia peňazí by

12 Problematiky pôžičiek advokátov i advokátskych koncipientov sa týkajú aj iné už publikované rozhodnutia disciplinárnych orgánov SAK, a to rozhodnutie predsedníctva SAK z 14. januára 2010, sp. zn. P-59/09:216/2009 a rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK z 5. júna 2012, sp. zn. DS III.-113/11:1937/2011, publikované v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory 2012 – 2013 pod č. 1 a 56 a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2013, sp. zn. 8Sžo/48/2012, publikovaný v tejto zbierke pod č. II. ako aj viaceré rozhodnutia disciplinárnych orgánov ČAK, ako napríklad rozhodnutie z 21. 5. 2010, sp. zn. K 123/2009 (publikované v Bulletin advokácie č. 9/2010 s. 73), rozhodnutie z 27. 6. 2013, sp. zn. K 26/2013 (publikované pod č. 2/2014 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí ČAK 2014 – 2015), rozhodnutie z 29. 10. 2012, sp. zn. K 135/2011 (publikované pod č. 12/2013 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí ČAK 2012/2013), ktorými bolo nesplnenie záväzkov advokátov, resp. advokátskych koncipientov, vyplývajúcich z ich zmluvných vzťahov, riadne a včas vyhodnotené ako disciplinárne previnenie.

previedol byť naspäť. Čo sa týka skutku pod bodom 2/ disciplinárneho návrhu a to, že si mal ako fyzická osoba vypracovať kúpnu zmluvu na predaj bytu v tomto svojom konaní nevidel porušenie stavovských predpisov a nemal dôvod si dať vypracovať kúpnu zmluvu u niekoho iného. Vypracovaním kúpnej zmluvy pre svoju potrebu neznižil dôstojnosť advokátskeho stavu a v danom prípade, pretože nešlo zo strany predávajúcich o klientsky vzťah, nemohlo prísť k výkonu advokátskeho povolania, ale len spísaniu listiny pre vlastnú potrebu, nakoľko bol jedným z účastníkov zmluvy.

Na tomto pojednávaní disciplinárny senát vypočul ako svedka A. B., ktorý sa k predmetnej veci nevedel bližšie vyjadriť, keďže s DO advokátom ohľadom predaja bytu nikdy nerokoval a celú vec zrejme dojednávala jeho nebohá manželka. Potvrdil uzatvorenie kúpnej zmluvy s DO advokátom s tým, že on peniaze od DO neprevzal.

Sťažovateľka vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že prostredníctvom p. C. D. sa jej neb. matka skontovala s DO advokátom, pričom sa dohodlo, že DO vyplatí dlhy ich rodiny, ako záruka sa prepíše byt naňho a keď sa mu vrátia peniaze, byt sa prepíše naspäť na jej rodičov. Následne si mala zobrať pôžičku v banke, tieto peniaze vrátiť DO a byt sa mal prepísať naspäť na jej rodičov. Celé sa to naťahovalo, pričom uviedla, že si presne nepamätá, ale DO im poslal zmluvu o spätnom prevode bytu na jej rodičov a ona mu má poslať peniaze na jeho účet. K prevodu a k úhrade dlžnej čiastky nedošlo, nakoľko svedkyňa ľuďom neverí a chcela transakciu absolvovať „z ruky do ruky osobne“. Ohľadom dojednania kúpnej ceny a výplaty dlhov DO advokátom sa nevedela presne vyjadriť, avšak mala za to, že ich DO oklamal, i keď nevedela ako sa rodičia dohodli na kúpnej cene za byt.

Svedok C. D. potvrdil sprostredkovanie predmetného predaja bytu s tým, že neb. B. B. mala DO uviesť, že na byte sú dlhy asi 4 000 eur, ktoré treba zaplatiť a navrhla kúpnu cenu 8 000 eur, čo sa DO nepozdávalo, nakoľko byt bol zdevastovaný a lokalita nebola dobrá. Nakoniec sa však dohodli, pričom pri týchto stretnutiach nebol nikto iný prítomný. Svedok taktiež uviedol, že bol prítomný pri odovzdávaní kúpnej ceny DO advokátom p. B. B.

Disciplinárny senát dospel k názoru, že DO svojím konaním uvedeným v bodoch 1. a 2. v disciplinárnom návrhu neporušil ustanovenia ZoA tak, ako boli uvedené v disciplinárnom návrhu. Disciplinárny senát sa nestotožnil s právnym názorom navrhovateľa, že konaním DO pri kúpe bytu došlo k porušeniu advokátskych predpisov. Porušenie právnych predpisov nebolo možné konštatovať ani v tom, že by ako fyzická osoba vypracoval pre seba ako kupujúceho kúpnu zmluvu. V celom konaní nebolo preukázané, či už zo strany navrhovateľa alebo sťažovateľky, že by túto kúpnu zmluvu bol vypracoval za finančnú odplatu zo strany manželov ako predávajúcich.

Disciplinárny senát sa nestotožnil ani s názorom predneseným DO tak v písomnom vyjadrení ako aj prednesenom na pojednávaní, že u sťažovateľky absentuje aktívna legitímácia vo veci podať sťažnosť a z toho dôvodu vec nemôže byť prejednávaná v disciplinárnom konaní, pretože oprávnenie podať sťažnosť v konkrétnej veci vyplynulo sťažovateľke z príbuzenského pomeru a jej záujmu na tom, aby rodičia nezostali v budúcnosti bez bytu a ocitli sa v sociálnej núdzi.

Čo sa týka skutku pod bodom 1. návrhu, toto konanie nie je v rozpore so ZoA. Predmetný stavovský predpis nezakazuje advokátom nadobúdať nehnuteľnosti a žiadnym spôsobom ich v tomto neobmedzuje a toto právo im zaručuje aj Ústava SR tak, ako všetkým ostatným občanom SR. Čo sa týka úhrady 8 000 eur / zostatok kúpnej ceny / disciplinárny senát nemal žiadne pochybnosti o tom, že by DO kúpnu cenu nezaplatil a tým sa dopustil neetického konania.

Z vykonaných dôkazov mal disciplinárny senát preukázanú skutočnosť, že medzi neb. B. B. a disciplinárne obvineným došlo za účasti sprostredkovateľa svedka C. D. k dohode o pôžičke

finančných prostriedkov zo strany disciplinárne obvineného s tým, že ako zábezpeka na vrátenie peňazí bude slúžiť byt dlžníkov. Po vrátení pôžičky následne malo prísť aj k spätnému prevodu bytu. Z dokazovania mal senát preukázať, že dlžníci finančné prostriedky nevedeli získať, nemohli vrátiť pôžičku a z toho dôvodu nedošlo ani k spätnému prevodu bytu.

Na záver senát uviedol, že pokiaľ sťažovateľka mala pocit, že bola zo strany disciplinárne obvineného podvedená, nič jej nebráni v tom, aby oslovila orgány činné v trestnom konaní, že má podozrenie, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodu.

75.

ROZHODNUTIE

Nedoručenie uznesenia o schválení zmiernu advokátom klientovi, ktorý bol osobne prítomný na súdnom pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu tohto uznesenia a jeho obsah mu bol známy aj zo zápisnice o pojednávaní, ktorú prevzal od advokáta, v prípade, keď sa advokát s klientom ústne dohodol na tom, aby všetky doručované písomnosti zostali u advokáta v klientskom spise, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 12. novembra 2015, sp. zn. DS VII.47/14:503/2014

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 12. novembra 2015, sp. zn. DS VII.47/14:503/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a b) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

vo veci zastupovania svojho klienta – p. A. B., ako odporcu v konaní vedenom pred okresným súdom o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva, nedoručil klientovi uznesenie okresného súdu zo dňa 9. 5. 2013, právoplatné dňa 13. 6. 2013, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení podaného návrhu sa konštatovalo, že zo skutočností uvádzaných sťažovateľom a advokátom zhodne vyplýva, že advokát zastupoval sťažovateľa v konaní pred okresným súdom o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. V zmysle § 49 ods. 1 O. s. p., ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. V plnomocenstve zo dňa 23. 6. 2011, ktoré bolo advokátovi sťažovateľom udelené sa advokát výslovne splnomocňuje na prijímanie doručovaných písomností za sťažovateľa. Na základe uvedeného, advokát si musel byť a bol vedomý, že písomnosti týkajúce sa súdneho konania budú zasielané výhradne jemu a nebudú zasielané sťažovateľovi. Vzhľadom na uvedené bolo povinnosťou advokáta vyplývajúcou mu zo ZoA a AP SAK informovať klienta o všetkých písomnostiach, ktoré mu boli v právnej veci doručené. Advokát vo svojom vyjadrení, ako aj dopĺňujúcim vyjadrením k sťažnosti potvrdil, že uznesenie okresného súdu zo dňa 9. 5. 2013 sťažovateľovi nedoručil, napriek tomu, že mu doručené bolo. Advokát nepreukázal, že by sťažovateľa informoval o doručení a následne o nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti uvedené uznesenia, na základe čoho je potrebné prisvedčiť tvrdeniu sťažovateľa, že ho advokát o doručení predmetného uznesenia a jeho účinkoch neinformoval.

DO na pojednávaní dňa 12. 11. 2015 uviedol, že sťažovateľ bol prítomný na každom pojednávaní a bol prítomný aj na pojednávaní dňa 9. 5. 2013, keď bol uzavretý a schválený súdny zmier. V tomto súdnom zmiere bol jednoznačne uvedený dátum, kedy mal plniť a to do 30. 11. 2013, teda sťažovateľ s dátumom plnenia bol uzrozumený začiatkom mesiaca máj 2013. Dňa 14. 5. 2013 sa sťažovateľ osobne dostavil do advokátskej kancelárie, keď uhradil trovy právneho zastupovania za účasť na pojednávaní dňa 9. 5. 2013 a bola mu vydaná zápisnica o pojednávaní z 9. 5. 2013, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Ďalej uviedol, že uznesenie mu poštou doručované nebolo, mal však o tom vedomosť a uznesenie súdu o schválení súdneho zmiere ostalo u advokáta z jediného dôvodu, že sťažovateľ mal záujem o predaj nehnuteľnosti, ku ktorej sa zrušovalo a vysporiadavalo podielové spoluvlastníctvo a advokát mal vyhotoviť aj kúpnu zmluvu. Advokát bol so sťažovateľom v kontakte až do obdržania kópie jeho sťažnosti zo SAK a až následne odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnej pomoci a zaslal sťažovateľovi kompletne vyúčtovanie trov právneho zastupovania. Sťažovateľ túto zásielku odmietol podpísať, následne sa dostavil do advokátskej kancelárie a uviedol, že trovy, ktoré zaplatil exekútorovi nech zaplatí advokát. Advokát bol v kontakte so sťažovateľom v období od pojednávania, teda od mája 2013 až do konca novembra 2013. Uviedol, že uznesenie súdu sťažovateľ videl v jeho kancelárii, kedy sa aj dohodli, že toto mu nedoručí z dôvodu, že bude vyhotovovať kúpnu zmluvu ohľadne odpredaja nehnuteľností a ako prílohu k návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predloží uznesenie súdu, resp. jeho overenú fotokópiu. DO advokát uviedol, že so sťažovateľom písomnú dohodu o tom, že mu nebude doručovať písomnosti nemal. Taktiež uviedol, že podľa neho sťažovateľ mal finančné prostriedky na výplatu titulom vysporiadania podielového spoluvlastníctva, ale ich vyplatiť nechcel. Sťažovateľ nemal emailovú adresu a s advokátom sa kontaktoval telefonicky. DO uviedol, že uznesenie súdu o schválení zmiere mal sťažovateľ v kancelárii k dispozícii, čo môžu potvrdiť svedkovia C. D. a Mgr. E. F.

Disciplinárny senát na tomto pojednávaní vykonal aj výsluch zamestnancov advokátskej kancelárie DO advokáta C. D. a Mgr. E. F. ako aj sťažovateľa A. B. a na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným záverom:

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO na základe splnomocnenia zo dňa 23. 6. 2011 zastupoval sťažovateľa na okresnom súde vo veci zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Taktiež mal za preukázané, že DO pri výkone advokácie chránil a presadzoval práva svojho klienta a riadil sa jeho pokynmi a postupoval s odbornou starostlivosťou. O tejto skutočnosti svedčí aj zápisnica z pojednávania konaného na okresnom súde dňa 9. 5. 2013, na ktorom bol osobne prítomný aj sťažovateľ. Zo zápisnice z pojednávania vyplývalo, že na otázku sudcu sťažovateľ uviedol, že slovenský jazyk ovláda v dostatočnej miere a nežiada, aby bol do konania pribratý tlmočník. Po vyzvaní právnych zástupcov sudcom, či je možné prejednávajú vec uzavrieť súdnym zmirom, DO uviedol, že so svojím klientom (sťažovateľom) sú naklonení k uzavretiu súdneho zmiere. Následne účastníci konania navrhli uzavrieť súdny zmier. Súd schválil súdny zmier tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k predmetným nehnuteľnostiam a toto vysporiadal tak, že prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva odporcu (sťažovateľa). Odporcu (sťažovateľa) zaviazal zaplatiť navrhovateľovi titulom finančného vysporiadania sumu 32 000 eur a to do 30. 11. 2013. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Právny zástupca navrhovateľa, navrhovateľ, právny zástupca odporcu a odporca potvrdili vlastnoručným podpisom do zápisnice uzavretie tohto zmiere.

Z uvedeného vyplývalo, že sťažovateľ si musel byť už dňa 9. 5. 2013 vedomý povinnosti (vyplatiť navrhovateľovi sumu 32 000 eur do 30. 11. 2013), ktorá povinnosť mu vyplynula z vyhláseného a ním podpísaného súdneho zmiere. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané,

že sťažovateľ bol v strese, že nevedel pochopiť, o aký zmier ide a že mu to nebolo vysvetlené. Disciplinárny senát mal za preukázané, že k podpisu súdneho zmierného sťažovateľa nikto nenútil, urobil tak dobrovoľne, slobodne a bez nátlaku a mal možnosť si ním podpisovanú písomnosť riadne prečítať. Nie je možné, aby osoby, ktoré dobrovoľne, bez nátlaku a slobodne vykonali určitý písomný právny úkon, pričom si obsah predmetnej listiny neprečítali (podľa vyjadrenia sťažovateľa), sa neskôr domáhali ochrany svojich údajne porušených práv formou sťažností, resp. prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní.

Z listinného dôkazu, ktorý sa nachádzal v sťažnostnom spise bolo preukázané, že zápisnicu o pojednávaní konanom dňa 9. 5. 2013 si sťažovateľ osobne prevzal dňa 14. 5. 2013 a prevzatie tejto zápisnice potvrdil vlastnoručným podpisom, ktorého pravosť, napriek tomu, že tento svoj podpis sťažovateľ popieral, bola potvrdená odborným vyjadrením č. 24/2015 zo dňa 10. 8. 2015, ktoré vypracovala znalkyňa v odbore písomoznalectvo, ručné písmo (identifikácia pisateľa), ktorého obsah si disciplinárny senát osvojil.

Vypočutí svedkovia C. D. a Mgr. E. F. potvrdili, že sťažovateľ A. B. pravidelne navštevoval advokátsku kanceláriu DO advokáta, oboznamoval sa so všetkými písomnosťami, ktoré boli advokátovi doručované a aj s písomnosťami, ktoré sám dokladal do klientskeho spisu. Taktiež bolo ich výpoveďami preukázané, že si bol vedomý povinnosti vyplatiť sumu 32 000 eur titulom finančného vysporiadania do 30. 11. 2013.

Písomná dohoda o tom, že DO nebude klientovi posilať všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti preukázaná nebola. Bola však preukázaná dohoda medzi DO a sťažovateľom, že všetky písomnosti zostanú v klientskom spise sťažovateľa a to výsluchmi DO, C. D., Mgr. E. F. a taktiež aj sčasti výsluchom sťažovateľa. Taktiež bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sťažovateľ vedel o povinnosti vyplývajúcej pre neho z uznesenia okresného súdu zo dňa 9. 5. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. 6. 2013, ktoré síce na základe vzájomnej dohody sťažovateľovi doručené nebolo, avšak o povinnosti z neho vyplývajúcej sa sťažovateľ dozvedel už dňa 9. 5. 2013. Písomné vyhotovenie uznesenia právoplatného dňa 13. 6. 2013 je totožné s obsahom uznesenia (petitom) vyhlásenom na pojednávaní dňa 9. 5. 2013, o ktorom sťažovateľ vedel. Sťažovateľ prevzal zápisnicu z pojednávania konaného dňa 9. 5. 2013 dňa 14. 5. 2013, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo preto možné považovať prevzatie tejto zápisnice ako za písomnosť klientovi doručení, a preto zo strany DO nedošlo k porušeniu povinnosti v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK. V danom prípade preto nemožno hovoriť o závažnom charaktere porušenia povinnosti, ktorá by zodpovedala disciplinárnemu previneniu.

Vzhľadom na skutočnosť, že v skutku DO advokáta uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát nezistil zavinené porušenie akejkoľvek povinnosti vyplývajúcej zo ZoA alebo z predpisov SAK, rozhodol tak, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

76.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klienta neinformuje o prijatí plnenia, patriaceho klientovi, prevzaté plnenie nepoukáže ani po skončení zastupovania nevráti a nevyúčtuje klientovi v lehote 30 dní od skončenia zastupovania ani vec s klientom písomne bezodkladne finančne nevysporiada a neodovzdá mu prevzaté dokumenty, pričom nezabezpečí preberanie zásielok v sídle advokátskej kancelárie a na požiadanie SAK jej pri prešetrovaní sťažnosti nepredloží klientsky spis z dôvodu, že ho už odovzdal právnenému zástupcovi klienta,

dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1a 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 2 a 3, § 13 AP SAK.

Prijatie plnenia priznaného súdnym rozhodnutím po právoplatnom skončení konania je završením postupu v právnej veci, ku ktorej konanie smeruje, a preto ide o podstatnú skutočnosť, o ktorej má advokát povinnosť preukázateľne informovať klienta.

Základnú povinnosť advokáta konať pri výkone advokácie s odbornou starostlivosťou, ktorej súčasťou je povinnosť konať svedomito, teda starostlivo, so záujmom a dôsledne, konkretizuje vo vzťahu k vedeniu spisovej agendy § 29 ods. 4 ZoA uložením povinnosti viesť primeranú dokumentáciu o poskytovaní právnych služieb, a to nielen pri živej agende, na čo nemožno túto povinnosť zužovať, ale aj v prípade ukončených právnych vecí.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 8. júna 2015, sp. zn. DS VI.-76/14:581/2014

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 8. júna 2015, sp. zn. DS VI.-76/14:581/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1a 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 2 a 3, § 13 AP SAK,

tým, že

vo veci zastupovania svojho klienta A. B. ako žalobcu v konaní vedenom pred okresným súdom o náhradu škody na zdraví s prísl.:

- 1.) neinformoval klienta o prevzatí plnenia od poisťovne vo výške 4 507,57 eur, priznaného klientovi v konaní titulom náhrady za bolesť (*skutok 1*),
- 2.) prevzaté plnenie klientovi od poisťovne vo výške 4 507,57 eur, priznaného klientovi v konaní titulom náhrady za bolesť, bezodkladne nepoukázal, po skončení zastúpenia ho nevyúčtoval, ani nevrátil v lehote 30 dní od skončenia zastupovania (*skutok 2*),
- 3.) po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne nevysporiadal a nevrátil klientovi spis (*skutok 3*),
- 4.) nezabezpečil preberanie zásielok v sídle advokátskej kancelárie (*skutok 4*),
- 5.) na požiadanie RK SAK jej pri prešetrovaní sťažnosti neposkytol požadovanú spisovú dokumentáciu (*skutok 5*),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **3 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 11. 9. 2014 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným zisteniam:

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1.) senát mal za preukázané, že skutok sa stal, ako bolo uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania. DO prevzatie sumy vo výške 4 507,57 eur potvrdil s tým, že tak mal tak urobiť z dôvodu neprevzatia plnenia sťažovateľom a pre nemožnosť ho kontaktovať, napriek tomu, že nedisponoval pokynom sťažovateľa na inkasovanie tohto plnenia. Advokát mal podľa svojho tvrdenia informovať sťažovateľa o prijatom plnení hneď na prvom stretnutí od prijatia plnenia, čo však nepreukázal, preto senát vychádzal

z toho, že ho o prevzatí plnenia advokát neinformoval a že sa o vyplatení plnenia sťažovateľ dozvedel až na základe písomného dopytu v poisťovni zo dňa 13. 2. 2013. Medzi sťažovateľom a advokátom nebolo písomne dohodnuté, resp. takúto písomnú dohodu advokát nepreukázal, že by advokát nemal sťažovateľa informovať, ako postupuje vo veci. Prijatie plnenia priznaného súdnym rozhodnutím po právoplatnom skončení konania je zavŕšením postupu v právnej veci, ku ktorej konanie smeruje, a preto ide o podstatnú skutočnosť, o ktorej mal advokát povinnosť preukázateľne informovať sťažovateľa.

Čo sa týka skutku po bode 2./, senát konštatoval, že DO bol povinný nielen sťažovateľa o prijatí sumy informovať, ale mu aj plnenie ako oprávnenej osobe bezodkladne poukázať. Nestalo sa tak ani na písomnú žiadosť sťažovateľa, ani na písomnú a e-mailovú žiadosť právneho zástupcu sťažovateľa s viac ako ročným odstupom od prijatia plnenia advokátom. Obrana advokáta v jeho vyjadrení, ktorou ospravedlňoval nevyplatenie plnenia sťažovateľovi, spočívala v tom, že mu sťažovateľ neposkytol číslo účtu, na ktorý by mu bolo možné plnenie poukázať. Sťažovateľ však číslo účtu advokátovi oznamoval písomne v liste zo dňa 25. 11. 2013. K jeho doručeniu nedošlo len z dôvodu jeho neprevzatia v odbernej lehote advokátom. Okrem toho číslo účtu bolo DO advokátovi oznamované opakovane aj e-mailovými správami, na ktoré však nereagoval. DO nepoukázal sťažovateľovi predmetné plnenie ani po doručení sťažnosti. DO advokát vôbec neprejavil snahu vyplatiť plnenie prináležiace sťažovateľovi, pritom aj v čase pred dorúčením sťažnosti mal možnosť platbu uskutočniť poštovou poukážkou na adresu sťažovateľa, či kontaktovať vo veci právneho zástupcu sťažovateľa. DO vo svojich vyjadreniach vychádzal z predpokladu, že jeho právne zastúpenie sťažovateľa bolo skončené v novembri 2013 dorúčením výpovede plnej moci sťažovateľom prostredníctvom svojho právneho zástupcu. To však platilo vo vzťahu k neukončenému sporu o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, avšak nie vo vzťahu k zastupovaniu vo veci o náhradu za bolesť, právoplatne skončenej 3. 9. 2012. Zo strany advokáta tak nebola splnená lehota 30 dní na vyúčtovanie alebo vrátenie prijatých peňazí uplatňovaná pri absencii inej dohody s klientom.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3.) disciplinárny senát uzavrel, že k ukončeniu zastupovania sťažovateľa DO advokátom v právnej veci o náhradu za bolesť vec došla dňa 3. 9. 2012, a advokát po dobu presahujúcu jeden rok po skončení zastúpenia so sťažovateľom vec písomne finančne nevysporiadal a nevrátil mu všetky doklady prevzaté počas zastupovania. Ani vo veci o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nemožno za vrátenie dokladov bezodkladne po skončení zastupovania považovať zaslanie klientskeho spisu preberajúcemu advokátovi s odstupom až dvoch mesiacov od doručenia výpovede plnej moci v novembri 2013.

K neprevzatí listu sťažovateľa zo dňa 25. 11. 2013 DO advokátom v odbernej lehote (skutok č. 4./) senát poznamenal, že zabezpečenie preberania korešpondencie v sídle advokátskej kancelárie je predpokladom riadneho výkonu advokácie. Pokiaľ advokát nie je schopný zabezpečiť či už osobne alebo prostredníctvom iných, ním poverených osôb, prevzatie písomnosti, a to ani v rámci dodatočnej odbernej lehoty 18 dní, nesplnil si svoju povinnosť postupovať pri výkone advokácie s odbornou starostlivosťou, čím sa dopustil porušenia § 18 ods. 2 ZoA.

Vo vzťahu k skutku pod bodom 5.) DO v rámci šetrenia sťažnosti neposkytol RK SAK klientsky spis, a to s odôvodnením, že ho v origináli zaslal preberajúcemu advokátovi. Základnú povinnosť advokáta konať pri výkone advokácie s odbornou starostlivosťou, ktorej súčasťou je povinnosť konať svedomito, teda starostlivo, so záujmom a dôsledne, konkretizuje vo vzťahu k vedeniu spisovej agendy § 29 ods. 4 ZoA uložením povinnosti viesť primeranú dokumentáciu o poskytovaní právnych služieb, a to nielen pri živej agende, na čo nemožno

túto povinnosť zužovať, ale aj v prípade ukončených právnych vecí. Ak by disciplinárne obvinený advokát riadne viedol spisovú agendu a uschoval dokumentáciu aj k ukončenému prípadu, či už v kópii listín alebo v elektronickej forme, bol by schopný splniť svoju povinnosť poskytnúť súčinnosť komore pri prešetrovaní sťažnosti.

Z vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané viaceré pochybenia DO vo vzťahu k sťažovateľovi ako klientovi a návrh na disciplinárne konanie za podaný dôvodne, preto jednomyseľne rozhodol o jeho uznaní viny tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho trestu senát prihliadal najmä na závažnosť previnenia, ako aj na okolnosti, za ktorých bolo spáchané. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO sa k uvedeným kritériám nevyjadril. Senát preto nezistil ani nemohol zistiť žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Tým, že DO sa na pojednávanie, na ktoré bol riadne a včas predvolaný bez ospravedlnenia nedostavil, nezabezpečil si prevzatie zásielky s predvolaním na pojednávanie na adrese svojho sídla a ani nepožiadaval z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania sa sám zbavil možnosti vyjadrovať sa k predneseným tvrdeniam a vykonaným dôkazom, ako aj možnosti navrhovať vykonanie ďalších dôkazov a tvrdiť ďalšie skutočnosti. Konaním v neprítomnosti nedošlo k žiadnemu zásahu do práv DO na obhajobu v danom konaní, keďže jeho podrobné písomné vyjadrenia mal disciplinárny senát k dispozícii v rámci spisového materiálu k predmetnej veci. Za daného stavu mal disciplinárny senát za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe uloženia pokuty vo výške 3 000 eur v danom prípade zodpovedá charakteru a závažnosti disciplinárneho previnenia a uložená pokuta je primeraná.

77.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po ukončení zastupovania klienta nevykoná záverečné finančné vyúčtovanie veci s odôvodnením, že v prípade odmeny advokáta voči klientovi by išlo len o nevymožiteľnú pohľadávku, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 13. júna 2014, sp. zn. DS VIII. 8/14: 2028/2013

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 13. júna 2014, sp. zn. DS VIII. 8/14: 2028/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK,

tým, že

po ukončení zastupovania svojho klienta A. B. vo veci „dohľadávania a rokovania o vydaní finančných prostriedkov uložených v peňažnom ústave U., a. s. na meno alebo rodné číslo“ odstúpením advokátom od poskytovania právnych služieb z 30. 11. 2012 nevykonával záverečné finančné vyúčtovanie veci.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 27. 1. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.¹³

Disciplinárne obvinený advokát vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disc. konania potvrdil, že dňa 30. 11. 2012 podľa § 22 ods. 2 ZoA odstúpil od poskytovania dohodnutých právnych služieb s p. A. B. K záverečnému vyúčtovaniu DO uviedol, že vyúčtovanie nevykonával z dôvodu, že po skončení zastupovania sa mal so sťažovateľom ústne dohodnúť, že konečné vyúčtovanie urobí až potom, keď bude mať tie peniaze, ktorých sa týkalo poskytovanie právnych služieb, s tým, že na vyúčtovanie netrval, keďže išlo zrejme o nedobytnú pohľadávku. DO dodal, že sťažovateľ prevzal návrh vyúčtovania právnych služieb dňa 13. 11. 2013 a list, v ktorom bola vystavená faktúra v odbernej lehote neprevzal, na dôkaz čoho DO priložil listinné dôkazy.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO trval na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach a na otázku zástupcu RK SAK, či je nesporné, že DO urobil a zaslal záverečné vyúčtovanie klientovi po doručení výzvy RK SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti, DO tieto skutočnosti potvrdil, pričom doplnil, že v podstate zmenil ústnu dohodu medzi ním a klientom, obsahom ktorej bol záväzok DO urobiť vyúčtovanie až v čase, keď bude mať klient finančné prostriedky. Na ďalšiu otázku zástupcu RK SAK, či mu klient poskytol aj nejakú zálohu, DO uviedol, že nie.

Disciplinárny senát dospel k týmto skutkovým zisteniam:

DO po ukončení zastupovania svojho klienta A. B. vo veci „dohľadávania a rokovania o vydaní finančných prostriedkov uložených v peňažnom ústave U., a. s. na meno alebo rodné číslo“ odstúpením advokátom od poskytovania právnych služieb z 30. 11. 2012 nevykonával záverečné finančné vyúčtovanie veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené, všetky okolnosti prípadu nesporne nasvedčovali tomu, že DO porušil svoje povinnosti týkajúce sa finančného vysporiadania za zastupovanie sťažovateľa po skončení zastupovania.

Po verdikte o disciplinárnom previnení VIII. disciplinárny senát dospel k záveru, že v prípade DO upúšťa od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje u tohto advokáta, vzhľadom na charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia, za postačujúce.

78.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek objektívnej prekážke, brániacej mu vo vykonávaní advokácie, neustanoví iného advokáta po dohode s ním za svojho zástupcu vo veci klienta, v dôsledku čoho sa bez ospravedlnenia on ani iný právny zástupca nezúčastní na súdnom pojednávaní vo veci klienta a následne po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3, § 17 ods. 1 prvá veta ZoA a u § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK zo 7. novembra 2014, sp. zn. DS VIII. 38/13:3786/2012

13 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO nevydal klientovi všetky doklady, ktoré od klienta alebo v mene klienta prevzal. Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 13. júna 2014, sp. zn. DS VIII. 8/14: 2028/2013 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 7. novembra 2014, sp. zn. DS VIII. 38/13:3786/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 17 ods. 1 prvá veta ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

– napriek tomu, že mu vo vykonávaní advokácie bránila prekážka – nepriaznivý zdravotný stav od 16. 6. 2011 až doteraz – neustanovil iného advokáta po dohode s ním za svojho zástupcu vo veci svojho klienta A. B., ktorého obhajoval v trestnej veci,

– bez predchádzajúceho ospravedlnenia sa vo veci svojho klienta A. B. v auguste 2012 nezúčastnil na nariadenom pojednávaní pred krajským súdom,

– po ukončení zastupovania v trestnej veci klienta nadobudnutím právoplatnosti rozsudku krajského súdu v nezistený deň vec s klientom A. B. bezodkladne písomne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 18. 4. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

RK SAK odôvodnila svoj návrh tým, že advokát mal povinnosť v zmysle § 17 ods. 1 ZoA zabezpečiť iného advokáta, nakoľko mu bránila vo vykonávaní advokácie prekážka (zdravotná indispozícia), pričom túto povinnosť si nesplnil, keďže sťažovateľovi bol určený nutný obhajca až rozhodnutím súdu. V tomto prípade ide o závažné porušenie povinnosti advokáta, pretože, aj keď je evidentné a pochopiteľné, že advokát bol práceneschopný, a preto nemohol poskytovať sťažovateľovi právnu pomoc v požadovanom rozsahu a kvalite, mal povinnosť zabezpečiť iného advokáta, a tak chrániť záujmy sťažovateľa – svojho klienta. Dôsledkom jeho nečinnosti bolo, že negatívne dôsledky znášal sťažovateľ. Ďalej RK SAK uviedla, že nezúčastnením sa DO na pojednávaní pred krajským súdom v auguste roku 2012 bez akéhokoľvek ospravedlnenia sa obvinený taktiež dopustil porušenia povinnosti advokáta. RK SAK rovnako uviedla, že DO sa dopustil porušenia svojich povinností tiež tým, že napriek právoplatnému skončeniu veci nevykonával finančné vyúčtovanie, pričom porušenie jeho povinnosti je o to závažnejšie, že tak neurobil napriek tomu, že ho na to sťažovateľ písomne vyzval.

Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení vo veci uviedol, že obhajobu sťažovateľa A. B. prevzal, pričom však úkony v prípravnom konaní realizoval predchádzajúci zvolený obhajca. Dňa 16. 6. 2011 bolo súdom prerušené dokazovanie na hlavnom pojednávaní, pretože došlo k jeho kolapsu, následnej hospitalizácii, ktorá trvala do konca júla 2011 a operácii, ktorá bola vykonaná v októbri 2011. Podľa jeho vyjadrení informoval sudcu o dlhodobej práceneschopnosti už počas hospitalizácie a uviedol zároveň potrebu riešenia obhajcu na hlavnom pojednávaní. DO zároveň uviedol, že nemá vedomosť, z akého dôvodu obhajca z prípravného konania ignoroval účasť. DO rovnako uviedol, že následne bol uznesením súdu prvého stupňa určený ako nutný obhajca iný advokát, s ktorým bol údajne v telefonickom, ako aj osobnom kontakte. DO následne ustanovil ako substitučného obhajcu JUDr. C. D., ktorý uskutočňoval obhajobu pred súdom a ktorý následne navštívil sťažovateľa v ústave

na výkon trestu odňatia slobody, keďže tento bol právoplatne odsúdený v inej trestnej veci. DO v apríli 2012 odcestoval za účelom ďalšej liečby, pričom z dôvodu uvedených zdravotných problémov od júna 2011 neprevzal žiadne právne zastupovanie. DO tiež v celom rozsahu poprel tvrdenia sťažovateľa o kapitálových plneniach z jeho strany.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO ako obhajca sťažovateľa A. B. sa poslednýkrát zúčastnil na pojednávaní v právnej veci, v ktorej bol sťažovateľom ustanovený za obhajcu, v júni 2011, konkrétne dňa 16. 6. 2011. Vzhľadom na závažné zdravotné problémy nebol ďalej schopný sťažovateľovi poskytovať právne služby tak, aby dostatočne a adekvátne chránil jeho záujmy. Hoci DO o svojej prekážke výkonu advokácie upovedomil vo veci konajúci súd, neustanovil za seba žiadneho zástupcu. V dôsledku nečinnosti DO (hoci spôsobenej objektívnymi príčinami) nebol v auguste 2012 na nariadenom pojednávaní prítomný ani DO advokát, a to bez akéhokoľvek ospravedlnenia, ani žiadny iný obhajca, ktorý by hájil záujmy sťažovateľa. Námietka obvineného advokáta, týkajúca sa jeho snahy vyvinúť sa spod disciplinárneho obvinenia s poukazom na neprítomnosť obhajcu sťažovateľa z prípravného konania na predmetnom pojednávaní, nemôže v danom prípade nijako obstáť, a to vzhľadom na to, že obvinený advokát sám potvrdil, že ako advokát prevzal obhajobu sťažovateľa, pričom z uvedeného vyplýva, že bolo jeho povinnosťou zabezpečiť ochranu záujmov klienta na predmetnom pojednávaní. Negatívne následky nesplnenia povinností DO advokáta preto musel v konečnom dôsledku znášať sťažovateľ.

Navyše DO uviedol, že ku dňu podania tohto vyjadrenia neboli z jeho strany sťažovateľovi vyúčtované ani len hotové výdavky spojené s obhajobou.

Vzhľadom na vyššie uvedené, všetky okolnosti prípadu nesporne nasvedčujú tomu, že hoci DO informoval o svojej práceneschopnosti, neustanovil za seba žiadneho zástupcu, ktorý by namiesto neho plnil povinnosť ochrany záujmov sťažovateľa tak, ako to vyžaduje ZoA a ďalšie právne predpisy. DO porušil svoje povinnosti týkajúce sa nielen už uvedeného povinného ustanovenia zástupcu v prípade vzniku akejkoľvek prekážky výkonu advokácie, v dôsledku čoho nebol na pojednávaní v právnej veci sťažovateľa v auguste 2012 prítomný žiadny obhajca, ale navyše porušil aj svoju povinnosť finančne vysporiadať zastupovanie sťažovateľa, čo obvinený advokát v konečnom dôsledku sám priznal.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý už bol v minulosti disciplinárne stíhaný, ako aj na samotný priebeh disciplinárneho konania. Senát dospel k záveru, že v prípade DO nemôže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, nakoľko prerokovanie disciplinárneho previnenia nepovažuje u tohto advokáta vzhľadom na závažný charakter porušenej povinnosti, ako aj na predchádzajúce disciplinárne previnenie za postačujúce. Senát preto rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

79.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý prevezme zastupovanie klienta – veriteľa úpadcu v incidenčnom spore o popretie pohľadávky, vedenom proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu, ktorému v minulosti advokát poskytoval právne služby v iných nesúvisiacich právnych

veciach, ako aj zastupovanie klienta – dlžníka úpadcu v konaní o zaplatenie pohľadávky úpadcu, iniciovanom správcom konkurznej podstaty tohto úpadcu, keď pri poskytovaní služieb úpadcovi advokát nezískal také informácie, ktoré by mohli nových klientov advokáta neoprávnene zvýhodniť, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Samotná skutočnosť, že advokát poskytoval v minulosti právne služby bývalému klientovi ešte sama osebe nezakladá jeho povinnosť odmietnuť zastupovanie iných osôb, hoci aj členov štatutárneho orgánu bývalého klienta, proti tomuto bývalému klientovi.

Ustanovenie § 21 ZoA nie je koncipované absolútne v tom zmysle, že advokát je v konflikte záujmov vždy, ak niekto tvrdí, že naplňuje niektorú z vymenovaných podstát konflikt záujmov uvedených v § 21 ZoA, ale tento konflikt záujmov musí byť preukázaný po subjektívnej aj objektívnej stránke. Subjektívna stránka nestrannosti a nezávislosti advokáta sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu zastupovania klienta. Objektívna stránka konfliktu záujmov sa posudzuje vždy podľa objektívnych symptómov, t. j. či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnej pochybnosti o tom, že advokát má konflikt záujmov.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 12. decembra 2014, sp. zn. DS VIII.-18/14:1704/2013

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 12. decembra 2014, sp. zn. DS VIII.-18/14:1704/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 3, § 21 písm. a) ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

zastupoval spoločnosť T. s. r. o. v konkurze, p. A. B. a následne spoločnosť G. s. r. o., hoci záujmy týchto klientov boli v rozpore, nakoľko spoločnosť G. s. r. o. bola veriteľom voči úpadcovi spoločnosti T. s. r. o. v konkurze a A. B. bol jednou zo zmluvných strán nájomnej zmluvy na nehnuteľnosti, resp. časti nehnuteľností zapísané na Okresnom úrade L. a úpadca T. s. r. o. v konkurze bol druhou zmluvnou stranou tejto nájomnej zmluvy, pričom ukončenie platnosti zmluvy bolo zo strany A. B. a veriteľského výboru úpadcu T. s. r. o. v konkurze spochybnené, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo dňa 14. 2. 2014 na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedu RK SAK.¹⁴

14 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO ako konateľ spoločnosti S. s. r. o. uzatvoril s úpadcom T. s. r. o. v konkurze, dňa 13. marca 2013 zmluvu o nájme nebytových priestorov, hoci ako bývalý právny zástupca úpadcu vedel o nevýhodnosti tejto zmluvy pre úpadcu a následne aj pre veriteľov úpadcu, o. i. spoločnosti G. s. r. o., ktorá mu bola klientom a ku jej uzatvoreniu došlo napriek tomu, že A. B. rozporoval platnosť ukončenia skoršej nájomnej zmluvy, predmetom ktorej bol prenájom tých istých priestorov medzi ním a úpadcom T. s. r. o. v konkurze a platnosť ukončenia nájomnej zmluvy rozporoval aj veriteľský výbor úpadcu T. s. r. o. v konkurze, kde bol členom veriteľského výboru aj jeho klient v inej právnej veci, ktorá však s konkurzom súvisela a to G. s. r. o., a to čo ako bývalý právny zástupca A. B. vedel. Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 12. decembra 2014, sp. zn. DS VIII.-18/14:1704/2013 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO okrem iného uviedol, že zastupovaním ani jednej z vyššie uvedených osôb v konaniach, v ktorých ich zastupoval, sa nemohol dopustiť porušenia príslušných ustanovení ZoA. DO potvrdil, že spoločnosť T s. r. o. „v konkurze“ zastupoval v rokoch 2006 – 2007, teda ešte pred vyhlásením konkurzu v piatich konaniach, z toho tri sa týkali určenia vlastníckeho práva a dve vymáhania bežných obchodných pohľadávok. Žalovanou stranou ani v jednom z uvedených konaní nebola ani spoločnosť G. s. r. o., ani p. A. B. Po vyhlásení konkurzu DO spoločnosť už nezastupoval, nebol a ani nie je účastníkom konkurzného konania. Po vyhlásení konkurzu DO zastupoval spoločnosť G. s. r. o., ako jedného z veriteľov prihlásených pohľadávok v incidenčnom konaní, teda v konaní vyvolanom konkurzom, kde navrhovateľom bola S. a. s. a odporcom bol JUDr. C. D. ako správca konkurznej podstaty úpadcu spol. s. r. o. „v konkurze“ a vedľajším účastníkom na strane odporcu bola spoločnosť G. s. r. o., na podnet ktorej správca poprel pohľadávku navrhovateľa. V uvedenom konaní nebola teda predmetom sporu nijaká nehnuteľnosť, ale popretá pohľadávka navrhovateľa a s ňou súvisiace práva, a toto konanie nijak nesúviselo so spormi ani s predmetom konaní, v ktorých DO v minulosti zastupoval spoločnosť T. s. r. o. „v konkurze“. Nakoniec v tomto konaní ani záujem zastupovaného klienta – spoločnosti G. s. r. o. nemal byť v rozpore so záujmami úpadcu – spoločnosti T. s. r. o. „v konkurze“ (teda bývalého klienta DO), lebo nemôže byť v rozpore so záujmami úpadcu popretie pohľadávky voči nemu. V neposlednom rade DO uviedol, že účastníkom konania v uvedenom incidenčnom konaní nebol bývalý klient, teda spoločnosť v konkurze, ale tretie osoby. Postavenie správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní je zložito štruktúrované vo vzťahu k jednotlivým účastníkom konania. Ako zvláštny procesný subjekt má samostatné postavenie tak voči úpadcovi ako aj konkurzným veriteľom a nie je možné považovať ho za zástupcu úpadcu. Správca do procesných vzťahov vstupuje namiesto úpadcu. Predmetom vyššie uvedeného incidenčného konania bolo čisté skúmanie platnosti úverovej a záložnej zmluvy, ktorú mal úpadca uzatvorenú s navrhovateľom. Sám konateľ úpadcu v konaní ako svedok uvádzal skutočnosti, ktoré mali preukázať neplatnosť úverovej a záložnej zmluvy, teda v konečnom dôsledku neexistenciu pohľadávky, ktorej pravosti určenia sa domáhal navrhovateľ a teda zastupovanie spoločnosti G. s. r. o. ako veriteľa, ktorý podal podnet na popretie tejto pohľadávky, nemohlo byť v rozpore so záujmami úpadcu. DO ďalej uviedol, že p. A. B. zastupoval v konaní, v ktorom navrhovateľ – správca konkurznej podstaty žaloval klienta o zaplatenie sumy 63 016,42 eur s prísl. ako dlžného nájomného a poplatkov za služby v prenajatých priestoroch. Predmetom konania teda nebola nehnuteľnosť, ale pohľadávka. Navrhovateľom nebol bývalý klient – spoločnosť T. s. r. o. „v konkurze“ ale správca konkurznej podstaty, predmetom žaloby neboli pohľadávky nijakého súčasného či bývalého klienta, ale výlučne pohľadávky vzniknuté po vyhlásení konkurzu. DO mal za to, že ani týmto zastupovaním sa nemohol dopustiť porušenia príslušných predpisov ZoA, keďže účastníkom konania nebol nik zo súčasných alebo bývalých klientov, spor sa netýkal iných klientov či bývalých klientov DO a ani nijakých informácií, ktoré by DO mohol získať z akéhokoľvek iného konania.

DO taktiež uviedol, že zastupovanie spoločnosti G. s. r. o. v incidenčnom konaní DO prevzal dňa 26. 4. 2011. Ak by sa DO aj prevzatím tejto veci dopustil disciplinárneho previnenia, bolo by toto previnenie podľa názoru DO advokáta premlčané.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k týmto jednoznačným a nepochybným skutkovým zisteniam:

V disciplinárnom konaní bolo preukázané, že DO poskytoval právne služby:

- spoločnosti G. s. r. o., v právnej veci navrhovateľa S. a. s. proti žalovanému JUDr. C. D., správcovi konkurznej podstaty úpadcu T. s. r. o. „v konkurze“ a vedľajším účastníkom

G. s. r. o., pričom záujmy klienta (G. s. r. o.) a jeho bývalého klienta (T. s. r. o.) neboli v predmetnom konaní v rozpore a toto konanie nesúviselo s vecami, v ktorých v minulosti DO zastupoval spoločnosť T. s. r. o., zároveň od spoločnosti T. s. r. o. neprevzal žiadne listiny a nedozvedel sa také informácie, ktoré by mohli ovplyvniť jeho činnosť advokáta pri poskytovaní právnych služieb spoločnosti G. s. r. o., resp. túto v spore proti bývalému klientovi neoprávnene zvýhodniť;

- p. A. B., v právnej veci odporcu A. B. proti navrhovateľovi JUDr. C. D., správca konkurznej podstaty úpadcu T. s. r. o. „v konkurze“ o zaplatenie 63.016,42 eur s prísl., pričom toto konanie nesúviselo s vecami, v ktorých v minulosti zastupoval spoločnosť T. s. r. o., zároveň od spoločnosti T. s. r. o. neprevzal žiadne listiny a nedozvedel sa také informácie, ktoré by mohli ovplyvniť jeho činnosť advokáta pri poskytovaní právnych služieb A. B., resp. neoprávnene zvýhodniť A. B. v spore proti bývalému klientovi,
- spoločnosti T. s. r. o. – v čase pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu T. s. r. o. „v konkurze“, pričom nešlo o konania proti G. s. r. o., resp. A. B.

V konaní nebolo preukázané, že DO poskytoval právne služby zmluvným stranám nájomnej zmluvy označenej v návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to ani v súvislosti so skončením platnosti tejto nájomnej zmluvy.

Taktiež nebolo preukázané nad všetky pochybnosti, že záujmy označených klientov boli v rozpore. Rovnako nebolo preukázané ani to, že DO disponoval informáciou o bývalom klientovi, ktorá by bola takej povahy, že by mohla viesť k neoprávnenému zvýhodneniu inej osoby a ktorá mu bola poskytnutá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb bývalému klientovi a nie je dostupná z iných zdrojov.

Samotná skutočnosť, že advokát poskytoval v minulosti právne služby bývalému klientovi ešte sama osebe nezakladá jeho povinnosť odmietnuť zastupovanie iných osôb, hoci aj členov štatutárneho orgánu bývalého klienta, proti tomuto bývalému klientovi.

Ustanovenie § 21 ZoA nie je koncipované absolútne v tom zmysle, že advokát je v konflikte záujmov vždy, ak niekto tvrdí, že naplňuje niektorú z vymenovaných podstát konflikt záujmov uvedených v § 21 ZoA, ale tento konflikt záujmov musí byť ukázaný po subjektívnej aj objektívnej stránke. Subjektívna stránka nestrannosti a nezávislosti advokáta sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu zastupovania klienta. Objektívna stránka konfliktu záujmov sa posudzuje vždy podľa objektívnych symptómov, t. j. či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnej pochybnosti o tom, že advokát má konflikt záujmov.

Disciplinárny senát v tejto súvislosti poukázal aj na závery uznesenia NS SR sp. zn. 8 Sžo 236/2008 ako aj na rozhodovaciu prax disciplinárnych orgánov SAK.

Z uvedených dôvodov mal disciplinárny senát za preukázané, že vyššie uvedený skutok nie je disciplinárnym previnením.

80.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nevydá na základe žiadosti konateľa obchodnej spoločnosti všetky doklady súvisiace s poskytovaním právnych služieb tejto spoločnosti ani nevydá na opakovanú žiadosť právneho nástupcu zosnulého klienta doklady súvisiace s poskytovaním právnych služieb zosnulému klientovi napriek tomu, že má vedomosť o tom, že ide o dediča po zosnulom klientovi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56

ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 15. júna 2015, sp. zn. DS VIII.-28/15:1595/2014

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 15. júna 2015, sp. zn. DS VIII.-28/15:1595/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) nevydal na telefonickú žiadosť zo dňa 23. 12. 2013 p. A. B. ako konateľovi obchodnej spoločnosti R. s. r. o. všetky doklady súvisiace s poskytovaním právnych služieb tejto spoločnosti.

2.) nevydal na osobnú ani písomnú žiadosť zo dňa 3. 6. 2014 p. B. B. ako právnemu nástupcovi zosnulého klienta C. B. doklady súvisiace s poskytovaním právnych služieb zosnulému klientovi ako živnostníkovi v konaní vedenom na okresnom súde a na krajskom súde, ktoré mu zosnulý klient zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorého predmetom boli skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľa B. B.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k sťažnosti potvrdil, že zastupoval nebohého klienta C. B., avšak odmietol obvinenia, že jeho konaním mala byť spôsobená škoda zosnulému klientovi. Uviedol, že neb. klient mu poskytol pôžičku s tým, že sa s ním dohodol na započítaní poskytnutej pôžičky voči nárokom na odmenu za poskytované právne služby. DO uviedol, že mu sťažovateľ ani jeho rodinní príslušníci nepreukázali, že sú právni nástupcovia nebohého. Vo vzťahu k nevydaniu dokladov spoločnosti R. s. r. o. uviedol, že toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko A. B. ho nikdy nevyzval na vrátenie dokladov. Bránil sa tým, že doklady vydá až na základe výsledkov dedičského konania, resp. vydal dňa 23. 7. 2013 novému spoločníkovi obchodnej spoločnosti R. s. r. o. Ďalej zdôraznil, že sťažovateľ mu odmietol dať doklady o ukončení dedičského konania (osvedčenie o dedičstve). Taktiež poukázal na to, že sťažovateľ a ďalšie osoby za ním prišli pre doklady bez predchádzajúceho ohlásenia, pričom nevhodným spôsobom žiadali o okamžité vydanie dokladov, čo s ohľadom na množstvo dokladov nebolo možné. Poukázal na špecifickú situáciu, že okrem odovzdania dokladov dedičovi právneho nástupcovi neb. klienta je tu aj skutočnosť, že B. B. podal na súd návrh na vrátenie pôžičky proti nemu, keďže nedošlo mimosúdne k dohode o finančnom vyrovnaní a vysporiadaní vzájomných nárokov s nebohým klientom podľa dohody s ním (vrátenie pôžičky a úhrada neuhradenej odmeny za poskytnuté právne služby) a že pri tomto musí mať na zreteli aj svoj záujem, aby vedel preukázať v súdnom konaní poskytnutie právnych služieb neb. klientovi, u ktorých odmena predstavuje takmer niekoľko tisíc eur a ktoré nebohý nestihol uhradiť ani vysporiadať počas jeho života, pretože náhle zomrel. Zdôraznil, že špecifická situácia, keď je potrebné vrátiť doklady po smrti klienta nie je upravená v zákone o advokácii ani v advokátskom poriadku a že sa nikdy nestretol so žiadnym výkladom, ako má postupovať, preto nedostatok takejto právnej úpravy nemôže byť riešený v jeho neprospech.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO opakovane zdôraznil, že AP SAK nerieši situáciu, komu odovzdať doklady po smrti klienta a že či ten, kto požaduje doklady je na to oprávnený a či tento subjekt má alebo nemá preukázať právne postavenie. Podľa disciplinárne obvineného § 13 AP SAK rieši situáciu len pri živom klientovi. Taktiež uviedol, že dedičia po neb. klientovi neboli jeho klientmi, ani nie sú jeho klientmi, teda nemohol porušiť § 18 ods. 1 ZoA.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k zisteniu skutkového stavu, z ktorého je zrejmé, že DO sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z vykonaných dôkazov neobstojí argumentácia DO advokáta, že nemohol vedieť, kto bude dedičom po nebohom klientovi, nakoľko sám uviedol, že bol s ním v dlhodobom priateľskom vzťahu a musel si byť vedomý, že sťažovateľ a jeho príbuzní patria do okruhu dedičov. Práve jeho osobná známosť s neb. klientom mu dávala predpoklad, že mohol identifikovať okruh dedičov a adekvátnym spôsobom reagovať na ich žiadosti o vydanie dokladov. Obrana spočívajúca v tom, že nie dostatočne intenzívne žiadali vydanie dokladov, neobstojí a javí sa ako účelová. Taktiež s poukazom na záznamy v obchodnom registri neobstojí obrana DO ohľadne spoločnosti R. s. r. o., nakoľko údaje o tom, kto je spoločníkom a konateľom spoločnosti, sú zverejnené v OR a nie je namieste vyžadovať od dedičov akékoľvek doklady preukazujúce nadobudnutie obchodného podielu.

Z celého súhrnu dôkazov senát uzavrel, že skutok, ako je uvedený vo výrokovej časti, sa stal a je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že DO vrátil požadované doklady klientom, nespôsobil im žiadnu škodu, a preto upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 6 ZoA.

81.

ROZHODNUTIE

Nevykonanie finančného vysporiadania veci advokátom po skončení zastupovania klienta v prípade, keď sa advokát s klientom dohodol na bezplatnom poskytovaní právnych služieb bez potreby konečného vyúčtovania veci, s čím klient prejavil výslovný súhlas, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA pri skutku, spočívajúcom v neodbornom poskytovaní právnych služieb advokátom v súdnom konaní, ktorý možno považovať za trvajúci, začína plynúť až okamihom jeho ukončenia, t. j. až momentom, do kedy mal advokát možnosť svoje pochybenia v súdnom konaní napraviť, teda až vyhlásením súdu o skončení dokazovania.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 12. decembra 2013, sp. zn. DS IX.-49/13:3369/2012

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 12. decembra 2013, sp. zn. DS IX.-49/13:3369/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca klienta A. B. po skončení právneho zastúpenia klienta bezodkladne vec finančne s klientom nevysporiadal, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 12. decembra 2013, sp. zn. DS IX.-49/13:3369/2012 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA, **tým, že**

ako právny zástupca klienta A. B., ktorého zastupoval v konaní č. 13C 6/2001 na okresnom súde a v odvolacom konaní pred krajským súdom, pri uplatňovaní jeho nárokov z titulu náhrady škody z ublíženia na zdraví, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, **zastavené** podľa § 14 písm. b) DP SAK, lebo **návrh bol podaný oneskorene.**

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 22. 3. 2013. Z návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplýva, že dňa 24. 9. 2012 sťažovateľ – bývalý klient DO advokáta – A. B. doručil SAK sťažnosť voči DO advokátovi.

DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti poprel tvrdenia sťažovateľa uvedené v sťažnosti a uviedol, že zastupovaniu sťažovateľa sa venoval s plnou zodpovednosťou, bez akýchkoľvek prieťahov v konaní tak, ako mu ukladá § 18 odsek 1 ZoA. DO popísal priebeh zastupovania a uviedol, že dňa 18. 4. 2000 prevzal zastupovanie sťažovateľa a v jeho mene podal ešte v ten istý deň návrh na náhradu škody z dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 18. 4. 1998, teda v posledný deň dvojročnej premľacej lehoty. Ďalej popísal prieťahy, ku ktorým došlo v dôsledku nečinnosti súdu s tým, že až dňa 11. 10. 2005 sa konalo vo veci pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil aj sťažovateľ ako navrhovateľ. Na pojednávaní predložil znalecký posudok na ohodnotenie bolestného, ktorý bol vypracovaný až po podaní žaloby (dňa 5. júna 2000), pričom sťažovateľ ho advokátovi nedoručil, hoci ho mal dlhšiu dobu k dispozícii a súdu ho predložil sám. Znalecký posudok na ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia mal byť podľa tvrdenia DO vypracovaný až 19. 3. 2006 a po predložení znaleckého posudku sťažovateľom bol obratom predložený súdu, čo DO doložil kópiou podania doručeného súdu dňa 30. 7. 2006. K vyúčtovaniu trov právneho zastúpenia DO uviedol, že už pri prevzatí veci dňa 18. 4. 2000 sa so sťažovateľom dohodol, že vzhľadom na jeho finančnú situáciu vyplývajúcu z predchádzajúcich súdnych sporov nebude od sťažovateľa požadovať náhradu trov právneho zastúpenia. Z tohto dôvodu mu nebolo zasielané ani žiadne vyúčtovanie trov právneho zastúpenia.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zopakoval svoju obaranu a navrhol, aby ho disc. senát oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

V súvislosti s časťou skutku uvedenou v návrhu na začatie konania predsedu RK SAK, že DO ako právny zástupca sťažovateľa po skončení právneho zastúpenia klienta bezodkladne vec finančne s klientom nevysporiadal, sa DO oboznámil s vyjadreniami DO advokáta, podľa ktorého sa už pri prevzatí právneho zastúpenia v predmetnej veci dňa 18. 4. 2000 DO a sťažovateľ dohodli, že vzhľadom na finančnú situáciu sťažovateľa vyplývajúcu z predchádzajúcich súdnych sporov, v ktorých bol sťažovateľ účastníkom a v ktorých ho právne zastupoval DO, nebude DO advokát od sťažovateľa požadovať náhradu trov právneho zastúpenia. Z uvedeného dôvodu nebolo sťažovateľovi zo strany DO advokáta zasielané žiadne vyúčtovanie trov právneho zastúpenia. V tejto súvislosti sa disciplinárny senát tiež oboznámil s listinou predloženou DO advokátom s názvom „Záznam o porade s klientom“ zo dňa 18. 4. 2000, ktorej predmetom bola dohoda medzi DO advokátom a sťažovateľom, že DO advokát nebude od sťažovateľa požadovať úhradu trov právneho zastúpenia v predmetnej právnej veci a z uvedeného dôvodu nie je potrebné ani vyúčtovanie trov právneho zastúpenia. Obsahom uvedenej listiny bol tiež súhlas sťažovateľa s takýmto postupom a podpisy DO

advokáta a sťažovateľa. Zároveň z obsahu sťažnostného spisu disciplinárny senát nezistil, že by po prevzatí právneho zastúpenia v predmetnej veci DO vyzýval sťažovateľa na úhradu akejkoľvek platby odmeny za poskytnutie právnych služieb v súvislosti so zastupovaním sťažovateľa v predmetnej právnej veci.

Na základe týchto skutočností mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokát uzavrel so sťažovateľom pri prevzatí právneho zastúpenia v predmetnej právnej veci dohodu, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť sťažovateľovi právne služby bezplatne. Takýto postup DO advokátovi umožňuje aj § 24 ods. 4 ZoA. Vzhľadom na bezplatné poskytnutie právnych služieb DO advokáta nemohlo dôjsť po skončení zastúpenia sťažovateľa ani k finančnému vysporiadaniu predpokladanému § 13 AP SAK.

Vo vzťahu k druhému skutku disciplinárny senát zistil, že pochybenie DO advokáta malo spočívať v tom, že ľahostajným prístupom pred podaním žalobného návrhu a v konaní nerešpektovaním pokynov predsedu senátu oneskorene podal posudky o zdravotnom stave sťažovateľa (a rozšíril žalobu), v dôsledku čoho okresný súd rozsudkom zamietol žalobu sťažovateľa a zaviazal ho nahradiť trovy konania žalovaným.

Disciplinárny senát z obsahu sťažnostného spisu zistil, že žaloba bola v mene sťažovateľa DO advokátom podaná okresnému súdu dňa 18. 4. 2000. Žalobou bol uplatnený nárok na náhradu škody z titulu náhrady ušlej mzdy, náhrady za bolestné a stratu spoločenského uplatnenia. Žaloba odkazovala na znalecký posudok, ktorý mal obsahovať vyčíslenie výšky bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, a ktorý sa sťažovateľ zaviazal predložiť okresnému súdu po jeho spracovaní súdnym znalcom. Súd na základe návrhu navrhovateľa uznesením zo dňa 11. 10. 2005 pripustil zmenu petitu žalobného návrhu, v ktorom navrhovateľ vyčísľil okrem uplatnenej „ušlej mzdy“ aj výšku bolestného. Zmenený žalobný petit neobsahoval vyčíslenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a v tejto súvislosti odkazoval na znalecký posudok, ktorý mal byť v uvedenej veci spracovaný.

Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 29. 6. 2006 vo vyššie uvedenej právnej veci disciplinárny senát zistil, že DO v priebehu pojednávania navrhol vykonať dôkaz predložením znaleckého posudku na výšku sťaženia spoločenského uplatnenia sťažovateľa. Na predmetnom pojednávaní okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok vo vyššie uvedenej právnej veci. Disciplinárny senát ďalej zistil, že krajský súd uznesením zo dňa 3. 6. 2008 rozsudok okresného súdu zo dňa 29. 6. 2006, v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd následne rozsudkom zo dňa 20. 10. 2009 žalobu sťažovateľa zamietol a zaviazal sťažovateľa na náhradu trov konania, okrem iného aj na základe záveru, že sťažovateľ si síce uplatnil svoje práva v premlčacej dobe podľa § 106 ods. 1 OZ, avšak v konaní riadne nepokračoval, a preto k spočívaniu premlčacej doby nedošlo, čím došlo k premlčaniu uplatnených nárokov titulom bolestného a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Zároveň zo zápisnice z pojednávania zo dňa 20. 10. 2009 vo vyššie uvedenej právnej veci disciplinárny senát zistil, že práve na tomto pojednávaní okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok, ktorý bol potvrdený rozsudkom krajského súdu zo dňa 21. 11. 2011.

Disciplinárny senát je v zmysle § 58 ods. 2 ZoA v spojení s § 14 písm. b) DP SAK povinný na uplynutie subjektívnej lehoty alebo objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania prihliadať z úradnej povinnosti, teda aj bez vznesenia námietky zo strany DO advokáta.

Disciplinárny senát na základe vyššie uvedených skutočností zistil, že k časti skutku, ktorý je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, že DO ako právny zástupca klienta A. B., ktorého zastupoval v konaní pri uplatňovaní jeho nárokov z titulu náhrady škody z ublíženia na zdraví, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, a to tým, že ľahostajným prístupom

pred podaním žalobného návrhu a v konaní nerešpektovaním pokynov predsedu senátu oneskorene podal posudky o zdravotnom stave sťažovateľa (a rozšíril žalobu), v dôsledku čoho došlo k akceptovaniu námietky premlčania vznesenú žalovanými a zamietnutiu žaloby, mohlo dôjsť pri podaní žaloby dňa 18. 4. 2000, resp. v priebehu konania v uvedenej právnej veci, avšak najneskôr do pojednávania konaného dňa 20. 10. 2009, na ktorom okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu sťažovateľa zamietol. Do tohto momentu mal totiž DO možnosť v mene sťažovateľa predkladať súdu dôkazné prostriedky, ktorými by bolo preukázané, že po podaní žaloby dňa 18. 4. 2000 došlo k spochybňaniu premlčacej doby v zmysle § 112 OZ a že k riadnemu uplatneniu nároku sťažovateľa v predmetnom konaní došlo pred uplynutím dvojročnej premlčacej doby.

Zo strany DO advokáta teda v posudzovanom prípade išlo o skutok, ktorý je možné považovať za trvajúci. V takomto prípade objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania začína plynúť až okamihom jeho ukončenia (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. mája 2012, sp. zn. 3 SŽ 13/2011). Disciplinárny senát mal za preukázané, že v prípade DO advokáta mohlo dôjsť k ukončeniu tohto skutku najneskôr momentom vyhlásenia dokazovania za skončené okresným súdom, t. j. dňa 20. 10. 2009.

Sťažnosť sťažovateľa bola SAK doručená dňa 24. 9. 2012. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol DK SAK doručený dňa 22. 3. 2013.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal disciplinárny senát za preukázané, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol síce RK SAK podaný podľa § 58 odsek 2 ZoA v subjektívnej lehote deviatich mesiacov, avšak až po uplynutí objektívnej lehoty dvoch rokov odo dňa, keď došlo ku skutku, ktorý by mohol zakladať zodpovednosť za disciplinárne previnenie. Z uvedeného dôvodu disciplinárny senát konanie v tejto časti zastavil.

82.

ROZHODNUTIE

Neúspešné doručenie súdneho rozhodnutia advokátovi (neprevzatie zásielky v odbornej lehote) a následne uplatnenie zákonnej fikcie doručenia súdneho rozhodnutia zo strany súdu, v dôsledku čoho sa klient o nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti súdneho rozhodnutia dozvie až z doručeného upovedomenia o začatí exekúcie, v prípade, keď advokát v čase doručovania tohto súdneho rozhodnutia preberanie zásielok v sídle advokáta riadne zabezpečoval a k uplatneniu zákonnej fikcie doručenia súdneho rozhodnutia došlo v dôsledku pochybenia súdu aj s prihliadnutím na judikatúru súdov, podľa ktorej zákonná fikcia doručenia sa neuplatní v prípade doručenia písomnosti advokátovi, ktorý je zástupcom účastníka konania, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 23. januára 2014, sp. zn. DS IX-69/13:628/2013

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 23. januára 2014, sp. zn. DS IX-69/13:628/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 ZoA a § 39 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** ako právny zástupca sťažovateľa A. s. r. o., v spore vedenom na okresnom súde, ktoré konanie bolo ukončené v spojení s rozhodnutím krajského súdu zo dňa 25. 7. 2012, nezabezpečil

prevzatie rozsudku krajského súdu zo dňa 25. 7. 2012, pričom prvý zásielku neprevzal v odbernej lehote, zásielka súdu sa vrátila s tým, že prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie bol opakovaný 31. 7. 2012, druhý pokus o opakované doručenie dňa 1. 8. 2012, následne zásielka bola uložená dňom 1. 8. 2012, keďže ani potom zásielka nebola DO advokátom prevzatá, rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, pričom klient DO – spoločnosť A. s. r. o., sa o vykonateľnosti citovaných rozhodnutí dozvedel až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, čím spôsobil svojmu klientovi škodu vo výčíslennej výške 14 522,26 eur, ktorú škodu jeho klient dňa 13. 12. 2012 voči DO advokátovi uplatnil, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 29. 5. 2013.

Senát v rámci disciplinárneho konania zistil nasledujúci skutkový stav:

Dňa 8. 3. 2013 SAK zaevidovala sťažnosť spoločnosti A. s. r. o., predmetom ktorej bolo, že sťažovateľ nemal vedomosť o doručení rozsudku krajského súdu v konaní, v ktorom ich ako právny zástupca zastupoval DO. Rozsudok sa stal právoplatným a keďže sťažovateľ o ňom nevedel, nemal možnosť dobrovoľne oprávnenému plniť v lehote určenej v uvedenom rozhodnutí. O existencii rozsudku sa sťažovateľ dozvedel až od exekútora, ktorý mu doručil upovedomenie o začatí exekúcie. Následne sa spojil s DO advokátom a požiadal ho o vysvetlenie. DO mu oznámil, že mu rozsudok nebol doručený, pričom sa v danom období (koniec júla a začiatok augusta 2012) zdržiaval vo svojej kancelárii. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti vychádzal zo skutočností uvedených v rozhodnutí okresného súdu, ktorý rozhodoval o námietkach sťažovateľa proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Súd však jeho námietky zamietol. Sťažovateľ mal za to, že mu DO svojím konaním – neinformovaním, že predmetný rozsudok sa stal právoplatným, spôsobil škodu vo výške 14 522,26 eur.

DO už vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že rozsudok mu nebol doručený a taktiež mu nebolo doručené oznámenie o jeho uložení, hoci sa v danom období (koniec júla a začiatok augusta 2012) zdržiaval vo svojej kancelárii. O rozsudku sa dozvedel až od sťažovateľa. Následne dňa 4. 10. 2012 spolu s iným právnikom povereným sťažovateľom vycestoval na okresný súd, kde im bol predložený súdny spis a aj priamo doručené rozhodnutie krajského súdu.

Vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že podľa jeho názoru pochybili sudy, keď na neprevzatie zásielky advokátom uplatnili fikciu doručenia podľa § 48 ods. 3 OSP, hoci existuje viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, podľa ktorých sa zákonná fikcia doručenia podľa § 48 ods. 3 OSP neuplatní v prípade doručenia písomnosti advokátovi, ktorý je zástupcom účastníka konania. Nebol si vedomý porušenia predpisov a žiadal, aby bol návrh na začatie disciplinárneho konania voči nemu ako nedôvodný zamietnutý.

Na pojednávaní dňa 23. 1. 2014 bol oboznámený výpis z knihy došlej pošty advokáta za požadované obdobie od 31. 7. 2012 do 28. 8. 2012, z ktorého vyplývalo, že DO v danom období doručnú poštu riadne preberal.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 88/2007 zo dňa 29. 1. 2008 zákonná fikcia doručenia podľa § 48 ods. 3 OSP sa neuplatní v prípade doručenia písomnosti advokátovi, ktorý je zástupcom účastníka konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a na citované ustanovenia ZoA, AP SAK, DP SAK, OSP a ustanovení rozsudku Najvyššieho súdu SR senát DO advokára oslobodil spod návrhu, pretože skutok kladený mu za vinu nie je disciplinárnym previnením.

DO preukázal výpisom z knihy došlej pošty za požadované obdobie od 31. 7. 2012 do 28. 8. 2012, že v súlade s § 39 AP SAK zabezpečil v mieste svojho sídla možnosť doručo-

vania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní. Ak by príslušné súdy postupovali v súlade s odôvodnením rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 88/2007 zo dňa 29. 1. 2008, tak by k vzniknutej situácii nedošlo. Advokát však nemôže niesť zodpovednosť za pochybenie súdu.

83.

ROZHODNUTIE

Nevykonanie finančného vysporiadania veci advokátom, po skončení zastupovania klienta, v zmysle § 13 AP SAK v prípade, keď sa advokát s klientom dohodol na paušálnej zmluvnej odmene a klient advokáta o vykonanie vyúčtovania so špecifikáciou vykonanej práce v zmysle § 6 vyhlášky MS SR č. 655/2014 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nepožiadaval, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože § 6 vyhlášky má, vzhľadom na povahu právneho predpisu, v ktorom je obsiahnuté, prednosť pred AP SAK, čo znamená, že v prípade paušálnej odmeny akékoľvek špecifikovanie úkonov a vyúčtovanie prichádza do úvahy len na žiadosť klienta.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 30. októbra 2014, sp. zn. DS IX.-89/14:937/2014

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 30. októbra 2014, sp. zn. DS IX.-89/14:937/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

– vo veci zastupovania svojho klienta – A. B. ako obvineného v trestnom konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 22T/269/2012 vec po skončení bezodkladne písomne finančne nevysporiadal (*skutok 1*),

– vo veci zastupovania svojho klienta – A. B. ako obvineného v trestnom konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 2T/133/2011 vec po skončení bezodkladne písomne finančne nevysporiadal (*skutok 2*),

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 11. 9. 2014.

Z návrhu vyplýva, že proti DO advokátovi bola podaná sťažnosť sťažovateľa A. B., ktorý uviedol, že mal DO zvoleného za svojho advokáta – s jeho finančnou odmenou vo výške 2000 eur nesúhlasil, súhlasil len s odmenou 300 eur a žiadal vrátenie sumy 1700 eur a predloženie vyúčtovania odôvodňujúce výšku prevzatej finančnej odmeny. Zároveň vyjadril nespokojnosť s postupom advokáta pri výkone advokácie a uviedol, že advokát nepreukázal snahu a na pojednávaní bol prítomný iba raz, a to 3. 9. 2013.

DO vo vyjadrení k sťažnosti označil sťažnosť sťažovateľa za nedôvodnú, neoprávnenú a najmä nezmyselnú. DO potvrdil, že zastupoval sťažovateľa v označených trestných veciach s tým, že obhajobu prevzal prostredníctvom manželky sťažovateľa. K dôvodnosti výšky finančnej odmeny argumentoval, že manželku sťažovateľa poučil a dohodli sa na zmluvnej odmene v celkovej výške 2000 eur za dva trestné činy. DO zároveň konštatoval, že po podpísaní plnej moci 12. 3. 2013 prijal od manželky sťažovateľa preddavok zmluvnej odmeny vo výške 300 eur. V zmysle dohody mala byť zmluvná odmena vyplatená postupne do 31. 12. 2013.

DO ďalej podrobne popísal priebeh zastupovania sťažovateľa a uviedol, že napriek tomu, že považuje zmluvnú odmenu za poctivo odpracovanú, na žiadosť klientky jej vrátil časť zmluvnej odmeny v celkovej výške 450 eur, o čom predložil výdavkové doklady. V doplnení vyjadrenia k sťažnosti DO okrem iného uviedol, že sťažovateľa ďalej zastupuje vo veci obnovy konania s tým, že sťažovateľ spolu s manželkou sa mu ospravedlnili za podanú sťažnosť a sťažovateľ uviedol advokátovi, že túto sťažnosť vzal späť. DO zároveň predložil príjmové doklady o všetkých prijatých platiach od sťažovateľa, resp. jeho manželky.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO na základe otázok členov senátu doplnil, že dôvodom nevyúčtovania veci bolo, že manželka DO advokátovi uviedla, že sťažovateľ má toho ešte dosť, tak sa dohodli na zmluvnej odmene vo výške 2 000 eur za všetky veci, vrátane zálohy vo výške 300 eur, ktorú zaplatila jeho koncipientke. Na otázku člena senátu, či DO bola niekedy adresovaná zo strany sťažovateľa alebo jeho manželky žiadosť o zaslanie presnej špecifikácie poskytnutých právnych služieb, DO uviedol, že nebola. Na otázku člena senátu, či vyzýval manželku sťažovateľa, aby sa dostavila do jeho kancelárie, aby vec právne ukončil, DO odpovedal, že áno, viackrát telefonicky.

Po vykonaní dokazovania (výsluchom disciplinárne obvineného a oboznámením sa s listinami, tvoriacimi obsah disciplinárneho spisu) a právnom posúdení predmetu disciplinárneho konania disciplinárny senát dospel k nasledovným záverom:

Disciplinárny senát mal, vychádzajúc z listiny „Záznam o prijatí klienta zo dňa 11. 4. 2013“, ako aj z ďalších vysvetlení DO advokáta, za preukázané, že medzi DO a jeho klientom (resp. klientkou, nakoľko obhajobu dojednávala manželka sťažovateľa) bola uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb s paušálnou odmenou za právne služby – uvedená listina, ktorá je podpísaná disciplinárne obvineným aj klientkou obsahuje jednoznačné ustanovenie o tom, že odmena vo výške 2 000 eur je dohodnutá týmto spôsobom a vzťahuje sa na obidve konania, vymedzené v tejto listine.

Z príslušnej právnej úpravy (§ 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2014 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) vyplýva, že uzavretie takejto dohody je prípustné. Pri paušálnej odmene nie je rozhodujúce, aký počet a druh úkonov advokát uskutočnil – musí však byť možné definovať určité časové obdobie, počas ktorého sa právne služby poskytujú alebo súbor vecí. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v prejednávanom prípade boli takýmto súborom vecí vyššie uvedené súdne konania.

Rovnako z právnej úpravy (§ 6 vyhlášky) vyplýva, že pri paušálnej odmene advokát predloží klientovi vyúčtovanie vykonanej práce na žiadosť klienta – doručenie takejto žiadosti nebolo v konaní preukázané. Disciplinárny senát má za to, že § 6 vyhlášky má, vzhľadom na povahu právneho predpisu, v ktorom je obsiahnuté prednosť pred AP SAK, čo znamená, že v prípade paušálnej odmeny akékoľvek špecifikovanie úkonov a vyúčtovanie prichádza do úvahy len na žiadosť klienta. DO preto nebol za daných okolností povinný vec finančne vysporiadať spôsobom, ako to predpokladá § 13 AP SAK.

Nad rámec tohto dôvodu pre oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát tiež poukázal na to, že z vykonaného dokazovania sa ako pravdepodobný javí záver, že k skončeniu zastupovania došlo až po rozhodnutí v konaní o pripustení obnovy konania, a preto by mohol do úvahy prichádzať záver, že k skončeniu zastupovania v konaniach, na ktoré sa vzťahovala paušálna odmena (teda k celkovému skončeniu právneho zastupovania), došlo až po zamietnutí návrhu na obnovu. Disciplinárny senát tiež poukazuje na to, že podľa vyjadrenia DO advokáta po zamietnutí návrhu na obnovu konania zaslal klientke listinu, ktorá môže mať povahu vyúčtovania (jej kópiu DO predložil do spisu), ako aj na tvrdenie DO, že počas dlhšej doby po skončení poskytovania právnych služieb, klientka nereagovala na jeho výzvy na dostavenie sa do kancelárie (§ 13 AP SAK zbavuje advokáta

zodpovednosti v prípade neposkytnutia súčinnosti zo strany klienta). Vzhľadom na právny dôvod pre oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, disciplinárny senát nepovažoval za potrebné vykonať v naznačenom smere ďalšie dokazovanie.

84.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek tomu, že bol súdom ustanovený za obhajcu klienta na podanie dovolania v jeho trestnej veci, toto dovolanie podá oneskorene až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a klienta neinformuje o svojom postupe pri vybavovaní veci, a to ani na základe písomnej žiadosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a ustanovenia § 6 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 24. septembra 2015, sp. zn. DS IX.-49/15:2971/2014

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 24. septembra 2015, sp. zn. DS IX.-49/15:2971/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 ods. 1 AP SAK,

tým, že

v trestnej veci zastupovania svojho klienta A. B., ktorému bol ustanovený ako obhajca opatrením okresného súdu, ktoré bolo advokátovi doručené dňa 10. 12. 2012:

- podal dovolanie proti rozsudku krajského súdu zo dňa 16. 9. 2010 (doručený klientovi 18. 10. 2010 a jeho obhajcovi 15. 10. 2010) až dňa 29. 4. 2014, teda po uplynutí trojročnej lehoty od doručenia tohto rozsudku, čiže ho podal oneskorene (skutok 1),
- klienta neinformoval o svojom postupe pri vybavovaní veci a neučinil tak aj napriek písomnej žiadosti sťažovateľa zo dňa 5. 3. 2013 a 11. 7. 2013 (skutok 2),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 28. 4. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Z návrhu vyplývalo, že dňa 27. 10. 2014 sťažovateľ podal proti DO advokátovi sťažnosť, v ktorej uviedol, že dňa 13. 11. 2012 podal písomné podanie označené ako dovolanie na MS SR, na základe čoho mu dňa 7. 12. 2012 bol okresným súdom ustanovený DO ako obhajca. Sťažovateľ inštruoval DO, aby v jeho mene podal dovolanie, ktoré však bolo uznesením zo dňa 29. 5. 2014 zamietnuté ako oneskorené. Sťažovateľ bol toho názoru, že dovolanie bolo oneskorene podané zo strany DO úmyselne, keď DO síce dvakrát nahliadal do spisu a na základe doručeníek o prevzatí rozsudku krajského súdu mal dosť času na podanie dovolania, avšak podľa názoru sťažovateľa DO len naťahoval čas, lebo vedel, že môže uplynúť lehota na podanie dovolania. Sťažovateľ zároveň poukázal na to, že DO sa sťažovateľovi takmer rok neozyval, a to ani na písomnú žiadosť o návštevu sťažovateľa, ani na písomnú žiadosť, v ktorej sťažovateľ žiadal o oboznámenie sa so stavom ohľadom podania dovolania.

DO vo vyjadrení k sťažnosti potvrdil skutočnosť, že dňa 7. 12. 2012 bol opatrením okresného súdu ustanovený ako obhajca v trestnej veci sťažovateľa z dôvodu uvedeného v § 38 ods. 2 písm. a) TP. DO ďalej uviedol, že po doručení opatrenia si dňa 13. 3. 2013 prvýkrát preštudoval obsah spisu sťažovateľa a po jeho preštudovaní dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky podľa § 371 TP na podanie dovolania, a preto podľa jeho názoru nebolo možné dovolanie podať. DO ďalej uviedol, že na základe urgencií súdu a odsúdeného preštudoval spis dňa 11. 4. 2014 ešte raz a podal dovolanie, o ktorom bol presvedčený, že mu súd nemôže vyhovieť, lebo pre jeho podanie neboli dôvody. DO odmietol tvrdenie sťažovateľa o úmyselnom oneskorení podania dovolania, ale uviedol, že z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti si neuvedomil, že by mohlo dôjsť k uplynutiu tejto lehoty. Okrem toho DO poukázal tiež na skutočnosť, že sťažovateľ požiadal o ustanovenie obhajcu na podanie dovolania viac ako dva roky od právoplatnosti rozsudku, čím sa lehota na podanie dovolania skrátila na necelý rok a tiež na skutočnosť, že sťažovateľ podal podanie, z obsahu ktorého sa dalo posúdiť, že ide o dovolanie a podľa advokáta mala byť zachovaná lehota na podanie dovolania sťažovateľom, s tým, že budú odstránené nedostatky podania sťažovateľa. DO sa domnieval, že jeho postup mohol byť nesprávny a nespočíva však v oneskorení podania dovolania, ale v tom, že po prvom preštudovaní spisu a zistení, že neexistujú zákonné dôvody na podanie dovolania v zmysle § 371 TP, mal bez meškania oznámiť súdu i sťažovateľovi, že dovolanie nepodá, lebo ho podľa § 371 TP nemožno podať.

Na tejto argumentácii zotrval DO aj vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že DO nepochybné podal dovolanie v mene sťažovateľa až po uplynutí trojročnej lehoty od doručenia rozsudku, čiže dovolanie podal oneskorene, čo nespochybňoval ani DO.

Podľa názoru disciplinárneho senátu advokát, ktorý po prevzatí zastupovania klienta za účelom podania dovolania a zastupovania v tomto konaní toto dovolanie bez predchádzajúcej komunikácie s klientom nepodá včas v zákonnej lehote, v dôsledku čoho je dovolanie odmietnuté ako oneskorené, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia, pretože tým porušuje povinnosti podľa § 18 ods. 1 a § 18 ods. 2 ZoA. Disciplinárny senát mal za to, že v tomto prípade neobstojí obrana DO, že jeho konanie je možné ospravedlniť presvedčením, že predmetné dovolanie nebolo možné podať pre jeho nedôvodnosť, keďže neboli v zmysle TP splnené dôvody na jeho podanie. Tejto argumentácii odporuje skutočnosť, že DO dovolanie nakoniec podal, a to bez predchádzajúcej komunikácie so sťažovateľom. Ak teda mal DO za to, že dovolanie nie je v zmysle TP dôvodné, mal o tejto skutočnosti informovať sťažovateľa s odporúčaním dovolanie nepodávať a takýto postup vo veci si dať sťažovateľom preukázateľným spôsobom odsúhlasiť, a to ešte počas plynutia zákonnej lehoty na podanie dovolania. DO tak však neurobil, so sťažovateľom nekomunikoval a až dňa 29. 4. 2014 listom sťažovateľa oboznámil so skutočnosťou, že podal v jeho mene dovolanie.

DO bol povinný pri zastupovaní sťažovateľa chrániť a presadzovať jeho práva a záujmy a riadiť sa jeho pokynmi. DO prevzal zastupovanie sťažovateľa za účelom podania dovolania, ktoré nakoniec podal až po uplynutí zákonnej lehoty. DO muselo byť zrejmé, že sťažovateľ má záujem na podaní dovolania. Konanie DO bolo teda v rozpore so žiadosťou, záujmom a pokynom sťažovateľa, pričom nebolo v súlade s pravidlami konania s odbornou starostlivosťou, a teda bolo v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Rovnako neobstojí ani obrana DO, že oneskorené podanie dovolania nebolo z jeho strany úmyselné, ale že to bolo spôsobené jeho pracovnou zaneprázdnenosťou. Disciplinárny senát síce konštatoval, že v priebehu dokazovania nedošlo k preukázaniu skutočností nasvedčujúc-

cich tomu, že DO úmyselne podal dovolanie oneskorene, avšak to nemení nič na skutočnosti, že lehotu na podanie dovolania v mene sťažovateľa DO nakoniec zmeškal.

Rovnako tak vo vzťahu k druhému skutku mal disciplinárny senát za preukázané, že sa skutok stal, čo potvrdil aj samotný DO, keď uviedol, že klienta neinformoval o svojom postupe pri vybavovaní veci aj napriek jeho písomnej žiadosti, pričom uviedol, že musí pripustiť, aj keď ho to mrzí, že k porušeniu jeho povinnosti zrejme došlo.

DO sa druhým skutkom dopustil konania, ktoré je v rozpore s § 6 ods. 1 AP SAK, ako aj v rozpore s § 18 ods. 1 a § 18 ods. 2 ZoA

Disciplinárny senát pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení prihliadol na rozsah a povahu disciplinárneho previnenia, spôsob konania, následok a mieru zavinenia DO advokáta, ako aj na skutočnosť, že podľa výpisu z registra disciplinárnych opatrení nebolo disciplinárne obvinenému dosiaľ uložené žiadne disciplinárne opatrenie a že DO pri druhom skutku uznal porušenie povinnosti a vyslovil poľutovanie, pričom disciplinárny senát dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA vo výške 200 eur, je v tomto prípade pre DO primeraným disciplinárnym opatrením.

85.

ROZHODNUTIE

Úkon právnej služby v zmysle § 18 ods. 4 ZoA je potrebné vykladať ako realizáciu výkonu advokácie a teda realizáciu celého súboru činností hmotnej a nehmotnej povahy, ktorý vykonáva advokát v prospech svojho klienta, teda celé právne zastúpenie v tej ktorej veci.

Vyžadovanie povinnosti od advokáta, aby v rámci zastupovania klienta preukazoval informovanie klienta o finančnej výške každého jednotlivého čiastkového advokátskeho úkonu realizovaného počas právneho zastúpenia, či obhajoby, teda pri poskytovaní právnej služby – výkone advokácie a až po prípadnom schválení klientom, ktorý často ani bez potrebného vysvetlenia nemôže pre krátkosť času ani posúdiť význam daného úkonu pre úspešné uplatňovanie alebo bránenie jeho práv, by takýto úkon mal pred súdom, či vyšetrovateľom a podobne realizovať, a to dokonca pod hrozbou sankcie disciplinárneho previnenia, sa javí ako nesprávne a advokáta nad mieru potrebnú zaťažujúce.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 10. marca 2015, sp. zn. DS X.-90/14:1397/2014

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 10. marca 2015, **sp. zn. DS X.-90/14:1397/2014** bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1) neinformoval preukázateľne sťažovateľa pred každým úkonom právnej služby o výške odmeny za tento úkon,

2) nepostupoval vo veci podľa pokynov sťažovateľa, keď mal bez jeho súhlasu a vedomia pripraviť návrhy na vydanie platobného rozkazu,

3) vyfaktúroval sťažovateľovi faktúrou zo dňa 22. 4. 2014 aj úkony – podanie na súd vo veci samej (platobný rozkaz) napriek tomu, že návrhy na vydanie platobného rozkazu neboli podané, pretože **nebolo dokázané, že sa skutky stali.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 31. 10. 2014 návrh na začatie disciplinárneho konania dňa 31. 10. 2014.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril listom zo dňa 3. 12. 2014. Vo svojom vyjadrení uviedol, (inak súhlasne s obsahom podania sťažovateľa), že sa stretli viac-krát, že prevzal od sťažovateľa doklady vzťahujúce sa k veci, informoval ho o výške odmeny za jeden úkon právnej služby a na základe toho potom sťažovateľ aj podpísal dňa 24. 3. 2014 splnomocnenie na právne zastupovanie vo veci žaloby o zaplatenie istiny vo výške 650 eur s prísl. a toho istého dňa podpísal aj splnomocnenie na zastupovanie vo veci žaloby na zaplatenie istiny vo výške 12 000 eur s prísl. Mal za to, že podpisom tohto splnomocnenie, z ktorého obsahu je zrejmé, že sťažovateľ bol oboznámený s odmenou, a teda jednoznačne vyplýva jeho oprávnenie pre zastupovanie sťažovateľa v oboch konaniach. DO ďalej uviedol, že z vystupovania sťažovateľa usúdil, že vymáhanie pohľadávky sťažovateľa súri, a preto ešte v ten istý deň vypracoval návrhy na vydanie platobného rozkazu v oboch veciach, na ktoré ho sťažovateľ splnomocnil. Uviedol ďalej, že v súlade s informáciou klienta o nedostatku finančných prostriedkov čakal skoro mesiac na poskytnutie preddavku a finančných prostriedkov na zaplatenie súdneho poplatku, keďže k tomu nedošlo, po predchádzajúcom telefonickom rozhovore mu dňa 22. 4. 2014 zaslal vyúčtovanie trov právneho zastúpenia s riadnou špecifikáciou vykonaných úkonov pre oba sporové prípady (telefonické kontakty inak potvrdil aj sťažovateľ vo svojom podnete zo dňa 16. 5. 2014). DO ďalej uviedol, že podanie sťažovateľa považuje za účelové a zjavne podané potom, ako mu bolo doručené vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zo dňa 22. 4. 2014, pričom k svojmu vyjadreniu priložil aj fotokópiu návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý podal dňa 27. 5. 2014 na okresný súd, ktoré riadne odôvodnil, pričom týmto návrhom sa domáha od sťažovateľa zaplatenia trov právneho zastúpenia vo výške 1 121 eur s prísl.

Disciplinárny senát vykonal ďalej na pojednávaní dňa 10. 3. 2015 výsluch DO advokáta, ktorý uviedol, že v celom rozsahu sa pridržiava svojho vyjadrenia k návrhu zo dňa 3. 12. 2014. Ďalej uviedol, že skutky, ktoré považuje RK SAK za disciplinárne previnenie, nie sú disciplinárnym previnením a navrhol, aby bol spod návrhu v celom rozsahu oslobodený. Uviedol ďalej, že sťažovateľ určite mal okuliare, riadne si prečítal text splnomocnenia, ba dokonca, keď mu odovzdával potrebné podklady na prípravu návrhu na vydanie platobných rozkazov, s jednotlivými dokladmi ho osobitne oboznamoval, osobitnú písomnú zmluvu o právnej pomoci neuzatváral, pretože išlo o skutkovo jednoduchú vec.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že z predložených dokladov jednoznačne vyplynulo, že sťažovateľ bol informovaný o výške odmeny za jednotlivé právne úkony, práve naopak, došlo k podpísaniu dvoch plných mocí, v ktorých je výslovne uvedené, že sťažovateľ je oboznámený s výškou odmeny za právnu službu v zmysle vyhl. č. 655/2004 a zároveň berie na vedomie, že je povinný túto odmenu zaplatiť kedykoľvek mu bude vyúčtovaná a je povinný dať primeraný preddavok podľa postupu prác. Sťažovateľ nijako nepreukázal, že by si obsah týchto splnomocnení neprečítal. V tejto súvislosti disciplinárny senát poznamenáva, že informácie o zmene výšky tarifnej odmeny je advokát povinný pred vykonaním toho – ktorého úkonu vykonať len v prípade, že dôjde k jej zvýšeniu, resp. zníženiu. Z obsahu rozpisu vyúčtovania trov je zrejmé, že DO si uplatňoval tarifnú odmenu. Na základe vyššie uvedených skutočností potom disciplinárny senát mal za preukázané, že skutok uvedený pod bodom 1) tohto rozhodnutia sa nestal.

Disciplinárny senát vo vzťahu ku skutku 2) nemal za preukázané, že by došlo k porušeniu § 18 ods. 1 ZoA, pretože z obsahu sťažnostného spisu bolo zrejmé, že DO sa pokynmi klienta riadil, počkal s podaním návrhu na vydanie platobných rozkazov až dovtedy, kým sťažovateľ

neuhradí súdny poplatok, a preto nedošlo k žiadnemu porušeniu tohto ustanovenia, a teda ani k spáchaniu skutku uvedeného pod bodom 2) tohto rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania mal senát za preukázané, že DO advokát neporušil povinnosť uloženú zákonom o advokácii, keďže skutok kladený mu za vinu v disciplinárnom návrhu sa nestal. Advokát postupoval vo veci v súlade s pokynmi klienta a chránil a presadzoval páva a záujmy klienta, pričom postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou.

Vo vzťahu ku skutku 3) návrhu RK SAK, disciplinárny senát uzavrel, DO vystavil dňa 22. 4. 2014 faktúru, k faktúre pripojil aj vyúčtovanie so špecifikáciou, ktoré plne zodpovedá zákonu – vyhl. č. 655/2014 Z. z., doručil sťažovateľovi rovnopisy návrhov na vydanie platobného rozkazu, a preto niet pochybností o tom, že DO postupoval v súlade s § 5 AP SAK. Skutočnosť, že návrh na vydanie platobných rozkazov nepodal na súd, bola podmienená zaplatením súdneho poplatku, čo vyplynulo z dohody advokáta a klienta.

Disciplinárny senát nezistil ani v tomto skutku žiadne porušenie advokátskeho predpisu, práve naopak, konštatoval, že v súlade s § 24 ZoA advokát poskytuje právne služby za odmenu, má právo požadovať za ne primeraný preddavok, k čomu aj v tomto prípade došlo.

Disciplinárny senát záverom uviedol, že ako orgán stavovskej samosprávnej organizácie posudzuje rozmer disciplinárny a etický, nie obchodnoprávny, či zmluvný (spotrebiteľský) medzi advokátom a klientom. Zaoberá sa pri rozhodovaní disciplinárnym previnením advokáta podľa návrhu revíznej komisie, ktorým je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o advokácii alebo predpisu komory. Rozhodnutia disciplinárneho senátu by však nemali spôsobiť také následky, ktoré by boli v rozpore s praktickými záujmami členov samotnej stavovskej organizácie.

Vyžadovanie povinnosti od advokáta, aby v rámci zastupovania klienta preukazoval informovanie klienta o finančnej výške každého čiastkového advokátskeho úkonu realizovaného počas právneho zastúpenia, či obhajoby, teda pri poskytovaní právnej služby – výkone advokácie a až po prípadnom schválení klientom, ktorý často ani bez potrebného vysvetlenia nemôže pre krátkosť času posúdiť význam daného úkonu pre úspešné uplatňovanie alebo bránenie jeho práv, by takýto úkon mal pred súdom, či vyšetrovateľom a podobne realizovať, a to dokonca pod hrozbou sankcie disciplinárneho previnenia, sa javí ako nesprávne a advokáta nad mieru potrebnú zafažujúce. Plnenie takejto povinnosti advokátom by navyše bolo mnohokrát i ťažko zrealizovateľné, najmä vo vzťahu k plynulému procesu náročnejších civilných konaní pred súdom i trestných konaní pred vyšetrovateľom a súdom (aj časové hľadisko, napr. úkon nad dve hodiny) a podobne. Nemožno sa tak stotožniť s argumentáciou uvedenou v odôvodnení návrhu RK *„aj keby sa text splnomocnenia považoval za postačujúci, DO advokát nepreukázal, že by sťažovateľa poučil o odmene za jeden úkon pri podávaní návrhov na vydanie platobného rozkazu; DO advokát splnenie tejto povinnosti nijakým spôsobom nepreukázal“*. Požadovanie preukázania poučenia duplicitne, teda okrem podpisu na splnomocnení, ktoré obsahuje poučenie o spôsobe výpočtu výšky odmeny advokáta na základe právnej normy vydananej MS SR, považoval senát za nadmerné zaťaženie advokáta, ktoré nemá oporu v stavovských predpisoch. Aplikácia stavovských predpisov spôsobom navrhovaným RK by nebola pozitívna ani pre spotrebiteľa právnych služieb – klienta, keďže by kvalitu poskytovaných právnych služieb nijako nezvýšila, skôr naopak.

Disciplinárny senát vec uzatvoril tak, že právnou službou je pre spotrebiteľa celé právne zastúpenie vo veci a teda skutok kladený za vinu disciplinárne obvinenému v návrhu sa nestal, pretože podľa návrhu a odôvodnenia návrhu RK SAK vyplýva taký výklad právneho predpisu, podľa ktorého úkon právnej služby nie je poskytnutie právnej služby definovanej zákonom o advokácii ako jednotlivý typ spôsobu výkonu advokácie podľa zákona, či typu zmluvy podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, ale každé samostatné a čiastkové plnenia advo-

káta osve a pri každom úkone by tak mal advokát (či už ako právny zástupca, alebo obhajca) informovať klienta o jeho výške a až potom po schválení jeho ceny (odmeny advokáta) predmetný „úkon“ zrealizovať. Naopak, senát, ako je to už vyššie uvedené, mal za to, že správny je ten výklad danej časti právnej normy, ktorý stavovská organizácia aplikovala a akceptovala dlhodobo, resp. od prijatia zákona o advokácii, že advokát má povinnosť klienta informovať o výške odmeny za celý úkon právnej služby v danej veci ešte pred začatím realizácie právnej služby (príkaznej zmluvy, mandátnej zmluvy). Úkon právnej služby vo vzťahu k predmetnému ustanoveniu je potrebné vykladať ako realizáciu výkonu advokácie, realizáciu celého súboru činností hmotnej a nehmotnej povahy, ktorý vykonáva advokát v prospech svojho klienta, teda celé právne zastúpenie v tej ktorej veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát rozhodol tak, že disciplinárne obvineného spod návrhu predsedu RK v celom rozsahu oslobodil.

86.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta sa bez ospravedlnenia nezúčastní na súdom vytýčených pojednávaniach a o týchto neúčastiach na pojednávaniach neinformuje klienta, pričom v dôsledku nedostatočného ospravedlnenia svojej neúčasti na pojednávaní je klientovi uložená povinnosť zaplatiť peňažnú sankciu z dôvodu zmareného pojednávania a následne neúčast konateľa klienta na pojednávaní ospravedlní neexistujúcim dôvodom, keď klient z dôvodu nedoručenia predvolania ani nemá vedomosť o tomto pojednávaní, ďalej neinformuje klienta o postupe vo veci a nepravdivo informuje klienta o predložení dôkazu súdu, nevráti klientovi prevzaté doklady a urobí tak až na výzvu polície prostredníctvom tretej osoby ani nezabezpečí v mieste svojho sídla doručovanie zásielok a následne nereaguje na výzvu predsedu RK SAK na vyjadrenie k sťažnosti a predloženie spisovej dokumentácie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2, 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c), § 13 a § 39 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 25. júna 2015, sp. zn. DS X.-20/13:3716/2012

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 25. júna 2015, sp. zn. DS X.-20/13:3716/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a c), § 13 a § 39 AP SAK,

tým, že

1) ako právny zástupca sťažovateľa spoločnosti A. s. r. o. v konaní na okresnom súde sa bez riadneho ospravedlnenia nezúčastnil na súdom vytýčených pojednávaniach dňa 13. 1. 2011, 8. 2. 2011, 24. 2. 2011, 5. 4. 2011, 5. 5. 2011, 9. 6. 2011, 28. 6. 2011, 18. 8. 2011, 27. 9. 2011, 20. 10. 2011 a dňa 2. 2. 2012 a o týchto neúčastiach svojho klienta neinformoval,

2) riadne neospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní dňa 2. 2. 2012, v dôsledku čoho bola sťažovateľovi uznesením okresného súdu zo dňa 7. 2. 2012 z podnetu právneho zástupcu protistrany uložená povinnosť uhradiť sumu vo výške 100 eur z dôvodu zmareného pojednávania,

3) ospravedlnil neúčast konateľa sťažovateľa na vytýčenom pojednávaní dňa 2. 2. 2012 listom zo dňa 2. 2. 2012 z dôvodu neexistujúceho zranenia konateľa sťažovateľa, ktorý nemal

vedomosť o tom, že bol predvolaný na pojednávanie dňa 2. 2. 2012, nakoľko jeho právny zástupca toto predvolanie nezaslal,

4) písomne neinformoval konateľa sťažovateľa, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci a nezaslal sťažovateľovi uznesenie okresného súdu zo dňa 7. 2. 2012,

5) klamlivo informoval sťažovateľa o predložení dôkazu konajúcemu súdu – zoznam svedkov,

6) nevrátil sťažovateľovi bez zbytočného odkladu všetky doklady, ktoré prevzal počas jeho zastúpenia napriek výzvam sťažovateľa zo dňa 20. 4. 2012 a 14. 5. 2012, pričom tieto vrátil až na výzvu polície prostredníctvom tretej osoby,

7) nezabezpečil v mieste svojho sídla doručenie zásielok zo dňa 20. 4. 2012, 26. 4. 2012 a 14. 5. 2012 a tieto neprevzal ani v odbernej lehote,

8) neodpovedal na list predsedu RK SAK z 8. 1. 2013, aby sa vyjadril k sťažnosti a nepredložil ani advokátsky spis vzťahujúci sa na vec sťažovateľa,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **4 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 25. 2. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k záveru, že DO sa svojím konaním dopustil disciplinárnych previnení, keďže porušil povinnosti vyplývajúce zo ZoA ako aj AP SAK.

Disciplinárny senát mal za nepochybne preukázané, že DO sa bez riadneho ospravedlnenia nezúčastnil na vytyčených pojednávaniach na okresnom súde, uvedených v návrhu a o týchto neúčastiach svojho klienta neinformoval, a tým porušil povinnosti advokáta vyplývajúce z § 18 ods. 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Bolo preukázané, že DO neinformoval svojho klienta o pojednávaní vytyčenom na 2. 2. 2012, na ktoré bol riadne predvolaný, klamlivo ospravedlnil neúčast konateľa sťažovateľa na tomto pojednávaní listom, na ktorom bol z podnetu právneho zástupcu protistrany sťažovateľ zaviazaný zaplatiť podľa § 147a ods. 3 OSP. z dôvodu zmareného pojednávania sumu 100 eur, čím porušil povinnosti advokáta vyplývajúce z § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Advokát je povinný vždy informovať svojho klienta, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci a posilať klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti. Advokát sa prezentuje kvalitným výkonom povolania. Advokát je pri výkone povolania aj mimo neho povinný zachovávať vážnosť a dôstojnosť, ktorú vyžaduje jeho postavenie. Advokát vystupuje voči súdom slušne a korektne. Obsahom písomných, ústnych a iných prejavov advokáta a jeho vystupovanie má prispievať k dôstojnosti a vážnosti úkonov, na ktorých sa zúčastňuje, ako aj k vážnosti advokátskeho povolania. DO nijakým spôsobom neinformoval sťažovateľa o súdom vytyčených pojednávaniach. Klamlivo ospravedlnil neúčast sťažovateľa jeho neexistujúcim zranením a zároveň svoju účasť neospravedlnil, čím porušil povinnosti vyplývajúce zo ZoA, ako aj AP SAK.

Disciplinárny senát mal taktiež za preukázané, že DO nevrátil sťažovateľovi bez zbytočného odkladu všetky doklady, ktoré prevzal počas jeho zastúpenia napriek výzvam sťažovateľa zo dňa 20. 4. 2012 a zo dňa 14. 5. 2012 a porušil tak povinnosti advokáta vyplývajúce z § 18

ods. 3 ZoA a § 6 ods. 1 písm. b) a § 13 AP SAK. Sťažovateľ niekoľkokrát vyzýval DO advokáta na vrátenie dokladov, ktoré od neho počas zastúpenia prevzal. Ten na výzvy žiadnym spôsobom nereagoval. Doklady boli sťažovateľovi vrátené až na výzvu polície.

V konaní bolo preukázané, že DO nezabezpečil v mieste svojho sídla doručovanie zásielok zo dňa 20. 4. 2012, 25. 4. 2012 a 14. 5. 2012 a tieto neprevzal ani v odbernej lehote a porušil svoje povinnosti advokáta vyplývajúce z § 39 AP SAK.

DO sa nevyjadril k listu predsedu RK SAK z 8. 1. 2013, ktorý mu bol riadne doručený a v ktorom bol vyzývaný, aby sa vyjadril k sťažnosti smerujúcej proti nemu a zároveň nepredložil advokátsky spis vzťahujúci sa na vec sťažovateľa a porušil povinnosti advokáta vyplývajúce z § 28 ods. 4 ZoA.

Podľa tvrdenia sťažovateľa DO ho klamlivo informoval o predložení dôkazu konajúcemu súdu – zoznam svedkov. DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vôbec nevyjadril, a teda toto tvrdenie sťažovateľa nijakým spôsobom nevyvrátil.

Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, negatívne hodnotil, že sťažovateľovi vznikla škoda a DO, ktorý je zapísaný do zoznamu SAK od 1. 8. 2006 bol už jedenkrát disciplinárne stíhaný. Z vyššie uvedených dôvodov bolo DO uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta 4 500 eur.

87.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po vyhlásení konkurzu na majetok jeho klienta napriek výzvam správcu konkurznej podstaty nevráti prevzaté doklady, týkajúce sa právnych vecí, v ktorých klienta zastupoval ani právne veci s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada, pričom napriek svojej dlhodobej práceneschopnosti neurobí najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, kedy jeho práceneschopnosť vznikla, žiadne opatrenie na ochranu práv a záujmov klienta a na výzvu SAK na podanie vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa sa bezodkladne nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 17 ods. 1, § 28 ods. 4 ZoA a § 13 a § 29 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 25. júna 2015, sp. zn. DS X.-110/2013:1001/2013

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 25. júna 2015, sp. zn. DS X.-110/2013:1001/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 17 ods. 1, § 28 ods. 4 ZoA a § 13 a § 29 AP SAK,

tým, že

1. po vyhlásení konkurzu na majetok jeho klienta A. a.s. „v likvidácii“, ktorý bol vyhlásený uznesením okresného súdu zo dňa 13. 12. 2011

- a) napriek výzvam správcu konkurznej podstaty JUDr. A. B. z 24. 1. 2012, 10. 2. 2012 a 20. 2. 2013 tomuto do dňa podania sťažnosti (25. 4. 2013) nevrátil doklady, ktoré mu klient zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal v konaniach, v ktorých ho zastupoval ;
- b) veci vedené pred okresným súdom, v ktorých zastupoval klienta, s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiadal;

2. napriek práceneschopnosti trvajúcej od 23. 1. 2012 do mesiaca 29. 8. 2012 a od 27. 3. 2013 do 8. 5. 2013 neurobil na ochranu práv alebo záujmov svojho klienta bezodkladne, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, kedy jeho práceneschopnosť vznikla, iné opatrenia ani po dohode s iným advokátom iného advokáta neustanovil za svojho zástupcu;

3. na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa JUDr. A. B., ktorú výzvu prevzal dňa 24. júla 2013, sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 16. 9. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

V konaní sa na základe listinných dôkazov a obsahu disciplinárneho spisu, vrátane sťažnostného spisu, preukázalo, že návrh predsedu RK je dôvodný. Skutky opísané v návrhu sa stali. Okolnosti, za akých sa skutky stali boli dostatočne zdokumentované v disciplinárnom spise.

Za tohto dôkazného a právneho stavu disciplinárny senát rozhodol tak, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu komory spôsobom opísaným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Senát pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo ku skutku, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného advokáta. Senát dospel k záveru, že v danom prípade je podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť primerané disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu, ktorú uložil vo výške 1 500 eur, čo považoval senát za primerané pre posudzovanú vec s poukazom na závažnosť a intenzitu disciplinárneho previnenia advokáta. Advokát je povinný vystupovať voči súdom a úradom tak, aby nenarušil svoju nezávislosť. Správa sa k ním slušne a korektne. Advokát je po skončení zastúpenia povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal. Vrátenie dokladov zverených klientom nesmie byť viazané na uhradenie odmeny za poskytovanie právnych služieb. Ak bráni advokátovi, ktorý vykonáva advokáciu samostatne, vo vykonávaní advokácie akákoľvek prekážka a ak neurobí iné opatrenia na ochranu práv alebo záujmov svojho klienta, je povinný bezodkladne, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď takáto prekážka vznikla, po dohode s iným advokátom ustanoviť ho za svojho zástupcu; o tom je povinný bezodkladne upovedomiť klienta.

Advokát je povinný na požiadanie komory bezodkladne vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

V prípade, ak sa vyššie uvedeným spôsobom nespráva, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa vyššie uvedených ustanovení stavovských predpisov.

Konanie zo strany advokáta a intenzita závažnosti vzhliadaného disciplinárneho previnenia boli disciplinárnym senátom posúdené a vyhodnotené ako závažné porušenie stavovských predpisov upravujúcich výkon advokácie.

Nezáujmom k veciam komory sťažil DO naplnenie základných poslaní stavovskej organizácie, ktorými je zachovanie dobrého mena advokátskeho stavu a dôvery občanov v tento stav, na čo vzal disciplinárny senát zreteľ pri ukladaní sankcie.

Senát s poukazom na vyššie uvedené uložil disciplinárne obvinenému práve jeho konaniu (previneniu), s prihliadnutím na početnosť v návrhu uvedených skutkov, primerané disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 500 eur, pričom zdôraznil, že výška tejto peňažnej pokuty podľa disciplinárneho senátu dostatočným spôsobom naplní pri disciplinárne obvinenom advokátovi účel sankcie a súčasne plne rešpektuje rozhodovaciu prax DK SAK, resp. jednotlivých disciplinárnych senátov SAK (pozri aj rozhodnutia uverejnené v Zbierkach disciplinárnych rozhodnutí SAK). Proti disciplinárne obvinenému advokátovi nebolo do času podania návrhu RK SAK vedené disciplinárne konanie a tak mu bolo uložené disciplinárne opatrenie, ktoré s poukazom na konanie advokáta voči správcovi konkurznej podstaty vykonávajúcemu svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, konanie advokáta voči klientovi a tiež konanie advokáta vo vzťahu ku komore, iste naplní svoj účel – pôsobiť na advokáta výchovne a tak, aby v budúcnosti nepokračoval v porušovaní povinnosti advokáta. Disciplinárny senát mal za to, na rozdiel od RK SAK, že uložením disciplinárneho opatrenia – peňažnou pokutou vo výške 1 500 eur možno v danej veci dosiahnuť s poukazom na osobu disciplinárneho obvineného advokáta nápravu. Disciplinárny senát vec vyhodnotil tak, že aj táto miernejšia finančná sankcia je postačujúca s ohľadom na osobu DO advokáta a bude v danom prípade plniť svoj predpokladaný účel. Povinnosť advokáta je rešpektovať stavovské predpisy, vystupovať voči tretím osobám korektne, slušne a tak, aby nenarušil svoju nezávislosť, po skončení zastúpenia vec s klientom finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky zverené doklady a tiež vyjadriť sa k obsahu sťažnosti na výzvu komory, čo sú základnou povinnosťou advokáta.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku Komore

88.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu SAK k podanej sťažnosti napriek tomu, že ho na to riadne vyzval predseda RK SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 3. apríla 2014, sp. zn. I. ODS-4/14:1274/2013

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 22. januára 2014, sp. zn. DS II.-112/2013:1274/2013

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 22. januára 2014, sp. zn. DS II.-112/2013:1274/2013 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 3. apríla 2014, sp. zn. I. ODS-4/14:1274/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 10. 6. 2013,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 3. apríla 2014, sp. zn. I. ODS-4/14:1274/2013 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA a § 28 ods. 4 ZoA, ktorého sa dopustil tým, že sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 10. 6. 2013, za čo bolo DO uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 500 eur a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur.

II. disciplinárny senát rozhodol v skrátenom konaní podľa § 16 ods. 1 DP SAK, kedy podľa § 21 ods. 4 DP SAK rozhodnutie v skrátenom konaní nemusí obsahovať odôvodnenie.

Voči tomuto rozhodnutiu podal DO elektronicky odvolanie zo dňa 13. 2. 2014, ktoré nebolo zdôvodnené. Vo svojom odvolaní uviedol, že jeho písomné vyhotovenie podá do 17. 2. 2014 a odôvodnenie do 19. 2. 2014. Na pojednávanie odvolacieho disciplinárneho senátu sa DO nedostavil, a svoju neúčasť neospravedlnil. Ku dňu začatia odvolacieho konania DO nezaslal písomné vyhotovenie odvolania a ani ho nezdôvodnil.

I. odvolací disciplinárny senát po prerokovaní odvolania rozhodnutím napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát konštatoval, že k skutku došlo tak, ako bol popísaný v napadnutom rozhodnutí, keďže DO napriek tomu, že bol riadne vyzvaný na vyjadrenie sa k podanej

sťažnosti, túto výzvu riadne prevzal, svoju povinnosť vyplývajúcu z § 28 ods. 4 ZoA nesplnil. I. odvolací disciplinárny senát vo vzťahu k skutku a uznaniu viny zo strany II. disciplinárneho senátu nevidel v tomto smere žiadne pochybenie.

Odvolací senát, pokiaľ ide o druh a výšku disciplinárneho opatrenia, vzhľadom na počet záznamov v evidenčnej karte DO, ktoré boli uznané ako dôvodné – celkovo 13, považoval disciplinárne opatrenie skôr za mierne ako neprimerané. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ v tejto veci nepodal odvolanie, použil odvolací senát zásadu zákaz reformatio in peius a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Na ďalších desať disciplinárnych konaní, ktoré boli vedené voči DO, a ktoré neboli označené ako dôvodné, pritom odvolací disciplinárny senát neprihliadal.

89.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na výzvu predsedu RK SAK, obsahujúcu žiadosť o zaslanie kompletnej spisovej dokumentácie klienta za účelom prešetrenia sťažnosti, ktorú voči advokátovi podala tretia osoba, túto spisovú dokumentáciu nepredloží s poukazom na povinnosť mlčanlivosti voči klientovi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 12. októbra 2015, sp. zn. III. ODS 13/15:698/2014

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, sp. zn. DS VIII.-78/14:698/2014

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, sp. zn. DS VIII.-78/14:698/2014 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. októbra 2015, sp. zn. III. ODS 13/15:698/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 31. 3. 2014, ktorú prevzal dňa 3. 4. 2013, obsahujúcu žiadosť o zaslanie kópie kompletnej spisovej dokumentácie týkajúcej sa zastupovania klienta A. B. túto nezaslal.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 11. 9. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi z dôvodu, že sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 31. 3. 2014 o podanie vyjadrenia k sťažnosti p. C. D. síce vyjadril, avšak napriek výslovnej žiadosti o poskytnutie kópie kompletnej advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania klienta A. B., požadovanú spisovú dokumentáciu nezaslal s odôvodnením, že ho klient nezbavil mlčanlivosti v uvedenej veci, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA.

DO k návrhu RK SAK uviedol, že tým, že nepostúpil advokátsky spis, v žiadnom prípade nemal v úmysle porušiť svoju zákonnú povinnosť, práve naopak, predovšetkým skúmal, či takáto výzva predsedu RK SAK je dostatočným prelomením jeho povinnosti mlčanlivosti

v danom prípade, pričom so zameraním na ustanovenia ZoA, ako aj na interný predpis SAK, a to DP SAK mal za to, že § 23 ods. 1 ZoA jednoznačne, a bez možnosti iného výkladu, ho v danom prípade viaže k povinnosti zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s právnym zastupovaním svojho klienta v konaní pred okresným súdom, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, až do okamihu začatia disciplinárneho konania. Vzhľadom na to, že z citovaného § 23 ods. 6 ZoA vyplývalo, že advokát sa nemôže dovoľávať povinnosti mlčanlivosti v disciplinárnom konaní argumentum a contrario, z uvedeného podľa jeho výkladu vyplýva, že až do začatia disciplinárneho konania sa advokát môže tejto povinnosti dovoľávať, pričom aplikovaním uvedeného logického výkladového dôkazu opaku ustálila, že zákonná povinnosť mlčanlivosti môže byť v jeho prípade prelomená iba klientom alebo začatím disciplinárneho konania, a mimo disciplinárneho konania sa tejto povinnosti dovoľávať môže, resp. musí, ak klient odmietne súhlas udeliť. DO záverom svojho vyjadrenia uviedol, že na základe uvedeného a priori vyzval klienta na prelomenie povinnosti mlčanlivosti a následne vypracoval a doručil svoje stanovisko dňa 10. 4. 2014.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, sp. zn. DS VIII.-78/14:698/2014 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

V odôvodnení tohto rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát si osvojil skutkovú argumentáciu DO advokáta v tom smere, že síce DO je v súlade s § 28 ods. 4 ZoA povinný na požiadanie komory bezodkladne poskytnúť SAK požadovanú spisovú dokumentáciu, avšak záujem na zachovávaní povinnosti mlčanlivosti ako základnej povinnosti advokáta má v takomto prípade prednosť pred záujmom na potrestaní pochybenia disciplinárne obvineného advokáta. K uvedenému záveru sa disciplinárny senát priklonil najmä s ohľadom na skutočnosť, že sťažnosť na DO advokáta bola podaná zo strany tretej osoby a nie bezprostredne zo strany jeho klienta, na ktorého ochranu je povinnosť mlčanlivosti v zákone zakotvená.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ, v ktorom namietal, že disciplinárny senát vec nesprávne právne posúdil a vyvodil nesprávny právny záver v tom, že DO neporušil § 28 ods. 4 ZoA, keď nezaslal kópiu advokátskeho spisu, na čo bol výslovne vyzvaný. Dikcia § 28 ods. 4 ZoA jasne vymedzuje oznamovacie povinnosti advokáta voči komore, a to vyjadriť sa o obsahu sťažnosti, poskytnúť komore potrebné vysvetlenia a predložiť požadovanú spisovú dokumentáciu. Uvedené povinnosti má advokát voči komore bez ohľadu na začatie disciplinárneho konania práve s cieľom preskúmať postup advokáta vo veci a tým v mnohých prípadoch predísť podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania. V opačnom prípade by komora na účel získania potrebných informácií musela po podaní každej sťažnosti začať disciplinárne konanie voči dotknutému advokátovi. Takýto postup by bol nepochybne v rozpore so zmyslom zákona o advokácii a jeho účelom. DO advokáta, s ktorým sa stotožnil disciplinárny senát o zachovávaní mlčanlivosti je podľa navrhovateľa rovnako nesprávny a aplikovaný neprípustne formalisticky. Pokiaľ má komora plniť úlohy, ktoré pre ňu (jej orgány) vyplývajú zo ZoA, je nevyhnutné zabezpečiť potrebnú súčinnosť aj od dotknutých advokátov. Nepochybne k tomu zmyslom smeruje aj § 23 ods. 6 ZoA, na ktoré sa odvoláva DO. Z uvedených dôvodov mal navrhovateľ za to, že napádané rozhodnutie je nesprávne a z tohto dôvodu žiadal, aby odvolací disciplinárny senát ako odvolací orgán rozhodnutie sp. zn.: DS VIII.78/14:698/2014 podľa § 35 písm. a) disciplinárneho poriadku zmenil a DO advokátovi uložil primerané disciplinárne opatrenie.

III. odvolací disciplinárny senát po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa predsedu RK SAK je dôvodné a prijal rozhodnutie, ktorým podľa § 59 ods. 2 ZoA s použitím § 35 písm. a) DP SAK rozhodnutie DS VIII.-78/14:698/2014

z 10. 4. 2015 zmenil tak, že podľa § 59 ods. 2 ZoA s použitím § 26 ods. 1 DP SAK DO advokáta za vinného v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania RK SAK z 11. 9. 2014.

V odôvodnení svojho rozhodnutia III. odvolací disciplinárny senát uviedol, že závery prvostupňového disciplinárneho senátu nemajú oporu ani v ZoA, ani v predpisoch prijatých Konferenciou advokátov a platných pre všetkých členov SAK. Bolo nepopierateľné, že výzvu predsedu RK SAK zo dňa 31. 3. 2014 týkajúcu sa vyjadrenia k sťažnosti DO splnil, tiež bolo nepopierateľné, že výzvu týkajúcu sa žiadosti o zaslanie kópie kompletnej spisovej dokumentácie týkajúcej sa zastupovania klienta A. B. nesplnil. Zákon o advokácii v § 28 ods. 4 má jasne zadefinované: ... a požadovanú spisovú dokumentáciu. Povinnosti zakotvené v tomto zákonom ustanovení je advokát povinný splniť iba v prípade, ak komora prešetruje podanie inej osoby, teda nielen klienta advokáta, smerujúce proti advokátovi. Tri okruhy povinností uvedené v tomto ustanovení sú práve preto formulované tak, aby advokáta neprimerane nezaťažovali, avšak aby umožnili komore sťažnosť podanú na advokáta efektívne prešetriť, na základe úplných podkladov a zohľadnením vyjadrení nielen sťažovateľa, ale aj dotknutého advokáta. Požadovanou spisovou dokumentáciou je najmä klientsky spis vedený advokátom vo veci, ktorej sa sťažnosť týka. Tieto povinnosti je advokát povinný splniť iba na výzvu komory. Porušenie ktorejkoľvek z povinností uvedených v § 28 ods. 4 ZoA môže byť disciplinárnym previnením advokáta (Zákon o advokácii. Komentár. C. H. Beck, str. 293, 294).

Ani zákon o advokácii a ani žiaden stavovský predpis nerozlišuje rozdielne postavenie dotknutého advokáta pri prešetrovaní sťažnosti klienta advokáta alebo tretej osoby. Povinnosti advokáta sú zakotvené v ZoA a upresňujú ich vnútorné predpisy komory, z ktorých zároveň vyplýva, kto je oprávnený advokáta na splnenie povinností vyzvať. Podľa § 16 ods. 2 Organizačného poriadku SAK oddelenie sťažností komory na účel posúdenia dôvodnosti sťažnosti podanej sťažovateľom na osobu zapísanú v zoznamoch vedených komorou je oprávnené vyžiadať si od advokáta potrebné vyjadrenia a doklady. Obdobne je táto povinnosť zakotvená aj v § 2 ods. 2 Organizačného poriadku (DO túto žiadosť zaslal dňa 31. 3. 2014 priamo predseda RK SAK).

Úvahy DO advokáta týkajúce sa možnosti porušenia mlčanlivosti advokáta predložením spisu komore a to pri rozdielnosti podania sťažností na advokáta zo strany klient – tretia osoba sú právne irelevantné a nemajú žiadnu oporu v zákone. Zákon o advokácii v § 23 ods. 5 umožňuje advokátovi, aby v spore s klientom alebo jeho právnym nástupcom v konaní pred súdom alebo iným orgánom uviedol dôvernú informáciu v záujme ochrany svojich záujmov aj bez súhlasu klienta. Keďže obsah sporu sa týka predovšetkým dôverných informácií, ktoré si vzájomne poskytli klient a advokát, bolo by nelogické, aby orgán rozhodujúci o predmetnom spore rozhodoval len na základe rozhodnutia klienta, ktoré dôverné informácie má v spore poskytnúť a teda ktoré klientom selektované informácie majú byť podkladom pre meritórne rozhodnutie (rešpektovanie princípu „rovnosti zbraní“, Zákon o advokácii. Komentár. C. H. Beck, str. 220).

Ustanovenie § 23 ods. 6 ZoA sa nevzťahuje na disciplinárne konanie, ktorého účastníkom je advokát (teda nemá procesné postavenie DO advokáta), ale vzťahuje sa na situáciu, kedy je advokát v pozícii svedka, ktorý tak, ako mu to ukladá § 19 ods. 4 DP SAK, je povinný pravdivo vypovedať o skutočnostiach, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie disciplinárneho orgánu. V tomto postavení svedka sa v disciplinárnom konaní nemôže dovoliavať povinnosti mlčanlivosti o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri výkone advokácie. Výnimkou je § 19 ods. 5 DP SAK, podľa ktorého svedok nemôže byť vypočutý o utajovaných skutočnostiach, ak nebol zbavený mlčanlivosti podľa zákona č. 241/2001 Z. z. o utajovaných skutočnostiach (Zákon o advokácii. Komentár. C. H. Beck, str. 220, 221, 222).

Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil s tvrdením DO, že špecifikácia skutku v skutkovej vete je príliš všeobecná a skutok nie je dostatočne vymedzený tak, aby bolo možné o ňom rozhodnúť bez toho, aby nedošlo k zámene s iným skutkom. V zmysle § 5 ods. 3 DP SAK návrh, okrem iných náležitostí musí obsahovať popis skutku, ktorý napĺňa skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia a označenie, ktoré povinnosti podľa zákona alebo predpisu komory advokát porušil. Návrh predsedu RK SAK zo dňa 12. 9. 2014 obidve podmienky spĺňa. Skutok bol jasne a nezameniteľne vymedzený.

Zohľadňujúc všetky okolnosti posudzovaného prípadu, ako aj skutočnosť, že DO dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný, mal odvolací disciplinárny senát za to, že v tomto prípade postačuje samotné prerokovanie veci a upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

90.

ROZHODNUTIE

Nepredloženie spisovej dokumentácie advokátom na výzvu SAK v prípade, keď advokát po skončení zastupovania klienta a odovzdaní spisového materiálu klientovi už nemá spisovú dokumentáciu k dispozícii a klient s poskytnutím spisovej dokumentácie SAK nesúhlasí, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-11/14:2779/2013

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 24. marca 2014, sp. zn. DS I.-11/14:2779/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

bezodkladne na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 22. 10. 2013, ktorá mu bola doručená dňa 24. 10. 2013, nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu a nevyjadril sa k podanej sťažnosti ani v primeranej dobe po jej doručení, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 29. 1. 2014 disc. komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi. Predmetom návrhu bolo, že DO porušil povinnosť advokáta uloženú § 56 ods. 1 v spojení s § 28 ods. 4 ZoA, podľa ktorého advokát je povinný na požiadanie komory bezodkladne vyjadriť sa o obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

DO vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10. 2. 2014 uviedol, že nesúhlasí s návrhom na začatie disciplinárneho konania, pretože svojím konaním neporušil ani jednu povinnosť advokáta. Taktiež vo svojom vyjadrení uviedol, že na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 22. 10. 2013 reagoval svojím vyjadrením zo dňa 12. 11. 2013.

K otázke nepredloženia spisu na pojednávaní senátu uviedol, že spisový materiál nepredložil vzhľadom na to, že klient si neželal, aby čokoľvek zo spisu poskytol. Po konzultácii s tajomníkom SAK, ktorý mu povedal, aby klienta presvedčil, aby súhlasil s predložením spisu, sa pokúsil klienta presvedčiť, ale klient s tým nesúhlasil. Navyše, vec už bola v tom čase právoplatne skončená, spisový materiál odovzdal klientovi a keďže tento nesúhlasil s poskytnutím spisového materiálu SAK, nemohol nič doručiť RK SAK, pretože spis už nemal.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že konaním DO nedošlo k porušeniu predpisov o výkone advokácie ani interných predpisov komory, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

91.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na základe výzvy predsedu RK SAK na predloženie spisového materiálu klienta tento nepredloží s odôvodnením, že jeho klient na to nedal súhlas, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Súhlas či nesúhlas klienta s poskytnutím spisového materiálu advokáta orgánom SAK v intenciách žiadosti RK SAK nie je predpokladom ani výnimkou z povinnosti advokáta postupovať podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. DS I.-51/14:2858/2013

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. DS I.-51/14:2858/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 5. 11. 2013 vyjadriť sa k sťažnosti sťažovateľa A. B. a predložiť spisový materiál, vo veci jeho klienta C. D. vedenej pred okresným súdom, spisový materiál nepredložil.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre podozrenie zo spáchania disciplinárneho previnenia konaním popísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil, že DO advokát sa dňa 22. 11. 2013 vyjadril na výzvu RK SAK zo dňa 5. 11. 2013 k sťažnosti sťažovateľa, avšak požadovaný spisový materiál nepripojil s odôvodnením, že jeho klient podpísal vyhlásenie zo dňa 22. 11. 2013 o tom, že nesúhlasí s pripojením spisového materiálu. Listom zo dňa 28. 11. 2013 RK SAK opätovne vyžiadala spisový materiál a upozornila DO na jeho povinnosť vyplývajúcu z § 28 ods. 4 ZoA, ako aj na skutočnosť, že nesúhlas klienta je irelevantný, pretože uvedená povinnosť vyplýva advokátovi priamo zo ZoA s upozornením na porušenie § 28 ods. 4 ZoA pre prípad nepredloženia spisu v požadovanej lehote. DO ani na opakovanú žiadosť RK SAK požadovaný spisový materiál nepredložil.

DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 7. 10. 2014 uviedol, že bol toho názoru, že bez súhlasu klienta spis poskytnúť nemôže; klient si dňa 25. 11. 2013 prevzal uňho spisový materiál, o čom predložil senátu krátkou cestou preberací protokol, a preto následne nemohol spis na opakovanú žiadosť RK SAK poskytnúť.

Podľa názoru I. disciplinárneho senátu SAK súhlas či nesúhlas klienta s poskytnutím spisového materiálu advokáta orgánom SAK v intenciách žiadosti RK SAK nie je predpokladom ani výnimkou, z povinnosti advokáta postupovať podľa § 28 ods. 4 ZoA. DO sa preto nemohol účinne brániť námietkou, že klient súhlas na poskytnutie advokátskeho spisového materiálu RK SAK nedal. Navyše, ako aj poukázal navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania, členovia orgánov SAK sú viazaní mlčanlivosťou a nebola preto namieste obava DO advokáta, resp. jeho klienta o „únik“ informácií.

V rozhodnutí o návrhu na začatie disciplinárneho konania v disciplinárnej veci senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu namietaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby DO advokáta a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie. Disciplinárny senát po porade prihliadol na okolnosti prejednávaneho prípadu, poskytnuté vysvetlenia a správanie sa DO advokáta a mal za to, že prerokovanie veci je postačujúce. S poukazom na § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA preto upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

92.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na výzvu predsedu RK SAK na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti sťažovateľa nepodá vyjadrenie ani v predĺženej lehote, o ktorú požiadal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I-81/14:447/2014

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I-81/14:447/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu predsedu RK SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa, ktorú prevzal dňa 17. 3. 2014, sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **150 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi sa začalo dňa 16. 9. 2014 na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania.¹⁵

15 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky spočívajúce v tom, že DO ako advokát – konateľ advokátskej kancelárie, ktorá zastupovala klienta v konaní vedenom pred okresným súdom konal v rozpore so záujmami svojho klienta (sťažovateľa) tým, že neinformoval klienta riadne a včas o tom, že mu bol doručený rozsudok krajského súdu zo dňa 17. 10. 2012, ktorý prevzal dňa 26. 10. 2012 a tento rozsudok klientovi riadne a včas neposlal. Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I-81/14:447/2014 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutky stali.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok spočívajúci v nevyjadrení sa advokáta na výzvu SAK sa stal, že ho spáchal DO, a preto uznal DO advokáta za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Predseda RK SAK dňa 11. 3. 2014 vyzval DO na vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa. Výzvu prevzal dňa 17. 3. 2014. Dňa 27. 3. 2014 doručil DO podanie – odpoveď na výzvu a sťažnosť, v ktorom sa ospravedlnil za zmeškanie 7-dňovej lehoty z dôvodu neprítomnosti na území SR a požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie do 2. 4. 2014. Sťažnostné oddelenie SAK uvedenej žiadosti vyhovel dňa 27. 3. 2014. Napriek predĺženiu lehoty advokát požadované vyjadrenie nepredložil. DO advokát sa vyjadril listom zo dňa 8. 10. 2014 na výzvu DK SAK zo dňa 16. 9. 2014 doručení mu dňa 23. 9. 2014. V zmysle výpovede DO na pojednávaní dňa 17. 12. 2014 vyplynulo, že vyjadrenie k sťažnosti dňa 2. 4. 2014 v predĺženej lehote nezaslal a vyjadril sa až na vyššie uvedenú výzvu DK SAK listom zo dňa 8. 10. 2014.

V rozhodnutí o návrhu na začatie disciplinárneho konania v disciplinárnej veci senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu namietaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osobu DO advokáta a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

93.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na základe výzvy SAK, aby predložil kompletný spis, vzťahujúci sa na vec, uvádzanú sťažovateľom, tento spis nepredloží odvolávajúc sa pritom na skutočnosť, že ho klient nezbavil v predmetnej právnej veci povinnosti mlčanlivosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Povinnosť mlčanlivosti sa v konaniach, ktoré SAK vedie voči advokátom, neuplatňuje, ale naopak, advokát je požadovanú dokumentáciu a informácie povinný za účelom prešetrenia veci SAK predložiť.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I. – 91/14:583/2014

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I. – 91/14:583/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu SAK, aby predložil kompletný spis vzťahujúci sa na právnu vec uvádzanú sťažovateľom A. B. v jeho sťažnosti podanej SAK dňa 28. 2. 2014, v ktorej právnej veci zastupoval subjekt C s. r. o. pred okresným súdom v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorú výzvu advokát prevzal dňa 2. 4. 2014, bezodkladne požadovanú spisovú dokumentáciu neposkytol,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre podozrenie zo spáchania disc. previnenia konaním popísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO advokát písomne vyjadril tak, že sa podrobne vyjadrí až na pojednávaní.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnostného a disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

DO zastupoval voči sťažovateľovi ako navrhovateľovi na základe plnej moci zo dňa 30. 10. 2013 spoločnosť D., s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom, v ktorom sa sťažovateľ domáhal zaplattenia záloh, ktoré spoločnosti D. s. r. o. zaplatil na základe zmluvy o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy. Spoločnosť D. s. r. o. však po podaní tejto žaloby uzatvorila so spoločnosťou C. s. r. o. kúpnu zmluvu, na základe ktorej nehnuteľnosť, ktorú mal nadobudnúť na základe zmluvy o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy práve sťažovateľ, predala spoločnosti C. s. r. o. Kúpnu zmluvu za spoločnosť C. s. r. o. uzatvoril DO. Na základe uvedeného podal sťažovateľ dňa 7. 6. 2013 na okresnom súde proti spoločnosti C. s. r. o. žalobu na určenie neúčinnosti tejto kúpnej zmluvy. V konaní na okresnom súde zastupoval spoločnosť C. s. r. o. DO advokát.

Dňa 31. 3. 2014 vyzval predseda RK SAK disciplinárne obvineného advokáta na vyjadrenie sa k sťažnosti a aby vo fotokópii predložil kompletne advokátske spisy vzťahujúce sa na právne veci uvádzané sťažovateľom v jeho sťažnosti, v ktorých zastupuje spoločnosti D. s. r. o. a C. s. r. o.

DO vo svojom vyjadrení zo dňa 11. 4. 2014 uviedol, že dňa 30. 10. 2013 bolo spoločnosťou D. s. r. o. ako odporcom udelené advokátskej kancelárii splnomocnenie na zastupovanie v predmetnom konaní, ktoré však dňa 21. 2. 2014 bolo vypovedané zo strany advokátskej kancelárie, pričom spisová dokumentácia bola spoločnosti D. s. r. o. riadne odovzdaná dňa 21. 2. 2014 (o čom disciplinárne obvinený doložil fotokópiu) a vypovedanie udelenej plnej moci bolo riadne oznámené konajúcemu súdu (z poskytnutého dokumentu však nevyplývalo, že takéto vypovedanie bolo skutočne okresnému súdu doručené). Pokiaľ ide o odovzdanie spisovej dokumentácie týkajúcej sa zastupovania spoločnosti C. s. r. o., v tejto súvislosti DO vo vyjadrení uviedol, že spoločnosť C. s. r. o. ho ako klient nezbavila mlčanlivosti, a preto sa nemôže SAK vyjadriť, v ktorých právnych veciach túto spoločnosť zastupuje a o ďalších skutočnostiach s tým súvisiacich. Na pojednávaní DO ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že mu klient neudelil súhlas, bol toho názoru, že nemôže tento spis predložiť SAK. V tomto prípade sa snažil hájiť záujmy klienta, avšak až neskôr si uvedomil, že bol povinný na požiadanie orgánov SAK tento spis poskytnúť.

Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že DO na výzvu predsedu RK SAK nepredložil v rozpore s predpismi SAK požadovanú spisovú dokumentáciu odvolávajúc sa pritom na skutočnosť, že ho klient nezbavil v predmetnej právnej veci povinnosti mlčanlivosti. S uvedeným tvrdením nemožno súhlasiť, pretože povinnosť mlčanlivosti sa v konaniach, ktoré SAK vedie voči advokátom, neuplatňuje, ale naopak, advokát je požadovanú dokumentáciu a informácie povinný za účelom prešetrovania veci SAK predložiť. Z týchto dôvodov rozhodol senát tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

94.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek tomu, že mu bolo právoplatným rozhodnutím orgánov SAK uložené disciplinárne opatrenie vo forme pozastavenia výkonu advokácie, počas doby pozastavenia výkonu advokácie ďalej poskytuje právne služby a príjme splnomocnenie

na zastupovanie aj v nových právnych veciach, zamestnáva advokátskych koncipientov a v zákonom stanovenej lehote od vzniku prekážky výkonu advokácie neoznámí SAK, koho určil za svojho zástupcu počas doby trvania prekážky, pričom tento svoj postup odôvodňuje svojím výkladom právnych predpisov vo vzťahu k nadobudnutiu právoplatnosti rozhodnutí orgánov SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 9 ods. 1 písm. a), § 17 ods. 1 ZoA a § 31 AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 16. júna 2014, sp. zn. DS II.-62/13:4644/2012

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK zo 16. júna 2014, sp. zn. DS II.-62/13:4644/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a), § 17 ods. 1 ZoA a § 31 AP SAK,

tým, že

napriek tomu, že s účinnosťou od 20. 6. 2011 mal pozastavený výkon advokácie podľa § 56 ods. 2, písm. d) ZoA na dobu 18 mesiacov:

- 1.) obhajoval v trestnej veci počas pozastaveného výkonu advokácie obvineného A. B., v uvedenej veci splnomocnil dňa 22. 10. 2012 na substitučné zastúpenie advokátskeho koncipienta Mgr. C. D.,
- 2.) obhajoval v trestnej veci troch obvinených,
- 3.) nechal si ako Advokátska kancelária JUDr. E. F. spol. s r. o., zastúpený disciplinárne obvineným ako konateľom, dňa 29. 6. 2012 udeliť plnú moc klientom p. G. H. na zastupovanie vo veci podania trestného oznámenia,
- 4.) naďalej poskytoval právne služby a to v spore vedenom na okresnom súde, pričom do uvedeného spisu dňa 4. 8. 2012 založil vyjadrenie k odvolaniu proti predbežnému opatreniu, ktoré osobne podpísal a tiež podaním zo dňa 29. 6. 2012 zaslal výzvu na plnenie povinnosti protistrane, v tom istom spise vedenom na okresnom súde,
- 5.) zamestnával ako samostatne pôsobiaci advokát do dňa 20. 12. 2012 advokátskeho koncipienta,
- 6.) v spoločnosti s názvom „AK JUDr. E. F. spol. s r. o.“ zamestnával troch advokátskych koncipientov,
- 7.) v tridsaťdňovej zákonom stanovenej lehote od vzniku prekážky výkonu advokácie neoznámil predsedníctvu SAK, koho určil za svojho zástupcu počas doby, kedy bude mať pozastavený výkon advokácie, ktorý advokát/ka ho bude zastupovať a ani nepožiadala predsedníctvo SAK, aby takéhoto zástupcu určilo,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **2 000 eur** a podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA disciplinárne opatrenie – **pozastavenie výkonu advokácie na dobu 6 mesiacov** s podmieneným odkladom na dobu jedného roka.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhmi predsedu RK SAK z 27. 5. 2013, 13. 6. 2013 a 18. 9. 2013 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta. Disciplinárny senát rozhodnutiam

z 9. 9. 2013 a 18. 12. 2013 veci podľa § 57 ods. 7 ZoA s poukazom na § 21 ods. 3 TP spojil na spoločné konanie a rozhodnutie.¹⁶

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach vo veci nespochybňoval skutky, za ktoré bol týmto rozhodnutím uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, a popísal, ako k nim došlo. DO uviedol, že po doručení rozhodnutia disciplinárneho senátu SAK o pozastavení výkonu advokácie podal na Najvyšší súd SR žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu. DO dôvodil, že do prijatia ostatnej novely ZoA, ktorou bola novo upravená oblasť právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutí SAK v statusových veciach, bola úprava daných otázok nejednoznačná, s rôznymi možnými výkladmi súvisiacich ustanovení. Podanie žaloby malo potom byť dôvodom, pre ktorý situáciu vyhodnotil DO tak, že nebolo dostatočne zrejmé a jednoznačné, či vykonávať činnosť advokáta môže alebo nie.

Na pojednávaní DO zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a zdôraznil, že aj keď rozhodnutie, ktorým mu bol pozastavený výkon advokácie je právoplatné, nepovažuje ho za správne a zákonné z viacerých dôvodov, ktoré vysvetlil. Pochybnosti vznášal aj k otázke vyznačenia právoplatnosti na tomto rozhodnutí až 23.6.2012, napriek tomu, že mu bolo doručené už v júni 2011. K zamestnávaniu koncipientov uviedol, že nevedel, ako má so zamestnancami – koncipientmi riešiť právnu situáciu, keď títo odmietli podpísať dohodu o rozviazaní pracovného pomeru a napriek tomu, že ich informoval, že počas pozastavenia výkonu advokácie im nemohla plynúť koncipientska prax, koncipienti súhlasili s ďalším zamestnávaním. DO poukázal na skutočnosť, že po rozhodnutí NS SR sa rozhodnutiu okamžite podriadil, nevykonával advokátsku prax a uskutočnil všetky úkony v záujme zachovania práv klientov a splnenia povinností podľa advokátskych predpisov.

DO ďalej uviedol, že po rozhodnutí NS SR do spoločnosti okamžite vstúpil ďalší advokát, čím bola zachovaná kontinuita v trvaní s. r. o., ktorá spĺňala po celú dobu trvania podmienky na poskytovanie advokátskych služieb. V predmetnej trestnej veci uviedol, že splnomocnenia boli podpisované aj predkladané už v čase, kedy konateľom spoločnosti bola prístupujúci advokát.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Senát oboznámil rozhodnutie predsedníctva SAK sp. zn. P-38/2011:1298/2010 zo dňa 3. 2. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. 6. 2012, z ktorého zistil, že odvolanie zo dňa 28. 6. 2011 bolo zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011 bolo potvrdené. Ako dôvod bola uvedená skutočnosť, že odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému v čase jeho podania nebolo prípustné odvolanie.

Z rozsudku NS SR zo dňa 29. 10. 2012, sp. zn. 5 Sž 16/2012-29, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. 11. 2012 disciplinárny senát zistil, že žaloba o preskúmanie rozhodnutia DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011 bola zamietnutá. Najvyšší súd SR v dôvodoch svojho rozhodnutia výslovne neuviedol skutočnosť, že právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011 bola vyznačená na rozhodnutí nesprávne. Disciplinárny senát vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a vykonané dôkazy ustálil, že prá-

16 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO dňa 15. 6. 2013 v dennej tlač mal uverejniť reklamu s týmto textom: „E. F. JUDr. Vymáhanie pohľadávok, kúpa pohľadávok, pôžičky, právne poradenstvo“. Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 15. júna 2013, sp. zn. DS II.-62/13:4644/2012 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

voplatnosť tohto rozhodnutia vydaného NS SR nastala práve v deň 20. 6. 2011. Vychádzal pritom z § 59 ods. 1 a ods. 5 ZoA v znení do 31. 12. 2012.

Disciplinárny senát je v svojej rozhodovacej činnosti viazaný nielen svojimi vlastnými rozhodnutiami vo veci samej, ale aj právoplatnými rozhodnutiami iných disciplinárnych senátov, odvolacích disciplinárnych senátov a súdov. Napriek tomu, že ZoA ani DP SAK neobsahujú priamu úpravu tejto zásady a § 7 ods. 1 TP (postupom podľa § 57 ods. 7 ZoA) znie, že *„orgány činné v trestnom konaní a súd posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú; ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), Súdneho dvora Európskej únie alebo iného štátneho orgánu, orgány činné v trestnom konaní a súd sú takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného.“*, neexistencia takejto zásady by od samého základu znegovala celé disciplinárne konanie vedené volenými orgánmi SAK. Takémuto postupu svedčí aj skutočnosť, že disciplinárne konanie bolo zaradené medzi konania, ktoré majú charakter správnych rozhodnutí a teda treba na postup disciplinárnych senátov a odvolacích disciplinárnych senátov analogicky aplikovať článok 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého *„Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“*. Z týchto dôvodov senát nemal inú možnosť iba rešpektovať predmetné rozhodnutia iného disciplinárneho senátu SAK a Najvyššieho súdu SR.

Disciplinárny senát ďalej zistil, že na základe rozhodnutia jediného spoločníka zo dňa 20. 11. 2012 bol DO vymazaný ako konateľ z obchodného registra a do obchodného registra ako konateľ bol zapísaný iný advokát. Tento deň bol ustálený ako deň, po ktorom získala Advokátska kancelária JUDr. E. F. spol. s. r. o. znovu oprávnenie poskytovať právne služby.

Vo vzťahu k zamestnávaniu advokátskych koncipientov senát zistil, že všetci dotknutí zamestnanci mali pracovné zmluvy na pozíciu „advokátsky koncipient“ a všetci koncipienti boli v čase pozastavenia výkonu advokácie zapísaní do zoznamu koncipientov SAK. Disciplinárny senát potom vyhodnotil, či a aký vplyv môže mať skutočnosť, že sa koncipienti DO stotožnili a súhlasili s daným stavom a „nechceli“ rozviazať pracovný pomer. Pri tejto príležitosti bolo potrebné konštatovať, že spoločnosť, ktorá nemá oprávnenie vykonávať advokáciu, môže nepochybne zamestnávať akýchkoľvek zamestnancov, určite ale nie advokátskych koncipientov podľa § 61 ZoA, ako to bolo preukázané v tomto prípade. Navyše, DO bolo kladené za vinu, že ako advokát alebo spoločnosť bol povinný zabezpečiť prípravu advokátskeho koncipienta, ktorého zamestnáva, na výkon advokátskeho povolania. Túto svoju povinnosť nepochybne nesplnil, lebo sám stratil oprávnenie vykonávať advokáciu a neprijal žiadne opatrenia, aby túto situáciu zmenil. Zákon o advokácii a advokátske predpisy takúto situáciu predvídajú a jednoznačne riešia. DO mal viacero možností, ako vec riešiť v oblasti pracovného práva, aj v oblasti prípravy koncipientov na výkon povolania, čo nakoniec aj 20. 11. 2012 učinil.

Disciplinárny senát ustálil, že aj keď možno DO nevykonával žiadne procesné úkony počas pozastavenia výkonu advokácie, bolo jeho povinnosťou, aj vo vzťahu ku klientom aj vo vzťahu k orgánom činným v trestnom konaní postupovať v súlade so zákonom a advokátskymi predpismi. Už samotná existencia splnomocnení obvinených v trestnom konaní zakladala procesné práva a povinnosti advokáta a vo svojej podstate mohla spôsobovať nezákonnosť úkonov trestného konania a znamenala porušenie zákonných a ústavných práv obvinených – práva na obhajobu. Tento stav nepochybne nastal, objektívne existoval a spôsobil ho práve DO a teda týmto svojím konaním sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré mu je kladené za vinu v bode 2.) výroku rozhodnutia.

Vo vzťahu ku skutku č. 3.) výroku na základe listinných dôkazov disciplinárny senát ustálil, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku rozhodnutia a že tento skutok je disciplinár-

ným previnením. Rovnako disciplinárny senát vyhodnotil dôkazy ku skutku uvedenému pod bodom 4.).

V rámci záverečnej reči DO vo vzťahu ku skutku č. 4.) uviedol, že je pravdou, že podpísal nejaké vyjadrenie k odporu a nejakú výzvu, išlo o vec týkajúcu sa jeho švagra. Po právnej a skutkovej stránke, týkajúcej sa právoplatnosti rozhodnutia o pozastavení výkonu advokácie, k tomuto sa podrobne písomne vyjadril a zotrval na týchto vyjadreniach. Ďalej uviedol, že je pravdou, že jeho kancelária podala, resp. pripravila a zastupovala oznamovateľa pri podaní trestného oznámenia. Taktiež priznal, že na oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania, resp. vyšetrovacím spisom sa zúčastnil jeho koncipient. Toto oboznamovanie sa konalo v deň rozhodovania NS SR vo veci preskúmania rozhodnutia DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011. Vo veci vytýkaného zamestnávania koncipientov počas pozastavenia výkonu advokácie uviedol, že listinnými dôkazmi preukázal, že títo mali riadny pracovný pomer, vedeli o svojom právnom statuse priamo odo neho, ale aj z písomného oznámenia SAK, a je faktom, že aj napriek vedomosti, že im neplynie prax koncipienta odmietli odísť a on sám nevidel právny dôvod na výpoveď alebo okamžité skončenie podľa ZP. Tento stav trval približne 5 mesiacov až do pristúpenia nového advokáta. Nikto ho žiadnym spôsobom neupozornil, že ak koncipientom neplynie prax, že ich jeho s. r. o. nemôže zamestnávať. Vo veci troch splnomocnení obvinených, nechápe, prečo je disciplinárne sťahovaný, keď tieto už nový advokát ako konateľ a okrem obchodného mena s. r. o. ich nijako nemožno spájať s jeho osobou.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát ustálil, že DO mal právoplatne uložené disciplinárne opatrenie pozastavenie výkonu advokácie podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA. Disciplinárny senát ďalej vyhodnocoval, či vady návrhov, ktoré popisovali skutočnosť ktorým rozhodnutím a kedy bol pozastavený výkon advokácie nesprávne, mali za následok, že sa jednotlivé skutky nemohli stať tak, ako boli uvedené v návrhoch. Pri týchto úvahách vzal do úvahy doterajšiu rozhodovaciu prax disciplinárnych senátov a všeobecnú rozhodovaciu prax súdov v SR a dospel k jednoznačnému záveru, že aj pri modifikácii skutkov, po vykonanom dokazovaní, „vypustením“ nesprávnej špecifikácie dôvodu pozastavenia výkonu advokácie, zostala plne zachovaná totožnosť týchto skutkov. Pritom sa stotožnil aj s rozhodnutím NS SR sp. zn. 1 Toš 12/2006, ktoré uvádza okrem iného aj to, že *„Podstata skutku je určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel škodlivý následok. Totožnosť (podstata) skutku je teda zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku aspoň čiastočne. V danej súvislosti treba pripomenúť, že ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 pritom nebráni, aby sa prípadne prihliadalo k tým zmenám skutkového deja, ku ktorým došlo v priebehu procesu dokazovania a ktoré nemenia totožnosť skutku.“* Tieto závery potom viedli k modifikácii skutkov podľa skutočného priebehu skutkového deja, ktorý považoval disciplinárny senát za disciplinárne previnenia, ktorých sa dopustil DO po pozastavení výkonu advokácie odo dňa 20. 6. 2011.

Pri jednotlivých skutkoch disciplinárny senát na základe úvah uvedených v texte odôvodnenia dospel k záveru, že jednotlivé skutky pod bodmi 1. až 7. sa stali tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia a tieto skutky sú disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát vzal do úvahy aj skutočnosť, že určité pochybenia nastali aj v postupe orgánov SAK. Jednoznačne však ustálil, že tieto nemali a nemohli mať vplyv na konanie a následky konania DO advokáta. Je nepochybné, že každý má právo vykladať právo a používať pri tom rôzne výkladové metódy. Môže tiež dospieť k rôznym záverom, ktoré nemusia nevyhnutne byť v súlade so všeobecne zaužívanou praxou. Je však tiež pravdou, že každý, kto právo aplikuje musí si byť vedomý následkov svojich nesprávnych záverov. Jedine sudcovia pri svojej činnosti požívajú pri svojom rozhodovaní ochranu zákona a Ústavy SR. Táto výnimka je však výsostne zameraná na ochranu predradenej nezávislosti sudcov pri ich rozhodovacej

činnosti (pozri § 29a ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. a čl. 148 ods. 4 Ústavy SR). Všetci ostatní, vrátane advokátov, sú plne zodpovední za svoj výklad práva či už vo vzťahu ku klientom, protistranám či vo vzťahu k vlastným veciam. Preto disciplinárny senát nemohol akceptovať ako dôvod vylučujúci disciplinárnu zodpovednosť nesprávne právne posúdenie veci DO advokátom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere možného disciplinárneho trestu za spáchané skutky disciplinárny senát zistil, že v osobe menovaného ide o osobu opakovane porušujúcu predpisy zákonom a na základe zákona stanovených povinností advokáta pri výkone advokácie. DO ako osoba opakovane porušujúca predpisy regulujúce výkon advokácie bol v období posledných 4 rokov 4 krát disciplinárne právoplatne uznaný za vinného za porušenie predpisov upravujúcich výkon advokácie, z toho 2 krát v súvislosti s nesprávnym vyúčtovaním odmeny advokáta za poskytnuté právne služby. Disciplinárny senát bral do úvahy aj pohnútku advokáta, ktorá ho viedla k spáchaniu disciplinárnych previnení, pričom ustálil, že zisťné dôvody v daných prípadoch zistené neboli. Ako výraznú poľahčujúcu okolnosť disciplinárny senát vyhodnotil skutočnosť, že DO výrazným spôsobom prispel k objasneniu skutkov, iniciatívne poskytoval dôkazy a svoj nesprávny postup (nie uznanie viny) aj úprimne ľutoval. Pri ustálení druhu trestu disciplinárny senát dospel k záveru, že k spáchaniu disciplinárnych previnení došlo počas výkonu iného disciplinárneho opatrenia, ktorým bolo pozastavenie výkonu advokácie, ktoré, z dôvodu nesprávneho právneho hodnotenia, nerešpektoval. Tiež bol vzatý do úvahy určitým spôsobom právne nekonzistentný postup orgánov SAK, kedy tento postup mohol ovplyvniť hodnotiace úsudky DO, aj keď k tomu nakoniec nedošlo. Preto disciplinárny senát uložil okrem peňažnej pokuty vyjadrujúcej časť disciplinárneho opatrenia za vytvorenie predpokladov na prijímanie benefitov z výkonu advokácie v čase pozastavenia, aj disciplinárne opatrenie pozastavenie výkonu advokácie, s poukazom na marenie predchádzajúceho výkonu disciplinárneho opatrenia. Výšku peňažnej pokuty ustálil v sume 2 000 eur z dôvodu, že v posledných 4 rokoch mu bola peňažná pokuta uložená opakovane vo výške 1,5 násobku minimálnej mzdy a tieto opatrenia nemali želaný prevýchovný účinok. Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu pri treste pozastavenia výkonu advokácie disciplinárny senát vyjadril presvedčenie, že DO nebol pri spáchaní disciplinárnych previnení vedený zavrhnutiahodnou pohnútkou a uveril jeho obrane, a preto využil svoje oprávnenie a odložil výkon tohto trestu na dobu jeden rok, v ktorom môže jednoznačne preukázať svoju snahu po náprave.

95.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý obhajuje klienta v jeho trestnej veci po tom, čo mu bolo právoplatným rozhodnutím orgánov SAK uložené disciplinárne opatrenie vo forme pozastavenia výkonu advokácie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

Disciplinárne previnenie, spočívajúce v nevykonaní vyúčtovania odmeny advokátom klientovi po skončení zastupovania nemožno z hľadiska posudzovania plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA považovať za trváci delikt, pretože je potrebné striktné odlíšiť trvanie povinnosti advokáta splniť zákonom a/alebo advokátskymi predpismi uloženú povinnosť až do jej splnenia, od dĺžky trvania disciplinárnej zodpovednosti, ktorá trvá od momentu kedy advokát porušil svoju povinnosť a končí v zákonom vymedzenej lehote, bez ohľadu

na to, či v tejto lehote povinnosť splnil alebo nie; opačný výklad by viedol k neprípustnej nepremlčateľnosti disciplinárnych previnení advokátov.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 24. októbra 2014, sp. zn. DS II.-52/14:3300/2013

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 24. októbra 2014, sp. zn. DS II.-52/14:3300/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a),

tým, že

ako obhajca klienta A. B., ktorého obhajoval v trestnej veci vedenej na okresnom súde, klienta obhajoval pred okresným súdom napriek tomu, že dňom 20. 6. 2011 mu bol pozastavený výkon advokácie na dobu 18 mesiacov.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 24. októbra 2014, sp. zn. DS II.-52/14:3300/2013 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii,

tým, že

napriek tomu, že došlo k skončeniu obhajoby najneskôr ku dňu pozastavenia výkonu advokácie, vyúčtovanie voči klientke bezodkladne nevykonával,

zastavené podľa § 22 písm. b) DP SAK, lebo **návrh bol podaný oneskorene.**

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu Revízskej komisie SAK zo dňa 11. 6. 2014 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta, ktorých sa mal dopustiť na skutkových základoch uvedených v jednotlivých výrokoch návrhu.

Disciplinárny senát sa najprv zaoberal otázkou, či návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný včas. Preskúmaním dátumu nápadu sťažnosti sťažovateľa (doručená poštou 27. 11. 2013) na SAK a dátumu podania návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom RK SAK, disciplinárny senát zistil, že lehota 9 mesiacov od nápadu veci do podania návrhu podľa § 58 ods. 2 ZoA bola pri všetkých skutkoch zachovaná. V prípade skutku spočívajúcom v nevykonaní vyúčtovania po skončení obhajoby disciplinárny senát vyhodnotil, že objektívna lehota na podanie návrhu márne uplynula. Táto skutočnosť vyplývala z toho, že v právoplatne skončenej veci sp. zn. DS II.-62/13:4644/2012 bolo rozhodnutím zo dňa 16. 6. 2014 ustálené, že DO bol pozastavený výkon advokácie dňom 20. 6. 2011 na dobu 18 mesiacov, a teda dňom nasledujúcim po tomto dni vznikla advokátovi povinnosť vykonať vyúčtovanie zastúpenia. Najneskôr dňom nasledujúcim po vzniku tejto povinnosti, pokiaľ nenastali okolnosti, ktoré by vylučovali možnosť vyúčtovanie uskutočniť (takéto okolnosti neboli definované ani navrhovateľom a ani disciplinárne obvineným), začala plynúť objektívna prekluzívna lehota 2 rokov podľa § 58 ods. 2 ZoA, ktorá márne uplynula dňa 21. 6. 2013.

Odlíšne výklady počítania lehôt pri tzv. „trvacích“ disciplinárnych previneniach, disciplinárny senát znova vyhodnocoval a opätovne dospel k záveru, že takýto výklad nie je a nemôže byť ústavne konformným výkladom. Pokiaľ by totiž bola akceptovaná hypotéza, že porušovania predpisov v obdobných prípadoch sa advokát dopúšťa sústavne a trvale až do momentu,

kedy k splneniu povinnosti z jeho strany dôjde, musel by byť, v nadväznosti na túto hypotézu, nevyhnutne prijatý záver, že k zániku disciplinárnej zodpovednosti z dôvodu plynutia času počas výkonu advokátskej praxe, v obdobných prípadoch, prakticky nedochádza. Porovnaním s konštrukciou trestnoprávnej zodpovednosti, v ktorej je nepremlčateľnosť vymedzená iba pri zákonodarcom vybraných najťažších trestných činoch proti mieru, ľudskosti, terorizmu atď. (pozri § 88 Trestného zákona), by potom takýto výklad advokátskych predpisov vykazoval prvky extrémnej prísnosti a právna istota by sa priblížila k nule. Disciplinárny senát preto znova prijal záver, že je potrebné striktné odlíšiť trvanie povinnosti advokáta splniť zákonom a/alebo advokátskymi predpismi uloženú povinnosť, až do jej splnenia, od dĺžky trvania disciplinárnej zodpovednosti, ktorá trvá od momentu, kedy advokát porušil svoju povinnosť a končí v zákonom vymedzenej lehote, bez ohľadu na to, či v tejto lehote povinnosť splnil alebo nie. Z uvedených dôvodov bolo v tomto skutku disciplinárne konanie zastavené podľa § 22 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK z dôvodov § 14 písm. b) DP SAK.

Disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach na svoju obranu uviedol, že do prijatia novely ZoA, ktorou bola novo upravená oblasť právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutí SAK v statusových veciach, bola úprava daných otázok nejednoznačná, s rôznymi možnými výkladmi súvisiacich ustanovení. Za pravdu mu mala dať aj dôvodová správa k novele ZoA., ktorá k bodu 14 uvádza okrem iného aj to, že cit. *„Presne sa vymedzuje dnes chýbajúca a ani súdmi nie jednoznačne vykladaná vykonateľnosť a možnosť súdneho prieskumu komorových rozhodnutí v statusových veciach.“* Podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vo veci disciplinárneho konania SAK sp. zn. DS X.-50/10:1298/10 malo potom byť pre neho dôvodom, pre ktorý situáciu vyhodnotil tak, že nebolo dostatočne zrejmé a jednoznačné, či vykonávať činnosť advokáta môže alebo nie.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO doplnil, že na konkrétne pojednávanie, na ktorom mal obhajovať klienta, si nespomína, zápisnicu z neho nemal k dispozícii. Pripustil, že pokiaľ o pojednávaní existujú nejaké dôkazy, nepopiera, že k nemu mohlo dôjsť.

Z rozhodnutia sp. zn.: DS II.-62/13:4644/2012 zo dňa 16. 6. 2014 disciplinárny senát zistil, že rozhodnutie DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011, podľa vyznačenia na rube, nadobudlo právoplatnosť 7. 6. 2012 a vykonateľnosť 23. 6. 2012. Ďalej z uvedeného rozhodnutia zistil, že rozhodnutie predsedníctva SAK sp. zn. P-38/2011:1298/2010 zo dňa 3. 2. 2012 nadobudlo právoplatnosť 7. 6. 2012, a týmto rozhodnutím bolo odvolanie DO zo dňa 28. 6. 2011 zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011 bolo potvrdené. Ako dôvod bola uvedená skutočnosť, že odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému v čase jeho podania nebolo prípustné odvolanie. Z rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudkom NS SR zo dňa 29. 10. 2012, sp. zn. 5 SŽ 16/2012-29, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. 11. 2012, bola zamietnutá žaloba o preskúmanie rozhodnutia DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011. Najvyšší súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol okrem iného aj to, že poučenie uvedené v rozhodnutí vôbec nebolo nesprávne, keď vyjadrovalo doslovnú citáciu § 59 ods. 1 ZoA. Najvyšší súd SR v dôvodoch tohto svojho rozhodnutia výslovne neuviedol skutočnosť, že právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011 bola vyznačená na rozhodnutí nesprávne. Disciplinárny senát vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a vykonané dôkazy v rozhodnutí ustálil, že právoplatnosť tohto rozhodnutia vydaného NS SR nastala práve v deň 20. 6. 2011.

Disciplinárny senát je vo svojej rozhodovacej činnosti viazaný nielen svojimi vlastnými rozhodnutiami, v danom prípade právoplatným rozhodnutím sp. zn.: DS II.-62/13:4644/2012 zo dňa 16. 6. 2014, ktoré obsahuje skutky obdobné ako v prejednávanom prípade pod bodom 4. návrhu (teda rozhodnutiami vo veci samej), ale aj právoplatnými rozhodnutiami iných disciplinárnych senátov, odvolacích disciplinárnych senátov a súdov.

Disciplinárny senát preto nemal inú právnu možnosť iba rešpektovať, v danom konkrétnom prípade, rozhodnutie iného disciplinárneho senátu SAK a NS SR, ktorý konštatoval aj to, že disciplinárny senát rozhodnutím DS X.-50/10:1298/2010 zo dňa 10. 3. 2011 správne uznal vinu DO a uložil mu, vzhľadom na závažnosť porušenej povinnosti a následkov porušenia, aj primeraný trest. V neposlednom rade disciplinárny senát musí rešpektovať, v záujme právnej istoty a predvídateľnosti rozhodnutí, aj svoje vlastné rozhodnutie sp. zn.: DS II.-62/13:4644/2012 zo dňa 16. 6. 2014.

Disciplinárny senát ustálil, že DO mal právoplatne uložené disciplinárne opatrenie pozastavenie výkonu advokácie podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA. Disciplinárny senát ďalej vyhodnocoval, či vada návrhu zo dňa 11. 6. 2014, ktorý nesprávne popisoval skutočnosť kedy bol DO pozastavený výkon advokácie, bez bližšej špecifikácie konkrétneho rozhodnutia, mal za následok, že sa skutok nemohol stať tak, ako je uvedený v návrhu. Pri týchto úvahách vzal do úvahy doterajšiu rozhodovaciu prax disciplinárnych senátov a všeobecnú rozhodovaciu prax súdov v SR, a dospel k jednoznačnému záveru, že aj pri modifikácii skutku, po vykonanom dokazovaní, „opravením“ nesprávnej špecifikácie momentu pozastavenia výkonu advokácie, zostala plne zachovaná totožnosť tohto skutku. Pritom sa stotožnil aj s rozhodnutím NS SR sp. zn. 1 Toš 12/2006, ktoré uvádza okrem iného aj to, že *„Podstata skutku je určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel škodlivý následok. Totožnosť (podstata) skutku je teda zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku aspoň čiastočne. V danej súvislosti treba pripomenúť, že ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 pritom nebráni, aby sa prípadne prihliadalo k tým zmenám skutkového deja, ku ktorým došlo v priebehu procesu dokazovania a ktoré nemenia totožnosť skutku.“*

Pri rozhodovaní o druhu a výmere možného disciplinárneho trestu za spáchaný skutok disciplinárny senát zistil, že v osobe menovaného ide o osobu opakovane porušujúcu predpisy zákonom a na základe zákona stanovených povinností advokáta pri výkone advokácie, pričom v období posledných 4 rokoch disciplinárne obvinený bol päťkrát právoplatne uznaný za vinného za porušenie predpisov upravujúcich výkon advokácie, z toho dvakrát v súvislosti s nesprávnym vyúčtovaním odmeny advokáta za poskytnuté právne služby. Disciplinárny senát bral do úvahy aj pohnútku advokáta, ktorá ho viedla k spáchaniu disciplinárneho previnenia, pričom ustálil, že zištné dôvody v danom prípade zistené neboli. Ako výraznú poľahčujúcu okolnosť disciplinárny senát vyhodnotil skutočnosť, že disciplinárne obvinený bol právoplatným rozhodnutím disciplinárneho senátu sp. zn.: DS II.-62/13:4644/2012 zo dňa 16. júna 2014 uznaný za vinného zo skutkov, ktoré majú priamu časovú a vecnú súvislosť so skutkom zo spáchania ktorého bol uznaný týmto rozhodnutím. Za tieto skutky, výkon advokácie počas pozastavenia výkonu advokácie, mu bol uložený trest podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažná pokuta vo výške 2 000 eur a podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA pozastavenie výkonu advokácie na dobu 6 mesiacov s podmieneným odkladom na dobu 1 rok. Disciplinárny senát sa snažil v predchádzajúcom konaní vedenom pod sp. zn.: DS II.-62/13:4644/2012 spojiť všetky súvisiace skutky a konania do jednej veci práve z dôvodu, že išlo o jednotlivé skutky/konania, ktoré časovo a vecne súviseli nielen po stránke objektívnej, ale aj subjektívnej. Samotný jednotlivý skutok disciplinárny senát vyhodnotil z hľadiska § 56 ods. 6 ZoA tak, že spôsob konania disciplinárne obvineného a miera jeho zavinenia nezvyšujú závažnosť charakteru porušenej povinnosti natoľko, aby okrem prerokovania tohto disciplinárneho previnenia bolo potrebné ukladať ďalší trest. Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu disciplinárny senát vyjadruje presvedčenie, že disciplinárne obvinený nebol pri spáchaní disciplinárnych previnení vedený zavrhnutiahodnou pohnútkou, uveril jeho obrane a snahe po náprave.

96.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na výzvu predsedu RK SAK na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti sťažovateľa nereaguje a v stanovenej lehote nepodá vyjadrenie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 12. septembra 2014, sp. zn. DS II.-42/14: 492/2014

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 12. septembra 2014, sp. zn. DS II.-42/14: 492/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 26. 2. 2014, ktorá mu bola doručená dňa 3. 3. 2014, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa zo dňa 17. 2. 2014, sa v stanovenej lehote nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 29. 5. 2014 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Disciplinárny senát o veci rozhodol procesným postupom podľa § 16 ods. 1 DP SAK na neverejnom zasadnutí dňa 12. 9. 2014.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní zistil, že niet najmenších pochybností, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania a DO porušil § 28 ods. 4 ZoA, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA. Menovaný porušil svojím konaním, resp. nekonaním citované ustanovenia pre advokáta záväzného predpisu. V tomto ohľade senát poznamenal aj skutočnosť, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK (revíznej komisii, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojím postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej vyjadrenie k nej, SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu. Nemožno vylúčiť ani schematické využívanie takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom. Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania takýchto advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž Slovenská advokátska komora nemá ďalšie nástroje (napríklad ako poriadkové pokuty podľa OSP alebo Tr.por.) na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie, adresovaných vlastným členom.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO. U DO ide o druhé porušenie povin-

nosti, stanovenej v § 28 ods. 4 ZoA, teda o opakované porušenie tejto povinnosti. Postup DO svedčí o úmyselnom nerešpektovaní platného práva. Tým, že uloženie trestu DO v konaní, vedenom na SAK pod sp. zn.: DS II-32/13: 3489/2012, v ktorom bol DO uznaný za vinného aj za nevyjadrenie sa na výzvu SAK k sťažnosti, zjavne nevedadlo DO k náprave, preventívny resp. výchovný aspekt vtedy uloženého disciplinárneho opatrenia sa zrejme minul účinkom. Z tohto dôvodu bolo potrebné pristúpiť k prísnejšiemu trestu –peňažnej pokute. Peňažná pokuta pri minimálnej hranici sadzby ešte stále vyjadruje možnosť budúcej nápravy DO; zároveň však jej výška musí pôsobiť na DO sankčne a represívne, pretože ignorácia výzvy SAK DO advokátom, preukazuje značný stupeň nekolegality a neúcty vo vzťahu k vlastnej stavovskej organizácii, ktorá mu umožňuje nerušene a slobodne vykonávať advokátske povolanie.

97.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý počas pozastavenia výkonu advokácie podá v mene klienta súdu písomné vyjadrenie a následne pri prešetrovaní sťažnosti orgánmi SAK napriek výslovnej výzve SAK na predloženie advokátskeho spisu vo veci klienta, tento spis odmietne predložiť s poukazom na povinnosť mlčanlivosti advokáta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 9 ods. 1 písm. a) a § 28 ods. 4 ZoA.

Pozastavenie vykonávania činnosti advokáta nemožno obchádzať tak, že advokát, ktorý je zástupcom advokáta s pozastavenou činnosťou ho spätne splnomocní vykonávaním určitých činností.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-13/13:3488/2012

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 28. februára 2014, sp. zn. DS III.-13/13:3488/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA a § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

1.) napriek skutočnosti, že mu bol dňa 25. 7. 2012 predsedníctvom SAK pozastavený výkon advokácie, dňa 6. 9. 2012 podal v mene klienta vyjadrenie ku konaniu datované dňom 5. 9. 2012,

2.) napriek výslovnej výzve predsedu revíznjej komisie SAK zo dňa 21. 11. 2012, ktorú prevzal dňa 23. 11. 2012, aby zaslal kópiu advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania klienta v konaní vedenom na okresnom súde, kópiu advokátskeho spisu nezaslal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK ako navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania, predmetom ktorého boli dva skutky.

Skutok, ktorý navrhovateľ kládol DO za vinu bol v prvom bode návrhu opísaný tak, že DO napriek skutočnosti, že mu bol dňa 25. 7. 2012 predsedníctvom SAK pozastavený výkon

advokácie, poskytoval po tomto dátume, t. j. počas pozastavenia výkonu advokácie, právne služby klientovi A. B. v konaní vedenom na okresnom súde, keď prostredníctvom advokátskeho koncipienta Mgr. C. D. zastupoval klienta na pojednávaní konanom v uvedenej veci dňa 25. 9. 2012 o 10.15 hod. a dňa 6. 9. 2012 podal v mene klienta vyjadrenie ku konaniu datované dňom 5. 9. 2012. Druhý skutok, ktorý navrhovateľ kládol DO za vinu bol v návrhu opísaný tak, že disciplinárne obvinený napriek výslovnej výzve predsedu revíznej komisie SAK zo dňa 21. 11. 2012, ktorú prevzal dňa 23. 11. 2012, aby zaslal kópiu advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania klienta A. B. v konaní vedenom na okresnom súde, kópiu advokátskeho spisu nezaslal.

III. disciplinárny senát o podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania pôvodne rozhodol tak, že uznal DO za vinného, že napriek skutočnosti, že mu bol dňa 25. 7. 2012 predsedníctvom SAK pozastavený výkon advokácie, dňa 6. 9. 2012 podal v mene klienta vyjadrenie ku konaniu datované dňom 5. 9. 2012 ako aj že napriek výslovnej výzve predsedu revíznej komisie SAK zo dňa 21. 11. 2012, ktorú prevzal dňa 23. 11. 2012, aby zaslal kópiu advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania klienta v konaní vedenom na okresnom súde, kópiu advokátskeho spisu nezaslal, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) a § 28 ods. 4 ZoA, za čo DO uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur a zároveň povinnosť nahradiť trovy disciplinárneho konania.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu zo dňa 14. 10. 2013, sp. zn. II. ODS-17/13:3488/2012 bolo pôvodne rozhodnutie III. disciplinárneho senátu na základe odvolania DO zrušené a vec vrátená na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu, že bolo porušené právo disciplinárne obvineného osobne sa zúčastniť prerokovania svojej disciplinárnej veci.

Po vrátení veci III. disciplinárny senát vec znovu prerokoval na disciplinárnom pojednávaní dňa 28. 2. 2014 a zistil nasledovné skutočnosti:

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení k podanej sťažnosti poukázal na skutočnosť, že po tom, ako bol zo strany SAK informovaný o tom, že má pozastavený výkon advokácie, bol túto skutočnosť, ako aj možnosti jej riešenia konzultovať osobne v sídle SAK, kde mu bolo odporučené, aby uzavrel zmluvu o zastúpení advokáta, ktorému dôveruje, preto dňa 8. 8. 2012 uzatvoril zmluvu o zastúpení advokáta s JUDr. E. F., ku ktorej bol neskôr uzatvorený dodatok č. 1, pričom zmluvu o zastúpení advokáta ako aj jej dodatok disciplinárne obvinený osobne doručil do sídla SAK. Klient disciplinárne obvineného A. B. bol o celej situácii riadne a včas informovaný a súhlasil s tým, aby bol zastúpený JUDr. E. F. ako zastupujúcim advokátom disciplinárne obvineného. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že na podpísanie vyjadrenia zo dňa 5. 9. 2012 adresovaného okresnému súdu bol ústne splnomocnený JUDr. E. F. Pokiaľ ide o účasť advokátskeho koncipienta disciplinárne obvineného na pojednávaní konanom dňa 25. 9. 2012 na okresnom súde, disciplinárne obvinený poukázal na skutočnosť, že jeho advokátsky koncipient sa na pojednávaní zúčastnil na základe substitučného splnomocnenia udeleného mu JUDr. E. F. Vo vzťahu k výzve SAK na predloženie advokátskeho spisu disciplinárne obvinený uviedol, že v zmysle zákona o advokácii je viazaný povinnosťou mlčanlivosti vo vzťahu k svojim klientom a z tohto dôvodu nemohol tejto žiadosti vyhovieť.

Na týchto tvrdeniach DO zotrval aj vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom navyše uviedol, že na podpísanie vyjadrenia zo dňa 5. 9. 2012 adresovaného okresnému súdu bol písomne splnomocnený JUDr. E. F., avšak splnomocnenie na tento úkon opomenul k vyjadreniu pripojiť, pričom jeho kópiu predložil disciplinárnemu senátu. Disciplinárne obvinený ďalej prisľúbil predložiť vyžiadaný advokátsky spis na disciplinárnom pojednávaní, pričom zdôraznil, že na prvom mieste musí byť ochrana záujmov jeho klienta.

Na disciplinárnom pojednávaní DO vysvetlil, že spis nepredložil z dôvodu ochrany záujmov jeho klienta, nakoľko sa v tomto spise nachádzajú výsostne intímne záležitosti jeho klienta, preto nechcel pripustiť, aby do spisu nahliadali tretie osoby. DO ďalej zdôraznil, že účelovosť konania sťažovateľa, ktorý v konečnom dôsledku poškodil jeho klienta, ktorému musel v dôsledku tohto konania vypovedať plnú moc.

Disciplinárny senát mal v konaní za jednoznačne preukázané, že rozhodnutím predsedníctva SAK č. 86/7/2012 zo dňa 22. 6. 2012 bol pozastavený výkon advokácie disciplinárne obvineného dňom 25. 7. 2012.

I napriek skutočnosti, že disciplinárne obvinený mal pozastavený výkon advokácie, podal dňa 6. 9. 2012 v mene klienta A. B. súdu vyjadrenie zo dňa 5. 9. 2012. Disciplinárny senát navyše poukázal aj na rozpory medzi tvrdeniami disciplinárne obvineného, ktorý najprv uviedol, že na podpísanie vyjadrenia zo dňa 5. 9. 2012 bola ústne splnomocnený JUDr. E. F., avšak neskôr tvrdil, že išlo o písomné splnomocnenie, ktoré opomenul k vyjadreniu pripojiť.

Ak by však aj udelenie plnej moci na podpísanie vyjadrenia disciplinárne obvinený preukázal, nič to nemení na skutočnosti, že podľa názoru disciplinárneho senátu porušil § 9 ods. 1 písm. a) zákona o advokácii, keďže podľa názoru disciplinárneho senátu totiž nemožno pozastavenie vykonávania činnosti advokáta obchádzať tak, že advokát, ktorý je zástupcom advokáta s pozastavenou činnosťou ho „späťne“ splnomocní vykonávaním určitých činností. Pri takomto (podľa názoru disciplinárneho senátu nelogickom výklade) by totiž vyššie uvedené ustanovenie zákona o advokácii [§ 9 ods. 1, písm. a)] stratilo svoj zmysel a účel.

Pokiaľ sa týka druhej časti prvého skutku, ktorého sa disciplinárne obvinený mal dopustiť tak, že napriek skutočnosti, že mu bol dňa 25. 7. 2012 predsedníctvom SAK pozastavený výkon advokácie, poskytoval po tomto dátume, t. j. počas pozastavenia výkonu advokácie, právne služby klientovi A. B. v konaní vedenom na okresnom súde prostredníctvom advokátskeho koncipienta C. D., ktorý zastupoval klienta na pojednávaní konanom v uvedenej veci dňa 25. 9. 2012, senát túto časť skutkovej vety vypustil s poukazom na to, že tento skutok bol predmetom disciplinárneho konania vedeného proti disciplinárne obvinenému advokátskemu koncipientovi C. D., v ktorom bol tento oslobodený z dôvodu, že tento skutok v zmysle § 24 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát ďalej dospel k záveru, že v danom prípade disciplinárne obvinený odmietol preukázateľne poskytnúť kópiu kompletného advokátskeho spisu, a to aj napriek tomu, že bol na to výslovne vyzvaný, čím závažným spôsobom porušil § 28 ods. 4 zákona o advokácii. Navyše, s poukazom na § 23 ods. 6 zákona o advokácii, odvolávanie sa disciplinárne obvineného na zachovávanie povinnosti mlčanlivosti voči svojmu klientovi v danom prípade neobstoí.

Účelom týchto ustanovení (najmä pokiaľ ide o vzťah k disciplinárnemu konaniu) je podľa názoru disciplinárneho senátu potreba náležitého zistenia skutkového stavu veci. V danom prípade mal však disciplinárny senát za to, že spoľahlivé zistenie skutkového stavu bolo možné aj napriek nepredloženiu spisu zo strany disciplinárne obvineného.

Za načrtnutej situácie (keď disciplinárne obvinený odmietol spis predložiť) no zároveň tento podľa názoru disciplinárneho senátu nebol nevyhnutne potrebný na zistenie skutkového stavu veci disciplinárny senát síce uznal vinu disciplinárne obvineného aj v tomto skutku (k porušeniu povinnosti totiž evidentne došlo), no závažnosť porušenej povinnosti (s ohľadom na uvedené) nepovažoval za tak významnú, čo zohľadnil pri ukladaní sankcie, keď znížil peňažnú pokutu uloženú v pôvodnom rozhodnutí (500 eur) na sumu 300 eur.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, senát sa pri jeho ukladaní riadil § 56 ods. 3 zákona o advokácii v spojení s § 25 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SAK, podľa ktorého pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadne senát na závažnosť previnenia, na okolnosti,

za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery.

S ohľadom na vyššie opísanú závažnosť porušenia ustanovení zákona o advokácii, ako aj osobu disciplinárne obvineného, ktorý bol už viackrát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát uložil disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 300 eur.

98.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý sa podieľa na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb na právnych službách poskytovaných občianskym združením spotrebiteľom v rozsahu stanovenom zákonom o ochrane spotrebiteľa vo veciach ochrany práv spotrebiteľov, ktorá je podľa stanov občianskeho združenia hlavným predmetom jeho činnosti, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-24/14:2723/2013

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-24/14:2723/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 2 ods. 3 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

na základe zmluvy o právnych službách zo dňa 4. 6. 2012 poskytoval od 4. 6. 2012 do presne nezisteného času v roku 2013 právne služby tretím osobám, ktorým sa ich zaviazalo poskytovať občianske združenie, ktoré poskytovalo tieto právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom, čím sa podieľal na poskytovaní právnych služieb týmto občianskym združením, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta stanovených v § 2 ods. 3 AP SAK.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným záverom:

Disciplinárny senát zistil z listinného dôkazu – zmluva o právnych službách, že medzi občianskym združením a DO bola dňa 4. 6. 2012 uzavretá zmluva o právnych službách, predmetom ktorej bolo poskytovanie právnych služieb spotrebiteľom najmä v právnych veciach so základom v spotrebiteľskej zmluve. Z výsluchu DO bolo zistené, že poskytuje právne služby priamo pre občianske združenie na základe zmluvy o právnej pomoci uzavretej dňa 4. 6. 2012, ako aj to, že je členom občianskeho združenia. DO neuzatváral zmluvu o právnej pomoci priamo so spotrebiteľmi, keďže týmto právnou pomocou poskytovalo občianske združenie. DO nebol ani nie je štatutárnym orgánom občianskeho združenia. Z listinného dôkazu – stanovy združenia bolo zistené, že cieľom činnosti združenia je poskytovať neplatené právne služby spotrebiteľom v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zastupovanie vedľajšieho účastníka konania v zmysle § 93 ods. 2 OSP.

Na základe uvedeného disciplinárny senát mal za to, že podstata činnosti DO spočívala v tom, že poskytoval právne služby občianskemu združeniu na základe dopytu po právnych službách, ktorý bol tvorený dopytom jednotlivých spotrebiteľov, ktorí sa s požiadavkou

na právne služby obrátili na občianske združenie. DO poskytol právne služby občianskemu združeniu, ktoré následne tieto poskytlo tretím osobám, a to spotrebiteľom. Skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete (okrem výrokovej časti skutkovej vety: „... ktoré poskytovalo tieto právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom ...“) návrhu sa vo svojej podstate stal, pričom podstata skutku spočíva v tom, že zo strany DO došlo k poskytovaniu právnych služieb tretej osobe. V prejednávanej veci však bolo zistené, že DO neposkytoval právne služby spotrebiteľom (tretím osobám), ako sa uvádza v skutkovej vete návrhu, ale priamo občianskemu združeniu, ktoré ich následne poskytovalo spotrebiteľom (tretím osobám).

V tejto súvislosti senát poukázal na § 21 ods. 1 DP SAK, v zmysle ktorého disciplinárny senát je viazaný skutkom, ako je vymedzený v návrhu (pozn.: rovnaké ustanovenie platí aj v trestnom konaní – podľa § 278 ods. 1 TP: „Súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.“). V zmysle § 57 ods. 7 ZoA sa na disciplinárne konanie subsidiárne vzťahuje Trestný poriadok. Vzhľadom na to pri interpretácii rovnakých, resp. obdobných inštitútov v disciplinárnom konaní a v trestnom konaní je možné vychádzať aj z judikatúry, ktorú zaviedli všeobecné trestné sudy. Podľa ustálenej judikatúry (od roku 1961, ako bol prijatý Trestný poriadok zákonom č. 141/1961 Zb. pokračujúc až dodnes po prijatí „nového“ Trestného poriadku zákonom č. 301/2005 Z. z.) totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní DO a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený. Požiadavka totožnosti skutku neznamena, že musí ísť o úplnú zhodnosť návrhu a rozhodnutia, pretože niektoré skutočnosti uvedené v návrhu môžu odpadnúť, iné zase pribudnúť (napr.: *Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR publikované pod R 6/1962, ako aj Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod R 9/1997. In: Minárik, Š.: Trestný poriadok. Komentár. Bratislava. IURA EDITION 2006, s. 709 a nasl.*). V prejednávanej veci bolo zistené, že podstata konania DO spočíva v podieľaní sa na poskytovaní právnych služieb občianskemu združeniu. Uvedená skutočnosť bola nesporná a vyplývala zo samotného výsluchu DO.

Medzi účastníkmi konania bolo sporné, či občianske združenie poskytovalo právne služby bez oprávnenia, t. j. v rozpore s právnymi predpismi, preto sa senát podrobne zaoberal touto otázkou.

Disciplinárny senát ďalej zistil, že aj samotná obrana DO spočívala v tom, že právne služby poskytuje občianskemu združeniu v súlade so zákonom, pričom aj občianske združenie vykonáva túto činnosť v súlade s § 3 ods. 4 a 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Z účelu právnej úpravy zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľia majú právo požiadať o právnu pomoc združenie vo veci ochrany práv spotrebiteľov. Samotný zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva združeniu právo podať návrh na začatie konania na súde, alebo správnom orgáne, byť účastníkom konania, a to všetko za podmienky, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou činnosti združenia. Zákon o ochrane spotrebiteľa explicitne neuvádza *terminus technicus* „poskytovanie právnych služieb spotrebiteľom“ v súvislosti so zastupovaním spotrebiteľov pred správnym orgánom alebo súdnym orgánom, avšak z účelu právnej úpravy vyplýva, že združenie poskytuje právne služby spotrebiteľom už tým, že ich má právo zastupovať v súdnom konaní, či správnom konaní. Pokiaľ zákon (najmä § 3 ods. 5 a § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, § 93 ods. 2 OSP) združeniu umožnil zastupovať spotrebiteľov v správnom konaní, alebo v súdnom konaní, poskytol tým združeniu oprávnenie v zákonom stanovenom rozsahu poskytovať právne služby. Ide o právne služby poskytované spotrebiteľom v rámci uplatňovania ich spotrebiteľských práv.

Aj zákon o advokácii (§ 1 ods. 4) počíta so situáciou, že na trhu právnych služieb okrem advokátov, ktorí sú dominantní na trhu právnych služieb, čo je dané tým, že právne služby môžu poskytovať vo všetkých oblastiach práva, môžu poskytovať právne služby v zákonom stanovenom rozsahu na základe osobitných predpisov aj iné subjekty (ako sú najmä notári,

patentoví zástupcovia, audítori, daňoví poradcovia, alebo iné osoby v súlade s osobitnými právnymi predpismi – pozn.: zákon taxatívny výpočet subjektov neuvádza, čo by ani nebolo správne z hľadiska účelu zákona, pretože rôzne osobitné predpisy oprávňujúce iné subjekty v zákonom stanovenom rozsahu poskytovať právne služby môžu byť prijaté neskôr po účinnosti zákona o advokácii, t. j. nebolo by žiaduce čiastkovými novelami zasahovať do zákona o advokácii).

Podľa názoru disciplinárneho senátu medzi zákonnú výnimku zo zákona o advokácii (§ 1 ods. 4) možno subsumovať aj občianske združenia poskytujúce právne služby v rozsahu stanovenom zákonom o ochrane spotrebiteľa vo veciach ochrany práv spotrebiteľov a záležitostiach s tým súvisiacich, ak je takýto cieľ hlavnou náplňou činnosti občianskeho združenia. Zákonný rozsah je daný najmä § 3 ods. 5 a § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a s tým súvisiacim aj zastupovaním spotrebiteľa na súde v pozícii vedľajšieho účastníka konania v zmysle § 93 ods. 2 OSP.

Disciplinárny senát zistil, že z cieľov združenia vymedzených v čl. VI stanov vyplývalo, že zastupovanie spotrebiteľov pred správnymi orgánmi a súdnymi orgánmi je hlavnou (dominantnou) náplňou činnosti združenia. To znamená, že občianske združenie môže poskytovať právne služby spotrebiteľom v rozsahu stanovenom zákonom o ochrane spotrebiteľa (§ 25 ods. 1 písm. a). Disciplinárny senát preto dospel k záveru, že DO sa nepodieľa na činnosti osoby (v prejednávanej príhode občianskeho združenia), ktoré by poskytovalo právne služby bez oprávnenia stanoveného zákonom (t. j. neporušila § 2 ods. 3 AP SAK). Občianske združenie podľa cieľa činnosti vymedzenom v čl. VI stanov združenia poskytuje právne služby v rozsahu dovoľenom zákonom o ochrane spotrebiteľa. DO na základe zmluvy o právnej pomoci v pozícii advokáta poskytoval právne služby občianskemu združeniu v súlade so zákonom o advokácii.

99.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na základe výzvy predsedu RK SAK ani v dodatočne poskytnutej lehote riadne nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa v sťažnostnej veci vedenej RK SAK a neposkytne potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Povinnosť advokáta bezodkladne písomne sa vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu komora vedie v súlade so zákonom o advokácii a stavovskými predpismi SAK na podnet iného a poskytnúť potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu uložená mu v § 28 ods. 4 ZoA, patrí k základným povinnostiam advokáta vo vzťahu k SAK v rámci kontroly nad poskytovaním právnych služieb, ktorú SAK vykonáva. Uvedenú povinnosť predstavuje základ komunikácie medzi advokátom a SAK v rámci výkonu kontroly nad poskytovaním právnych služieb.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 9. marca 2015, sp. zn. DS IV.-94/14:1108/2014

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 9. marca 2015, sp. zn. DS IV.-94/14:1108/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

vo veci svojho klienta A. B. pri vymáhaní jeho nárokov na základe plnej moci zo dňa 12. 3. 2009 voči dlžníkom C. D. a E. s. r. o. sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 29. 5. 2014 ani v dodatočne poskytnutej lehote riadne nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 5. 4. 2014 v sťažnostnej veci vedenej RK SAK a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK.¹⁷

Na základe vykonaného dokazovania a skutočností, že DO na pojednávaní dňa 9. 3. 2015 nepoprel, že vyššie uvedený skutok sa stal, disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok sa stal, keďže aj z listinných dôkazov založených v sťažnostnom spise jednoznačne vyplývalo, že DO v stanovenej lehote nereagoval na výzvu predsedu RK SAK. Disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Povinnosť bezodkladne písomne sa vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu komora vedie v súlade so zákonom o advokácii a stavovskými predpismi SAK na podnet iného a poskytnúť potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu uložená advokátovi v § 28 ods. 4 ZoA, patrí k základným povinnostiam advokáta vo vzťahu k SAK v rámci kontroly nad poskytovaním právnych služieb, ktorú SAK vykonáva. Uvedenú povinnosť disciplinárny senát považuje za základ komunikácie medzi advokátom a SAK v rámci výkonu kontroly nad poskytovaním právnych služieb. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu mal disciplinárny senát za preukázané, že DO sa bezodkladne písomne nevyjadril k obsahu sťažnosti. Vzhľadom na zistený skutkový stav disciplinárny senát konštatuje, že skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti.

Zavinenie môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

17 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky, spočívajúce v tom, že DO vo veci svojho klienta pri vymáhaní jeho nárokov na základe plnej moci zo dňa 12. 3. 2009 voči dlžníkom C. D. a E. s. r. o.: a) klienta neinformoval riadne a včas písomne o tom, ako postupuje, pričom nereagoval na písomné ani telefonické výzvy ohľadom ďalšieho postupu vo veci, b) po skončení právneho zastúpenia klienta, ku ktorému došlo na základe písomného odvolania plnej moci zo dňa 10. 1. 2014, klientovi nevrátil doklady, ktoré mu klient zveril, alebo ktoré v mene klienta prevzal počas jeho zastupovania, c) po skončení právneho zastúpenia klienta, ku ktorému došlo na základe písomného odvolania plnej moci zo dňa 10. 1. 2014, klientovi ani v 30 dňovej lehote nevydal majetkové hodnoty (stroje na spracovanie hliníkových profilov), ktoré v mene klienta prevzal v presne nezistený deň roku 2009. Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK 9. marca 2015, sp. zn. DS IV.-94/14:1108/2014 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutky stali.

Vzhľadom na skutkové zistenia týkajúce sa skutku, najmä, že DO mal vedomosť o tom, že má povinnosť sa bezodkladne písomne vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu komora vedie v súlade so zákonom o advokácii a stavovskými predpismi SAK na podnet iného a poskytnúť potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu a napriek tejto skutočnosti sa v dodatočnej lehote na vyjadrenie k veci nevyjadril, uvedené svedčí o vedomosti DO o jeho protiprávnom konaní, disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uloženú v § 28 ods. 4 ZoA, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. To znamená, že konanie disciplinárne obvineného možno hodnotiť ako zavinené konanie s vedomou nedbanlivosťou.

Disciplinárny senát pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinnosti DO bola závažná v tom, že si neplnil základne informačné povinnosti advokáta vo vzťahu k SAK, ktoré disciplinárny senát považuje za dôležité v rámci výkonu kontroly nad poskytovaním právnych služieb. V prospech DO vyhodnotil disciplinárny senát, že pri výsluchu na disciplinárnom pojednávaní dňa 9. 3. 2015 uviedol, že sa porušenia dopustil a svoju chybu si uvedomuje, t. j. skutok oľutoval. Disciplinárny senát považuje uvedené za prejav toho, že DO si zrejme uvedomil, že uvedené konanie je v rámci výkonu advokácie neprijateľné a bude v zmysle toho v budúcnosti postupovať. Ďalej disciplinárny senát v prospech DO vyhodnotil aj to, že dosiaľ nebol právoplatne disciplinárne uznaný za vinného, ako aj to, že z troch skutkov bol v tomto konaní oslobodený. Vzhľadom na to, že disciplinárny senát pri určení druhu sankcie nie je viazaný návrhom navrhovateľa, preskúmal aj prípadné uloženie inej sankcie. Disciplinárny senát mal za to, že uloženie peňažnej pokuty tak ako ju z hľadiska druhu sankcie navrhol navrhovateľ (1 000 eur peňažná sankcia), je neprimeranou sankciou. Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO disciplinárny senát mal za to, že je viac skutočností v prospech DO než v neprospech DO. Z toho dôvodu disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, pričom má za to, že prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, ako aj na spôsob konania a mieru zavinenia.

100.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v odbernej lehote nezabezpečí prevzatie zásielky SAK v sídle svojej advokátskej kancelárie a na základe výzvy SAK, aby sa vyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa, sa k obsahu tejto sťažnosti bezodkladne nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA a § 39 AP SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 9. marca 2015, sp. zn. DS IV.-114/14:1679/2014

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 9. marca 2015, sp. zn. DS IV.-114/14:1679/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 39 AP SAK,

tým, že

1.) ani v odbernej lehote neprevzal vo svojom sídle výzvu SAK zo dňa 1. 7. 2014, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa,

2.) na výzvu SAK zo dňa 1. 7. 2014 sa k obsahu tejto sťažnosti bezodkladne nevyjadril,
za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených § 39 AP SAK v bode 1 návrhu a porušenia povinností advokáta uvedených v § 28 ods. 4 ZoA v bode 2 návrhu.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

DO neprevzal v odbernej lehote vo svojom sídle výzvu SAK zo dňa 1. 7. 2014, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa a na výzvu SAK zo dňa 1. 7. 2014, aby sa vyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa, sa k obsahu tejto sťažnosti bezodkladne nevyjadril. Uvedené skutkové zistenia ustálil disciplinárny senát na základe skutočnosti, že DO ich nerozporoval.

V zmysle návrhu predsedu RK SAK zo dňa 19. 11. 2014, DO konal v rozpore povinnosťami advokáta tým, že nezabezpečil v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní a tým, že sa nevyjadril bezodkladne na požiadanie komory k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade so zákonom o advokácii a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Z vykonaného dokazovania, najmä z návrhu predsedu RK SAK zo dňa 19. 11. 2014 a z vyjadrenia DO zo dňa 1. 7. 2015 mal disciplinárny senát za preukázané, že skutok v bode 1.) a skutok v bode 2.) návrhu majú znaky disciplinárneho previnenia. Vzhľadom na to, že DO nepopieral spáchanie skutku, pričom bolo nepochybné, že skutok sa stal a má znaky disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát rozhodol bez nariadenia pojednávania na neverejnom zasadnutí v zmysle § 16 ods. 1 DP SAK. V zmysle § 21 ods. 4 DP SAK disciplinárny senát vypracoval zjednodušené rozhodnutie, pričom na zdôraznenie správnosti úvah a presvedčivosti rozhodnutia vypracoval aspoň stručné odôvodnenie (aj keď to nebolo v skrátrenom konaní povinnosťou disciplinárneho senátu).

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti. Zavinenie môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

Disciplinárny senát mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že vo vzťahu k skutku pod bodom 1.) návrhu predsedu RK SAK konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie vo forme vedomej nedbanlivosti, pretože DO vedel, že sa môže dopustiť porušenia povinností stanovených zákonom o advokácii a stavovskými predpismi SAK, ale bez primeraného dôvodu sa spoliehal, že povinnosť neporuší. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2.) návrhu predsedu RK SAK dospel disciplinárny senát k záveru, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie vo forme nevedomej nedbanlivosti, nakoľko DO nevedel, že svojím konaním sa môže dopustiť porušenia povinnosti stanovenej zákonom o advokácii alebo stavovskými predpismi SAK, ale vzhľadom na okolnosti to vedieť mohol a mal.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinnosti DO bola závažná v tom, že si neplnil základné informačné povinnosti advokáta vo vzťahu k SAK, ktorých dodržiavanie disciplinárny senát považoval za významné vo vzťahu advokáta a SAK. V prospech DO vyhodnotil disciplinárny senát, že DO prejavil vo svojom vyjadrení zo dňa 7. 1. 2015 lútosť, že sa porušenia dopustil. Disciplinárny senát považoval uvedené za prejav toho, že DO si zrejme uvedomil, že uvedené konanie je v rámci výkonu advokácie neprijateľné a bude v zmysle toho v budúcnosti postupovať. Vzhľadom na to, že disciplinárny senát pri určení druhu sankcie nie je viazaný návrhom navrhovateľa, preskúmal aj prípadné uloženie inej sankcie. Disciplinárny senát má za to, že uloženie peňažnej pokuty vo výške uvedenej vo výroku rozhodnutia, je primeranou sankciou uloženou za skutok, ktorý spáchal DO.

101.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na výzvu predsedu RK SAK bezodkladne nevyjadrí k obsahu sťažnosti sťažovateľa v sťažnostnej veci vedenej SAK a neposkytne potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu, pričom vyjadrenie podá až dodatočne po viac ako piatich mesiacoch od doručenia výzvy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 9. júna 2015, sp. zn. DS IV.-4/15:1165/2014

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 9. júna 2015, sp. zn. DS IV.-4/15:1165/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 29. 5. 2014 bezodkladne nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľky zo dňa 24. 4. 2014 v sťažnostnej veci vedenej SAK a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK.¹⁸

18 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky, spočívajúce v tom, že 1.) DO pri zastupovaní svojich klientov v konaniach vedených pred nezisteným súdom nereaguje na písomné ani telefonické výzvy ohľadom ďalšieho postupu vo veci, 2.) nezdržijuje sa na adrese svojho sídla, ktoré má zapísané v zozname advokátov vedenom SAK. Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 9. júna 2015, sp. zn. DS IV.-4/15:1165/2014 bolo disciplinárne konanie voči DO tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania zastavené, pretože navrhovateľ zoberal v tejto časti návrh späť.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril písomným podaním zo dňa 26. 2. 2015, pričom uviedol, že na výzvu predsedu RK SAK reagoval v dodatočne dohodnutej lehote a svoje vyjadrenie zaslal dňa 10. 11. 2014 e-mailom zamestnankyni SAK. Na základe toho mal DO za to, že návrh na začatie konania je nedôvodný, pretože sa nedopustil porušení povinností advokáta uložených mu v stavovských advokátskych predpisoch. DO na pojednávaní dňa 9. 6. 2015 uviedol, že dôvodom, prečo na výzvu predsedu RK SAK, ktorá mu bola doručená 30. 5. 2014 reagoval až v októbri 2014 bola skutočnosť, že túto výzvu prevzal jeho advokátsky koncipient, ktorý ju založil do klientskeho spisu a zabudol o nej disciplinárne obvineného informovať. DO následne z inej veci zistil, že aj v tejto prejednávanej veci sa má vyjadriť a tak sa spojil s pracovníčkou SAK, s ktorou sa dohodol, že vyjadrenie pošle e-mailom v novembri 2014. Mail však nebol SAK doručený, nakoľko obsahoval súbory s väčším množstvom dát.

Disciplinárny senát mal po vykonaní výsluchu navrhovateľa, DO a vykonaní listinných dôkazov za preukázané, že predseda RK SAK vyzval DO výzvou zo dňa 29. 5. 2014 na vyjadrenie sa k sťažovateľom podanej sťažnosti. DO si predmetnú výzvu prevzal dňa 30. 5. 2014, pričom dňa 23. 10. 2014 DO požiadal SAK o predĺženie lehoty na vyjadrenie k predmetnej sťažnosti do 10. 11. 2014. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že sa DO advokát k výzve predsedu RK SAK vyjadril e-mailom zo dňa 10. 11. 2014, pričom tento mail nebol doručený SAK z dôvodu jeho veľkosti, čo DO e-mailom potvrdila aj pracovníčka SAK.

Napriek tomu, že DO sa na výzvu predsedu RK SAK vyjadril, mal disciplinárny senát za to, že jeho konaním bola naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia. Ustanovenie § 28 ods. 4 ZoA ukladá advokátovi povinnosť na žiadosť komory bezodkladne sa vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu vedie komora na podnet iného a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a spisovú dokumentáciu.

Napriek tomu, že DO sa na výzvu predsedu RK SAK vyjadril dodatočne, disciplinárny senát považoval konanie DO v rozpore s ustanoveniami ZoA. Podľa názoru disciplinárneho senátu je viac ako päťmesačné obdobie neprimerane dlhé na podanie vyjadrenia. DO teda porušil povinnosť tým, že vyjadrenie k výzve predsedu RK SAK nepodal bezodkladne, ale až po vyše piatich mesiacoch.

V tejto súvislosti nezbavuje zodpovednosti DO ani skutočnosť, že výzvu na vyjadrenie sa v tejto prejednávanej veci prevzal jeho splnomocnený zástupca – advokátsky koncipient, ktorý ho však o doručení výzvy údajne neinformoval potom, ako sa vrátil z dovolenky. Advokát je školiteľom advokátskeho koncipienta a zároveň za neho zodpovedá. V zmysle § 16 ods. 2 ZoA pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient. Advokátsky koncipient koná v mene advokáta. To znamená, že DO potom, ako sa vrátil z dovolenky rešpektujúc jeho povinnosť konať s odbornou starostlivosťou v zmysle § 18 ods. 2 ZoA mal preskúmať poštu, ktorá bola doručená do jeho kancelárie, a nie spoliehať sa len na informáciu podanú advokátskym koncipientom. Nad rámec uvedeného disciplinárny senát zdôraznil, že v prípade, ak by advokát zmeškal lehotu na podanie odvolania voči rozhodnutiu, ktoré prevzal advokátsky koncipient, ktorý ho o doručení rozhodnutia neinformoval, malo by uvedené obzvlášť závažné nepriaznivé následky aj pre klienta, ktorého advokát zastupuje (najmä v trestnom konaní, kde sa rozhoduje o obmedzení osobnej slobody, resp. o vine a treste). Aj z tohto dôvodu je povinnosťou advokáta v pozícii odborne starostlivého hospodára vždy dôsledne preskúmať poštu (evidovanú zvyčajne v poštovej knihe), ktorá bola doručená do jeho advokátskej kancelárie s cieľom vyhnúť sa možným negatívnym dôsledkom v prípade, že je potrebné na základe doručenej korešpondencie vykonávať ďalšie úkony vyplývajúce z povahy konkrétnych dokumentov, ktoré mu boli doručené.

Podľa názoru disciplinárneho senátu zavinenie disciplinárne obvineného spočívalo v nevedomej nedbanlivosti, pretože DO nevedel, že sa svojím konaním môže dopustiť disciplinárneho previnenia (nemal vedomosť o tom, že výzva na vyjadrenie zo SAK bola doručená), hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol (po návrate z dovolenky si DO mohol skontrolovať všetku došlú poštu a preveriť, či mu boli doručené také podania, ku ktorým má povinnosť sa vyjadriť alebo urobiť iný procesný úkon. DO tak mohol predísť zmeškaniu lehoty na vyjadrenie).

Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, okolnosti, za ktorých bolo spáchané, následky a na osobu DO. Disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že DO advokát sa na výzvu predsedu RK SAK predsa vyjadril, hoci až po viac než piatich mesiacoch od doručenia výzvy na vyjadrenie sa, avšak jeho konanie nemalo nepriaznivé následky pre tretie osoby. Z tohto dôvodu disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia DO, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia DO.

102.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bezodkladne neoznámi SAK zmenu adresy sídla advokátskej kancelárie, vedenú v zozname advokátov, v dôsledku čoho následkom problémov pri doručovaní zmarí vykonanie procesného úkonu zo strany daňového úradu u daňového subjektu a následne sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu predsedu RK SAK k obsahu sťažnosti sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 2 a 4 ZoA.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25. novembra.2014, sp. zn. DS VII.-27/14:1965/2013

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. novembra.2014, sp. zn. DS VII.-27/14:1965/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 2 a 4 ZoA,

tým, že

1.) komore bezodkladne neoznámil zmenu adresy svojho sídla vedenú v zozname advokátov, v dôsledku čoho Daňový úrad B. nemohol dňa 19. 9. 2012 vykonať miestne zisťovanie u daňového subjektu I. s. r. o. v zastúpení Mgr. A. B.,

2.) sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 12. 8. 2013,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **700 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených § 28 ods. 2 a 4 ZoA.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Vo veci sa uskutočnilo disciplinárne pojednávanie dňa 25. 11. 2014, na ktorom sa DO nezúčastnil. Svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie disciplinárneho pojednávania z dôležitého dôvodu. Podľa § 18 ods. 7 DP SAK bolo pojednávanie vykonané v neprítomnosti DO advokáta.

Zástupca RK SAK na pojednávaní dňa 25. 11. 2014 zotrval na podanom návrhu a navrhol, aby disciplinárny senát uznal DO za vinného zo spáchania disciplinárnych previnení a uložil mu disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu vo výške 2-násobku minimálnej mzdy.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal senát z písomných dôkazov tvoriacich disciplinárny spis a mal za nepochybne preukázané, že týchto previnení sa DO dopustil tak, ako je uvedené v disciplinárnom návrhu.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát vychádzal zo závažnosti uvedených previnení, ako aj z predchádzajúcich disciplinárnych previnení uvedených v matricnom spise DO. Mal za to, že vzhľadom na charakter pochybení, ako aj na osobu DO, je peňažná pokuta vo výške 700 eur primeraná. O trovách disciplinárneho konania rozhodol senát podľa § 57 ods. 5 ZoA.

103.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na požiadanie komory bezodkladne napriek opakovaným výzvam nevyjadrí k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie SAK na podnet iného, a na tieto výzvy žiadnym spôsobom, vrátane uplatnenia svojej obrany nereaguje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA sa vzťahuje aj na postup orgánov komory pri vyšetrovaní a posudzovaní sťažností pred začatím disciplinárneho konania, pretože pod pojem „konanie, ktoré je proti nemu vedené v súlade s týmto zákonom“ pri rozširujúcom výklade možno zaradiť aj postup komory pred začatím samotného disciplinárneho konania.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 30. októbra 2014, sp. zn. DS IX.-29/14:2467/2013

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 30. októbra 2014, sp. zn. DS IX.-29/14:2467/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

bezodkladne sa nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 2. októbra 2013, ktorú prevzal dňa 4. októbra 2013, nevyjadril sa ani po telefonicknej urgencii zo dňa 29. novembra 2013, ani po písomnej urgencii zo dňa 10. decembra 2013, ktorú prevzal dňa 11. decembra 2013.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 23. mája 2014.¹⁹

DO sa k skutku spočívajúcemu v nereagovaní na výzvu SAK vyjadril na pojednávaní dňa 26. septembra 2014 tak, že návrh považuje za nedôvodný a je presvedčený, že mal právo nepredložiť spis, aj keď ho o to požiadal zástupca RK SAK. Zároveň uviedol, že nepredloženie spisu bolo jeho vedomé rozhodnutie. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že právo nevyjadriť sa považuje za základné právo obvineného a uprednostňuje ústne vyjadrenie pred písomným.

V deň konania druhého pojednávania v tejto veci, t. j. 30. októbra 2014, DO doručil prostredníctvom e-mailu členom disciplinárneho senátu svoje stanovisko, v ktorom uviedol tri okruhy dôvodov, pre ktoré nemohla vzniknúť jeho disciplinárna zodpovednosť vo vzťahu k skutku uvedenému vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na prvom mieste poukázal na to, že v čase doručenia výzvy na vyjadrenie resp. urgencie neexistovalo konanie, ktoré by sa voči nemu ako advokátovi (a obvinenému) viedlo. Podľa názoru disciplinárne obvineného zo znenia § 28 ods. 4 ZoA vyplýva povinnosť advokáta vyjadriť sa „v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora“. Podľa disciplinárne obvineného z uvedeného ustanovenia nepochybne vyplýva, že povinnosť advokáta na vyjadrenie sa, poskytnutie vysvetlenia a predloženia požadovanej spisovej dokumentácie môže vzniknúť najskôr v okamihu, kedy je proti nemu začaté akékoľvek konanie v súlade so zákonom a predpismi komory. V tejto súvislosti poukázal na znenia § 57 ods. 2 prvá veta ZoA, ktoré rozlišuje postup orgánov komory pred začatím disciplinárneho konania a postup disciplinárnej komisie komory po jeho začatí, § 57 ods. 3 ZoA, z ktorého vyplýva, že advokát je disciplinárne obvinený z disciplinárneho previnenia, len čo bol proti nemu podaný návrh na začatie disciplinárneho konania a § 58 ods. 1 ZoA, z ktorého vyplýva, že disciplinárne konanie sa začína na návrh predsedu RK SAK; na uvedené reflektuje aj DP SAK (v § § 2 – 4 upravuje „Postup kancelárie komory pred začatím disciplinárneho konania“ a v § 5 „Začatie disciplinárneho konania“). Zdôraznil, že v čase predmetnej výzvy voči nemu nebolo vedené žiadne disciplinárne konanie, resp., že preskúmanie podnetu sťažovateľa RK SAK alebo akýkoľvek postup orgánov alebo útvarov SAK nemožno považovať za „konanie“, ktoré proti advokátovi v súlade so zákonom o advokácii a vnútornými predpismi vedie SAK. Disciplinárne obvinený tiež uviedol, že z § § 2 – 4 DP SAK vyplýva, že „advokát je povinný poskytnúť oddeleniu sťažností súčinnosť podľa odsekov 1 a 2“, skutok, pre ktorý sa vedie

19 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania boli aj skutky, ktoré spočívali v tom, že 1.) disciplinárne obvinený po prevzatí zastupovania sťažovateľa ako obvineného dňa 21. 3. 2013, napriek pokynom klienta v jeho trestnej veci: a) nepožiadaval o zopakovanie výsluchov poškodeného a svedkov za jeho prítomnosti, b) nepožiadaval vyšetrovateľa o doplnenie vyšetrovacieho spisu o chýbajúce dokumenty, c) nepožiadaval vyšetrovateľa o predvolanie znalca na výsluch z dôvodu nezrovnalostí v jeho znaleckom posudku, d) nepodal voči vyšetrovateľovi sťažnosť dozorujúcemu prokurátorovi, e) nevypracoval oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu za krivé výpovede poškodeného a svedkov; 2.) bez predchádzajúceho upozornenia sa nedostavil na stretnutie dohodnuté s klientom na deň 30. 5. 2013, pri ktorom mali nahliadnuť do spisu, pričom sa ospravedlnil až dodatočne; 3.) doručenie trestného rozkazu príslušného konajúceho súdu jemu ako obhajcovi oznámil klientovi až v predposledný deň lehoty na podanie odporu. Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 30. októbra 2014, sp. zn. DS IX.-29/14:2467/2013 bolo disciplinárne konanie v tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania zastavené z dôvodu späťvzťatia návrhu na začatie disciplinárneho konania zo strany navrhovateľa.

disciplinárne konanie mu však nekladie za vinu neposkytnutie súčinnosti, ale nevyjadrenie sa na výzvu predsedu RK SAK.

Ako druhý dôvod DO uviedol zásadu „*nemo tenetur se ipsum accusare*“, teda právo obvineného neobviňovať seba samého. DO poukázal na subsidiárnu aplikáciu Trestného poriadku v disciplinárnom konaní, rozhodnutia Ústavného súdu SR (I.ÚS 1/2013), viaceré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (Funke v. Francúzsko, Allen v. Spojené kráľovstvo, Martinen v. Fínsko, Chambaz v. Švajčiarsko, Bykov v. Rusko, Sanders v. Spojené kráľovstvo, John Murray v. Spojené kráľovstvo) a odborné články (príspevky JUDr. P. Šamka publikované na www.pravnelisty.sk), z ktorých okrem iného vyplýva, že táto zásada sa vzťahuje aj na administratívnoprávne konanie.

Ako tretiu skupinu dôvodov uviedol, že prílohou výzvy predsedu RK SAK, ktorá mu bola doručená 4. októbra 2013, boli podania (adresované SAK) jeho bývalého klienta, ktoré neobsahovali žiadne relevantné skutočnosti, ku ktorým by sa mohol akokoľvek vyjadriť a zaujať k nim akékoľvek stanovisko a o obsahu sťažnosti sa dozvedel až na disciplinárnom pojednávaní dňa 26. septembra 2014, ktoré malo obsahovať konkrétne skutočnosti, ktoré majú zakladať jeho disciplinárne previnenie. Mal za to, že nemožnosťou oboznámiť sa s doplňujúcim podaním sťažovateľa a reagovaním naň pred podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania mu bola odňatá možnosť „vyjadriť sa k sťažnosti“.

Na tomto stanovisku DO zotrval aj na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 30. októbra 2014.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát prijal nasledovné skutkové a právne závery:

K námietke disciplinárne obvineného, že výzva na zaujatie stanoviska k sťažnosti mu bola doručená pred začatím disciplinárneho konania, a preto nie je možná aplikácia § 28 odsek 4 ZoA, disciplinárny senát uviedol, že interpretáciu uvedeného ustanovenia zo strany disciplinárne obvineného považuje za účelovú a formalistickú, nezohľadňujúcu skutočný cieľ daného ustanovenia. Disciplinárny senát mal za to, že samotné znenie predmetného ustanovenia nevedie ani pri gramatickom výklade k tak jednoznačnému záveru, ako ho uvádza DO, pretože pod pojem „konanie, ktoré je proti nemu vedené v súlade s týmto zákonom“ pri rozširujúcom výklade možno zaradiť aj postup komory pred začatím samotného disciplinárneho konania (teda v štádiu pred návrhom na začatie disciplinárneho konania) – predovšetkým však disciplinárny senát poukazuje na účel predmetného ustanovenia, ktorým je zabezpečenie efektívneho postupu pri vyšetrovaní a posudzovaní sťažností na postup a činnosť advokátov, pre ktoré je úplne legitímne ustanovenie povinnosti pre dotknutého advokáta vyjadriť sa k sťažnosti, resp. obdobnému podaniu (akýkoľvek opačný záver by viedol k absurdnému záveru a fakticky k podstatnému sťaženiu výkonu disciplinárnej právomoci SAK). Na uvedených konštatovaniach nič nemení ani formálne rozlišovanie medzi činnosťou disciplinárnych orgánov SAK v štádiu pred podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania a samotného disciplinárneho konania (v užšom význame) a následne po ňom tak, ako na to poukázal disciplinárne obvinený.

Čo sa týka uplatnenia zásady zákazu seba obviňovania disciplinárny senát sa meritórne nezaoberal uplatnením tejto zásady disciplinárne obvineným v disciplinárnom konaní, pretože DO v čase po obdržaní výziev zo strany orgánov SAK takéto právo žiadnym spôsobom neuplatnil – naopak, DO zaujal absolútne pasívne stanovisko a na výzvy žiadnym spôsobom nereagoval. Disciplinárny senát uvádza, že nečinnosť či mlčanie samo osebe nie je možné za žiadnych okolností posúdiť ako uplatnenie akéhokoľvek práva (podobne napríklad svedok v trestnom konaní, ktorému za zákonom predvídaných okolností patrí právo odoprieť výpoveď, sa nemôže dovoliavať uplatnenia tohto práva v prípade, že sa nedostaví na predvolanie k vyšetrovateľovi, resp., že žiadnym spôsobom vyšetrovateľovi neoznámí uplatnenie tohto

práva) – disciplinárny senát si je vedomý toho, že kvalitatívne iná situácia by vznikla v prípade, ak by disciplinárne obvinený ním opísané právo (napríklad s poukazom na subsidiárnu aplikáciu príslušných ustanovení Trestného poriadku) aktívnym spôsobom (nie nečinnosťou) uplatnil, v danom prípade sa tak nestalo, a preto uvedenú obranu disciplinárne obvineného nie je možné zohľadniť a nie je potrebné sa ani zaoberať otázkou možnosti uplatnenia takéhoto práva v disciplinárnom konaní.

K námietke DO, že nemal možnosť oboznámiť sa s komplexným obsahom sťažnosti sťažovateľa, pretože s doplňujúcim podaním sťažovateľa sa oboznámil až na pojednávaní dňa 26. septembra 2014, pričom predtým mu boli doručené len prvé dve podania sťažovateľa, ktoré však neobsahovali žiadne relevantné skutočnosti, ku ktorým by sa mohol vyjadriť, disciplinárny senát uviedol, že podľa jeho názoru je možné v uvedených podaniach identifikovať, čo sťažovateľ disciplinárne obvinenému vytýkal. Disciplinárny senát ďalej uviedol, že podanie zo dňa 26. augusta 2013 obsahuje viacero konkrétnych vytýkaných nedostatkov zo strany sťažovateľa a podanie zo dňa 9. septembra 2013 je žiadosťou všeobecne požadujúcou preskúmanie postupu disciplinárne obvineného v trestnom konaní (resp. akýmsi nadväzujúcim podaním na skoršiu žiadosť). Avšak aj v prípade, že by tomu tak nebolo a uvedené podania by skutočne boli bezobsažné, či nepreskúmateľné, mal disciplinárne obvinený vzhľadom na znenie § 28 odsek 4 zákona o advokácii, resp. jeho vyššie uvedenú interpretáciu povinnosť na výzvu Revíznej komisie SAK reagovať (a to prípadne aj vyjadrením, že podanie sťažovateľa je podľa jeho názoru neurčité či nezrozumiteľné). Otázka prípadnej nemožnosti oboznámenia sa s doplňujúcim podaním nie je podľa názoru disciplinárneho senátu pre posúdenie zodpovednosti DO relevantná, pretože nemá žiadnu súvislosť so skutkom, ktorý je DO kladený za vinu. Disciplinárny senát tiež podotkol, že predmet disciplinárneho konania je v celom rozsahu vymedzený návrhom na jeho začatie, ktorý bol DO riadne doručený.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Zohľadňujúc všetky okolnosti posudzovaného prípadu, vrátane subjektívnych dôvodov na strane disciplinárne obvineného, ktoré v rámci svojho výsluchu vysvetlil, ako aj skutočnosti, že disciplinárne obvinený dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný, mal disciplinárny senát za to, že v tomto prípade postačuje samotné prerokovanie veci a upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

104.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý v podaní adresovanom súdu uvedie v mene klienta v postavení účastníka občianskeho súdneho konania tvrdenie, ktoré je mylné a nezakladá sa na skutočnom stave veci, nie je s ohľadom na procesné postavenie účastníka konania a význam jeho tvrdení pri hodnotení dôkazov, disciplinárnym previnením advokáta; nie je vecou stavovskej organizácie advokátov, aby nad rámec všeobecne záväzných platných právnych predpisov upravujúcich procesné postavenie účastníkov akéhokoľvek konania zužovala alebo inak modifikovala tieto práva a povinnosti.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 12. marca 2014, sp. zn. I. ODS-31/13: 454/2013

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 30. septembra 2013, sp. zn. DS II.-42/13:454/2013

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 30. septembra 2013, sp. zn. DS II.-42/13:454/2013 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK 12. marca 2014, sp. zn. I. ODS-31/13: 454/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 29 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca svojho klienta uviedol v odvolaní zo dňa 29. 1. 2013 podanom proti uzneseniu Okresného súdu pre P., že v súčasnej dobe sa vedie na miestne príslušnom súde K. na návrh jeho klienta konanie o určenie, že miestom obvyklého pobytu detí A. B. a C. B. je Slovenská republika, hoci vedel, že sa takéto konanie pred Okresným súdom K. v danom období neuskutočnilo, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 18. 4. 2013 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a v § 29 AP SAK pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Navrhovateľ v návrhu zdôraznil, že DO zastupoval klienta vo viacerých navzájom súvisiacich konaniach, týkajúcich sa maloletých detí klienta, musel preto vedieť, že konanie, na ktoré poukázal v predmetnom odvolaní, v danom období pred Okresným súdom K. neprebiehalo. Návrh na začatie takéhoto konania bol DO ako právnym zástupcom klienta podaný na príslušný okresný súd až dňa 10. 3. 2013, teda až po tom, ako bola DO doručená na vyjadrenie sťažnosť sťažovateľa, preto tvrdenie DO o prebiehajúcom konaní bolo evidentne nepravdivé, čo navrhovateľ považoval za nedôstojný a nekorektný postup DO, ktorý mohol mať vplyv na rozhodovanie odvolacieho súdu o podanom odvolaní.

DO vo svojich písomných vyjadreniach k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že tvrdenie o prebiehajúcom konaní vo vyššie spomenutom odvolaní svojho klienta

uviedol iba omylom, o čom svedčí aj nesprávne označenie príslušného súdu, ktorý mal o tomto návrhu rozhodovať. DO následne oznámil, že v mene svojho klienta podal príslušnému súdu dňa 12. 3. 2013 návrh na určenie, že miestom obvyklého pobytu oboch detí je Slovenská republika. Na pojednávaní disciplinárneho senátu k veci doplnil, že čo sa týka miestnej a vecnej príslušnosti na Okresnom súde K., tam bolo konanie na návrh sťažovateľa o nariadenie návratu maloletých detí do ČR, pričom v tomto konaní sa riešila otázka obvyklého pobytu ako prejudiciálna otázka.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 30. septembra 2013, sp. zn. DS II.-42/13:454/2013 bol DO advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát v odôvodnení zhrnul skutkové a právne závery nasledovne:

Z predložených dôkazov mal disciplinárny senát za preukázané, že DO uviedol v odvolaní svojho klienta zo dňa 29. 1. 2013 voči výroku I. uznesenia Okresného súdu pre P. zo dňa 18. 12. 2012, ktorým okresný súd preniesol svoju miestnu príslušnosť na iný súd v konaní o úpravu výkonu rodičovských práva a povinností k maloletým deťom klienta, že v súčasnej dobe sa vedie na miestne príslušnom a právomocnom súde K., na návrh jeho klienta konanie o určenie, že miestom obvyklého pobytu detí A. B. a C. B. je Slovenská republika. Z predloženého uznesenia Krajského súdu v P. zo dňa 27. 2. 2013 mal disciplinárny senát za preukázané, že mylne uvedená skutočnosť o údajne vedenom súdnom konaní nemala a ani nemohla mať vplyv na meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o tomto odvolaní klienta, pričom sám odvolací súd konštatoval, že je vecou prvostupňového súdu, aby si overil skutočnosť, či na príslušnom okresnom súde prebieha konanie o určenie, že miestom obvyklého pobytu maloletých detí je Slovenská republika.

V rámci hodnotenia predložených dôkazov disciplinárny senát dospel jednoznačne k záveru, že skutok, ktorý sa dáva DO za vinu, nie je disciplinárnym previnením. Senát konštatoval, že výkon advokácie je riadený viacerými pravidlami, ktoré vyplývajú tak zo zákona o advokácii a AP SAK, ako aj z iných platných právnych predpisov. Základné pravidlá poskytovania právnych služieb svojim klientom sú upravené i v § 18 ZoA. Advokátsky poriadok SAK v § 2 ods. 1 ustanovuje, že advokát je pri výkone svojho povolania povinný na prospech klienta využívať vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty a možnosti dané právnym poriadkom.

Senát ďalej uviedol, že postup účastníkov občianskeho súdneho konania v Českej republike upravuje zákon č. 99/1963 Sb. Občanským soudním řádem v znení neskorších predpisov (ďalej „O. s. ř.“). Postavenie a práva a povinnosti účastníkov konania sú vo všeobecnosti približne rovnaké ako v slovenskom právnom poriadku. Návrh účastníka občianskeho súdneho konania má obsahovať (§ 79 O. s. ř.), okrem iného, „vyličení rozhodujících skutečností“ – naproti tomu § 79 OSP obsahuje povinnosť v návrhu uviesť „pravdivé opísanie rozhodujících skutečností“. Občanský soudní řád navyše v § 131 ods. 1 a 2 O. s. ř odlišne od OSP platného na našom území upravuje povinnosti pri prípadnom výsluchu účastníka konania z čoho vyplýva, že O. s. ř. vymedzuje ešte širšiu dispozíciu účastníkom konania, ako zaobchádzať s rizikom výsluchu vo vlastnej veci. Na druhej strane, účastník občianskeho súdneho konania nemá primárnu povinnosť uvádzať také skutočnosti, ktorými by si priťažil. Účastník občianskeho súdneho konania nemá postavenie svedka a nemôže byť stíhaný pre trestný čin krivej výpovedi a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 ods. 2 českého Trestného zákona č. 140/1961 Sb. v znení neskorších predpisov. Výsluch a tvrdenia účastníka konania majú nepochybne tak v našom, ako aj v českom právnom poriadku úplne inú hodnotu ako ostatné dôkazné prostriedky. S malými výnimkami sa dokazujú a podporujú inými dôkazmi, ktoré súd v rámci svojej nezastupiteľnej činnosti hodnotí.

V neposlednom rade je občianske súdne konanie ovládané zásadou kontradiktórnosti, ktorá je jedným z prvkov spravodlivého súdneho procesu. „Každá strana musí mať zásadne možnosť nielen predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné pre úspech jej požiadaviek, ale musí mať i možnosť zoznámiť sa s každým dokladom a pripomienkou predloženými súdu za účelom ovplyvniť jeho rozhodnutie, a vyjadriť sa k nim“ (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Mantovanelli proti Francúzsku č. 21497/93 zo dňa 18. 3. 1997). Je na procesných stranách, aby namietali svoje vzájomné tvrdenia v súdnom konaní a navrhovaním dôkazov preukázali ich pravdivosť alebo nepravdivosť. Je taktiež potrebné uviesť, že súd je inštitúciou, ktorá v súdnom konaní jednotlivé tvrdenia účastníkov konania vyhodnocuje a rozhoduje o vykonaní navrhovaných dôkazov. Súd má dokonca i právo vykonať iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, pokiaľ to považuje za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ mal sťažovateľ za to, že DO uviedol v mene svojho klienta v predmetnom odvolaní nepravdivú informáciu o určitom inom prebiehajúcom súdnom konaní, mal právo pravdivosť tejto informácie namietat a požadovať, aby bola táto skutočnosť v danom súdnom konaní náležite preukázaná. Ide o dostatočný prostriedok obrany jeho práv a záujmov. DO navyše jasne a dôveryhodne vysvetlil skutočnosti, pre ktoré sa vo vyjadrení ocitlo nesprávne označenie súdu. Otázku, či riešenie prejudiciálnej otázky v súdnom konaní je rovnocenné s určovacou žalobou podľa § 80 písm. c) OSP disciplinárny senát vôbec neriešil, pretože mu neprináležalo hodnotiť postup súdu.

Mravnosť argumentácie, ktorú použije advokát pri zastupovaní svojho klienta a pri bránení jeho práv a záujmov, je nevyhnutné posudzovať individuálne a od prípadu k prípadu, a vo vzájomných súvislostiach konkrétnej situácie. Následne je potom potrebné týmto spôsobom vyhodnotiť aj mieru zachovania slušnosti a korektnosti správania sa advokáta voči súdom a úradom. Disciplinárny senát ustálil, že nemôže byť vecou stavovskej organizácie advokátov, aby nad rámec všeobecne záväzných platných právnych predpisov upravujúcich procesné postavenie účastníkov akéhokoľvek konania zužovala alebo inak modifikovala tieto práva a povinnosti. Samotnému účastníkovi konania by sa tým, v prípade jeho zastúpenia advokátom, nielen zhoršovalo procesné postavenie, ale mohlo by sa uvažovať aj o zhoršení jeho prístupu k súdnej ochrane. Napokon, ak by potom pri takomto obmedzení advokát dôsledne dodržiaval stavovské predpisy, musel by klienta pred prevzatím zastúpenia poučiť, že by bolo preňho procesne výhodnejšie, ak by sa nedal zastúpiť. Toto ale nie je a nemôže byť účelom poskytovania právnych služieb.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený len dôsledne a riadne plnil svoje povinnosti advokáta voči svojmu klientovi, pričom nijakým spôsobom neznevážil advokátsky stav, nesprával sa hrubo, ani nekorektne, či nedôstojne, preto jeho konanie nie je možné hodnotiť ako disciplinárne previnenie.

Voči tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie, v ktorom prezentoval najmä, že účastník súdneho konania prebiehajúceho pred súdmi v Českej republike nemôže vedome súd zavádzať, uvádzať nepravdu, resp. klamať, a že takýmto spôsobom sa nemôže správať ani advokát, ako zástupca účastníka. Obranu DO, že v prípade jeho výroku išlo len o výrok nepresný, ale v podstate pravdivý, keďže konanie o určenie obvyklého pobytu detí ku dňu podania predmetného odvolania skutočne prebiehalo a súd sa otázkou určenia obvyklého pobytu detí mal zaoberať ako otázkou prejudiciálnou, navrhovateľ považoval za účelovú.

Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil s právnymi závermi uvedenými v odvolaní navrhovateľa. Odvolací senát mal za to, že síce zo strany DO došlo k určitej nepresnosti, ktorá však mala svoj racionálny základ, ktorý spočíval v tom, že súd sa mal vysporiadať s problematikou obvyklého pobytu detí, či už v rámci prejudiciálnej otázky alebo sa mal zaoberať aj podaním

klienta DO zo dňa 24. 4. 2012, ktoré podľa obsahu mohol považovať za návrh v tomto konaní. Vzhľadom na to, že podľa názoru senátu skutočnosti uvádzané v odvolaní DO neboli namierené voči sťažovateľovi v úmysle skrátiť ho na jeho právach, prípadne spôsobiť prieťahy v konaní, vyhodnotil túto skutkovú situáciu tak, že skutok sa síce stal, ale nie je disciplinárnym previnením. Z týchto dôvodov prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

105.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v písomnej komunikácii adresovanej súdnemu exekútorovi uvedie ne slušné a neúčtivé vyjadrenia, znevažujúce prácu a profesionalitu exekútorského stavu ako celku, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 2 ods. 2, § 29 a § 40 ods. 2 AP SAK.

V súlade s § 119 ods. 2 TP v spojení s § 57 ods. 7 ZoA v disciplinárnom konaní je neprípustné použitie dôkazných prostriedkov získaných nezákonným spôsobom z dôvodu porušenia zákonom uloženej povinnosti mlčanlivosti za predpokladu nemožnosti oddeleného posúdenia len tých skutočností, na ktoré sa táto povinnosť nevzťahuje.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 3. novembra 2014, sp. zn. I. ODS-24/14:667/2013

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-44/13:667/2013

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 3. novembra 2014, sp. zn. I. ODS-24/14:667/2013 v spojení s rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-44/13:667/2013²⁰ bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 2 ods. 2, § 29 a § 40 ods. 2 AP SAK,

tým, že

v e-maile zo dňa 6. 2. 2012 adresovanom súdnemu exekútorovi A. B. uviedol: „v prvom rade pozdravujem tú slečinku, s ktorou som mal tú česť telefonической konverzácie, a ktorá sa ma snažila presvedčiť, že zablokovanie disponibilných prostriedkov pred dorúčením upovedomenia o začatí exekúcie vo výške 1,5 násobku (a reálne zablokovanie 3-násobku, ak by boli k dispozícii) vymáhanej pohľadávky je plne v súlade s § 61b ex. por. ako aj to, že predbežne vyčíslené trovy exekúcie, ktoré ste (odhadujem) v súlade s dobrou exekúorskou praxou na Slovensku stanovili na maximálne prípustné pri skutočnom výkone exekúcie mínus 1 eur, sú oprávnené – tieto som (potom, čo som jej vysvetlil, že si na mňa ako advokáta s dlhoročnou praxou nepríde s frázami pre laikov) s poukazom na § 201 ex. por. označil za sračičky pre deti, na ktoré nemám čas, na čo mi slečna urazene zložila telefón. Uvedené ma núti strácať čas písaním tohto e-mailu a ďalej ma utvrdzuje v presvedčení, že exekúorský stav je systémovo zvráteným prejavom privatizácie spravodlivosti a prístavom pre profesionálne nepoužiteľných absolventov štúdia, prípadne pseudo/cash – štúdiá práva, proti ktorému je potrebné razantne postupovať“,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**.

20 Rozhodnutie I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 3. novembra 2014, sp. zn. I. ODS-24/14:667/2013 bolo na základe žaloby o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia DO advokáta zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 2016, sp. zn. 2S/32/2015.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 3. novembra 2014, sp. zn. I. ODS-24/14:667/2013 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 20. mája 2014, sp. zn. DS IV.-44/13:667/2013 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 29 AP SAK, ktorého sa mal dopustiť

tým, že

vo svojom podaní zo dňa 13. 2. 2012 adresovanom súdnemu exekútorovi A. B. a do kópie adresovanej okresnému súdu, označenom ako námietky, napísanom na hlavičkovom papieri jeho advokátskej kancelárie, použil výrok: „Uvedené spolu s výzvou na poskytnutie súčinnosti, ktorú exekútor doručil spolu s upovedomeniami, v ktorej sa exekútor vyhráža trestnoprávnymi následkami „nespolupráce“, privádza povinného ku záveru, že v prípade tohto exekútora ide o klasického primitívneho výpalníka, ktorý pri presadzovaní svojich finančných záujmov nemá problém s ignorovaním zákona a má rád pocit, že nad ním stojí.“,

pretože v zmysle § 25 písm. a) DP SAK **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ dňa 18. 4. 2013 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti súdneho exekútora A. B.

DO vo svojom vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že vyjadrením osobných názorov v emailovej korešpondencii a v podaniach urobených i mimo výkonu advokácie nemohol porušiť § 2 ods. 2, § 29 a § 40 ods. 1 a 2 AP SAK v znení platnom v inkriminovanom období. Z preambuly advokátskeho poriadku vyplýva, že tento vychádza zo zákona o advokácii a podrobne upravuje práva a povinnosti advokáta pri výkone advokácie. Podľa DO porušenie povinnosti advokáta upravenej v tejto etickej norme SAK možno považovať za disciplinárne previnenie len vtedy, pokiaľ sa preukáže, že bola porušená v príčinnej súvislosti s „výkonom advokácie“, t. j. len pri zastupovaní klientov, obhajobe v trestnom konaní a pod. Zákon o advokácii v čase do 31. 12. 2012 neobsahoval úpravu uvedenú v § 29a tohto zákona v súčasnosti, vzťahujúcu sa na vystupovanie a správanie advokátov aj mimo výkonu povolania.

IV. disciplinárny senát svojím pôvodným rozhodnutím zo dňa 15. októbra 2013, sp. zn. DS IV.-44/13:667/2013 disciplinárne obvineného podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením s odôvodnením, že podľa § 18 ods. 3 ZoA znižovanie dôstojnosti advokátskeho stavu je disciplinárnym previnením len v prípade, ak k nemu dochádza pri výkone advokácie. Ohľadne prípadnej aplikácie § 29 AP SAK, v zmysle ktorého nie sú povinnosti advokáta vo vzťahu k súdom a úradom explicitne viazané na výkon advokácie senát konštatoval, že z Preambuly toho advokátskeho poriadku vyplýva, že advokátsky poriadok mohol advokátom určovať povinnosti len v rozsahu, ako mu to dovoľoval zákon o advokácii.

Toto rozhodnutie bolo na základe odvolania navrhovateľa rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu z 20. 2. 2014 sp. zn. I. ODS-37/13:667/2013 zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému senátu na nové konanie z dôvodu nesprávnej aplikácie § 56 ods. 1 ZoA. že disciplinárnym previnením advokáta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory, t. j. aj advokátskeho poriadku, schváleného najvyšším orgánom SAK – konferenciou advokátov, ako súbor pravidiel profesijnej etiky, ktoré je

advokát povinný dodržiavať. Z takto vymedzeného vzťahu zákona a advokátskeho poriadku vyplýva, že tento môže nielen podrobnejšie upravovať v zákone už zakotvené povinnosti, ale aj samostatne stanoviť povinnosti ďalšie. Zároveň bolo prvostupňovému disciplinárnemu senátu uložené doplniť dokazovanie tak, aby skutkové závery nezáviseli len od zhody medzi navrhovateľom a DO advokátom.

Prvostupňový disciplinárny senát vec znovu prerokoval a rozhodnutím zo dňa 20. 5. 2014 sp. zn. DS IV.-44/13:667/2013 disciplinárne obvineného podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. a) DP SAK oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného navrhovateľom dňa 18. 4. 2013, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že disciplinárne obvinený v rámci svojho výsluchu zotrval na svojich pôvodných tvrdeniach, pričom zároveň namietol zákonnosť zhromaždených dôkazov z dôvodu, že súdny exekútor A. B. predložením listinných dôkazov porušil povinnosť mlčanlivosti podľa § 32 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorej nebol rozhodnutím ministra spravodlivosti podľa § 32 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku zbavený, čo vyvodzoval z potvrdenia ministerstva spravodlivosti zo dňa 24. 4. 2014, č. 336447/2014/52.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k záveru, že skutky, ktoré sa kladú disciplinárne obvinenému za vinu sa stali a následne sa zaoberal zákonnosťou získaných dôkazov s ohľadom na námietku DO.

Disciplinárny senát zistil, že navrhovateľ preukazuje existenciu skutku výlučne z dôkazov, ktoré zaslal v rámci sťažnostného konania sťažovateľ – súdny exekútor A. B., a to z e-mailového listu zo dňa 6. 2. 2012 a z námietky zaujatosti zo dňa 13. 2. 2012, z obsahu ktorých vyplýva, že ide o listiny z exekučného konania a bezprostredne súvisiace s exekučným konaním, v ktorom disciplinárne obvinený vystupuje ako povinný a sťažovateľ ako súdny exekútor. Z toho dôvodu, pokiaľ súdny exekútor listiny týkajúce sa exekučného konania poskytuje tretej osobe (Slovenskej advokátskej komore) musí konať v súlade s § 32 ods. 1, 2 a 3 Exekučného poriadku, ktoré upravujú povinnosť súdneho exekútora zachovávať mlčanlivosť.

Z obsahu § 32 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že exekútor musí zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, ktoré súvisia s exekučným konaním, t. j. aj o listinách, ktoré sú súčasťou exekučného spisu, resp. s exekučným konaním súvisia. Zbaviť povinnosti zachovávať mlčanlivosť môžu súdneho exekútora len zákonom stanovené subjekty, ktorým je minister spravodlivosti alebo účastník konania, pričom v danom prípade k zbaveniu povinnosti mlčanlivosti nedošlo. Disciplinárny senát ďalej posudzoval, či existuje zákonná výnimka podľa § 32 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorej nie je potrebné zbavovať súdneho exekútora mlčanlivosti. V uvedenom ustanovení sú citované subjekty (taxatívnym výpočtom) vo vzťahu, ku ktorým sa viazanosť mlčanlivosťou na súdneho exekútora nevzťahuje. SAK ako orgán záujmovej samosprávy však v zákonnej výnimke uvedená nie je. Z toho dôvodu súdny exekútor nie je oprávnený vo vzťahu k SAK ani v zmysle zákonnej výnimky poskytovať listiny z exekučného spisu týkajúce sa účastníkov konania, resp. listiny súvisiace s exekučným konaním.

Disciplinárny senát nad rámec uvedeného poukázal aj na doktrínu „*ovocia z otráveného stromu*“, ktorá robí neprípustným použitie informácii získaných nelegálnym vykonaním dôkazu, ale aj použitie „*nadväzujúcich*“ dôkazov, ktoré boli získané na základe nelegálneho úkonu, pretože tieto dôkazy sú „*otráveným ovocím*“ (spracované podľa *Uznesenia Krajského súdu v Žiline*, zo dňa 14. 2. 2012, sp. zn.: 1 Tos 10/2012. In: *Zbierka trestnoprávneho kolégia KS v Žiline*, II/2012, s. 31 a nasl.). Americká justičná prax, kde bola doktrína „*fruit of the poisonous tree doctrine*“ prvýkrát uplatnená (1939), absolútne odmieta takéto dôkazy. V európskej kontinentálnej justičnej praxi, na strane druhej, existujú z absolútneho odmietania takýchto dôkazov tri výnimky, a to 1.) dôkaz bol získaný čiastočne na základe nezávislého „*nenaka-*

zeného“ dôkazu, 2.) dôkaz bol objavený bez ohľadu na nezákonný dôkaz, 3.) puto medzi nezákonným dôkazom a získanými informáciami je veľmi tenké.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia disciplinárny senát neprihliadol na listinné dôkazy v zmysle § 32 ods. 1, 2, 3 Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 zákona o advokácii²¹ a § 119 ods. 2 Trestného poriadku. Disciplinárny senát zároveň uviedol, že žiadne iné dôkazy, ktoré by mali preukazovať spáchanie skutku disciplinárne obvineným produkované neboli, preto dospel k záveru, že neexistujú zákonom získané dôkazy preukazujúce, že by sa stal skutok, ktorý je predmetom návrhu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že odvolací senát DO uzná za vinného v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania, uloží mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažnú pokutu vo výške 5-násobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom a zaviazá DO na náhradu trov disciplinárneho konania. Navrhovateľ namietal, že v danom prípade k porušeniu povinnosti mlčanlivosti zo strany súdneho exekútora nedošlo, pretože podľa jeho názoru predmetom sťažnosti súdneho exekútora nebolo nič, čo by sa malo meritórne týkať konkrétneho exekučného konania. Naopak, predmetom sťažnosti boli nedôstojné, nevhodné a vulgárne výroky použité disciplinárne obvineným advokátom v jeho písomných podaniach na adresu súdneho exekútora. Ďalej s ohľadom na subsidiárne použitie Trestného poriadku v disciplinárnom konaní zdôraznil, že aj disciplinárne konanie SAK treba považovať za určitú obdobu trestného konania, na účely ktorého sa predmetná povinnosť mlčanlivosti súdneho exekútora nevzťahuje, i keď SAK výslovne nie je uvedená v § 32 ods. 3 Exekučného poriadku.

I. odvolací disciplinárny senát odvolanie prerokoval dňa 3. 11. 2014 za účasti zástupcu navrhovateľa i disciplinárne obvineného, ktorý navrhol doplniť dokazovanie oboznámením sa obsahu listu Ministerstva spravodlivosti SR z 10. 10. 2014 o výsledkoch preverky vykonanej na žiadosť disciplinárne obvineného o vykonanie štátneho dohľadu nad činnosťou uvedeného exekútora, z ktorého vyplynulo, že podľa názoru ministerstva sa menovaný exekútor dopustil porušenia povinností pri výkone činnosti exekútora uvedenej v § 32 ods. 1 Exekučného poriadku tým, že SAK v liste z 11. 3. 2013 uviedol informácie týkajúce sa uvedených troch exekučných konaní bez toho, aby bol ministrom spravodlivosti vopred zbavený mlčanlivosti, nakoľko podanie takejto sťažnosti na SAK nespadá pod výnimky uvedené v § 32 ods. 3 Exekučného poriadku.

Na základe dokazovania vykonaného v oboch prvostupňových konaniach, doplneného na odvolacom disciplinárnom konaní dňa 3. 11. 2014 a právneho posúdenia skutkového stavu prvostupňovým disciplinárnym senátom, odvolací senát dospel k záveru, že s napadnutým rozhodnutím možno súhlasiť len vo vzťahu k druhému skutku uvedenému v písm. b) návrhu na začatie disciplinárneho konania, preto v tejto časti napadnuté rozhodnutie podľa § 34 DP SAK ako vecne správne potvrdil.

Podľa názoru odvolacieho senátu obsah e-mailu zo 6. 2. 2012 tvoria dve vecne samostatné časti. V prvej časti je text tvoriaci skutok v bode a) uvedeného návrhu, ktorý, vrátane zopakovania predchádzajúcej telefonickej komunikácie, disciplinárne obvinený označuje za prejavy osobnej povahy – vyjadrenie vlastného názoru, hodnotiaceho úsudku na „exekútorský stav“. Azda na zdôraznenie váhy svojho názoru však disciplinárne obvinený zároveň poukazuje

21 § 57 ods. 7 zákona o advokácii: „Ak tento zákon alebo disciplinárny poriadok komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu.“ (pozn. zákon č. 301/2005 Z. z., *Trestný poriadok*)

na skutočnosť, že nejde o názor laika, ale „advokáta s dlhoročnou praxou“. V druhej časti, oddelenej aj opticky – medzerou, po oslovení „K veci pán kolega!“, DO oznamuje zánik dôvodu exekúcie. Táto časť však podľa názoru odvolacieho senátu nie je relevantná pre posúdenie výrazov (vulgazmov) uvedených v prvej časti e-mailu, podľa dotknutých ustanovení Advokátskeho poriadku. Preto nie je potrebné jej použitie ako súčasti dôkazných prostriedkov, tak ako ani identifikácia konkrétneho exekučného konania nie je nevyhnutná pri špecifikácii predmetného skutku. Z tohto aspektu pre toto disciplinárne konanie nie sú potom relevantné ani zistenia uvedené v liste Ministerstva spravodlivosti SR z 10. 10. 2014.

Odvolací disciplinárny senát y uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie v tejto časti podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii v spojení s § 35 písm. a) Disciplinárneho poriadku SAK zmenil tak, že uznal disciplinárne obvineného za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s bodom a) návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii uložil disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie.

106.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca klienta v trestnej veci v písomnom podaní adresovanom súdu uvedie s poukazom na diskusiu na internetovom fóre vo vzťahu k sudcovi podozrenie o jeho korupčnom správaní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 18. februára 2015, sp. zn. I. ODS-33/14:2510/2013

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 29. októbra 2014, sp. zn. DS III.-13/14:2510/2013

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 29. októbra 2014, sp. zn. DS III.-13/14:2510/2013 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 18. februára 2015, sp. zn. I. ODS-33/14:2510/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA,

tým, že

v písomnom podaní adresovanom krajskému súdu, označenom ako „žiadosť o zrušenie termínu verejného zasadnutia“ zo dňa 12. 3. 2013 okrem iného uviedol, že „... v takto brutálne závažnom prípade je nutné brať do úvahy aj skutočnosť, že na verejnom fóre v rámci diskusie sa objavili podozrenia (dôkaz č. D2), že rodina poškodeného mala prípad podplácať, čo síce popierajú, ale prípad sa aj s hodnotením niektorých dôkazov, žiaľ, vyvíja tak, ako v decembri 2011 jednoznačne konštatuje A. B. a C. D., že ja viem, ako to dopadne, že pôjde do basy; nie sú to prvé podozrenia korupcie (dôkaz č. D3) na krajskom súde a nie je to prvé podozrenie sudcu JUDr. E. F.“

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 29. 1. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 28. 1. 2014 proti DO advokátovi, ktorému predchádzalo podanie sťažnosti sťažovateľa JUDr. E. F.

DO sa k sťažnosti vyjadril zo dňa 27. 11. 2013, že advokátska kancelária pri príprave podania postupovala v súlade s judikatúrou ESĽP a judikatúrou NS SR.

DO sa k návrhu podrobne vyjadril v podaní z 15. 3. 2014, ku ktorému pripojil aj tlačové výstupy z internetu obsahujúce novinové články a súvisiacu diskusiu na internete. Uviedol, že navrhovateľ inkriminovaný výrok vytrhol z kontextu celého podania a súvisiace okolnosti interpretoval demagogicky v neprospech DO. Účelom tohto podania v rámci obhajoby klienta pre obzvlášť závažný zločin vraždy bolo dosiahnuť odňatie tejto trestnej veci krajskému súdu a jej prikázanie inému vecne príslušnému krajskému súdu. Podanie bolo prejavom práva obhajoby, v rámci návrhu podľa § 23 TP vzniesť aj námietku zaujatosti a teda vyjadrovať sa aj k osobe sudcu. DO ďalej zdôraznil, že uvedeného disciplinárneho priestupku sa nemohol dopustiť, keďže predmetné podanie on sám nepísal a ani ho nečítal. Iba ho podpísal. Podanie a k nemu pripojené dôkazy, podľa DO, pripravil „pracovník kancelárie“, pričom vychádzal aj z článkov uverejnených v tlači, pričom podľa jeho názoru obhajoba vychádzala z novinárskej etiky a prezumpcie povinnosti pravdivo informovať verejnosť. Preto, ak tvrdenia v uvedených článkoch nie sú pravdivé, mal sťažovateľ podať žalobu na ochranu osobnosti proti vydavateľom a autorom článkov, a nie iniciovať disciplinárne konanie DO.

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 29. októbra 2014, sp. zn. DS III.-13/14: 2510/2013 bol DO advokát uznaný za vinného v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 200 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát na základe dokazovania na pojednávaniach dňa 6. 6. 2014 a dňa 29. 10. 2014 konštatoval, že DO sa dopustil uvedeného skutku tak, ako bol opísaný v návrhu a že toto jeho konanie nie je v súlade s § 18 ods. 3 ZoA. V tomto smere si osvojil tvrdenie navrhovateľa, že v skutku použitý spôsob naznačovania vykonštruovaného tvrdenia o údajom korupčnom konaní sťažovateľa nemá vecnú oporu v článkoch označených DO. Ako nedôveryhodnú posúdil obranu DO, že predmetné podanie v tak závažnej trestnej veci len podpísal bez znalosti jeho obsahu. DO ničím nepreukázal, resp. nepodložil ani svoje tvrdenia o tom, že toto podanie nepísal, resp. dôkaz o tom, že ho písala iná osoba. Prvostupňový disciplinárny senát poukázal aj na to, že ... činnosť profesie advokáta so sebou prináša aj situácie, kedy sa advokát ocitne v emočne zložitejšej situácii, kedy je zvýšené riziko, že advokát neodhadne hranicu, za ktorou sa už môže jeho prejav javiť ako neslušný a nedôstojný. V tomto prípade išlo o písomné podanie, kedy advokát mal možnosť vykonať korekciu podania a v takomto znení ho neadresovať súdu. Z uvedených dôvodov dospel disciplinárny senát k záveru, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia. Aj z týchto dôvodov pri rozhodovaní o sankcii senát akceptoval navrhovanú formu disciplinárneho opatrenia, ale vo výrazne nižšej peňažnej sume.

DO v odvolaní z 21. 12. 2014 napadol toto rozhodnutie vo všetkých jeho výrokoch a žiadal ho zrušiť s alternatívou buď vrátiť vec prvostupňovému disciplinárnemu orgánu na nové konanie alebo oslobodenie spod disciplinárneho návrhu. Podľa názoru DO, v konaní nebol dôsledne zistený skutkový stav a dostatočne zohľadnené argumenty a dôkazy v jeho prospech. Konajúci senát nevykonával ani ním navrhované dokazovanie výsluchom sťažovateľa na skutočnosť či podal, resp. prečo nepodal žalobu na ochranu osobnosti proti dotknutým vydavateľom novín. Prevažnú časť zo šiestich strán odvolania však tvorila repetícia jeho podania z 15. 3. 2014 doplneného o časti jeho prednesu na pojednávaní prvostupňového disciplinárneho senátu dňa 6. 6. 2014.

I. odvolací disciplinárny senát po prerokovaní veci odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Pri tomto rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol správne zistený III. disciplinárnym senátom SAK v prvostupňovom konaní. Aj odvolací senát mal za preukázané, že disciplinárne obvinený uvedeným skutkom prekročil hranicu stanovenú pravidlami profesijnej etiky, v tomto prípade vyjadrenej aj v § 38 AP SAK. V súvislosti s hodnotením oprávnenosti inkriminovaných tvrdení odvolací senát poukazuje aj na obsah uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 4. 2013, ktorým predmetná trestná vec vedená pred krajským súdom nebola tomuto súdu odňatá. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd tiež uviedol, že dôvodom na odňatie veci krajskému súdu a jej prikázanie inému krajskému súdu nemôže byť v rámci diskusie na verejnom internetovom fóre uvedené podozrenie, že rodina poškodeného mala prípad podplácať, resp. opäť žiadanými dôkazmi nepodložené – podozrenie z korupcie konkrétneho sudcu na krajskom súde vychádzajúce z článkov z dennej tlače týkajúcich sa iných trestných vecí. Vzhľadom na povahu porušených povinností, spôsob konania i mieru zavinenia odvolací senát považoval disciplinárne opatrenie uložené disciplinárne obvinenému napadnutým rozhodnutím za primerané.

107.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v písomnej námietke zaujatosti, vznesenej voči konajúcemu sudcovi formuluje svoje domnienky o ovplyvňovaní sudcu pri rozhodovaní tretími osobami, pričom zároveň uvedie ako všeobecne známu skutočnosť tvrdenie o pomalom postupe sudcu v konaní, a to bez označenia akýchkoľvek dôkazov na preukázanie týchto skutočností, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 38 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 15. októbra 2015, sp. zn. II. ODS-1/15:3256/2013

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 9. decembra 2014, sp. zn. DS III.-33/14: 3256/2013

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 9. decembra 2014, sp. zn. DS III.-33/14: 3256/2013 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2015, sp. zn. II. ODS-1/15:3256/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 38 AP SAK,

tým, že

v písomnom podaní k právnej veci navrhovateľov, zastúpených DO, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, vedenej okresným súdom, adresovanom okresnému súdu, označenom ako „Námietka zaujatosti konajúceho sudcu okresného súdu JUDr. A. B.“ zo dňa 11. 11. 2013 (ďalej len „námietka zaujatosti“) okrem iného uviedol, že „Sudca JUDr. A. B. je pritom v očiach verejnosti známy, že prvé úkony v akejkoľvek konaní nerobí skôr ako po šiestich až dvanástich mesiacoch od obdržania sporovej veci.“... „Z vyššie uvedeného dôvodu existuje predpoklad, že sudca JUDr. A. B. bol v predmetnej veci pravdepodobne ovplyvňovaný zo strany tretej osoby a nemožno preto hovoriť o jeho nezaujatosti v predmetnej veci.“

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa JUDr. A. B., ktorý sa sťažoval na to, že DO advokát sa v podaní adresovanom súdu hrubým spôsobom dotkol jeho cti a dobrého mena.

Na výzvu predsedu RK SAK sa k sťažnosti vyjadril DO, ktorý poukázal o. i. aj na to, že sťažovateľ vystupuje vo svojej sťažnosti zdanlivo ako sudca, avšak samotná hlavička sťažnosti prezrádza, že ide o súkromné podanie. Vo vyjadrení, ktoré bolo doručené SAK dňa 10. 12. 2013 ďalej uviedol, že sťažovateľ pravdepodobne porušil viaceré právne predpisy, keď sa vo svojej súkromnej záležitosti vydával za sudcu. Navyše je odôvodnený predpoklad, že sťažovateľ sa vyššie uvedeným konaním pravdepodobne dopustil trestného činu.

K návrhu sa DO vyjadril písomným podaním, v ktorom poukázal na to, že je viazaný právnymi predpismi SR a v ich medziach využil všetky dostupné zákonné a procesné možnosti v záujme ochrany práv svojho klienta. Namietol nezákonnosť získania dôkazu, nakoľko konanie o námietke zaujatosti nie je verejné konanie, ale „...konanie, ktoré prebieha len v rámci procesného konania týkajúceho sa zákonom definovaného okruhu osôb (účastníkov konania)“. DO poukázal na to, že sudcovi žiadny právny predpis nepriznáva právo vyhotovovať si kópie zo spisu, v ktorom je konajúcim sudcom. Disciplinárne obvinený zároveň zdôraznil, že JUDr. A. B. nie je zákonný sudca v predmetom konaní, pretože je ním už iný sudca, z čoho súčasne DO vyvodil domnienku, že ním podaná námietka zaujatosti bola zrejme opodstatnená a navrhovateľ sa s predmetnou vecou neoboznámil ani verejne dostupnými prostriedkami. DO uviedol v predmetnom vyjadrení aj, že to, že sťažovateľ je v očiach verejnosti známy určitými skutočnosťami, čo nie je jeho osobný názor, ale názor širokej a lokálnej verejnosti, s ktorým bol oboznámený a ktorý nie je ako advokát povinný nikomu uviesť s poukazom na § 23 ods. 1 ZoA. DO namietol aplikáciu rozhodnutí označených v odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože on nekonal verejne a ani v rámci bežného konania. DO poukázal aj na to, že mu nebola uložená poriadková pokuta, a to ani prvostupňovým a ani odvolacím súdom. DO vo vyjadrení prezentoval aj svoj názor, že SAK a jej orgány pravdepodobne riešia vykonštruované prípady namiesto toho, aby chránili svojich členov.

V konaní DO viackrát ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní III. disciplinárneho senátu a to dňa 29. 10. 2014 a 9. 12. 2014, pričom disciplinárny senát posledné ospravedlnenie z neúčasti nevzal do úvahy a dňa 9. 12. 2014 rozhodol tak, že DO uznal za vinného v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 100 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania vo výške 352 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát zdôvodnil nezohľadnenie ospravedlnenia neúčasti DO na pojednávaní disciplinárneho senátu tým, že zákon o advokácii v tejto súvislosti odkazuje na Trestný poriadok, podľa ktorého § 120 ods. 2 v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. V prípade DO išlo už v poradí o druhé nedostatočne odôvodnené ospravedlnenie, z ktorého nebolo zjavné, do akej miery ochorenie ohrozovalo jeho život, zdravie alebo, aké hrozilo nebezpečenstvo rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby v prípade, ak by sa zúčastnil na disciplinárnom pojednávaní.

K veci samej disciplinárny senát uviedol, že v predmetnej veci bolo preukázané, že sa DO dopustil skutku, ktorý je disciplinárnym previnením. DO formuloval domnienky o existencii

predpokladu, že sťažovateľ bol pravdepodobne ovplyvňovaný zo strany tretej osoby. Ak mal DO takúto vedomosť, mal uviesť dôkazy, o ktoré oprel svoje tvrdenie. Na tom, že išlo o domnienku aj sčasti postavil DO svoju obranu, ale to neznamená, že ak ktokoľvek uvedie nejaké tvrdenie a použije slovo „pravdepodobne“, tak nemožno považovať takéto tvrdenie za osočujúce. Disciplinárne obvinený poukázal na názor *širokej a lokálnej verejnosti*, ale advokát sa má slušne a korektne správať bez ohľadu na to, aké názory *širokej a lokálnej verejnosti* zistil. To, že vec v súčasnosti pojednáva iný sudca nemalo na rozhodovanie o tejto disciplinárnej veci vplyv. Navyše to ani nemusí značiť, že námietka zaujatosti bola dôvodná, pretože už to, že sudca podal na advokáta sťažnosť, znamená, že vec by nemal prejednávať, nakoľko – ako aj sám v sťažnosti uviedol – sa advokát hrubým spôsobom dotkol jeho cti a dobrého mena. Aj dôvodnou námietkou zaujatosti sa možno dopustiť disciplinárneho previnenia, pretože môže byť sformulovaná tak, že by išlo o podanie, ktoré nebude napr. slušné a korektné. Pokiaľ ide o zákonnosť dôkazov, akceptovať obranu DO by značilo to, že sťažovateľ by sa nemohol efektívne brániť, uprelo by sa mu právo, aby dôvodnosť jeho sťažnosti bola riadne preskúmaná.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, v ktorom zopakoval svoje výhrady voči návrhu na začatie disciplinárneho konania. DO vo vzťahu k nezákonnosti použitých dôkazov zdôraznil, že žiadny právny predpis podľa DO nepriznáva rozširovanie listín z aktívneho ani iného súdneho spisu a jeho zverejňovanie alebo doručovanie na to neoprávneným osobám. Poukázal na to, že takto nezákonne získaný dôkaz nie je možné použiť v disciplinárnom konaní. Namietal skutočnosť, že predložil disciplinárnemu senátu ďalšie dôkazy, ktoré disciplinárny senát vôbec nevyhodnotil, najmä predchádzajúce rozhodnutia sudcu, z ktorých je zrejmé, ako rozhoduje v konkrétnych veciach, z čoho zrejme odvodzuje, že námietka zaujatosti, ktorú formuloval, mala svoje opodstatnenie. Ďalej namietal skutočnosť, že disciplinárny senát konal v jeho neprítomnosti napriek tomu, že sa riadne ospravedlnil. Vzniesol námietku voči celému disciplinárnemu senátu, ktorý o veci rozhodoval a označil za zaujatého aj predsedu RK SAK. Na záver tohto odvolania uviedol, že námietku zaujatosti využil ako svoje procesné právo a formuláciou „pravdepodobne“ využil svoje právo, ako právny zástupca svojich klientov, ktorí uplatňovali svoje procesné práva. Vyslovil názor, že pokiaľ by disciplinárny senát SAK konal a rozhodoval v zmysle platných právnych predpisov, zrejme by dospel k rozhodnutiu podľa § 25 písmena a) a b) DP SAK.

II. odvolací disciplinárny senát vec prerokoval v neprítomnosti DO advokáta, ktorý sa aj s jeho zástupcom v priebehu odvolacieho konania ospravedlnili z neúčasti na pojednávaní o konaní, na ktoré boli riadne vyzvaní viackrát. Odvolací senát sa plne stotožnil s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia s tým, že opakovane tak, ako v konaní na prvom stupni išlo už o štvrté nedostatočne odôvodnené ospravedlnenie disciplinárne obvineného. Z lekárskeho potvrdenia o dočasnej PN nebolo zrejmé, do akej miery ochorenie DO ohrozovalo jeho život, zdravie, alebo, aké hrozilo nebezpečenstvo rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby v prípade, ak by sa zúčastnil na disciplinárnom pojednávaní. Len z diagnózy uvedenej v potvrdení od lekára nie je ani s aplikáciou prílohy č. 1 k zákonu č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov možné bez ďalšieho vyvodiť závažnosť ochorenia. To je úlohou ošetrojúceho lekára. DO, ktorý opakovane žiadal o odročenie pojednávania, nedoložil potrebné potvrdenie.

Odvolací disciplinárny senát odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a plne sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v napadnutom rozhodnutí a v tejto súvislosti doplnil, že podaním, nech ide o akékoľvek podanie, nemožno sledovať cieľ, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom, teda nemožno akceptovať, ak cieľom podania

(priamym alebo nepriamym) je neoprávnene zasiahnuť do práv inej osoby na ochranu osobnosti alebo na dobrú povesť. To sa týka aj osoby sudcu. Je tomu tak aj vtedy, kedy sa priamo alebo nepriamo podaním chráni práva inej osoby, ako v danom prípade klienta DO.

Nad rámec právnej argumentácie obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia odvolací senát analogicky poukázal ešte aj na uznesenie ÚS SR zo dňa 14. 2. 2006, sp. zn. III. ÚS 52/06, podľa ktorého princíp zachovania úcty k právam iných má byť v rámci občianskeho súdneho konania v súlade s § 1 a § 2 OSP rešpektovaný všetkými účastníkmi konania. Z tohto princípu vyplýva požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch. Správanie, ktorého cieľom je uškodiť reputácii účastníka konania, ako i samotného rozhodujúceho súdu, je podľa názoru ÚS SR možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takehoto práva. Súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania na ÚS SR je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní. V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu návrhu na začatie konania pred ÚS SR môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Podanie, ktorým sa zasiahlo do týchto práv totiž zostáva súčasťou súdneho spisu. S obsahom takehoto podania sa môžu oboznámiť i ďalšie osoby, najmä predsedovia súdov (§ 53 ods. 1 písm. c) zákona o súdoch), konajúci sudcovia, súdni úradníci, zamestnanci súdov plniaci úlohy pri výkone súdnictva, a to na všetkých stupňoch všeobecných súdov, na ÚS SR, EŠLP a pod., zástupcovia účastníkov, znalci, prekladatelia, prokurátor (§ 35 ods. 4 a 5 OSP). O obsahu takýchto podaní sa môže dozvedieť aj verejnosť na pojednávaní, pri postupe napr. podľa 118 ods. 4 prvá veta, § 119 ods. 5, § 122 ods. 2 tretia veta alebo § 129 OSP. Zároveň by sa obsah takehoto podania mal aspoň stručne zachytiť v odôvodnení rozhodnutia, ktorým súd rozhodne vo veci (§ 157 ods. 2 OSP), alebo ktorým rozhodoval o vedení konania, napr. o poriadkových opatreniach (§ 167 ods. 2 a § 169 OSP).

Odvolací senát sa zaoberal aj primeranosťou uloženého disciplinárneho opatrenia, ktoré bolo uložené DO. Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu je pravdou, že konanie DO bolo porušením povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, ale v danom prípade možno konštatovať, že DO v danom prípade konal pod vplyvom zrejme nevládnutých emócií. Mal však možnosť kedykoľvek svoje podanie upraviť, čo neurobil. Takéto konanie však nemožno tolerovať. Túto skutočnosť vzal pri rozhodovaní a druhu a výške disciplinárneho opatrenia do úvahy prvostupňový disciplinárny senát, pričom odvolací senát sa s týmito jeho závermi stotožnil. Vzhľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát považoval za primeranú peňažnú pokutu v sume 100 eur, ktorá bola uložená DO.

108.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca klienta na hlavnom pojednávaní uvedie na adresu predsedu senátu výrok, že „mu z neho prichádza zle“, a následne vedome nepravdivo súd informuje o svojom zdravotnom stave a na výzvu SAK sa bezodkladne nevyjadrí k obsahu sťažnosti sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA, § 28 ods. 4 ZoA, § 29 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 28. apríla 2014, sp. zn. III. ODS-36/13:3489/2012

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 30. septembra 2013, sp. zn. DS II.-32/13:3489/2012

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 30. septembra 2013, sp. zn. DS II.-32/13:3489/2012 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 28. apríla 2014, sp. zn. III. ODS-36/13:3489/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 28 ods. 4 ZoA, § 29 AP SAK,

tým, že

ako obhajca klienta na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. 6. 2012 v trestnej veci klienta pred okresným súdom:

- a) uviedol na adresu predsedu senátu výrok: „Trvám na svojej sťažnosti tak, ako som ju písomne podal, mne klesá hladina cukru, aj teraz mi z Vás prichádza zle a bude mi asi treba zavolať sanitku“,
- b) uviedol ohľadne svojho zdravotného stavu nepravdivý výrok „Až do piatku som nebol nikde, doma som ležal a odpočíval, nakoľko mi ošetrojúca lekárka odporučila pokoj doma v rozmedzí 3 – 5 dní“, hoci si bol vedomý, že po tom, ako opustil hlavné pojednávanie konané dňa 6. 6. 2012 a ako sa toho istého dňa podrobil lekárskemu vyšetreniu, dňa 6. 6. 2012 navštívil klienta v ústave na výkon väzby,
- c) na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, ktorú výzvu prevzal dňa 8. 11. 2012 sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **3 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 2. 4. 2013 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na podklade sťažnosti sťažovateľa.

Zo sťažnosti konajúceho sudcu okrem iného vyplynulo, že DO ako obhajca obžalovaného v trestnej veci bez riadneho dôvodu opustil pojednávacu miestnosť, pričom svoj nesúhlas s čítaním znaleckých posudkov odôvodnil najprv absenciou písomného súhlasu obžalovaného pre zotrvanie na hlavnom pojednávaní, následne podmieňoval svoje zotrvanie rozhodnutím senátu o námietke zaujatosti, ktorú súd vyhodnotil ako sťažnosť proti procesnému postupu súdu a až ako tretí dôvod uviedol svoje zdravotné problémy, ktoré však vôbec nekonkretizoval. Tým, že opustil pojednávacu miestnosť, zmaril hlavné pojednávanie. Dňa 13. 6. 2012 na ďalšom hlavnom pojednávaní v tej istej veci na otázku predsedu senátu uviedol klamlivú informáciu o závažnosti svojho zdravotného stavu na ostatnom pojednávaní. Sťažovateľ ďalej uviedol, že advokát napriek výzve predsedu senátu do dňa podania sťažnosti napriek hrozbe poriadkovej pokuty nedoručil súdu lekárske potvrdenie o svojom zhoršenom zdravotnom stave a napokon poukázal na neetické vyjadrenie obhajcu na hlavom pojednávaní.

DO sa k podanej sťažnosti písomne nevyjadril.

II. disciplinárny senát rozhodnutím z 30. septembra 2013, sp. zn. DS II.-32/13:3489/2012 uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v zmysle podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, uložil mu peňažnú pokutu vo výške 3 000 eur a rozhodol o povinnosti DO zaplatiť paušálne náklady konania.

Disciplinárny senát v odôvodnení ustálil, že skutky v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK sa stali a že ich DO spáchal. DO k prvým dvom skutkom na disciplinárnom pojednávaní uviedol, že do ÚVV za klientom išiel iba preto, aby mu oznámil, že ho nenavštívi, na svoju

obranu uviedol, že pojednávanie v predmetnej veci bolo opakovane odročované z dôvodu, že členovi senátu prišlo zle, pričom jemu súd neoznámil, že termín sa zrušil. Na pojednávaní uviedol „... ja sa ku skutku nebudem vyjadrovať, potrestajte ma. Ja som vôbec nepokladal za potrebné dávať stanovisko sudcovi, ktorý mi nesiaha ani po päty“. Ďalej uviedol, že dňa 6. 6. 2012 mu už od rána bolo skutočne zle. Predmetný výrok však poprel. Na adresu konajúceho sudcu uviedol, že sa jedná o sudcu, ktorý v sebe nemá nič ľudskosti a keď ho požiadal, aby sa mohol napiť, tak mu odmietol dať súhlas. O prístupe sudcu, podľa DO svedčí aj skutočnosť, že on sa pravidelne zúčastňoval na pojednávaniach a pri prvom konflikte mu bola uložená poriadková pokuta 1 500 eur, ktorú krajský súd potvrdil. Na pojednávaní predložil listinný dôkaz, potvrdenie z nemocnice o absolvovaní lekárskeho ošetrenia 6. 6. 2013 o 11.38 hod. K lekárskej správe uviedol, že aj keď sa v nej nenachádza odporúčanie pokojného režimu, pamätá si, že mu to lekárka povedala ústne. K tretiemu skutku uviedol, že na výzvu RK SAK sa nijako nevyjadril predtým preto, že to z hľadiska zásady bezprostrednosti a ústnosti nepovažoval za potrebné.

Senát mal za to, že DO tým, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. 6. 2012 uviedol výrok, že mu prichádza zo sudcu/súdu zle a bude mu asi treba zavolať sanitku nepochybne nepostupoval voči súdu slušne a korektne. Disciplinárny senát nemal k dispozícii, okrem tvrdenia DO, žiaden relevantný dôkaz, že by uvedený výrok nebol na hlavnom pojednávaní prednesený. Neexistovala ani žiadna pochybnosť, že výrok bol adresovaný predsedajúcemu sudcovi, alebo celému senátu (čo je však v danom prípade úplne irelevantné). Rovnako v prípade uvedenia vedome nepravdivých údajov ohľadom postupu obvineného po opustení pojednávacej miestnosti dňa 6. 6. 2012, boli tvrdeniami, ktoré boli uvedené ako vedome nepravdivé. Tvrdenia disciplinárne obvineného boli jednoznačne vyvrátené nielen listinnými dôkazmi, ale aj nepriamymi dôkazmi, ktoré vyplývajú z postupu DO. Disciplinárne obvinený totiž, ak by malo byť pravdivé jeho tvrdenie, nevyužil ani to najzákladnejšie právo namietať obsah zápisnice podľa § 58 ods. 1 písm. f) Tr. por. Disciplinárny senát neuveril takto zvolenej obhajobe aj z dôvodu, že v postupe DO v trestnom konaní zistil opakovane uvádzané skutočnosti, ktoré sa vedome nezhodovali so skutočnosťou, a boli navyše následne menené v záujme vlastnej obrany. Disciplinárny senát si, pri vyhodnocovaní konania DO, bol vedomý zložitosti trestného konania a postavenia obhajoby v ňom v celej jeho šírke, aj so všetkými objektívnymi a subjektívnymi problémami, ktorými justičný systém trpí. Ale ani evidentne eminentný záujem na obhajobe klienta nedáva advokátovi právo, aby súd znevažoval výrokmi, ktoré možno zvyšujú imaginárnu „hodnotu“ obhajobných prejavov v očiach klienta, určite však nemajú nič spoločné s pragmatickým, korektným a efektívnym využívaním právnych prostriedkov určených na zachovanie práva na obhajobu. Osobným útokom, ktorý je za rámcom advokátskej etiky, porušujúcim navyše základný princíp zachovania náležitej úcty k súdu, a uvádzaním vedome nepravdivých skutočností týkajúcich sa dôvodov, pre ktoré bolo hlavné pojednávanie odročené DO naplnil všetky pojmové znaky disciplinárneho previnenia.

V prípade nezaslania vyjadrenia na písomnú výzvu predsedu RK SAK disciplinárny senát nemohol brať do úvahy tvrdenie DO, že sa tým snažil dodržať zásadu bezprostrednosti a ústnosti. V zákonom uloženej povinnosti vyjadriť sa k obsahu sťažnosti, ktorá smeruje proti advokátovi, nie sú uvedené žiadne výnimky, ktorou už vôbec nemôže byť dodržiavanie zásady bezprostrednosti a ústnosti. Postup DO svedčil o úmyselnom nerešpektovaní platného práva.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na fakt, že súd v konaní využil zákonné prostriedky na zjednanie poriadku v trestnom konaní, v rámci svojich kompetencií a platného práva a v konaní uložil DO poriadkovú pokutu. Toto opatrenie sa však minulo účinkom a týždeň po jeho uložení DO pokračoval vo svojom neetickom postupe a dopustil sa disciplinárnych previnení, ktoré sú mu kladené za vinu. Pri ukladaní druhu disciplinárneho

opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností, vyhodnotenia pohnútky a osoby DO a skutočnosti, že DO sa čiastočne priznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, v ktorom vyjadril nesúhlas so záverom, že svojím konaním mal zmať hlavné pojednávanie, opakovane namietal, že slová „prichádza mi z Vás zle“ nepovedal s tým, že túto skutočnosť môže potvrdiť jeho klient, ktorý je však toho času vo výkone trestu odňatia slobody. V odvolaní spochybnil aj ďalšie skutkové zistenia senátu a namietal aj neprimeranosť trestu. Zároveň žiadal vykonať výsluch svedkov.

III. odvolací disciplinárny senát po prejednaní veci odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil so žiadaním z bodov odvolania DO advokáta. DO v konaní nenavrhol vypočúť svedkov, ktorí by boli vyvrátili tvrdenia sťažovateľa, takisto nenavrhol v konaní vypočúť sťažovateľa. Aj z týchto dôvodov považoval odvolací disciplinárny senát vyhodnotenie vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich súhrne za preukázané a správne zistené. Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil aj s ostatnými dôvodmi rozhodnutia ako aj s výrokom o disciplinárnom opatrení, ktoré považoval za primerané.

109.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta v správnom konaní v písomnom podaní jeho advokátskej kancelárie adresovanom správnomu orgánu uvedie negatívne až hanlivé tvrdenia o zaujatosti, resp. absencii nestrannosti predsedu správneho orgánu pri rozhodovaní v správnom konaní, bez využitia zákonných procesných prostriedkov (vznesenie námietky zaujatosti), dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 38 AP SAK.

Advokát vo všeobecnosti nesmie vo svojich podaniach štátnemu orgánu ani len naznačovať svoje pochybnosti o nestrannosti predmetného orgánu, mimo využitia zákonných procesných prostriedkov (námietka zaujatosti a pod.), a to ani na základe pokynu klienta, ktorým žiada advokáta o uvedenie nevhodných výrazov, pretože advokát má nielen právo, ale aj povinnosť upozorniť klienta na nevhodnosť pokynov, ktoré mu dal vo vzťahu k zastupovanej veci a ak klient trvá na danom pokyne, má advokát právo odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnej služby.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 24. júna 2015, sp. zn. DS II.-32/15:1724/2014

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 24. júna 2015, sp. zn. DS II.-32/15:1724/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, 38 AP SAK,

tým, že

ako splnomocnený právny zástupca klienta v správnom konaní, vedenom pred Dopravným úradom, v podaní zo dňa 17. 4. 2014 uviedol:

„Je to totižto jednoduché, stavebník mal už dlhodobo „predvybavené“ rozhodovanie u svojho dobrého kamaráta, čuduj sa svete riaditeľa Leteckého úradu SR, ktorý sa stal predsedom Dopravného úradu. Doteraz to však malo jeden „háčik“; Letecký úrad SR doteraz vždy pri

vydávani svojich nezákonných prvostupňových rozhodnutí „narazil“ na právne posúdenie u ministerstva ako odvolacieho orgánu. Teraz však zmenou právnej úpravy sadlo na stavebníka, preukázateľne porušovateľa stavebného práva, obrovské šťastie, pretože mu „zahrala do karát“ zmena zákonnej úpravy: preto si teraz stavebník môže mädlíť ruky, pretože prvostupňové rozhodnutie Dopravného úradu bude v rámci „samokontroly“ preskúmať personálny substrát Dopravného úradu.“

„A čo na záver tohto stanoviska: Nášmu klientovi poradíme, aby celkom jednoznačne v danej veci začal robiť aj mimoprávne konania, pričom naša advokátska kancelária sa už teší na stretnutie s dopravným úradom na príslušnom správnom súde, ktorý bude v rámci správneho súdnictva preskúmať nezákonné rozhodnutia, vydané na Dopravnom úrade.“

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 25. 3. 2015 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 38 AP SAK.

K sťažnosti sťažovateľa sa vyjadril DO tak, že vyjadrenia, označené vo výroku tohto rozhodnutia nepoprel a uviedol, že podľa jeho názoru bol postup Dopravného úradu v správnom konaní nezákonný, pričom cieľom vyjadrení, uvedených v podaní zo 17. 4. 2014 bolo predovšetkým upozorniť predsedu Dopravného úradu na to, aby sa po doterajších vecných a procesných pochybeniach začal správať v súlade so zákonom a vyvaroval sa do budúcnosti ďalších závažných procesných excesov vyplývajúcich zo zákonom ustanoveného právneho inštitútu zaujatosti, resp. inštitútu vylúčenia (§ 9 Správneho poriadku). DO ďalej podrobne vysvetlil, v čom spočívajú dôvody na vylúčenie z rozhodovania. DO tiež uviedol, že tvrdšie, avšak nevulgárne výrazy, ktoré na požiadanie klienta použil v podaní zo 17. 4. 2014 je možné považovať, vzhľadom na dovtedajšie mnohonásobné porušenie zákonnosti zo strany správnych orgánov, za adekvátne takému stavu správneho konania. DO dodal, že jeho klient, napriek poučeniu DO o použití výrazov, trval na použití práve vytknutých výrazov, ktoré však podľa názoru DO nie sú výrazmi vulgárnymi. S odstupom času po ich opätovnom prečítaní DO pripustil, že niektoré použité výrazy sa javia ako mierne „prestrelené“, aj keď preukázateľne pravdivé. DO ďalej uviedol, že bežne nepoužíva obdobné výrazy, avšak s ohľadom na dôkazy, ktorými jeho klient voči osobe sťažovateľa disponuje, ich hodnotí v celkovom kontexte ako vecné. Formuláciám možno chýba istá forma diplomacie, avšak klient iné verzie textácie odmietol.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa vyjadril DO tak, že pred písaním podaní s „problematickým obsahom“ sa „stretli“ s klientom na porade a klient trval na použití oveľa tvrdšieho textu a vznesení konkrétnych obvinení voči konkrétnym osobám. Po hodine presvedčania „odradili“ klienta od tejto formy a klient „im“ dal pokyn na použitie oveľa jemnejšej formy prezentácie jeho postojov voči zásahom do jeho práv. O tomto rokovaní bol vypracovaný písomný záznam, ktorý zachytáva výslovný pokyn klienta uviesť „problematický text“ v celosti ako jeho osobné vyjadrenie k veci. Vtedajší koncipient DO, ktorý mal predmetnú vec zverenú, neuviedol vyjadrenie klienta ako jeho vlastné, ale nedopatrením ho dal do formy, ktorá vyznieva ako stanovisko advokátskej kancelárie. DO vzhľadom na dôveru k menovanému koncipientovi a profesionálne skúsenosti tohto koncipienta nemal dôvod kontrolovať

ním spísané podania príliš do hĺbky; zameral sa vyslovene na kontrolu petitu a niektorých vybraných a skutkových otázok. Vedome autorizoval iba zmienku o tom, že „poradili“ klientovi vec riešiť priebežne s právnou rovinou, aj mimoprávne. Mal za to, že je teda len formálne pôvodcom „problematických vyjadrení“ tým, že text podania pokryl svojím podpisom. Ďalej DO vysvetľoval obsahový a logický význam výrazov „predvybavený“, „háčik“, „narazil“, „zahrala do karát“ a „samokontrola“.

Na základe vykonaného dokazovania senát zistil, že skutok sa stal, že ho spáchal DO a tento skutok je disciplinárnym previnením. DO negatívnym až hanlivým spôsobom v podaní hodnotí vedúceho štátneho úradu, ktorého konanie navyše v podaní zosmiešňuje. Negatívne, až hanlivé hodnotenie sťažovateľa spočíva v tvrdeniach o jeho zaujatosti, resp. absencii nestrannosti pri rozhodovaní v správnom konaní. Nakoľko prvostupňové rozhodnutie Dopravného úradu preskúmava v rámci riadneho opravného prostriedku jeho vedúci, zjavne mal DO na mysli práve sťažovateľa. Podľa DO zmenou pôvodnej právnej úpravy (podľa ktorej rozhodnutia bývalého Leteckého úradu SR preskúmavalo ministerstvo ako odvolací orgán a nezákonné rozhodnutia Leteckého úradu SR „narážali“ na právne posúdenie ministerstva) došlo k zvýhodneniu stavebníka v správnom konaní, keďže to bude sťažovateľ, ktorý bude preskúmavať v rámci „samokontroly“ prvostupňové rozhodnutie Dopravného úradu, pričom následne konanie sťažovateľa DO ďalej zosmiešňoval nevhodnými výrazmi.

Podľa názoru disciplinárneho senátu advokát vo všeobecnosti nesmie vo svojich podaniach štátnemu orgánu (alebo inej inštitúcii) ani len naznačovať svoje pochybnosti o nestrannosti predmetného orgánu, mimo využitia zákonných procesných prostriedkov. Ak mal preto DO relevantný dôvod veriť v zaujatosť predsedu Dopravného úradu resp. v narušenie princípu nestrannosti predsedu Dopravného úradu, ako odvolacieho orgánu, vo vzťahu k prvostupňovým rozhodnutiam tohto úradu, mal využiť príslušné procesné prostriedky, aby bolo o jeho pochybnostiach zákonným spôsobom rozhodnuté. DO však v danom prípade využil mimoprávny prostriedok, ktorý nie je predpokladaný Správnym poriadkom. Zákon ani predpisy SAK pritom neumožňujú využívať iné prostriedky na ochranu záujmov klientov, než prostriedky právneho charakteru; Správny poriadok obsahuje úpravu prostriedku resp. postupu, ktorý DO mohol využiť práve v situácii, v ktorej sa, podľa jeho vyjadrenia, ocitol jeho klient v správnom konaní na Dopravnom úrade.

Ak mal DO (jeho klient) či už vedomosť (dokonca aj dôkazy) alebo pocit o prípadnej zaujatosti, či narušení princípu nestrannosti odvolacieho orgánu proti rozhodnutiu Dopravného úradu, či celého Dopravného úradu, mohol postupovať v zmysle § 9 Správneho poriadku, t. j. procesne stanoveným spôsobom prípadnú zaujatosť namietat. Ak tak DO neučinil a prípadnú zaujatosť Dopravného úradu či jeho predsedu riešil hanlivým spôsobom až v podaní z 17. 4. 2014, v tomto ohľade potom DO vedieť mal a vedieť musel, že výroky, uvedené v podaní na Dopravný úrad zo 17. 4. 2014 majú slúžiť istému skrytému účelu, resp. tento účel podprahovo vzniká. Týmto skrytým, podprahovým účelom (citovaných výrokov podania) môže byť v danom prípade vyvinutie určitého tlaku na Dopravný úrad resp. predsedu Dopravného úradu, spočívajúceho v tvrdení o nezaujatosti, nestrannosti odvolacieho orgánu v správnom konaní. Ide však o tlak nedovolený, ktorý nemá charakter právneho prostriedku, predpokladaného zákonom, ale o nekorektné a nedôstojné tvrdenia DO, ktoré nemá súvis s vecou prejednávanou v správnom konaní toto tvrdenie nemá povahu skutkového tvrdenia ani právneho posúdenia, týkajúceho sa prejednávanej veci. Presne to isté sa týka aj konštatovania DO v predmetnom podaní: „*Nášmu klientovi poradíme, aby celkom jednoznačne v danej veci začal robiť aj mimoprávne konania...*“. Advokát má povinnosť poskytovať právne poradenstvo výlučne o právnych prostriedkoch ochrany záujmov klientov a nie radiť im uskutočňovanie mimoprávných konaní.

Predmetné výroky tak predstavovali odklon od zamerania sa na vecnú stránku správneho konania, využitia striktné právnych argumentov v záujme ochrany práv klienta DO a tiež odklon od uvedenia výlučne odborných názorov na prípadné procesné či hmotnoprávne pochybenia Dopravného úradu v tomto konaní. Nevecnosťou predmetného vyjadrenia sa môže na Dopravný úrad resp. odvolací orgán – predsedu Dopravného úradu vytvoriť určitý tlak (senát netvrdí, že sa tlak aj skutočne vytvoril; na protiprávny stav postačuje však už len možnosť jeho vytvorenia), v dôsledku ktorého môže byť Dopravný úrad resp. odvolací orgán – predseda Dopravného úradu (mimoprávnymi prostriedkami) ovplyvnený pri svojom postupe a rozhodovaní. Vytvorenie tohto tlaku nie je korektným prostriedkom ochrany záujmov klienta advokátom, nakoľko sa v ňom namiesto právnej argumentácie (alebo popri právnej argumentácii) využíva spochybňovanie nestrannosti štátneho orgánu resp. jeho vedúceho.

Obranu DO advokáta, spočívajúcu v tvrdení, že podanie zo 17. 4. 2014 vlastne pripravil jeho advokátsky koncipient a DO ho iba „pokryl“ svojím podpisom, resp. že malo ísť o osobné vyjadrenie klienta a advokátsky koncipient mu dal nedopatrením takú formu, akoby šlo o stanovisko advokátskej kancelárie, vyhodnotil disciplinárny senát ako obranu účelovú. Advokát je v každom prípade zodpovedný za prácu svojich advokátskych koncipientov; koncipienti nie sú zodpovední voči klientom či štátnym orgánom, ale túto zodpovednosť nesie výlučne advokát ako ich školiťel. Advokátski koncipienti, ako zamestnanci advokáta, sú zodpovední výlučne voči advokátovi, a to na báze pracovnoprávnej; advokát sa teda nemôže „vyviniť“ zo spáchania disciplinárneho previnenia tvrdením, že určité konanie „nedopatrením“ uskutочnil advokátsky koncipient alebo, že advokát „nemal čas“ na podrobnú kontrolu podania vyhotoveného jeho koncipientom. Pokiaľ bolo podanie na Dopravný úrad zo dňa 17. 4. 2014 vypracované za súčinnosti klienta – účastníka správneho konania a klient jeho text odsúhlasil ako svoje osobné vyjadrenie, malo byť toto podanie vyhotovené bez použitia hlavičkového papiera advokátskej kancelárie a malo byť klientom vlastnoručne podpísané. Tvrdenie disciplinárne obvineného vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, že podanie zo 17. 4. 2014 malo byť osobným vyjadrením klienta pritom vyvrátil text podania z 17. 4. 2014, ako aj text vyjadrenia DO k sťažnosti.

Disciplinárny senát dodal, že obrana DO v písomných vyjadreniach, že „klient iné verzie textácie odmietol“, nemôže obstať. Advokát má nielen právo, ale aj povinnosť upozorniť klienta na nevhodnosť pokynov, ktoré mu dal vo vzťahu k zastupovanej veci. a ak klient trvá na danom pokyne, má advokát právo odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnej služby. Ak klient trvá na tom, aby sa určité podanie zrealizovalo v textácii ním požadovanej, avšak podľa názoru advokáta nevhodnej, môže advokát klienta poučiť aj o tom, že nevhodnou textáciou sa práve advokát vystavuje riziku porušovania stavovských predpisov. V krajnom prípade, ak klient i naďalej na nevhodnej textácii trvá, môže byť táto skutočnosť i dôvodom na odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnej služby (§ 22 ods. 2 ZoA). Nakoniec bolo nepochybné, že obrana DO pri vyhodnotení jednotlivých tvrdení a vyjadrení ako celku dosiahla vnútornú protirečivosť takeého stupňa, že disciplinárny senát nenašiel prakticky žiadnu poľahčujúcu okolnosť pri vyhodnocovaní pohnútky a konania DO advokáta.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO advokáta. U DO advokáta ide o vôbec prvé porušenie povinností, stanovenej stavovskými predpismi. V danom prípade sa teda senát musel zamerať na preventívny, resp. výchovný aspekt uloženého disciplinárneho opatrenia. Disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie, ako druhý stupeň trestu, vyjadruje možnosť budúcej nápravy DO. Na druhej strane, miernejší trest nebolo možné DO uložiť práve vzhľadom na nie zanedbateľnú intenzitu porušenia jeho povinností advokáta. Korektnosť, slušnosť a dôstojnosť prejavu advokáta musí byť vo vzťahu k súdom či úradom zachovaná vždy, bez

ohľadu na osobný postoj advokáta k zastupovanej veci. V danom prípade však z citovaného textu (vo výroku tohto rozhodnutia), obsiahnutého v podaní DO sú zjavné skôr emócie, než vecnosť, slušnosť a korektnosť; ide pritom o atribúty, ktoré musia byť vlastné všetkým členom SAK pri výkone ich povolania pri zastupovaní záujmov svojich klientov.

110.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý v odvolaní adresovanom súdu s cieľom zdôraznenia závažných pochybení pri rozhodovaní pred súdom prvého stupňa uvedie expresívnejšie slovné spojenia, ktoré však nevybočujú z akceptovateľných hraníc prípustnej kritiky, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko na zdôraznenie pochybení v činnosti orgánov verejnej moci môže advokát zvoliť aj expresívnejšie slovné spojenia, limity ktorých vyplývajú z charakteru, ako aj zo závažnosti pochybení vykonaných orgánmi verejnej moci.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 19. marca 2014, sp. zn. DS IV.-4/13:2932/2012

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 19. marca 2014, sp. zn. DS IV.-4/13:2932/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 1 a 2 a § 29 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** ako právny zástupca svojho klienta v konaní vedenom pred okresným súdom v odvolaní zo dňa 27. 2. 2011 uviedol nasledujúce výroky:

- a) „Dôkazom č. 1 je preto preukázané, že súd nedostatočne zistil skutkový stav z dôkazu spisom krajského súdu ... a tým, že zo spisu odstránil dôkaz č. 1 a k dokazovaniu zmieneným spisom v rozsudku nezaujal žiadne stanovisko.“
- b) „Navrhovateľ je presvedčený, že existuje priama súvislosť medzi popísanými pochybeniami súdu a okolnosťou, že predsedom súdu, nadriadeným konajúcej sudkyňi je JUDr. A. B., otec právneho zástupcu protistrany, pričom spomínaný advokát má tak svoje trvalé bydlisko, ako i svoju advokátsku kanceláriu priamo v rodinnom dome predsedu súdu. Rovnako kolegami v občianskoprávnom kolégiu konajúcej sudkyne sú brat a švagriná toho zmieneného právneho zástupcu odporcu, ktorý na tom istom súde dosahuje úspechy v zamietaní priznanej pohľadávky. Túto pohľadávku právny zástupca odporcu nedokázal ničím spochybniť, pričom však za účelom zaručenia jeho úspešnosti je až potrebné popierať výslovné znenie zákona. Navrhovateľ sa domnieva, že pokiaľ sa konajúca sudkyňa cítila z dôvodu svojich existenciálnych záujmov zaujatá na konanie vo veci, bola povinná radšej oznámiť svoju zaujatosť, než popísanými postupmi deformovať čistotu právneho prostredia Slovenskej republiky.“

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím zo dňa 24. 4. 2013 IV. disciplinárny senát najprv uznal DO za vinného zo skutku tak, ako bol uvedený v návrhu a upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Na základe odvolania DO advokáta I. odvolací disc. senát rozhodnutím zo dňa 4. 12. 2013 napadnuté prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému IV. disc. senátu

na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prvostupňový IV. disc. senát sa vôbec nevysporiadal s jednotlivými dôkazmi, s procesnými návrhmi DO, pričom úplne absentovalo odôvodnenie rozhodnutia, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie bolo nepreskúmateľné. Zároveň zaviazal prvostupňový IV. disc. senát, aby oboznámil písomné vyjadrenie klienta DO a vo veci opätovne rozhodol a v odôvodnení uviedol, ktoré dôkazy vykonal, ako sa vysporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov a ako dôkazy vyhodnotil (pozn.: pokiaľ ide o právne posúdenie veci v tomto I. odvolací disciplinárny senát nevyslovil záväzný právny názor).

Disciplinárny senát po vrátení veci vykonal opätovne dokazovanie a na jeho základe dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

V konaní nebolo sporné, že skutok sa stal, čo nespochybňoval ani DO, ktorý však namietal, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom a) sa DO bránil tým, že konštatovanie, že prvostupňový súd odstránil dôkaz č. 1 je logickým záverom premisy, že navrhovateľ založil do súdneho spisu Doplnenie vzájomného návrhu zo dňa 6. 9. 2005 a premisy, že prvostupňový súd v zápisnici z pojednávania zo dňa 19. 1. 2012 uvedený dôkaz neuviedol. Pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom b) DO sa bránil, že uvedené tvrdenie je odzrkadlením presvedčenia jeho klienta, ktorý vedie viacero súdnych sporov, v ktorých sa snaží domôcť svojich práv. Mal za to, že uvedený výrok bol vytrhnutý z celkového kontextu odvolania, považoval ho za hodnotiaci úsudok založený na objektívnych faktoch. Zdôraznil, že uvedený výrok nedosahuje takú intenzitu, aby mohol byť posúdený ako disciplinárne previnenie.

Predmetom posúdenia v tomto disciplinárnom konaní preto bolo, či výrokové časti popísané v skutkovej vete návrhu v bode a) a bode b) sú porušením povinností advokáta vyplývajúcich zo statusových predpisov.

Obsah dôstojnosti ako jednej z vlastností typickej pre advokáta nielen pri výkone advokácie, ale pri správaní sa advokáta aj v živote, nie je v stavovských predpisoch výslovne normatívne vymedzený.

Ako už IV. disciplinárny senát vo svojej rozhodovacej činnosti uviedol pri riešení otázky dôstojnosti pod dôstojnosťou človeka sa vo všeobecnosti rozumie morálny vzťah človeka k sebe samému, ktorého vedomie je formou sebakontroly osobnosti. Na dôstojnosti sa zakladajú požiadavky jednotlivca voči sebe konať tak, aby človek neponížil svoju dôstojnosť. Požiadavka pri správaní sa advokáta tak, aby zachoval dôstojnosť advokátskeho stavu (t. j. advokátskej profesie) znamená uplatňovanie určitých princípov zo strany advokáta, ktoré sa prejavujú najmä pri jeho správaní sa navonok v dvoch rôznych sférach, a to vo sfére pri výkone advokácie a vo sfére mimo výkonu advokácie (pozn.: v zmysle zákona č. 335/2012 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o advokácii, sa s účinnosťou od 1. 1. 2013 zákonná požiadavka na zachovanie vážnosti a dôstojnosti vyžaduje od advokáta aj mimo výkonu advokácie, t. j. aj v občianskom živote). Zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie vyžaduje od advokáta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami (napr. požiadavka na profesionálny ústny, ako aj písomný, prejav pri komunikácii), na slušnosť pri prezentácii samého seba (napr. požiadavka na úpravu zovňajšku pri zastupovaní klientov pred orgánmi verejnej moci). Vzhľadom na obsah dôstojnosti senát uzavrel, že táto sa prejavuje najmä navonok, t. j. pri otázke posudzovania, či došlo v pojednávanom prípade k zachovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu, je potrebné hodnotiť, ako dané konanie advokáta navonok vplývalo na nezávislú tretiu osobu. Pri komunikácii so súdom treba skúmať vplyv najmä na sudcu alebo advokáta protistrany.

Ďalšia povinnosť, vyplývajúca zo stavovských predpisov, nadväzujúca na požiadavku dôstojnosti je povinnosť vyjadrovať sa vecne, neosobne a nie vedome nepravdivo, s čím úzko súvisí povinnosť správať sa slušne. Uvedené sa týka ústneho ako aj písomného prejavu.

Posúdenie pravdivosti tvrdení je možné objektívne verifikovať zo skutkových zistení. Avšak posúdenie dôstojnosti a slušnosti ako kategórií hodnotových záležití vždy na okolnostiach konkrétneho posudzovaného prípadu. Nie je totiž ani žiaduce, aby existoval normatívny právny predpis, ktorý by legislatívne vymedzoval, čo sa považuje za dôstojné a čo za slušné. Treba však zdôrazniť, že od advokáta ako osoby chrániacej a presadzujúcej práva a oprávnené záujmy klienta sa vyžadujú zvýšené kritériá na zachovávanie dôstojnosti a slušnosti. Na strane druhej je povinnosťou advokáta pri ochrane práv a oprávnených záujmov klienta využívať všetky právnymi predpismi dovoľené prostriedky a je na taktike obhajoby advokáta, ako ich uplatní v čo najlepšom záujme klienta. Podľa názoru disciplinárneho senátu na zdôraznenie pochybení v činnosti orgánov verejnej moci, medzi ktorými najdominantnejší vplyv majú súdy ako najvýznamnejšie orgány ochrany práva, môže advokát zvoliť aj expresívnejšie slovné spojenia, limity ktorých vyplývajú z charakteru, ako aj zo závažnosti pochybení vykonaných orgánmi verejnej moci (medzi ktoré patria aj súdy). Ak ide o závažnejšie pochybenia orgánmi verejnej moci, advokát môže použiť na ich kritiku a zdôraznenie aj expresívnejšie slovné spojenia pri ich namietaní v opravnom konaní.

Na základe uvedeného disciplinárny senát považoval za dôležité vymedziť klasifikáciu pochybení, ktorých sa môžu orgány aplikujúce právo (v prejednávacom prípade súdy) v rozhodovacom procese dopustiť.

Podľa názoru disciplinárneho senátu pochybenia, ktorých sa dopúšťajú súdy pri aplikácii práva v rozhodovacom procese môžeme rozdeliť v zásade na tri základné skupiny, ktoré napokon vyplývajú z odvolacích dôvodov, či už v civilnom alebo trestnom procese, a to na: 1) pochybenia vyplývajúce zo zásad spravodlivého súdneho konania (medzi tieto patrí porušenie požiadavky na nestranný súd, procesné chyby v procese dokazovania), 2) pochybenia vyplývajúce z hodnotenia skutkového stavu na základe zistených dôkazov a 3) pochybenia vyplývajúce z právneho posúdenia veci. Z charakteru, povahy a porovnania uvedených troch skupín pochybení možno uzavrieť, že pochybenia vyplývajúce zo zásad spravodlivého súdneho konania patria medzi najzávažnejšie pochybenia v porovnaní s vyššie uvedenými pochybeniami pod bodom 2) a 3). Pokiaľ totiž súd urobí pochybenia, ktoré majú vplyv na samotný proces (napr. rozhoduje zaujatý sudca) alebo urobí pochybenia v procese dokazovania (napr. podstatný dôkaz nevykoná), tieto majú potom zásadný vplyv na rozhodnutie, ktoré možno označiť ako zmätočné, zatiaľ čo pochybenia v otázke právneho posúdenia veci súvisia najmä s interpretáciou právnych predpisov, ako aj vývojom právnych názorov na interpretáciu právnych predpisov, pričom ich dôsledkom nie je označenie preskúmaného rozhodnutia ako zmätočné. Elementárnym pochybeniam vyplývajúcim z porušenia zásad spravodlivého súdneho konania by sa mali súdy vyvarovať, pretože v prípade, že sa ich dopustia, nie je možné ich zväčša odstrániť v opravnom konaní (riadnom či mimoriadnom) a majú potom zásadný vplyv aj na dĺžku súdneho konania. Možno sa stotožniť so všeobecne uznávanou premisou „Dlhá spravodlivosť, nie je žiadna spravodlivosť“. V dôsledku neúmerne dlhého konania potom verejnosť stráca dôveru v orgány ochrany práva a justícia má zväčša negatívne vnímanie v očiach verejnosti.

Disciplinárny senát po ustálení skutkového stavu pri posudzovaní intenzity výrokov uvedených disciplinárne obvineným v odvolacích námietkach hodnotil najmä: 1) charakter a závažnosť namietaných pochybení DO, ktoré mal v procese rozhodovania urobiť prvostupňový súd, a to podľa vyššie uvedenej klasifikácie závažnosti, 2) účel (cieľ) odvolacích námietok, ktoré boli výsledkom jeho písomného prejavu.

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom a) návrhu disciplinárny senát skúmal otázku vedomej nepravdivosti žalovaného slovného spojenia „... odstránil dôkaz ...“ na základe objektívnej verifikácie vyplývajúcej z vykonaných dôkazov a ďalej otázku slušnosti komunikácie so

súdom pri zachovaní dôstojnosti na základe aspektu intenzity žalovaného slovného spojenia „... odstránil dôkaz ...“.

Disciplinárny senát zistil, že z obsahu odvolania DO vyplýva, že je členené na tri časti (I., II., III.) a má spolu osem strán. V časti I. DO stručne sumarizuje výrok prvostupňového súdu, voči ktorému sa odvoláva. V časti II. DO uvádza odvolacie dôvody. V časti III. DO na takmer šiestich stranách vyčerpávajúcim spôsobom odôvodňuje odvolanie. Úvodom namietá a vyčerpávajúcim spôsobom argumentuje skutočnosť, z ktorých vyplývalo, že žalovaný nárok je premlčaný. Ďalej uvádza, že rozsudok prvostupňového súdu je nepreskúmateľný (s. 3, predposledný odsek zospodu, odvolania). Uvádza, že existujú dôkazy, ktoré sa v zápisnici zo dňa 19. 1. 2012, kedy súd vykonával dokazovanie čítaním listín, necitujú. Na základe uvedeného DO dospel k názoru, že sa zdá, že existujú až tri dôkazy, ktoré boli zo spisu odstránené. Ďalej vyčerpávajúcim spôsobom namietá zistený skutkový stav a hodnotenie dôkazov a v závere tohto odvolacieho dôvodu uvádza, že dôkazom č. 1 je preukázané, že súd nedostatočne zistil skutkový stav aj tým, že zo spisu odstránil dôkaz č. 1. Disciplinárny senát ďalej zistil zo zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 19. 1. 2012, že prvostupňový súd pri vykonávaní dokazovania pred vyhlásením rozsudku vo veci samej vykonával dokazovanie oboznamovaním (pozn.: zrejme čítaním) listinných dôkazov, čo vyplývalo z obsahu zachytenom na s. 2 – 5 zápisnice. Z obsahu oboznámených dôkazov vyplývalo, že dôkaz, ktorý namietal DO uvedený ako dôkaz č. 1 „Doplnenie petitu vzájomného návrhu zo dňa 6. 9. 2005“ naozaj nebol oboznamovaný prvostupňovým súdom. Disciplinárny senát ďalej zistil z vyjadrenia klienta, že tieto skutočnosti namietal aj samotný klient.

Z uvedeného senát uzavrel, že DO sa oprávnené domnieval, že predmetný dôkaz mal byť prvostupňovým súdom vykonaný, a preto ak vykonaný nebol, vyvolalo to uňho oprávnenú pochybnosť, že podanie (označené ako dôkaz č. 1) sa v spise nenachádza. Na základe uvedeného disciplinárny senát mal za to, že uvedený výrok pod bodom a) návrhu nie je vedome nepravdivý.

Senát uznal, že použité slovo „odstrániť“ je vyjadrením expresívnejším, avšak z kontextu celého odôvodnenia odvolania v časti vytýkajúce pochybenia v dokazovaní na cca troch stranách odvolania vyplývalo, že je potrebné ho vyhodnotiť v uvedenom kontexte. Išlo o hodnotiaci úsudok DO vyplývajúci zo zistení, ku ktorým dospel na základe vtedajšieho stavu súdneho konania. Podanie ako celok bolo písané slušnou vecnou formou právne vyčerpávajúco zdôvodnené, pričom najzávažnejšie skutočnosti boli zdôraznené z dôvodu, že v prejednávanom prípade na okresnom súde mali podstatný vplyv pre posúdenie nároku z hľadiska premlčania, a preto bolo aj povinnosťou advokáta ich zdôrazniť. Z hľadiska vyššie analyzovaného charakteru a závažnosti pochybení podľa názoru disciplinárneho senátu išlo o vytýkanie závažného pochybenia prvostupňovému súdu, pretože toto vyplývalo z procesu dokazovania (prvostupňový súd totiž neoboznámil dôkaz, ktorý mal byť súčasťou súdneho spisu). Z toho dôvodu na zdôraznenie uplatnenia oprávnených záujmov klienta DO mohol použiť aj expresívnejšie výrazy, dokonca to bolo aj jeho povinnosťou. Podanie v jeho kontexte nesmerovalo k urážke prvostupňového súdu, resp. sudcu prejednávajúceho vec v prvostupňovom konaní, ale naopak, cieľom bolo poukázať na závažné pochybenia prvostupňového konania tak, aby tieto námietky boli odvolaciemu súdu zdôraznené. Nebolo v právomoci disciplinárneho senátu hodnotiť postup prvostupňového súdu, akým spôsobom konať mal alebo nemal, najmä to, či postupoval procesne správne a akým spôsobom vykonával dokazovanie. Túto právomoc má výlučne odvolací všeobecný súd. Na účely disciplinárneho konania bolo podstatné vyhodnotiť, aký bol účel (cieľ) námietky, ktorá sa prejavila aj v žalovanom slovnom spojení v kontexte s okolnosťami prípadu.

Vzhľadom na závažný charakter väd vytýkaných prvostupňovému súdu v kontexte s cieľom (účelom) vyčerpávajúcej odvolacej argumentácie DO týkajúcej sa väd v dokazovaní, discipli-

nárny senát mal za to, že výrok pod bodom a) nebol takej intenzity, že ho možno považovať za neslušný, alebo nedôstojný.

Vo vzťahu k skutku uvedenému pod bodom b) návrhu disciplinárny senát skúmal otázku slušnosti komunikácie so súdom pri zachovaní dôstojnosti na základe aspektu intenzity žalovaných výrokov citovaných v bode b) návrhu.

Z odvolania zo dňa 27. 2. 2012 ďalej vyplývalo, že DO poukázal na rodinné vzťahy a väzby na súde, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci. Právo na nestranný súd je jedným zo základných práv každého účastníka konania garantovaným v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nestrannosť sudcu prejednávajúceho vec je jedným zo základných pilierov záruky práva na spravodlivý súdny proces. Zachovanie nestrannosti sudcu je veľmi citlivo vnímané nielen účastníkmi konania, resp. stranami v konaní, ale zachovanie tejto požiadavky pri rozhodovaní súdu veľmi citlivo vníma aj verejnosť. Zachovanie nestrannosti sudcu zároveň zásadným spôsobom vplyva aj na hodnotenie justície verejnosťou, s čím súvisí vnímanie dôveryhodnosti justície u verejnosti. Z toho dôvodu ústavná požiadavka na nestrannosť sudcu je odrazená v zákonnej právnej úprave, podľa ktorej už samotná pochybnosť o nezáujatosti sudcu k prejednávanej veci, účastníkom, alebo ich zástupcom, je dôvodom na vylúčenie zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci (v civilnom konaní je úprava v § 14 a nasl. OSP).

Z obsahu odvolania vyplývalo, že DO namietal personálne prepojenie medzi konajúcou sudkyňou a zástupcom účastníka konania – advokátom protistrany. Pokiaľ takáto pochybnosť existuje, je povinnosťou advokáta v záujme ochrany práv klienta túto námietku uplatniť. Z obsahu podania mal disciplinárny senát za to, že takáto pochybnosť vznikla, a preto DO na uvedené personálne prepojenie poukázal. Záver podania bol formulovaný ako domnienka, t. j. názor DO. V závere tohto výroku DO uviedol, že sudkyňa mohla radšej oznámiť svoju zaujatosť než deformovať čistotu právneho poriadku SR. Význam slova „deformovať“ podľa výkladového slovníka slovenského jazyka bežne dostupného na internete (www.slovník.sk) znamená „meniť“ vo význame „meniť k horšiemu“. Je pravdou, že slovo „deformovať“ je expresívnejším vyjadrením horšieho v porovnaní s opisným vyjadrením „meniť k horšiemu“. Je však potrebné zdôrazniť, že ide o spisovné slovo, ktoré nemá hanlivý význam. Nebolo v právomoci disciplinárneho senátu posudzovať dôvodnosť námietky. Túto právomoc má výlučne všeobecný súd. Na účely disciplinárneho konania bolo podstatné vyhodnotiť, aký bol cieľ tejto časti podania na základe okolností prípadu. Vzhľadom na charakter a význam nestrannosti súdu ako ústavného aspektu spravodlivého súdneho konania, DO mal oprávnený záujem na tom, aby v záujme svojho klienta použil aj expresívnejšie slová pri namietaní zaujatosti súdu. Rovnako ani cieľ podania nesmeroval k urazeniu súdu, ani k urazeniu konajúceho sudcu. Na základe uvedeného disciplinárny senát mal za to, že výroky pod bodom b) nie sú takej intenzity, že ich možno považovať za neslušné alebo nedôstojné.

Na základe uvedeného rozhodol disciplinárny senát tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

111.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý na základe pokynu klienta – obžalovaného, požiadava o odročenie hlavného pojednávania podaním doručeným súdu v deň jeho konania, z dôvodu práceneschopnosti klienta, ktorý nesúhlasí s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, pričom túto skutočnosť klient advokátovi oznámi dva dni pred termínom hlavného pojednávania, keď zároveň ako ďalší dôvod odročenia advokát uvedie kolíziu s hlavným pojednávaním v inej trestnej veci, v ktorej vystupuje ako náhradný obhajca, keď

o tejto kolízii mal vedomosť už skôr, avšak riadnym obhajcom bol požiadaný o účasť na hlavnom pojednávaní len dva dni pred jeho termínom, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 5. decembra 2013, sp. zn. DS VII.-77/13:930/2013

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 5. decembra 2013, sp. zn. DS VII.-77/13:930/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 29 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

ako obhajca obžalovaného A. B. v trestnej veci, vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 3T/11/2011, napriek tomu, že upovedomenie o hlavnom pojednávaní, ktoré sa malo v danej trestnej veci konať dňa 5. 4. 2013 o 8:30 hod., prevzal dňa 12. 3. 2013, a napriek tomu, že od presne nezisteného dňa v mesiaci január 2013 vedel, že v trestnej veci, vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 2T/16/2011, v ktorej vystupoval ako náhradný obhajca, bol súdom určený termín hlavného pojednávania na ten istý termín, teda na 5. 4. 2013 o 8:30 hod., ospravedlnil svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní v trestnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 3T/11/2011 a zároveň požiadal o odročenie uvedeného hlavného pojednávania až písomným podaním, daným na poštovú prepravu dňa 3. 4. 2013, doručeným okresnému súdu dňa 5. 4. 2013, a týmto konanie uvedeného hlavného pojednávania zmaril, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, vychádzajúc zo sťažnosti sťažovateľa.

DO sa vyjadril k samotnej sťažnosti podaním zo dňa 3. 5. 2013, v ktorom uviedol, že bol rozhodnutý sa zúčastniť na pojednávaní na okresnom súde dňa 5. 4. 2013 o 8. 30 hod. napriek skutočnosti, že na ten istý deň bolo nariadené pojednávanie na okresný súd v konaní č. 2T/16/2011, kde bol ustanovený ako náhradný obhajca, avšak riadny obhajca sa na hlavnom pojednávaní mal zúčastniť, a preto na strane DO nebola prekážka, aby sa zúčastnil na hlavnom pojednávaní v predmetnej veci.

DO ďalej uviedol, že dňa 3. 4. 2013 mu klient, ktorého zastupuje ako obžalovaného v trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn.: 3T/11/2011 doručil doklad o práceneschopnosti s tým, aby ho DO ospravedlnil na hlavnom pojednávaní, ktoré sa malo konať dňa 5. 4. 2013 na okresnom súde, nakoľko sa na tomto pojednávaní nemôže zúčastniť a nesúhlasil s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Ako dôkaz DO priložil doklad o PN svojho klienta. DO uviedol, že tento dôvod bol primárnym dôvodom prekážky konania hlavného pojednávania a samotné ospravedlnenie DO ako obhajcu bolo len podružné a vychádzalo z toho, že sa hlavné pojednávanie na okresnom súde nebude konať bez účasti obžalovaného. Pre bližšie objasnenie okolností DO uviedol, že riadny obhajca mu oznámil, že sa nemôže zúčastniť na pojednávaní v trestnej veci vedenej pod sp. zn.: 2T/16/2011 dňa 3. 4. 2013 a požiadal DO, aby sa na tomto hlavnom pojednávaní zúčastnil namiesto neho, čo DO aj urobil. DO záverom svojho vyjadrenia uviedol, že za daných okolností, ktoré predchádzali hlavným pojednávaniam na dvoch súdoch súčasne, z objektívnych dôvodov zvolil logicky najpriateľnejšie riešenie, aby sa mohlo konať aspoň jedno hlavné pojednávanie viediac, že hlavné pojednávanie na okresnom súde sa pre prekážku na strane jeho klienta konať nebude. Zároveň čestne prehlásil, že z jeho strany to nebola žiadna obštrukcia, ani úmysel niečo prekaziť a jeho ospravedlnenie bolo len následkom okolností a nie ich príčinou. Dodal, že konal v najlepšej viere a s dobrým úmyslom.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO na doplnenie a vysvetlenie ešte uviedol, že nesúhlasí s vyjadreniami uvedenými v návrhu, že jeho obrana je účelová a nevierohodná. Uviedol, že nespochybňuje fakt, že mu bolo upovedomenie o termíne konania hlavného pojednávania v trestnej veci obžalovaného A. B., ktoré sa malo konať dňa 5. 4. 2013 o 8. 30 hod. Ako dôvod, pre ktorý sa neospravedlnil hneď na hlavnom pojednávaní na okresnom súde bola skutočnosť, že v tom čase nemal dôvod na ospravedlnenie, nakoľko hlavné pojednávanie v druhej veci bolo zabezpečené riadnym obhajcom.

Na týchto svojich tvrdeniach DO trval aj na pojednávaní disciplinárneho senátu. Na otázku senátu, či mu bola v trestnej veci vedenej pod sp. zn.: 3T/11/2011 uložená poriadková pokuta, DO odpovedal, že nie.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

DO ako obhajca zastupoval v trestnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn.: 3T/11/2011 obžalovaného A. B., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) TP V uvedenej trestnej veci bolo súdom nariadené hlavné pojednávanie na deň 5. 4. 2013 o 8.30 hod., pričom o termíne nariadeného pojednávania súd upovedomil DO ako obhajcu obžalovaného upovedomením zo dňa 5. 3. 2013. DO upovedomenie obhajcu o termíne nariadeného hlavného pojednávania prevzal dňa 12. 3. 2013 prostredníctvom splnomocnenca.

DO listom zo dňa 2. 4. 2013, ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 5. 4. 2013 ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní z dôvodu, že sa v tom istom termíne má zúčastniť na hlavnom pojednávaní vo väzobnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn.: 2T/16/2011, kde je ustanovený ako ex offio obhajca, rovnako ospravedlnil i neúčast svojho klienta, ktorý sa nemohol zúčastniť na hlavnom pojednávaní v dôsledku PN, o čom vo fotokópii k listu pripojil doklad o PN svojho klienta vystavený ošetrovujúcim lekárom dňa 28. 3. 2013.

Disciplinárny senát z vyjadrenia sťažovateľa dovodil, že hlavné pojednávanie v trestnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn.: 3T/11/2011 nariadené na deň 5. 4. 2013 o 8. 30 hod. bolo odročené bez prejednávania veci, čoho dôsledkom bol vznik zbytočných trov trestného konania v súvislosti s vyplatením svedočného predvolaným svedkom.

Disciplinárny senát ďalej zistil, že v trestnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn.: 2T/16/2011 bol DO ustanovený ako náhradný obhajca, pričom riadny obhajca požiadal DO ako náhradného obhajcu listom zo dňa 3. 4. 2013, o účasť na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci, ktoré bolo nariadené na deň 5. 4. 2013 o 8. 30 hod. Táto žiadosť bola DO doručená faxom dňa 3. 4. 2013. Z vyjadrenia DO disciplinárny senát zistil, že ju klient, ktorého zastupuje v trestnej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn.: 3T/11/201, dňa 2. 4. 2013 informoval o tom, že je PN a nesúhlasí s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Následne mu dňa 3. 4. 2013 klient predložil doklad o PN, ktorý mu vystavil ošetrojúci lekár dňa 28. 3. 2013.

Disciplinárny senát nemal v konaní za preukázané, že by DO svojím konaním zmaril hlavné pojednávanie nariadené na deň 5. 4. 2013 o 8.30 hod. v trestnej veci vedenej pod sp. zn.: 3T/11/2011. DO bezodkladne po tom, čo sa dozvedel, že jeho klient je PN a z tohto dôvodu sa nemôže zúčastniť na hlavnom pojednávaní vyrozumel o tom súd a žiadal i z tohto dôvodu pojednávanie odročiť a určiť iný termín. V prípade, že by sa DO na hlavnom pojednávaní zúčastnil, DO by v záujme a na prospech svojho klienta musel žiadať o odročenie pojednávania (rešpektujúc pokyn svojho klienta), nakoľko jeho klient sa z objektívnych dôvodov nemohol zúčastniť pre PN a oznámil mu, že nesúhlasí s tým, aby súd na hlavnom pojednávaní konal v jeho neprítomnosti. Hlavné pojednávanie by teda i za účasti DO bolo odročené a v danom prípade nie je možné hovoriť o zmarení hlavného pojednávania advokátom. Na poradie dôvodov ospravedlnenia, ktoré DO uviedol vo svojom podaní zo dňa 2. 4. 2013 disciplinárny senát neprihliadal, nakoľko poradie nič nemení na skutočnosti, že DO žiadal odročiť pojednávanie

aj z dôvodu, že klient sa nemôže pre PN zúčastniť. Všeobecne sa váha dôvodov uvádzaných v akomkoľvek podaní vždy posudzuje jednotlivo z pohľadu ich významu a dôležitosti, nikdy nie podľa poradia, v akom sú uvedené.

Disciplinárny senát záverom dodal, že ak okresný súd bol toho názoru, že DO ako obhajca zmaril pojednávanie, mohol a mal sám vyvodiť za takéto konanie dôsledky uložením poriadkového opatrenia, ktoré mu umožňuje využiť príslušný procesnoprávny predpis, v tomto prípade napr. uloženie poriadkovej pokuty podľa § 70 TP. Súd však takýto postup nezvolil, zrejme z dôvodu, že za daného skutkového stavu by jeho poriadkové opatrenie nebolo v súlade so zákonom. Preto súd zrejme účelovo zvolil podanie sťažnosti proti DO na SAK. V prípade sťažnosti, ktorá je podávaná štátnym orgánom, ktorý môže za konanie, ktoré je predmetom sťažnosti vyvodiť dôsledky (napr. uložením poriadkovej pokuty) platí, že toto svoje právo musí štátny orgán využiť. Táto skutočnosť ušla pozornosti i RK SAK. Pokiaľ štátny orgán zvolí možnosť podania sťažnosti na SAK a sám nevyvodí z konania, ktoré je predmetom sťažnosti poriadkové opatrenia, tak revízna komisia by sa nemala takouto sťažnosťou zaoberať a na jej základe by nemalo dôjsť k podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárnej komisii.

Z vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu veci mal senát za to, že skutok, ktorý sa kladie za vinu DO v návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je disciplinárnym previnením a podľa § 25 písm. b) DP SAK senát DO oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

112. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý z vlastnej iniciatívy navštíví za prítomnosti vlastného advokátskeho koncipienta na pracovisku v budove súdu vyšších súdnych úradníkov, ktorí vydali rozhodnutia vo veci odmeny a náhrady hotových výdavkov advokáta ako ustanoveného obhajcu, s ktorými advokát nesúhlasí, s cieľom konzultovať svoje výhrady voči takému rozhodovaniu, pričom na adresu týchto súdnych úradníkov použije vulgárne a hrubo expresívne výrazy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, § 2 ods. 1, § 29 a § 40 ods. 1 a 2 AP SAK.

Je nepripustné, aby advokát konzultoval s pracovníkmi súdu právne veci vedené na súde, v ktorých pôsobí ako právny zástupca alebo obhajca a rozoberal a hodnotil ich rozhodovací proces v takomto konaní, voči ktorému má výhrady, nakoľko advokát má prioritne brániť záujem klienta a jeho práva a k naplneniu tohto účelu je povinný využívať výhradne len zákonom dovolené obranné prostriedky a postupovať len v súlade so zákonom a zákonným spôsobom; všetko mimo tohto rámca je nezlučiteľné s postupom advokáta, ktorý predpokladá samotná podstata tejto funkcie, ako aj ZoA a AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 5.decembra 2013, sp. zn. DS VII.-87/13:840/2013

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 5.decembra 2013, sp. zn. DS VII.-87/13:840/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, § 2 ods. 1, § 29 a § 40 ods. 1 a 2 AP SAK,

tým, že

– dňa 14. 11. 2011 sa v kancelárii vyšších súdnych úradníkov v budove okresného súdu na ich adresu vyšších súdnych úradníkov pracujúcich na okresnom súde – p. JUDr. A. B. a p. JUDr. C. D. za ich prítomnosti a prítomnosti svojho advokátskeho koncipienta p. JUDr. E. F. vyjadril v kontexte svojho nesúhlasu s ich rozhodovaním o priznaní odmeny a náhrady hotových výdavkov ustanoveného obhajcu slovami vulgarizmami a

– dňa 14. 11. 2011 v kancelárii vyšších súdnych úradníkov v budove okresného súdu osobne konzultoval vec – nepriznanie odmeny a náhrady hotových výdavkov ustanoveného obhajcu s vyššími súdnymi úradníkmi – p. JUDr. A. B. a p. JUDr. C. D., ktorí vo veci rozhodovali, a to za prítomnosti svojho advokátskeho koncipienta p. JUDr. E. F.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **675 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 1. 6. 2012 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti podanej SAK predsedom Okresného súdu.

DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti potvrdil návštevu JUDr. A. B., ktorého mal navštíviť ako fyzická osoba fyzickú osobu a to na návrh stretnutia zo strany JUDr. A. B. s tým, že stretnutie mal sprostredkovať jeho advokátsky koncipient E. F. na jeho žiadosť. Na stretnutí sa chcel neformálne porozprávať, ako osoba a nie ako advokát. DO uviedol, že JUDr. A. B. navštívil až po skončení stránkových hodín a popísal priebeh stretnutia. Po neformálnych uvítacích dialógoch s JUDr. A. B. sa DO obrátil na JUDr. A. B., aby jemu a jeho koncipientovi JUDr. E. F. vysvetlil, či existuje nejaká forma nariadenia alebo usmernenia kompetentných orgánov štátnej moci, ktorá by mu ozrejmla fakt, prečo sú priznávané trovy obhajoby v trestnom konaní v rozpore s návrhom, ktorým si DO uplatnil trovy obhajoby v trestnom konaní, aby DO do budúcnosti predišiel možnému nesprávnemu interpretovaniu zákonných predpisov vzťahujúcich sa k uplatňovaniu trov obhajoby v trestnom konaní. DO označil ako nepravdivé tvrdenie, že účelom jeho návštevy bolo konzultovanie dôvodov reštrikcie jeho úkonov, ako ustanoveného obhajcu zo strany JUDr. A. B. a JUDr. C. D. v rámci uznesení o priznaní odmeny a náhrady hotových výdavkov ustanoveného obhajcu. DO uviedol, že pri stretnutí nepoužil žiadne vulgárne, ani nevhodné slová a zdôraznil, že etika a etický kódex sú mu zrejmé, dané a rešpektuje ich. Na svoju obranu tiež uviedol, že správanie, ktoré sa mu kladie za vinu by bolo v prítomnosti jeho advokátskeho koncipienta pre neho neprípustné.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, opakovane zdôraznil, že žiadne vulgárne výrazy nepoužil a pre prípad potreby navrhol vypočuť ako svedka advokátskeho koncipienta JUDr. E. F. Na tejto obrane DO trval aj na pojednávaní disciplinárneho senátu dňa 17. 5. 2013.

Disciplinárny senát na pojednávaní dňa 17. 5. 2013 vypočul svedka JUDr. E. F., ktorý popísal priebeh predmetnej udalosti zhodne s opisom DO advokáta. Svedok okrem iného uviedol, že DO s JUDr. A. B. prejednával problematiku náhrady trov konania, čomu nevenoval pozornosť. Počas rozhovoru DO s JUDr. A. B. si nevšimol, že by DO použil nejaké expresívne výrazy. Ďalej uviedol, že sťažnosť bola zrejme reakciou na podanie DO, ktorým napadol uznesenie o priznaní výšky trov obhajoby, nakoľko JUDr. A. B. je podľa svedka človek s vysokým stupňom

Na ďalšom pojednávaní dňa 5. 12. 2013 DO doplnil, že konanie vyšších súdnych úradníkov, namierené proti jeho osobe si vysvetľuje tak, že deň predtým podal dve sťažnosti voči uzneseniam, ktoré vypracovali, pričom obsah sťažností sa ich asi dotkol.

Na tomto pojednávaní disciplinárny senát vykonal opakovane výsluch svedka JUDr. E. F., ktorý sa po prečítaní svojej výpovede z predchádzajúceho pojednávania s ňou v plnom rozsahu stotožnil. Na doplňujúce otázky uviedol, že stretnutie sa uskutočnilo z dôvodu vyjasnenia si spôsobu účtovania trov konania, aby sa predišlo nedorozumeniam v budúcnosti, keďže sudy pri tomto rozhodovaní nepostupovali jednotne. Svedok ďalej uviedol, že pokiaľ vnímal rozhovor, ktorý viedli DO a JUDr. A. B. tento neobsahoval žiadne expresívne výrazy, nič také nepočul.

Disciplinárny senát ďalej vypočul ako svedka JUDr. A. B., ktorý vo vzťahu k stretnutiu s DO uviedol, že na stretnutie z ich strany nebola zasielaná žiadna výzva, ani predvolanie a DO sa do kancelárie dostavil z vlastnej iniciatívy, pričom vystupoval dosť naliehavým spôsobom a voči nim, ako súdnym úradníkom vystúpil arogantne, ako si dovoľujú vykonávať reštrikciu úkonov právnej služby, čo znamená, že mu krátili odmenu ako ustanovenému obhajcovi a použil aj vulgárne výrazy, ktoré svedok uviedol. Svedok uviedol, že toto konanie ho osobne zarazilo, pretože počas svojej praxe sa ešte s týmto nestretol a spolu s predsedom súdu sa zhodli na tom, že to svojím spôsobom degradovalo DO a toto jeho správanie celú stavovskú organizáciu ako takú a nebolo to vhodným príkladom ani pre koncipienta, ktorý bol prítomný, najviac ich však ľudsky a odborne zamrzelo, to čo DO uviedol v sťažnosti voči uzneseniu o priznaní odmeny ustanoveného obhajcu. Na záver svedok dodal, že si túto vec dodatočne s DO osobne vydiskutovali a podali si ruky. DO ďalej uviedol, že predseda súdu sa o incidente pravdepodobne dozvedel až v kontexte so sťažnosťou DO, ktorú podal voči uzneseniu o priznaní odmeny ustanoveného obhajcu.

Ako svedok bol vypočutý aj JUDr. C. D., ktorý popísal priebeh udalosti zhodne s výpoveďou svedka JUDr. A. B., pričom výslovne potvrdil aj použitie označených vulgarizmov zo strany DO advokáta. Svedok taktiež uviedol, že po tomto stretnutí zo strany DO nasledovalo podanie opravných prostriedkov proti rozhodnutiam, ktoré on a JUDr. A. B. vypracovali a ktorými bolo rozhodnuté vo veci priznania náhrady trov obhajcu v trestnom konaní, ktoré si DO uplatnil na súde. Svedok uviedol, že podľa jeho názoru v sťažnostiach uviedol veci, ktoré tam nepatria a asi to bol impulz, prečo sa o predmetnom incidente zmienili predsedovi súdu, ktorý im povedal, aby o tomto incidente spísali úradný záznam, ktorý následne podpísali a odovzdali predsedovi súdu.

Disciplinárny senát zistil nasledujúci skutočný stav:

DO ako obhajca si uplatnil pred okresným súdom trovy obhajoby v trestnom konaní v dvoch trestných konaniach. V oboch trestných veciach o priznaní trov obhajoby rozhodol okresný súd uzneseniami, pričom v jednej trestnej veci vypracoval uznesenie o priznaní trov obhajoby vyšší súdny úradník JUDr. A. B. a v druhej trestnej veci vypracoval uznesenie o priznaní trov obhajoby vyšší súdny úradník JUDr. C. D. Oboma rozhodnutiami okresného súdu bola priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v nižšej výške, ako bola DO uplatnená v konaní. Po tom, čo bolo o trovách obhajoby v oboch trestných veciach, v ktorých DO uplatnil trovy obhajoby okresným súdom rozhodnuté, dňa 14. 11. 2011 DO požiadal svojho koncipienta JUDr. E. F., ktorý bol priateľom JUDr. A. B. a disponoval jeho súkromným telefónnym číslom, aby ho kontaktoval telefonicky a dohodol s ním termín stretnutia s DO. Koncipient DO JUDr. E. F. žiadosti DO vyhovel a kontaktoval JUDr. A. B. telefonicky za účelom dohodnutia stretnutia DO. JUDr. E. F. dohodol s JUDr. A. B. DO stretnutie toho istého dňa 14. 11. 2011 na okresnom súde bez toho, aby JUDr. A. B. uviedol dôvod stretnutia.

DO sa spolu so svojím koncipientom JUDr. E. F. dostavili dňa 14. 11. 2011 po 15.00 hodine do trestnej kancelárie okresného súdu, ktorá bola osobným pracoviskom vyšších súdnych

úradníkov JUDr. A. B. a JUDr. C. D. Svoju návštevu DO odôvodnil tým, že s nimi chce konzultovať dôvody reštrikcie úkonov v trestných veciach, v ktorých si uplatnil trovy obhajoby a v ktorých bolo rozhodnuté uzneseniami o priznaní odmeny a náhrady hotových výdavkov, pričom v týchto uzneseniach mu bola priznaná odmena len za niektoré úkony, za ktoré si v konaní uplatnil odmenu, teda došlo k priznaniu odmeny DO v menšej výške, ako si pôvodne v konaní uplatnil. Počas tejto návštevy DO konzultoval a rozoberal samotné dôvody a samotné rozhodovanie s vyššími súdnymi úradníkmi, ktoré boli dôsledkom nepriznania odmeny v rozhodnutiach súdu v takej výške, v akej si ich pôvodne uplatnil. Počas tohto dialógu s vyššími súdnymi úradníkmi vyslovil vulgarizmy v kontexte svojho nesúhlasu s ich rozhodovaním o priznaní odmeny a náhrady hotových výdavkov ustanoveného obhajcu. Bezprostredne po tejto udalosti DO vypracoval opravné prostriedky – sťažnosti proti obom uzneseniam o priznaní trov obhajoby, ktorými napadol tieto rozhodnutia, v ktorých aj kritizoval samotnú prácu vyšších súdnych úradníkov, ktorí vypracovali rozhodnutia. Podané opravné prostriedky proti uzneseniam o priznaní trov obhajoby nemali v konečnom dôsledku žiaden zrušovací vplyv na napadnuté rozhodnutia, ktoré sa napokon stali právoplatnými.

Senát mal na základe zhodnej výpovede svedkov JUDr. A. B. a JUDr. E. F. nepochybne preukázané, že DO sa počas rozhovoru s vyššími súdnymi úradníkmi vulgárne a expresívne vyjadroval.

Disciplinárny senát len v krátkosti poznamenal, čo je i samozrejmosťou, resp. by malo byť samozrejmosťou pre každého advokáta, ktorý zastupuje práva svojho klienta, pričom sa dostáva do styku s inými osobami ako i štátnymi úradmi, že povinnosťou advokáta, nie len odkazujúc na samotné právne normy zákona a SAK, kde je správanie sa advokáta upravené, ale i na osobnú vnútornú povinnosť, ktorú by mal každý člen advokácie pociťovať je vystupovať voči všetkým, s ktorými príde pri svojom pôsobení do styku slušne a primerane svojmu postaveniu. Vulgarizmy a expresívne výrazy z úst advokáta sú krajne nevhodným správaním a vyjadrovaním sa advokáta a použité týchto by sa nemalo obmedzovať len na výkon povolania advokáta, ale i v každodennom bežnom osobnom styku mimo pracovnej náplne advokáta. Takéto správanie sa nedegraduje len samotného advokáta, ale v konečnom dôsledku degraduje a vrhá zlé svetlo i na celú stavovskú organizáciu SAK. Nie je preto možné mať pochopenie pre takéto vystupovanie a správanie sa advokáta a osobnou povinnosťou každého advokáta je vždy sa vyvarovať takémuto správaniu.

Senát vo vzťahu k prvému skutku preto uzavrel, že skutok sa stal, spáchal ho DO a je disciplinárnym previnením, pretože prišlo k porušeniu § 18 ods. 1), 2) a 3) ZoA, § 29 AP SAK.

Vo vzťahu k druhému skutku senát konštatoval, že bolo nesporné, že k stretnutiu došlo, otázny zostal len presný obsah rozhovoru, ktorý viedol DO s vyššími súdnymi úradníkmi. Senát pri posudzovaní tejto otázky prihliadol na jednotnú výpoveď vyšších súdnych úradníkov, ako i na nimi spísaný úradný záznam. Tvrdenia DO disciplinárny senát vyhodnotil ako nepravdivé z dôvodu, že v kontexte s ostatnými okolnosťami pôsobili pochybne a účelovo. S ohľadom na konanie DO (podanie sťažnosti proti uzneseniam o priznaní trov obhajoby a najmä na jej obsah), ktoré nasledovalo bezprostredne po predmetnom incidente senát vyhodnotil obranu uvádzanú DO v jeho podaniach a uvádzanú na pojednávaní za účelovú, ktorá nemôže byť v súlade so skutočným stavom.

Disc. senát mal rovnako pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede svedka JUDr. E. F., nakoľko medzi jeho výpoveďou zo dňa 17. 5. 2013 a výpoveďou zo dňa 5. 12. 2013 vznikol rozpor, keď v skoršej výpovedi svedok uvádzal, že rozhovoru medzi DO a vyššími súdnymi úradníkmi nevenoval pozornosť, pretože sa ho to netýkalo, pričom s istotou uviedol, že pri rozhovore neodznali veci týkajúce sa konkrétnych rozhodovacích procesov a naproti tomu v neskoršej výpovedi uviedol, že sa na stretnutí zúčastnil vo svojom záujme, aby zistil, či vyšší

súdni úradníci majú nejaký predpis, ktorý nepozná, aby sa mohol v budúcnosti vyhnúť týmto problémom. Táto výpoveď svedka pôsobí tak, ako by sa prispôbovala tvrdeniam DO a disciplinárny senát ju v konečnom dôsledku preto posúdil ako nedôveryhodnú a na túto výpoveď svedka pri rozhodovaní neprihliadal.

Disciplinárny senát ku konaniu, ktorého sa dopustil DO uviedol, že je neprípustné, aby advokát konzultoval s pracovníkmi súdu právne veci vedené na súde, v ktorých pôsobí ako právny zástupca alebo obhajca a rozoberal a hodnotil ich rozhodovací proces v takomto konaní, voči ktorému má výhrady. Takéto konanie je nezlučiteľné s poslaním advokáta a poškodzuje advokátsky stav a narušuje samotné základné zásady, na ktorých spočíva výkon povolania advokáta. Advokát má prioritne brániť záujem klienta a jeho práva a k naplneniu tohto účelu je povinný využívať výhradne len zákonom dovolené obranné prostriedky a postupovať len v súlade so zákonom a zákonným spôsobom. Všetko mimo tohto rámca je nezlučiteľné s postupom advokáta, ktorý predpokladá samotná podstata tejto funkcie, ako aj advokátsky poriadok a zákon. Ak DO mal výhrady voči rozhodnutiam súdu o náhrade trov obhajoby bolo jeho povinnosťou postupovať zákonným spôsobom a využiť opravné prostriedky, ktorých využitie zákon umožňuje a takýmto spôsobom sa domáhať nápravy rozhodnutia, ktoré považoval za nesprávne.

Disciplinárny senát tiež zvažoval, či je daná právomoc disciplinárneho senátu vo veci konať vzhľadom na spôsob a okolnosti, za ktorých sa skutok stal, či tento skutok nie je skutkom, ktorý by patril do právomoci iných orgánov. Vzhľadom na to, že sám sťažovateľ ako právne kvalifikovaná osoba sa rozhodol skutok oznámiť len orgánom advokácie, disciplinárny senát vec prejednal ako disciplinárny priestupok advokáta.

113.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v písomnom podaní adresovanom súdu sa pri poukázaní na nedostatky v postupe súdu neobmedzí len na právnu a skutkovú argumentáciu, ale pristúpi k zbytočným hodnotiacim úsudkom s expresívnym podtónom bez toho, aby na prešetrenie uvádzaných pochybení súdu využil na to určené právne prostriedky, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, § 1 ods. 5, § 2 ods. 2 a 4 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, sp. zn. DS VIII.-18/15:2280/2014

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, sp. zn. DS VIII.-18/15:2280/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, § 1 ods. 5, § 2 ods. 2 a 4 AP SAK,

tým, že

v odvolaní zo dňa 25. 4. 2013 proti rozsudku okresného súdu zo dňa 21. 3. 2013 a v podaní zo dňa 27. 3. 2014 adresovanom okresnému súdu v konaní o návrhu otca na zníženie výživného vedenom na okresnom súde uviedol:

„Na 21. marca 2013 o 13:00 hod. mal môj klient p. A. B. vytýčené pojednávanie na Okresnom súde X. vo veci návrhu na zníženie výživného na mal. B. B. Ale to, čo sa v pojednávacej miestnosti v ten deň odohralo, som ešte vo svojej advokátskej praxi nezažil a to ju vykonávam 30 rokov. Bola to jedna tragikomédia, žiaľ s veľmi špatným koncom pre môjho klienta. Bolo to dokonale zohraté divadlo, ktoré veľmi úspešne režírovala pani JUDr. C. D., za veľmi účinnej pomoci advokáta a pracovníčky odboru sociálnych vecí a rodiny v X. p. Mgr. E. F.“

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 19. 8. 2014 bola doručená SAK sťažnosť Okresného súdu X., na základe ktorej podala dňa 11. 2. 2015 RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinnosti advokáta uloženej v § 18, ods. 3 ZoA, § 21, § 1 ods. 5, § 2 ods. 2, § 2 ods. 4 AP SAK.

DO vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že nepopiera konanie, ktoré bolo podstatou skutku, pre ktorý bola podaná sťažnosť a samotný návrh na začatie disciplinárneho konania. Ďalej uviedol, že to, čo je uvedené v prílohách a v sťažnosti je pravda, na ktorej zotrváva. Za svoju dlhoročnú prax sa ešte v pojednávacej miestnosti nestretol s takým priebehom konania. Taktiež uviedol, že zápisnica z pojednávania sa vzhľadom na neprítomnosť zapisovateľky diktovala do diktafónu, pričom sa diktovalo to, čo bolo vyhovujúce pre protistranu, hoci na uvedené pani sudkyňu upozornil, samozrejme, nič sa do zápisnice nedostalo. DO uviedol, že nepopiera, čo napísal a pokiaľ sa to bude pokladať za disciplinárne previnenie je pripravený prijať uložený trest, lebo on konal len v záujme klienta a viac nemá k veci čo dodať.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zhrnul doterajšiu argumentáciu a uviedol, že si nie je vedomý žiadneho disciplinárneho previnenia a poukázal na chyby v konaní pred okresným súdom. Poukazoval aj na nezvyčajný e-mail, ktorým sa jeho odosielateľ zaujímal, či na JUDr. C. D. podal trestné oznámenie. Táto skutočnosť mala zvýrazňovať neštandardnosť celého pojednávania. DO tiež uviedol, že zrejme mal podať návrh na preskúmanie postupu JUDr. C. D. a možno mal podať aj trestné oznámenie.

Následne bolo na deň 10. 4. 2015 vo veci nariadené pojednávanie, na ktorom DO uviedol, že odvolanie napísal a ovplyvnili ho pritom okolnosti, ktoré predchádzali samotnému pojednávaniu ako aj správanie sa sudkyne. Výslovne uviedol, že je ochotný sa pani doktorke ospravedlniť a uznáva svoju vinu.

Z takto vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k nepochybnému zisteniu, že skutok uvedený v návrhu na disciplinárne konanie sa stal a je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Konanie DO advokáta, ktoré spočívalo vo vypracovaní odvolania a vyjadrenia je nepochybne v rozpore so zásadou slušného, úctivého a zdvoritého správania sa advokáta voči súdom. Disciplinárny senát poukázal na to, že správne mal advokát v prípade pochybnosti o správnosti konania sudkyne využiť iné prostriedky. DO mohol podať sťažnosť predsedovi súdu alebo podnet na disciplinárne konanie podľa § 115 zákona č. 385/2005 o sudcoch v znení neskorších predpisov. Vyjadrenia uvedené v podaniach na okresný súd navyše v ničom nepomohli klientovi disciplinárne obvineného. Advokát by sa mal obmedziť na právnu a skutkovú argumentáciu, bez zbytočných hodnotiacich úsudkov.

Disciplinárny senát pri ukladaní sankcie zohľadnil závažnosť skutku, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, osobu disciplinárne obvineného, jeho doterajšiu prax a dospel k záveru, že je namieste postup podľa § 56 ods. 6 ZoA. Podľa tohto ustanovenia disciplinárny senát môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, ak prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania alebo mieru zavinenia. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

114.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý v mene klienta podá voči protistrane návrh na vykonanie exekúcie na vymożenie trov právneho zastúpenia priznaných klientovi, na základe exekučného titulu, ktorého vydaniu predchádzalo zrušenie predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, na základe ktorého už boli trovy právneho zastúpenia protistranou čiastočne uhradené, avšak protistrana o ich vrátenie titulom bezdôvodného obohatenia klienta nikdy nepožiadala, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK zo 6. marca 2014, sp. zn. II. ODS-38/13: 2573/2012

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 14. októbra 2013, sp. zn. DS VII.-7/13: 2573/2012

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK zo 14. októbra 2013, sp. zn. DS VII.-7/13: 2573/2012 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 6. marca 2014, sp. zn. II. ODS-38/13: 2573/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 a 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca žalobcu A. B. si v exekučnom konaní uplatnil trovy právneho zastúpenia, ktoré mu žalovaná na základe rozsudku krajského súdu už predtým čiastočne uhradila dňa 4. 2. 2008, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 18. 1. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi na základe sťažnosti sťažovateľky.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že rozsudok, na základe ktorého žalovaná hradila trovy právneho zastúpenia žalobcu bol zrušený uznesením NS SR, teda zo strany žalovanej – sťažovateľa šlo o plnenie na základe právneho titulu, ktorý odpadol, pričom toto plnenie si mohla žalovaná uplatniť voči klientovi DO advokáta titulom vydania bezdôvodného obohatenia v dvojročnej premlčacej lehote počítanej od doručenia zrušujúceho uznesenia NS SR, čo do dnešného dňa neučinila, ani jednoduchou výzvou. DO uviedol, že nemôže ísť o duplicitu hradených, či vymáhaných trov, pretože žalovaná – sťažovateľka hradila trovy na základe iného súdneho rozhodnutia, ako rozhodnutia, ktoré bolo exekučným titulom a na základe ktorého sa viedla proti povinnému – sťažovateľovi exekúcia. Išlo o dva rozdielne rozsudky, dva samostatné exekučné tituly, z ktorých jeden zanikol.

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 14. októbra 2013, sp. zn. DS VII.-7/13: 2573/2012 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát po zhrnutí skutkového stavu uviedol, že sťažovateľka ako účastník súdneho konania na strane žalovaného uhradila, na zákla-

de právoplatného rozsudku krajského súdu. trovy právneho zastúpenia žalobcu vo výške 217 284 Sk. Neskôr bol však tento rozsudok krajského súdu zrušený rozhodnutím NS SR zo dňa 14. 5. 2009, čím právny dôvod, na základe ktorého žalovaná trovy právneho zastúpenia žalobcu plnila, odpadol a tým došlo k bezdôvodnému obohateniu žalobcu – klienta DO advokáta.

Disciplinárny senát poukázal na to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná si voči klientovi DO advokáta nikdy neuplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého úhradou trov právneho zastúpenia klientovi DO advokáta, ktorá bola zrealizovaná na základe právoplatného rozhodnutia, ktoré bolo neskôr zrušené rozhodnutím NS SR. Sťažovateľka sa vo veci vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého úhradou trov právneho zastúpenia klientovi DO na základe neskôr zrušeného rozhodnutia NS SR obrátila na DO advokáta, ktorý však nemal v tejto veci vecnú pasívnu legitimáciu, nakoľko trovy právneho zastúpenia vždy vznikajú účastníkovi konania, nikdy nie advokátovi. Advokát je len miestom, kde má byť úhrada trov právneho zastúpenia priznaná účastníkovi konania zrealizovaná.

Sťažovateľka, ktorá bezpochyby mala vedomosť o tom, že právoplatné rozhodnutie, na základe ktorého plnila a uhradila trovy právneho zastúpenia klientovi DO advokáta bolo zrušené rozhodnutím NS SR a napriek tomu sa nedomáhala vrátenia tohto plnenia od klienta DO advokáta. Rovnako disciplinárny senát zistil, že sťažovateľka v exekučnom konaní, ktoré sa viedlo na základe exekučného titulu – rozsudku krajského súdu (ktorým sa rozhodlo po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia NS SR) si v rámci podania námietok proti exekúcii neuplatnila voči klientovi DO advokáta zápočet vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky SR vzniknutej titulom nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia voči klientovi DO advokáta vo výške 7 212,51 eur (217 284 Sk) proti pohľadávke klienta DO advokáta vzniknutej titulom priznaných trov konania DO klientovi vo výške 13 655,48 eur právoplatným a vykonateľným rozsudkom krajského súdu.

Sťažovateľka mala možnosť sama využiť zákonné prostriedky na obranu svojho práva, čím by sa takmer určite predišlo i začatiu tohto disciplinárneho konania v predmetnej veci. Nevyužitie tohto práva však nemožno pričítať na ťarchu právneho zástupcu vykonávajúceho povolanie advokáta, ktorý je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Každý nositeľ práv podstupuje riziko, že ak včas neuplatní svoje právo, zanedbá ho alebo podcení jeho uplatnenie, tak ho neskôr stratí. V danom prípade DO, ako právny zástupca uplatnil právo prislúchajúce jeho klientovi na zaplatenie trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní na základe rozsudku krajského súdu, ktorým bolo toto právo priznané klientovi.

K námietke sťažovateľa, ale aj RK SAK uvedenej v návrhu na začatie disciplinárneho konania, že vymožením trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní by došlo k duplicitnej úhrade trov právneho zastúpenia disciplinárny senát uviedol, že toto právo klienta DO uplatnil z iného právneho titulu, ako z právneho titulu z ktorého SR uhradila dňa 4. 2. 2008 trovy právneho zastúpenia DO klientovi, a preto je duplicita plnenia v tomto prípade vylúčená. V tejto súvislosti si treba uvedomiť, že právo na náhradu trov právneho zastúpenia účastníkovi konania nevzniká vznikom samotných trov právneho zastúpenia, ale až súdnym rozhodnutím, v ktorom súd náhradu trov účastníkovi priznáva. Až na základe takéhoto právoplatného rozhodnutia sú uhradené trovy právneho zastúpenia zo strany zaviazaného účastníka konania uhradené dôvodne a uspokojujú oprávnený nárok účastníka konania, ktorému boli priznané. Z toho plynie, že akákoľvek iná platba trov právneho zastúpenia, čo aj v rovnakej sume, ako je priznaná v rozhodnutí pred vznikom tohto rozhodnutia, je plnením bez právneho titulu (pretože do rozhodnutia súdu si každý účastník konania znáša trovy sám), čím vzniká na strane toho, komu bolo plnené bezdôvodné obohatenie. V tomto prípade došlo k plneniu len s tým

rozdielom, že sa plnilo na základe rozsudku, ktorý bol neskôr zrušený, teda právny dôvod plnenia odpadol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia tak, aby odvolací disciplinárny senát disciplinárne obvineného uznal za vinného, v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania, a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil v plnom rozsahu s názorom prvostupňového senátu v jeho rozhodnutí zo 14. 10. 2013 a nepriklonil sa k názoru odvolateľa, že DO porušil povinnosť advokáta uloženú § 18 ods. 2 a 3 ZoA ani ustanoveniami Advokátskeho poriadku § 2, pretože, najmä pokiaľ ide o ustanovenia Advokátskeho poriadku, tieto upravujú vzťah advokáta k jeho klientovi, ktorého záujmy sú prvoradé. Odvolací disciplinárny senát preto rozhodol rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojitosti s § 34 DP SAK a rozhodnutie DS VII.-7/13: 2573/2012 zo 14. 10. 2013, ako vecne správne, potvrdil.

115.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v písomnom podaní uvedie vo vzťahu k inému advokátovi nekorektným a nevhodným spôsobom svoje podozrenia o nekalých praktikách tohto advokáta súvisiacich s podávaním trestných oznámení, ktoré prezentuje ako fakt, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 14 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 4. decembra 2013, sp. zn. I. ODS-22/13:3401/2011

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-23/12/:3401/2011

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-23/12/:3401/2011 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. decembra 2013, sp. zn. I. ODS-22/13:3401/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 14 ods. 2 AP SAK,

tým, že

že v liste adresovanom politickej strane, nazvanom „Vyjadrenie k podnetom na začatie trestného stíhania zo dňa 28. 7. 2010“, uviedol medzi iným : „S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že vyššie uvedené podnety na začatie trestného stíhania boli podané účelovo na diskreditáciu A. B. v rámci predvolebnej kampane. Mám dôvodné podozrenie, že predmetné podnety boli spísané advokátskou kanceláriou JUDr. C. D., ktorý je právnym zástupcom jedného z kandidátov na primátora mesta P. a poslanca do mestského zastupiteľstva za inú politickú stranu. Týmito podnetmi na začatie trestného stíhania chce zrejme zdiskreditovať Vášho kandidáta na poslanca mestského zastupiteľstva A. B. S takýmto nekalými praktikami som sa už niekoľkokrát stretol zo strany advokátskej kancelárie JUDr. C. D. To je všetko čo chcem uviesť a ostávam s pozdravom. Podpis, školiteľ advokátskeho koncipienta A. B.“

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 23. 2. 2012 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

III. disciplinárny senát SAK uznal rozhodnutím, sp. zn. DS III.- 23/12/:3401/2011 zo dňa 30. 5. 2013 DO za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia a zároveň DO uložil povinnosť zaplatiť SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 337,70 eur.

Tomuto rozhodnutiu predchádzalo disciplinárne konanie, v rámci ktorého sa DO písomne vyjadril dňa 6. 3. 2012, podrobným spôsobom vysvetľoval, že v tomto prípade by nemalo ísť o porušenie advokátskych predpisov, pretože v jeho podaní išlo o neadresné vyjadrenie na advokátsku kanceláriu, ktorá spisovala predmetné trestné oznámenia v počte šesť kusov. Pokiaľ ide o výraz „nekalé praktiky“, mal na mysli nekalú súťaž v zmysle § 53 a nasl. Obch. Zákonníka, a to najmä z toho dôvodu, že advokáti sú v konečnom dôsledku podnikatelia, a riadia sa pri svojom podnikaní aj obchodnou súťažou, a sú si vzájomnou konkurenciou. Podanie šiestich trestných oznámení na A. B. preto podľa jeho názoru bolo potrebné považovať za konanie v rozpore s obvyklými obchodnými praktikami. Uznal, že vo svojom liste ich neoznačil ako nekalú súťaž, ale ako nekalé praktiky. Vo svojom vyjadrení vysvetlil určité napätie, ktoré panuje medzi ním a JUDr. C. D. od čias jeho vysokoškolského štúdia a aj neskôr v rámci advokátskej praxe došlo medzi nimi v rámci výkonu advokátskeho povolania ku konfliktom. Vo svojom vyjadrení v tomto smere uviedol viac konkrétnych prípadov. I keď sa priamo vo svojom vyjadrení nevyjadril k skutočnosti, či sa cíti alebo necíti byť vinným, z jeho podania vyplývalo, že uvedený skutok by nemal byť disciplinárnym previnením, pretože ide výslovne len o vzťah medzi dvomi advokátmi, ktorý navrhol riešiť zmierovacím konaním. V tomto smere aj vyzval predsedníctvo SAK, aby začal zmierovacie konanie medzi ním a JUDr. C. D. Uviedol, že on sa už sám pokúsil o osobné stretnutie a zmierovacie konanie s JUDr. C. D., tento ho však neprijal vo svojej kancelárii, a pokus o zmierovacie konanie zmaril.

Zmierovacie konanie bolo zahájené za iniciácie a účasti SAK, a zo zápisnice zo dňa 16. 5. 2013 vyplýva, že DO sa ospravedlnil sťažovateľovi za výrok uvedený v liste zo dňa 11. 8. 2010. Sťažovateľ listom zo dňa 17. 5. 2013 vyššie uvedené skutočnosti potvrdil a navrhol, aby bol DO v rámci disciplinárneho konania čo najbenevolentnejšie. Z podaní DO ďalej vyplývalo, že ak by sťažovateľ zobral svoj návrh späť, a obaja by požiadalí revíziu komisiu a DS o zastavenie konania, bolo by možné použiť § 4 ods. 5, 6 a 8, ako aj § 11 ods. 3 DP SAK, a konanie by malo byť zastavené.

Disciplinárny senát uzavrel, že v predmetnej veci bolo preukázané, že sa DO dopustil skutku, ktorý je disciplinárnym previnením. Text, pod ktorý sa podpísal DO, nemožno posúdiť ako korektný a slušný. DO v liste najskôr formuloval svoju domnienku „Mám dôvodné podozrenie, že predmetné podnety boli spísané advokátskou kanceláriou JUDr. C. D. ...“. V závere však už uvádza „S takýmito nekalými praktikami som sa už niekoľko krát stretol zo strany advokátskej kancelárie JUDr. C. D.“ Svoju domnienku tak v závere listu DO už nepovažuje len za podozrenie, ale nadväzuje na ňu akoby bola preukázanou skutočnosťou. Takéto zavádzajúce konštrukcie nemožno považovať za korektné, a preto sa disciplinárny senát stotožnil s návrhom navrhovateľa. S ohľadom na úsilie DO spor urovnať disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Voči tomuto rozhodnutiu DO v lehote dňa 25. 7. 2013 vypracoval odvolanie, ktoré bolo SAK doručené dňa 29. 7. 2013. V odvolaní poukazoval najmä na fakt, že medzi ním a sťažovateľom došlo k zmiereniu, kedy predpokladal, že po úspešnom zmierovacom konaní zástupca RK SAK vezme návrh na disciplinárne konanie späť, a DS podľa § 20 ods. 2 písm. a)

konanie zastaví. Poukázal na skutočnosť, že už tým, že sa viackrát zúčastnil na pojednávaní DS v Bratislave, ako aj na zmierovacom konaní, vznikli mu náklady, a preto aj rozhodnutie, ktorým bol zaviazaný na úhradu paušálnych nákladov sa mu zdalo byť neprimerane prísne. Zastával názor, že DS mal prihliadať na všetky ním uvedené vážne dôvody, ktoré mali viesť k zastaveniu disciplinárneho konania.

I. odvolací disciplinárny senát po preskúmaní veci odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát sa zaoberal všetkými námietkami DO, či už v písomnej forme alebo ktoré osobne predniesol na pojednávaní a zaujal stanovisko, že odvolanie DO nie je dôvodné.

Odvolací senát sa stotožnil závermi prvostupňového senátu, pokiaľ ide o procesnú stránku – zastavenie konania, ako aj vyhodnotenie skutku, ako disciplinárne previnenie. Odvolací senát sa stotožnil s tým, že text, pod ktorý sa podpísal DO nemožno posúdiť ako korektný a slušný. Rovnako sa stotožnil aj s dôvodmi vyjadrenia navrhovateľa, pokiaľ ide o procesnú stránku veci – zastavenie konania, keďže podľa § 13 DP SAK podmienka na zastavenie tohto konania nebola splnená.

116.

ROZHODNUTIE

Konanie advokáta, ktorý v písomnom podaní adresovanom súdu na základe pokynu klienta vo vzťahu k právnomu zástupcovi protistrany poukáže na jeho snahu docieľiť vyšší počet úkonov právnej služby pre výpočet trov právneho zastúpenia spôsobom, ktorý nemožno hodnotiť ako dostatočne kultivovaný, avšak bez takých súčastí vyjadrenia advokáta, ktoré by boli značne za hranicou všeobecnej slušnosti, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Pri vyhodnotení výkladových kritérií a hľadísk pojmu disciplinárne previnenie v zmysle § 56 ods. 1 ZoA, či advokát konal tak, že zavinene porušil povinnosti vyplývajúce z tohto zákona alebo z predpisu komory a dopustil sa tým disciplinárneho previnenia je potrebné vždy skúmať a prihliadať na to, či konanie advokáta má prvky úmyselného, závažného a vo vzťahu k predpokladaného následku intenzívneho konania, aj s prihliadnutím na spôsob konania, okolností, za ktorých ku konaniu došlo a motív, resp. pohnútku konania advokáta.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 9. januára 2013, sp. zn. III. ODS-18/13:3093/2012

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III. 3/13:3093/2012

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III. 3/13:3093/2012 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 9. januára 2013, sp. zn. III. ODS-18/13:3093/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 1 a 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** ako právny zástupca svojho klienta A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom v písomnom vyjadrení zo dňa 11. 7. 2012 uviedol nasledujúce výroky:

- a) „Súhlasíme s vyžiadaním vyjadrení od daných spoločností súdom, pretože nič nezamlčujeme a ide iba o zbytočné napádania protistranou, ktorých jediným cieľom je „naháňanie hodín u PZ“, keďže manipulovaním súdu sa snažia vymôcť čo najvyššie trovy.“

- b) „Právny zástupca navrhovateľa opätovne zasiela súdu vyjadrenia, ktorú sú opakovaním už zdokladovaných skutočností. Týmto súd iba zbytočne zamestnáva so snahou o manipulovanie opakovaním nepodložených výmyslov a s cieľom nahnať si čo najviac právnych úkonov pre výpočet trov právneho zastupovania, keďže očakáva, že súd sa prípadom nebude dôkladne zaoberať a rozhodne v prospech detí alebo matky, ako býva nepísaným zvykom.“

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 11. 1. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 10. 1. 2013 proti DO advokátovi na základe sťažnosti sťažovateľa, ktorý sa sťažoval na osočujúce vyjadrenia DO advokáta.

K sťažnosti sa vyjadril DO písomne tak, že v časti sťažnosti ide o vety vytrhnuté z celkového kontextu, ďalej uviedol, že z jeho strany nedošlo k uvedeniu úmyselne nepravdivých skutočností, lebo sa opierali o doterajšie fakty a boli len, podľa jeho názoru, vecným posúdením.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril listom doručeným SAK dňa 5. 2. 2013, v ktorom uviedol, že sa ničoho protiprávneho ani neetického nedopustil a ani sa neprevinil proti žiadnemu právnomu predpisu, ktorý sa týka advokátov. Nad rámec vyjadrenia k sťažnosti uviedol, že jeho vyjadrenie bolo vecné a nebolo vedome nepravdivé, ďalej poukázal na to, že kolegialita medzi advokátmi nemôže nadradovať záujem stavu nad záujmy klienta. Na týchto tvrdeniach DO zotrval aj na pojednávaní disciplinárneho senátu a dodal ešte, že predmetné pojednávanie na súde bolo vo veľmi vypätej emocionálnej atmosfére, o čom svedčí aj späťvzatie sťažovateľa zo dňa 22. 5. 2013, doručené na SAK. DO uviedol aj to, že berie plnú zodpovednosť za výroky, aj keď to boli výroky jeho klienta, ktoré preniesol do svojho písomného vyjadrenia, avšak trval na tom, že celé konanie bolo veľmi emocionálne, avšak napomohlo k tomu, že došlo k mimosúdному rokovaniu a ukončeniu sporu v prospech klientov, ako aj k tomu, že súd v konečnom dôsledku nepriznal trovy konania ani jednej zo sporových strán.

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III. 3/13:3093/2012 bol DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodený z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že aj napriek tomu, že sa disciplinárny senát nestotožnil s obranou DO v plnom rozsahu, dospel k záveru, že výroky DO uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania nie sú skutkom, ktorý by bolo možné podriaďiť pod skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia. V súvislosti s argumentáciou DO senát uviedol, že línia obrany DO, že nadradil záujmy klienta nad „falošnú“ kolegialitu bola len odbočením od jadra problému a bola zavádzajúca. Poukázanie na to, že advokát protistrany sa snaží docieľiť vyšší počet úkonov právnej služby pre výpočet trov právneho zastúpenia, vyjadreniami, ako napr. „*naháňanie hodín*“ a pod., ešte neznamená, že ide o nadradovanie záujmov klienta nad falošnú kolegialitu. Takouto argumentáciou by sa dalo dôjsť k absurdnému a neprijateľnému záveru, že prehnanou expresívnosťou vyjadrovania vlastne advokát chráni záujmy klienta, od čoho by bol už len krôčik k úvahám, že prípadný verbálny alebo písomný atak proti advokátovi protistrany by bol vlastne ako prejav boja proti „falošnej“ kolegialite žiaducim. Takisto obrana spočívajúca v tom, že súd napokon náhradu trov konania protistrane, resp. obom účastníkom nepriznal nie je relevantná, lebo zaiste súd nerozhodol o trovách konania pod dojemom expresívnejšieho vyjadrovania DO.

Pre disciplinárny senát bolo určujúce, že výroky uvedené v skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania neboli urážlivé aj napriek tomu, že ich nemožno hodnotiť ako kultivované. Disciplinárny senát rešpektoval to, že nie je určujúce zameriavať sa primárne

na kultivovanosť výrokov, pokiaľ vyjadrovanie nebude neslušné či nedôstojné. Pri tomto svojom rozhodovaní disciplinárny senát neprekročil pôdorys vytýčený rozhodnutím sp. zn. DS III. 43/11:4207/2010 zo dňa 25. 8. 2011, ak dospel k záveru, že skutky DO v tomto prípade nie sú disciplinárnym previnením.

Toto rozhodnutie napadol včas riadnym opravným prostriedkom – odvolaním predseda RK SAK. Podľa odvolateľa prvostupňový disciplinárny orgán celú vec nesprávne posúdil, lebo akýkoľvek verejný atak advokáta nevecného charakteru na svojho kolegu je znížením dôstojnosti advokátskeho stavu. Použité výroky DO advokáta je podľa predsedu RK SAK potrebné hodnotiť ako nevecné, urážlivé, v rozpore s profesijnou etikou a znižujúce dôstojnosť advokátskeho stavu.

III. odvolací disciplinárny senát po preskúmaní veci odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

K odvolacím námietkam predsedu RK SAK odvolací senát skonštatoval, že právny názor odvolateľa, že disciplinárny orgán celú vec nesprávne posúdil, lebo akýkoľvek verejný atak advokáta nevecného charakteru na svojho kolegu je znížením dôstojnosti advokátskeho stavu a použité výroky DO advokáta je potrebné hodnotiť ako nevecné, urážlivé, v rozpore s profesijnou etikou a znižujúce dôstojnosť advokátskeho stavu nebolo možné akceptovať s ohľadom na nasledovné:

Predovšetkým bolo potrebné poukázať na to, že DO už vo svojom primárnom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľa a aj neskôr, uviedol, že jeho vyjadrenia boli len časťou celého vyjadrenia v konaní pred okresným súdom, pričom tieto vyjadrenia boli použité na základe pokynu jeho mandanta (opak preukázaný v disciplinárnom konaní nebol) a išlo o vyjadrenia, ktoré boli prirodzenou reakciou na postup protistrany a jeho právneho zástupcu v súdnom konaní v záujme ochrany práv klienta. Konanie DO rozhodne nebolo motivované právneho zástupcu protistrany v súdnom konaní uraziť, ponížiť alebo deklarovať voči nemu postoj osobnej alebo profesijnej animozity.

Odvolací senát prihliadol aj na to, čo do istej miery ušlo pozornosti navrhovateľa, ale aj prvostupňového disciplinárneho senátu, totiž, že tieto vyjadrenia DO boli uvedené v písomnej podobe a výslovne adresované okresnému súdu, teda nešlo o verejné a zároveň verbálne vyjadrenia priamo voči osobe advokáta protistrany, lebo tento bol, ako právny zástupca v konaní pred súdom i.s. zastúpený advokátskymi koncipientmi. Ani konajúci súd nevyhodnotil predmetné vyjadrenia DO za také, ktoré by boli rozporné s princípmi advokátskej etiky, resp. boli by akýmkoľvek spôsobom nevhodné, neprimerané, či inak neprípustné.

Pri vyhodnotení výkladových kritérií a hľadísk pojmu disciplinárne previnenie v zmysle § 56 ods.1 ZoA, teda či advokát konal tak, že zavinene porušil povinnosti vyplývajúce z tohto zákona alebo z predpisu komory a dopustil sa tým disciplinárneho previnenia je potrebné vždy skúmať a prihliadať na to, či konanie advokáta má prvky úmyselného, závažného a vo vzťahu k predpokladaného následku intenzívneho konania aj s prihliadnutím na spôsob konania, okolnosti, za ktorých ku konaniu došlo a motív, resp. pohnútku konania advokáta.

V posudzovanom prípade bolo nad akúkoľvek pochybnosť a vyplynulo to aj z vytvorenej dôkaznej situácie, že vyjadrenia DO primárne neboli motivované, resp. determinované tým, že boli namierené voči dôstojnosti advokátskeho stavu a zásadám profesijnej etiky, nesmerovali voči oprávneným záujmom iného advokáta, neboli nevecné, osobné a vedome nepravdivé najmä preto, lebo v sebe nekumulovali prvky oplzlosti, vulgárnosti, dehonestujúcich, či neprimerane expresívnych výrazových prostriedkov alebo hanlivých výrazových prvkov, teda takých súčastí vyjadrenia advokáta, ktoré by boli značne za hranicou všeobecnej slušnosti, za hranicou advokátskej etiky a akceptovateľnej komunikácie medzi advokátmi. Nemožno ich teda považovať za také, ktoré by boli disciplinárnym previnením.

Bolo náležité sumarizovať a vyhodnotiť, že ide o hodnotiace úsudky účastníka konania v zastúpení právnym zástupcom, resp. o názory na postup právneho zástupcu navrhovateľa predstavujúce iba akýsi subjektívny hodnotiaci rámec. Samotný sťažovateľ v prvostupňovom disciplinárnom konaní dňa 22. 5. 2013 potvrdil, že tvrdenia DO, ktoré považoval za neprimerané a za osočujúce si vysvetlili, menovaný sa mu ospravedlnil, jeho ospravedlnenie akceptoval, pričom jeho vyjadrenie bolo napísané vo veľmi emocionálnom vypätom pojednávaní, čo má podľa III. ODS SAK zásadný význam pre posúdenie intenzity a následku konania DO.

S ohľadom na vyššie uvedené hodnotiace skutkové a právne resumé odvolacieho disciplinárneho senátu bolo potrebné dať do pozornosti čl. 4. 1. , čl.4.2 a čl.5. 1. Etického kódexu advokátov Európskej únie z 28. 10. 1988, ktorý bol novelizovaný CCBE 28. 11. 1998 a 6. 12. 2002. Podstatou týchto ustanovení je o. i. povinnosť advokáta správať sa pri výkone advokácie eticky, čestne, bez strachu a bez ohľadu na vlastné záujmy alebo dôsledky voči svojej osobe, v konaní pred súdom, v súlade s procesnými predpismi, bez podávania mylných a zavádzajúcich informácií a nekonať voči iným advokátom škodlivo. DO rámec týchto ustanovení Etického kódexu advokátov Európskej únie neprekročil.

117.

ROZHODNUTIE

Vypracovanie právneho rozboru na požiadanie klienta – zástupcu pozemkového spoločenstva advokátom, v ktorom vyslovil svoj právny názor na hlasovanie členskej schôdze pozemkového spoločenstva, jeho doručenie pozemkovému spoločenstvu bez uvedenia informácie o tom, kto je jeho klient a následne prevzatie zastupovania tohto klienta advokátom vo veci neplatnosti uznesenia členskej schôdze pozemkového spoločenstva, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. DS I.-75/13:4635/2012

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 7. októbra 2014, sp. zn. DS I.-75/13:4635/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3, § 21 písm. a) ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

prevzal právne zastupovanie odporcu v prvom rade A. B. v konaní na okresom súde v konaní o neplatnosť uznesenia z členskej schôdze pozemkového spoločenstva H. napriek tomu, že dňa 7. 4. 2011 vyhotovil na požiadanie klienta A. B. – ako predsedu H., ktorý sa na valnom zhromaždení pozemkového spoločenstva dňa 19. 3. 2011 dobrovoľne vzdal funkcie predsedu na valnom zhromaždení – „Právny rozbor členstva v H.“, v ktorom konštatoval skutočnosť, že člen, ktorý sa chce dať zastúpiť splnomocnencom, si musí overiť podpis pred notárom, hoci mu musel byť známy zákon a to § 58 Notárskeho poriadku – Legalizácia, ako aj zákon 599/2001 Z. z. O osvedčovaní listín a podpisov na listinách okresnými úradmi a obcami, ako aj zákon č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, pričom v tomto právnom rozbere odporučil zopakovať voľby za prítomnosti notára a tento právny rozbor doručil pozemkovému spoločenstvu bez toho, aby v tomto rozbere uviedol, kto je jeho klient, čím navodil domnienku, že objednávatelom jeho právneho rozboru je práve pozemkové spoločenstvo, pričom na základe tohto právneho rozboru sa konalo nové valné zhromaždenie dňa 24. 3. 2012, ktoré

anulovalo výsledky valného zhromaždenia zo dňa 19. 3. 2011, ktoré sú predmetom vyššie uvedeného súdneho sporu, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 5. 6. 2013 predsedovi DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. A. B. Predmetom návrhu bolo, že JUDr. A. B. sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti uložené mu v § 18 ods. 1, 2 a 3, § 21 písm. a) ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK.

Z disciplinárneho a sťažnostného spisu vyplývalo, že advokátska kancelária DO advokáta vypracovala dňa 7. 4. 2011 právny rozbor členstva v pozemkovom spoločenstve H., pričom podľa podpisu uvedeného na právnom rozbere, tento vypracoval DO advokát. V návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo uvedené, že na základe tohto právneho rozboru sa konalo nové valné zhromaždenie dňa 24. 3. 2012, ktoré anulovalo výsledky valného zhromaždenia 19.3 2011.

Na disciplinárnom pojednávaní dňa 7. 10. 2014 DO založil krátkou cestou do spisu notársku zápisnicu, v ktorej notár dňa 17. 5. 2011 osvedčil, že členská schôdza pozemkového spoločenstva H. sa konala 7. 5. 2011, a teda nie 24. 3. 2012 tak, ako bolo uvedené v návrhu. Na otázku predsedníčky senátu, kedy prevzal zastupovanie A. B., ktorý je odporcom v 1. rade v právnej veci vedenej na okresnom súde v Kežmarku, o neplatnosť uznesení z členskej schôdzy DO odpovedal, že zastupovanie prevzal dňa 28. 11. 2011. Zároveň doložil krátkou cestou do spisu žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 28. 11. 2011 a uviedol, že z toho istého dňa bolo aj splnomocnenie.

Podľa názoru disciplinárneho senátu skutočnosť, že v danom prípade DO vypracoval právny rozbor, kde vyslovil svoj právny názor a tento doručil do pozemkového spoločenstva bez toho, aby uviedol, kto je jeho klient, nie je disciplinárnym previnením. Navyše, zo spisového materiálu nebolo zrejmé a ani nebolo DO advokátovi preukázané, že by on sám doručoval uvedený právny rozbor. Ako sám DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že o právny rozbor ho požiadali dvaja zástupcovia pozemkového spoločenstva. Taktiež tvrdenie navrhovateľa, že DO advokát chcel navodiť domnienku, že objednávateľom tohto právneho rozboru je práve pozemkové spoločenstvo H., keďže neuviedol, kto je jeho klient, nebolo v konaní preukázané.

V rozhodnutí o návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu namietaného porušenia povinnosti uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby DO advokáta a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

118.

ROZHODNUTIE

Samotná účasť advokáta pri svojpomocnom vypratávaní nehnuteľnosti vykonávanej klientom, spočívajúca len v poskytovaní právnych rád klientovi, bez aktívneho zapojenia sa do premiestňovania vecí, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Disciplinárny senát môže v zmysle § 278 ods. 1 TP v spojení s § 57 ods. 7 ZoA rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom tento skutok musí byť vymedzený nezameniteľným a objektívnym spôsobom a dostatočne určito, preto skrutková veta musí obsahovať všetky skutkové

okolnosti tak, aby bolo možné nimi definovaný skutok podriaďiť pod určitú právnu kvalifikáciu, teda, aby skutok, ako určitá udalosť vo vonkajšom svete, napĺňal podmienky niektorej zo skutkových podstát disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 19. marca 2014, sp. zn. DS. IV.-14/14:2213/2013

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 19. marca 2014, sp. zn. DS. IV.-14/14:2213/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

ako právny zástupca klientov – navrhovateľov v spore vedenom na okresnom súde o vypratanie nehnuteľnosti sa dňa 8. 5. 2013 napriek rozhodnutiu súdu v tejto veci, ktorým tento zamietol návrh navrhovateľov na vydanie predbežného opatrenia a to o. i. odovzdania kľúčov od rodinného domu, ktorý je predmetom sporu v meritórnom konaní, zúčastnil na svojpomocnom vypratávaní osobných vecí na nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom sporu (predmetné nehnuteľnosti), pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.²²

Disciplinárny senát zistil z výsluchu DO, že bol prítomný pri premiestňovaní vecí sťažovateľa v dome jeho klientov, kde sťažovateľ býval. Prítomnosť DO si vyžiadali jeho klienti, aby im v prípade potreby DO poskytol právnu radu, pričom sa aktívne nezapojil do premiestňovania vecí sťažovateľa.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní považoval za rozhodujúcu skutočnosť, že skutková veta, ktorou bol vymedzený predmetný skutok, nie je dostatočne určitá, nemá príslušnými ustanoveniami upravené náležitosti, a v konečnom dôsledku nemôže znamenať disciplinárne previnenie, ktoré disciplinárne obvinenému kladie za vinu navrhovateľ. Disciplinárny senát v zmysle § 278 ods. 1 TP v spojení s § 57 ods. 7 ZoA zdôraznil skutočnosť, že disciplinárny senát môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom tento skutok musí byť vymedzený nezameniteľným a objektívnym spôsobom a dostatočne určito. Skutková veta musí obsahovať všetky skutkové okolnosti tak, aby bolo možné nimi definovaný skutok podriaďiť pod určitú právnu kvalifikáciu, aby skutok ako určitá udalosť vo vonkajšom svete napĺňal podmienky niektorej zo skutkových podstát disciplinárneho previnenia.

Skutok tak, ako bol opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania je vymedzený veľmi neurčito a neobsahuje žiadne skutočnosti, na základe posúdenia ktorých by bolo možné vyhodnotiť, či došlo alebo nedošlo k spáchaniu disciplinárneho previnenia. Zo samotného výroku návrhu totiž nie je zrejmé, akým spôsobom malo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, konkrétne nie je popísaný žiadny spôsob správania sa

22 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO nerokoval s právnym zástupcom protistrany v označenom konaní, ale dňa 8. 5. 2013 pri svojpomocnom vypratávaní časti predmetných nehnuteľností jeho klientmi rokoval priamo s odporcom o uzatvorení dohody o užívaní predmetných nehnuteľností. Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z z 19. marca 2014, sp. zn. DS. IV.-14/14:2213/2013 bol DO advokát spod tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

disciplinárne obvineného, ktorý navrhovateľ vyhodnotil ako nedôstojný. Navrhovateľ dáva podľa skutkovej vety DO za vinu, že sa zúčastnil na vypratávaní osobných vecí. Samotná účasť DO na takomto úkone nepredstavuje však porušenie žiadnej povinnosti advokáta, ktorá vyplývala zo stavovských predpisov. Ako bolo zistené z výsluchu DO jeho účasť spočívala len v tom, že poskytoval právne rady svojim klientom. Poskytovanie právnej rady klientom sa môže uskutočňovať aj mimo advokátskej kancelárie, a preto takýto postup DO je v súlade so stavovskými predpismi. Disciplinárny senát poukázal, že rozhodol v súlade s ustálenou praxou vyplývajúcou aj z obdobného prípadu vo veci III. disciplinárneho senátu zo dňa 25. 2. 2011, sp. zn. DS III. 85/09:675/2009.

119.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v písomnej výzve na zaplatenie pohľadávky klienta adresovanej dlžníkovi klienta uvedie, že v prípade, ak dlžník nevyužije možnosť dohody vo vzťahu k úhrade dlhu, môže v blízkej budúcnosti očakávať osobnú návštevu advokátskeho koncipienta, ktorý skutočne takéto návštevy na základe poverenia advokáta pravidelne vykonáva bez súhlasu dlžníkov samostatne, pričom tieto návštevy vykonáva aj advokát, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 4, § 40 ods. 1 AP SAK.

Výzvy dlžníkom patria medzi povolené prostriedky vymáhania pohľadávok, avšak pri formulovaní výzvy dlžníkom klienta je advokát v zmysle § 2 ods. 4 AP SAK povinný postupovať v súlade s dobrými mravmi a zásadami slušného správania sa, a preto aj výzva musí byť formulovaná tak, aby k porušovaniu dobrých mravov a zásad slušného správania nedochádzalo.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-96/14:1917/2014

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-96/14:1917/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 4, § 40 ods. 1 AP SAK,

tým, že

vo veci mimosúdneho vymáhania klienta A. s. r. o. :

- a) vo výzve adresovanej sťažovateľovi ho upozornil, že v prípade, ak sťažovateľ nekontaktuje zamestnancov advokátskej kancelárie a nevyužije možnosť dohody na úhrade dlhu, môže v blízkej dobe očakávať osobnú návštevu advokátskeho koncipienta;
- b) v mesiacoch jún 2014 a júl 2014 vykonal niekoľko desiatok osobných návštev u dlžníkov klienta bez ich súhlasu, a to aj u spotrebiteľov v mieste ich bydliska;
- c) v mesiacoch jún 2014 a júl 2014 inštruoval advokátskeho koncipienta Mgr. A. B. k vykonaniu niekoľkých desiatok osobných návštev u dlžníkov klienta bez ich súhlasu, a to aj u spotrebiteľov v mieste ich bydliska.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 5. 11. 2014 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

DO vo svojom vyjadreniach k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania potvrdil, že prevzal zastúpenie klienta, ktorého predmetom bolo informovanie dlžníkov o nedoplatkoch prostredníctvom výziev, a to aj prostredníctvom advokátskeho koncipienta. Zdôraznil, že podľa § 9b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zákaz osobne navštevovať dlžníka v jeho domácnosti alebo na pracovisku v súvislosti s uplatňovaním alebo vymáhaním pohľadávky sa nevzťahuje na činnosť advokáta, súdneho exekútora a notára, a preto osobné návštevy dlžníkov môže advokát vykonávať. Vysvetlil, že išlo o pilotný projekt a popísal jeho ciele. Ďalej zdôraznil, že u dlžníkov si neuplatnil zaplatenie trov právneho zastúpenia. DO ďalej dôrazne odmietol, že by sa dlžníkom svojím oznámením vyhrážal a svoje konanie považoval za hospodárny spôsob vymáhania pohľadávky, ktorý na rozdiel od exekúcie alebo súdneho konania predstavuje nulové náklady pre dlžníka. DO ďalej namietal, že tvrdenie navrhovateľa, že podstatná časť z 90 návštev bola voči spotrebiteľom, je ničím nepodloženou domnienkou s cieľom zjavne mu priťažiť. Vo vzťahu k činnosti koncipienta DO uviedol, že nikdy nevydal koncipientovi pokyn, aby vytváral nátlak na dlžníkov, pričom mal za to, že vykonávanie návštev koncipientom bolo pre neho prínosom, nakoľko skúsenosti nadobudnuté pri rokovaní s dlžníkmi mohol využiť v ďalšej praxi, k čomu priložil aj čestné vyhlásenie koncipienta Mgr. A. B.

Disciplinárny senát vo veci zistil nasledovný skutkový stav:

DO zastupoval na základe plnej moci zo dňa 18. 11. 2013 spoločnosť A. s. r. o. v mimosúdnom konaní za účelom informovania dlžníkov o nedoplatkoch prostredníctvom mimosúdnych predžalobných výziev a vykonávania osobných návštev dlžníkov jeho zamestnancami v prípadoch, ktoré mal klient v správe na základe podpísaných mandátnych zmlúv.

Dňa 24. 6. 2014 zaslal DO sťažovateľovi výzvu, v ktorej ho informoval, že bol poverený klientom, spoločnosťou A. s. r. o., vykonať uňho osobnú návštevu za účelom doriešenia jeho dlhu a vyzval ho, aby do 5 pracovných dní kontaktoval advokátsku kanceláriu, kde bude mať poslednú možnosť dohody na úhradu dlhu, bez nutnosti osobnej návštevy advokátskeho koncipienta a v prípade, že tak neurobí, môže v blízkej dobe očakávať osobnú návštevu advokátskeho koncipienta.

DO uviedol, okrem iného, na svoju obhajobu, že obsah výzvy bol odsúhlasený klientom a návštevy taktiež vykonával na výslovnú žiadosť klienta.

Súhlas ani pokyn klienta však nezbavuje advokáta zodpovednosti za dodržiavanie právnych predpisov. Je nepochybné, že výzvy dlžníkom patria medzi povolené prostriedky vymáhania pohľadávok, avšak pri formulovaní výzvy dlžníkom klienta je advokát v zmysle § 2 ods. 4 AP SAK povinný postupovať v súlade s dobrými mravmi a zásadami slušného správania sa, a preto aj výzva musí byť formulovaná tak, aby k porušovaniu dobrých mravov a zásad slušného správania nedochádzalo. Z § 9 zákona o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, sú agresívnymi praktikami, ktoré sú v komunikácii so spotrebiteľom zakázané, a preto ani výzva adresovaná dlžníkovi – spotrebiteľovi nesmie vyvolávať zdanie nátlaku a hrozby. Ak tomu tak nie je, takýto prostriedok vymáhania pohľadávok je neetický a advokát, ktorý takýmto spôsobom vymáha pohľadávky od dlžníkov klienta koná v rozpore s § 2 ods. 4 AP SAK a § 18 ods. 3 ZoA.

V súvislosti so skutkom uvedeným pod písm. b) disciplinárny senát zistil, že v mesiacoch jún a júl 2014 vykonal DO spolu s jeho koncipientom A. B. 45 návštev u dlžníkov jeho klienta a ďalších 45 návštev vykonal koncipient samostatne, vrátane návštev sťažovateľa, ktorý však nebol doma zastihnutý.

Z § 9a zákona o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že osobné návštevy dlžníkov sú považované za nátlakové konanie, ktoré je zakázané, a to bez ohľadu na to, kto návštevu vykonáva, keďže podľa § 9a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa sú zakázané nielen návštevy veriteľov, ale rovnako aj osôb konajúcich v mene veriteľa. Takýmto zástupcom môže byť nepochybne aj advokát konajúci na základe plnej moci. Hoci sa v § 9b uvádza, že § 9a sa netýka činnosti advokáta, súdneho exekútora a notára pri výkone povolania, podľa názoru senátu vykonávanie osobných návštev u dlžníka – spotrebiteľa doma alebo na pracovisku v nadväznosti na neuposluchnuté výzvy o urovnanie dlhu nie sú činnosťou, ktorú bežne vykonáva advokát v rámci poskytovania právnych služieb v súvislosti s vymáhaním pohľadávok. Činnosťou advokáta smerujúcou k vymáhaniu pohľadávok pre svojho klienta sú predovšetkým úkony smerujúce k potvrdeniu pohľadávky súdom a následne súvisiace s výkonom rozhodnutia. V žiadnom prípade by advokát vo svojej činnosti nemal používať vyhrážky osobnou návštevou koncipienta bez súhlasu dlžníka. Takéto nátlakové správanie a vyhrážky sú spôsobilé v očiach verejnosti vytvoriť dojem, že advokát sa v ničom nelíši od inkasnej spoločnosti, ktorej praktiky – osobné návštevy a nátlak – sú zákonom o ochrane spotrebiteľa výslovne zakázané, a znížiť tak dôstojnosť advokátskeho stavu. Ak by sme aj pripustili, že vykonávanie osobných návštev u dlžníkov advokátom nie je zákonom o ochrane spotrebiteľa zakázané, advokát je stále povinný dodržiavať stavovské predpisy.

DO aj v tejto súvislosti uviedol, že návštevy vykonával na pokyn klienta a s jeho súhlasom, avšak obdobne ako v prípade zasielania výziev, aj v tomto prípade bol povinný postupovať v súlade s § 2 ods. 4 AP SAK, a preto bolo jeho povinnosťou odmietnuť poverenie vykonávaním osobných návštev u dlžníkov, keďže ide o konanie, ktoré je spôsobilé znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu.

Čo sa týka skutku uvedeného v bode 3 návrhu, disciplinárny senát zistil, že advokátsky koncipient vykonával v mesiacoch jún a júl 2014 celkovo 90 návštev u dlžníkov, čo predstavuje rozsah 3 pracovných dní, v priemere 6 návštev denne.

Disciplinárny senát súhlasil s tvrdeniami DO aj advokátskeho koncipienta, že skúsenosti nadobudnuté v súvislosti s vymáhaním pohľadávok sú užitočné pre ďalší výkon advokácie, avšak zároveň by mal advokát dbať o to, aby konkrétne prostriedky vymáhania pohľadávok, s ktorými koncipienta oboznamuje, boli dovolenými prostriedkami, ktoré sú v súlade so stavovskými predpismi advokátov, čo, ako bolo uvedené vyššie, osobné návštevy dlžníkov bez ich súhlasu v nadväznosti na neuposluchnuté výzvy, formulované taktiež nátlakovým a výhražným spôsobom, nie sú. Navyše, aj pripustením, že osobné návštevy dlžníkov advokátom alebo jeho koncipientom nie sú zakázané, je sporné, či skúsenosti nadobudnuté len samotnými návštevami, ktorých účelom bolo podľa tvrdenia DO informovať dlžníka o výške dlhu a možnosti úhrady a o právnych následkoch vyplývajúcich zo záväzkov dlžníka, boli pre koncipienta prínosnými v príprave na výkon praxe, nakoľko tieto informácie môžu byť a boli poskytnuté dlžníkom aj písomne, takže už príprava výziev poskytla koncipientovi dostatočnú skúsenosť. Taktiež rozsah vykonávaných návštev, t. j. 90 návštev počas dvoch mesiacov, čo predstavuje v priemere 6 návštev denne, v rozsahu 3 pracovných dní, dokazuje, že išlo o časovo náročnú činnosť, ktorá ponechávala koncipientovi na výkon inej činnosti, len kratšiu časť pracovného týždňa, čo podľa názoru senátu negatívne ovplyvnilo jeho možnosť vzdelávať sa a získavať skúsenosti aj z iných oblastí potrebných pre výkon advokácie.

Disciplinárny senát na základe zistení uzavrel, že skutky sú disciplinárnym previnením, nakoľko došlo k porušeniu povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 4, § 40 ods. 1 AP SAK.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO. Z vykonaného

dokazovania bolo preukázané, že DO nebol v uplynulom období disciplinárne stíhaný. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO senát nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru zavinenia a menej závažný charakter disciplinárneho previnenia a na skutočnosť, že už samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia bolo postačujúce, aby k podobnému konaniu DO v budúcnosti nedochádzalo a aby zabezpečil riadnu prípravu advokátskeho koncipienta na budúci výkon advokácie, senát rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

120.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý ako právny zástupca navrhovateľa vo veci zvýšenia výživného na mal. dieťa na osobnom stretnutí s odporcom za účasti jeho právneho zástupcu ako aj v písomnom vyjadrení adresovanom súdu v súvislosti s tvrdením odporcu o jeho zlej sociálnej a majetkovej situácii aj z dôvodu narodenia ďalšieho dieťaťa, spochybni toto jeho tvrdenie s poukazom na to, že je nelogické, aby sa v takejto zlej situácii odporca rozhodol splodiť ďalšie dieťa, pričom poukáže na nezodpovednosť odporcu v súvislosti s týmto jeho rozhodnutím, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože s ohľadom na judikáтуру súdov takýto argument advokáta nemožno považovať za nedôvodný či nevecný.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 19. marca 2015, sp. zn. DS VII.97/14:1126/2014

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 19. marca 2015, sp. zn. DS VII.97/14:1126/2014 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 a § 14 ods. 2 AP SAK, ktorých sa ma dopustiť **tým, že** pri výkone advokácie v právnej veci vedenej na okresnom súde pod presne nezistenou spisovou značkou o návrhu navrhovateľky A. B. na zvýšenie výživného na mal. dieťa:

- sa na stretnutí so sťažovateľom dňa 3. 3. 2014 k súčasnej situácii sťažovateľa vyjadril: „ako ste si dovoľil druhé dieťa“ pričom na záver stretnutia uviedol: „Ja som doteraz rodinu B. nepoznal. Ani ma to nezaujímalo. Mne je to všetko vlastne jedno. Idem sa dobre na tom akurát pobaviť“,
- v písomnom vyjadrení adresovanom konajúcemu súdu zo dňa 4. 3. 2014 uviedol: „pokiaľ ide o jeho tvrdenia, že momentálne nemá z čoho žiť a jeho životná situácia je veľmi zlá, tak tu chcem dať súdu do pozornosti skutočnosť, že ak by to bola pravda, tak je veľmi nepravdepodobné, že by pán B. v tejto životnej situácii splodil ďalšie dieťa, ktoré je okrem mal. dieťaťa už povinný živiť. Zjavne objektívne svoju situáciu nepovažuje za takú kritickú, keď (ako sa priznal na poslednom pojednávaní) je otcom dieťaťa – mal. M., ktorý sa práve narodil. V súvislosti, ako súdu opisuje, má problém postarať sa sám o seba a posledné, čo zodpovedného človeka v takomto stave napadne, je priviesť na svet dieťa, odkázané na jeho výživu“,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Návrhom na začatie disciplinárneho konania predseda RK SAK žiadal prerokovanie disciplinárnych priestupkov DO advokáta tak, ako sú vymedzené vo výrokovej časti tohto rozhod-

nutia. Podaniu návrhu predchádzalo podanie sťažnosti sťažovateľa, v ktorej uviedol, že bol veľmi nepríjemne prekvapený prístupom DO advokáta k jeho osobe. Ďalej uviedol, že sa zúčastnil na rokovaní v priestoroch advokátskej kancelárie DO advokáta, spolu s jeho právnu zástupkyňou. Po poukázaní na súčasnú situáciu (narodilo sa mu dieťa) a na jeho majetkovú a finančnú situáciu, keď vyslovil pochybnosti o svojej schopnosti plniť vyživovaciu povinnosť v takom rozsahu, ako si to predstavuje jeho ex manželka, dostal od DO advokáta krátke „prehovorenie do duše“, keď v spojitosti s jeho súčasnou situáciou poznamenal, že „ako si dovoľil druhé dieťa“. Už z tohto komentára zostal zarazený a nemilo prekvapený. Zhrozený zostal, keď sa oboznámil s písomným vyjadrením DO advokáta zo dňa 4. 3. 2014, ktoré doručil do súdneho spisu a v rámci ktorého sa nevhodne vyjadril o jeho osobe tým, že sa vyjadroval o jeho rýdzo osobných rozhodnutiach, nesúvisiacich s právnu vecou, čo považoval za vrcholne nevhodné, neslušné, neprofesionálne a nemiestne. Otázka počatia dieťaťa bola čisto len a len súkromné rozhodnutie, ktoré určite nemusí zdôvodňovať DO advokátovi.

DO sa vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 2. 6. 2014 venoval problematike len z hmotnoprávneho hľadiska a upriamil pozornosť na skutočnosť, že počet vyživovacích povinností povinného je vždy faktorom, ktorý ovplyvňuje výšku výživného. Nie je zanedbateľná skutočnosť, či povinný má alebo nemá ďalšie dieťa s ohľadom na to, že je jeho povinnosťou živiť dieťa z prvého manželstva. Poukázal na rovnaký postoj prezentovaný v rozhodovacej praxi súdov. Mal za to, že celé konanie sťažovateľa smeruje k jedinému, a to v jeho snahe eliminovať jeho osobu alebo ho znechutiť pri zastupovaní jeho klienta. Sťažnosť považoval za účelovú.

Na tejto obrane DO zotrval aj na pojednávaní disciplinárneho senátu, pričom na základe položenej otázky dodal, že klientka bola s písomným vyjadrením stotožnená a bola s ním oboznámená. DO tiež zdôraznil, že pokiaľ je on vinný, je vinný aj NS ČR, poručenský sudcovia SR, ktorí bežne rovnako rozhodujú a používajú aj rovnaké slová, ak nie ešte tvrdšie, pretože ten citát použil aj na svojej rehabilitačnej prednáške a nikto z prítomných sa tam nečudoval, neodsúdil rozhodnutie NS ČR ako nevhodné. Všetci ho akceptovali ako správne a zodpovedné. NS ČR použil ešte expresívnejšie výrazy ako on, keď chcel vyjadriť tie isté myšlienky, doslova povedal, že plodenie detí nie je šport, ani zábava.

Disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky argumenty DO advokáta a dospel k záveru, že konaním DO advokáta nedošlo k disciplinárnemu previneniu.

Z obsahu podanej sťažnosti vyplývalo, že dňa 3. 3. 2014 sa uskutočnilo vopred dohodnuté stretnutie v advokátskej kancelárii DO advokáta za účasti sťažovateľa a jeho právnej zástupkyne. Disciplinárny senát mal za nesporne preukázané, že rokovanie, pokiaľ malo ísť o vyriešenie veci dohodou medzi účastníkmi konania, sa neobmedzilo iba na vyjadrenia DO advokáta, na ktoré poukazuje vo svojej sťažnosti sťažovateľ. Aj z písomného vyjadrenia DO k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplývalo, že tieto vyjadrenia sú vytrhnuté z kontextu a boli vlastne jeho reakciou na prednesy sťažovateľa. Z obsahu podanej sťažnosti nebolo zrejmé, z akého dôvodu sa vlastne mal vyjadrovať DO advokát spôsobom, ako sa podľa sťažovateľa vyjadroval, a preto je logické, že jeho vyjadreniam niečo muselo predchádzať. Čo predchádzalo vyjadreniam DO však sťažovateľ vo svojej sťažnosti neuviedol.

V tomto smere disciplinárny senát považoval vyjadrenie DO k návrhu na začatie disciplinárneho konania za objektívne, zodpovedajúce situácii, ktorá sa odohrala dňa 3. 3. 2014. Jeho reakcia na danú situáciu, podľa názoru disciplinárneho senátu, nebola v rozpore s povinnosťami advokáta vyplývajúcimi zo všeobecne záväzných právnych predpisov. Základnou povinnosťou advokáta pri výkone svojej činnosti je ochrana práv klienta a ich presadzovanie na základe jeho pokynov. V tomto smere vyznelo aj písomné vyjadrenie DO advokáta, ktoré podával v mene svojej klientky konajúcemu súdu. Obsah tohto vyjadrenia bol vypracovaný v súlade s pokynom klientky a vychádzal z judikatúry a súdnej praxe. Disciplinárny senát

zdôraznil, že DO je uznávaným odborníkom v oblasti rodinného práva. Aj z týchto dôvodov disciplinárny senát považoval písomné vyjadrenie DO adresované súdu za kvalifikované, v prospech svojho klienta.

Od advokáta sa očakáva, že ak má presadzovať záujmy klienta vystupovaním priamo pred rôznymi orgánmi a súdmi alebo prostredníctvom ním vyhotovených písomností, bude to na úrovni stavu, ktorý advokát reprezentuje. Pri určení postupu na presadzovanie záujmov klienta volí advokát také formy a prostriedky, aby sa naplnili ciele a očakávania klienta. Prvoradý je vždy záujem klienta. Disciplinárny senát bol preto toho názoru, že postup advokáta v prejednávanej veci bol zákonný.

Disciplinárne previnenia advokátov týkajúce sa advokátskych koncipientov a disciplinárne previnenia advokátskych koncipientov

121.

ROZHODNUTIE

Advokátsky koncipient, ktorý bez vedomia a bez predchádzajúcej dohody s advokátom – školiteľom odnesie z advokátskej kancelárie klientske spisy za účelom si ich ponechať z dôvodu budúceho zastupovania týchto klientov po jeho zápise do zoznamu advokátov s tým, že za týmto účelom zároveň vypracuje a predloží advokátovi – školiteľovi preberací protokol, potvrdzujúci postup odovzdania a prevzatia týchto spisov medzi ním a advokátom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 3 a 4 a § 33 AP SAK.

Advokátsky koncipient je pri výkone právnej praxe povinný postupovať v súlade so zákonom o advokácii, predpismi komory a s pokynmi advokáta, teda advokátsky koncipient nie je oprávnený vykonávať akékoľvek úkony bez príkazu, resp. súhlasu advokáta. Navyše, advokátsky koncipient nie je oprávnený klientske spisy zobrať domov a ohroziť tým jednu zo základných povinností advokáta a advokátskeho koncipienta, a to povinnosť mlčanlivosti.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 25. októbra 2013, sp. zn. I. ODS-13/13: 2472/2011

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-124/11:2472/11

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-124/11:2472/11 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. októbra 2013, sp. zn. I. ODS-13/13: 2472/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 3 a 4 a § 33 AP SAK,

tým, že

ako advokátsky koncipient zapísaný u advokáta JUDr. A. B. tým, že

- a) zbral dňa 24. 3. 2011 bez vedomia a predchádzajúcej dohody s advokátom JUDr. A. B. z jeho advokátskej kancelárie spisy klientov za účelom si ich ponechať z dôvodu budúceho prevzatia zastúpenia týchto klientov potom, ako bude zapísaný do zoznamu SAK ako advokát,
- b) predložil dňa 24. 3. 2011 advokátovi JUDr. A. B. z jeho strany podpísané „preberacie protokoly“, ktorých predmetom malo byť „odovzdanie“ klientskych spisov DO ako „preberajúceho“ zo strany advokáta JUDr. A. B. ako „odovzdávajúceho“,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **327,20 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

DO ako aj jeho právny zástupca od počiatku zaujímali jednoznačné stanovisko, že návrh podaný predsedom RK SAK považujú v celom rozsahu za nedôvodný. DO odmietol tvrdenia uvedené v návrhu, zdôraznil, že všetky obvinenia zo strany sťažovateľa JUDr. A. B. smerujúce voči nemu sú výmyslom. Podrobne popísal priebeh, ako malo dôjsť k spornej udalosti, že dňa 21. 3. 2011 JUDr. A. B. mu predložil zmluvu o postúpení práv a povinností k advokátskej kancelárii na JUDr. C. D., pričom k tejto zmluve bol pripojený aj zoznam vecí – klientskych spisov, ktoré mal JUDr. C. D. na základe predmetnej zmluvy prevziať. Zároveň DO JUDr. A. B. požiadal, aby túto skutočnosť oznámil všetkým klientom s tým, že od 1. 4. 2011 za svojho zástupcu ustanovuje JUDr. C. D. Na základe pokynu JUDr. A. B. potom oznámil údaje, ktoré mu nariadil súdom, úradom a klientom. K okolnosti ponechania si troch spisov dňa 24. 3. 2011 DO uviedol, že konal z vlastnej iniciatívy, hoci si bol vedomý, že predmetné spisy sú v zozname agendy, ktorú mal prevziať JUDr. C. D. a tento preberací protokol ako súčasť zmluvy bol podpísaný 21. 3. 2011 oboma stranami. Taktiež potvrdil, že nikdy predtým, keď prevzal spis na domáce štúdium v rámci plnenia pracovných povinností, nedával podpisovať preberací protokol zamestnávateľovi JUDr. A. B.

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 24. apríla 2013, sp. zn. DS IV.-124/11:2472/11 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 000 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 327,20 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zhrnul svoje zistenia tak, že v konaní mal za jednoznačne preukázané, že DO konal v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami Advokátskeho poriadku SAK a ZoA. Toto konanie DO vzhľadom na to, že sa udialo iba 7 dní pred zápisom DO do zoznamu advokátov SAK, nasvedčuje tomu, že DO si predmetné spisy zobral za účelom predpokladaného budúceho zastupovania týchto klientov po jeho zapísaní do zoznamu advokátov. O tejto pohnútkke svedčal aj ním samotným vyhotovený a podpísaný preberací protokol k predmetným spisom, kde je na každom uvedené „po vzájomnej dohode a na pokyn klienta... odovzdávajúci týmto odovzdáva preberajúcemu spisy klienta... Preberajúci týmto preberá uvedené spisy“. Z tohto jednoznačne vyplývalo, že preberajúci má prevziať spis po dohode s klientom a na jeho pokyn.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, okolnosti, za ktorých došlo k ich spáchaniu, povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO, ktorý sa doteraz nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažná pokuta vo výške 1000 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie DO, v ktorom namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu zo strany prvostupňového disciplinárneho senátu, nesprávne právne posúdenie, nepreukázanie úmyslu DO, ďalej napadol nesprávne vyhod-

notenie dôkazov, neohospodárnosť konania a postupu senátu DK voči DO, namietal doručovanie rozhodnutia a poukazoval na neobjektívny postup revíznej komisie a senátu DK v konaní. Vytykal senátu, že nevykonával všetky dôkazy navrhované DO. Senát podľa odvolania nezohľadnil nasledovné skutočnosti, že DO preberal spisy, pričom bol označený len menom, čo znamená, že spisy mal prebrať ako zamestnanec a nie ako advokát, že protokoly vyhotovil a ponechal pre JUDr. A. B. na stole v kancelárii, teda si nevzal protokoly so sebou z kancelárie, čo poukazuje na to, že jeho úmyslom bolo prostredníctvom protokolov informovať advokáta JUDr. A. B., kde sa budú spisy nachádzať a následne si od neho vyžiadať súhlas s navrhovaným postupom, pričom DO informoval o týchto skutočnostiach advokátskeho koncipienta, ktorý bol v danom čase prítomný v kancelárii. DO ďalej vytykal napadnutému rozhodnutiu nedostatok spočívajúci v paušálnom odôvodnení rozhodnutia, ktoré spočívalo len vo všeobecnom poukázaní na zákonné kritériá bez vysporiadania sa s konkrétnymi okolnosťami prípadu.

I. odvolací disciplinárny senát po preskúmaní veci rozhodnutím z 25. októbra 2013, sp. zn. I. ODS-13/13: 2472/2011 odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát uzavrel, že v konaní bolo preukázané, že DO dňa 24. 3. 2011 ešte ako advokátsky koncipient, bez predchádzajúceho súhlasu, vedomia prípadne dohody s advokátom JUDr. A. B. zobral spisy klientov, pričom bez požiadania, príkazu advokáta JUDr. A. B. pripravil – vypracoval preberacie protokoly o prevzatí spisov vyššie uvedených klientov, kde ako odovzdávajúci bol uvedený JUDr. A. B., advokát a preberajúcim bol DO. Podľa preberacieho protokolu po vzájomnej dohode a na pokyn klientov odovzdávajúci odovzdáva preberajúcemu ten ktorý klientsky spis a preberajúci uvedené spisy preberá. Z uvedených protokolov vyplývalo, že účelom takéhoto postupu malo byť budúce prevzatie zastúpenia týchto klientov DO, ktorý v tom čase už vedel, že odo dňa 1. 4. 2011 bude zapísaný do zoznamu advokátov a bude oprávnený klientov zastupovať. Z výpovede a vyjadrenia Dr. A. B., ako aj Dr. C. D. vyplývalo, že takéhoto konania sa advokát dopustil napriek tomu, že už mal vedomosť o tom, že advokát JUDr. A. B. sa dohodol s advokátom JUDr. C. D., o odovzdaní klientskych spisov, ktorých v tom čase zastupoval z dôvodu, že chcel ukončiť aktívny výkon advokácie.

Obranu DO, že klientske spisy vzal domov z dôvodu, že ich chcel analyzovať za účelom informovania klientov o neodkladných úkonoch vo veci ich zastúpenia vyvrátila výpoveď advokáta JUDr. A. B., ktorý bol jeho školiteľom. Podľa zákona o advokácii advokátsky koncipient vykonáva právnu prax pod vedením a dohľadom advokáta. Advokát je oprávnený poveriť advokátskeho koncipienta vykonávaním jednotlivých úkonov právnych služieb. Advokátsky koncipient je pri výkone právnej praxe povinný postupovať v súlade so zákonom o advokácii, predpismi komory a s pokynmi advokáta. Advokátsky koncipient nie je oprávnený vykonávať akékoľvek úkony bez príkazu, resp. súhlasu advokáta. Navyše, advokátsky koncipient nie je oprávnený klientske spisy zobrať domov a ohroziť tým jednu zo základných povinností advokáta a advokátskeho koncipienta, a to povinnosť mlčanlivosti.

Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že JUDr. A. B. v žiadnom prípade nedal súhlas a nebol ani uzročený s tým, aby DO spisy odnášal domov, práve naopak, považoval takéto konanie DO za krádež spisov.

Preberacie protokoly o prevzatí spisu klienta, ich obsah bez akýchkoľvek pochybností dokazuje, že DO konal v súvislosti s klientskymi spisami, ktoré sú predmetom disciplinárneho obvinenia, bez súhlasu a pokynov advokáta. Preberací protokol, ktorý pripravil – vypracoval DO a predložila JUDr. A. B. spolu s vyjadrením advokáta JUDr. A. B. sú dôkazom neetického správania sa JUDr. A. B., pretože obsah preberacích protokolov, ktoré vyhotovil a v skutočnosti v nich uvádzané neboli preukázané vykonaným dokazovaním. DO vypracoval preberacie protokoly evidentne s úmyslom prevziať zastupovanie klientov, ktorých klientske spisy sú

predmetom disciplinárneho konania v budúcnosti, nakoľko v čase svojho konania už vedel, že odo dňa 1. 4. 2011 bude zapísaný do zoznamu advokátov a začne samostatne vykonávať advokátsku prax.

Námietky DO uvádzané v odvolaní, ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu neobstoja, pretože dôkazy navrhované DO nemohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolací disciplinárny senát v rámci odvolacieho konania preskúmal aj napadnutý výrok ohľadne uloženého trestu v rámci napadnutého rozhodnutia. Odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že prvostupňový senát vyhodnotil všetky dôkazy a skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na uloženie trestu a že prvostupňové rozhodnutie je správne aj vo výrokovej časti uloženého trestu.

122.

ROZHODNUTIE

Postup advokátskeho koncipienta, spočívajúci v zastupovaní klienta svojho školiťela na súdnom pojednávaní v čase pozastavenia výkonu advokácie školiťelovi, ktorý v súlade s § 17 ods. 1 ZoA ustanovil za seba zastupujúceho advokáta, a to na základe substitučnej plnej moci na zastupovanie na tomto pojednávaní, udelenej mu zastupujúcim advokátom, nie je disciplinárnym previnením, keďže zastupujúci advokát vykonáva v mene zastúpeného advokáta aj práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov priamo súvisiacich s výkonom advokácie, ku ktorým patrí aj právo splnomocniť advokátskeho koncipienta svojím zastúpením.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-17/13: 13:3488/12

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-13/13:3488/12

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-13/13:3488/12 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-17/13: 13:3488/12 bol disciplinárne obvinený advokátsky koncipient

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 9 ods. 1 písm. a) a § 64 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 3 v spojení s § 33 AP SAK, ktorého sa mal dopustiť

tým, že

napriek skutočnosti, že bol jeho školiťelovi – advokátovi JUDr. A. B. dňa 25. 7. 2012 predsedníctvo SAK pozastavilo výkon advokácie, zúčastnil sa na poskytovaní právnych služieb klientovi advokáta JUDr. A. B. v konaní vedenom na okresnom súde tým, že zastupoval klienta na pojednávaní konanom v uvedenej veci dňa 25. 9. 2012 o 10:15 hod., pretože v zmysle § 24 písm. b) DP SAK skutok

nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala proti DO advokátskemu koncipientovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s poukazom na sťažnosť sťažovateľa – protistrany v dotknutom konaní, v ktorej sťažovateľ namietal, že advokát JUDr. A. B. aj v čase pozastavenia výkonu advokácie v tejto veci poskytoval právne služby svojmu klientovi, keďže vo veci podal písomné vyjadrenie a na pojednávaní konanom dňa 25. 9. 2012 sa zúčastnil jeho koncipient. Vzhľadom na to RK SAK dospela k jednoznačnému záveru, že zo strany DO došlo k závažnému porušeniu povinností advokátskeho koncipienta,

keďže disciplinárne obvinený sa podieľal na poskytovaní právnych služieb osoby (advokáta JUDr. A. B.), ktorá v dôsledku pozastavenia výkonu advokácie poskytovala právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom o advokácii.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie konania poukázal na skutočnosť, že po doručení rozhodnutia predsedníctva SAK o pozastavení výkonu advokácie jeho školiteľ JUDr. A. B. v súlade so zákonom o advokácii ustanovil za seba zástupcu – advokáta JUDr. C. D., s ktorým uzatvoril dňa 8. 8. 2012 zmluvu o zastúpení advokáta s platnosťou do 30. 9. 2012, pričom na základe tejto zmluvy sa stal jeho školiteľom zastupujúci advokát JUDr. C. D. DO ďalej uviedol, že o týchto skutočnostiach advokát JUDr. A. B. informoval aj jeho klienta s tým, že na predmetnom pojednávaní sa zastupujúci advokát nemôže zúčastniť, a preto bude zabezpečená účasť DO ako substitučne splnomocneného zástupcu, s čím klient súhlasil. Na pojednávaní konanom dňa 25. 9. 2012 DO predložil súdu originál substitučného splnomocnenia zo dňa 21. 8. 2012, ktoré mu udelil JUDr. C. D. ako jeho školiteľ. DO k tomuto svojmu vyjadreniu priložil listiny, ktoré preukazovali tieto skutočnosti, ako aj vyjadrenie zastupujúceho advokáta, ktorý potvrdil tvrdenia DO. V doplnení svojho vyjadrenia k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO pripojil úradne osvedčenie okresného súdu o skutočnostiach známych zo súdneho spisu, v ktorom konajúci súd osvedčil, že v predmetnej veci mu bola predložená fotokópia zmluvy o zastúpení advokáta ako aj originál substitučného splnomocnenia na zastupovanie na predmetnom pojednávaní.

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-13/13:3488/12 bol DO advokátsky koncipient oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 24 písm. b) DP SAK z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v rámci dokazovania preskúmaval okrem iného aj zmluvu o zastúpení advokáta, ktorú uzavrel školiteľ DO JUDr. A. B. s advokátom JUDr. C. D., ktorej súčasťou bola dohoda zmluvných strán o tom, že JUDr. C. D. bude za JUDr. A. B. vykonávať aj školiteľskú činnosť advokátskych koncipientov, vrátane DO. DO sa zúčastnil na pojednávaní dňa 25. 9. 2012 na základe substitučného splnomocnenia, ktoré dňa 21. 8. 2012 udelil DO JUDr. C. D., teda nie jeho školiteľ JUDr. A. B., ktorý mal v tom čase pozastavenú činnosť. Túto skutočnosť potvrdil aj konajúci súd v predmetnej veci svojím úradným osvedčením. Vzhľadom na to disciplinárny senát uzavrel, že DO zastupoval klienta na pojednávaní dňa 25. 9. 2012 v súlade so zákonom o advokácii, predpismi SAK a s pokynmi svojho zastupujúceho školiteľa JUDr. C. D., preto tento skutok nie je disciplinárnym previnením.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie predseda RK SAK, ktoré odôvodnil tým, že existencia zmluvy medzi JUDr. A. B. a JUDr. C. D. o zastúpení je irelevantná, pretože zastupujúci advokát nemôže vstúpiť do pracovnoprávneho vzťahu zastúpeného advokáta ako zamestnávateľa a jeho koncipienta ako zamestnanca.

DO vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázal najmä na § 17 ods. 1 ZoA, z ktorého vyplýva, že počas trvania prekážky na strane advokáta vykonáva v jeho mene práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávnych vzťahov priamo súvisiacich s výkonom advokácie zastupujúci advokát, a žiadal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 14. októbra 2013, sp. zn. II. ODS-17/13: 13:3488/12 bolo podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii s použitím § 34 DP SAK napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací senát po prejednaní veci zistil, že prvostupňový orgán vykonal úplne dokazovanie a na základe úplne zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery, keď konštatoval, že vzhľadom na existenciu zmluvy o zastúpení advokáta medzi JUDr. A. B. a JUDr. C. D.,

ako aj existenciu splnomocnenia ktorým JUDr. C. D. splnomocnil DO svojím zastupovaním, sa DO nedopustil disciplinárneho previnenia tak, ako to tvrdil navrhovateľ.

Odvolací senát sa stotožnil s argumentáciou DO, ktorý poukázal na § 17 ods. 1 posledná veta ZoA, z ktorej vyplýva, že zastupujúci advokát vykonáva v mene zastúpeného advokáta práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov priamo súvisiacich s výkonom advokácie. Medzi práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov patria aj práva povinnosti súvisiace s výkonom koncipientskej praxe, vykonávanej advokátskym koncipientom. Z toho vyplýva, že medzi tieto práva určite patrí okrem iného aj právo splnomocniť advokátskeho koncipienta svojím zastúpením. Ak takéto právo má zastupujúci advokát, advokátsky koncipient, plniac pokyn zastupujúceho advokáta, nemôže sa dopustiť disciplinárneho previnenia.

Navyše, odvolací senát poznamenal, že ak predseda Revíznej komisie SAK dospel k záveru, že advokátsky koncipient sa v rozpore s ustanoveniami zákona o advokácii zúčastnil na úkone, na ktorý ho vyslal zastupujúci advokát, potom sa disciplinárneho priestupku dopustil primárne aj zastupujúci advokát, avšak odvolaciemu senátu nebolo známe, aby predseda Revíznej komisie SAK vyvodzoval proti zastupujúcemu advokátovi akúkoľvek zodpovednosť.

123.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako zamestnávateľ advokátskeho koncipienta tomuto nevyplatí mzdu za vykonanú prácu počas trvania pracovného pomeru, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 40 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 8. apríla 2015, sp. zn. III. ODS 4/15:580/2014

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I.-31/14:580/2014

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I.-31/14:580/2014 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 8. apríla 2015, sp. zn. III. ODS 4/15:580/2014 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA, § 40 ods. 1 AP SAK,

tým, že

ako zamestnávateľ svojej koncipientke Mgr. A. B. nevyplatil mzdu za vykonanú prácu počas trvania pracovného pomeru, t. j. za mesiace marec 2013, apríl 2013 a máj 2013,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

DO vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že sťažovateľka bola jeho zamestnancom od 1. 3. 2013 do 31. 5. 2013, ale neplnila si svoje povinnosti riadne, nevykonala

riadne žiadnu prácu, a preto si žiadnu mzdu nezaslúži. Taktiež uviedol, že koncipientka nedodržovala pracovnú disciplínu a neplnila si riadne povinnosti, týkajúce sa vedenia účtovníctva kancelárie a bol jej ochotný vyplatiť časť mzdy, ak mu táto nahradí škody spôsobené jej neodborným výkonom práce.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie konania v podstate zotrval na svojej doterajšej argumentácii a v tejto súvislosti doplnil, že aj Zákonník práce definuje, že zamestnávateľ je povinný vyplácať zamestnancovi mzdu za vykonanú prácu a sťažovateľka nič užitočné neurobila a ani jednu zo svojich úloh za 3 mesiace nevykonala, neodovzdala. Na preukázanie týchto svojich tvrdení predložil čestné vyhlásenie inej zamestnankyne.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I.-31/14:580/2014 senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, uložil DO advokátovi disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 500 eur ako aj povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania.

Disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia zhrnul skutkové a právne zistenia. Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO a sťažovateľ uzatvorili dňa 1. 3. 2013 pracovnú zmluvu na dobu neurčitú na pozíciu advokátsky koncipient s dňom nástupu do práce 1. 3. 2013. Pracovný pomer bol ukončený dohodou ku dňu 31. 5. 2013, pričom za dobu trvania pracovného pomeru – marec 2013, apríl 2013, máj 2013 – DO nevyplatil sťažovateľke mzdu. Napriek svojmu tvrdeniu, že sťažovateľka nevykonala žiadnu prácu, DO nevyužil inštitút okamžitého zrušenia pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny podľa § 68 ods. 1 písm. Zákonníka práce, ale pracovný pomer bol skončený dohodou a navyše, v dohode o skončení pracovného pomeru sa DO zaviazal, že vo výplatnom termíne za mesiac jún 2013 jej uhradí aj alikvotnú časť nevyčerpanej dovolenky.

Podľa názoru disciplinárneho senátu, obrana DO, že v danom prípade DO advokát nebol spokojný s prácou sťažovateľky, a preto jej nevyplácal počas trvania pracovného pomeru mzdu, neobstojí. Senát taktiež zdôraznil, že pracovnou náplňou advokátskeho koncipienta nie je v žiadnom prípade viesť evidenciu bankových výpisov, faktúr, pokladničných bločkov príjmových a výdavkových, spracovávanie výplatných listín pre seba a iných zamestnancov, viesť evidenciu, spracovávať a zodpovedať za správnosť všetkých štatistických výkazov a ich doručenie v lehotách. Navyše, pracovná náplň predložená DO, obsahom ktorej boli aj vyššie vymenované činnosti, nebola podpísaná sťažovateľkou – zamestnankyňou, ale iba DO advokátom.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Disciplinárny senát vzal však do úvahy aj skutočnosť, že DO čiastočne uznal, že pochybil a že sa dostatočne poučil už tým, že sa zúčastnil na tomto disciplinárnom pojednávaní. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO, tento sa k uvedeným kritériám nevyjadril, preto k nim senát nemohol prihliadať.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie DO podaním zo dňa 6. 2. 2015, v ktorom trval na svojej doterajšej obrane a senátu vytykal, že vo svojom rozhodnutí nebral vôbec do úvahy skutky, ktorých sa dopustila sťažovateľka a to bez zdôvodnenia, zmeškala lehotu na odvolanie, čím spôsobila škodu viac ako 10 000 eur, čoho si senát vôbec nevšimol ani sa tým nezaoberal, čo považuje za amorálne, ak máme činnosť – nečinnosť takýchto koncipientov podporovať. DO taktiež žiadal prehodnotiť výšku sankcie a jej odpustenie, resp. zníženie.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 8. apríla 2015, sp. zn. III. ODS 4/15:580/2014 bolo odvolanie DO advokáta zamietnuté ako oneskorene podané, nakoľko odvolací senát zistil, že bolo podané až deň nasledujúci po uplynutí 15-dňovej zákonom stanovenej lehoty, preto odvolanie nemohol vecne prerokovať.

124.

ROZHODNUTIE

Uvádzanie informácií o pobočkách, resp. pracoviskách advokátskej kancelárie v iných miestach ako v sídle advokátskej kancelárie, zapísanom v matrike SAK, v komunikácii s klientom, advokátskym koncipientom so súhlasom advokáta, nie je disciplinárnym previnením advokáta ani advokátskeho koncipienta, nakoľko advokát môže poskytovať právnu pomoc aj na iných pracoviskách, mimo zapísaného sídla, pričom nie je povinnosťou advokáta takéto pobočky či pracoviská oznamovať komore a ani nie je daná povinnosť tieto zapisovať do matriky komory.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I.-1/14: 2543/2013

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I.-1/14: 2543/2013 bol disciplinárne obvinený advokát A. B. **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 1 ods. 2, § 2 ods. 2 a § 40 ods. 3 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

súhlasil a toleroval, aby jeho koncipient uvádzal v presne nezistenom čase priebehu kalendárneho roka 2012 a v presne nezistenom čase od 1. januára 2013 do 3. septembra 2013 v emailových správach, ktoré zasielal v rámci výkonu práce pre advokátsku kanceláriu, adresu pobočiek advokátskej kancelárie advokáta A. B. v iných slovenských mestách, a to napriek skutočnosti, že takéto pobočky v danom čase neexistovali a jediným sídlom advokátskej kancelárie advokáta A. B. bol D., pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 17. decembra 2014, sp. zn. DS I.-1/14: 2543/2013 bol zároveň DO advokátsky koncipient C. D. **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 1 a 2, § 64 ods. 3 ZoA a § 1 ods. 2, § 2 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako advokátsky koncipient advokáta A. B., uviedol klienta advokátskej kancelárie, spoločnosť B. s. r. o., do omylu tým, že počas zastupovania klienta najmenej počas kalendárneho roka 2012 a prvej polovice kalendárneho roka 2013 uvádzal v emailoch adresy pobočiek advokátskej kancelárie ad v iných slovenských mestách, a to napriek skutočnosti, že jediným sídlom advokátskej kancelárie A. B. bol D. a žiadne jej iné pobočky neexistovali, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania bolo 8. 1. 2014 začaté disciplinárne konanie proti DO advokátovi A. B. pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Návrhom predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania bolo následne 29. 1. 2014 začaté disciplinárne konanie proti DO advokátskemu koncipientovi, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO advokát A. B. písomne vyjadril svojím podaním zo dňa 14. 1. 2014, v ktorom poprel, aby počas obdobia roku 2012 jeho koncipient v mailovej komunikácii so sťažovateľom uvádzal informácie o pobočkách advokátskej kancelárie. Túto skutočnosť doložil aj kópiami mailovej komunikácie. Ďalej sa vyjadril, že k uvádzaniu

pobočiek došlo až v období február 2013, čo vysvetlil tým, že koncipient C. D. na východe pracoval pre iného klienta, a preto, z dôvodu hospodárnosti, bolo vytvorené pracovisko advokátskej kancelárie aj v ďalšom meste. DO advokátsky koncipient sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania taktiež vyjadril, pričom poprel tvrdenie, že mal sťažovateľa uviesť do omylu pri uzatváraní zmluvy o právnej pomoci so sťažovateľom, nakoľko táto zmluva sa uzatvárala v D., a nikto sťažovateľovi nepovedal, že by advokátska kancelária disponovala pobočkami na východe SR. Taktiež uviedol, že počas roku 2012 nepoužíval ani v jednom prípade v emailovej komunikácii so sťažovateľom, resp. s inými osobami oznámenie o tom, že sa pobočka nachádza v iných obciach. Obidvaja disciplinárne obvinení vo svojich vyjadreniach žiadali, aby boli oslobodení, pretože, podľa ich názoru nejde o disciplinárne previnenie a sťažnosť považovali za nedôvodnú.

Na základe dôkazov vyplývajúcich z disciplinárneho spisu a zo sťažnostného spisu, ako aj z vykonaného výsluchu disciplinárne obvinených na pojednávaní, disciplinárny senát rozhodol o návrhu na začatie disciplinárneho konania tak, že oboch disciplinárne obvinených oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že navrhovateľ ani sťažovateľ nepreukázali, že by disciplinárne obvinení počas roka 2012 a prvej polovice kalendárneho roka 2013 uvádzali v emailoch adresy pobočiek advokátskej kancelárie advokáta A. B. v iných slovenských mestách, a to napriek skutočnosti, že jediným sídlom tejto advokátskej kancelárie bol D. Disciplinárne obvinení uviedli, že toto sa stalo iba jediný raz v maile zaslanom sťažovateľovi zo dňa 5. 2. 2013 omylom, nakoľko údaje o pobočkách používali vo vzťahu k inému klientovi. Taktiež navrhovateľ nepreukázal skutočnosť, čo tvrdil v návrhu, že disciplinárne obvinení porušili „pravidlá korektnej súťaže voči iným advokátom“, nakoľko informovali klienta o existencii pobočiek advokátskej kancelárie v iných mestách, hoci tieto v skutočnosti neexistovali Z dôkazov založených v spise bolo zrejmé, že sťažovateľ uzatváral zmluvu o poskytovaní právnej pomoci s DO advokátom v r. 2011 a pobočky mali uvádzať až v roku 2012 a do polovice roku 2013. Bez ohľadu na túto skutočnosť disciplinárny senát bol toho názoru, že nejde o disciplinárne previnenie advokáta, ak okrem sídla advokátskej kancelárie, ktoré má zapísané v matrike SAK, poskytuje právnu pomoc aj na iných pracoviskách, resp. pobočkách v rámci Slovenskej republiky. Vzhľadom na skutočnosť, že nie je povinnosťou advokáta takéto pracoviská či pobočky oznamovať komore a ani nie je daná povinnosť tieto zapisovať do matriky komory, nemôže ísť v žiadnom prípade o disciplinárne previnenie. Z uvedených dôvodov disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

125.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý umožní svojmu advokátskemu koncipientovi počas jeho koncipientskej praxe vykonávať činnosť asistenta poslanca Národnej rady SR na základe zmluvného vzťahu a živnostenského oprávnenia advokátskeho koncipienta, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko výkon činnosti asistenta Národnej rady SR nie je s ohľadom na jej obsahovú náplň v rozpore s povahou a etickými princípmi výkonu praxe advokátskeho koncipienta.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 16. 5. 2014, sp. zn. DS II.-45/13:4830/2012

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK zo 16. 5. 2014, sp. zn. DS II.-45/13:4830/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 62 ods. 1 písm. d) ZoA a § 31 ods. 1 a 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

umožnil svojmu advokátskemu koncipientovi JUDr. A. B., aby počas trvania jeho pracovného pomeru ako advokátskeho koncipienta vykonával na základe živnostenského oprávnenia a na základe zmluvy o zabezpečení služieb asistenta poslanca NR SR, ktorá nadobudla účinnosť dňom 21. 6. 2012, činnosť asistenta poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK zo dňa 18. 4. 2013 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 62 ods. 1 ZoA a v § 31 ods. 1 a 2 AP SAK, v znení platnom do 15. 6. 2013.

RK SAK poukazovala vo svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania aj na skutočnosť, že JUDr. A. B. je držiteľom živnostenského oprávnenia, na základe ktorého je oprávnený na prevádzkovanie živností „administratívne služby“ a „činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov“, pričom jeho živnostenské oprávnenie vzniklo dňom 11. 4. 2012. RK SAK bola toho názoru, že zamestnávanie advokátskeho koncipienta, za súčasného umožnenia tomuto koncipientovi vykonávať činnosť asistenta poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, je vzájomne nezlučiteľné v zmysle § 62 ods. 1 písm. d) ZoA a § 31 ods. 1 a 2 AP SAK.

DO vo svojom písomnom podaní zo dňa 16. 5. 2013 uviedol na svoju obhajobu, že činnosť asistenta poslanca NR SR nie je vykonávaná v pracovnom ani v obdobnom pomere, ale na základe živnostenského oprávnenia. Poukázal na to, že advokátsky koncipient sa pri výkone činnosti asistenta poslanca Národnej rady Slovenskej republiky oboznamuje s prípravou a tvorbou právnych predpisov pozitívneho práva, ktoré bude ako koncipient a advokát používať v praxi, a že práve takáto činnosť zvyšuje jeho právne vedomie a pripravenosť na výkon povolania advokáta. Advokátsky koncipient si najmä prípravou podkladov pre poslanca k návrhom zákonov lepšie a hlbšie osvojuje právny jazyk a terminológiu právnych predpisov pozitívneho práva. Takáto činnosť mu pomáha lepšie chápať zmysel, účel, previazanosť, dynamickosť pozitívnej právnej úpravy a zlepšuje jeho právne myslenie a chápanie právnych noriem, prispieva k ich správne mu výkladu, používaniu a aplikácii v rámci svojej praxe, rozvíja vyjadrovacie schopnosti, schopnosti používať správnu právnu terminológiu a jazyk. DO zdôraznil, že práve vzhľadom na charakter činnosti asistenta poslanca Národnej rady Slovenskej republiky možno túto považovať za obdobnú publikačnej alebo vedeckej činnosti v oblasti práva.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým a právny m zisteniam:

V zmysle § 4a ods. 2 zákona č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov SR, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov“), na výkon odborných a administratívnych prác spojených s činnosťou poslaneckej kancelárie poskytne kancelária národnej rady poslancovi asistenta, s ktorým po dohode s poslancom uzavrie zmluvu o zabezpečení služieb asistenta poslanca. Zmluva o zabezpečení služieb asistenta poslanca pritom predstavuje zmluvu uzatvorenú v zmysle § 51 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov, príp. v zmysle § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov.

Z § 4a ods. 3 Zákona o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov vyplýva, že činnosť asistenta poslanca Národnej rady Slovenskej republiky je odplatná. V nadväznosti na § 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon), v znení

neskorších predpisov (ďalej len „Živnostenský zákon“), podľa ktorého tento zákon upravuje podmienky živnostenského podnikania (ďalej len „živnosť“) a kontrolu nad ich dodržiavaním, a § 2 Živnostenského zákona, podľa ktorého živnosťou je sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok ustanovených týmto zákonom (pozn. *Živnostenským zákonom*), je nevyhnutné ustáliť, že činnosť asistenta poslanca Národnej rady Slovenskej republiky je živnosťou, a teda na jej prevádzkovanie je potrebné v zmysle § 5 ods. 1 Živnostenského zákona živnostenské oprávnenie.

Disciplinárny senát považoval rozsah živnostenského oprávnenia JUDr. A. B. za zodpovedajúci výkonu činnosti asistenta poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. Pri hodnotení výkladu § 62 ods. 1 písm. d) ZoA disciplinárny senát neakceptoval výklad ponúknutý DO, ktorý argumentoval, že živnostenské oprávnenie nespadá pod citované ustanovenie zákona. Pritom sa riadil všeobecnými zásadami pre výklad právnych noriem a nepokúšal sa použiť iba metódu gramatického výkladu tak, ako to učinil DO (aj to nesprávne). Predseda RK SAK správne poukazoval na skutočnosť, že je potrebné v danom konkrétnom prípade vyhodnotiť, či výkon danej pomenovanej živnosti je či nie je „činnosťou, ktorá nie je v rozpore s povahou a etickými princípmi výkonu praxe advokátskeho koncipienta“, keď on sám takúto činnosť vyhodnotil ako rozpornú s citovaným ustanovením.

Disciplinárny senát sa pri hodnotení skutku stotožnil s názorom DO, že vzhľadom na povahu činnosti asistenta poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, táto nie je v rozpore s § 62 ods. 1 písm. d) ZoA, ale naopak, ide o činnosť, ktorá môže prispievať k rozvoju právneho vzdelania advokátskeho koncipienta a môže byť významne využitá aj pri výkone jeho budúceho advokátskeho povolania.

Disciplinárny senát z navrhovaných a vykonaných dôkazov nemal žiadnym dôkazom za preukázané, že by DO nezabezpečil JUDr. A. B. ako svoju koncipientovi prípravu na povolanie advokáta tak, ako to predpokladá § 31 ods. 1 a 2 AP SAK, pretože ani sám navrhovateľ nekonštatoval a ani nenaznačoval, že by, vyjmúc existenciu živnostenského oprávnenia a výkonu funkcie asistenta poslanca NR SR na základe tohto oprávnenia, existovali náznaky, že koncipient u DO riadne nevykonával svoju koncipientsku prax podľa pravidiel určených predpismi. Navrhovateľ sa obmedzil na všeobecné tvrdenie, že tolerovanie výkonu podnikateľskej činnosti koncipienta resp. umožňovanie takejto činnosti je samo osebe disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát vyhodnotil, že každý takýto prípad je nutné vyhodnocovať osobitne a v konkrétnych súvislostiach, a nevyhnutným predpokladom na vznik disciplinárnej zodpovednosti je, okrem vzniku objektívnej existencie činnosti, ktorá nie je výkonom koncipientskej praxe (podnikateľská činnosť, športová činnosť, náboženská činnosť, ale aj v praxi bežná činnosť likvidátora obchodných spoločností a pod.), aj preukázanie, že takáto činnosť je nezlučiteľná s povahou a etickými princípmi výkonu praxe advokátskeho koncipienta. Disciplinárny senát po takomto hodnotení daného konkrétneho prípadu jednoznačne dospel k záveru, že skutok, ktorý sa kladie DO za vinu, nie je disciplinárnym previnením a nie je možné ho hodnotiť ako disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA.

126.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý umožní svojmu advokátskemu koncipientovi počas jeho koncipientskej praxe vykonávať inú zárobkovú činnosť – podnikanie v oblasti realitnej činnosti, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko výkon realitnej činnosti

nie je s ohľadom na jej obsahovú náplň v rozpore s povahou a etickými princípmi výkonu praxe advokátskeho koncipienta.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 12. 9. 2014, sp. zn. DS II.-45/13:4830/2012

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 12. 9. 2014, sp. zn. DS II.-45/13:4830/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 62 ods. 1 písm. d) ZoA a § 31 ods. 1 a 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

umožnil svojmu advokátskemu koncipientovi JUDr. A. B., aby počas trvania jeho pracovného pomeru ako advokátskeho koncipienta v období od 1. 11. 2009 do 31. 10. 2012 vykonával podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK zo dňa 18. 4. 2013 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 62 ods. 1 ZoA a v § 31 ods. 1 a 2 AP SAK, v znení platnom do 15. 6. 2013.

Predseda RK SAK poukazoval vo svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania na skutočnosť, že JUDr. A. B. je držiteľom živnostenského oprávnenia, na základe ktorého je oprávnený na prevádzkovanie živností sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností (realitná činnosť), prípravné práce pre stavbu, demolačné práce, lešenárske práce, práce so sadrokartónom, výkopové a zemné práce, izolácie proti vode a zemnej vlhkosti, ktoré vzniklo dňom 1. 6. 2004, inžinierske činnosti a súvisiace technické poradenstvo, vedenie účtovníctva, činnosť organizačných a ekonomických poradcov, podnikateľské poradenstvo, reklamné činnosti, kancelárske a sekretárske služby (vrátane kopírovacích a rozmnožovacích služieb), prekladateľské a tlmočnické služby, prenájom bytových a nebytových priestorov, zabezpečovanie služieb potrebných na prevádzku objektov, zariadení a budov, spracovanie údajov, služby súvisiace s databázami, prieskum trhu a verejnej mienky, sprostredkovanie obchodu v rozsahu voľnej živnosti, maloobchodná činnosť v rozsahu voľných živností, veľkoobchodná činnosť v rozsahu voľných živností, príprava a predaj na priamu konzumáciu jedál, nápojov a polotovarov ubytovaným hosťom v ubytovacích zariadeniach s kapacitou do 10 lôžok, ktoré živnostenské oprávnenie vzniklo dňom 22. 11. 2006.

DO vo svojich písomných podaniach uviedol na svoju obhajobu, že § 62 ods. 1 písm. d) ZoA nezakazuje vo všeobecnosti advokátskemu koncipientovi akýkoľvek výkon podnikateľskej činnosti, podstatné je, aby táto podnikateľská činnosť nebola nezlučiteľná s povahou a etickými princípmi výkonu praxe advokátskeho koncipienta. DO poukazoval na to, že JUDr. A. B. pracoval v jeho advokátskej kancelárii ako advokátsky koncipient dennodenne v čase od 8.00 h. do 16.30 h., pričom svoje podnikateľské aktivity vykonával mimo svoj pracovný čas advokátskeho koncipienta. Z uvedeného dôvodu nevidel DO žiadne dôvody, pre ktoré by nemal vytvoriť JUDr. A. B. ako advokátskemu koncipientovi vhodné podmienky, a pre ktoré by mu neumožnil primeraný výkon koncipientskej praxe. JUDr. A. B. úspešne zložil advokátsku skúšku, čo je tiež dôkazom o jeho kvalitnej príprave ako advokátskeho koncipienta.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovné skutočnosti:

Svedok JUDr. A. B. potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi, že u DO vykonával svoju koncipientsku prax od roku 2010, až do vykonania advokátskej skúšky, pričom popísal,

čo bolo obsahovou náplňou jeho praxe. Na otázku predsedu disciplinárneho senátu, aby podrobnejšie vysvetlil svoje príjmy podľa daňového priznania v jednotlivých rokoch, svedok uviedol, že v roku 2010 mal príjem zo závislej činnosti ako advokátsky koncipient vo výške 4 970 eur a ako živnostník vykázal príjem vo výške 22 465 eur. Táto situácia vznikla z dôvodu, že ako advokátsky koncipient podnikal v oblasti realitnej činnosti a viedol realitnú kanceláriu, v ktorej pôsobili dvaja realitní makléri ako živnostníci, ktorých prácu čas od času po tom, ako si vykonával a skončil prácu advokátskeho koncipienta v advokátskej kancelárii DO, chodil kontrolovať. Svedok uviedol, že týchto realitných maklérov odmeňoval vo forme vyplácanej provízie, ktorá predstavovala čiastku z provízie samotného svedka a obvykle dosahovala výšku 3 – 4 % z ceny nehnuteľností. Svedok ďalej uviedol, že prevažnú časť výdavkov tvorili výdavky na reklamu, marketing, billboardy a s určitou pravdepodobnosťou aj nájomné. S poukazom na vážny rozpor v príjmovej a výdavkovej časti daňových priznaní svedka tento uviedol, že odmeny jeho spolupracujúcich realitných maklérov nemuseli byť určené výlučne pevným percentom, ale mohli byť aj podielové. Rovnako odpovedal svedok aj na otázky týkajúce sa daňových priznaní za zdaňovacie obdobia 2011 a 2012. Svedok v rámci svojej výpovede taktiež uviedol, že napriek tomu, že jeho živnostenské oprávnenie je veľmi široké, reálne nevykonával všetky živnosti, na ktoré má živnostenské oprávnenie a v skutočnosti vykonával iba realitnú činnosť.

Disciplinárny senát sa pri hodnotení skutku, ktorý sa kladie za vinu DO, stotožnil s názorom DO, že vzhľadom na povahu výkonu podnikateľskej činnosti v rozsahu prevádzkovania realitnej kancelárie, táto nie je v rozpore s § 62 ods. 1 písm. d) ZoA. Ide o viazanú živnosť, na výkon ktorej je potrebné vysokoškolské vzdelanie ekonomického alebo právnického alebo stavebného alebo architektonického smeru, príp. úplné stredné vzdelanie maturitnou skúškou a 5 rokov praxe v odbore. Pri prevádzkovaní realitnej činnosti využíva živnostník, ktorý je súčasne advokátskym koncipientom jednak svoje právnické vzdelanie, ale i prax nadobudnutú ako advokátsky koncipient, napr. v rámci zmluvného práva, či skúseností získaných v súdnom konaní. Súčasný výkon realitnej činnosti, pokiaľ nie je vykonávaný na úkor koncipientskej praxe, môže obohatiť profesijný rozvoj advokátskeho koncipienta a prispieť k jeho príprave na povolanie advokáta.

Z navrhovaných a vykonaných dôkazov nemal disciplinárny senát žiadnym dôkazom za preukázané, že by DO nezabezpečil JUDr. A. B. ako svojmu koncipientovi prípravu na povolanie advokáta tak, ako to predpokladá § 31 ods. 1 a 2 AP SAK, pretože ani sám navrhovateľ a ani svedok JUDr. A. B. nekonštatovali a ani nenaznačovali, že koncipient u DO riadne nevykonával svoju koncipientsku prax podľa pravidiel určených predpismi SAK a právnymi predpismi. Taktiež zo žiadnych vykonaných dôkazov (boli vykonané všetky navrhované dôkazy) nemal disciplinárny senát za preukázané, že by JUDr. A. B. počas svojej koncipientskej praxe u DO vykonával inú činnosť okrem prevádzkovania realitnej kancelárie, ktorej sa venoval po skončení svojej pracovnej doby advokátskeho koncipienta. Disciplinárny senát vyhodnotil, že každý prípad výkonu inej zárobkovej činnosti popri výkone koncipientskej praxe je potrebné vyhodnocovať osobitne a v konkrétnych súvislostiach, a nevyhnutným predpokladom na vznik disciplinárnej zodpovednosti je, okrem vzniku objektívnej existencie činnosti, ktorá nie je výkonom koncipientskej praxe (podnikateľská činnosť, športová činnosť, náboženská činnosť, ale aj v praxi bežná činnosť likvidátora obchodných spoločností a pod.), aj preukázanie, že takáto činnosť je nezlučiteľná s povahou a etickými princípmi výkonu praxe advokátskeho koncipienta. Disciplinárny senát po takomto hodnotení daného konkrétneho prípadu jednoznačne dospel k záveru, že skutok, ktorý sa kladie disciplinárne obvinenému za vinu, nie je disciplinárnym previnením a nie je možné ho hodnotiť ako disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA.

127.

ROZHODNUTIE

Samotná účasť advokátskeho koncipienta povereného substitučným zastupovaním klienta advokátskej kancelárie školiteľa pri premiestňovaní častí nábytku klienta do nebytových priestorov, predtým užívaných jeho klientom, realizovaná s vedomím jeho školiteľa, nie je disciplinárnym previnením advokátskeho koncipienta.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 6. júna 2014, sp. zn. DS III.-23/14:2733/2013

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK zo 6. júna 2014, sp. zn. DS III.-23/14:2733/2013 bol disciplinárne obvinený advokátsky koncipient

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 3 ZoA a § 42 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

sa ako substitučne poverený právny zástupca spoločnosti A. s. r. o. dňa 6. 9. 2013 v priestoroch obchodného centra osobne zúčastnil na premiestnení častí nábytku svojho klienta do nebytových priestorov, predtým užívaných jeho klientom, čím sa podieľal na svojpomocnom vykonaní uznesenia okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia, ktoré navyše nadobudlo vykonateľnosť až dňom 11. 9. 2013, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania bolo začaté disciplinárne konanie proti DO advokátskemu koncipientovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Podaniu návrhu predchádzalo podanie sťažnosti sťažovateľky.

Na výzvu predsedu RK SAK sa k sťažnosti vyjadril DO podaním zo dňa 17. 12. 2013, k vyjadreniu boli priložené prílohy týkajúce sa veci, v súvislosti s ktorou poskytoval právne služby jeho zamestnávateľ – advokát. DO sa vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadrením zo dňa 9. 4. 2014, ktoré neskôr ešte doplnil podaním zo dňa 17. 4. 2014.

V predmetnej disciplinárnej veci sa konalo pojednávanie dňa 6. 6. 2014, na ktoré bola okrem navrhovateľa a DO predvolaná aj sťažovateľka. Navrhovateľ požiadal o ospravedlnenie a súhlasil s prerokovaním veci v jeho neprítomnosti. Sťažovateľka sa, aj napriek doručenému predvolaniu nedostavila. Dostavili sa pán A. B. a pán C. D., ktorí sa však predstavili ako zamestnanci spoločnosti B. s. r. o., ktorá je servisnou spoločnosťou sťažovateľky a ktorých sťažovateľka navrhla vypočuť ako svedkov.

Svedok C. D. vypovedal, že je zamestnancom servisnej spoločnosti sťažovateľky, ale nebol účastný pri skutku, ktorý sa mal udiať 6. 9. 2013 a uviedol, že podľa jeho vedomosti 6. 9. 2013 k sťahovaniu nedošlo, lebo v predmetných priestoroch už bol iný nájomca.

Svedok A. B. uviedol, že ako pracovník zodpovedný za technické záležitosti v rámci obchodného centra patrí medzi jeho povinnosti aj koordinácia zariadenia jednotlivých priestorov novými nájomcami. Vo štvrtok 5. 9. 2013 vo večerných hodinách cca o 18.30 hod. prišiel DO do obchodného centra spolu s ďalšou osobou, o ktorej uviedol, že je to notárka a snažil sa doručiť nejaký papier, ktorý mal byť nejakým súdnym rozhodnutím. Keďže nikto z konateľov nebol v tom čase vo firme, tak toto odmietli prevziať. Následne dňa 6. 9. 2013 okolo obeda alebo popoludní mu volal zástupca firmy, ktorá realizovala úpravu predmetnej nájomnej jednotky, že DO prišiel k nim s nejakým papierom, podľa ktorého majú ukončiť všetky práce, nakoľko nájomcom je jeho klient. A. B. sa na miesto dostavil v čase, keď už tam

bola policajná hliadka, ktorých DO nabádal, aby si robili svoju robotu a umožnili klientovi DO vnesenie nábytku a ďalších vecí do priestorov nájomnej jednotky. Svedok ďalej uviedol, že tento nábytok bol uskladnený v blízkej chodbe v priestoroch zásobovacej rampy. Počas toho celého rozhovoru, ktorý trval cca 15 – 20 minút ľudia zo spoločnosti A. s. r. o. začali predmetný nábytok vnášať do nájomnej jednotky. Svedok osobne nevidel, že by sa DO na tomto vnášaní osobne podieľal. DO tam stále chodil s predmetným dokladom a pohyboval mávajúc písomnosťami. Svedok ďalej vypovedal, že ani po riadnom doručení predbežného opatrenia, veci vnesené do priestorov neboli. Svedok nevedel uviesť, kto konkrétne mal vidieť DO ako vnáša zariadenie do nájomnej jednotky, a uviedol, že mohli to byť zamestnanci spoločnosti, ktorá bola najatá na úpravu predmetných priestorov a že v prípade potreby vie dohľadať menný zoznam týchto ľudí.

Sťažovateľka v sťažnosti opísala správanie DO aj čo do spôsobu komunikácie, ktorú vníma ako neprofesionálnu a nekorektnú. Podľa sťažnosti DO „...vyháňal zmluvných partnerov sťažovateľa, ktorí sa v priestoroch oprávnené nachádzali a pod hrozbami podávania trestných oznámení im bránil v ich užívaní“. Tieto tvrdenia sa ale nepremietli do návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom navrhovateľ skutkovo vymedzil, v čom by malo spočívať disciplinárne previnenie DO.

Z vyjadrenia DO vyplývalo, že premiestňovanie nábytku vykonával klient advokátskej kancelárie jeho školiťel a DO bol pri tom prítomný ako pozorovateľ. DO sa dostavil dňa 6. 9. 2013 do obchodného centra ako advokátsky koncipient plniaci si svoje úlohy voči svojmu zamestnávateľovi, ktorého klient začal premiestňovať nábytok.

Podľa písomného vyjadrenia konateľ spoločnosti A. s. r. o. konal DO v plnom rozsahu v súlade s pokynmi spoločnosti A. s. r. o.

V prípade, ak by dospel disciplinárny senát k názoru, že išlo o nedovolenú svojpomoc, bolo by potrebné skúmať, kto odporučil spoločnosti A. s. r. o. postup, aký sa realizoval dňa 6. 9. 2013 v priestoroch obchodného centra. A. s. r. o. je klientom advokátskej kancelárie, v ktorej je DO advokátskym koncipientom advokáta. Vychádzajúc z predpokladu, že advokát vedel, čo jeho koncipient v daný deň robil, je zrejme, že DO vykonával svoju činnosť v mene svojho zamestnávateľa. To, že DO plnil svoje úlohy s vedomím svojho zamestnávateľa je zrejme aj z písomnosti označenej ako „VEC: Oznámenie a žiadosť o spoluprácu“ zo dňa 5. 9. 2013, ktorou A. s. r. o. v zastúpení advokátskou kanceláriou vyzvala sťažovateľku na sprístupnenie priestorov a vrátenia vyprataných vecí, a to s poukazom na exekúciu a trestné stíhanie.

Svoju účasť v priestoroch obchodného centra dňa 6. 9. 2013 DO nepoprel a vyjadril sa, že pomohol premiestniť nábytok. Zároveň uviedol, že vnášanie majetku do priestorov nebolo v predbežnom opatrení uvedené, preto ho nemohol vykonávať.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnostného spisu a disciplinárneho spisu a vykonanom dokazovaní dospel disciplinárny senát k nasledovným záverom:

Samotná pomoc pri sťahovaní vecí nemôže byť bez ďalšieho disciplinárnym previnením. Z výrokovej časti uznesenia okresného súdu zo dňa 4. 9. 2013 nevyplýva, že by sa na základe tohto predbežného opatrenia mali nejaké veci premiestniť do priestorov obchodného centra, preto nemožno vraviť o svojpomocnom vykonaní uznesenia. To, čo by mohlo narušiť dôstojnosť advokáta (advokátskeho koncipienta), teda nedôstojné vystupovanie a spôsob komunikácie DO, tak ako boli opísané v sťažnosti sťažovateľky, však v skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania uvedené neboli. Predmetom disciplinárneho konania môžu byť len skutky uvedené v návrhu.

Z analogického použitia § 278 ods. 1 TP v spojení s § 57 ods. 7 ZoA na disciplinárne konanie vyplýva, že disciplinárny senát môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v tzv. skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že DO sa nepodieľal na svojpomocnom vykonaní uznesenia o nariadení predbežného opatrenia. Vykonaným dokazovaním sa zistilo, že DO sa podieľal na premiestnení časti nábytku, toto ale bez ďalšieho nemožno hodnotiť ako nedôstojné.

To, ako vystupoval DO vo vzťahu k tretím osobám a ako s nimi komunikoval, to, že „vyháňal zmluvných partnerov, ktorí sa v priestoroch oprávnene nachádzali a pod hrozbami podávania trestných oznámení im bránil v ich užívaní“ nebolo predmetom disciplinárneho konania. Nestačí pritom, aby okolnosti skutku boli uvedené iba v odôvodnení návrhu (či obžaloby v trestnom konaní), nakoľko v takom prípade disciplinárny senát nemôže rozhodovať o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu, pretože kvôli jeho faktickej absencii ani nie je o čom rozhodovať (primerane porovnaj Minárik Štefan a kol. Trestný poriadok – stručný komentár, IURA EDITION, s. r. o. Bratislava 2006, str. 707). V tomto zotrúva disciplinárny senát na pôdoryse svojej doterajšej rozhodovacej činnosti (napr. DS III. 85/09:675/2009). S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti disciplinárny senát rozhodol tak, že disciplinárne obvineného spod návrhu v celom rozsahu oslobodil.

128.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý umožní advokátskym koncipientom, ktorých zamestnáva vykonávať činnosť správcu konkurznej podstaty so sídlom kancelárie v inom meste ako je sídlo advokátskej kancelárie s úradnými hodinami počas pracovnej doby advokátskeho koncipienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 64 ods. 2 ZoA.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 29. januára 2015, sp. zn. DS V.-55/11: 4330/2010

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 29. januára 2015, sp. zn. DS V.-55/11: 4330/2010 bol disciplinárne obvinený advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 64 ods. 2 ZoA,

tým, že

ako advokát, ktorý je zamestnávateľom piatich koncipientov, umožňuje činnosť týchto koncipientov ako konkurzných správcov, pričom JUDr. A. B. je zapísaný v zozname správcov pre Okresný súd v Prešove, pričom sídlo jeho kancelárie je v Humennom, s úradnými hodinami 5 dní v týždni od 8 – 15 hodiny; Mgr. C. D. je zapísaný ako správca konkurznej podstaty pri Okresnom súde Košice I, pričom adresu kancelárie má v Košiciach, s úradnými hodinami 5 dní v týždni od 8 – 15 hodiny; JUDr. E. F. je zapísaný v zozname správcov na Okresnom súde Košice I, pričom sídlo jeho kancelárie je v Košiciach s úradnými hodinami 5 dní v týždni od 8 – 15 hodiny,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti, ktoré senát vyhodnotil ako anonymnú

a z ktorej vyplývalo, že DO zamestnáva ako advokátskeho koncipienta JUDr. E. F., ktorý však svoju prax advokátskeho koncipienta nevykonáva plnohodnotne, nakoľko popri svojej praxi pôsobí taktiež ako správca konkurznej podstaty, je v pracovno-právnom vzťahu k právnickej fakulte a taktiež je voči nemu vedené trestné konanie.

DO vo svojich vyjadreniach k sťažnosti uviedol, že trestná vec bola právoplatne skončená a zastavená. Ďalej DO vo svojom podaní tvrdil, že jeho koncipient JUDr. E. F. vykonáva štandardnú koncipientsku prax, pričom zvyčajne ju vykonáva v sídle advokátskej kancelárie v Žiline a rovnako ako aj v rôznych iných častiach Slovenskej republiky, ako napr. v Košiciach alebo Humennom.

Koncipient E. F. vo svojom písomnom podaní priznal, že okrem koncipientskej praxe vykonáva činnosť ako správca konkurznej podstaty, pričom je zapísaný v obvode Okresného súdu Košice I. Rovnako priznal, že naďalej má trvalý pobyt vedený v okrese Humenné. Skutočnosť, že by vykonával pracovný pomer vo vzťahu k právnickej fakulte však poprel.

Následne DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 30. 6. 2011 odmietol všetky obvinenia, keď uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že jeho koncipienti vykonávajú činnosť ako správcovia konkurznej podstaty, ale aj napriek tomu riadne a na plný úväzok vykonávajú koncipientsku prax v sídle advokátskej kancelárie v Žiline. Obvinený ďalej uviedol, že vo svojom konaní nevidí žiadne porušenie povinnosti v zmysle § 64 ods. 2 ZoA, keďže jeho advokátski koncipienti sú riadne vedení a kontrolovaní a správcovskú činnosť vykonávajú len počas dovolení a v ich voľnom čase, nikdy však nie počas ich pracovnej doby. DO taktiež uviedol, že advokátska kancelária nikdy od svojich koncipientov nevyžadovala, aby sa zúčastňovali na seminároch a skúškach správcov konkurznej podstaty, nikdy ich na tieto semináre a skúšky nevyslala a ani im ich nehradila. Predmetný návrh na začatie disciplinárneho konania označil za zmatečný, ako aj za návrh, ktorý nevychádza z náležite zisteného skutkového stavu a žiadal, aby bol predmetný návrh na začatie disciplinárneho rozhodnutia voči jeho osobe zamietnutý.

Dňa 4. 12. 2012 sa v tejto veci uskutočnilo disciplinárne pojednávanie, kde predstúpil DO, ktorý na svoju obranu uviedol, že ZoA v žiadnom ustanovení nezakazuje advokátovi, aby dal súhlas advokátskemu koncipientovi na vzdelávanie v inej právnej oblasti. Ďalej priznal, že sídlo AK navštevoval približne raz za mesiac a že v čase, kedy sa uskutočnilo disciplinárne pojednávanie už koncipienti JUDr. A. B. a JUDr. E. F. neboli zamestnancami kancelárie. Na ďalšom disciplinárnom pojednávaní v tejto veci, ktoré sa uskutočnilo dňa 8. 4. 2013 predstúpil svedok Mgr. G. H. – advokátsky koncipient, ktorý uviedol, že mu je známe, že viacerí koncipienti advokátskej kancelárie vykonávajú činnosť správcov konkurznej podstaty, ďalej sa k tomu však vyjadriť nevedel, nakoľko podľa jeho tvrdení žiadne ďalšie informácie o tejto záležitosti nemá. Následne potvrdil slová svojho školiaceho advokáta – DO z predošlého disciplinárneho pojednávania, že DO sa v sídle advokátskej kancelárie v Žiline zdržiaval približne raz za mesiac, pričom úlohy mu boli zadávané prevažne zo strany koncipienta Mgr. C. D.

Ďalej predstúpil ako svedok Mgr. C. D., ktorý priznal, že od roku 2011/2012 bol zapísaný ako správca konkurznej podstaty. Úradné hodiny v kancelárii správcu malo podľa jeho vlastných slov štandardne stanovené od 8 – 15 hodiny aj napriek tomu, že nikoho v tejto kancelárii nezamestnával a on sám mal každodenne vykonávať prax advokátskeho koncipienta v Žiline. Ďalej uviedol, že s DO sa stretával približne dva až štyrikrát týždenne na pracovisku v Žiline alebo na pracovisku kancelárie DO v ČR, pričom počas neprítomnosti DO zadeľoval prácu Mgr. G. H. práve on.

Dňa 29. 1. 2015 sa uskutočnilo posledné disciplinárne pojednávanie v tejto veci. Na úvod bol prednesený návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 6. 6. 2011, pričom zástupca RK podčiarkol niektoré dôležité skutočnosti a to, že na disciplinárnom pojednávaní dňa

8. 4. 2013 svedkyňa Mgr. G. H. uviedla, že DO sa zdržiaval v kancelárii v Žiline raz za mesiac. DO sa však vyjadril, že v dnešnej dobe elektronizácie nepovažuje osobný kontakt za nevyhnutne potrebný, nakoľko so svojimi koncipientmi komunikoval elektronicky a pravidelne sa s nimi stretával v kancelárii v Českej republike. Ďalej DO priznal, že bol primárne zodpovedný za chod kancelárie v Žiline a v čase jeho neprítomnosti to boli ním poverení koncipienti.

Na základe výpisov zo zoznamu registrovaných správcov bolo zistené, že traja koncipienti v čase, kedy vykonávajú prax advokátskeho koncipienta, sú taktiež zapísaní ako správcovia konkurznej podstaty. Zo svedeckej výpovede JUDr. E. F., ktorú poskytol na disciplinárnom pojednávaní dňa 3. 6. 2011 a svedeckej výpovede JUDr. A. B. zo dňa 8. 4. 2013 vyplynulo, že vyššie uvedení koncipienti činnosť správcu konkurznej podstaty skutočne aj vykonávajú a nie sú zapísaní len „*pro forma*“.

Ďalej bolo na základe viacerých výsluchov DO preukázané, že obvinený nemá adekvátne vedomosti o činnosti svojich koncipientov. Táto skutočnosť je zapríčinená aj tým, že DO sa zdržiaval v sídle kancelárie v Žiline len raz za mesiac, čo potvrdil sám obvinený na disciplinárnom pojednávaní dňa 4. 12. 2012 ako aj svedecká výpoveď svedkyne Mgr. G. H. zo dňa 8. 4. 2013. Z vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že obvinený dôsledne nevykonáva svoje povinnosti v zmysle § 64 ods. 2 ZoA, kde mu je uložená povinnosť viesť a dohliadať na prax koncipientov, účelom ktorej je nadobudnúť vedomosti a osvojiť si skúsenosti potrebné na výkon advokácie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol disciplinárny senát tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

129.

ROZHODNUTIE

Advokátsky koncipient, ktorý napriek tomu, že sa ako advokátsky koncipient podieľal na poskytovaní právnych služieb družstvu ako klientovi advokátskej kancelárie, príjme ako fyzická osoba splnomocnenie na zastupovanie členov družstva v incidenčných konaniach proti správcovi konkurznej podstaty družstva s tým, že následne splnomocní na zastupovanie advokátsku kanceláriu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 1 ods. 3, § 18 ods. 3 a § 64 ods. 3 ZoA.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 11. júna 2014, sp. zn. DS VI.-116/2013:910/2013

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 11. júna 2014, sp. zn. DS VI.-116/2013:910/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti podľa § 1 ods. 3, § 18 ods. 3 a § 64 ods. 3 ZoA,

tým, že

napriek tomu, že v období r. 2009 až 2011 sa ako advokátsky koncipient podieľal na poskytovaní právnych služieb družstvu P., zastupuje na základe splnomocnení zo dňa 21. 9. 2011 vystavených advokátskou kanceláriou A., s. r. o., v presne nezistenom počte konaní rôzne osoby ako navrhovateľov v incidenčných konaniach vedených proti správcovi konkurznej podstaty družstva P.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK, ktorý bol podaný dňa 20. 9. 2013.²³

Dňa 18. 3. 2014 sa uskutočnilo disciplinárne pojednávanie, na ktorom DO uviedol, že sa necíti byť vinným. DO ďalej okrem iného uviedol, že sa nemohol dopustiť pochybenia podľa § 21 písm. d) ZoA, pretože bol v tom čase koncipient a podľa jeho názoru sa tohto skutku môže dopustiť iba advokát. Ďalej poukázal na to, že k prevzatíu právneho zastupovania podielnikov došlo z iniciatívy členov predstavenstva družstva, keď správca konkurznej podstaty členom družstva hromadne poprel prihlášky do konkurzu z titulu nároku na vyrovnávací podiel. Išlo o pomoc týmto členom, nakoľko sami nemajú právne vedomie, a preto A., s. r. o. prevzala právne zastúpenie. Rovnako uviedol, že o uvedenom zastupovaní rozhodla A., s. r. o. a družstvo a on len vykonával činnosť koncipienta. Zo strany disciplinárne obvineného došlo k vzneseniu námietky premlčania, nakoľko splnomocnenia neboli z 21. 9. 2011, ale z augusta 2011, a teda v čase, keď bol podaný návrh dňa 20. 9. 2013, bol tento skutok v zmysle advokátskych predpisov premlčaný.

Na otázku zástupcu RK SAK, aby sa DO vyjadril, prečo prevzal zastupovanie ako fyzická osoba a následne splnomocnil A., s. r. o., ktorá následne splnomocnila DO ako advokátskeho koncipienta a podpisoval podané žaloby v mene kancelárie A., s. r. o., DO priznal, že akceptoval cca 578 plných mocí na seba ako fyzickú osobu, kde za členov družstva realizoval podanie prihlášok do konkurzu. Bolo to najmä z toho dôvodu, že išlo o obyčajných ľudí, ktorí nemali dôveru k zastupovaniu priamo advokátom, obávali sa nákladov s tým spojených. Tieto plné moci ho oprávňovali na ďalšiu substitúciu na advokátsku kanceláriu, čo využil z dôvodu, že sám nebol schopný časovo stihnúť podanie incidenčných žalôb a z dôvodu zodpovednosti z toho plynúcej. Na ďalšiu doplňujúcu otázku uviedol, že predmetné splnomocnenia sú stále platné a konania prebiehajú.

Na ďalšiu otázku člena senátu, kto a či niekto z kancelárie A., s. r. o. zastupuje členov predstavenstva, DO uviedol, že sa zúčastnil iba na výsluchu v trestných veciach podpredsedu predstavenstva, pričom bol len prítomný pri výsluchoch a žiadne iné právne poradenstvo členom predstavenstva neposkytol. Zmluvu o poskytovaní právnych služieb s družstvom vypovedal správca konkurznej podstaty v júni 2011. Kancelária si neuplatnila z uvedenej zmluvy žiadne nároky do konkurzu. Na ďalšiu otázku DO odpovedal, že do 8. 1. 2014 bol predsedom predstavenstva dcérskej spoločnosti družstva, v ktorej vykonal úkony k ochrane majetku tejto dcérskej spoločnosti a následne podal návrh na reštrukturalizáciu. DO ďalej doplnil, že návrh na konkurz voči družstvu podali veritelia, pričom nešlo o klientov DO.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Týmto konaním sa DO dopustil neoprávneného poskytovania právneho poradenstva a právnych služieb v rozpore so

23 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo aj porušenie povinností advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA na tom skutkovom základe, že DO na výzvu predsedu RK SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti zo dňa 15. 2. 2013, ktorú výzvu prevzal dňa 30. 8. 2013 sa bezodkladne nevyjadril a nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu. Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 11. júna 2014, sp. zn. DS VI.-116/2013:910/2013 bolo disciplinárne konanie v tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania zastavené z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa.

ZoA, ako aj § 2 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Pokiaľ išlo o námietku disciplinárne obvineného o premlčaní tohto skutku, disciplinárny senát poukázal na to, že v tomto prípade ide o trváci skutok a objektívna lehota začína plynúť až okamihom ukončenia tohto protiprávneho konania. DO pôsobil ako advokátsky koncipient do 31. 5. 2012, čo sám potvrdil, a teda najskôr týmto okamihom mohlo dôjsť k ukončeniu protiprávneho konania. V tejto súvislosti disciplinárny senát poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽ 13/2011 zo dňa 10. 5. 2012, v ktorom sa súd vysporiadal s otázkou plynutia premlčacej doby pri trvácich skutkoch.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného, ktorý nebol v minulosti disciplinárne stíhaný, a na jeho osobné pomery. Osobitne senát zohľadnil skutočnosť, že DO prevzal zastúpenie s vedomím a súhlasom advokáta (školiťeľa) a súhlasom predstavenstva družstva. Hlavnú zodpovednosť za prevzatie tohto zastúpenia nesie advokát, avšak nakoľko voči advokátovi nebolo začaté disciplinárne konanie pre tento skutok, disciplinárny senát nemohol o ňom konať. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 6 ZoA.

130.

ROZHODNUTIE

Advokátsky koncipient, ktorý bez pokynov a poverenia školiteľa a bez jeho vedomia komunikuje z doménového mena advokátskej kancelárie s tretími osobami, pričom obsahom takejto komunikácie sú právne rady týmto osobám, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA.

Samotné antdatovanie zmluvy o pôžičke advokátskym koncipientom, s ohľadom na to, že zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom a k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke dochádza až jej poskytnutím, nie je disciplinárnym previnením advokátskeho koncipienta.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 22. novembra 2013, sp. zn. DS VIII.-8/13:2864/2012

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 22. novembra 2013, sp. zn. DS VIII.-8/13:2864/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti podľa § 18 ods. 3 ZoA,

tým, že

1.) ako advokátsky koncipient bez pokynov a poverenia školiteľa a bez jeho vedomia vo veci elektronicky komunikoval s A. B., z doménového mena advokátskej kancelárie G., s. r. o.

Podľa § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 22. novembra 2013, sp. zn. DS VIII.-8/13:2864/2012 bol DO advokát zároveň **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

2.) dňa 21. 9. 2011 vypracoval zmluvu o pôžičke, ktorú antdatoval ku dňu 7. 2. 2011, na základe ktorej mal C. D. ako veriteľ požičať 100 eur A. B. ako dlžníkovi,

3.) dňa 21. 9. 2011 vypracoval predžalobnú výzvu pre C. D., ktorou C. D. vyzval A. B. na úhradu dlžnej sumy, a ktorú antdatoval ku dňu 8. 8. 2011,

4.) dňa 21. 9. 2011 vypracoval pre navrhovateľa C. D. návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 100 eur s prísl. proti odporcovi A. B.,

5.) neoprávnene prijal finančnú odmenu vo výške 168 eur bez vydania účtovného dokladu, pretože

skutky pod bodmi 2.) až 4.) nie sú disciplinárnym previnením, nebolo dokázané, že sa skutok pod bodom 5.) stal.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 8. 2. 2013 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 8. 2. 2013 proti DO advokátovi, ako bývalému advokátskemu koncipientovi advokátskej kancelárie G., s. r. o. Predmetom tohto návrhu boli skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO vo svojom vyjadrení zo dňa 28. 9. 2012 uviedol, že mal v úmysle len pomôcť dlhoročným známym a to Ing. E. F. a jeho synovi A. B. Uviedol taktiež, že A. B. chcel ako spoločník vystúpiť z obchodnej spoločnosti, v ktorej bol spoločníkom, avšak spoločenská zmluva mu to neumožňovala, nakoľko podiely boli rovnaké (50 % a 50 %) a na prevod obchodného podielu sa vyžadoval súhlas valného zhromaždenia, ktorý A. B. od zostávajúcего spoločníka nedokázal získať. Na základe uvedeného mal DO poskytnúť A. B. právne poradenstvo. DO taktiež poukázal na to, že všetka e-mailová komunikácia bola A. B. od cudzená. Poukázal ďalej na to, že prílohy vyšetrovacieho spisu a to konkrétne e-mailová komunikácia medzi DO a Ing. E. F. mali byť získané trestným činom podľa § 376 TZ, ako aj na to, že v predmetnej veci sa vedie trestné konanie. DO uviedol, že obvinenia voči jeho osobe považuje za absurdné a absolútne sa vymykajúce logike. Ďalej uviedol, že považuje za svoje pochybenie, že nebol dostatočne pozorný, nepredvídal komplikácie, ktoré môžu vzniknúť ako aj to, že právnu pomoc bez vedomia školiteľa vôbec poskytol. DO vo svojom vyjadrení taktiež uviedol, že za uvedené konanie bol jej zamestnávateľom G., s. r. o. sankcionovaný v zmysle ustanovení Zákonníka práce. Pracovnoprávne sankcie, skutočnosť, že sa stal osobou podozrivou zo spáchania trestných činov ako aj samotné prejednanie v rámci RK SAK majú podľa DO preňho výchovný účinok. K otázkam vypracovania dokumentov a ich antedatovania ako aj prijatia odmeny za právne služby a jej nevyúčtovania sa DO nevyjadril.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zdôraznil, že dôkazné prostriedky, o ktoré RK SAK opiera svoj návrh na začatie disciplinárneho konania mali byť získané protizákonným spôsobom. A. B. mali byť v decembri roku 2011 odcudzené prístupové heslá a počítačové údaje potrebné pre vstup do e-mailovej schránky ako aj do sociálnej siete FACEBOOK. V súvislosti s uvedeným podal A. B. bez zbytočného odkladu dňa 23. 12. 2012 trestné oznámenie o spáchaní trestného činu poškodzovania cudzích práv nielen podľa § 375 ods. 1 TZ, ktoré však bolo vybavené jeho postúpením obvodnému úradu za účelom prejednávania priestupku. DO poukázal na to, že počítačové dáta (prístupové heslá) A. B. týkajúce sa e-mailového konta boli zneužitá a v súvislosti s ich získaním a následným použitím bola naplnená skutková stránka trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 376 TZ. Všetka e-mailová komunikácia medzi osobou DO a A. B. mala byť tomuto odcu-

dzená a zneužitá na účely podania trestného oznámenia, pričom obsah e-mailových správ bol pozmenený.

DO poukázal v súvislosti s dôkazmi označenými RK SAK na to, že platí, že základným východiskom pri posudzovaní použiteľnosti dôkazného prostriedku v trestnom konaní je jeho zákonnosť. Uvedenou problematikou, tzv. *doktrínou ovocia z otráveného stromu* (Fruit of the poisonous tree doctrine) sa pravidelne zaoberá ESLP, ktorého rozhodovacia činnosť v tomto smere rozšírila zásady práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) aj o právo na riadne dokazovanie, nemožno považovať za dôkazný prostriedok podľa TP a ani podľa iného osobitného zákona. Ide jednoznačne o nezákonný spôsob získania dôkazu s tým, že porušenie ustanovení OZ a TZ je „nezákonným spôsobom získavania dôkazu“ a e-maily, ktoré sú súčasťou disciplinárneho spisu, sú práve dôkazom získaným takýmto spôsobom. Nie je možné oddeliť e-maily a ich prílohy od spôsobu, akým boli získané (ak bol postup pri získavaní dôkazu nezákonný, tak prirodzene aj jeho výsledok musí byť nezákonný).

DO ďalej uviedol, že o tom, že C. D. požičal peniaze A. B. DO vedel z toho dôvodu, že vo februári 2011 pripravil pre Ing. E. F. zmluvu o pôžičke, o ktorú ho priateľsky požiadal a v lete toho istého roku na žiadosť Ing. E. F. pripravil aj predžalobnú výzvu na úhradu dlžnej sumy. V septembri 2011 ho mal Ing. E. F. pravdepodobne z dôvodu, aby svojho nezodpovedného syna určitým spôsobom potrestal, požiadať o vypracovanie návrhu na vydanie platobného rozkazu zo strany jeho kolegu C. D. Nakoľko šlo o súkromné záležitosti a v žiadnom prípade nie o právne služby podľa zákona o advokácii a Ing. E. F. si výslovne neprial právne zastúpenie advokátskou kanceláriou, z dobrej vôle a z dôvodu uchovania dlhoročných priateľských vzťahov mu pomohol.

DO potvrdil komunikáciu s Ing. E. F. prostredníctvom e-mailového konta zamestnávateľa s tým, že za uvedené konanie ho zamestnávateľ pomerne prísne sankcionoval v zmysle ustanovení ZP (markantné zníženie mzdy počas 14 mesiacov až do úspešného absolvovania advokátskych skúšok).

DO ďalej uviedol, že C. D. vôbec nepoznal, a teda mu nemohol v tej istej veci poskytnúť či už v minulosti alebo v predmetnom čase žiadne právne služby. Na základe uvedeného neboli a ani nemohli byť záujmy A. B. a Ing. E. F. a C. D. vo vzájomnom rozpore. DO poprel antedatovanie vypracovaných dokumentov ako aj tvrdenie, že v súvislosti s daným prípadom mal prijať nejaké peňažné prostriedky. DO poukázal na to, že je pravdou, že návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 21. 9. 2011 vypracoval, avšak nie je pravdou, že ho vypracoval pre C. D., ktorého, ako už uviedol, nepozná a žiadne služby mu v minulosti neposkytol. S ohľadom na tieto skutočnosti mal za to, že predmetné skutky sa nestali, a žiadal, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený.

Pokiaľ DO poukazoval na skutočnosť, že dôkazy predložené RK SAK a to kópie e-mailovej komunikácie DO s Ing. E. F., resp. A. B. boli získané v rozpore so zákonom a teda nie je možné na ne v disciplinárnom konaní prihliadať, disciplinárny senát sa s takouto argumentáciou DO advokáta nestotožnil. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel k nasledovným zisteniam:

DO bez pokynov a poverenia školiťela a bez jeho vedomia elektronicky komunikoval s A. B. z doménového mena advokátskej kancelárie, čo bolo nepochybne preukázané viacerými dôkazmi. DO vypracoval zmluvu o pôžičke datovanú ku dňu 7. 2. 2011 medzi C. D. ako veriteľom a A. B., ako dlžníkom na sumu 100 eur dňa 21. 9. 2011. Uvedené vyplynulo zo svedeckých výpovedí svedka Ing. E. F. a C. D., z ktorých jednoznačne vyplývalo, že DO vypracoval predmetnú zmluvu o pôžičke na jeseň roku 2011, pričom svedok Ing. E. F. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že popísaný skutok v bode 2) sa stal. Disciplinárny senát

nemal za preukázané tvrdenia DO, že zmluvu o pôžičke vypracoval už dňa 4. 2. 2011, a teda nebola antedatovaná, keďže z výpovede svedkov Ing. E. F. a C. D. vyplývalo, že Ing. E. F. sa na DO obrátil so žiadosťou o pomoc v súvislosti s pôžičkou po tom, čo došlo k poskytnutiu predmetnej peňažnej pôžičky, a to na jeseň 2011.

Disciplinárny senát mal však za to, že antedatovanie zmluvy o pôžičke, vzhľadom na skutočnosť, že pôžička je reálny kontrakt a k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke dochádza jej poskytnutím, nie je disciplinárnym previnením.

DO ďalej vypracoval dňa 21. 9. 2011 predžalobnú výzvu C. D., ktorou C. D. vyzval A. B. na úhradu dlžnej sumy ku dňu 8. 8. 2011 a taktiež návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 100 eur s prísl. vo veci navrhovateľa C. D. proti odporcovi A. B. V súvislosti s vyššie uvedeným disciplinárny senát poukázal na svedeckú výpoveď Ing. E. F. na disciplinárnom pojednávaní dňa 24. 5. 2013, kde označený svedok uviedol, že skutky uvedené pod bodmi 2), 3) a 4) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 8. 2. 2013 sa stali.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že vyššie uvedené dokumenty DO pripravil a teda právne služby poskytoval zároveň A. B. a zároveň aj C. D. Disciplinárny senát vychádzal zo svedeckej výpovede svedka C. D. na disciplinárnom pojednávaní dňa 24. 10. 2013, z ktorej vyplývalo, že mu DO právne služby neposkytoval, keďže označený svedok skutočnosť, že by mu DO poskytol právne služby poprel. Na druhej strane, dôkazmi predloženými RK SAK, a to kópiami e-mailovej komunikácie DO s Ing. E. F. a A. B. nevyplynulo, že DO skutočne poskytoval právne služby v súvislosti s peňažnou pôžičkou 100 eur aj C. D., tzn. že označené dokumenty vypracoval pre C. D. ako adresáta právnej služby. Skutočnosť, že DO predmetné dokumenty vypracoval a doručil ich A. B., resp. Ing. E. F. nepreukazuje, že ich vypracovala pre C. D. Uvedené, ako už bolo vyššie uvedené, potvrdil samotný C. D. Z vykonaného dokazovania teda vyplývalo, že DO neposkytoval právne služby C. D., s týmto v predmetnej veci žiadnym spôsobom nekomunikoval. Z uvedených dôvodov DO nemohol svojim vyššie popísaným konaním poskytnúť právne služby osobám, ktorých záujmy sú vo vzájomnom rozpore.

V disciplinárnom konaní nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že DO neoprávnene prijal finančnú odmenu vo výške 168 eur bez vydania účtovného dokladu, dokonca nebolo preukázané prijatie akejkoľvek finančnej čiastky DO.

Pre úplnosť disciplinárny senát považoval za potrebné poukázať na to, že zo strany DO popísaným konaním nepochybne išlo o poskytovanie právnych služieb. Disciplinárny senát je však oprávnený rozhodnúť iba o skutku, ktorý je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania (§ 21 ods. 1 DP SAK).

Vzhľadom na to sa disciplinárny senát stotožnil s návrhom na začatie disciplinárneho konania len vo vzťahu k prvému skutku (komunikácia z e-mailovej domény advokátskej kancelárie). Pri úvahách o disciplinárnom opatrení sa disciplinárny senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO. Disciplinárny senát taktiež prihliadol na to, že DO bolo uložené opatrenie zo strany jeho zamestnávateľa, a to zníženie mzdy po dobu 14 mesiacov. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti disciplinárny senát považoval samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia za postačujúce.

Vo zvyšnej časti návrhu na začatie disciplinárneho konania dospel k záveru, že skutky uvedené v bodoch 2), 3), 4) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 8. 2. 2013 nie sú disciplinárnym previnením, a vo vzťahu ku skutku pod bodom 5) uzavrel, že nebolo dokázané, že sa tento skutok stal.

131.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nevyplatí mzdu advokátskemu koncipientovi a nezabezpečuje financovanie školení advokátskeho koncipienta v súlade s predpismi SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2, ods. 3 a § 29 ods. 1 ZoA, § 40 ods. 1 AP SAK a § 5 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov.

Advokát, ktorý nedoručí klientovi písomnosť, ktorú v jeho mene prevzal a z ktorej klientovi vyplývajú práva a povinnosti, a to nález Ústavného súdu SR, ani klientovi po skončení zastupovania nevráti všetky doklady, ktoré v jeho mene počas zastupovania prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a § 13 AP SAK.

Samotné ponechanie klientskych spisov advokátom v priestoroch, ktoré boli sídlom jeho advokátskej kancelárie, pred ich vypratáním v situácii konfliktných vzťahov medzi advokátom a vlastníkom týchto priestorov, keď advokát vyzýval vlastníka priestorov na ich vrátenie, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko v tomto prípade absentuje zavinenie ako obligatórna zložka subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 15. júna 2015, sp. zn. DS VIII.-28/14:2483/2013

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 15. júna 2015, sp. zn. DS VIII.-28/14:2483/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3, § 29 ods. 1 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), § 13 a § 40 ods. 1 AP SAK a § 5 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov a ďalšom vzdelávaní advokátov,

tým, že

- svojmu koncipientovi Mgr. JUDr. A. B. počas trvania pracovného pomeru nevyplácal za vykonanú prácu mzdu, neuhradil výdavky, ktoré mu vznikli účasťou na seminároch organizovaných komorou,

- svojej koncipientke JUDr. C. D. počas trvania pracovného pomeru nevyplácal mzdu za vykonanú prácu,

- pri zastupovaní svojho klienta B. B. v konaní vedenom pred Ústavným súdom SR pod č. k. IV. ÚS 519/2012, klientovi nedoručil písomnosť – nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 519/2012-116 a po ukončení zastupovania vo veci č. k. IV. ÚS 519/2012 pred Ústavným súdom SR klientovi B. B. bezodkladne nevrátil všetky doklady, ktoré v jeho mene počas zastupovania prevzal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **2 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 22. novembra 2013, sp. zn. DS VIII.-8/13:2864/2012 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 2, § 23 ods. 1 ZoA a § 9 ods. 1 a § 6 ods. 1 písm. b) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

viaceré klientske spisy ponecháva v dispozícii tretích osôb a napriek písomným výzvam uvedené spisy neprevzal, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 22. 5. 2014 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi na základe toho, že DO mal viaceré klientske spisy ponechať v dispozícii tretích osôb a napriek písomným výzvam uvedené spisy neprevziať (ďalej ako „skutok 1“). Podaniu návrhu predchádzala sťažnosť sťažovateľa S. s. r. o., podľa ktorej DO bol zo strany konateľa sťažovateľa opakovane vyzývaný na prevzatie osobných vecí z priestorov spoločnosti sťažovateľa (bývalej advokátskej kancelárie DO), na ktoré však nereagoval.

RK SAK dňa 29. 4. 2014 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi na základe toho, že DO I svojmu koncipientovi Mgr. JUDr. A. B. počas trvania pracovného pomeru nevyplácal za vykonanú prácu mzdu a neuhradil výdavky, ktoré mu vznikli účasťou na seminároch organizovaných komorou, a to na podklade sťažnosti sťažovateľa Mgr. JUDr. A. B. (ďalej ako „skutok 2“).

RK SAK dňa 29. 4. 2014 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO na základe toho, že DO svojej koncipientke JUDr. C. D. počas trvania pracovného pomeru nevyplácal mzdu za vykonanú prácu (ďalej ako „skutok 3“).

RK SAK dňa 22. 5. 2014 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi na základe toho, že DO pri zastupovaní svojho klienta B. B. v konaní vedenom pred Ústavným súdom SR pod č. k. IV. ÚS 519/2012, klientovi nedoručil písomnosť – nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 519/2012-116 a po ukončení zastupovania vo veci č. k. IV. ÚS 519/2012 pred Ústavným súdom SR klientovi – B. B. bezodkladne nevrátil všetky doklady, ktoré v jeho mene počas zastupovania prevzal (ďalej ako „skutok 4“).

K návrhom RK SAK na začatie disciplinárneho konania sa vyjadril DO nasledovne:

K skutku 1 DO uviedol, že v predmetných priestoroch mal zriadené sídlo advokátskej kancelárie, ktoré nebytové priestory užíval spolu s jeho v tom čase advokátskou koncipientkou JUDr. C. D. s tým, že DO dňa 10. 9. 2013 vyzval konateľa sťažovateľa S. s. r. o. a JUDr. C. D. na vydanie všetkých vecí, ktoré sa nachádzajú v predmetných nebytových priestoroch, títo mu však mali odmietnuť zabezpečiť ich vydanie tak, aby ich mohol bezpečne prevziať, preto podal trestné oznámenie. Po 9. 9. 2013 DO v predmetných nebytových priestoroch už nebol, keďže nemal jednak záujem do týchto nebytových priestorov vstupovať a jednak nemal od spoločných priestorov kľúče. DO oznámil SAK stratu klientskych spisov.

Vo vzťahu k skutku 2 DO s podaným návrhom nesúhlasil a mal za to, že vychádza z nepravdivých skutočností účelovo uvádzaných bývalým koncipientom – sťažovateľom z dôvodu, že DO nevyhovel nedôvodným finančným a majetkovým požiadavkám menovaného sťažovateľa. DO ďalej uviedol, že sťažovateľ bol zamestnancom jeho advokátskej kancelárie od 1. 10. 2012 do 31. 7. 2013, kedy jeho pracovný pomer skončil dohodou. Menovaný ako zamestnanec mal požadovať, aby mu bola mzda vyplácaná v hotovosti. Počas trvania pracovného pomeru a ani po jeho skončení ho neupozornil, nevyzval na zaplatenie mzdy. Vo vzťahu k tvrdeniam ohľadom neuhrádzania výdavkov, ktoré vznikli menovanému sťažovateľovi účasťou na seminároch organizovaných SAK, DO uviedol, že nemal vedomosť o tom, že sa

menovaný sťažovateľ prihlásil na seminár advokátskych koncipientov a rovnako ani o zaplatených výdavkoch. O uvedenom sa mal dozvedieť až potom, keď mu bola SAK doručená faktúra, pričom vo faktúre uvedenú sumu mal vyplatiť v hotovosti manželke menovaného sťažovateľa.

Obdobne tak vo vzťahu k skutku 3 DO poprel nevyplácanie mzdy advokátskej koncipientke s tým, že vie preukázať vyplatenie mzdy sťažovateľke minimálne za mesiace 3/2012 až 5/2012, pričom počas celého trvania pracovného pomeru boli za sťažovateľku zo strany DO ako zamestnávateľa uhradené, resp. splnené všetky odvodové povinnosti.

K skutku 4 DO uviedol, že spis týkajúci sa poskytovania právnych služieb sťažovateľovi vo veci č. k. IV. ÚS 519/2012-116 nemá k dispozícii, nakoľko mu ho neodovzdal bývalý koncipient Mgr. JUDr. A. B., a teda DO nemohol po skončení právneho zastúpenia sťažovateľa tomuto odovzdať doklady, ako mu to vyplýva z predpisov SAK. DO ďalej uviedol, že od sťažovateľa B. B. nikdy neprevzal žiadnu odmenu ani zálohu. Možnosť finančného vysporiadania so sťažovateľom bola zmarená aj tým, že Mgr. JUDr. A. B. DO neodovzdal klientsky spis sťažovateľa.

Disciplinárny senát na neverejnom zasadnutí dňa 18. 3. 2015 rozhodol o spojení disciplinárnych vecí. Disciplinárny senát vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a na jeho základe dospel k týmto jednoznačným a nepochybným skutkovým zisteniam:

Vo vzťahu k skutku 1 disciplinárny senát dospel k záveru, že nebolo preukázané nad všetky pochybnosti, že označený skutok 1 je disciplinárnym previnením.

Z výtahu konateľa spoločnosti S. s. r. o. okrem iného vyplynulo, že DO predmetné priestory užíval od marca 2013, pričom mal od predmetných priestorov, vrátane garáží, kľúče, ktoré neodovzdal, a preto nevedel uviesť, či DO predmetné priestory navštívil alebo nie. Svedok uviedol, že DO bol opakovane vyzvaný na prevzatie jeho vecí, ktoré sa nachádzali v predmetných priestoroch, avšak tieto si napriek opakovaným výzvam neprevzal, pričom nepreberal ani predmetné výzvy. Predmetné priestory boli po celú dobu (až do ich vypratania) uzamknuté. V súvislosti s uvedenou situáciou svedok podal trestné oznámenie a na zastupovanie vo veci vypratania predmetných nebytových priestorov splnomocnil advokáta. Predmetné nebytové priestory boli vypratane, avšak veci v nich sa nachádzajúce neboli prevzaté disciplinárne obvineným, ale ním splnomocnenou osobou za účasti ďalších dvoch osôb.

Disciplinárny senát sa s ohľadom na tvrdenia DO advokáta nestotožnil so závermi RK SAK, že DO bol pasívny. Rovnako nebolo preukázané nad všetku pochybnosť, že ku klientskym spisom by mali prístup tretie osoby a teda, že by došlo zo strany DO zároveň k porušeniu povinnosti mlčanlivosti.

Disciplinárny senát zdôraznil, že disciplinárnym previnením advokáta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej zo ZoA alebo z predpisu komory (§ 56 ods. 1 ZoA). Disciplinárny senát poukázal na to, že v predmetnej veci, pokiaľ ide o skutok 1, nebolo nad všetku pochybnosť preukázané zavinenie disciplinárne obvineného (a to ani vo forme úmyslu, ani vo forme nedbanlivosti). Platí zásada *in dubio pro reo*. Z dôvodu, že absentuje zavinenie ako obligatórna zložka subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia, nemôže ísť o disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA. Disciplinárny senát mal preto za preukázané, že skutok 1 nie je disciplinárnym previnením.

Pokiaľ ide o skutky 2 až 4, disciplinárny senát konštatoval, že DO advokátovi sa nepodarilo vyvrátiť tvrdenia uvádzané v návrhoch na začatie disciplinárneho konania.

Z výtahu svedka Mgr. JUDr. A. B. vo vzťahu k skutku 2 vyplynulo, nad rámec skutočností uvedených v sťažnosti, že z dôvodu nevyplatenia mzdy voči DO vedie konanie Národný inšpektorát práce. Menovaný svedok ďalej uviedol, že DO advokáta niekoľkokrát vyzval na zaplatenie mzdy, pričom posledná výzva bola písomná.

Z výsluchu svedka JUDr. C. D., vo vzťahu k skutku 3 vyplynulo, že sťažnosť na DO podala z dôvodu nevyplatenia mzdy ako aj z dôvodu, že ona a jej rodina poskytla DO peňažné pôžičky, ktoré tento nevrátil. Svedkyňa uviedla, že vo veci nevyplatenia mzdy podala trestné oznámenie, zároveň uviedla, že trestné konanie bolo prerušené. Mzda jej vyplácaná nebola, bola jej vyplatená časť mzdy za mesiac september 2013 formou poštovej poukážky. Žiadna ďalšia mzda jej vyplatená nebola. Uviedla, že pokiaľ podpísala nejaké výplatné pásky, tak za mesiace marec, apríl a máj 2012, avšak žiadna mzda jej vyplatená nebola.

Svedkyňa Mgr. E. F. vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní 15. 5. 2015 uviedla vo vzťahu k skutkom 2 a 3, že nemá vedomosť o tom, ako bola vyplácaná mzda jej kolegom a rovnako nemá vedomosť ani o tom, že by sa menovaní kolegovia sťažovali na pracovné podmienky a nevyplácanie mzdy.

DO za účelom preukázania splnenia svojich povinností zamestnávateľa predložil výplatné pásky za mesiace marec, apríl a máj 2012 s tým, že ide iba o časť obdobia, počas ktorého trval pracovný pomer JUDr. C. D. ako aj potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti sťažovateľov, z ktorých malo vyplývať vyplatenie miezd.

Disciplinárny senát uzavrel, že DO advokát žiadnym spôsobom nepreukázal vyplatenie miezd ani uhradenie výdavkov, ktoré vznikli sťažovateľovi – Mgr. JUDr. A. B. účastou na seminároch organizovaných komorou. Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO sa dopustil skutkov 2 a 3, ktoré sú disciplinárnymi previneniami.

Disciplinárny senát SAK sa stotožnil so závermi RK SAK, že povinnosť zamestnávateľa vyplácať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu je jedna zo základných povinností, ktorú zamestnávateľovi ukladá Zákonník práce. Disciplinárny senát poukázal na skutočnosť, že advokát, ktorý nevyplatí mzdu advokátskemu koncipientovi, resp. odmeňovanie advokátskeho koncipienta vykonáva v rozpore s právnymi predpismi a nezabezpečuje financovanie školení advokátskeho koncipienta v súlade s predpismi Slovenskej advokátskej komory, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním závažným spôsobom porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2, ods. 3 a § 29 ods. 1 ZoA, § 40 ods. 1 AP SAK a § 5 ods. 2 uznesenia konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov.

Pokiaľ ide o skutok 4, DO sa k skutku priznal, nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil spáchanie označeného skutku 4, najmä nepreukázal, ale ani netvrdil, že sa s klientom dohodol inak, ako ustanovuje jeho povinnosti § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Disciplinárny senát poukázal na to, že advokát, ktorý klienta priebežne neoboznamuje s písomnosťami, ktoré prijíma vo veci, v ktorej ho zastupuje, najmä tie, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK. Rovnako platí, že advokát, ktorý po ukončení právneho zastúpenia klienta mu nevráti zvereňné doklady, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti uložené mu v § 13 AP SAK.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení sa disciplinárny senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 3 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k ich spáchaniu, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu disciplinárne obvineného, vrátane skutočnosti, že disciplinárne obvinený nebol v minulosti disciplinárne stíhaný a nebolo mu uložené disciplinárne opatrenie. Disciplinárny senát dospel k záveru, že adekvátnym vyjadrením všetkých uvedených zákonných kritérií bude sankcia v podobe disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažná pokuta vo výške 2 000 eur.

132.

ROZHODNUTIE

Advokátsky koncipient, ktorý v priestoroch notárskeho úradu po tom, čo ho notár na základe predloženého splnomocnenia neakceptoval ako právneho zástupcu dediča v dedičskom konaní po poručiteľovi, v prítomnosti pracovníka notárskeho úradu hodnotí toto konanie notára a komentuje ho nevhodným, arogantným a neprofesionálnym spôsobom, navyše za použitia vulgarizmov, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 11. apríla 2013, sp. zn. DS IX.-89/11:1106/2011

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 11. apríla 2013, sp. zn. DS IX.-89/11:1106/2011 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 2 AP SAK,

tým, že

sa dňa 7. 3. 2011 v priestoroch notárskeho úradu a čakárne notárskeho úradu JUDr. A. B. potom, ako ho JUDr. A. B. neakceptoval ako právneho zástupcu C. D. v dedičskom konaní po poručiteľovi, správal nevhodne, drzo, arogantne a neprofesionálne, vo vzťahu k pracovníkovi notára JUDr. A. B. p. E. F. sa vyjadril, že ako tento pracovník môže pracovať u takého arogantného notára, ako to môže vydržať, a že on by také arogantné správanie nezniesol a následne pri telefonáte realizovanom v priestoroch notárskeho úradu a čakárne notárskeho úradu JUDr. A. B. sa vyjadroval neslušne a vulgárne,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disc. opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 688,50 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO (v súčasnosti už advokátovi zapísanému v zozname advokátov SAK) sa začalo na základe návrhu navrhovateľa, predsedu RK SAK zo dňa 8. 9. 2011.

K návrhu na začatie konania sa DO podrobne vyjadril písomným podaním zo dňa 29. 9. 2011, v ktorom poprel, že by sa v dedičskom konaní pred notárom správal nevhodne, drzo, arogantne. DO vo svojom vyjadrení uviedol, že je pravdou, že uistil klienta, že všetko bude v poriadku a nech nič nepodpisuje a s ničím nesúhlasí. Takéto konanie však nepovažoval za neprofesionálne, nakoľko bolo v záujme jeho klienta. V ďalšej časti svojho písomného vyjadrenia sa DO vyjadril k osobe JUDr. G. H., ktorý sa nachádzal v miestnosti, kde sa konalo dedičské konanie. Po tom, ako DO opustil pojednávacu miestnosť notárskeho úradu a ako prechádzal do čakárne poznamenal, že sa s tak arogantným človekom ešte dosiaľ vo svojej praxi nestretol a že by také správanie nezniesol, keby bol notár jeho zamestnávateľom. Takúto reakciu DO považoval za adekvátnu ľudskú reakciu na to, ako sa v pojednávacej miestnosti notár k nemu správal. Následne DO vo svojom vyjadrení uviedol, že volal do kancelárie za účelom overenia si, či sa v advokátskom spise, ktorý nemal so sebou, nachádza plná moc udelená priamo dedičom poručiteľa a za týmto účelom odišiel do čakárne notárskeho úradu. Zásadne odmietol, že by sa vyjadroval vulgárne. DO uviedol, že pri telefonáte s kolegom

nebol hlučný s tým, že následne sa mali podľa vyjadrenia DO baviť o tom, ako sa notár k nemu správal, pričom jeho kolega ho mal povzbudiť a rozprávať o nejakej inej situácii, ktorá sa mu mala prihodiť. Tento rozhovor sa však netýkal JUDr. A. B. ani dedičského konania. DO vo svojom vyjadrení pripustil, že v rámci tejto ďalšej konverzácie došlo k použitiu slova „idiot“ čo však nepovažoval za vulgarizmus, pričom nemalo ísť o vyjadrenie na adresu notára. DO vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na to, že pracovník notára E. F. sa nemôže zodpovedne vyjadrovať k tomu, čo sa odohralo v pojednávacej miestnosti, nakoľko sa tam nenachádzal a nemohol ich počuť a pokiaľ sa k týmto skutočnostiam vyjadruje, tak jeho tvrdenia vyznievajú nedôveryhodne. Taktiež uviedol, že ide len o tvrdenie tohto pracovníka proti jeho tvrdeniu. DO poukázal aj na to, že v doplnení sťažnosti sám notár uviedol, že osobne jeho vyjadrenia nepočul, pretože on pojednával a on sa mal podľa tvrdenia notára vyjadrovať údajne urážlivo na jeho osobu v iných miestnostiach notárskeho úradu. DO žiadal, aby sa na vyjadrenie ďalšej prítomnej osoby JUDr. G. F. neprihliadalo, nakoľko sa v ňom vyjadroval ku skutočnostiam, ktoré nemohol počuť a ktoré svojimi zmyslami nevnímal, čím je jeho vyjadrenie irelevantné a nedôveryhodné.

Vo veci bolo pôvodne rozhodnuté rozhodnutím IX. disc. senátu zo dňa 9. 2. 2012, sp. zn. DS IX.-89/11:1106/2011 tak, že DO bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 327,20 eur a zároveň povinnosť zaplatiť SAK paušálne náklady disciplinárneho konania.

Toto rozhodnutie však bolo rozhodnutím predsedníctva SAK z 22. júna 2012, sp. zn. P-24/2012:158-2077/2007 zrušené a vec bola vrátená IX. disciplinárnemu senátu SAK na nové prerokovanie a rozhodnutie, predovšetkým z dôvodu potreby doplnenia dokazovania, nakoľko disciplinárny senát nevykonal výsluch svedkov, navrhovaných DO, pričom poznamenal, že iba oboznámenie sa s listinnými dokladmi poskytnutými k šetreniu sťažnosti nemožno považovať za vykonanie dokazovania už aj z toho dôvodu, že boli poskytnuté SAK mimo samotného disciplinárneho konania.

IX. disciplinárny senát po vrátení veci postupoval v súlade s pokynmi zrušovacieho rozhodnutia predsedníctva SAK a vo veci doplnil dokazovanie:

Na pojednávaní konanom dňa 25. 10. 2012 vypočul senát advokáta, u ktorého pôsobil DO ako koncipient v čase daného skutku. Tento svedok vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že poveril DO ako svojho koncipienta na zastupovaní klienta na pojednávaní na notárskom úrade JUDr. A. B. v dedičskom konaní, v ktorom prevzal zastupovanie klienta, ktorý ako dôvod žiadosti o prevzatie zastupovania uviedol skutočnosť, že sa bál sám ísť na pojednávanie, pretože podľa jeho vyjadrení bol notár voči nemu arogantný, mal až pocit zastrašovania a dokonca mal pocit, že notár môže byť dohodnutý s druhým dedičom. DO sa zúčastnil aj na pojednávaní konanom dňa 7. 3. 2011, pričom svedka informoval o priebehu dedičského pojednávania s tým, že mu uviedol, že mu notár JUDr. A. B. neumožnil na pojednávaní sa zúčastniť na základe skutočnosti, že nemal splnomocnenie priamo od dedičov. Svedok ďalej uviedol, že vo vzťahu k DO si nevie predstaviť, že by tvrdené vulgarizmy dokázal povedať.

Na pojednávaní dňa 25. 10. 2012 v predmetnej veci bol ako svedok vypočutý kolega DO, s ktorým mal počas incidentu telefonovať. Tento svedok vo svojej výpovedi potvrdil, že v deň konania dedičského pojednávania telefonoval ohľadom celej záležitosti s DO, avšak nevedel uviesť, či išlo o telefonát uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Predmetom telefonického rozhovoru podľa svedka bola skutočnosť týkajúca sa problému s plnou mocou, svedok uviedol, že mali v spise dve plné moci a to jednak od klienta – dediča a jednak aj od jeho občianskeho zástupcu a zrejme si DO zobral na dedičské pojednávanie iba jednu plnú moc. Svedok ďalej uviedol, že telefonický rozhovor s DO prebiehal vecne a že mu ob-

jasnil, čo bolo potrebné, a že vulgárne výrazy DO nepoužil. Obsah telefonického rozhovoru s ohľadom na odstup času presne reprodukovať nevedel. Svedok ďalej uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by sa v minulosti na DO niekto iný akokoľvek sťažoval.

Na pojednávaní dňa 29. 11. 2012 bol vypočutý svedok – klient býv. školiťeľa DO, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že sa ako občiansky zástupca jedného z dedičov zúčastnil na dedičskom pojednávaní na notárskom úrade JUDr. A. B., ktorý sa mal voči nemu správať arogantne, a preto požiadal o právne zastupovanie v tejto veci. Následne na dedičskom pojednávaní dňa 7. 3. 2011 už bol prítomný aj DO, pričom notár po tom, čo mu svedok vysvetlil, že ide o jeho právneho zástupcu, reagoval tak, že sa nemôže svedok dať zastúpiť právnym zástupcom a že DO nemá čo robiť v pojednávacej miestnosti. DO stihol svedkovi povedať, aby nič nepodpisoval, pričom svedok zostal v pojednávacej miestnosti ešte asi 10 minút. Svedok uviedol, že nemá vedomosť o tom, či po odchode DO z pojednávacej miestnosti prebehla nejaká komunikácia medzi DO a pracovníkmi notárskeho úradu. Podľa svedka bola reakcia DO na požiadavku notára, aby opustil pojednávacu miestnosť, veľmi stručná, kde konštatoval niečo v tom zmysle, že predtým bol notár milší a správanie DO ohodnotil svedok ako slušné. Svedok uviedol, že notár reagoval po odchode DO zvýšeným hlasom, kričal aj na DO. Potom ako DO opustil pojednávacu miestnosť, zostali v nej notár a jeho koncipient.

Z výpovede notára JUDr. A. B. na pojednávaní dňa 22. 1. 2013 vyplynulo, že notár po otvorení pojednávania a zisťovaní prítomných a predložení splnomocnení zistil, že osoba, ktorá zastupovala dediča, mala splnomocnenie, v ktorom ho dedič splnomocnil bez možnosti ustanoviť ďalšieho zástupcu. Z uvedeného dôvodu disciplinárne obvineného ako zástupcu osoby, ktorá zastupovala dediča, vyzval, aby opustil miestnosť, nakoľko jeho splnomocnenie nemohol akceptovať. Na túto skutočnosť zareagoval DO podráždeným spôsobom, avšak miestnosť opustil s tým, že osobe, ktorá bola splnomocnená, povedal, aby nič nepodpisovala a nič nehovorila. Podľa svedka to nebolo zo strany DO profesionálne a bolo to nevhodné. K tomu, čo sa odohrávalo po odchode DO z pojednávacej miestnosti sa nevedel vyjadriť, lebo nebol pri tom a potvrdil, že voči nemu priamo sa DO agresívne a vulgárne nevyjadril.

Pracovník advokáta p. E. F. vo svojej výpovedi uviedol, že v pojednávacej miestnosti JUDr. A. B. nebol a že sedel vo vedľajšej miestnosti, v ktorej overuje podpisy a listiny, avšak obsah rozhovoru zreteľne počul. A keďže notár vykázal DO z pojednávacej miestnosti, zostal s DO v priestoroch kancelárie. Zároveň svedok potvrdil, že DO povedal svojmu klientovi, aby nič nepodpisoval a nič nehovoril. V kancelárii podľa vyjadrenia svedka DO telefonoval a vulgárne sa vyjadroval. Potom sa DO obrátil na svedka a spýtal sa ho, ako môže pracovať u takého arogantného človeka a potom DO opätovne telefonoval s niekým, v tomto čase ho svedok požiadal, aby si išiel sadnúť do čakárne a tam svedok počul, ako sa vyjadruje, že „to ti je nejaký idiot“, v tom čase vyšiel von aj koncipient notára, ktorý DO rovnako upozornil, aby sa prestal tak vyjadrovať. K slovnému spojeniu „to ti je nejaký idiot“ svedok uviedol, že z obsahu telefonického rozhovoru to vyplývalo, že DO hovorí o situácii, ktorá sa odohrala na notárskom úrade a nie o inej situácii, ktorá by sa toho, čo sa odohralo, netýkala. Svedok uviedol, že DO potom, ako vyšiel z pojednávacej miestnosti, si vybavil dva alebo tri telefonáty. Svedok ďalej uviedol, že nebol svedkom žiadneho vulgárneho útoku voči JUDr. A. B., ktorý by mu DO adresoval priamo v jeho prítomnosti.

Na základe vykonaného dokazovania mal IX. disciplinárny senát za preukázané, že DO sa dňa 7. 3. 2011 dostavil na notársky úrad JUDr. A. B. spoločne s klientom ako splnomocneným zástupcom jedného z dedičov vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi. Z dokazovania vyplynulo, že po predložení splnomocnenia vznikol medzi DO a JUDr. A. B. názorový rozpor ohľadom otázky či DO môže alebo nemôže zastupovať tzv. „občianskeho zástupcu“. Následne DO na požiadanie JUDr. A. B. opustil pojednávacu miestnosť notárskeho úradu

a prešiel cez kanceláriu E. F. – pracovníka notára do čakárne úradu. Z pohľadu disciplinárnej zodpovednosti DO sa senát v ďalšom zameral predovšetkým na skúmanie skutkových okolností ohľadom následných verbálnych vyjadrení DO, ktoré boli označené v návrhu na začatie disciplinárneho konania a to i napriek tomu, že v súlade so zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho orgánu SAK senát vykonal dokazovanie ohľadom širších okolností, ktoré mali inkriminovanému správaniu DO predchádzať. V tomto smere IX. disciplinárny senát každý z vykonaných dôkazov vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, pričom dospel k názoru, že obrana DO voči podanému návrhu je nedôveryhodná a účelová. Je pravdou, že v určitých častiach skutkového deja, ktorý sa odohral na notárskom úrade dňa 7. 3. 2011 bolo na jednej strane konfrontované tvrdenie DO len s tvrdením svedka E. F., ktoré však malo konštantnú konzistenciu na rozdiel od obrany DO, ktorý ju počas sťažnostného i disciplinárneho konania modifikoval. Okrem toho tvrdenie svedka E. F. sa nedostali do žiadneho zásadného rozporu s ďalšími dôkazmi, ktoré disciplinárny senát vykonal. DO vo svojom prvom vyjadrení k sťažnosti spáchanie disciplinárneho previnenia zásadne poprel a rovnako tak aj poprel akékoľvek vulgárne vyjadrenia. Taktiež poprel, že by po opustení pojednávacej miestnosti s pracovníkom notára komunikoval. Vo svojom podstatne rozsiahlejšom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania však DO už pripustil, že po opustení pojednávacej miestnosti komunikoval s pracovníkom notára E. F. Rovnako až vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania pripustil, že pri druhom telefonickom rozhovore so svojim kolegom použil slovný výraz „*idiot*“. Disciplinárny senát v tejto súvislosti postrehol aj rozpory v tvrdeniach prezentovaných DO a svedeckou výpoveďou svedka, s ktorým mal DO telefonovať a konštatoval, že výpoveď svedka nepotvrdila obranu DO, práve naopak, vniesla do dokazovania ďalšie rozpory, ktoré viedli senát k úvahe, že obrana DO je účelová a nedôveryhodná.

Disciplinárny senát mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že reakcia DO na názorový rozpor medzi DO a notárom viedol k nevhodnej a vulgárnej reakcii DO, pričom táto bola vyvolaná nepochybne tým, čo sa udialo pri komunikácii s JUDr. A. B. DO ako ospravedlnenie svojho konania uvádzal, že notár JUDr. A. B. sa voči nemu správal arogantne a že svoje správanie považuje za adekvátnu ľudskú reakciu, pričom v tomto smere disciplinárny senát dospel k záveru, že akákoľvek motivácia neprofesionálneho správania porušujúceho zásady advokátskej etiky nemôže byť nikdy liberačným dôvodom. Advokát a advokátsky koncipient sú povinní v každej situácii správať sa tak, aby neznižovali dôstojnosť advokátskeho stavu a dodržiavať pravidlá profesijnej etiky. Disciplinárny senát je toho názoru, že DO neprináležalo akokoľvek v priestoroch notárskeho úradu hodnotiť správanie sa konajúceho notára a už vôbec nie komentovať jeho správanie sa pred pracovníkom notárskeho úradu, navyše, za použitia vulgarizmov. Na ochranu účastníkov konania pred nevhodným správaním sa úradných osôb slúžia iné inštitúty práva, ktoré advokát alebo advokátsky koncipient ako osoba profesionálne vzdelaná a zdatná používa na zjednanie nápravy.

S poukazom na skutkové zistenia mal senát za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu sa stal, že ho spáchal DO a že tento skutok je disciplinárnym previnením. Senát preto uznal DO za vinného.

Po prijatí záveru o disciplinárnom previnení senát prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolností, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, pričom dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty vo výške 5-násobku minimálnej mesačnej mzdy je adekvátne.

Disciplinárne previnenia týkajúce sa prezentácie výkonu advokátskeho povolania a reklamy

133.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na webovej stránke svojej advokátskej kancelárie so statusom chránenej dielne prezentuje výhodnosť poskytovania právnych služieb oproti iným advokátom možnosťou potenciálnych klientov – zamestnávateľov s určitým počtom zamestnancov, vyhnúť sa plateniu sankčného odvodu za neplnenie povinného podielu zamestnávania občanov so zdravotným postihnutím objednaním si právnych služieb od advokátskej kancelárie so statusom chránenej dielne, a zároveň aj uvedením údajov o cenách, ktoré vykazujú znaky porovnávania a prezentovania poskytovania právnych služieb ako lacnejších voči ostatným advokátom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA a § 29b ods. 2 a 3 ZoA, § 2 ods. 2, § 38 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-20/14:3775/2012

Rozhodnutie VI. disc. senátu z 5. mája 2014, sp. zn. DS VI.-14/13:3775/2012

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 5. mája 2014, sp. zn. DS VI.-14/13:3775/2012 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-20/14:3775/2012 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 29b ods. 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 a § 38 AP SAK

tým, že

1.) v rámci informovania verejnosti o poskytovaní právnych služieb na svojej webovej stránke prezentoval výhodnosť poskytovania právnych služieb nasledovne:

„Advokátska kancelária disponuje **chráneným pracoviskom**, ktoré je spôsobilé eliminovať u podnikateľov sankčný odvod za neplnenie povinného podielu zamestnávania občanov so zdravotným postihnutím (u zamestnávateľa nad 20 zamestnancov) v prípade, že odoberie právne služby v našej kancelárii ročne v hodnote a o výške povinného odvodu za neplnenie tejto povinnosti, čo predstavuje 80% z priemernej mzdy v národnom hospodárstve. Obchodná spoločnosť, ako zamestnávateľ takto nemusí povinný odvod odvieť za jedného zamestnanca vo výške 588 eur v budúcom roku, ak si objedná a zaplatí právne služby našej kancelárie vo výške tohto odvodu za kalendárny rok, čo v praxi znamená, že **namiesto tohto odvodu si môže predplatiť, alebo zaplatiť právne služby** v tejto hodnote, čo bude mať aj určitý reálny a užitočný efekt a **peniaze nebudú vynaložené nadarmo vo forme odvodu**. Z týchto dôvodov ponúkame možnosť platenia permanentnej právnej pomoci a služby formou paušálu v mesačných splátkach pre väčšie firmy, ktorý by mohol začínať už sumou približne 63 eur mesačne ako 1/12-tina miery hodnoty práce za minulý rok zo sumy 935 eur,“

2.) v rámci informovania verejnosti o poskytovaní právnych služieb na svojej webovej stránke prezentoval výhodnosť poskytovania právnych služieb uvedením údajov o cenách,

a to okrem iného uvedením príkladov cien za vybrané právne služby ako aj uvedením nasledovných informácií:

„Cenník vychádza z vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Naše cenové pravidlá sú prívetivé a prehľadné pre klienta i úrady. Máme záujem vybudovať dlhodobé a kvalitné vzťahy s klientmi, a preto ceny určené dohodou nikdy neprekračujú ceny stanovené právnym predpisom aj napriek tomu, že ceny je možné upravovať a stanoviť dohodou aj nad rámec tohto predpisu.“ ... „Stálym klientom ponúkame možnosť poskytovania právnej služby za symbolickú paušálnu mesačnú, alebo štvrťročnú odmenu“, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

K podanej sťažnosti sa DO vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania nesúhlasí a nie je si vedomý porušenia stavovských predpisov.

VI. disc. senát svojím rozhodnutím zo dňa 20. mája 2013, sp. zn. DS VI.-14/13:3775/2012 uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme písomného upozornenia ako aj povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 337,70 eur.

Toto rozhodnutie bolo na základe odvolania DO rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu zo dňa 22. novembra 2013, sp. zn. II. ODS-20/13:3775/2012 zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu neúplne zisteného skutkového stavu s pokynom na doplnenie dokazovania.

VI. disciplinárny senát po doplnení dokazovania vo veci znovu rozhodol rozhodnutím zo dňa 5. mája 2014, sp. zn. DS VI.-14/13:3775/2012 tak, že uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme písomného upozornenia ako aj povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur.

Prvostupňový disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že skutok sa stal, nakoľko bolo preukázané, že DO v rámci informovania verejnosti o poskytovaní právnych služieb na svojej webovej stránke prezentoval výhodnosť poskytovania svojich právnych služieb, pričom prezentácia bola nevecná a spôsobilá ohroziť dôstojnosť advokátskeho stavu.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že verejné prezentovanie daných informácií na webovej stránke advokáta, ktorá je verejne dostupná každému, aj bez ďalšieho osobitného upriamovania pozornosti verejnosti alebo jej vybraných subjektov na jej obsah treba stále kvalifikovať ako reklamu. Z definície reklamy podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 147/2001 Z. z. o reklame disciplinárny senát vyvodil, že na to, aby išlo o reklamu, musí ísť len o prezentáciu ponúkanej služby, a to aj bez ďalšieho aktívneho upriamovania pozornosti na túto službu, preto pre posúdenie toho, či samotná webová stránka je reklamou, stačí, že táto je verejne prístupná (alebo prístupná vybranému okruhu subjektov) a môže sa s ňou oboznámiť každý alebo každý, kto spadá pod cieľovú skupinu, ak informácie o danom produkte hľadá, bez ďalšieho aktívneho pôsobenia subjektu, ktorý dané informácie prezentuje.

Informácie uverejnené na webovej stránke DO týkajúce sa chráneného pracoviska spojené s ponukou právnych služieb sú svojím obsahom nevecné, nakoľko sa nezameriavajú na samotné právne služby, ale inú výhodu, ktorá by objednávateľovi právnych služieb mohla plynúť z dôvodu, že daná advokátska kancelária má status chráneného pracoviska. Formuláciou „...namiesto tohto odvodu si môže predplatiť, alebo zaplatiť právne služby v tejto hodnote, čo bude mať aj určitý reálny a užitočný efekt a peniaze nebudú vynaložené nadarmo vo forme odvodu...“ sa disciplinárne obvinený dopustil porušenia § 29b ods. 2 a 3 ZoA, pretože verejne prezentoval výhodnosť poskytovania právnych služieb pre určitú skupinu zamestnávateľov, čím neuvádzal len vecné objektívne informácie o odbornom zameraní advokátskej kancelárie a zložení advokátskej kancelárie, ale nepriamo vyzdvihoval výhodnosť právnych služieb poskytovaných jeho advokátskou kanceláriou. Zároveň disciplinárny senát podotkol, že uverejnenie samotnej informácie o tom, že predmetná advokátska kancelária má status chráneného pracoviska nie je v rozpore s platnými predpismi o advokácii, pokiaľ v jej znení priamo nedochádza k vyzdvihovaniu komparatívnej výhody advokáta voči ostatným advokátom v poskytovaní právnych služieb pre určitú skupinu subjektov, či už formou priameho porovnania alebo iba poukázania na možnosť, ktorú bežné kancelárie nemusia mať. Okrem iného, ponuka poskytovania právnych služieb ako prostriedku na užitočné vynaloženie peňažných prostriedkov určitej skupiny zamestnávateľov vo vzťahu k chránenému pracovisku s určitosťou nie je skutočnosťou, ktorá by bola povinnou v rámci informovania verejnosti o chránenom pracovisku tak, ako bol na to disciplinárne obvinený povinný v zmysle dohody uzavretej s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny. Táto informácia však musí byť výhradne vecná a nesmie upriamovať pozornosť na „výhody“, ktoré tým potenciálny klient môže získať.

Disciplinárny senát uzavrel, že text reklamy, v zmysle ktorého výhoda spolupráce s disciplinárne obvineným advokátom spočíva v tom, že peňažné prostriedky, ktoré by inak vybraná skupina potenciálnych klientov advokáta – zamestnávateľa s viac ako 20 zamestnancami – vynaložila „nadarmo vo forme odvodu do Sociálnej poisťovne“, v znení „... že namiesto tohto odvodu si môže predplatiť, alebo zaplatiť právne služby v tejto hodnote, čo bude mať aj určitý reálny a užitočný efekt a peniaze nebudú vynaložené nadarmo vo forme odvodu...“, je tak podľa predchádzajúcich, ako aj podľa aktuálnych platných predpisov týkajúcich sa výkonu advokácie, neprípustnou formou reklamy, pretože je nevecná a spôsobilá ohroziť dôstojnosť advokátskeho stavu, keď vhodnosť výberu poskytovania právnych služieb DO advokátom oproti iným advokátom nemá spočívať v osobných kvalitách DO advokáta a jeho služieb, ale v tom, že ich poskytnutie práve disciplinárne obvineným advokátom oproti iným advokátom má byť práve v tom, že nebudú predstavovať ďalší finančný náklad pre klienta, ktorý by danú sumu peňažných prostriedkov aj tak musel vynaložiť.

Rovnaký charakter má tiež text prezentácie disciplinárne obvineného advokáta na jeho webovej stránke, podľa ktorého „...disponuje chráneným pracoviskom, ktoré je spôsobilé eliminovať u podnikateľov sankčný odvod za neplnenie povinného podielu zamestnávania občanov so zdravotným postihnutím...“. Takáto prezentácia samotného chráneného pracoviska nie je obligatórne určená právnymi predpismi ani rozhodnutiami štátnych orgánov súvisiacimi s prevádzkovaním chráneného pracoviska, ale, práve naopak, podľa názoru disciplinárneho senátu tým tiež dochádza k znevažovaniu práce osôb pôsobiacich na chránenom pracovisku, keď hlavná hodnota ich práce má spočívať nie v samotnom odbornom a kvalitnom poskytnutí právnej služby, ale v eliminácii odvodu do Sociálnej poisťovne.

Vo vzťahu k cenníku uvedenému na webovej stránke disciplinárne obvineného senát skonštatoval, že došlo k porušeniu § 38 ods. 1 AP SAK platného v čase, kedy sa skutok stal, nakoľko predmetné ustanovenie taxatívne vymenúvalo údaje, ktoré možno verejne uvádzať

ako informácie o poskytovaní právnych služieb a údaje o cenách nespádajú medzi informácie uvedené v predmetnom ustanovení Advokátskeho poriadku. V zmysle uvedeného je teda informácia v jednoznačnom rozpore s príslušným právnym predpisom. Disciplinárny senát ďalej upozornil disciplinárne obvineného aj na vyjadrenia v rámci cenovej ponuky, ako „*ceny určené dohodou nikdy neprekračujú ceny stanovené právnym predpisom aj napriek tomu, že ceny je možné upravovať a stanoviť dohodou aj nad rámec tohto predpisu*“, prípadne „*stálym klientom ponúkame možnosť poskytovania právnej služby za symbolickú paušálnu mesačnú, alebo štvrťročnú odmenu*“, ktoré nemožno považovať za vyjadrenia v súlade s právnou úpravou, nakoľko vykazujú znaky porovnávania a prezentovania poskytovania právnych služieb ako lacnejších voči ostatným advokátom a právnu službu ako celok posúvajú do roviny služby, za ktorú inak nie je ani hodné platiť primeranú a náležitú odplatu. Advokát nesmie znevažovať svoju dôstojnosť a dôstojnosť celého advokátskeho stavu tým, že už vopred znevažuje potrebu platiť za jeho služby, pričom odplatu s klientom musí dohodnúť vždy samostatne s ohľadom na konkrétny prípad po tom, čo sa mal možnosť oboznámiť aspoň so základnými informáciami o prípade, v ktorom má klientovi právne služby poskytnúť.

Ďalej, zvyrazňovanie informácií o možnosti získania poskytnutia právnych služieb za symbolickú odmenu („...*ponúkame možnosť poskytovania právnej služby za symbolickú paušálnu mesačnú, alebo štvrťročnú odmenu*...“) v rámci reklamy advokáta podľa názoru disciplinárneho senátu vedie k znížovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu, čo je v rozpore s § 18 ods. 3 zákona o advokácii aj § 2 ods. 2 Advokátskeho poriadku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, v ktorom namietal nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu, keď disciplinárny senát konanie DO označil za disciplinárne previnenie, i keď toto nespĺňalo znaky disciplinárneho previnenia.

II. odvolací disciplinárny senát po prejednaní odvolania napadnuté rozhodnutie svojím rozhodnutím z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-20/14:3775/2012 ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a nad jeho rámec uviedol, že vychádzajú zo znenia zákona č. 147/2001 Z. z. o reklame, sporná „informácia“ napĺňa znaky reklamy. Nepochybne išlo o verejne prístupnú prezentáciu produktu advokátskej kancelárie. Obsah tejto verejne sprístupnenej informácie sa nezameriava na poskytovanie právnych služieb, ale jednoznačne zdôrazňuje výhody oproti iným advokátskym kanceláriám v prípade objednania si právnych služieb u danej advokátskej kancelárie. Ak by disciplinárne obvinený uverejnil na webe iba oznam, že jeho advokátska kancelária je chráneným pracoviskom (ako to ukladá zákon, čo disciplinárne obvinený opakovane zdôrazňoval) nešlo by zjavne o disciplinárne previnenie. Ak však v uvedenej informácii DO naznačil finančné výhody oproti ostatným poskytovateľom právnych služieb, vrátane cenníka, ak si objednávajú službu v chránenej dielni disciplinárne obvineného, ide – podľa názoru odvolacieho senátu – o porušenie § 29b ods. 2, 3 zákona o advokácii a aj § 38 ods. 1 Advokátskeho poriadku. (platného v danom čase).

134.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa ako spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti podieľa na činnosti spoločnosti, ktorá prostredníctvom internetu propaguje a poskytuje právne služby, hoci na poskytovanie právnych služieb spoločnosť nemá oprávnenie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29a ods. 1 ZoA a § 2 ods. 3 AP SAK.

Zachovanie vážnosti a dôstojnosti (§ 29a ods. 1 ZoA) sa vyžaduje od advokáta aj mimo výkonu advokácie, t. j. aj v bežnom občianskom živote, ako aj pri vykonávaní akýchkoľvek iných činností mimo výkonu advokácie, vrátane pôsobenia advokáta ako štatutára obchodnej spoločnosti, ktorá nemá oprávnenie na poskytovanie právnych služieb.

Výzvu SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti, adresovanú nesprávne označenej osobe odlišnej od advokáta, ktorý mal byť jej príjemcom, nemožno považovať za právne kvalifikovanú výzvu, spôsobilú vyvolať právne následky podľa § 28 ods. 4 ZoA, keďže ide o paakt, na ktorý nemá advokát povinnosť reagovať, i keď mu bol doručený.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 18. novembra 2013, sp. zn. DS IV.-124/2013:1104/2013

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 18. novembra 2013, sp. zn. DS IV.-124/2013:1104/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29a ods. 1 ZoA a § 2 ods. 3 AP SAK,

tým, že

sa podieľal na činnosti spoločnosti A. s. r. o., v ktorej je spoločníkom a konateľom, a ktorá aj prostredníctvom webovej stránky spoločnosti propaguje poskytovanie právnych služieb a poskytuje právne služby, hoci na poskytovanie právnych služieb nemá oprávnenie,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **600 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 18. novembra 2013, sp. zn. DS IV.-124/2013:1104/2013 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorého sa mal dopustiť

tým, že

na žiadosť predsedu RK SAK zo dňa 10. 6. 2013, ktorú prevzal dňa 13. 6. 2013, aby sa vyjadril k sťažnosti, sa k tejto sťažnosti nevyjadril, pretože v zmysle § 25 písm. a) DP SAK

nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 2 ods. 3 AP SAK a § 28 ods. 4 ZoA.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým a právny-
m záverom:

Vo vzťahu k prvému skutku, ktorý DO poprel s odôvodnením, že spoločnosť A. s. r. o. právne služby neposkytuje, disciplinárny senát najprv zisťoval, či sa skutok stal. Z výsluchu DO vyplynulo, že tento je konateľom spoločnosti A. s. r. o. Z obsahu listín, týkajúcich sa internetových stránok spoločnosti senát zistil, že v časti „kontakty“ je okrem iného uvedené meno a priezvisko DO a ďalej, že na týchto stránkach spoločnosť okrem iného ponúka vypracovanie finančného a právneho auditu pohľadávky ako aj prípravu zmienok a súvisiacich dokumentov (blankozmenka, dohoda o vyplňovanom práve).

Vzhľadom na to mal disciplinárny senát za preukázané, že táto spoločnosť prostredníctvom svojich internetových stránok propaguje (ponúka) právne služby a zároveň skonštatoval, že propagáciou (ponukou) prostredníctvom internetovej stránky sa vo všeobecnosti rozumie uvádzanie konkrétnych informácií neurčitému okruhu tretích osôb, ktoré sa majú možnosť prostredníctvom internetu s informáciami o predmetných službách oboznámiť, pričom v danom prípade išlo o propagáciu bežného typu právnych služieb (právny audit pohľadávok), ale aj právnych služieb špecifického charakteru, ktoré neposkytujú bežne ani všetci advokáti (právne poradenstvo v zmenkovej oblasti). Obsah internetovej stránky bolo možné prirovnať k propagácii právnych služieb advokátskej kancelárie. Disciplinárny senát sa nestotožnil s obranou DO, že táto spoločnosť len zabezpečuje (sprostredkúva) uvedené služby (resp. je nadstavbou týchto služieb), keďže z obsahu internetových stránok jednoznačne vyplývalo, že ide o propagáciu, pričom senát vychádzal z toho, ako sa obsah javí priemerne starostlivej osobe, prehliadajúcej konkrétnu internetovú stránku.

Na základe obsahu internetových stránok spoločnosti mal senát taktiež za preukázané, že spoločnosť A. s. r. o. právne služby aj poskytuje (sama vykonáva), pričom pre posúdenie týchto skutočností nie je podstatné, či spoločnosť niekedy fakturovala odmenu za právne služby, ako to tvrdil vo svojej obrane DO. Nebolo možné sa ani stotožniť s obranou DO, že nebol preukázaný zákonný atribút poskytovania právnych služieb, a to sústavnosť a odplatnosť v zmysle § 1 ods. 2 ZoA, pretože tieto znaky sú základným atribútom výkonu advokácie, nie poskytovania právnych služieb, pričom na trhu právnych služieb sa vyskytujú aj subjekty, ktoré síce poskytujú právne služby, avšak mimo výkonu advokácie, či už ide o okruh poskytovania právnych služieb právom aprobovaný (napr. notári, daňoví poradcovia) alebo reprobovaný (obchádzanie zákona). Pre posudzovaný prípad preto bolo podstatné skúmať, či spoločnosť A. s. r. o. poskytuje právne služby (čo je pojem širší) a nie to, či jej činnosť napĺňa znaky výkonu advokácie (čo je pojem užší), čo ani nebolo predmetom disciplinárneho návrhu.

Disciplinárny senát oproti disciplinárnemu návrhu upravil popis prvého skutku o slovné spojenie propagovanie právnych služieb, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, pričom senát mal za to, že postupoval v súlade s § 21 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SAK (obdobne § 278 ods. 1 Trestného poriadku), keď vzhľadom na § 57 ods. 7 zákona o advokácii vychádzal z výkladu rovnakých, resp. obdobných inštitútov v disciplinárnom a trestnom konaní, vyplývajúceho z ustálenej judikatúry všeobecných trestných súdov, podľa ktorej totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní DO a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený. Požiadavka totožnosti skutku neznamena, že musí ísť o úplnú zhodnosť návrhu a rozhodnutia, niektoré skutočnosti uvedené v návrhu môžu odpadnúť, iné zase pribudnúť. Vzhľadom na to išlo len o spresnenie protiprávneho konania bez toho, že by sa narušila podstata návrhu. Poskytovanie právnych služieb a propagovanie právnych služieb majú úzku vecnú súvislosť, pričom obsah týchto pojmov je odlišný. Z obdobných dôvodov bez narušenia totožnosti skutku senát vypustil z popisu skutku názov ďalšej internetovej stránky, pretože nebolo preukázané, aby aj prostredníctvom tejto stránky došlo k tomuto konaniu.

Disciplinárny senát sa následne zaoberal, či takto vymedzený a preukázaný skutok má znaky disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát sa zaoberal najmä obsahom dôstojnosti advokáta, ktorý nie je v stavovských predpisoch normatívne vymedzený. Požiadavka zachovania dôstojnosti advokátskeho stavu znamená uplatňovanie určitých princípov zo strany advokáta, ktoré sa prejavujú najmä pri jeho správaní sa navonok v dvoch rôznych sférach, a to vo sfére pri výkone advokácie a mimo výkonu advokácie. Senát zdôraznil, že v zmysle zákona č. 335/2012 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o advokácii s účinnosťou od 1. 1. 2013, požiadavka na zachovanie vážnosti a dôstojnosti sa vyžaduje od advokáta aj mimo výkonu

advokácie, t. j. aj v bežnom občianskom živote, ako aj pri vykonávaní akýchkoľvek iných činností mimo výkonu advokácie. Zachovávanie dôstojnosti vyžaduje od advokáta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami, na slušnosť pri prezentácii samého seba, ako aj pri vystupovaní v pozícii štatutára obchodnej spoločnosti, ktorá vykonáva inú činnosť, ako je poskytovanie právnych služieb, kde sa tiež vyžadujú zvýšené nároky na jeho činnosť, najmä, aby neoprávnene nezasahoval do záujmov, ktoré vyplývajú zo stavovských advokátskych predpisov. Týmto je daný rozdiel – hraničiace kritérium – na správanie sa štatutára obchodnej spoločnosti, ktorý inak nevykonáva advokáciu v pozícii advokáta (t. j. nie je obmedzený stavovskými predpismi) na rozdiel od štatutára spoločnosti, ktorý zároveň aj vykonáva advokáciu v pozícii advokáta (t. j. je povinný rešpektovať stavovské predpisy, ktoré sa vzťahujú aj na jeho činnosť mimo výkonu advokácie). Vzhľadom na obsah dôstojnosti možno uzavrieť, že táto sa prejavuje najmä navonok, t. j. pri otázke posudzovania, či došlo v prejednávanej príhode k zachovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu, je potrebné hodnotiť, ako dané konanie advokáta navonok vplývalo na nezávislú priemerne starostlivú tretiu osobu.

Už samotné propagovanie (ponúkanie) právnych služieb neurčitému počtu tretích osôb prostredníctvom internetu spoločnosťou, ktorá nemá licenciu na takéto podnikanie (poskytovanie právnych služieb), považoval senát za uvádzanie klamlivých a skresľujúcich informácií vo vzťahu k nezávislej priemerne starostlivej osobe, ktorá sa s uvedenými informáciami oboznamuje, čo u takejto osoby môže vyvolať mylnú predstavu, že táto spoločnosť je oprávnená poskytovať právne služby, hoci tomu tak nie je. Keďže poskytovať právne služby v rámci územia SR môžu len advokáti s licenciou v zmysle zákona o advokácii, resp. v rozsahu zákonných výnimiek aj iné profesie (napr. notári, daňoví poradcovia), rovnako aj propagovať (ponúkať) svoje právne služby môžu len advokáti v rozsahu povolenom zákonom o advokácii, v opačnom prípade ide o uvádzanie nepravdivých, klamlivých a skresľujúcich informácií. Je nedôstojné pri správaní sa advokáta, aby v pozícii konateľa spoločnosti, zodpovedného za chod spoločnosti, vzbudzoval u tretích osôb klamlivú predstavu o činnosti spoločnosti tým, že uvádza klamlivé informácie o tom, že táto spoločnosť poskytuje právne služby, hoci podľa platných právnych predpisov takéto služby nemôže vykonávať. S ohľadom na argument a *minori ad maius* následne poskytovanie právnych služieb takouto spoločnosťou je ešte závažnejším protiprávnym konaním, ktoré je porušením požiadavky zachovania dôstojnosti.

Disciplinárny senát posúdil protiprávne konanie advokáta ako porušenie § 29a ZoA a § 2 ods. 3 AP SAK účinných v čase spáchania skutku, pričom s ohľadom na to, že skutok vyšiel najavo na základe upozornenia MS SR zo dňa 2. 5. 2013 a mal trváci charakter (aj v čase disciplinárneho pojednávania dňa 18. 11. 2013 dochádzalo k protiprávnemu konaniu), senát mal za to, že k spáchaniu skutku došlo v čase účinnosti zákona o advokácii v znení novely č. 335/2012 Z. z. účinnej od 1. 1. 2013. S ohľadom na to, že v zmysle § 278 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 zákona o advokácii, disciplinárny senát nie je viazaný právnu kvalifikáciou skutku v disciplinárnom návrhu, po poučení účastníkov konania senát dospel k odchýlnemu právnemu posúdeniu veci, keď toto konanie advokáta mimo výkonu advokácie subsumoval pod § 29a ods. 1 zákona o advokácii, pričom § 18 ods. 3 zákona o advokácii, ktorý ukladá povinnosť konať dôstojne len v rámci výkonu advokácie, nebolo možné na daný prípad aplikovať.

Čo sa týka druhého skutku disciplinárneho návrhu, senát zisťoval, či sa predmetný skutok stal, pričom za marginálnu považoval otázku, či výzva na vyjadrenie sa k sťažnosti zo dňa 10. 6. 2013 je vôbec právne kvalifikovanou výzvou, spôsobilou vyvolať právne následky podľa § 28 ods. 4 zákona o advokácii alebo ide o paakt, keďže túto výzvu disciplinárne obvinený síce prevzal, avšak jej adresátom bola osoba označená síce priezviskom disciplinárne obvine-

ného, avšak iným menom. Senát mal za to, že meno a priezvisko ako najimanentnejšie znaky každej fyzickej osoby musia byť v oficiálnej korešpondencii uvedené správne, aby nedošlo k zmareniu jej doručenia. V danom prípade síce korešpondencia bola DO doručená, avšak tento mohol mať oprávnené pochybnosti o adresátovi výzvy, pričom za účelom overenia adresáta mohol kontaktovať SAK, avšak na druhej strane, zo žiadnych stavovských predpisov mu takáto povinnosť nevyplývala. Vzhľadom na to senát uzavrel, že výzvu zo dňa 10. 6. 2013 nemožno považovať za právne kvalifikovanú výzvu v zmysle § 28 ods. 4 ZoA, ale ide o paakt, z ktorého nemôžu vyplývať žiadne povinnosti pre disciplinárne obvineného, teda skutok popísaný v návrhu sa nestal.

Pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení senát v neprospech DO vyhodnotil rozsah a povahu porušenia povinnosti disciplinárne obvineného, ktorá je závažná aj v tom, že k porušeniu došlo prostredníctvom internetu, ktorý ako zdroj informácií používa čím ďalej viac osôb, ako aj obranu DO, ktorý nevzal na zreteľ protiprávnosť svojho konania. V prospech DO vyhodnotil senát skutočnosť, že DO nebol dosiaľ disciplinárne stíhaný, ako aj príslub disciplinárne obvineného v závere disciplinárneho pojednávania, že sa vzdá funkcie konateľa v tejto spoločnosti. Na záver senát skonštatoval prevahu skutočností v prospech DO, a preto o disciplinárnom opatrení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

135.

ROZHODNUTIE

Advokátsky koncipient, ktorý sa ako spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti podieľa na činnosti spoločnosti, ktorá prostredníctvom internetu propaguje a poskytuje právne služby, hoci na poskytovanie právnych služieb spoločnosť nemá oprávnenie, pričom ako konateľ tejto spoločnosti v predžalobnej výzve adresovanej dlžníkovi mandanta spoločnosti uvedie klamlivé a skresľujúce informácie, týkajúce sa následkov nezaplatenia pohľadávky aj výroky týkajúce sa postupu pri vymáhaní pohľadávky, ktoré hraničia s vyhrázaním, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29a ods. 1, § 64 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 3, § 33 AP SAK.

Zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie, ale aj mimo výkonu advokácie, vyžaduje od advokáta a advokátskeho koncipienta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami, na slušnosť pri prezentácii samého seba, ako aj pri vystupovaní v pozícii štatutára obchodnej spoločnosti, ktorá nemá oprávnenie na poskytovanie právnych služieb.

Je nedôstojné pri správaní sa advokátskeho koncipienta, aby v pozícii konateľa spoločnosti zodpovedného za chod spoločnosti vzbudzoval u tretích osôb klamlivú predstavu o činnosti spoločnosti tým, že uvádzal klamlivé a skresľujúce informácie o tom, že táto spoločnosť poskytuje právne služby, hoci jednoznačne podľa právnych predpisov platných v SR takéto služby nemôže vykonávať.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 18. novembra 2013, sp. zn. DS IV.-114/2013:1104/2013

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 18. novembra 2013, sp. zn. DS IV.-114/2013:1104/2013 bol disciplinárne obvinený advokátsky koncipient

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti podľa § 29a ods. 1, § 64 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 3, § 33 AP SAK,

tým, že

1.) sa podieľal na činnosti spoločnosti A. s. r. o., v ktorej je spoločníkom a konateľom, a ktorá aj prostredníctvom webovej stránky spoločnosti propaguje poskytovanie právnych služieb a poskytuje právne služby, hoci na poskytovanie právnych služieb nemá oprávnenie,

2.) ako konateľ spoločnosti A. s. r. o. zaslal dňa 11. 6. 2013 spoločnosti B. s. r. o., ním podpísanú listinu označenú ako „Predžalobná výzva na zaplatenie dlžnej sumy – Posledný pokus o zmier“, v ktorej vyzval túto spoločnosť na splatenie dlhu voči spoločnosti C. s. r. o. pričom v predmetnej výzve uviedol výroky: „V prípade uspokojenia pohľadávky nášho mandanta v stanovenej lehote predídete začatiu súdneho konania a následného exekučného konania a tým navýšeniu záväzku až o 120%. Upozorňujeme Vás, že neuhradením pohľadávky budete zaradený do evidencie centrálného registra dlžníkov Slovenskej republiky. Za účelom vymoženia pohľadávky očakávajte v blízkej dobe osobnú návštevu na adrese Vášho trvalého bydliska ako aj prechodného pobytu, prípadne miesta podnikania.“, ktoré výroky považoval adresát za nedôstojné a hraničiace s vyhrážaním,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **800 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **337,70 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Vo vzťahu k skutku pod bodom 1.) návrhu DO popieral, že by sa takýto skutok stal tvrdiac, že spoločnosť A. s. r. o. neposkytuje právne služby. Disciplinárny senát zistil z výsluchu DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 18. 11. 2013, že je konateľom A. s. r. o., pričom z obsahu listín týkajúcich sa A. s. r. o. vyplývalo, že spoločnosť A. s. r. o. prostredníctvom internetovej (webovej) stránky propaguje (ponúka) právne služby. Senát konštatoval, že propagáciou (ponukou) prostredníctvom internetovej (webovej) stránky sa vo všeobecnosti rozumie uvádzanie konkrétnych informácií neurčitému okruhu tretích osôb, ktoré sa majú možnosť prostredníctvom internetu s informáciami o predmetných službách oboznámiť. V prejednávacom prípade išlo o propagáciu jednak právnych služieb bežného charakteru (napr. právny audit pohľadávok), ako aj o propagáciu právnych služieb špecifického charakteru, ktoré neposkytujú bežne ani všetci advokáti vzhľadom na špecifickosť problematiky (napr. právne poradenstvo v zmenkovej oblasti). Obsah charakteru internetovej (webovej) stránky je možné prirovnať akoby išlo o propagáciu právnych služieb advokátskej kancelárie. Disciplinárny senát sa v tomto smere nestotožnil s obranou DO, že A. s. r. o. len zabezpečuje (sprostredkúva) uvedené služby, resp. vykonáva vzdelávaciu činnosť, pretože obrana DO bola v rozpore s formuláciami zachytenými na listinách tvoriacich obsah internetovej (webovej) stránky, keď z jej obsahu jednoznačne vyplývalo, že nejde o zabezpečovanie (sprostredkovanie) služieb, ale ide o propagáciu (ponuku) konkrétnych právnych služieb z rôznych oblastí práva, a to najmä z občianskeho, obchodného a zmenkového práva. Disciplinárny senát zdôraznil, že pre posúdenie obsahu internetovej (webovej) stránky je podstatné, ako sa obsah javí nezávislej priemerne starostlivej osobe prehliadajúcej konkrétnu internetovú (webovú) stránku.

Ďalej disciplinárny senát mal za preukázané, že spoločnosť A. s. r. o. aj poskytuje právne služby. Na vyhodnotenie skutočností, či spoločnosť poskytuje právne služby nie je podstatné,

či spoločnosť niekedy fakturovala odmenu za právne služby, ale je dôležité, či takúto činnosť vykonáva. Z toho dôvodu považoval senát obranu DO, že spoločnosť A. s. r. o. nefakturovala žiadnu odplatu za poskytnutie právnych služieb za neopodstatnenú. Skutočnosť, že takúto činnosť A. s. r. o. vykonáva mal disciplinárny senát za preukázanú zo samotných tvrdení o poskytovaní právnych služieb na internetovej (webovej) stránke, pričom sám DO potvrdil autentickosť obsahu tejto stránky.

Disciplinárny senát oproti disciplinárnemu návrhu upravil popis prvého skutku o slovné spojenie propagovanie právnych služieb, čo vyplynulo s vykonaného dokazovania, pričom senát mal za to, že postupoval v súlade s § 21 ods. 1 DP SAK (obdobne § 278 ods. 1 Trestného poriadku), keď vzhľadom na § 57 ods. 7 ZoA vychádzal z výkladu rovnakých, resp. obdobných inštitútov v disciplinárnom a trestnom konaní, vyplývajúceho z ustálenej judikatúry všeobecných trestných súdov, podľa ktorej totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní DO a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený. Požiadavka totožnosti skutku neznamena, že musí ísť o úplnú zhodnosť návrhu a rozhodnutia, niektoré skutočnosti uvedené v návrhu môžu odpadnúť, iné zase pribudnúť. Vzhľadom na to išlo len o spresnenie protiprávneho konania bez toho, že by sa narušila podstata návrhu. Poskytovanie právnych služieb a propagovanie právnych služieb majú úzku vecnú súvislosť, pričom obsah týchto pojmov je odlišný. Z obdobných dôvodov bez narušenia totožnosti skutku senát vypustil z popisu skutku názov ďalšej internetovej stránky, keďže nebolo preukázané, že by aj prostredníctvom tejto stránky došlo k tomuto konaniu.

Vo vzťahu k skutku pod bodom 2.) návrhu disciplinárny senát z výsluchu DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 18. 11. 2013 zistil, že túto výzvu zo dňa 11. 6. 2013 podpísal v pozícii konateľa A. s. r. o., ktorá bola zaslaná dlžníkovi. Táto skutočnosť teda vyplývala aj zo samotnej výzvy zo dňa 11. 6. 2013, ktorá je podpísaná DO v pozícii konateľa A. s. r. o. To znamená, že medzi navrhovateľom a DO nebol ani spor o tom, že skutok v bode 2 sa stal s výnimkou toho, že dlžník mal splatiť „neexistujúci“ dlh. Skutočnosť, že dlh bol „neexistujúci“ preukázané nebolo, z toho dôvodu disciplinárny senát v skutku v bode 2 vypustil slovo „neexistujúci“.

Disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutky majú znaky disciplinárneho previnenia.

Obsah dôstojnosti ako jednej z vlastností typickej pre advokáta a advokátskeho koncipienta nielen pri výkone advokácie, ale aj pri správaní sa advokáta a advokátskeho koncipienta v bežnom živote nie je v stavovských predpisoch výslovne normatívne vymedzený. Ako už dosiaľ uviedol IV. disciplinárny senát vo svojej rozhodovacej činnosti pri riešení otázky dôstojnosti, pod dôstojnosťou človeka sa vo všeobecnosti rozumie morálny vzťah človeka k sebe samému, ktorého vedomie je formou sebakontroly osobnosti. Na dôstojnosti sa zakladajú požiadavky jednotlivca voči sebe samému konať tak, aby človek neponížil svoju dôstojnosť. Požiadavka pri správaní sa advokáta a advokátskeho koncipienta tak, aby zachoval dôstojnosť advokátskeho stavu (t. j. advokátskej profesie) znamená uplatňovanie určitých princípov zo strany advokáta a advokátskeho koncipienta, ktoré sa prejavujú najmä pri jeho správaní sa navonok v dvoch rôznych sférach, a to vo sfére pri výkone advokácie a vo sfére mimo výkonu advokácie. Je potrebné zdôrazniť, že v zmysle zákona č. 335/2012 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o advokácii č. 586/2003 Z. z., sa s účinnosťou od 1. 1. 2013 požiadavka na zachovanie vážnosti a dôstojnosti vyžaduje od advokáta a advokátskeho koncipienta aj mimo výkonu advokácie, t. j. aj v bežnom občianskom živote, ako aj pri vykonávaní akýchkoľvek iných činností mimo výkonu advokácie. Takouto inou činnosťou je aj pôsobenie advokátskeho koncipienta v pozícii štatutárneho orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným. Zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie, ale aj mimo výkonu advokácie, vyžaduje od advokáta a advokátskeho koncipienta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami, na slušnosť pri prezentácii samého seba, ako aj pri vystupovaní v pozícii štatutára obchodnej

spoločnosti, ktorá vykonáva inú činnosť, ako je poskytovanie právnych služieb. Napríklad, požiadavka na úpravu zovňajšku pri zastupovaní klientov pred orgánmi verejnej moci je iná, ak takouto inštitúciou je súd, ktorý požíva najvyššiu mieru formálnosti na úpravu zovňajšku (napr. v trestnom konaní zákon dokonca predpisuje, že obhajca musí mať oblečený talár s predpísanou úpravou) v porovnaní, ak takouto inštitúciou je ústav na výkon väzby, kde sa až taká formálna úprava zovňajšku pri zastupovaní klienta nevyžaduje. Pri pôsobení advokáta a advokátskeho koncipienta v pozícii štatutára obchodnej spoločnosti, ktorá vykonáva inú činnosť, ako je poskytovanie právnych služieb, sa tiež vyžadujú zvýšené nároky na jeho činnosť a to najmä, aby neoprávnene nezasahoval do záujmov, ktoré vyplývajú zo stavovských advokátskych predpisov. Týmto je daný rozdiel – hraničiace kritérium – na správanie sa štatutára obchodnej spoločnosti, ktorý inak nevykonáva advokáciu v pozícii advokáta, resp. advokátskeho koncipienta (t. j. nie je obmedzený stavovskými advokátskymi predpismi) na rozdiel od štatutára obchodnej spoločnosti, ktorý zároveň aj vykonáva advokáciu v pozícii advokáta, resp. advokátskeho koncipienta (t. j. je povinný rešpektovať aj stavovské advokátske predpisy, ktoré sa vzťahujú aj na jeho činnosť mimo advokácie) Vzhľadom na obsah dôstojnosti možno uzavrieť, že táto sa prejavuje najmä navonok, t. j. pri otázke posudzovania, či došlo v prejednávanej príhode k zachovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu, je potrebné hodnotiť ako dané konanie advokátskeho koncipienta navonok vplývalo na nezávislú tretiu osobu.

Už samotné propagovanie (ponúkание) právnych služieb neurčitému počtu tretích osôb prostredníctvom internetu spoločnosťou, ktorá nemá licenciu na takéto podnikanie, považoval disciplinárny senát za uvádzanie klamlivých a skresľujúcich informácií vo vzťahu k nezávislej priemerne starostlivej osobe, ktorá sa s uvedenými informáciami oboznamuje. Takéto informácie vzbudzujú u nezávislej priemerne starostlivej osoby predstavu, že A. s. r. o. je oprávnená poskytovať právne služby, hoci tomu tak nie je. Je potrebné zdôrazniť, že poskytovať právne služby v rámci územia SR môžu len advokáti, ktorí majú licenciu na poskytovanie právnych služieb v zmysle zákona o advokácii a žiadne iné osoby okrem zákonných výnimiek v úzko vymedzenom rozsahu, ako sú napríklad notári, patentoví zástupcovia, daňoví poradcovia, alebo audítori, a to tiež len v striktno stanovenom rozsahu osobitnými predpismi, na základe ktorých majú uvedené osoby licenciu. To znamená, že aj propagovať (ponúkať) svoje právne služby môžu len advokáti v rozsahu povolenom zákonom o advokácii (§ 29a a nasl.), pretože ak propaguje (ponúka) právne služby iná osoba, ktorá zjavne nie je oprávnená poskytovať právne služby, nepochybne dochádza k uvádzaniu nepravdivých, klamlivých a skresľujúcich informácií vo vzťahu k adresátovi – nezávislej priemerne starostlivej osobe. Je nedôstojné pri správaní sa advokátskeho koncipienta, aby v pozícii konateľa spoločnosti zodpovedného za chod spoločnosti vzbudzoval u tretích osôb klamlivú predstavu o činnosti spoločnosti tým, že uvádza klamlivé a skresľujúce informácie o tom, že táto spoločnosť poskytuje právne služby, hoci jednoznačne podľa právnych predpisov platných v SR takéto služby nemôže vykonávať.

Poskytovanie právnych služieb touto spoločnosťou, ktoré sa prejaví ako dôsledok toho, že tretia osoba na základe ponuky v prípade svojej potreby požiada o poskytnutie právnej služby, disciplinárny senát považoval ešte za závažnejšie protiprávne konanie argumentujúce logickým výkladom argumentom *a minori ad maius*, t. j. čo platí o slabšom (propagovaní služieb), platí aj o silnejšom (poskytovaní právnych služieb). Obdobne, ako bolo uvedené pri propagovaní právnych služieb je nedôstojné pri správaní sa advokátskeho koncipienta, aby ako osoba zodpovedná za chod spoločnosti, v ktorej pôsobí ako štatutár, informoval neurčitý okruh tretích osôb prostredníctvom internetovej (webovej) stránky, o tom, že táto spoločnosť poskytuje právne služby, hoci podľa právnych predpisov platných v SR takéto služby nemôže vykonávať.

Na základe uvedeného disciplinárny senát právne subsumoval protiprávne konanie disciplinárne obvineného pod § 29a ZoA účinného v čase spáchania skutku a § 2 ods. 3 AP SAK účinného v čase spáchania skutku. Skutok vyšiel najavo na základe upozornenia Ministerstva spravodlivosti SR listom zo dňa 2. 5. 2013, pričom má trváci charakter, čo vyplýva aj z toho, že v čase konania disciplinárneho pojednávania dňa 18. 11. 2013 disciplinárny senát zistil prostredníctvom aktuálneho obsahu internetovej (webovej) stránky, že k propagácii a poskytovaniu právnych služieb stále dochádza aj ku dňu 17. 11. 2013. Na základe uvedeného disciplinárny senát mal za to, že k spáchaniu skutku došlo v čase účinnosti zákona o advokácii v znení novely č. 335/2012 Z. z. účinnej od 1. 1. 2013. Vzhľadom na to, že v zmysle § 278 ods. 2 TP v spojení s § 57 ods. 7 ZoA, disciplinárny senát nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutku tak, ako bol právne kvalifikovaný v návrhu, využil svoje oprávnenie a dospel k odchylnému právnemu posúdeniu týkajúceho sa subsumpcie pod normu vyjadrenú v zákone o advokácii. Vzhľadom na to, že ide o konanie advokátskeho koncipienta, ktoré nesúvisí s výkonom advokácie, ale viaže sa mimo výkonu advokácie, disciplinárny senát aplikoval § 29a ods. 1 ZoA, ktorý ukladá povinnosť konať dôstojne aj mimo výkonu advokácie. Ustanovenie § 18 ods. 3 ZoA ukladá povinnosť konať dôstojne len v rámci výkonu advokácie, a preto na predjednávaný prípad ho nie je možné aplikovať. Vzhľadom na to, že disciplinárny senát skutok právne kvalifikoval inak, účastníkov počas disciplinárneho pojednávania dňa 18. 11. 2013 pred vyhlásením rozhodnutia upozornil na možnosť odchylného právneho posúdenia a umožnil im, aby sa k uvedenému vyjadrili. Účastníci k uvedenému zaujali taký postoj, že sa nevyjadrili. Vzhľadom na to, že skutok vyšiel najavo upozornením Ministerstva spravodlivosti SR listom zo dňa 2. 5. 2013, disciplinárny senát mal za to, že k spáchaniu skutku došlo v období, kedy bol podaný podnet zo strany Ministerstva spravodlivosti (máj 2013), a preto aplikoval § 2 ods. 3 AP SAK účinný do 14. 6. 2013.

Pokiaľ išlo o skutok pod bodom 2 advokátsky koncipient v pozícii konateľa spoločnosti v predžalobnej výzve okrem iného uviedol tri výroky:

- a) *V prípade uspokojenia pohľadávky nášho mandanta v stanovenej lehote predídete začatiu súdneho konania a následného exekučného konania a tým navýšeniu záväzku až o 120%.*
- b) *Upozorňujeme Vás, že neuhradením pohľadávky budete zaradený do evidencie centrálného registra dlžníkov Slovenskej republiky.*
- c) *Za účelom vymoženia pohľadávky očakávajte v blízkej dobe osobnú návštevu na adrese Vášho trvalého bydliska ako aj prechodného pobytu, prípadne miesta podnikania.*

Výrok pod bodom a) považoval disciplinárny senát za klamlivú a skresľujúcu informáciu adresovanú dlžníkovi, ktorému bol list adresovaný, pretože nie je zrejmé z výzvy, ako by sa mal záväzok navýšiť až o 120% v prípade, že dôjde k uspokojeniu nároku pred podaním návrhu.

Výrok pod bodom b) považoval disciplinárny senát za nepravdivý a klamlivý údaj adresovaný dlžníkovi, pretože centrálny register dlžníkov SR ani neexistuje, čo sám potvrdil DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 18. 11. 2013.

Výrok pod bodom c) považoval disciplinárny senát za najagresívnejší zo všetkých uvedených výrokov, pretože jeho realizácia môže závažným spôsobom zasahovať aj do ústavného práva na nedotknuteľnosť obydľia (právo na domovú slobodu) garantovaného čl. 21 Ústavy SR. Z formulácie uvedeného totiž vyplýva, že nezávislá priemerne starostlivá osoba môže mať dojem, že adresát tejto výzvy ju príde navštíviť v jej bydlisku (bez ohľadu na to, či ide o podnikateľa alebo nie), pričom spôsob tejto formulácie vyznieva, akoby odosielateľ výzvy bol takúto návštevu aj oprávnený vykonať. V tejto súvislosti disciplinárny senát zdôraznil, že právo na domovú slobodu je jedným z najvýznamnejších základných práv, ktoré garantujú všetky demokratické štáty. Zásah do domovej slobody je prísne ústavne limitovaný a možno ho vykonať len v nevyhnutnom rozsahu, čo sa prejavuje najmä v rovine verejného práva pre

účely trestného konania, alebo účely exekučného konania. V žiadnom prípade takýto zásah nemôže vykonávať obchodná spoločnosť so súkromnoprávnym charakterom. Ďalej senát zdôraznil, že je práve poslaním advokácie chrániť ústavné práva fyzických a právnických osôb (§ 1 ods. 1 ZoA). Z toho dôvodu je nezlučiteľné s princípmi postavenia advokátskeho koncipienta, aby pri výkone advokácie, alebo mimo výkonu advokácie, podpisoval listy, obsahom ktorých sú informácie vzbudzujúce dojem, že dôjde k návšteve obydľia osoby dlžníka, a to aj bez jeho súhlasu. Takýto spôsob správania sa advokátskeho koncipienta považoval disciplinárny senát za nedôstojný, potierajúci základné princípy správania sa advokátskeho koncipienta pri styku s tretími osobami, pretože vzbudzuje u tretích osôb najmä dojem strachu hraničiaci s vyhrážaním z dôvodu možného obťažovania v obydľi, v ktorom je ústavne garantovaná domová sloboda. Disciplinárny senát považoval obranu DO prednesenú na disciplinárnom pojednávaní dňa 18. 11. 2013 tým, že považoval výzvu za štandardnú takú, ako posielajú inkasné spoločnosti, za bezpredmetnú. DO totiž nevzal do úvahy, že zároveň je aj advokátskym koncipientom, ktorému vyplýva rad povinností z advokátskych predpisov, a preto nemožno porovnávať „iné inkasné spoločnosti“ s postavením advokátskeho koncipienta, ktorému sú povinnosti uložené aj mimo výkonu advokácie advokátskymi predpismi. Disciplinárny senát preto považoval informácie vo vyššie citovaných výrokoch pod bodom a) – c) v ich súhrne za zjavne nedôstojné, ktoré nie sú hodné používania advokátskemu stavu ani koncipientskemu stavu.

Disciplinárny senát v závere zdôraznil, že nikomu nebráni, aby využil svoje ústavné právo na slobodnú voľbu povolania, ako aj právo podnikáť v zmysle čl. 35 ods. 1 Ústavy SR. Každý si však musí uvedomiť, že v prípade, ak sa rozhodne vykonávať určité povolanie, ktoré je „hlavnou“ činnosťou (v prejednávacom prípade pozícia advokátskeho koncipienta), musí potom aj dodržiavať právne predpisy regulujúce uvedený výkon povolania advokátskeho koncipienta (advokátske predpisy), ktoré stanovujú aj obmedzenia vo vzťahu k iným činnostiam (napr. pozícia štatutára v obchodnej spoločnosti) vykonávané advokátskym koncipientom popri svojej „hlavnej“ činnosti.

Disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnou stránkou disciplinárneho previnenia, pričom uzavrel, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie s vedomou nedbanlivosťou vo vzťahu k obom skutkom.

Disciplinárny senát pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. V neprospech DO vyhodnotil nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinnosti DO je závažná v tom, že sa podieľal ako konateľ na činnosti spoločnosti, ktorá propaguje poskytovanie právnych služieb prostredníctvom internetu, ktorý ako zdroj informácií s pokrokom informačných technológií používa čím ďalej viac osôb na celom svete a poskytuje právne služby, hoci na poskytovanie právnych služieb nemá oprávnenie. Závažnosť protiprávneho konania je aj v tom, že DO podpisuje listy adresované dlžníkom obsahujúce informácie, ktoré sa zjavne nehodia do slovníka advokátskeho stavu ani koncipientskeho stavu. DO vo svojej obrane uviedol, že ide o konanie, ktorým neporušuje žiadne predpisy, t. j. nevzal na zreteľ protiprávnosť konania vyplývajúceho z advokátskych predpisov. V prospech DO vyhodnotil disciplinárny senát skutočnosti, že DO dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný, ako aj to, že je novicom v oblasti advokácie, a to advokátskym koncipientom od 1. 12. 2011. Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO mal disciplinárny senát za to, že je viac skutočností v neprospech obvineného než v prospech obvineného, preto mu uložil peňažnú pokutu vo výške 800 eur zníženú o 20 percent oproti výške peňažnej pokuty navrhovanej navrhovateľom.

Procesné rozhodnutia

136.

ROZHODNUTIE

Za skutkového stavu, kedy oproti sebe stoja dve skupiny dvoch rovnocenných dôkazov a chýba akýkoľvek ďalší jednoznačný dôkaz, je nutné s prihliadnutím na zásadu in dubio pro reo prikloniť sa k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že skutok, kladený disciplinárne obvinenému advokátovi za vinu, sa stal.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 16. januára 2015, sp. zn. III. ODS 29/14:1703/2013

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 20. júna 2014, sp. zn. DS IX.-99/2013:1432/2013

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 16. januára 2015, sp. zn. III. ODS 29/14:1703/2013 v spojení s rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 20. júna 2014, sp. zn. DS IX.-99/2013:1432/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 a 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

– počas poskytovania právnych služieb v konaní vedenom pred okresným súdom vo veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, neinformoval svojho klienta p. A. B. ako spotrebiteľa právnej služby o výške odmeny za úkony právnej služby vykonané v tomto konaní,

– písomne neodpovedal na písomný dopyt klienta – p. A. B., zo dňa 20. 3. 2013, v ktorom klient okrem iného namietal nečinnosť a viaceré pochybenia advokáta v jeho prípadoch, pretože

nebolo dokázané, že sa skutky stali.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 10. 12. 2013.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 20. júna 2014, sp. zn. DS IX.-99/2013:1432/2013 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pre porušenie povinnosti podľa § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK na tom skutkovom základe, že DO písomne neodpovedal na písomný dopyt klienta – p. A. B., zo dňa 20. 3. 2013, v ktorom klient okrem iného namietal nečinnosť a viaceré pochybenia advokáta v jeho prípadoch, za čo mu bolo uložené podľa § 56 odsek 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 700 eur. Zároveň bol podľa § 57 odsek 5 zákona č. 586/2002 Z. z. o advokácii povinný zaplatiť paušálne náklady konania vo výške 352 eur. Týmto rozhodnutím bol DO oslobodený podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. a) DP SAK za skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, že počas poskytovania právnych služieb v konaní vedenom pred okresným súdom vo veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, neinformoval svojho klienta p. A. B. ako spotrebiteľa právnej služby o výške odmeny za úkony právnej služby vykonané v tomto konaní, keďže v konaní nebolo preukázané, že sa takýto skutok stal.

Disciplinárny senát v odôvodnení zhrnul priebeh disciplinárneho konania a výsledky dokazovania a pri posudzovaní disciplinárneho previnenia, týkajúceho sa skutku, pre ktorý sa viedlo disciplinárne konanie, t. j. že DO písomne neodpovedal na písomný dopyt sťažovateľa zo dňa 20. 3. 2013, v ktorom klient okrem iného namietal nečinnosť a viaceré pochybenia vo svojich prípadoch, mal disciplinárny senát za preukázané, že sa predmetný skutok stal a je daná disciplinárna zodpovednosť DO. Disciplinárny senát mal preukázané, že sťažovateľ dňa 20. 3. 2013 osobne doručil do advokátskej kancelárie DO list označený ako „Podanie vo veci spolupráce“, v ktorom okrem iného vytyka DO nečinnosť a viaceré pochybenia pri poskytovaní právnych služieb a výslovne vyzýva DO na zaujatie stanoviska a predloženie návrhov na riešenie. V konaní nebolo preukázané, že by DO na uvedenú písomnosť reagoval tak, ako mu to ukladá § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK, teda písomnou formou (nebolo preukázané ani len ústne zodpovedanie dopytu klienta) – tvrdenie sťažovateľa v rámci jeho výpovede, že na tento list dostal odpoveď sa, ako vyplýva z kontextu jeho odpovede, vzťahuje na inú písomnosť (sťažovateľ si ich vo svojej odpovedi zamenil). Obrana uplatnená DO advokátom, že podanie bolo doručené v čase, kedy už sťažovateľ nebol jeho klientom nemá oporu v dôkazoch vykonaných v konaní – z predložených písomností (napr. list sťažovateľa zo dňa 26. 3. 2013 nazvaný ako „Upovedomenie“, samotné vypovedanie plnej moci zo strany DO datované 25. 3. 2013) vyplývalo, že k 20. 3. 2013 právne zastupovanie sťažovateľa DO nepochybne trvalo).

V konaní o druhom skutku mal disciplinárny senát za preukázané, že pri preberaní právneho zastúpenia dňa 10. 7. 2012 boli prítomní DO, sťažovateľ, advokátsky koncipient DO advokáta a p. C. D. – tento záver zhodne vyplýval z výpovedí všetkých uvedených osôb. Z výpovede DO, jeho písomných vyjadrení a vyjadrení advokátskeho koncipienta vyplývalo, že pred podpísaním plnej moci, kde je uvedené „Zastúpený sa zaväzuje za poskytnutie právnych služieb poskytnúť advokátovi odmenu a náhrady v súlade s § 566 odsek 1 Obchodného zákonníka vo výške vyplývajúcej z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, pokiaľ nebola dohodnutá zmluvná odmena podľa § 2 a nasl. citovanej vyhlášky č. 572, 574 ods. 4 Obchodného zákonníka...“, bol sťažovateľ v rámci dostupných informácií riadne poučený o spôsobe výpočtu odmeny. Sťažovateľ a svedkyňa C. D. uviedli, že o výške odmeny neboli poučení žiadnym konkrétnym spôsobom. Disciplinárny senát s prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo“ sa priklonil k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že skutok kladený DO za vinu sa stal. K takémuto záveru sa priklonil disciplinárny senát i na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, predovšetkým listu sťažovateľa zo dňa 14. 5. 2013, kde spochybňoval viaceré otázky týkajúce sa vyúčtovania právnych služieb, tieto jeho spochybenia sa však týkajú napr. zúčtovania DPH, nezúčtovanie zálohy, či neuskutočnenie niektorých porád, nijakým spôsobom však nespochybňuje výšku odmeny za jeden právny úkon právnej služby.

Disciplinárny senát pripustil možnosť skresľovania výpovede z dôvodu presadzovania vlastných záujmov oboch zúčastnených strán a konštatoval, že za daného skutkového stavu, kedy oproti sebe stoja dve skupiny dvoch rovnocenných výpovedí a chýba akýkoľvek ďalší jednoznačný dôkaz, sa disciplinárny senát, s prihliadnutím na zásadu in dubio pro reo musel prikloniť k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že skutok kladený DO za vinu, sa stal.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát vychádzal zo závažnosti disciplinárneho previnenia, ako aj zo skutočnosti, že DO bol v minulosti opakovane disciplinárne trestaný.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie DO advokát, v ktorom namietal, že zistený skutkový stav nezodpovedá dôkazom vykonaným na opakovaných pojednávaniach. Zdôraznil, že ako sa uvádza aj v rozhodnutí, sťažovateľ v konaní na pojednávaní uviedol, že mu DO na jeho podanie zo dňa 20. 3. 2013 odpovedal, ale podanie nemá pri sebe, má ho svedkyňa

C. D., ktorá na pojednávaní povedala, že DO na podanie sťažovateľa neodpovedal. Poukázal na nedôveryhodnosť tejto svedkyne, ktorej cieľom bolo disciplinárnym sťahím vyhnúť sa náhrade trov konania. V odvolaní DO navrhol, aby bol zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA oslobodený a následne, aby boli zrušené výroky, ktoré majú v tom výroku svoj základ. Pokiaľ by odvolací orgán aj napriek uvedeným dôvodom dospel k záveru o správnosti rozhodnutia o uznaní viny zo spáchania previnenia, namietal neprimeranosť uloženej pokuty z dôvodu, že senát neprihliadol na okolnosti, v dôsledku ktorých prišlo k ukončeniu právneho vzťahu medzi sťažovateľom a jeho právnym zástupcom. Skutočnosť, či odpovedal alebo neodpovedal na dotaz sťažovateľa nezmenil nič na výsledku konania, sťažovateľ nebol nijakým spôsobom na svojich právach poškodený. Senát nezisťoval osobné ani rodinné pomery a aj z tohto dôvodu je uložená pokuta neprimerane prísna. DO popísal svoje osobné a rodinné pomery a uzavrel, že za takéhoto stavu je suma 700 eur neúmerná.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie aj navrhovateľ v rozsahu, v ktorom bol DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený. Toto odvolanie odôvodnil nasledovnou argumentáciou:

Ak je klientom advokáta spotrebiteľ (§ 52 ods.4 OZ), ako bolo tomu aj v tomto prípade, nesie podľa názoru RK SAK dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu splnenia zákonnej povinnosti poučiť klienta o výške odmeny vždy advokát. V takýchto prípadoch nemožno vychádzať z toho, že dôkazné bremeno nesie klient a požadovať od klienta, aby v konaní preukázal, že advokát nesplnil svoju zákonnú povinnosť a nepoučil ho o výške odmeny tak, ako to od neho vyžaduje zákon. Pokiaľ advokát nie je schopný predložiť v konaní presvedčivý dôkaz o tom, že svoju zákonnú povinnosť splnil, musí platiť právna domnienka, že advokát svojho klienta o výške odmeny riadne nepoučil a z tejto domnienky by následne disciplinárny senát pri rozhodovaní o vine advokáta mal vychádzať, pokiaľ mu nebude preukázaný opak. Pri existencii tejto vyvrátiteľnej právnej domnienky preto situáciu, kedy v konaní proti sebe stoja dve rovnocenné protichodné tvrdenia a zároveň nebol predložený rozhodujúci dôkaz na jednu alebo druhú stranu, nemožno posudzovať ako situáciu „tvrdenia proti tvrdeniu“, v ktorej by bolo možné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ v prospech advokáta. Naopak, v takejto situácii sa na advokáta musí hľadieť ako na vinného až do doby, pokiaľ v konaní nepredloží dôkaz, ktorým by platnosť vyššie uvedenej právnej domnienky (prezumpcie viny) vyvrátil. V tomto konaní však DO takýto dôkaz nepredložil.

Navrhovateľ navrhol, aby odvolací disciplinárny senát zmenil napadnuté rozhodnutie, uznal DO za vinného a uložil mu pokutu vo výške 1500 eur.

III. ODS prijal rozhodnutie, ktorým podľa § 59 ods. 2 ZoA s použitím § 35 písm. b) DP SAK napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že DO advokáta podľa § 25 písm. a) DP SAK spod skutku uvedeného v návrhu RK SAK v znení, že písomne neodpovedal na písomný dopyt klienta A. B. z 20. 3. 2013, v ktorom klient okrem iného namietal nečinnosť a viaceré pochybenia advokáta v jeho prípadoch oslobodil a podľa § 59 ods. 2 ZoA s použitím § 34 DP SAK toto pri druhom skutku ako vecne správne potvrdil.

Vo vzťahu k prvému skutku ODS konštatoval, že prvostupňový orgán zistil správne skutkový stav, vykonal procesne správne dokazovanie, ale vo veci neprijal správny právny záver, ktorý rezultoval do výroku o uznaní viny. Odôvodnenie toto skutku v rozhodnutí bolo v rozpore s dôkazmi založenými v spise a bolo zavádzajúce konštatovanie, že z kontextu odpovede sťažovateľa vyplýva, že kladná odpoveď sa vzťahuje na inú písomnosť. Na pojednávaní dňa 15. 5. 2014 sťažovateľovi člen disciplinárneho senátu dal konkrétnu otázku – či mu DO odpovedal na jeho podanie zo dňa 20. 3. 2013. Sťažovateľ v postavení svedka uviedol, že áno, ale podanie nemá pri sebe. Ostatné špekulácie sú právne irelevantné. Odvolací disciplinárny senát preto vyhovel odvolaniu DO.

Vo vzťahu k druhému skutku sa ODS stotožnil s prvostupňovým rozhodnutím i jeho dôvodmi. Odvolací disciplinárny senát nesúhlasil s názorom navrhovateľa v jeho odvolaní ohľadom dôkazného bremena advokáta a v tejto súvislosti zdôraznil, že senát pri hodnotení dôkazov a pri rozhodnutí vychádzal najmä zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, ako aj zo zásady prezumpcie nevinoty, ktoré sú v trestnom konaní veľmi dôležitými zásadami a senát ich subsidiárne aplikoval podľa TP aj v tomto disciplinárnom konaní. Súčasne pri rozhodovaní sa riadil trestnoprávnym pravidlom „in dubio pro reo“. V zmysle § 57 ods. 7 ZoA na disciplinárne konanie je prípustná subsidiárna aplikácia TP, a preto sú podľa senátu záväzné aj základné zásady trestného konania podľa TP. Podľa senátu by navyše nebolo v súlade s vyššie uvedenými zásadami trestného konania a ani s tým, že Slovenská republika sa deklaruje za právny štát, ak by senát (alebo trestný súd) uznal osobu za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia (alebo trestného činu) len na základe tvrdenia osoby, ktorá navyše môže mať osobný záujem na uznaní viny a odsúdení obvineného (obžalovaného). (rozhodnutie DS VII.-77/10:3046/2010).

137.

ROZHODNUTIE

V disciplinárnom konaní (rovnako ako v konaní trestnom) musí byť vždy zachovaná tzv. „totožnosť skutku“, čo znamená, že disciplinárny senát rozhoduje len o tom skutku, ktorý je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania a skutkovým vymedzením, uvedeným v návrhu, je senát viazaný, pričom modifikácia skutku v rámci vymedzenia v návrhu je prípustná len vtedy, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku aspoň čiastočne; z týchto dôvodov nepreukázanie skutku tak, ako bol popísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania, je dôvodom na oslobodenie DO advokáta, a to aj v prípade, ak bol v disciplinárnom konaní zistený iný skutok, zameniteľný s nepreukázaným skutkom.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 8. apríla 2014, sp. zn. DS II.-12/14:2324/2013

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 8. apríla 2014, sp. zn. DS II.-12/14:2324/2013 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 a § 38 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** dňa 20. 7. 2012 počas výsluchu obvineného A. B. v trestnej veci, sťažného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 TZ, ktorý sa uskutočnil za prítomnosti svedka C. D. slovné útočil na svedka, zastráňoval ho a uviedol svedkovi, ako aj vypočúvajúcemu policajtovi, že podá na nich žaloby za krivé svedectvo a žaloby za obmedzovanie osobnej slobody obvineného A. B., pretože **nebolo preukázane, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK zo dňa 28. 1. 2014 sa začalo disciplinárne konanie proti DO pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO sa na pojednávaní konanom dňa 8. 4. 2014 vo vyjadreniach pridŕžoval svojich dovtedy urobených písomných podaní a navrhoval, aby bol oslobodený spod disciplinárneho obvinenia, nakoľko skutok, ktorý mu bol kladený za vinu, sa nestal.

Disciplinárny senát mal z predložených dôkazov za preukázané, že dňa 20. 7. 2012 sa konal výsluch svedka C. D. v predmetnej trestnej veci, avšak dôkaz o skutočnosti, že by sa v daný

deň konal výsluch obvineného A. B. tak, ako to bolo uvedené v návrhu predsedu RK SAK zo dňa 28. 1. 2014, navrhovaný a ani vykonaný nebol.

Disciplinárny senát konštatoval, že s poukazom na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, správne delikty patria do kategórie trestných obvinení v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, preto pri nedostatku špeciálnej právnej úpravy v oblasti správneho trestania je potrebné aplikovať pravidlá zakotvené v trestnoprávných predpisoch. Z tohto dôvodu senát vo veci vo vzťahu k náležitostiam návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 5 ods. 3 DP SAK analogicky postupoval podľa § 235 písm. c), § 278 ods. 1 TP.

Z predmetných ustanovení TP a DP SAK vyplýva, že v disciplinárnom konaní (rovnako ako v konaní trestnom) musí byť vždy zachovaná tzv. „totožnosť skutku“, t. j. disciplinárny senát rozhoduje len o tom skutku, ktorý je uvedený v návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania a skutkovým vymedzením, uvedeným v návrhu, je senát viazaný.

V rámci hodnotenia predložených dôkazov disciplinárny senát dospel jednoznačne k záveru, že skutok, ktorý sa dáva DO za vinu, sa nestal. Senát sa v tejto súvislosti zaoberal, či pri opise skutku v návrhu nedošlo len k chybe vymedzenia skutku, ktorá by sa dala napraviť, avšak zistil, že RK SAK mala od prvopočiatku šetrenia sťažnosti k dispozícii výlučne časť zápisnice o výsluchu svedka C. D. zo dňa 20. 7. 2012 a nebolo zrejmé, či a aké úkony mohli byť v daný deň ešte vykonávané v trestnom konaní a či a v akom čase sa uskutočnil aj výsluch obvineného A. B., pri ktorom malo a mohlo dôjsť k predmetnému skutku tak, ako to vyplývalo z popisu skutku. V disciplinárnom konaní sa nepreukázalo ani to, že by mal DO uviesť svedkovi C. D., že naňho podá žalobu za obmedzovanie osobnej slobody a ani to, že by mal vypočúvajúcemu policajtovi uviesť, že naňho podá žalobu za krivé svedectvo, keďže takéto konanie nezodpovedalo obsahu predmetnej zápisnice o výsluchu svedka.

Disciplinárny senát pri úvahe o možnosti modifikácie skutkovej vety dospel k jednoznačnému záveru, že vzhľadom nato, že existuje možnosť, že v daný deň prebiehali aj ďalšie procesné úkony vo veci, na ktorých sa DO mohol zúčastniť, by pri „jednoduchšej zámene“ vymedzenia skutku (jedného procesného úkonu, pri ktorom malo dôjsť k spáchaniu skutku iným (akýmkoľvek) procesným úkonom, pri ktorom vyplýva možnosť skúmania postupu DO), podľa existujúceho dôkazného stavu, porušil základné princípy disciplinárneho konania. Všeobecne právna prax priznáva možnosť rozhodujúceho subjektu modifikovať skutok v rámci vymedzenia v obžalobe, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku aspoň čiastočne. Vždy však musí dbať o to, aby skutok nemohol byť zameniteľný s iným skutkom (konaním). V danom prípade ale došlo k situácii, kedy RK SAK mala zrejme dôkazy o jednom konaní DO advokáta, ale do skutkovej vety zahrnula iné (nepreukázané) konanie. Nepreukázaný skutok, ktorý je uvedený v návrhu, jednoznačne môže byť zameniteľný s iným skutkom, ktorý disciplinárny senát dokonca identifikoval po vykonanom dokazovaní. Po takejto úvahe bolo možné iba konštatovať, že skutok, ktorý navrhovateľ vymedzil v písomnom návrhu, sa nestal.

138.

ROZHODNUTIE

Právoplatné rozhodnutie o vyčiarknutí advokátskeho koncipienta zo zoznamu advokátskych koncipientov z dôvodu skončenia pracovného pomeru u advokáta podľa § 63 ods. 1 ZoA je na základe analogického použitia § 7 ods. 1 písm. c) ZoA (vyčiarknutie na žiadosť advokáta – školiteľa) a § 7 ods. 1 písm. g) ZoA (vyčiarknutie pre nesplnenie

podmienok na zápis) dôvodom na obligatórne prerušenie disciplinárneho konania začatého proti advokátskemu koncipientovi, v ktorom sa pokračuje až po opätovnom zápise DO advokátskeho koncipienta do zoznamu koncipientov.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 16. 5. 2014, sp. zn. DS V.-45/13:4830/2012

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 16. 5. 2014, sp. zn. DS V.-45/13:4830/2012 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému

prerušené

podľa § 15 ods. 3 v spojení s § 23 ods. 1 a 2 DP SAK **až do opätovného zápisu DO advokáta do zoznamu advokátskych koncipientov.**

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 18. 4. 2013, doručeným DK SAK dňa 22. 4. 2013, sa začalo disciplinárne konanie proti DO.

Zástupca RK SAK na pojednávaní disciplinárneho senátu poukázal na listinný dôkaz, a to výpis z matriky zo dňa 15. 5. 2014, z ktorého vyplýva, že DO bol vzhľadom na skončenie pracovného pomeru u advokáta Mgr. A. B., vyčiarknutý zo zoznamu advokátskych koncipientov vedenom SAK. Súčasne navrhol postupovať podľa § 15 ods. 3 v spojení s § 23 ods. 1 a 2 DP SAK.

Disciplinárny senát skonštatoval, že DO bol právoplatne vyčiarknutý zo zoznamu advokátskych koncipientov podľa § 63 ods. 1 ZoA. Na advokátskeho koncipienta sa primerane (*analogiae legis*) vzťahujú aj § 7 ZoA. V tomto ohľade sa na advokátskeho koncipienta, ktorý skončil pracovný pomer u advokáta (a z tohto dôvodu je vyčiarknutý zo zoznamu advokátskych koncipientov podľa § 63 ods. 1 ZoA), dá analogicky použiť 7 ods. 1 písm. c) ZoA, podľa ktorého komora vyčiarkne zo zoznamu advokátov toho, kto ju písomne požiadal o vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, ako aj § 7 ods. 1 písm. g) ZoA, podľa ktorého komora vyčiarkne zo zoznamu advokátov toho, kto bol zapísaný do zoznamu advokátov a nespĺňal podmienky na zápis do zoznamu advokátov. Analógia citovaných ustanovení s postavením advokátskeho koncipienta, ktorý skončil pracovný pomer u advokáta, spočíva v tom, že komora takéhoto advokátskeho koncipienta vyčiarkne zo zoznamu advokátskych koncipientov na žiadosť advokátskeho koncipienta, resp. jeho bývalého zamestnávateľa – advokáta (analógia s § 7 ods. 1 písm. c) ZoA) a tiež v tom, že advokátsky koncipient, ktorému skončil pracovný pomer u advokáta, už nespĺňa podmienku zápisu do zoznamu advokátskych koncipientov, ktorou je podmienka pracovného pomeru s advokátom podľa § 62 ods. 1 písm. d) ZoA (analógia s § 7 ods. 1 písm. g) ZoA).

Vzhľadom na to, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení DP SAK je povinnosťou disciplinárneho senátu v takom prípade prerušiť disciplinárne konanie a pokračovať v ňom až po opätovnom zápise DO. do zoznamu advokátskych koncipientov, disciplinárny senát rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

139.

ROZHODNUTIE

Za začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 58 ods. 2 ZoA je potrebné považovať doručenie sťažnosti sťažovateľa SAK, v ktorom sú uvedené rozhodujúce skutočnosti, z ktorých možno vyvodíť disciplinárnu zodpovednosť advokáta, napriek tomu, že k prerokovaniu sťažnosti

prostredníctvom RK SAK za účelom posúdenia, či došlo k disciplinárnemu previneniu, došlo až neskôr.*Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 1. októbra 2013, sp. zn. DS III. 33/10:2818/2009*

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 1. októbra 2013, sp. zn. DS III. 33/10:2818/2009 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 11 ods. 2 AP SAK,

tým, že

1.) pri zastupovaní sťažovateľa A. B. si pri uzavieraní kúpnej zmluvy s p. C. D. na predaj 1/2 spoluvlastníckeho podielu sťažovateľa k bytu z kúpnej ceny poukázanej pre klienta ponechal sumu 15 000 Sk a túto u seba „deponoval“, aj keď táto suma nesúvisela s predajom bytu a dodnes ju sťažovateľovi nevydal,

2.) v liste z 2. 1. 2010, ktorým ho požiadal o vysvetlenie dôvodu zadržania sumy 15 000 Sk uviedol, že nárok p. C. D. by prerokoval so sťažovateľom p. A. B. a sumu by mu vyplatil „po predchádzajúcom pokuse“ o jej možné započítanie za náhradu za poskytnuté právne služby,

zastavené podľa § 14 písm. b) DP SAK, lebo návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Dňa 21. 8. 2009 bola SAK doručená sťažnosť sťažovateľa A. B., v ktorej okrem iného namietal neoprávnené zadržanie sumy 15 000 Sk DO advokátom.

Predseda RK SAK podal dňa 1. 3. 2010 DP SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 2. 2010 proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárna vec bola následne prejednaná dňa 12. 5. 2010 pred III. disciplinárnym senátom SAK, ktorý rozhodol tak, že DO uznal za vinného z oboch skutkov mu kladených navrhovateľom za vinu, pričom v prípade druhého z nich išlo o disciplinárne previnenie v štádiu pokusu, pretože DO si ešte čiastku nezapočítal. Senát súčasne uložil DO sankciu – peňažnú pokutu. Proti rozhodnutiu DS III.-33/10:2818/2009 sa DO včas odvolal. Predsedníctvo SAK Rozhodnutím sp. zn. P-51/2010:2818/2009 rozhodlo tak, že odvolaním napadnuté uznesenie potvrdilo.

Proti rozhodnutiu predsedníctva SAK, ako aj proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho orgánu podal DO včas správnu žalobu. Z administratívneho spisu SAK krajský súd zistil, že sťažnosť sťažovateľky bola doručená „prvostupňovému správneému orgánu“ dňa 21. 8. 2009 a návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi bol podaný 1. 3. 2010. Návrh bol tak podaný podľa krajského súdu po uplynutí 6-mesačnej subjektívnej lehoty. Súd sa nestotožnil s argumentáciou SAK, že subjektívna 6-mesačná lehota na podanie disciplinárneho návrhu začína plynúť až od prerokovania RK SAK o tom, či došlo k disciplinárnemu previneniu. Ďalším z dôvodov, prečo súd zrušil obe napadnuté rozhodnutia, bola ich nepreskúmateľnosť čo do odôvodnenia uloženého disciplinárneho opatrenia. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 10/2012-36 zo dňa 18. 1. 2013 sa žalovaný, teda SAK, neodvolal a rozsudok nadobudol právoplatnosť 7. 3. 2013.

Na disciplinárnom pojednávaní dňa 1. 10. 2013 sa DO nezúčastnil, predvolanie na pojednávanie bolo SAK vrátené ako neprevzaté v odbernej lehote.

Zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že s účinnosťou od 1. 1. 2013 bol novelizovaný zákon o advokácii a v § 58 ods. 2 bola predĺžená subjektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu, a to zo 6 mesiacov na 9 mesiacov a s ohľadom na to, že zákon nemá prechodné

ustanovenia k tejto novelizácii, navrhovateľ má za to, že novelizované ustanovenie ohľadom premlčania treba aplikovať aj na túto disciplinárnu vec. Zástupkyňa navrhovateľa súčasne navrhla doplniť dokazovanie o odvolanie plnej moci DO tak, ako to, podľa názoru navrhovateľa, uviedol vo svojom zrušujúcom rozsudku krajský súd.

Disciplinárny senát dospel k nasledovným záverom:

Pokiaľ ide o uplynutie premlčacej doby, navrhovateľ sa dozvedel o disciplinárnom previnení žalobcu podaním sťažnosti dňa 21. 8. 2009, preto sa 6-mesačná subjektívna lehota nemohla predĺžiť na 9 mesiacov zákonnou úpravou účinnou od 1. 1. 2013.

Čo sa týka doplnenia dokazovania, krajský súd v odôvodnení svojho kasačného rozhodnutia uviedol, že nie je možné ustáliť objektívnu dvojročnú lehotu, pretože z administratívneho spisu nevyplýva, kedy vlastne došlo k disciplinárnemu previneniu žalobcu.

Vzhľadom na uplynutie subjektívnej premlčacej lehoty, rešpektujúc právny názor súdu, disciplinárny senát podľa § 14 písm. b) DP SAK konanie zastavil, pretože návrh bol podaný oneskorene.

140.

ROZHODNUTIE

Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) v disciplinárnom konaní prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 6. júna 2014, sp. zn. DS III.-113/12:2144/2012

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK zo 6. júna 2014, sp. zn. DS III.-113/12:2144/2012 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa A. B. neinformoval svojho klienta o postupe vo veci obnovy konania pred okresným súdom, pričom k podaniu tohto návrhu sa zaviazal pri viacerých osobných stretnutiach s klientom, následne však klientovi len poslal SMS a na jeho listy zo dňa 18. 5. 2011, 6. 3. 2012 nereagoval; nereagoval ani na telefonické kontakty, takže sťažovateľ A. B. dňa 30. 4. 2012 sa listom obrátil na obvodné oddelenie PZ so žiadosťou o informáciu o pobyte DO, následne dňa 15. 6. 2012 podal na DO sťažnosť, pretože

nebolo preukázane, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky vyššie popísané na základe sťažnosti sťažovateľa.²⁴

24 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok spočívajúci v tom, že DO na žiadosť predsedu RK SAK z 23. júla 2012 o vyjadrenie sa k sťažnosti nereagoval do dňa podania disciplinárneho návrhu. Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK zo 6. júna 2014, sp. zn. DS III.-113/12:2144/2012 bol DO advokát zároveň uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia z tohto skutku, pričom disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a DO uložil povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Z obsahu spisu nepochybne vyplývali protichodné tvrdenia tak sťažovateľa ako i DO k otázke informovania o postupe vo veci.

V predmetnej veci bolo rozhodným, že DO na ústnom pojednávaní dňa 28. 2. 2014 odmietal tvrdenie sťažovateľa vo vzťahu k porušeniu svojej povinnosti. Výslovne uviedol, že sa sťažovateľovi snažil všemožne vysvetliť, že na podanie opravného prostriedku nie sú splnené zákonné podmienky. Napriek jeho naliehaniu sa rozhodol, že tento prípad nepreberie. Nedošlo ani k podpisu plnej moci, a ani prípad neprevzal. Sťažovateľ predložil písomné podanie zo dňa 30. 8. 2012, ktorým sa voči DO domáhal, aby sa ujal jeho trestnej veci tak, ako mu to predtým uviedol.

Sťažovateľ nespochybňoval, že by s ním DO čiastočne nekomunikoval. Obsah ich komunikácie sa však z pohľadu sťažovateľa a DO zásadne líšil. DO konštatoval, že sa odmietol ujať predmetnej trestnej veci s poukazom na zjavnú bezúspešnosť, keďže podľa jeho názoru na podanie mimoriadneho opravného prostriedku neboli splnené podmienky, o čom sťažovateľ uzrozumel. Naopak, sťažovateľ uviedol vo svojich podaniach, že DO sa rozhodol ujať jeho trestnej veci, avšak bezdôvodne vyčkával a stretnutia oddŕaľoval, resp. nedvihal telefóny. Disciplinárnemu senátu neboli predložené dôkazy o spísaní plnej moci sťažovateľa pre DO na účely podania mimoriadneho opravného prostriedku.

Z obsahu spisu nevyplývalo, že by sťažovateľ predložil dôkazy, ktoré by viedli ku kvalifikácii napadnutého skutku ako disciplinárneho previnenia DO v zmysle § 56 ods. 1 ZoA. Predloženými listinnými dôkazmi nebolo bez pochybností preukázané, že by DO závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené v § 18 ods. 1, 2, 3 ZoA. Za tohto stavu možno konštatovať, že obsahom spisu boli protichodné stanoviská sťažovateľa a DO v predmetnej veci.

Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Disciplinárny senát aplikujúc vyššie spomenutú zásadu, keďže nemal za preukázané, že sa skutok skutočne stal, DO v tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

141.

ROZHODNUTIE

Právoplatné rozhodnutie o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov z dôvodu podľa § 7 ods. 1 písm. f) ZoA (nezaplatenie príspevku na činnosť komory) je v súlade s § 15 ods. 3 DP SAK dôvodom pre obligatórne prerušenie disciplinárneho konania začatého proti advokátovi, v ktorom sa pokračuje až po opätovnom zápise DO advokáta do zoznamu advokátov.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 17. júna 2015, sp. zn. DS III.-73/14:790/2014

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 17. júna 2015, sp. zn. DS III.-73/14:790/2014 bolo disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi

prerušené

podľa § 15 ods. 3 DP SAK **až do opätovného zápisu DO advokáta do zoznamu advokátov.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 28. 7. 2014 podal DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 7. 2014 proti DO advokátovi.

Po začatí disciplinárneho konania, v zmysle § 13 ods. 2 DP SAK, bolo III. disciplinárnemu senátu SAK oznámené, že dňom 5. 6. 2015, bol DO právoplatným rozhodnutím predsedníctva SAK zo dňa 10. 4. 2015, č. 91/4/2015 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov v súlade s § 7 ods. 1 písm. f) ZoA.

Vzhľadom na vyššie uvedené boli podľa predsedníctva SAK dané dôvody na vyčiarknutie DO zo zoznamu advokátov stanovené zákonom o advokácii.

Disciplinárny senát rozhodol podľa § 15 ods. 3, prvej vety DP SAK, pretože sú splnené predpoklady na takýto postup, keďže DO bol vyčiarknutý zo zoznamu advokátov. V takomto prípade sa v konaní pokračuje až po opätovnom zápise DO do zoznamu advokátov (§ 15 ods. 3, druhá veta DP SAK).

142.

ROZHODNUTIE

Ak sa disciplinárne obvinený dopustil skutkov, ktoré sú mu v disciplinárnom konaní kladené za vinu, v čase, kedy nebol advokátom z dôvodu, že bol právoplatným rozhodnutím predsedníctva SAK vyčiarknutý zo zoznamu advokátov, je daný dôvod na oslobodenie advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania s ohľadom na to, že skutky nie sú disciplinárnym previnením, pretože DO nemal v tom čase špeciálne postavenie advokáta podľa § 56 ods. 1 ZoA, čím nie je naplnený jeden zo znakov definície disciplinárneho previnenia; na tomto závere nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že v čase disciplinárneho konania už bol disciplinárne obvinený opätovne zapísaný do zoznamu advokátov na základe rozhodnutia NS SR.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 9. júna 2015, sp. zn. DS IV.-64/13:354/2013

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 9. júna 2015, sp. zn. DS IV.-64/13:354/2013 bol disciplinárne obvinený advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 ZoA a 6 písm. a) a c), § 13, § 29, § 30 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

a) ako právny zástupca svojich klientov, v konaniach vedených pred okresným súdom písomne neinformoval klientov o tom, že bol dňa 14. 10. 2011 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov SAK,

b) ako právny zástupca svojich klientov v konaniach vedených pred okresným súdom písomne neinformoval okresný súd o tom, že bol dňa 14. 10. 2011 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov SAK,

c) bez zbytočného odkladu po tom, ako bol dňa 14. 10. 2011 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov SAK, čím zaniklo jeho právne zastúpenie v konaniach vedených pred okresným súdom, vec s klientmi písomne finančne nevysporiadal,

d) bez zbytočného odkladu po tom, ako bol dňa 14. 10. 2011 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov SAK, čím zaniklo jeho právne zastúpenie v konaniach vedených pred okresným

súdom, klientom nevrátil doklady, ktoré mu zverili, alebo ktoré v ich mene počas zastupovania prevzal,

e) písomne klientov neinformoval o tom, ako postupuje pri vybavovaní vecí pri zastupovaní v konaniach vedených pred okresným súdom,

f) neprevzal ani v odbernej lehote list sťažovateľov zo dňa 25. 4. 2012 označený ako „Žiadosť o odročenie pojednávania a ospravedlnenie účasti na pojednávaní“, ktorý mu bol zaslaný na vedomie ako doporučená listová zásielka, pretože

skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky popísané v návrhu predsedu RK SAK zo dňa 23. 5. 2013 z dôvodu porušenia povinností advokáta stanovených v ZoA.²⁵

Disciplinárny senát po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že disciplinárne konanie voči DO pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (uvedené v návrhu predsedu RK SAK zo dňa 23. 5. 2013 pod bodom a), b), c), d), e), g) je potrebné zastaviť, pretože je neprípustné v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 ZOa, pretože DO v období od 14. 10. 2011 do 25. 9. 2012, teda v čase, kedy sa mal dopustiť skutkov uvedených v návrhu, nepôsobil v pozícii advokáta a nebol tak v pozícii špeciálneho subjektu podľa ZoA – advokáta. Na základe týchto skutkových zistení disciplinárny senát uznesením zo dňa 17. 6. 2014 disciplinárne konanie voči DO pre tieto skutky zastavil.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie dňa 14. 8. 2014 a navrhol, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 ZoA zrušil a vec vrátil disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie. Ako dôvody uviedol, že v čase podania návrhu, ako aj v čase rozhodovania disciplinárneho senátu bol DO nepochybne advokátom (bol zapísaný v zozname advokátov vedenom SAK) a teda disciplinárnej pôsobnosti SAK podliehal. Nestotožnil sa tak so závermi a dôvodmi rozhodnutia disciplinárneho senátu, podľa ktorého je disciplinárne konanie možné vykonať len voči subjektu, ktorý v čase, kedy mal byť skutok spáchaný mal postavenie špeciálneho subjektu podľa ZoA, t. j. bol advokát, euroadvokát, zahraničný advokát, medzinárodný advokát alebo advokátsky koncipient.

I. odvolací disciplinárny senát na základe odvolania navrhovateľa toto uznesenie prvostupňového disciplinárneho senátu zrušil a vec mu vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie.

V odôvodnení tohto rozhodnutia ODS sa stotožnil s právnym názorom odvolateľa, že, ak sa DO dopustil skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu pod bodmi a, b, c, d, e, g, návrhu v čase, kedy nebol advokátom, mal DO spod návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK oslobodiť.

Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil so závermi odvolateľa o špeciálnom postavení DO advokáta v čase, kedy sa mal dopustiť disciplinárnych previnení, ak došlo dodatočne

25 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi boli aj skutky, spochybňujúce v tom, že DO písomne nereagoval na písomný dopyt sťažovateľov zo dňa 21. 8. 2012, ktorý prevzal dňa 22. 10. 2012 a ktorý súvisel s poskytovaním právnych služieb, ako aj za to, že na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľov, ktorú prevzal dňa 19. 3. 2013 sa bezodkladne nevyjadril. Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK zo 17. júna 2014, sp. zn. DS IV.-64/13:354/2013 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia z týchto skutkov, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 350 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 352 eur.

k zrušeniu vyčiarknutia DO, na základe rozhodnutia NS SR, a ak k prejednaniu disciplinárnych pochybení zo strany DO došlo až potom, ako už bol opätovne zapísaný v zozname advokátov SAK. Je síce pravdou, že rozhodnutie NS SR pôsobí voči rozhodnutiu predsedníctva SAK o vyčiarknutí DO zo zoznamu advokátov SAK ex tunc. Na druhej strane však samotné podanie, ktoré spravil DO voči NS SR nemá odkladný účinok, a preto až do momentu, kedy nadobudlo účinnosť rozhodnutie NS SR nemal DO špeciálne postavenie v zmysle ZoA tak, aby v jeho prípade mohlo dôjsť ku kvalifikovanému porušeniu advokátskych zákonov, či už konaním alebo pasivitou. Napriek tejto skutočnosti ODS vyslovil názor, že je minimálne vecou slušnosti a dodržiavania základných noriem spoločenského správania sa oznámiť ukončenie výkonu advokácie dotknutým inštitúciám, ako aj klientom. Ak tak DO nespravil, keďže nemal v tom čase špeciálne postavenie podľa ZoA, a v tom čase takáto právna úprava v advokátskych predpisoch ešte nebola zakotvená, nie je konanie, respektíve pasivitu DO možné postihnúť sankciou.

Po vrátení veci prvostupňový disciplinárny senát uzavrel, že vzhľadom na to, že v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutkov uvedených pod bodmi a), b), c), d), e), g) návrhu predsedu RK SAK zo dňa 23. 5. 2013 DO nebol advokátom, pretože bol dňa 14. 10. 2011 na základe rozhodnutia predsedníctva SAK zo dňa 24. 5. 2011 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov SAK a opätovne zapísaný bol dňa 26. 9. 2012 na základe zrušujúceho rozsudku NS SR zo dňa 22. 8. 2012, nespĺňal podmienku špeciálneho subjektu v zmysle § 56 ods. 1 ZoA (disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona alebo z predpisu komory) a rešpektujúc názor ODS disciplinárny senát DO spod návrhu podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK oslobodil, pretože označené skutky nie sú disciplinárnym previnením.

143.

ROZHODNUTIE

V prípade výkladu § 18 ods. 4 ZoA nie je na mieste striktný gramatický výklad, podľa ktorého advokát je povinný informovať klienta – spotrebiteľa o výške odmeny za úkon právnej služby pred uskutočnením každého z nich individuálne, ktorý je aplikovateľný len v prípade, ak počas poskytovania právnych služieb dôjde k zmene dohodnutej výšky tarifnej odmeny; v ostatných prípadoch, ak zostáva výška odmeny za úkon právnej služby počas poskytovania právnych služieb nemenná, je v zmysle logického výkladu tohto ustanovenia postačujúce informovanie klienta o výške odmeny za jeden úkon právnej služby na začiatku zastupovanie pred vykonaním prvého úkonu.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 12. decembra 2013, sp. zn. DS IX.-49/12:4906/2011

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 12. decembra 2013, sp. zn. DS IX.-49/12:4906/2011 bol disciplinárne obvinený advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA a § 6 písm. a) a § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

– neinformoval vopred svojho klienta A. B., ktorého zastupoval vo veci o vysporiadanie BSM, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, a to pri troch úkonoch právnej služby:

- neinformoval svojho klienta p. A. B. o doručení uznesenia okresného súdu zo dňa 20. 4. 2011 a ani mu toto uznesenie nezaslal,
 - po ukončení zastupovania nadobudnutím právoplatnosti uznesenia okresného súdu zo dňa 20. 4. 2011 vec s klientom p. A. B. bezodkladne písomne finančne nevysporiadal a nevrátil klientovi doklady, ktoré v jeho mene prevzal, resp., ktoré mu klient odovzdal,
- pretože **nebolo dokázané, že sa skutky stali.**

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 9. 5. 2012.

Vo vzťahu k porušeniu povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania okrem iného uviedol, že s ohľadom na znenie tohto ustanovenia nepostačuje, ak advokát upovedomí o hodnote jedného úkonu právnej služby na začiatku zastupovania, je skutočne potrebné (a dikcia zákona je v danom prípade nespochybniteľná), aby advokát informoval klienta o hodnote každého právneho úkonu ešte pred jeho uskutočnením.

DO vo svojich vyjadreniach k sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania označil obvinenia ako nedôvodné. DO zároveň predložil zmluvu o poskytovaní právnych služieb medzi DO advokátom a sťažovateľom zo dňa 2. 3. 2007. DO tiež predložil aj výpis z príručnej evidencie klientskeho spisu sťažovateľa. Zároveň DO uviedol, že sťažovateľ si vždy všetky originály dokladov vyzdvihoval osobne v advokátskej kancelárii disciplinárne obvineného advokáta.

Na základe vykonaného dokazovania, najmä oboznámením sa s návrhom na začatie disciplinárneho konania, výpisom z registra disciplinárnych opatrení a vykonaním ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, mal disciplinárny senát za preukázaný nasledujúci skutkový a právny stav:

Dňa 2. 3. 2007 bola uzavretá zmluva o právnej pomoci medzi DO advokátom a sťažovateľom. Podľa vyjadrenia DO advokáta bola predmetnou zmluvou dohodnutá tarifná odmena a sťažovateľ vzal na vedomie, že jeden úkon právnej pomoci zodpovedá sume 16 650 Sk. Výška tarifnej odmeny bola podľa DO advokáta stanovená v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov zo sumy, ktorú sťažovateľ uviedol ako hodnotu svojho podielu z ceny rodinného domu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Predmetom uvedenej zmluvy bol záväzok DO advokáta poskytovať sťažovateľovi ako klientovi právnu pomoc v zastupovaní v právnej veci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa článku 2.1 uvedenej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na odmene advokáta podľa vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov formou tarifnej odmeny. Predmetná zmluva v článku 2.2 obsahuje ustanovenie, podľa ktorého, ak sa zmluvné strany dohodli na odmene advokáta tarifnou odmenou, klient berie na vedomie, že za jeden úkon právnej pomoci je 16 650 Sk. Obsahom predloženej listiny sú tiež podpisy oboch zmluvných strán.

Disciplinárny senát sa tiež oboznámil s vyjadrením DO advokáta, v ktorom DO uviedol, že sťažovateľ bol riadne poučený o trovách právneho zastúpenia čo do dôvodu a výšky, a súhlasil s tým, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že pravidelne splácal tieto trovy priamo do pokladne advokátskej kancelárie DO advokáta. Rovnako sa disciplinárny senát oboznámil aj s vyjadrením DO advokáta, podľa ktorého medzi ním a sťažovateľom existovala ústna dohoda, že sťažovateľ zaplatí trovy právneho zastúpenia vždy podľa jeho finančných pomerov.

DO uviedol, že o majetkových pomeroch sťažovateľa mal vedomosť, a preto ho ani počas celého konania o vysporiadaní BSM nenútil platiť. V tejto súvislosti sa tiež disciplinárny senát oboznámil s výpisom z príručnej evidencie klientskeho spisu sťažovateľa, z ktorého bolo zrejmé, že sťažovateľ uskutočňoval platby trov právneho zastúpenia v nepravidelných splátkach v rôznej výške.

Na základe vyššie uvedeného mal disciplinárny senát za preukázané, že DO uzavrel so sťažovateľom pri prevzatí právneho zastúpenia v predmetnej právnej veci dohodu, na základe ktorej sa DO a sťažovateľ dohodli na odmene advokáta určenou tarifnou odmenou tak, že za jeden úkon právnej pomoci predstavuje tarifná odmena sumu 16 650 Sk. Takýto postup DO advokátovi umožňuje aj § 24 odseku 3 ZoA v spojitosti s § 2 odsek 2 písmeno d) vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov.

Zároveň mal disciplinárny senát z vyššie uvedených skutočností preukázané, že DO advokát si splnil aj povinnosť ustanovenú v § 18 odseku 4 ZoA, podľa ktorej je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu. Vzhľadom na skutočnosť, že výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola stanovená pri prevzatí zastúpenia a v priebehu zastupovania sťažovateľa v predmetnej právnej veci sa nemenila, bol sťažovateľ informovaný o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu.

V tejto súvislosti disciplinárny senát uviedol, že nemožno súhlasiť s výkladom RK SAK, uvedeným v návrhu na začatie konania predsedu, podľa ktorého z dikcie § 18 odsek 4 ZoA vyplýva, že advokát je povinný informovať klienta o hodnote právneho úkonu právnej služby pred každým z nich individuálne. Podľa uvedeného výkladu preto podľa názoru RK SAK nepostačuje, ak advokát upovedomí o hodnote jedného úkonu právnej služby na začiatku zastupovania a je skutočne potrebné (a dikcia zákona je v danom prípade podľa RK SAK v danom prípade nespochybniteľná), aby advokát informoval klienta o hodnote každého právneho úkonu ešte pred jeho uskutočnením.

Takýto výklad je podľa disciplinárneho senátu striktným gramatickým výkladom, ktorý neberie do úvahy všetky súvisiace skutočnosti týkajúce sa informovania klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím takéhoto úkonu. Povinnosť ustanovená v § 18 odsek 4 ZoA informovať klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu sa vzťahuje na všetky formy odmeny upravené vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov, teda na hodinovú odmenu, paušálnu odmenu, podielovú odmenu alebo na tarifnú odmenu dohodnutú inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny. S výnimkou tarifnej odmeny nie je prakticky možné pred začatím každého jednotlivého právneho úkonu klienta informovať o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, pretože v prípade hodinovej odmeny môže byť na právny úkon účelne vynaložený väčší počet hodín ako bolo možné rozumne predvídať pred jeho uskutočnením, a v prípade paušálnej odmeny a podielovej odmeny ide o odmenu, ktorej podstatou je úplné vybavenie veci alebo poskytovanie právnych služieb vo vymedzenom období. Disciplinárny senát mal tiež za to, že v prípade zmluvnej tarifnej odmeny je striktný gramatický výklad RK SAK aplikovateľný len v prípade, ak počas poskytovania právnych služieb dôjde k zmene dohodnutej výšky tarifnej odmeny. Disciplinárny senát v prípade výkladu § 18 odsek 4 ZoA preferuje logický výklad uvedeného ustanovenia, ktorý je však potrebné uplatňovať v spojitosti s § 18 odsek 2 ZoA, podľa ktorého je advokát povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, a pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

K potrebe uprednostniť logický výklad právnej normy pred gramatickým výkladom sa vyjadril aj ÚS SR vo svojom náleze zo dňa 2. 6. 2009, sp. zn. III. ÚS 70/09, podľa ktorého interpretácia právnych noriem Najvyšším súdom Slovenskej republiky musí zohľadniť súvisiace normy obsiahnuté v zákone, ako aj logické väzby medzi nimi. Opačný postup pri interpretácii právnych noriem je nezlučiteľný s Ústavou Slovenskej republiky.

Na základe vykonaných dôkazov sa ani vo vzťahu k ostatným skutkom nepreukázalo, že sa tieto skutky stali tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na to disciplinárny senát DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil.

II. časť
**Rozhodnutia súdov
v disciplinárnych veciach advokátov**

I.

ROZHODNUTIE

Uvedenie dvoch rozdielnych dátumov vyhlásenia disciplinárneho rozhodnutia disciplinárneho senátu SAK zakladá vadu rozhodnutia, spočívajúcu v jeho nezrozumiteľnosti, ktorá je dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu správnym súdom podľa § 250j ods. 2 O.s.p. (pozn.: § 191 ods. 1 písm. d) SSP).

Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 2. decembra 2014, sp. zn. sp. zn. 3 Sžo/53/2013

Z odôvodnenia:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušil rozhodnutie žalovaného (SAK) č. P 18/2011:2183/2009 zo dňa 24. mája 2011, vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania na základe žaloby žalobcu (advokáta), ktorou sa domáhal preskúmania tohto rozhodnutia odvolacieho orgánu žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia sp. zn. DS VI. 186/09:2183/2009 zo dňa 15. februára 2011.

Týmto rozhodnutiami bolo rozhodnuté, že žalobca je vinný tým, že: 1.) ako právny zástupca sťažovateľa M. P., svojmu klientovi neoznámil, že dňom 22. apríla 2009 mal pozastavenú činnosť uznesením predsedníctva SAK zo dňa 13. marca 2009, v konaní vedenom pred okresným súdom

na pojednávaní, ktorého termín bol určený na deň 20. mája 2009, pred týmto súdom neustanovil za seba právneho zástupcu, predložil súdu doklad o dočasnej pracovnej neschopnosti, ospravedlnil neprítomnosť klienta, informoval následne, že zastúpenie v uvedenej veci prevzala JUDr. B. V., ktorá túto skutočnosť vo svojom vyjadrení poprela; 2. pri poskytovaní právnych služieb svojmu klientovi M. P. nepostupoval účelne a hospodárne, pretože pri vyfakturovaní právnych služieb účtoval ako samostatné úkony: poradu s klientom zo dňa 11. mája 2009, ďalej do cestovných náhrad započítal osobné doručenie vyjadrenia na odpor súdu, čím účtoval cestovné z Trenčína do Bratislavy a späť, pričom vyjadrenie mohol doručiť poštou, klientovi vyúčtoval tarifnú odmenu napriek tomu, že vo veci prevzal 50 000 Sk na úplné vybavenie veci, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 9 ods. 1 písm. a), § 18 ods. 2 ZoA a za to mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 5-násobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, čo je celkom vo výške 1 585 eur. Podľa § 57 ods. 5 ZoA bol žalobca zaviazaný zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 317 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v prvom rade riešil žalobcom vznesenú námietku premlčania disciplinárneho stíhania, ktorú vyhodnotil ako nedôvodnú, a následne sa zaoberal ďalšími dôvodmi žaloby. Pokiaľ išlo o námietku premlčania krajský súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že sťažnosť sťažovateľa (klienta žalobcu) bola žalovanému doručená dňa 2. júla 2009 a návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi bol podaný predsedom RK SAK predsedovi disciplinárnej komisie dňa 28. decembra 2009, z čoho bolo zrejmé, že bola dodržaná 6-mesačná subjektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu. Návrh bol podaný aj v objektívnej 2-ročnej premlčacej lehote, keďže k disciplinárnemu previneniu malo dôjsť v mesiaci máj 2009.

Krajský súd ďalej uviedol, že preskúmať žalobcom uvádzaný hlavný dôvod nezákonnosti rozhodnutia žalovaného a to, že nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA, pretože rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/67/2009 zo dňa 25. augusta 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. augusta 2009, bolo zrušené

rozhodnutie žalovaného č. 1342/09-dr.K1/S1 zo dňa 13. marca 2009 o pozastavení výkonu advokácie, čo znamená, že v čase disciplinárneho previnenia (t. j. v máji 2009) nemal pozastavený výkon advokácie a teda neporušil svoje povinnosti, ktoré má advokát pri prerušení výkonu advokácie. O tejto skutočnosti mal žalovaný v čase rozhodovania o opravnom prostriedku – odvolaní proti rozhodnutiu VI. disciplinárneho senátu SAK vedomosť, pretože žalobca túto skutočnosť v odvolaní aj namietal, teda bolo povinnosťou žalovaného sa s tým v rozhodnutí vysporiadať a zaujať právny názor. Žalovaný však na uvedený odvolací dôvod nereagoval.

Vzhľadom na túto skutočnosť dospel krajský súd k záveru, že zrušením rozhodnutia o pozastavení výkonu advokácie žalobcu na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. augusta 2009 č. k. 13S/67/2009-78, ktoré rozhodnutie má účinky *ex tunc*, neboli splnené podmienky na disciplinárne stíhanie žalobcu pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA. Pokiaľ žalovaný pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností, že v mesiaci máj 2009 mal žalobca pozastavený výkon advokácie a v súvislosti s tým porušil povinnosti advokáta, vychádzal z nesprávneho právneho názoru a žaloba bola podaná dôvodne. Ostatnými dôvodmi sa krajský súd nezaoberal, pretože samotné nesprávne právne posúdenie veci bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného. Na záver krajský súd poukázal aj na ďalšie pochybenia žalovaného vo výroku napadnutého rozhodnutia a tiež i dôvodoch.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok pre nesprávne právne posúdenie zrušiť. V dôvodoch odvolania uviedol, že VI. disciplinárny senát SAK rozhodoval o dvoch skutkoch, ktorými došlo k závažnému porušeniu povinnosti advokáta a uznal žalobcu rozhodnutím sp. zn.: DS VI.-186/09:2183/2009 za vinného z dvoch skutkov, ktorými závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 9 ods. 1 písm. a) a v § 18 ods. 2 ZoA. Žalovaný vytykal súdu, že sa zaoberal len konaním žalobcu, ktorým sa dopustil porušenia povinnosti uloženej mu v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA, avšak o konaní, ktorým sa dopustil porušenia povinností advokáta uloženej v § 18 ods. 2 ZoA sa nezmieňuje. Žalovaný bol povinný pozastaviť žalobcovi výkon advokácie v zmysle § 8 ods. 1 ZoA a aj keď má žalobca možnosť obrátiť sa na súd o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na základe žaloby, žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu a predseda senátu vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu neodložil. Vzhľadom na uvedené mal žalobca právoplatne pozastavený výkon advokácie od 22. 4. 2009 do 29. 8. 2009 a bol povinný dodržiavať § 9 ods. 1 písm. a) ZoA. Za situácie, že má advokát pozastavený výkon advokácie a preto nie je oprávnený právnu službu poskytovať, má povinnosť klienta o tom informovať. Ak by sa pripustilo, že počas pozastavenia výkonu advokácie – odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o pozastavení výkonu advokácie do dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie zrušené – môže advokát poskytovať právne služby a medzi inými i obhajovať v trestnom konaní, mohlo by sa to posúdiť tak, že obžalovaný v prípadoch nutnej obhajoby nemal obhajcu, hoci ho podľa zákona mal mať a potom zákonnosť vykonaných úkonov by mohla byť právom namietaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP, a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP) a zistil nasledovné:

Žalovaný rozhodnutím č. 1342/09-dr.K1/SI zo dňa 13. 3. 2009 pozastavil žalobcovi výkon advokácie. Právoplatné rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie je preskúmateľné súdom v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodova-

nie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov). Žalobca rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie napadol na súde žalobou dňa 19. 5. 2009. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 13S/67/2009-78 zo dňa 25. augusta 2009 rozhodnutie žalovanej č. 1342/09-dr. K1/S1 zo dňa 13. 3. 2009 z dôvodu nepreskúmateľnosti (nepredloženie spisov) zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. augusta 2009.

V predmetnej veci išlo o preskúmavanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu o postihu za správny delikt – disciplinárne previnenie, s uložením peňažnej pokuty vo výške 1 585 eur (5-násobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom).

Rozhodujúci bol skutkový stav v čase spáchania skutku, t. j., či v tom čase existovalo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie, na základe ktorého advokát nebol oprávnený poskytovať právne služby a ktoré bolo v čase spáchania skutku pre účastníka konania záväzné.

Odvolačný súd však v prvom rade dal do pozornosti a zároveň poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z obsahu predloženého súdneho a aj administratívneho spisu žalovaného a prvostupňového orgánu, že v správnom konaní odvolací orgán rozhodnutím sp. zn. P-18/2011:2183/2009 (pôvodná sp. zn.: DS VI.-186/09: 2183/2009), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 6. 2012, potvrdil vo výroku rozhodnutia (a uviedol to aj v jeho odôvodnení) prvostupňové rozhodnutie DS VI.-186/09:2183/2009 zo dňa 15. februára 2011, na ktorom sú uvedené dva odlišné dátumy. V úvodnej časti tohto rozhodnutia – v disciplinárnej veci obvineného JUDr. J. U. (žalobcu) – je uvedený dátum disciplinárneho pojednávania dňa 9. 2. 2011, pričom rozhodnutie je datované dňa 15. 2. 2011. Na uvedenú skutočnosť, ktorá je z administratívneho spisu nesporná, poukázal v napadnutom rozsudku aj krajský súd. Zápisnica z pojednávania a vyhlásené rozhodnutie je dôkazom, že disciplinárne pojednávanie sa konalo dňa 9. 2. 2011.

Takéto rozhodnutie žalovaného bolo potrebné považovať za nezrozumiteľné, čím bol v zmysle § 250j ods. 2 písm. d) OSP daný dôvod na jeho zrušenie.

Zistenú vadu nebolo možné odstrániť v odvolacom konaní. Najvyšší súd preto, aj keď z iných dôvodov, potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30. apríla 2013 a odvolacími námietkami žalovaného sa nezaoberal.

V ďalšom konaní NS SR uložil žalovanému odstrániť vytýkané procesné pochybenie a povinnosť postupovať v zmysle právneho názoru uvedeného v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30. apríla 2013 (§ 250ja ods. 4 OSP), ktorým je viazaný.

II. ROZHODNUTIE

Na disciplinárne konanie podľa § 75 ods. 3 v spojení s § 57 ods. 7 ZoA sa správny poriadok nevzťahuje, pretože na práva a povinnosti účastníkov tohto konania sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku (poznámka 17) k § 57 ods. 7 ZoA, a to vtedy, ak konkrétne postupy nie sú upravené prioritne v ZoA alebo v DP SAK.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 24. februára 2015, sp. zn. 20S/77/2014

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) včas podanou žalobou žiadal zrušiť rozhodnutie odvolacieho orgánu žalovanej (SAK) – I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 4. decembra 2013, sp. zn.

I. ODS-22/13:3401/2011²⁶ a prvostupňové rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK z 30. mája 2013, sp. zn. DS III.-23/12/:3401/2011, ktorými bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 14 ods. 2 AP SAK na skutkovom základe, že v liste adresovanom politickej strane, nazvanom „Vyjadrenie k podnetom na začatie trestného stíhania zo dňa 28. 7. 2010“, uviedol medzi iným : „S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že vyššie uvedené podnety na začatie trestného stíhania boli podané účelovo na diskreditáciu A. B. v rámci predvolebnej kampane. Mám dôvodné podozrenie, že predmetné podnety boli spísané advokátskou kanceláriou JUDr. C. D., ktorý je právnym zástupcom jedného z kandidátov na primátora mesta P. a poslanca do mestského zastupiteľstva za inú politickú stranu. Týmito podnetmi na začatie trestného stíhania chce zrejme zdiskreditovať Vášho kandidáta na poslanca mestského zastupiteľstva A. B. S takýmito nekalými praktikami som sa už niekoľkokrát stretol zo strany advokátskej kancelárie JUDr. C. D. To je všetko čo chcem uviesť a ostávam s pozdravom. Podpis, školiť advokátskeho koncipienta A. B. Týmito rozhodnutiami žalovanej bolo zároveň rozhodnuté o upustení uloženia disciplinárneho opatrenia a zároveň žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť náklady konania vo výške 337,70 eur.

Ako žalobné dôvody žalobca uviedol, že žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal priebehom celého disciplinárneho konania, avšak svoje rozhodnutie odôvodnil veľmi stroho, pričom mal v zmysle § 21 ods. 5 DP SAK odôvodniť všetky skutočnosti, ktoré boli v rámci dokazovania zistené. Vôbec sa nevyjadril k jeho procesným návrhom v odvolaní zo dňa 25. 7. 2013 a ani neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. Rozhodnutie je nepreskúmateľné. Je totiž potrebné v ňom uviesť náležitosti v zmysle § 21 ods. 3 DP SAK, medzi ktoré určite patrí to, že odvolací orgán je povinný uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, akú správnu úvahu použil pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný orgán nedodrжал zákonné náležitosti rozhodnutia, pričom nedostatočne preskúmal dôvody jeho odvolania, najmä skutkový stav, ktorý ani spoľahlivo nezistil. Navrhol, aby žalovaný opätovne preskúmal okolnosti skutku a riadne sa ním zaoberal. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 24. 7. 2014. Konštatoval, že žalovaný sa vysporiadal s námietkami, ktoré žalobca vo svojom odvolaní uvádzal a zhrnul ich v odôvodnení jeho rozhodnutia. Predpis komory, ktorým je AP SAK uložil advokátom v § 14 ods. 2 povinnosť uvádzať vyjadrenie tak, aby bolo vecné a neosobné. Vyjadrenie advokáta nesmie byť ani vedome nepravdivé. Plnenie týchto povinností zodpovedá vo vzťahoch medzi advokátmi i požiadavkám stavovskej kolegiality. Skutočnosť, že žalobca porušil svoju povinnosť, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia, nespochybnil ani sám žalobca, keď v zápisnici o zmierovacom konaní sa ospravedlnil za nepravdivé výroky advokátovi JUDr. C. D.

Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v zmysle § 247 a nasl. OSP, a to v medziach žalobných dôvodov (§ 250h ods. 1 OSP), pričom zistil, že napadnuté rozhodnutie je zákonné, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol z nasledovných dôvodov:

Súčasťou správneho spisu bola zápisnica napísaná 16. 5. 2013 vo veci zmierovacieho konania podľa § 15 AP SAK medzi advokátom – navrhovateľom zmieru – žalobcom a advo-

26 Rozhodnutie I. odvolacieho disc. senátu SAK zo 4. decembra 2013, sp. zn. I. ODS-22/13:3401/2011 je publikované v I. časti – Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory, v kapitole Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane pod č. 119.

kátom JUDr. C. D., pričom súčasťou uzatvoreného zmiernu bolo aj ospravedlnenie žalobcu voči JUDr. C. D. za predmetné výroky s tým, že nie sú pravdivé. Uvedenú zápisnicu vo fotokópii predložil do správneho spisu samotný žalobca podaním zo dňa 20. 5. 2013, v ktorom uvádza, že došlo medzi ním a sťažovateľom JUDr. C. D. k uzatvoreniu zmiernu, pričom navrhol, aby RK SAK zobrala návrh počas disciplinárneho konania späť podľa § 11 ods. 3 DP SAK a následne podľa § 4 ods. 6 DP SAK vec odložila.

Krajský súd v Žiline konštatoval, že žalobné dôvody sú v celom rozsahu nedôvodné a nemôžu byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Čo sa týka dôvodu, ktorý žalobca konkretizoval ako nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď podľa neho v odôvodnení absentuje, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (ide o citáciu § 47 ods. 3 Správneho poriadku), súd uviedol, že žalobca nesprávne aplikuje § 47 ods. 3 Správneho poriadku na danú vec. Správny poriadok sa na disciplinárne konanie podľa § 75 ods. 3 v spojení s § 57 ods. 7 ZoA nevzťahuje. Na disciplinárne konanie a na práva a povinnosti účastníkov tohto konania sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku (poznámka 17) k § 57 ods. 7 ZoA, a to vtedy, ak konkrétne postupy nie sú upravené prioritne v ZoA alebo v DP SAK. Konkrétne na náležitosti písomného vyhotovenia rozhodnutia sa v prvom rade aplikuje § 58 ods. 6 ZoA a § 20 ods. 3 DP SAK. Tieto ustanovenia konkrétne neuvádzajú, aké náležitosti má mať odôvodnenie rozhodnutia, ktorým sa DO uznáva za vinného. Vzhľadom na túto okolnosť je potrebné použiť § 168 ods. 1 TP. Tieto náležitosti prvostupňové rozhodnutie obsahuje, keď v stručnosti uviedlo, ktoré okolnosti mal prvostupňový správny orgán za preukázané, ako aj akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd mal za to, že prvostupňový správny orgán sa taktiež sa vysporiadal s návrhom DO, ktorý dal počas disciplinárneho konania, ktorým žiadal zastaviť disciplinárne konanie. V priebehu konania vyzval navrhovateľa, aby sa vyjadril, či prípadné zmierovacie konanie môže mať vplyv na ďalší postoj navrhovateľa v tejto veci s akcentom na zastavenie konania. Navrhovateľ prezentoval svoj názor nemožnosťou zmierovacieho konania, k čomu sa priklonil aj disciplinárny senát, nakoľko dispozícia sťažovateľa návrhom nie je možná. Prvostupňový správny orgán taktiež odôvodnil svoje rozhodnutie o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia, t. j. upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 6 ZOA úsilím o zmierenie medzi sťažovateľom a DO. Taktiež druhostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia naplnil náležitosti, ktoré sú na odôvodnenie kladené v zmysle § 168 ods. 1 TP.

Žalobca v odvolaní žiadnym spôsobom nenamietal nedostatočné zistenie skutkového stavu vo veci, ani samotnú nezrozumiteľnosť prvostupňového správneho rozhodnutia pre nedostatok dôvodov (ktoré namietal až v správnej žalobe), ale jeho jedinou odvolacou námietkou bolo, že disciplinárne konanie malo byť zastavené z dôvodu uskutočnenia zmierovacieho konania. S touto námietkou sa žalovaný správny orgán vysporiadal dostatočne, keď konštatoval, že podľa § 13 DP SAK podmienka na zastavenie tohto konania splnená nebola, pričom § 13 DP SAK stanovuje konkrétne skutkové podstaty, kedy môže dôjsť k zastaveniu disciplinárneho konania. Pokiaľ žalobca priamo na pojednávaní pred odvolacím správnym orgánom len všeobecne uviedol, že v priebehu prvostupňového konania nebol dodržaný postup určený ZoA a DP SAK a disciplinárny senát nezistil skutkový stav dostatočným spôsobom, táto námietka je nekonkrétne a nie je z nej možné vyvodiť, akú konkrétne pochybenie mal žalobca na mysli ohľadne namietaného nedostatočného zistenia skutkového stavu veci.

Z uvedených dôvodov bolo preto potrebné konštatovať, že či už prvostupňové rozhodnutie alebo napadnuté rozhodnutie obsahujú všetky náležitosti, ktoré na ne kladie buď ZoA, DP SAK alebo TP. Táto námietka je teda v celom rozsahu nedôvodná.

Čo sa týka námietky, že žalovaný nedostatočne preskúmal dôvod jeho odvolania, najmä skutkový stav, ktorý spoľahlivo nezistil, k tomu súd uviedol, že jeho odvolanie neobsahovalo námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. V odvolaní z 25. 7. 2013 túto námietku žalobca vôbec nevzniesol, preto žalobný bod, že z tohto dôvodu nebolo dostatočne preskúmané jeho odvolanie z 25. 7. 2013, je zavádzajúci a v rozpore so skutočnosťou. Čo sa týka riadneho zistenia skutkového stavu, správne orgány dostatočne posúdili text listu podpísaného žalobcom zo dňa 11. 8. 2010 ako nekorektný a neslušný. Zároveň samotný žalobca predložil zápisnicu zo zmierovacieho konania zo dňa 16. 5. 2013 medzi ním a JUDr. C. D., z ktorej je zrejmé, že skutočnosť, ktorú uviedol v inkriminovanom liste ohľadne konštatovania nekalých praktík zo strany advokátskej kancelárie JUDr. C. D. nie je pravdivá. Vykonaním týchto dôkazov bol skutkový stav veci dostatočne zistený na to, aby bolo možné subsumovať toto konanie žalobcu pod skutkovú podstatu § 56 ods. 1 ZoA v spojení s § 14 ods. 2 AP SAK, v ktorom sa uvádza, že vyjadrenie advokáta má byť vecné a neosobné a nesmie byť vedome nepravdivé.

III.

ROZHODNUTIE

Informácie zverejnené na webovej stránke advokáta, spočívajúce v prezentovaní výhodnosti poskytovania právnych služieb oproti iným advokátom z dôvodu, že advokátska kancelária má status chránenej dielne, s uvedením údajov o konkrétnych cenách za právne služby, prekračujú rozsah povolených skutočností, o ktorých advokát v zmysle právnej úpravy môže informovať verejnosť.

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júla 2015, sp. zn. 24S/29/2015

Z odôvodnenia:

Žalobca (advokát) včas podanou žalobou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia odvolacieho orgánu žalovanej (SAK) – II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-20/14:3775/2012²⁷ a prvostupňového rozhodnutia VI. disciplinárneho senátu SAK z 5. mája 2014, sp. zn. DS VI.-14/13:3775/2012, ktorými bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA z dôvodu porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 29b ods. 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 a § 38 AP SAK na tom skutkovom základe, že **1.)** v rámci informovania verejnosti o poskytovaní právnych služieb na svojej webovej stránke prezentoval výhodnosť poskytovania právnych služieb nasledovne:

*„Advokátska kancelária disponuje **chráneným pracoviskom**, ktoré je spôsobilé eliminovať u podnikateľov sankčný odvod za neplnenie povinného podielu zamestnávania občanov so zdravotným postihnutím (u zamestnávateľa nad 20 zamestnancov) v prípade, že odoberie právne služby v našej kancelárii ročne v hodnote a o výške povinného odvodu za neplnenie tejto povinnosti, čo predstavuje 80 % z priemernej mzdy v národnom hospodárstve. Obchodná spoločnosť, ako zamestnávateľ takto nemusí povinný odvod odvieť za jedného zamestnanca*

²⁷ Rozhodnutie II. odvolacieho disc. senátu SAK z 15. októbra 2014, sp. zn. II. ODS-20/14:3775/2012 je publikované v I. časti – Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory pod č. 139.

vo výške 588 eur v budúcom roku, ak si objedná a zaplatí právne služby našej kancelárie vo výške tohto odvodu za kalendárny rok, čo v praxi znamená, že **namiesto tohto odvodu si môže predplatiť, alebo zaplatiť právne služby** v tejto hodnote, čo bude mať aj určitý reálny a užitočný efekt a **peniaze nebudú vynaložené nadarmo vo forme odvodu**. Z týchto dôvodov ponúkame možnosť platenia permanentnej právnej pomoci a služby formou paušálu v mesačných splátkach pre väčšie firmy, ktorý by mohol začínať už sumou približne 63 eur mesačne ako 1/12-tina miery hodnoty práce za minulý rok zo sumy 935 eur,“

2.) v rámci informovania verejnosti o poskytovaní právnych služieb na svojej webovej stránke prezentoval výhodnosť poskytovania právnych služieb uvedením údajov o cenách, a to okrem iného uvedením príkladov cien za vybrané právne služby ako aj uvedením nasledovných informácií:

„Cenník vychádza z vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Naše cenové pravidlá sú prívetivé a prehľadné pre klienta i úrady. Máme záujem vybudovať dlhodobé a kvalitné vzťahy s klientmi, a preto ceny určené dohodou nikdy neprekračujú ceny stanovené právnym predpisom aj napriek tomu, že ceny je možné upravovať a stanoviť dohodou aj nad rámec tohto predpisu.“... „Stálym klientom **ponúkame možnosť poskytovania právnej služby za symbolickú paušálnu mesačnú alebo štvrťročnú odmenu**“, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia.

Žalovaný žiadal, aby súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil prvostupňovému správnomu disciplinárnemu orgánu na nové konanie a rozhodnutie a zaviazal žalovaného k náhrade trov administratívneho a súdneho konania a trov právneho zastúpenia. Žalobca v žalobe zdôraznil, že v danom prípade nejde o disciplinárne previnenie, nakoľko nejde o konanie, ktoré je v rozpore so zákonom ani v rozpore s vnútorným poriadkom SAK, resp., ak by takýto rozpor existoval, potom musí byť vnútorný poriadok SAK v rozpore s právnym poriadkom štátu a s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, nakoľko by tento poriadok zakazoval pravidlá slobodného obchodného podnikania povolené ústavou, bol by diskriminačný voči iným podnikateľom, ak by zakazoval reklamu a zakazoval by aj poskytovanie presných a správnych informácií klientovi advokáta o jeho službách a o cene týchto služieb, lebo už účelom zákona o službách zamestnanosti a jeho dôvodovej správy je práve vyvinutie tlaku na zamestnávateľov, aby podporovali zamestnanosť postihnutých občanov. Zdôraznil, že zverejnená informácia vychádzala z inštrukcií Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, preto táto verejne dostupná informácia, vyplývajúca zo zákona, by potom bola vyhlásená za neprijateľnú a nezákonnú pre členov advokátskej komory, hoci ide o zámer zákona túto situáciu navodiť a presadiť do praxe v záujme ochrany zamestnanosti a uplatnenia telesne postihnutých priamo zákonodarcom. Žalobca zdôraznil, že reklamu nemožno úspešne zakázať žiadnemu podnikateľskému subjektu a ani ju obmedziť vnútorným poriadkom, nakoľko by išlo o neústavný postup. Reklama je pritom povolená aj vnútri rezortu od 1. januára 2013, kedy bol tento neústavný inštitút zrušený. Žalobca zdôraznil, že predovšetkým nepoužil žiadnu reklamu. O reklamu by išlo, ak by bola stránka ponúkaná alebo posiadaná zo strany žalobcu neurčenému okruhu subjektov, čo sa však nestalo. Základnou požiadavkou reklamy je jej šírenie, reklama navštevuje všetkých a teda aj tých, ktorí o ňu nemajú záujem, Reklamujúci subjekt musí reklamu aktívne šíriť, pričom webovú stránku navštevuje len ten, kto chce. Webová stránka má súkromný charakter a nie je určená neurčitému okruhu adresátov, nešíri sa sama, neoslovuje svojvoľne nikoho, ale je určená len osobe, ktorá hľadá právnu pomoc ako službu a vyhľadá ju ako číslo v telefónnom zozname. Záujemca si musí vyhľadať advokáta sám. Žalobca pritom ako advokát stručne informoval svojho potenciálneho klienta, ktorý ho navštívil na jeho webovej stránke, o znení zákona o zamestnanosti a vyzdvihol prednosti

tohto zákona ako i sociálne cítenie zákonodarcu. Žalobca zároveň nesúhlasil s vysloveným názorom žalovaného, že uvádzal v rozpore s predpismi komory reklamu, ktorá je nevecná, nepravdivá, zavádzajúca a spôsobilá ohroziť dôstojnosť advokátskeho stavu. Naopak, žalobca mal zato, že svojho klienta informoval úplne vecne o platových podmienkach pred úkonom právnej služby, tak ako to vyplýva zo ZoA a informácia je pravdivá, nakoľko má oporu vo vyhláške č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“). Je len subjektívny dojem komisie, či ide o informáciu spôsobilú ohroziť dôstojnosť advokátskeho stavu, tento subjektívny dojem je nepreskúmateľný. Tvrdenie žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že žalobca na webovej stránke voči súdom, úradom vystupoval tak, že narušil svoju nezávislosť, nesprával sa slušne a korektne, a úpravou zovňajšku neprispieval k dôstojnosti a vážnosti úkonov, na ktorých sa zúčastňuje, nie je namieste, nakoľko žiadne informácie takéhoto zamerania neboli na stránke uvedené a nevyplýva to ani z vykonaných dôkazov. Žalobca odmietol tvrdenie, že nevkusne reprezentuje výhodnosť poskytovania právnych služieb; zákonná možnosť zriadenia chránenej dielne je otvorená pre všetkých advokátov. Informácia o znení zákona o zamestnanosti na webovej stránke vznikla na telefonickú žiadosť návštevníkov stránky, ktorí sa zaujímali o vysvetlenie pojmu a dôsledkov informácie, že kancelária je chránenou dielňou; na žiadosť klientov bola spracovaná informácia o tom, ako si klient môže vypočítať cenu právnej služby v chránenej dielni. Ide pritom o osobnú komunikáciu s klientom cez webovú stránku. Žalobca mal zato, že použitie pravdivých, zákonných a nezakázaných a nezakázateľných informácií klientom na ich žiadosť na webovej stránke nie je ani v rozpore s advokátskou etikou ani žiadnou inou etikou. Za neetickú informáciu možno považovať iba takú, ktorú ako neetickú pociťuje široká verejnosť a nielen špeciálna skupina, ktorej to práve z jej subjektívnych dôvodov a dojmov momentálne nevyhovuje, alebo je pre ňu neprospešná. Ako neetickú by ju musel považovať každý, kto (webovú) stránku navštívil. Žalobca mal zato, že jeho konanie, z ktorého bol uznaný vinným z disciplinárneho deliktu nie je a nemôže byť deliktom, lebo nevyhovuje iba zo subjektívnych dôvodov jednotlivcom. Nejde o porušenie právnej povinnosti. Požiadavka a snaha na zakázanie ústavne dovoleného počínania je nepostihnuteľná, a preto nemôže ani naplniť znaky disciplinárneho deliktu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. Zdôraznil, že v konaní bolo nesporné, že žalobca na webovej stránke uverejnil oznam v znení, ako je uvedený vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, ktorú skutočnosť žalobca v priebehu disciplinárneho konania nepopieral a iba namietal, že obsahom oznamu neporušil žiadne ustanovenie ZoA a AP SAK. Advokátsky poriadok SAK, ktorý je stavovským predpisom a bol prijatý najvyšším orgánom Slovenskej advokátskej komory – konferenciou advokátov – upravil vo svojich ustanoveniach spôsob, ako môže advokát poskytovať verejnosti informácie o poskytovaní právnej služby. ZoA v § 18 ods. 3 a AP SAK v § 2 ods. 2 ukladajú advokátom povinnosť dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Žalobca podľa prvostupňového rozhodnutia tieto ustanovenia porušil, nakoľko prezentoval výhodnosť poskytovania svojich právnych služieb tým, že zvyrazňoval výhody, ktoré potenciálnym klientom prinesie spolupráca s ním, lebo budú mať možnosť vyhnúť sa odvodovej povinnosti voči štátu a právne služby im budú poskytnuté za symbolickú odmenu, čo nemôže viesť k inému záveru, ako tomu, že poskytnutie právnych služieb žalobcom bude lacnejšou alternatívou vo vzťahu k ostatným advokátom. Odvolací senát SAK mal potom za preukázané, že prvostupňový správny orgán vykonaným dokazovaním dostatočne zistil skutkový stav, aby mohol prijať rozhodnutie o tom, že žalobca zavinene porušil povinnosti vyplývajúce zo Zákona o advokácii a predpisu SAK, čo je disciplinárne previnenie advokáta. Žalovaný tak mal zato, že napadnuté rozhodnutie vychádza zo správne vyhodnoteného skutkového stavu a právneho

posúdenia, poukázal na celý obsah administratívneho spisu a odôvodnenie prvostupňového i napadnutého rozhodnutia.

Predmetom preskúmvacieho konania v predmetnej veci je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako odvolacieho správneho – disciplinárneho orgánu, v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konanie, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo. Súd preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia výlučne z dôvodov uvedených v žalobe.

Krajský súd konštatoval, že v prejednávanej veci je žalobcom advokát, zapísaný v zozname advokátov vedenom SAK. Advokácia pomáha uplatňovať ústavné práva fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Advokátske povolanie je slobodné povolanie, ktoré možno vykonávať len podľa tohto zákona (§ 2 ods. 3 ZoA). Zákon o advokácii pritom upravuje právne postavenie advokátov, ich práva a povinnosti pri výkone advokácie, právne postavenie zamestnancov advokáta. Predmetom právnej úpravy sú aj disciplinárne opatrenia a disciplinárne konanie a organizácia advokátov s právnym postavením SAK a jej orgánov.

V zmysle § 18 ods. 3 ZoA advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu, v ktorom záujme je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory, ktorý je pre advokátov záväzný.

Možnosť informovať verejnosť o poskytovaní právnych služieb advokátom upravoval Advokátsky poriadok SAK účinný od 19. júna 2010 do 14. júna 2013 v § 38; od 1. januára 2013 možnosť reklamy upravuje samotný ZoA v § 29b. Tieto ustanovenia stanovujú spôsob, rozsah a obmedzenia reklamy – informovania verejnosti o poskytovaní právnych služieb.

Vo vzťahu k žalobným námietkam súd mal v zhode so závermi disciplinárnych senátov SAK zato, že informácie zverejnené na webovej stránke žalobcu (resp. jej podstránkach) prekračujú rozsah povolených skutočností, o ktorých advokát v zmysle právnej úpravy môže informovať verejnosť, keď predovšetkým žalobca v rámci zverejnených informácií zdôraznil, vo vzťahu k chránenej dielni, skutočnosti vyzdvihujúce podmienky poskytovania právnych služieb pre určitú skupinu zamestnávateľov oproti iným advokátom, ktorých advokátska kancelária štatút chránenej dielne nemá. Zverejnené skutočnosti a informácie pritom nemajú vecný a objektívny charakter, pôsobia skôr znevažujúco k právnej úprave týkajúcej sa služieb zamestnanosti vo vzťahu k chránenej dielni konštatovaním, že „... to bude mať aj určitý reálny a užitočný efekt a peniaze nebudú vynaložené nadarmo“, resp. že „...štatút chráneného pracoviska žalobcu môže eliminovať u podnikateľov sankčný odvod za neplnenie zákonnej povinnosti“. Uvedené formulácie u potenciálneho klienta žalobcu môžu, resp. sú spôsobilé vzbudzovať presvedčenie, že právne služby mu budú žalobcom poskytnuté „zadarmo“ ako voľba klienta medzi odvodom do Sociálnej poisťovne alebo plnením advokátovi za právne služby oproti inému advokátovi, ktorého pracovisko štatút chránenej dielne nemá. Zároveň nejde o informácie, na ktorých zverejnenie by bol zamestnávateľ so štatútom chráneného pracoviska, v zmysle platnej právnej úpravy povinný. Nakoľko žalobca vyššie popísaným spôsobom zverejnil informácie v rozpore s povoleným rozsahom a spôsobom ustanoveným v ZoA a vnútornom predpise SAK – Advokátskom poriadku, porušil jemu záväzné pravidlá vyplývajúce z právnej úpravy.

Obdobné konštatovanie podľa názoru súdu platí k zverejnenej informácii – príkladu cien, pretože ide o skutočnosti prekračujúce v čase zverejnenia rozsah povolených informácií taxatívne vymedzených v § 38 ods. 1 AP SAK. Navyše, zverejnené informácie o možnosti symbolickej paušálnej odmeny a možnosti určenia ceny dohodou v rozsahu nižšej ako stanovenej právnym predpisom, navodzujú porovnávanie odmeny za právne služby s inými

advokátmi spôsobom naznačujúcim výhodnosť podmienok poskytovania právnych služieb u žalobcu, v porovnaní s inými advokátmi. Spôsob zverejnenej informácie rovnako nemožno považovať za vecný a korektný vo vzťahu k iným advokátom rešpektujúcim predpis komory prijatý Konferenciou advokátov.

K námietke žalobcu, že v danom prípade nešlo o reklamu, súd uzavrel, že v danom prípade zverejnené informácie majú charakter reklamy, nakoľko svojou webovou stránkou žalobca zverejnil informácie o poskytovaní právnych služieb a podmienkach ich poskytovania. Informovanie prostredníctvom webovej stránky je informovaním verejným, webová stránka je dostupná každému, nie len určitým a konkrétnym odberateľom služby. Skutočnosť, že vo vzťahu k webovej stránke si ju a jej obsah záujemca o právne služby musí sám vyhľadať a nie je mu zo strany informujúceho advokáta aktívne zasielaná, prípadne vnucovaná, nemení nič na jej verejnej dostupnosti. V tomto smere sám žalobca v žalobe uvádza, že pomocou návštevy webovej stránky si záujemca musí sám vyhľadať advokáta a zistiť si o ňom informácie, ktoré mu pomôžu zorientovať sa a zistiť základné informácie pre svoje rozhodnutie, čo je základným znakom reklamy a to rozhodovanie na základe prezentácie produktu (služby), v danom prípade zvýrazneným cenovými výhodami oproti iným advokátom, za ktorých žalobca právne služby poskytoval, resp. poskytuje.

Vo vzťahu k námietke žalobcu o neústavnosti vnútorných predpisov SAK súd poukázal na skutočnosť, že výkon advokácie je slobodným povoláním, ktoré upravuje osobitný zákon (ZoA), advokát podniká na základe iného ako živnostenského oprávnenia. Advokátom je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou, s právami a povinnosťami uvedenými v zákone a na základe zákona prijatých vnútorných predpisov advokátskej komory. Ústava Slovenskej republiky upravuje slobodu podnikania v čl. 35, ktorej ods. 2 ustanovuje, že zákon môže ustanoviť podmienky a obmedzenia výkonu určitých povolání a činností. V oblasti advokácie je tým zákonom práve ZoA, ktorý sám ustanovuje podmienky a obmedzenia výkonu advokácie; advokáciu nie je možné vykonávať mimo režimu upraveného ZoA. Iba advokát je oprávnený za odmenu poskytovať právne služby, inak by išlo o neoprávnené podnikanie. Nemožno hovoriť o diskriminácii vo vzťahu k rozsahu povoleného zverejňovania informácii vo vzťahu k iným podnikateľom, ktorí oprávnenie poskytovať právne služby nemajú. O diskrimináciu by mohlo ísť iba v prípade, že by podmienky zverejňovania informácii boli odlišne upravené v rámci osôb zapísaných do zoznamu advokátov oprávnených k výkonu advokácie. Naopak, advokáti viazaní ZoA a AP SAK majú pri informovaní verejnosti o poskytovaní právnych služieb rovnaké pravidlá, čo v rámci advokácie v tomto rozsahu akúkoľvek diskrimináciu vylučuje. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že ani táto námietka nie je dôvodná.

Pozornosti súdu však neušlo, že prvostupňové ako aj napadnuté rozhodnutie disciplinárnych senátov má vadu spočívajúcu v tom, že cituje § 38 ods. 1 AP SAK v znení účinnom od 15. júna 2013 v rozpore s návrhom na začatie disciplinárneho konania, ktorý poukazuje na AP SAK účinný od 19. júna 2010 do 14. júna 2013. Túto vadu súd považoval za písársku chybu vzniknutú pri vypracovávaní písomných rozhodnutí, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že v pôvodnom (zrušenom) prvostupňovom rozhodnutí bolo ustanovenie Advokátskeho poriadku citované správne a zároveň na § 38 ods. 1 Advokátskeho poriadku platnom v rozhodnom čase (zverejnenia informácie) poukázal odvolací disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia. Podľa názoru súdu táto vada nemá za následok nesprávnosť rozhodnutí disciplinárnych senátov. Žalobca navyše takúto žalobnú námietku v žalobe nevzniesol. Z vyššie uvedených dôvodov vyplývalo, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je z dôvodov uvedených v žalobe v súlade so zákonom, preto súd žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

IV.

ROZHODNUTIE

Poskytovanie právnych služieb advokátom je službou klientovi, a teda advokát je povinný rešpektovať pokyny a názor klienta bez ohľadu na to, či účasť na pojednávaní je alebo nie je hospodárna a akcentovanie presvedčenia advokáta o správnosti postupu je vo veci irelevantné, rovnako ako skutočnosť, či neúčastou na pojednávaní advokát spôsobil alebo nespôsobil klientovi škodu.

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 14. júla 2015, sp. zn. 1S/69/2014

Z odôvodnenia:

Včas podanou žalobou sa žalobca (advokát) domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej (SAK) – I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 21. mája 2014 sp. zn.: I. ODS-10/14:3521/2012, ktoré žiadal zrušiť a vrátiť vec správne mu orgánu na ďalšie konanie. Žalobu odôvodnil tým, že napadnutým rozhodnutím bolo rozhodované o jeho odvolaní proti rozhodnutiu X. disciplinárneho senátu DK SAK zo dňa 7. 2. 2014 sp. zn.: DS X.-30/13:3521/2012, ktoré napadol iba v časti tretieho výroku, ktorým bol uznaný za vinného, že ako právny zástupca spoločnosti B. s. r. o. sa nezúčastnil na pojednávaní nariadenom okresným súdom na deň 24. 5. 2012 o 9.00 hod. vo veci sp. zn.: 17C/122/2011, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta v sume 550 eur a povinnosť zaplatiť paušálne náklady konania v sume 352 eur. Napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté o jeho odvolaní a to I. odvolacím disciplinárnym senátom, ktorý rozhodol tak, že potvrdil napadnuté rozhodnutie vo výroku, ktorým bol uznaný za vinného a zmenil rozhodnutie v časti tak, že mu uložil disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu v sume 150 eur.

Žalobca namietal, že v odôvodnení rozhodnutia disciplinárny senát iba stručne konštatoval, čo uviedol ako dôvody odvolania a svoje rozhodnutie odôvodnil iba tým, že (citácia): „Obvinený jednoznačne nepreukázal, že o vzniknutej prekážke a prípadných následkoch absencie na pojednávaní klienta včas a v potrebnom rozsahu informoval.“ V súvislosti s touto argumentáciou žalobca uviedol, že podľa jeho názoru je toto rozhodnutie nedostatočne odôvodnené a zároveň chýba aj poukaz na konkrétne ustanovenie ZoA, ktoré bolo porušené, iba stručne konštatuje, že takéto konanie obvineného advokáta je porušením predpisov o advokácii. Zdôraznil, že dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je v demokratickom právnom štáte základnou podmienkou legitimacy každého rozhodnutia a zároveň sa príslušný orgán má vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré poškodený, obvinený, či iný účastník konania namieta. Žalobca namietal, že odvolací senát sa vôbec nevyjadril ku skutočnostiam, ktoré uviedol v odvolaní. Zdôraznil tiež, že v odôvodnení rozhodnutia žalovaná poukázala na § 1 ods. 2 ZoA, ktoré však žiadnym spôsobom žalobca neporušil, keďže klienta pred súdom riadne zastupoval a v tomto prípade na základe vykonaného dokazovania bolo zjavné, že súd prvého stupňa na nariadenom pojednávaní iba vyhlási rozsudok. V tomto prípade sa nedostavil na predmetné pojednávanie, pretože jeho zdravotný stav mu neumožňoval, aby sa na pojednávaní osobne zúčastnil, o čom mal jeho klient vopred vedomosť, keďže túto otázku spolu prekonzultovali, o čom svedčí aj skutočnosť, že sám sa na predmetné pojednávanie nedostavil. Predvolanie bolo doručené nielen žalobcovi, ale aj jeho klientovi. Vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a bolo nariadených niekoľko pojednávaní, na ktorých sa zisťoval skutkový ako aj právny stav veci. Súd prvého stupňa teda mal dostatočné podklady na rozhodnutie a určite aj právny názor na predmetný spor, a v tomto prípade, aj keby sa dostavil na pojednávanie, súd by inak ako rozhodnutím vo veci samej nekonal a to na základe vykonaného dokazovania. V dôsledku skutočnosti, že sa nedostavil na pojednávanie,

neporušil žiadne ustanovenie ZoA, keďže takýto postup bol s klientom riadne prerokovaný a odsúhlasený. Pokiaľ ide o skutočnosť, že v odvolaní nie je uvedený dôvod odvolania odňatie možnosti konať pred súdom, táto skutočnosť podľa žalobcu nie je dôvodom na udelenie disciplinárneho opatrenia a porušením ZoA, keďže podľa ZoA advokát koná tak, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Toto slovné spojenie sa vzťahuje na všetky vymedzené povinnosti advokáta. Disciplinárny senát podľa jeho názoru nemôže povedať, čo by v tom momente mal advokát urobiť alebo namietat, keďže to robí advokát na základe svojho presvedčenia a táto skutočnosť sa vzťahuje aj na zastupovanie klienta pred súdom. Poukázal na to, že jeho pracovníci vyvíjali značnú snahu od 8.00 hod. sa skontaktovať so spisovou kanceláriou predmetného senátu, pričom k skontaktovaniu došlo až o 9.00 hod. a predpokladal, že táto skutočnosť bude oznámená senátu. Podľa jeho názoru a presvedčenia urobil všetko, čo bolo v záujme jeho klienta a zároveň mu nespôsobil žiadnu škodu. Namietal, že odvolací disciplinárny senát sa žiadnym spôsobom nevyrovnal s jeho tvrdeniami a skutočnosťami, ktoré uviedol v odvolaní.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 9. 1. 2015 navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaná konštatovala, že druhostupňový orgán prejednávajúc odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu X. disciplinárneho senátu mal za preukázané, že žalobca pri poskytovaní právnej služby nepostupoval v súlade s § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, keď skutok bol riadne preukázaný. Bolo tiež nesporné, že ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní žalobca preukázateľne doručil súdu e-mailovou správou zo dňa 24. 5. 2012 až po skončení pojednávania. Návrh na začatie disciplinárneho konania o tomto previnení žalobcu bol podaný po prešetroaní sťažnosti, v ktorej sťažovatelia uvádzali, že sa žalobca na danom pojednávaní nezúčastnil a ospravedlnenie neúčasti zaslal súdu e-mailom až po 13.46 hod. Žalovaná vyjadrila nesúhlas s námietkou žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia. Táto námietka podľa žalovanej nie je opodstatnená, pretože v rozhodnutí X. disciplinárneho senátu tak, ako v rozhodnutí odvolacieho disciplinárneho senátu vo výrokovej časti je výslovne uvedený skutok, ktorý je disciplinárnym previnením žalobcu, sú uvedené ustanovenia ZoA, ktoré svojím konaním žalobca porušil a v odôvodneniach oboch rozhodnutí sú podrobne uvedené skutočnosti, na základe ktorých disciplinárne senáty dospeli k svojmu záveru, t. j., že konanie žalobcu je disciplinárnym previnením. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti je podľa názoru žalovanej nesporné, že žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť riadne a včas neospravedlnil spôsobom, ktorý by zaručoval, že sa pojednávajúci sudca o dôvodoch, pre ktoré sa nedostaví na pojednávanie, dozvedel pred začatím pojednávania vo veci. I keď žalobca v priebehu disciplinárneho konania uvádzal, že poveril všetkých svojich piatich zamestnancov pokynom „chyťte všetci piati telefóny a bombardujte súd a ospravedlňte neúčasť telefonicky“, nepreukázal, že sa jeho pokyn splnil, a že pochybenie nastalo na strane súdu, ako tvrdí, keďže jeho pracovníci sa dovolali na súd a oznámili neúčasť. Len spôsob telefonického ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, ktorý žalobca zvolil, nemožno považovať bez výhrad za správny, pretože v prípade iba telefonického ospravedlnenia právny zástupca nemá žiadnu istotu, že ospravedlnenie bude riadne a včas oznámené príslušnému sudcovi ešte pred začatím pojednávania osobou, ktorá telefonicky odkaz prevzala.

Záverom žalovaná uviedla, že pri dnešných telefonických možnostiach – v záujme splnenia požiadavky riadne a včas, ako i v záujme toho, aby bolo preukázateľné, že ospravedlnenie bolo doručené súdu, je samozrejmosťou poslať ospravedlnenie písomne a v prípadoch nepredvídaného a náhleho ochorenia (ako sa malo v danom prípade stať), zaslť oznámenie e-mailovou správou alebo faxovou správou, keďže obe technické možnosti boli na okresnom súde použiteľné. K námietke uvedenej v žalobe, menovite, že advokát koná tak, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné a toto slovné spojenie sa vzťahuje na všetky vy-

medzené povinnosti advokáta, žalovaná zdôraznila, že žalobca mal uzavretý zmluvný vzťah, predmetom ktorého bolo poskytovanie právnej pomoci, v rámci ktorého je advokát povinný chrániť a presadzovať záujmy klienta, konať čestne a svedomito a dodržiavať pravidlá profesijnej etiky. Nedostavenie sa na pojednávanie bez riadneho a včasného ospravedlnenia je takým konaním zo strany právneho zástupcu, ktoré nie je možné považovať za súladné so záujmom klienta, zohľadňujúc i zákonné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a argumentáciu, ktorú žalobca uviedol na odvolacom pojednávaní, že „vlastne tým, že na pojednávanie nešiel, došlo k určitému zhospodárneniu zastupovania“, nemožno považovať za adekvátnu.

Krajský súd po prerokovaní veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval, že žalovaná na výzvu súdu predložila kompletný administratívny spis, ktorý súd podrobne preskúmal a zhrnul priebeh i výsledky disciplinárneho konania voči žalobcovi.

Zo žaloby bolo nepochybné, že žalobca tvrdí, že nenaplnil skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, pretože svoju neúčast na pojednávaní dňa 24. 5. 2012 na okresnom súde ospravedlnil síce oneskorene, vyvinul maximálne úsilie, aby toto ospravedlnenie bolo príslušnému súdu oznámené včas a neúčastou na uvedenom pojednávaní svojmu klientovi nespôsobil žiadnu škodu.

Po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe sa krajský súd stotožnil s názorom žalovaného, že v konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia tým, že konal v rozpore s § 1 a § 18 ZoA. Z týchto ustanovení bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že advokát pri poskytovaní právnych služieb je povinný riadiť sa pokynmi klienta, ibaže by tieto jeho pokyny boli v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, odvolania je bez akýchkoľvek pochybností, že vyjadrenia žalobcu sú protirečivé, keď na jednej strane tvrdil, že predpokladal, že súd vzhľadom na jeho telefonické ospravedlnenie sa pojednávanie odročí, v odvolaní nenamietal, že bolo jeho klientovi odňaté právo konať pred súdom a vo vyjadrení pred disciplinárnym senátom tvrdil, že svojho klienta o tom, že sa pojednávanie na nariadenom pojednávaní pred okresným súdom 24. 5. 2012 nezúčastní, informoval. Žaloba už však takúto žalobnú námietku neobsahovala a sám žalobca na pojednávaní uviedol, že žiadnym spôsobom nemôže preukázať, že svojho klienta o tom, že sa na predmetnom pojednávaní nezúčastní, informoval a tento s jeho neúčastou na pojednávaní súhlasil.

Pre posúdenie disciplinárneho previnenia v predmetnej veci aj podľa názoru súdu nie je rozhodujúce, či svojmu klientovi svojou neúčastou na pojednávaní spôsobil alebo nespôsobil škodu. Poskytovanie právnych služieb advokátom je službou klientovi, a teda advokát je povinný rešpektovať pokyny a názor klienta bez ohľadu na to, či účasť na pojednávaní je alebo nie je hospodárna a akcentovanie presvedčenia advokáta o správnosti postupu je vo veci irelevantné. Advokát je povinný rešpektovať tak, ako už súd uviedol vyššie, pokyny klienta, jeho vôľu, ibaže by išlo o pokyny, ktoré by boli v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, čo v predmetnej veci preukázané nebolo. Po preskúmaní rozhodnutia a postupu druhostupňového správneho orgánu súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom, a preto podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Register rozhodnutí podľa ustanovení právnych predpisov

V [hranatých zátvorkách] je uvedené číslo rozhodnutia,
polotučne strana, na ktorej je publikované.

■ **Zákon č. 586/2003 o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov**

§ 1

DS VI.-116/2013:910/2013 [129] **309**

§ 1a

DS II.-82/13:842/2013 [37] **97**

§ 2 ods. 2

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**

§ 2 ods. 3

DS VII.-67/14: 3196/2013 [74] **177**

DS IV.-24/14:2723/2013 [98] **231**

§ 7 ods. 1

DS V.-45/13:4830/2012 [138] **340**

§ 9 ods. 1

DS II.-62/13:4644/2012 [94] **218**

DS II.-52/14:3300/2013 [95] **223**

DS III.-13/13:3488/2012 [97] **228**

II. ODS-17/13: 13:3488/12 [122] **295**

§ 17 ods. 1

DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**

DS VIII. 38/13:3786/2012 [78] **186**

DS X.-110/2013:1001/2013 [87] **207**

DS II.-62/13:4644/2012 [94] **218**

§ 18 ods. 1

I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**

I. ODS-34/13: 222/2013 [4] **17**

I. ODS-10/14:3521/2012 [5] **19**

I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**

II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**

II. ODS-29/13: 2560/2012 [13] **48**

II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**

II. ODS-99/2013:1432/2013 [15] **53**

II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**

III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**

III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**

III. ODS-31/14:2141/2013 [20] **66**

III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**

DS I.-71/12:183/2012 [24] **78**

DS I.-71/13:432/2013 [25] **80**

DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**

DS I.-41/13:212/2013 [30] **89**

I. DS-21/14:3069/2013 [31] **90**

DS I.-61/14:3590/2013 [33] **92**

DS I.-31/15:2765/2014 [36] **96**

DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**

DS II.-112/2013:1274/2013 [39] **104**

DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**

DS III. 83/13:418/2013 [43] **113**

DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**

DS III.-113/2013:1532/2013 [46] **122**

DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**

DS III.-23/15:2270/2014 [52] **133**

DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**

DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**

DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**

DS VI.-76/12:998/2012 [64] **159**

DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**

DS VII.-47/13: 3999/2012 [68] **168**

DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**

DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**

DS VII.47/14:503/2014 [75] **180**

DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**

DS VIII. 38/13:3786/2012 [78] **186**

DS VIII.-18/14:1704/2013 [79] **188**

DS VIII.-28/15:1595/2014 [80] **191**

DS IX.-49/15:2971/2014 [84] **200**

DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**

DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**

DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**

DS I.-75/13:4635/2012 [117] **283**

§ 18 ods. 2

I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**

I. ODS-34/13: 222/2013 [4] **17**

I. ODS-10/14:3521/2012 [5] **19**

I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**

I. ODS-17/15:2183/2009 [9] **32**

I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**

II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**

II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**

II. ODS-99/2013:1432/2013 [15] **53**

II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**

II. ODS-19/14:831/2013 [17] **58**

III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**

III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**

III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**

III. ODS-32/14: 3299/2013 [23] **75**

DS I.-71/12:183/2012 [24] **78**

DS I.-121/2013:1245/2013 [27] **83**

DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**

DS I.-41/13:212/2013 [30] **89**

I. DS-21/14:3069/2013 [31] **90**

DS I.-41/14:2632/2013 [32] **91**

DS I.-61/14:3590/2013 [33] **92**

DS I.-31/15:2765/2014 [36] **96**

DS II.-82/13:842/2013 [37] **97**

DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**

DS II.-112/2013:1274/2013 [39] **104**

DS III. 83/13:418/2013 [43] **113**

DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**

DS III.-53/14:407/2014 [50] **129**

DS V.-25/2012:3975/2011 [56] **140**

DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**

DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**

DS VI.-76/13:4634/2012 [60] **153**

DS VI.-86/13:794/2013 [61] **154**

DS VI.-56/13:3997/2012 [62] **156**

DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**

DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**

DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**

DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**

DS VII.47/14:503/2014 [75] **180**

DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**

DS VIII. 38/13:3786/2012 [78] **186**

DS VIII.-18/14:1704/2013 [79] **188**

DS IX.-69/13:628/2013 [82] **196**

DS IX.-49/15:2971/2014 [84] **200**

DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**

DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**

DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**
 II. ODS-38/13: 2573/2012 [114] **276**
 DSI.-75/13:4635/2012 [117] **283**
 III. ODS 4/15:580/2014 [123] **297**
 DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

§ 18 ods. 3

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 I. ODS-10/14:3521/2012 [5] **19**
 I. ODS-3/15: 3121/2013 [7] **26**
 II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**
 II. ODS-29/13: 2560/2012 [13] **48**
 II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**
 II. ODS-99/2013:1432/2013 [15] **53**
 III. ODS-2/15: 3255/2013 [21] **69**
 III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**
 III. ODS-32/14: 3299/2013 [23] **75**
 DSI.-41/13:212/2013 [30] **89**
 DSI.-101/14:996/2014 [34] **94**
 DS II.-112/2013:1274/2013 [39] **104**
 DS III. 83/13:418/2013 [43] **113**
 DS III.-93/13:625/2013 [44] **116**
 DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**
 DS III.-113/2013:1532/2013 [46] **122**
 DS III.-123/13:936/2013 [48] **126**
 DS V. 25/13:4035/2012 [55] **139**
 DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**
 DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**
 DS VI.-116/2013:910/2013 [65] **161**
 DS VI.-26/14:2634/2013 [66] **164**
 DS VII.-107/2013:856/2013 [69] **169**
 DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**
 DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**
 DS VII.-87/14:1606/2014 [73] **176**
 DS VII.-67/14: 3196/2013 [74] **177**
 DS VIII. 38/13:3786/2012 [78] **186**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**
 I. ODS-31/13: 454/2013 [104] **244**
 I. ODS-33/14:2510/2013 [106] **251**
 II. ODS-1/15:3256/2013 [107] **253**
 III. ODS-36/13:3489/2012 [108] **256**
 DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**
 DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**
 DS VII.-77/13:930/2013 [111] **267**
 DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**
 DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**
 II. ODS-38/13: 2573/2012 [114] **276**
 III. ODS-18/13:3093/2012 [116] **280**
 DSI.-75/13:4635/2012 [117] **283**
 DS IV.-14/14:2213/2013 [118] **284**
 DS VI.-96/14:1917/2014 [119] **286**
 DS VII.97/14:1126/2014 [120] **289**
 I. ODS-13/13: 2472/2011 [121] **292**
 III. ODS 4/15:580/2014 [122] **295**
 DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**

DS VI.-116/2013:910/2013 [129] **309**
 DS VIII.-8/13:2864/2012 [130] **311**
 DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**
 DS IX.-89/11:1106/2011 [132] **319**
 II. ODS-20/14:3775/2012 [133] **323**
 § 18 ods. 4
 I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**
 II. ODS-29/13: 2560/2012 [13] **48**
 II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**
 DS IV.-44/15:2490/2014 [54] **136**
 DS X.-90/14:1397/2014 [85] **202**
 DS IX.-49/12:4906/2011 [143] **347**

§ 21

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**
 DSI.-31/13:3726/2012 [29] **86**
 DS III.53/13:4420/2012 [42] **111**
 DS VII.-107/2013:856/2013 [69] **169**
 DS VIII.-18/14:1704/2013 [79] **188**
 DSI.-75/13:4635/2012 [117] **283**

§ 22 ods. 3

I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**

§ 23 ods. 1

II. ODS- 23/13: 1225/2012 [11] **40**
 DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**
 DS VII.-77/14:726/2014 [72] **175**
 DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

§ 24 ods. 4

DS IX.-49/13:3369/2012 [81] **193**

§ 28 ods. 2

DS VII.-27/14:1965/2013 [102] **239**

§ 28 ods. 4

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**
 I. ODS-12/15:1472/2012 [6] **23**
 I. ODS-3/15: 3121/2013 [7] **26**
 I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 II. ODS- 23/13: 1225/2012 [11] **40**
 II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**
 II. ODS-99/2013:1432/2013 [15] **53**
 III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**
 DSI.-71/12:183/2012 [24] **78**
 DSI.-11/15:2079/2014 [35] **95**
 DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**
 DS III.-33/13:3503/2012 [47] **124**
 DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**
 DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**
 DS III. 13/15:2146/2014 [51] **131**
 DS III.-23/15:2270/2014 [52] **133**
 DS IV.-64/13:354/2013 [53] **135**
 DS V. 25/13:4035/2012 [55] **139**

DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VI.-86/13:794/2013 [61] **154**
 DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**
 DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**
 DS X.-110/2013:1001/2013 [87] **207**
 I. ODS-4/14:1274/2013 [88] **210**
 III. ODS 13/15:698/2014 [89] **211**
 DSI.-11/14:2779/2013 [90] **214**
 DSI.-51/14:2858/2013 [91] **215**
 DSI.-81/14:447/2014 [92] **216**
 DSI. - 91/14:583/2014 [93] **217**
 DS II.-42/14: 492/2014 [96] **227**
 DS III.-13/13:3488/2012 [97] **228**
 DS IV.-94/14:1108/2014 [99] **233**
 DS IV.-114/14:1679/2014 [100] **235**
 DS IV.-4/15:1165/2014 [101] **237**
 DS VII.-27/14:1965/2013 [102] **239**
 DS IX.-29/14:2467/2013 [103] **240**
 III. ODS-36/13:3489/2012 [108] **256**
 DS IV.-124/2013:1104/2013 [134] **326**

§ 29 ods. 1

DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

§ 29a

DS VII.-67/14: 3196/2013 [74] **177**
 DS IV.-124/2013:1104/2013 [134] **326**
 DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330**

§ 29b

II. ODS-20/14:3775/2012 [133] **323**
 24S/29/2015 (KS v Ban-
 skej Bystrici) [III.] **357**

§ 56 ods. 1

III. ODS-18/13:3093/2012 [116] **280**

§ 57 ods. 7

DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**
 I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**
 DS. IV.-14/14:2213/2013 [118] **284**
 DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**
 III. ODS 29/14:1703/2013 [136] **336**
 20S/77/2014 (KS v Žiline) [II.] **354**

§ 58 ods. 2

DS IX.-49/13:3369/2012 [81] **193**
 DS III. 33/10:2818/2009 [139] **341**

§ 62 ods. 1

DS II.-45/13:4830/2012 [125] **300**
 DS II.-45/13:4830/2012 [126] **302**
 DS V.-45/13:4830/2012 [138] **340**

§ 63 ods. 1

DS V.-45/13:4830/2012 [138] **340**

§ 64 ods. 2DS V.-55/11: 4330/2010 [128] **307****§ 64 ods. 3**II. ODS-17/13: 13:3488/12 [122] **295**DS I.-1/14: 2543/2013 [124] **299**DS VI.-116/2013:910/2013 [129] **309**DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330****■ Advokátsky poriadok
schválený konferenciou
advokátov 15. júna 2013****§ 1 ods. 5**DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274****§ 2 ods. 1**II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**DS I.-71/13:432/2013 [25] **80**DS I.-121/2013:1245/2013 [27] **83**I. DS-21/14:3069/2013 [31] **90**DS III. 83/13:418/2013 [43] **113**DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**DS VI.-76/12:998/2012 [64] **159**DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270****§ 2 ods. 2**DS I.-101/14:996/2014 [34] **94**DS III.53/13:4420/2012 [42] **111**DS III. 83/13:418/2013 [43] **113**DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**DS VII.97/14:1126/2014 [120] **289**DS I.-1/14: 2543/2013 [124] **299**DS IX.-89/11:1106/2011 [132] **319**II. ODS-20/14:3775/2012 [133] **323****§ 2 ods. 3**I. ODS-13/13: 2472/2011 [121] **292**II. ODS-17/13: 13:3488/12 [122] **295**DS IV.-124/2013:1104/2013 [134] **326**DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330****§ 2 ods. 4**DS I.-101/14:996/2014 [34] **94**DS III.53/13:4420/2012 [42] **111**DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**DS VI.-26/14:2634/2013 [66] **164**DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**DS I.-75/13:4635/2012 [117] **283**DS VI.-96/14:1917/2014 [119] **286**I. ODS-13/13: 2472/2011 [121] **292****§ 5 ods. 1**I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**II. ODS-29/13: 2560/2012 [13] **48**III. ODS-31/14:2141/2013 [20] **66**III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**I. DS-21/14:3069/2013 [31] **90**DS II.-112/2013:1274/2013 [39] **104**DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**DS VI.-116/2013:910/2013 [65] **161****§ 5 ods. 2**DS II.-112/2013:1274/2013 [39] **104**DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**DS VII.-77/14:726/2014 [72] **175****§ 5 ods. 4**II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43****§ 5 ods. 5**DS III.-33/13:3503/2012 [47] **124**DS VI.-26/14:2634/2013 [66] **164****§ 6 ods. 1 písm. a)**I. ODS 10/13:1920/2012 [2] **12**I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**I. ODS-34/13: 222/2013 [4] **17**I. ODS-3/15: 3121/2013 [7] **26**I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**II. ODS-29/13: 2560/2012 [13] **48**III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**III. ODS-2/15: 3255/2013 [21] **69**III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**DS I.-121/2013:1245/2013 [27] **83**DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**DS I.-41/13:212/2013 [30] **89**DS I.-61/14:3590/2013 [33] **92**DS I.-11/15:2079/2014 [35] **95**DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**DS II.-22/15:2562/2015 [41] **108**DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**DS V.-25/2012:3975/2011 [56] **140**DS V.-115/11: 2246/2011 [57] **142**DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**DS VI.-56/13:3997/2012 [62] **156**DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**DS VII.-47/13: 3999/2012 [68] **168**DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**DS VII.-87/14:1606/2014 [73] **176**DS VII.47/14:503/2014 [74] **177**DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**DS IX.-49/15:2971/2014 [84] **200**DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315****§ 6 ods. 1 písm. b)**I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**DS I.-61/14:3590/2013 [33] **92**DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149****§ 6 ods. 1 písm. c)**I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**DS I.-41/13:212/2013 [30] **89**DS I.-11/15:2079/2014 [35] **95**DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**DS III.-123/13:936/2013 [48] **126**DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**DS III. 13/15:2146/2014 [51] **131**DS IV.-64/13:354/2013 [53] **135**DS V. 25/13:4035/2012 [55] **139**DS V.-25/2012:3975/2011 [56] **140**DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174****§ 9 ods. 1**DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**DS VII.-77/14:726/2014 [72] **175****§ 10**DS I.-101/2013:1320/2013 [26] **81****§ 11 ods. 2**DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182****§ 11 ods. 3**I. ODS-12/15:1472/2012 [6] **23**II. ODS-99/2013:1432/2013 [15] **53**III. ODS-2/15: 3255/2013 [21] **69**III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**III. ODS-32/14: 3299/2013 [23] **75**DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182****§ 13**I. ODS-3/15: 3121/2013 [7] **26**I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**II. ODS-29/13: 2560/2012 [13] **48**II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**III. ODS-2/15: 3255/2013 [21] **69**III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**III. ODS-32/14: 3299/2013 [23] **75**DS I.-41/14:2632/2013 [32] **91**DS I.-31/15:2765/2014 [36] **96**DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**DS III.-93/13:625/2013 [44] **116**DS III.-113/2013:1532/2013 [46] **122**DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**DS VII.-47/13: 3999/2012 [68] **168**DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**DS VIII. 8/14: 2028/2013 [77] **185**

DS VIII.-38/13:3786/2012 [78] **186**
 DS VIII.-28/15:1595/2014 [80] **191**
 DS IX.-49/13:3369/2012 [81] **193**
 DS IX.-89/14:937/2014 [83] **198**
 DS X.-20/13:3716/2012 [85] **202**
 DS X.-110/2013:1001/2013 [86] **205**
 DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

§ 14 ods. 1

DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**

§ 14 ods. 2

DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**
 I. ODS-22/13:3401/2011 [115] **278**
 DS VII.97/14:1126/2014 [120] **289**

§ 29

DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**
 I. ODS-31/13: 454/2013 [104] **244**
 I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**
 III. ODS-36/13:3489/2012 [108] **256**
 DS VII.-77/13:930/2013 [111] **267**
 DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**

§ 30

III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**
 III. ODS-2/15: 3255/2013 [21] **69**
 DS X.-110/2013:1001/2013 [87] **207**

§ 31

DS II.-62/13:4644/2012 [94] **218**
 DS II.-45/13:4830/2012 [125] **300**
 DS II.-45/13:4830/2012 [126] **302**

§ 33

I. ODS-13/13: 2472/2011 [121] **292**
 II. ODS-17/13: 13:3488/12 [122] **295**
 DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330**

§ 38

II. ODS-1/15:3256/2013 [107] **253**
 DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**
 II. ODS-20/14:3775/2012 [133] **323**

§ 39

DS IX.-69/13:628/2013 [82] **196**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**
 DS IV.-114/14:1679/2014 [100] **235**

§ 40 ods. 1

DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**
 DS VI.-96/14:1917/2014 [119] **286**
 III. ODS-4/15:580/2014 [123] **297**
 DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

§ 40 ods. 2

I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**

§ 40 ods. 3

DS I.-1/14: 2543/2013 [124] **299**

§ 42

DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**

■ Disciplinárny poriadok schválený konferenciou advokátov 15. júna 2013

§ 15 ods. 3

DS III.-73/14:790/2014 [141] **344**

§ 18 ods. 5

III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**

§ 18 ods. 7

III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**
 DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**
 DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**

■ Uznesenie č. 2 Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory z 11. 3. 2005

čl. 6

III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**

■ Uznesenie konferencie advokátov o výchove advokátskych koncipientov a ďalšom vzdelávaní advokátov z 15. 6. 2013

§ 5 ods. 2

DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

■ Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

§ 6

DS I.-101/2013:1320/2013 [26] **81**
 DS IX.-89/14:937/2014 [83] **198**

§ 15

DS I.-101/2013:1320/2013 [26] **81**

■ Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok

§ 119 ods. 2

I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**

§ 120 ods. 2

DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**
 DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**

§ 278 ods. 1

DS. IV.-14/14:2213/2013 [118] **284**

DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**

DS II.-12/14:2324/2013 [137] **339**

Vecný register

V [hranatých zátvorkách] je uvedené číslo rozhodnutia, **polotučne** strana, na ktorej je publikované.

■ autorizácia zmlúv o prevode nehnuteľností

DS II.-82/13:842/2013 [37] **97**

■ dohľad nad praxou koncipienta

DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**
DS VI.-96/14:1917/2014 [119] **286**
DS I.-1/14:2543/2013 [124] **299**
DS II.-45/13:4830/2012 [125] **300**
DS II.-45/13:4830/2012 [126] **302**
DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**
DS V.-55/11:4330/2010 [128] **307**

■ dohoda o odmene advokáta

I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**
I. ODS-17/15:2183/2009 [9] **32**
II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**
III. ODS-2/15:3255/2013 [21] **69**
DS I.-101/2013:1320/2013 [26] **81**
DS III.-93/13:625/2013 [44] **116**
DS III. 13/15:2146/2014 [51] **131**
DS IV.-44/15:2490/2014 [54] **136**
DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**
DS IX.-49/13:3369/2012 [81] **193**

■ dohoda o úschove

DS VI.-76/12:998/2012 [64] **159**

■ dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia

DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**

■ doručovanie písomností klientovi

I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**
I. ODS-34/13:222/2013 [4] **17**
I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**
DS I.-61/14:3590/2013 [33] **92**
DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
DS II.-22/15:2562/2015 [41] **108**
DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**
DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**
DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**
DS VII.-87/14:1606/2014 [73] **176**
DS VII.47/14:503/2014 [75] **180**
DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

■ dôkazné bremeno

DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
III. ODS 29/14:1703/2013 [136] **336**

■ dôstojnosť advokátskeho stavu

II. ODS-29/13:2560/2012 [13] **48**
DS I.-101/14:996/2014 [34] **94**
DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**
DS VI.-116/2013:910/2013 [65] **161**
DS VI.-26/14:2634/2013 [66] **164**
DS VII.-67/14:3196/2013 [74] **177**
I. ODS-31/13:454/2013 [104] **244**
I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**
I. ODS-33/14:2510/2013 [106] **251**
II. ODS-1/15:3256/2013 [107] **253**
III. ODS-36/13:3489/2012 [108] **256**
DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**
DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**
DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**
DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**
II. ODS-38/13:2573/2012 [114] **276**
I. ODS-22/13:3401/2011 [115] **278**
III. ODS-18/13:3093/2012 [116] **280**
DS I.-75/13:4635/2012 [117] **283**
DS IV.-14/14:2213/2013 [118] **284**
DS VI.-96/14:1917/2014 [119] **286**
DS VII.97/14:1126/2014 [120] **289**
I. ODS-13/13:2472/2011 [121] **292**
DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**
DS VIII.-8/13:2864/2012 [131] **315**
DS IX.-89/11:1106/2011 [132] **319**
II. ODS-20/14:3775/2012 [133] **323**
DS IV.-124/2013:1104/2013 [134] **326**
DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330**

■ dôstojnosť a vážnosť úkonov a chovania advokáta

DS I.-101/14:996/2014 [34] **94**
DS III. 83/13:418/2013 [43] **113**
DS VII.-67/14:3196/2013 [74] **177**
I. ODS-31/13:454/2013 [104] **244**
I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**
I. ODS-33/14:2510/2013 [106] **251**
II. ODS-1/15:3256/2013 [107] **253**
III. ODS-36/13:3489/2012 [108] **256**
DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**

DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**

DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**

DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**

I. ODS-22/13:3401/2011 [115] **278**

DS VI.-96/14:1917/2014 [119] **286**

DS VII.97/14:1126/2014 [120] **289**

■ expresívne výrazy

I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**
III. ODS-36/13:3489/2012 [108] **256**
DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**
DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**
DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**
DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**
DS IX.-89/11:1106/2011 [132] **319**

■ financovanie účasti koncipienta na seminároch

DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

■ finančné vysporiadanie s klientom

I. ODS-3/15:3121/2013 [7] **26**
I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**
II. ODS-29/13:2560/2012 [13] **48**
II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**
III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**
III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**
III. ODS-2/15:3255/2013 [21] **69**
III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**
III. ODS-32/14:3299/2013 [23] **75**
DS I.-41/14:2632/2013 [32] **91**
DS I.-31/15:2765/2014 [36] **96**
DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**
DS III.-93/13:625/2013 [44] **116**
DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**
DS III. 13/15:2146/2014 [51] **131**
DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**
DS VIII. 8/14:2028/2013 [77] **185**
DS VIII. 38/13:3786/2012 [78] **186**
DS IX.-49/13:3369/2012 [81] **193**
DS IX.-89/14:937/2014 [83] **198**
DS X.-110/2013:1001/2013 [87] **207**

■ chyba v účtovnom doklade

DS I.-41/14:2632/2013 [32] **91**

■ in dubio pro reo

DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**
 III. ODS 29/14:1703/2013 [136] **336**
 DS III.-113/12:2144/2012 [140] **343**

■ konanie v rozpore so záujmami klienta

I. ODS-10/14:3521/2012 [5] **19**
 I. ODS-3/15:3121/2013 [7] **26**
 I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**
 I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**
 II. ODS-29/13:2560/2012 [13] **48**
 II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**
 DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**
 I. DS-21/14:3069/2013 [31] **90**
 DS I.-31/15:2765/2014 [36] **96**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
 DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**
 DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**
 DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**
 DS III.-23/15:2270/2014 [52] **133**
 DS V.-35/12:4193/2011 [58] **146**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VI.-56/13:3997/2012 [62] **156**
 DS VI.-116/2013:910/2013 [65] **161**
 DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**
 DS IX.-49/15:2971/2014 [84] **200**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**

■ konflikt záujmov

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**
 III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**
 DS I.-31/13:3726/2012 [29] **86**
 DS III.53/13:4420/2012 [42] **111**
 DS VI.-26/14:2634/2013 [66] **164**
 DS VII.-107/2013:856/2013 [69] **169**
 DS VIII.-18/14:1704/2013 [79] **188**
 DS VI.-116/2013:910/2013 [129] **309**

■ kontaktovanie klienta

DS II.-112/2013:1274/2013 [39] **104**
 DS II.-22/15:2562/2015 [41] **108**

■ kontrola podaní vypracovaných koncipientom

DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**

■ mlčanlivosť advokáta

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 II. ODS-23/13:1225/2012 [11] **40**
 DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**
 DS VII.-77/14:726/2014 [72] **175**
 III. ODS 13/15:698/2014 [89] **211**
 DS III.-13/13:3488/2012 [98] **231**
 DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

■ mzda advokátskeho koncipienta

III. ODS 4/15:580/2014 [123] **297**
 DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**

■ náležitosti skutkovej vety

DS. IV.-14/14:2213/2013 [118] **284**
 DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**

■ námietka zaujatosti

II. ODS-1/15:3256/2013 [107] **253**
 DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**

■ nárok na prisúdenú náhradu trov konania

DS I.-101/2013:1320/2013 [26] **81**
 DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**

■ návšteva klienta vo väzbe

II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**
 DS II.-112/2013:1274/2013 [39] **104**
 DS III.-23/15:2270/2014 [52] **133**

■ nečinnosť advokáta

I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**
 II. ODS-29/13:2560/2012 [13] **48**
 DS I.-121/2013:1245/2013 [27] **83**
 DS I.-41/13:212/2013 [30] **89**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
 DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**
 DS V.-35/12:4193/2011 [58] **146**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**

■ neoprávnené zvýhodnenie klienta informáciou o bývalom klientovi

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 DS I.-31/13:3726/2012 [29] **86**
 DS VII.-107/2013:856/2013 [69] **169**
 DS VIII.-18/14:1704/2013 [79] **188**

■ neprimeranosť disciplinárneho opatrenia

I. ODS-10/14:3521/2012 [5] **19**
 I. ODS-12/15:1472/2012 [6] **23**
 II. ODS-29/13:2560/2012 [13] **48**
 II. ODS-19/14:831/2013 [17] **58**
 III. ODS-32/14:3299/2013 [23] **75**
 DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**

■ nereagovanie na výzvu súdu

DS I.-71/13:432/2013 [25] **80**
 DS I.-121/2013:1245/2013 [27] **83**
 DS VI.-56/13:3997/2012 [62] **156**

■ objektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu

DS IX.-49/13:3369/2012 [81] **193**
 DS II.-52/14:3300/2013 [95] **223**

■ odborná starostlivosť

I. ODS-10/14:3521/2012 [5] **19**
 I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**
 I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 II. ODS-29/13:2560/2012 [13] **48**
 II. ODS-19/14:831/2013 [17] **58**
 III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**
 III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**
 DS I.-71/13:432/2013 [25] **80**
 DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**
 I. DS-21/14:3069/2013 [31] **90**
 DS II.-82/13:842/2013 [37] **97**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
 DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**
 DS III.-23/15:2270/2014 [52] **133**
 DS V.-35/12:4193/2011 [58] **146**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VI.-76/13:4634/2012 [60] **153**
 DS VI.-56/13:3997/2012 [62] **156**
 DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**
 DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**
 DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**
 DS IX.-49/15:2971/2014 [84] **200**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**

■ odmietnutie pokynu klienta

II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**

■ odôvodnenie disciplinárneho rozhodnutia

205/77/2014 (KS v Žiline) [II.] **354**

■ odvolanie splnomocnenia

III. ODS-31/14:2141/2013 [20] **66**

■ ochrana práv a záujmov klienta

I. ODS-10/14:3521/2012 [5] **19**
 I. ODS-3/15:3121/2013 [7] **26**
 I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**
 I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**
 II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**
 II. ODS-19/14:831/2013 [17] **58**
 III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**
 III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**
 DS I.-71/13:432/2013 [25] **80**
 DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**
 I. DS-21/14:3069/2013 [31] **90**
 DS I.-31/15:2765/2014 [36] **96**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
 DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**
 DS III. 83/13:418/2013 [43] **113**
 DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**
 DS V.-35/12:4193/2011 [58] **146**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**

DS VI.-56/13:3997/2012 [62] **156**
 DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**
 DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**
 DS IX.-49/15:2971/2014 [84] **200**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**
 DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**

■ oneskorené podanie disciplinárneho návrhu

DS IX.-49/13:3369/2012 [81] **193**
 DS II.-52/14:3300/2013 [95] **223**
 DS III. 33/10:2818/2009 [139] **341**

■ oprávnenosť účtovania úkonov právnej služby

I. ODS-17/15:2183/2009 [9] **32**
 III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**

■ pobočka advokátskej kancelárie

DS I.-1/14: 2543/2013 [124] **299**

■ podávanie trestných oznámení advokátom

II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**

■ podielová odmena

DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**

■ porušenie všeobecne záväžného právneho predpisu

DS II.-82/13:842/2013 [37] **97**
 DS III.-93/13:625/2013 [44] **116**

■ poskytovanie právnych služieb mimo výkonu advokácie

DS IV.-24/14:2723/2013 [98] **231**
 DS IV.-124/2013:1104/2013 [134] **326**
 DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330**

■ postup podľa pokynov klienta

I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**
 I. ODS-3/15: 3121/2013 [7] **26**
 I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**
 III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**
 III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**
 DS I.-31/15:2765/2014 [36] **96**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
 DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**
 DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**
 DS II.-32/15:1724/2014 [109] **259**
 DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**

■ postúpenie pohľadávky zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb

II. ODS- 23/13: 1225/2012 [11] **40**

■ poukázanie platby klientovi

III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**

DS III. 13/15:2146/2014 [51] **131**
 DS VI.-6/14:2029/13 [63] **157**
 DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**

■ poverenie advokát-skeho koncipienta

DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**
 DS VI.-96/14:1917/2014 [119] **286**
 I. ODS-13/13: 2472/2011 [121] **292**
 II. ODS-17/13: 13:3488/12 [122] **295**
 DS VIII.-8/13:2864/2012 [130] **311**

■ povinnosť advokáta informovať klienta (spotrebiteľa) o výške odmeny

II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**
 DS III. 13/15:2146/2014 [51] **131**
 DS IV.-44/15:2490/2014 [54] **136**
 DS X.-90/14:1397/2014 [85] **202**
 DS IX.-49/12:4906/2011 [143] **347**

■ povinnosť advokáta odpovedať klientovi na jeho žiadosť

I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**
 I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**
 III. ODS-2/15: 3255/2013 [21] **69**
 DS I.-11/15:2079/2014 [35] **95**
 DS III.-113/2013:1532/2013 [46] **122**
 DS III.-123/13:936/2013 [48] **126**
 DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**
 DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**
 DS III. 13/15:2146/2014 [51] **131**
 DS IV.-64/13:354/2013 [53] **135**
 DS V. 25/13:4035/2012 [55] **139**
 DS V.-25/2012:3975/2011 [56] **140**
 DS VI.-56/13:3997/2012 [62] **156**
 DS VII.-47/13: 3999/2012 [68] **168**
 DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**
 DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**

■ povinnosť advokáta vyjadriť sa na požiadanie komory

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**
 I. ODS-3/15: 3121/2013 [7] **26**
 I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**
 II. ODS-99/2013:1432/2013 [15] **53**
 III. ODS-2/15: 3255/2013 [21] **69**
 III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**
 DS I.-71/12:183/2012 [24] **78**
 DS I.-11/15:2079/2014 [35] **95**
 DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**
 DS III. 63/14:727/2014 [49] **127**
 DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**

DS III. 13/15:2146/2014 [51] **131**
 DS IV.-64/13:354/2013 [53] **135**
 DS V. 25/13:4035/2012 [55] **139**
 DS V.-25/2012:3975/2011 [56] **140**
 DS V.-35/12: 4193/2011 [58] **146**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VI.-86/13:794/2013 [61] **154**
 DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**
 DS X.-110/2013:1001/2013 [87] **207**
 I. ODS-4/14:1274/2013 [88] **210**
 DS I.-81/14:447/2014 [92] **216**
 DS II.-42/14: 492/2014 [96] **227**
 DS IV.-94/14:1108/2014 [98] **231**
 DS IV.-114/14:1679/2014 [100] **235**
 DS IV.-4/15:1165/2014 [101] **237**
 DS VII.-27/14:1965/2013 [102] **239**
 DS IX.-29/14:2467/2013 [103] **240**
 III. ODS-36/13:3489/2012 [108] **256**
 DS IV.-124/2013:1104/2013 [134] **326**

■ povinnosť odmietnuť poskytnutie právnych služieb

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 II. ODS-9/14:659/2013 [12] **43**
 DS I.-31/13:3726/2012 [29] **86**
 DS III.53/13:4420/2012 [42] **111**
 DS VII.-107/2013:856/2013 [69] **169**
 DS VIII.-18/14:1704/2013 [79] **188**
 DS I.-75/13:4635/2012 [117] **283**

■ povinnosť poučiť klienta

II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**
 DS I.-71/12:183/2012 [24] **78**
 DS III. 53/14:407/2014 [50] **129**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VI.-76/13:4634/2012 [60] **153**

■ povinnosť riadne a včas informovať klienta

I. ODS 10/13:1920/2012 [2] **12**
 I. ODS-2/14:1164/2013 [3] **15**
 I. ODS-34/13: 222/2013 [4] **17**
 I. ODS-3/15: 3121/2013 [7] **26**
 I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**
 I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 II. ODS-29/13: 2560/2012 [13] **48**
 III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**
 DS I.-121/2013:1245/2013 [27] **83**
 DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**
 DS I.-41/13:212/2013 [30] **89**
 DS I.-61/14:3590/2013 [33] **92**
 DS I.-11/15:2079/2014 [35] **95**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
 DS II.-72/13:519/2013 [40] **104**
 DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**

DS V.-115/11:2246/2011 [57] **142**
 DS V.-35/12:4193/2011 [58] **146**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**
 DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**
 DS VII.-37/14:9/2014 [71] **174**
 DS VII.-87/14:1606/2014 [73] **176**
 DS VII.-47/14:503/2014 [75] **180**
 DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**
 DS IX.-49/15:2971/2014 [84] **200**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**

pozastavenie výkonu advokácie

DS I.-71/12:183/2012 [24] **78**
 DS II.-62/13:4644/2012 [94] **218**
 DS II.-52/14:3300/2013 [95] **223**
 DS III.-13/13:3488/2012 [97] **228**

pôžička pre advokáta

DS III.-33/13:3503/2012 [47] **124**

pracovný alebo obdobný pomer advokáta/advokátskeho koncipienta

DS II.-45/13:4830/2012 [125] **300**
 DS II.-45/13:4830/2012 [126] **302**
 DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330**

pravdivosť informácií vo vyjadreniach advokáta

I. ODS-31/13:454/2013 [104] **244**
 II. ODS-1/15:3256/2013 [107] **253**
 DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**
 I. ODS-22/13:3401/2011 [115] **278**
 DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330**

preberanie zásie- lok v sídle advokáta

III. ODS-2/15:3255/2013 [21] **69**
 DS III.-33/13:3503/2012 [47] **124**
 DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**
 DS IX.-69/13:628/2013 [82] **196**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**
 DS IV.-114/14:1679/2014 [100] **235**

predloženie spisu klien- ta orgánom SAK

I. ODS-28/13:2468/2012 [1] **8**
 I. ODS-12/15:1472/2012 [6] **23**
 DS I.-11/15:2079/2014 [35] **95**
 DS III.-13/15:2146/2014 [51] **131**
 DS III.-23/15:2270/2014 [52] **133**
 DS VI.-76/14:581/2014 [76] **182**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**
 III. ODS 13/15:698/2014 [89] **211**
 DS I.-11/14:2779/2013 [90] **214**
 DS I.-51/14:2858/2013 [91] **215**

DS I.-91/14:583/2014 [93] **217**
 DS III.-13/13:3488/2012 [97] **228**
 DS IV.-94/14:1108/2014 [99] **233**
 DS IV.-4/15:1165/2014 [101] **237**

premlčanie discipli- nárneho previnenia

DS IX.-49/13:3369/2012 [81] **193**

prerušenie discipli- nárneho konania

DS V.-45/13:4830/2012 [138] **340**
 DS III.-73/14:790/2014 [141] **344**

použitie prostriedkov na stanovený účel

I. ODS-12/15:1472/2012 [6] **23**

prekážka pri výkone advokácie

DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VIII.-38/13:3786/2012 [78] **186**
 DS X.-110/2013:1001/2013 [87] **207**

prevzatie rozhodnutí advokátom

III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**

prevzatie zastupovania

III. ODS-31/14:2141/2013 [20] **66**
 DS V.-35/12:4193/2011 [58] **146**
 DS VI.-86/13:794/2013 [61] **154**
 DS VI.-116/2013:910/2013 [129] **309**

reklama advokáta

II. ODS-20/14:3775/2012 [133] **323**
 DS IV.-124/2013:1104/2013 [134] **326**
 24S/29/2015 (KS v B. Bystrici) [III.] **357**

sídlo advokáta

DS VII.-27/14:1965/2013 [102] **239**
 DS I.-1/14:2543/2013 [124] **299**

slušnosť a korektnosť voči súdom a úradom

I. ODS-31/13:454/2013 [104] **244**
 I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**
 I. ODS-33/14:2510/2013 [106] **251**
 II. ODS-1/15:3256/2013 [107] **253**
 III. ODS-36/13:3489/2012 [108] **256**
 DS VII.-77/13:930/2013 [111] **267**
 DS VII.-87/13:840/2013 [112] **270**
 DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**
 DS IX.-89/11:1106/2011 [132] **319**

spôsob komunikácie me- dzi advokátom a klientom

I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**

DS VII.-47/14:503/2014 [75] **180**

správca konkurzej podstaty

DS V.-55/11:4330/2010 [128] **307**

správnosť vyúčtova- nia odmeny advokáta

DS III.-93/13:625/2013 [44] **116**

svojpomocné konanie

DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**

subjektívna lehota na poda- nie disciplinárneho návrhu

DS III.-33/10:2818/2009 [139] **341**

totožnosť skutku

DS II.-12/14:2324/2013 [137] **339**

účasť na pojednávaní/ procesnom úkone

I. ODS-10/14:3521/2012 [5] **19**
 DS III.-53/14:407/2014 [50] **129**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VIII.-38/13:3786/2012 [78] **186**
 DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**
 DS VII.-77/13:930/2013 [111] **267**
 1S/69/2014 (KS v Prešove) [IV.] **362**

účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb

I. ODS-17/15:2183/2009 [9] **32**
 II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**
 III. ODS-32/14:3299/2013 [23] **75**

ukončenie zastupovania

III. ODS-31/14:2141/2013 [20] **66**
 DS III.-93/13:625/2013 [44] **116**
 DS VI.-116/2013:910/2013 [65] **161**

uplynutie lehoty na poda- nie opravného prostriedku

I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**
 III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**
 DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**
 DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**
 DS IX.-49/15:2971/2014 [84] **200**

urážka protistrany

DS VII.-97/14:1126/2014 [120] **289**

ustanovený právny zástupca

DS I.-71/12:183/2012 [24] **78**
 DS II.-112/2013:1274/2013 [39] **104**
 DS III.-103/2013:1418/2013 [45] **118**
 DS III.-23/15:2270/2014 [52] **133**
 DS V.-25/2012:3975/2011 [56] **140**
 DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**
 DS VII.-77/14:726/2014 [72] **175**

■ **úkon právnej služby**DS X.-90/14:1397/2014 [85] **202**■ **vady disciplinárneho rozhodnutia**3 Sžo/53/2013 (NS SR) [I.] **352**■ **vecnosť vyjadrenia advokáta**II. ODS-1/15:3256/2013 [107] **253**DS IV.-4/13:2932/2012 [110] **263**DS VIII.-18/15:2280/2014 [113] **274**I. ODS-22/13:3401/2011 [115] **278**III. ODS-18/13:3093/2012 [116] **280**DS VII.97/14:1126/2014 [120] **289**■ **vrátenie dokladov klientovi**III. ODS 7/15:2697/2013 [22] **71**DS I.-31/15:2765/2014 [36] **96**DS III.-113/2013:1532/2013 [46] **122**DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**DS VI.-76/12:998/2012 [64] **159**DS VIII.-28/15:1595/2014 [80] **191**DS X.-20/13:3716/2012 [86] **205**DS X.-110/2013:1001/2013 [87] **207**DS VIII.-28/14:2483/2013 [131] **315**■ **vymáhanie pohľadavok advokátom**DS VI.-96/14:1917/2014 [119] **286**DS IV.-114/2013:1104/2013 [135] **330**■ **vystavenie príjmového dokladu o prijatej platbe**III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**■ **vyúčtovanie odmeny advokáta**I. ODS-11/14:3550/2009 [8] **29**I. ODS-17/15:2183/2009 [9] **32**II. ODS-5/14:135/2011 [14] **51**III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**DS I.-41/14:2632/2013 [32] **91**DS VII.-47/13: 3999/2012 [68] **168**■ **vyúčtovanie platby klientovi**II. ODS-99/2013:1432/2013 [15] **53**III. ODS-2/15: 3255/2013 [21] **69**III. ODS-32/14: 3299/2013 [23] **75**■ **vzťah závislosti medzi advokátom a klientom**DS III.-33/13:3503/2012 [47] **124**DS VI.-26/14:2634/2013 [66] **164**■ **zákonnosť dôkazu**I. ODS-24/14:667/2013 [105] **247**■ **záloha na odmenu advokáta**III. ODS-32/14: 3299/2013 [23] **75**DS I.-41/14:2632/2013 [32] **91**■ **zamestnávanie advokátskeho koncipienta**DS II.-62/13:4644/2012 [94] **218**■ **zastupovanie v čase pozastavenia výkonu advokácie**DS II.-62/13:4644/2012 [94] **218**DS II.-52/14:3300/2013 [95] **223**DS III.-13/13:3488/2012 [97] **228**II. ODS-17/13: 13:3488/12 [122] **295**■ **zastupovanie v rovnakej alebo súvisiacej veci**DS I.-31/13:3726/2012 [29] **86**■ **zmarenie možnosti využiť právny prostriedok**I. ODS-34/13: 222/2013 [4] **17**I. ODS-23/15:2494/2013 [10] **36**II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**III. ODS-3/13:3081/2012 [18] **60**III. ODS-15/13:539/2013 [19] **63**DS I.-71/12:183/2012 [24] **78**DS I.-71/13:432/2013 [25] **80**DS I.-131/13:815/2013 [28] **84**I. DS-21/14:3069/2013 [31] **90**DS II.-102/13:1555/2013 [38] **100**DS VI.-56/13:3997/2012 [62] **156**DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**DS VII.-95/13:572/2013 [70] **172**■ **zmluvná pokuta v zmluve o poskytovaní právnych služieb**DS VI.-116/2013:910/2013 [65] **161**■ **znaky disciplinárneho previnenia**III. ODS-18/13:3093/2012 [116] **280**DS IV.-64/13:354/2013 [142] **345**■ **zodpovednosť advokáta za svojho koncipienta**DS I.-1/14: 2543/2013 [124] **299**DS II.-45/13:4830/2012 [125] **300**DS II.-45/13:4830/2012 [126] **302**DS III.-23/14:2733/2013 [127] **305**■ **zrejma neúspešnosť veci**II. ODS-26/14:1025/2013 [16] **55**DS I.-71/12:183/2012 [24] **78**DS V.-25/11:3718/2010 [59] **149**DS VI.-76/13:4634/2012 [60] **153**DS VI.-86/14:2030/2014 [67] **167**

